CİLT 4

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-7-6

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 1028-1040. BEYİTLER ŞERHİ....5
MESNEVİ-İ ŞERİF 1041-1054. BEYİTLER ŞERHİ....21
MESNEVİ-İ ŞERİF 1055-1061. BEYİTLER ŞERHİ....32
MESNEVİ-İ ŞERİF 1061-1065. BEYİTLER ŞERHİ....40
MESNEVİ-İ ŞERİF 1066-1075. BEYİTLER ŞERHİ....56
MESNEVİ-İ ŞERİF 1075-1081. BEYİTLER ŞERHİ....67
MESNEVİ-İ ŞERİF 1082-1090. BEYİTLER ŞERHİ....80
MESNEVİ-İ ŞERİF 1091-1107. BEYİTLER ŞERHİ....96
MESNEVİ-İ ŞERİF 1108-1119. BEYİTLER ŞERHİ....113
MESNEVİ-İ ŞERİF 1120-1129. BEYİTLER ŞERHİ....123
MESNEVİ-İ ŞERİF 1130-1141. BEYİTLER ŞERHİ....132
MESNEVİ-İ ŞERİF 1142-1149. BEYİTLER ŞERHİ....148
MESNEVİ-İ ŞERİF 1150-1184. BEYİTLER ŞERHİ....158
MESNEVİ-İ ŞERİF 1185-1200. BEYİTLER ŞERHİ....172
MESNEVİ-İ ŞERİF 1202-1225. BEYİTLER ŞERHİ....191
MESNEVİ-İ ŞERİF 1226-1230. BEYİTLER ŞERHİ....205
MESNEVİ-İ ŞERİF 1231-1249. BEYİTLER ŞERHİ....215
MESNEVİ-İ ŞERİF 1250-1263. BEYİTLER ŞERHİ....229
MESNEVİ-İ ŞERİF 1263-1275. BEYİTLER ŞERHİ....238
MESNEVİ-İ ŞERİF 1276-1286. BEYİTLER ŞERHİ....248
MESNEVİ-İ ŞERİF 1286-1296. BEYİTLER ŞERHİ....259
MESNEVİ-İ ŞERİF 1297-1310. BEYİTLER ŞERHİ....269
MESNEVİ-İ ŞERİF 1310-1324. BEYİTLER ŞERHİ....283
MESNEVİ-İ ŞERİF 1325-1329. BEYİTLER ŞERHİ....296
MESNEVİ-İ ŞERİF 1330-1339. BEYİTLER ŞERHİ....311
MESNEVİ-İ ŞERİF 1340-1355. BEYİTLER ŞERHİ....325
MESNEVİ-İ ŞERİF 1355-1370. BEYİTLER ŞERHİ....336
MESNEVİ-İ ŞERİF 1370-1385. BEYİTLER ŞERHİ....353
MESNEVİ-İ ŞERİF 1386-1396. BEYİTLER ŞERHİ....370
MESNEVİ-İ ŞERİF 1396-1398. BEYİTLER ŞERHİ....381
MESNEVİ-İ ŞERİF 1398-1403. BEYİTLER ŞERHİ....398
MESNEVİ-İ ŞERİF 1401-1409. BEYİTLER ŞERHİ....414
MESNEVİ-İ ŞERİF 1410-1427. BEYİTLER ŞERHİ....423
MESNEVİ-İ ŞERİF 1427-1433. BEYİTLER ŞERHİ....439
MESNEVİ-İ ŞERİF 1433-1434. BEYİTLER ŞERHİ....452
MESNEVİ-İ ŞERİF 1435. BEYİT ŞERHİ....463
MESNEVİ-İ ŞERİF 1435. BEYİT ŞERHİ....480

MESNEVİ-İ ŞERİF 1028-1040. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1028 beyitten devam ediyoruz. Konu başlığı:

"Tavşanın bilgisi, bilginin fazileti ve faydaları:

Bu sözün sonu yoktur. Kulak ver, tavşan hikayesini anla! Eşek kulağını sat, başka bir kulak al ki bu sözü eşek kulağı anlayamaz."

Allah u Alem, Hz.Pir burda eşek kulağını sat derken, yani sen kur'an ve sünneti anlamayan, kur'an ve sünneti dinlemeyen, insanca bir bilgiyi kendine edinmeyi şiar edinmeyen bu kulağın, eşek kullandan bir farkı yok. Hani siz nefsinize uyar, şeytana uyarsanız, hayvandan daha aşağı bir mahluk olursunuz dedi ya ayet-i kerimede 'Ben insanı en güzel surette, en kemal noktada yarattım ama o insan heva hevesine uyar, şeytana uyarsa, hayvandan daha aşağı bir mahluk olur' ayet i kerimesinin tecelliyatı gibi yani bir kimse kur'an ve sünneti kendine şiar edinmezse, bilgiyi kendine şiar edinmezse, bu sefer kulağın eşek kullandan farkı kalmaz. Nasıl eşek her şeyi duyup anlamıyorsa, fikretmiyorsa, tefekkür etmiyorsa, sen de duyduğunu anlamıyorsan, tefekkür etmiyorsan, sen de duyduğunu anlamaktan uzak isen, o zaman senin kulağın da eşek kulağı oldu. Hz. Pir diyor ki bu eşek kulağını at. Sen insansın. Sen Allah'ın yeryüzünde yarattığı halifesin. O yüzden sen hayvan değilsin. Sen hayvanlar gibi yaşama. İyi dinle, sünneti seniyyeyi dinle. Bunu idrak et. Bilgiyi edin. Bilgi edin. Neden? Çünkü bilgisiz bir insanın insan olması mümkün değil.

"Yürü tavşanın tilki gibi kurnazlığına bak, onun düşüncesini ve aslanı mağlup edişini gör."

Yani o tavşanın hani hayvanlar aleminde en kurnaz tilkidir ya, o tavşanın tilki gibi kurnazlığını gör ve o tavşanın bilgisiyle bakın bilgisiyle aslanı nasıl mağlup edeceğini ve aslanı mağlup etmenin hilesini gör.

"Bilgi Süleyman mülkünün hatemidir; bütün alem cesettir. İlim candır."

Hz.Pir burada bilgiye önem veriyor. Diyor ki bilgi Süleyman mülkünün hatemidir. Hatemi, yani Süleyman'da bilgi toplanmıştır. Bütün bilgiler Süleyman'da toplandı. O Süleyman ki Cenab ı Hakkın peygamberiydi. Malum, Süleyman Aleyhisselam'da cinnilerin, şeytanların bilgisi vardı. Süleyman Aleyhisselam'da hayvanların bilgisi vardı. Süleyman Aleyhisselam'da o güne kadar insanlarda olmayan bilgi vardı, yani bu bilgi neydi? İşte Belkıs'la olan meseleydi. Kuşların konuşmasını anlamasıydı. Şeytanları hapsetmesi, onları esir etmesiydi. Cinni taifesini kendisine esir edip, kendisinin emrine girmesi gibi. Demek ki Süleyman Aleyhisselam da hem zahiri ilimler hem de batıni ilimler vardı. Süleyman Aleyhisselam'da hem görğnen varlıkların hem de görünmeyen varlıkların bilgisi vardı ve bilgisiz, ilimsiz, bu alem ceeset hükmündedir. Bu alemin canı nedir? İlimdir. Bakın, bir buğday tanesinde dahi bir ilim vardır kendine ait, bir bilgi vardır. Bir tohumda bilgi vardır. Bir hücrede bilgi vardır. Bir atomda bilgi vardır. Bir elektron da bilgi vardır. Bir fotonda bilgi vardır. Bilgisiz ve ilimsiz hiçbir şey hareket etmez ve bu bilgiyi veren Allah'tır, Celle Celalühu. O yüzden sende ilim yok ise sen de cesetten bir farkın yoktur. O yüzden bu alim, ilimle bilgi ile Cenab ı Hakk'ın kudretiyle, kuvvetiyle, nuruyla ve bilgisiyle kuşatılmış vaziyettedir ve bütün alem bu ilimle, bu bilgiyle kuşatılmış vaziyetteyken, sen bunu akletmiyorsan, sen bunu tefekkür etmiyorsan, sen bu bilgilerden uzaksan, o zaman eşekten bir farkın olmuyor ve Cenab ı Hak meşhur ya 'ben gizli bir hazineydim, bilinmek istedim, mahlukatı yarattım', bu Keşfü'l-hafa da geçen hadis i şerif, şimdi Allah dahi bilinmekliği istedi ve bilinmekliği istediği için mahlukatı yarattı.

Bakın o bilinmeklik isteği, bütün insanların üzerinde tecelli etmiş vaziyettedir ve insan bilmeye odaklı olması gerekir ve insan bilmeye odaklı değil ise anlamaya odaklı değil ise daha iyisine, daha güzeline, daha hikmetlisine, daha derinine, daha genişine, daha üst seviyesine doğru koşmuyor ise o insan Allah'ın yeryüzündeki halifesi olamaz. Sebep? Çünkü o bilmeyen daha da bilmeye daha da bilmeye koşması lazım ve Zariyat suresinde Cenab ı Hak ellialtıncı ayetinde, 'ben cinnileri ve insanları yalnız beni tanıyıp kulluk etsinler diye yarattım' der ve bu normalde Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bu ayet i kerimede, Hz. Abbas efendimiz, Abbas'ın oğlu

Abdurrahman, Abdullah ve diğer sahabeler, burdaki tanıyıp kulluk etmelerinden kastın, Allah'ın sıfatsal olarak bilinmesi, Allah'ın tanınması, Allah'ı bilmek, Allah'ı tanımak ve bildiğimiz Allah'ı tanıdığımız Allah'a kulluk etmek. İnsanların ve cinnilerin yaratılış sebepleri budur ve insan o bilgiye koşmalı, o tanımaya koşmalı, hiç bu noktada geri durmaması gerekiyor ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de 'kim ilim tahsili için yola çıkarsa, dönünceye kadar Allah yolundadır' buyuraraktan, Tırmızi'de geçiyor bu hadis-i şerif, Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, insanların ilim tahsili için bilgiye ulaşması için, bilgiyi elde etmesi için uğraşmaları için onlara ne yapıyor? Nasihatta bulunuyor. Yine Tirmizi'de geçiyor. Kim ilim tahsil ederse, bu onun geçmiş günahları için kefaret olur diyor. Bakın kıymetli dostlar, müslüman demek ilim ehli demek, bilgiye hakim, bilgiyi öğrenmiş, bilgili insan demek. Cahil bir kimse, şeytanın elinde maskara olur. Cahil bir kimse heva ve hevesin elinde maskara olur. Cahil bir müslüman, kafirlerin, münafıkların, fasıkların, dünyaperestlerin, şeytanperestlerin elinde oyuncak olur. O yüzden müslüman bilgili, faziletli, hikmet sahibi, müslüman, ilim sahibi, müslüman araştıran, soruşturan, inceleyen, sorgulayan, müslüman doğrunun da doğrusuna, hakikatin de hakikatine koşan bir kimse demektir. O yüzden Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, hikmetli söz, doğru söz, ilim müslümanın yitiğidir, bulduğu yerde onu almaya herkesten fazla lâyıktır diye buyurmuştur. Demek ki müslüman hikmetli söze, ilme, bilgiye koşacak. Müslüman, her daim ilim ehli, bilgi ehli, hikmet ehli ile oturup kalkacak. Müslüman şeytana uymuş, heva hevesine uymuş, kendi nefsini putlaştırılmış, kendi nefsini ilahlaştırmış veyahut da Allah'tan başka tağutlara iman etmiş, tağutların peşinde gitmiş, kimselerin peşinde gitmeyecek, müslüman ilme, bilgiye, hikmete, müslüman imana, islam'a kur'an'a, sünnete doğru her daim koşan kimse olacak.

"Bu hüner yüzünden denizlerin, dağların, ovaların, mahlukatı, insanoğluna karşı aciz kalmıştır."

İşte bu bilgi, bu hüner yüzünden insanoğlu denizlerin, dağların, bütün mahlukatlarına hakim olmuş. Ne ile hakim olmuş? Bir gündelik bilgi ile hakim olmuş. İnsanlar, günlük yaşamlarında kullanmış oldukları pratik bilgiler, kişinin normalde kendi özünde öznesindeki yargılama matematiği kendi öznesinde kıyas yapma fazileti, o insanın normalde deneme yanılma yaparaktan, bilgi sahibi olmasını sağlar. Bakın, müslümanlar bu gündelik bilgiyi reddedemezler. Mümkün değildir. Siz insansanız, o gündelik bilgiyi reddedemezsiniz. O pratikliği, o deneme yanılmayı bulmanız gerekir. İllaki siz devasa bir kur'an, sünnet bilgisine sahip olmayabilirsiniz ama deneme yanılmayla günlük hayatınızı bilgili bir şekilde, tecrübeli bir şekilde

yürütebilirsiniz. Tabii bunun en önemli, insanın benim nazarımda, insanı insan eden şey, dini bilgidir. Eğer siz kur'an ve sünnet noktasında, dini bir bilgiye sahip iseniz temelinizi kur'an ve sünnet dairesindeki dini bir bilgiyle yerleştirdi iseniz, otutturduysanız artık size o dini bilgi, sizin hem günlük bilginizi, hem diğer bilgilere yol açacak, ışık verecek, yolunuzu aydınlatacaktır ama bu dini bilgi eğer sadece böyle kur'an-ı kerimdeki geçmiş ümmetler için söylenildiği gibi kitap yüklü eşekler hükmünde olmaması gerekir.

Yani siz dini bir bilgiye ulaştığınızda, yani kur'an ve sünnetin emrine ulaştığınızda, kur'an ve sünnetin fıkıhına ulaştığınızda, onu uygulamanız gerekir. Eğer uygulamıyorsanız, bakın uygulamıyorsanız, o zaman kitap yüklü eşekten bir farkınız kalmaz. Ayet i kerime, her ne kadar yahudi din adamları için söylendi ise de bütün insanlığı ve bütün müslümanlığı bağlayan bir ayet i kerimedir. Çünkü kur'an evrenseldir. Bütün zamanlara hükmeder. Kur'an'ı tarihsel sürecinde bırakıp tarihseldir bu ayet i kerimeler diyenlerden değilim. Öyle diyenlerden de uzak durun. Kur'an hem tarihseldir, hem de evrenseldir. Kur'an'daki müteşabih ayetler, bütün zamanları kendi içine alır ve müteşabihlerin üzerinde de biz çok tartışma yapmayız. Bizim anladığımız neyse onu yaparız. O zaman dini bilgi olarak, biz kur'an ve sünneti öğrendikten sonra, onu yaşamıyorsak, onu hayata döndüremiyorsak, onu günlük pratiğimizde biz de uygulayamıyorsak, kitap yüklü eşeklerden bir farkımız kalmaz. Ne yazık ki şimdi müslümanlar, dini bilgiye çok rahat ulaşabiliyorlar, ellerinin altında internet denilen devasa bir olgu var ve ellerinin altında bilgisayarlar var, cep telefonları var ve istediklerini orada bilgileri yükleyebiliyorlar ama bu zamanın müslümanında en büyük handikapı şu: Biliyor ama yaşamıyor. Biliyor, hayata geçirmiyor. Adaletsizliğin ne kadar yanlış olduğunu biliyor ama adaletsizliklere karşı susuyor. Hukuksuzluğu ne kadar büyük yanlışlık olduğunu, ne kadar büyük günah ı kebair olduğunu biliyor ama ya kendisi işliyor ya da işleyenlere karşı suskun. Zulmetmenin ne kadar büyük haram olduğunu biliyor ama zulmedenlere karşı ya suskun ya da zulmedenlerden oluyor. Onları alkışlıyor.

Bugünün müslümanının, bu zamanın müslümanının en büyük handikapı bu. Bilip yaşamaması, hatta bilip aykırı hareket etmesi. Fuhuşun haram olduğunu biliyor, bu işe devam ediyor. Kumarın haram olduğunu biliyor, kumara devam ediyor. Tesettürsüzlüğün haram olduğunu biliyor, tesettürsüzlüğe devam ediyor. Kadın erkek değil, ben bunu ayırt etmiyorum. Yani herkes diyor ki işte erkekler de tesettürsüz mü? Evet. Erkekler de şimdi likralı, daracık pantolonlar giyip, bütün vücut hatları meydanda öyle dolaşıyorlar. Artık kadınları da geçti erkeklerin likralı daracık pantolonlar, gömlekler giyip dolaşmaları. O yüzden tesettürsüzlük, kadınlarda da var erkeklerde de

var. Biliyorlar, yaşıyorlar, israfın haram olduğunu biliyorlar ama müslümanlar israf içerisinde. Gösterişin haram olduğunu biliyorlar ama müslümanlar gösteriş içerisinde. Ayırmacılığın, kayırmacılığın, yardakçılığın, yalancılığın, liyakatsız insanların bizim partiden, bizim cemaatten, bizim topluluktan deyip onların iş başına getirilmelerinin haram olduğunu, yanlış olduğunu biliyor amma velakin bunu uyguluyorlar.

O yüzden bugünün müslümanı dini bilgiye ulaşıyor ama bugünün müslümanı o ulaşmış olduğu dini bilgileri yaşamıyor, hayata geçirmiyor, pratik gündelik hayatına onu aksettirmiyor. Gücü yettiğince haksız, gücü yettiğince hırsız, gücü yettiğince arsız, gücü yettiğince yalancı, gücü yettiğince her türlü melaneti işleyen bir müslüman profili çıkıyor orta yere ve ne yazık ki bu müslüman profilinden, müslümanlar da rahatsız değil. Bakın, bu müslüman profilinden, müslümanlar da rahatsız değil. Bu Müslüman profile artık biz alıştık, artık biz bu müslüman profiline uyarlandık, bu bizi rahatsız etmiyor. Adam işte bizim partimizdense, istediği kadar hırsız olsun, istediği kadar arsız olsun, istediği kadar adaletsiz ve hukuksuz olsun, bizim partidense biz ona suskunuz. Biz ona suskunuz! Bizim cemaattense bizim tarikattansa biz ona suskunuz veya bizim fikri görüşümüzdense, Türkiye'de ne var, işte bir tarafta örneğin Kemalistler, örneğin solcular, örneğin liberaller örneğin ne işte bir kesim müslüman kesim, bir kesim işte ehli tarikat, ehli cemaat. Bunların içerisinde de var bu sıkıntılar ve bunlar da kendi içlerinde bunları temizlemekten uzaklar ne yazık ki ne acı ki! O yüzden bizim dini bilgi edinmemiz kolay amma velakin bunu hayata geçirmek, bunu yaşamak ne yazık ki oldukça zor. En büyük handikaplarımızdan birisi bu. İnsanı bu noktada bir bilgi var, bu da ne, teknik bilgi. Bunları böyle tahsil ve ettim kendimce hani sanki müslümanlar gündelik, pratik bilgilerden işte dini bilgilerden veya teknik bilgilerden veya sanatsal bilgiden, bunlardan uzakmış gibi veyahut da hani bilimsel bir bilgiden uzakmış gibi görünüyor. Değil canım kardeşlerim!

Bir müslümanın sanat bilgisi de olacak, işte bir müslümanda bilimsel bilgi de olacak, bir müslümanda teknik bilgi de olacak, bir müslümanda günlük pratik bilgi de olacak, bir müslümanda dini bilgi de olacak. Dini bilginin içerisinde fıkıh bilgisi, tasavvuf bilgisi, hadis bilgisi, tefsir bilgisi de olacak. Olacak bunlar veyahut da o teknik bilginin içerisinde işte alet edevat yapma, bir araç yapma, işte düşünsenize, insanlar normalde otomobil fabrikalarını artık açıyorlar, kendilerine açıyorlar. Biz daha ülkeye yeni otomobil fabrikası yapacağız. İnsanlar uzaya gitmenin araçlarını yapıyorlar, biz daha henüz daha kendi uçağımızı yapamıyoruz. Biz Osmanlı zamanında bir uçak fabrikası kurmuşuz, cumhuriyet döneminde kapatmışız ve

Kayseri'de Osmanlı'dan kalan uçaklar, toprakların altına gömülmüş. Yıllar sonra gömülmüş olan uçaklar, basında bir gün olarak bir gün haber olarak geçti, kim gömdü, kimin emriyle gömdü, kim onları toprakların altına gömdü, neden orda toprakların altına gömüldü de çürümeye terk edildi? Bunun hesabını soran yok. Bizde en acı şey bu, biz ülke insanı olarak, yanlışlıkları, eksiklikleri sorgulayıp bunun hesabını soramıyoruz. Örneğin işte İngiltere hazinesinde bizim kendi altınlarımız var. Bunu defalarca dile getirdim, cevap bulamadık buna. Yani dörtyüz-beşyüz ton altın kim tarafından gönderildi? Neden ingiliz hazinesine gönderildi? Neden İngiltere kraliyet ailesinde kaç yıldır durdu? Neden durdu orda? Hangi hükümet gönderdi, hangi hükümet başbakanı ve maliye bakanı gönderdi? Niçin gönderildi Türkiye'nin altınları İngiltere'ye ve hala da yetmiş seksen ton,yüz tona yakın altın var İngiltere hazinesinde. Bir kısmını aldık getirdik, bir kısmı gene yüz tona yakın orda duruyor. Niçin orda duruyor? Biz kendi altınımızı koruyabilecek, kendi altınımızı muhafaza edebilecek güçte değil miyiz? Bizim hazinemizin altınları neden orda duruyor? Bunları kim gönderdi? Kim sorguluyor bunları? Kimse sorgulamıyor. Kimse bunları görmüyor. Bakın kimse bunları görmüyor ve kimse de bunların lafını etmiyor. Ne zaman gitti kardeşim, bu altınlar kimindi? Osmanlı hazinesinin miydi bu altınlar veya Türkiye Cumhuriyeti Devleti zamanındaki altınlar mıydı? Bu altınlar neyin nesiydi? Neden yıllarca orda durdu? Neden bizim kendi hazinemizde durmadı? Neden o uçak fabrikalarını kim kapattı? Uçakları kim topraklara gömdü? Bunların gömülme emrini kim verdi? Sebep neydi? Niçindi? Hangi anlaşmaya göre verdiler? Allah muhafaza eylesin!

İşte yani sonuçta biz sorgulama, eleştirme, biz işin hakikatine varma, işin o bilgisine kavuşmayı düşünmeyi biz düşünmüyoruz. O yüzden müslüman kendince teknik bilgiye de sahip olacak, sanat bilgisine de sahip olacak. Neden biz hikaye yazan, roman yazan, şiir yazan kimseler yetiştiremiyoruz? Dünyaca ünlü bir roman yazarımız kaç tane var? Dünyaca ünlü şairimiz kaç tane var? Dünyaca ünlü bir sinema gerçekten neden yapamıyoruz? Yani yeni yeni tarihimizle ilgili diziler yapılmaya başladı, yeni yeni bu tip meseleler gündeme gelmeye başladı. O yüzden bilimsel bilgiye de ihtiyaç var. Türkiye neden bilimsellikten uzak olsun? Neden bilimsel bilgiyi dışarıdan alanlardan olsun, kendisi üretmesin? Neden biz, bilimsel geçerli bilgilerimiz olmasın? Biz hala da bir teori niteliğinde olan Darwin teorisinin peşindeyiz hala da! Yani biz Darwin teorisini, bizim insanlarımıza zorla okutan teoriyi ya, teori kesinleşmiş bir bilgi değil, kanıtlanmış bir bilgi değil, biz çocuklarımıza hala da okullarımızda Darwin teorisini öğretmeye çalışıyoruz. Canım kardeşim, Darwin Teorisi hala da kendisi kanıtlanabilmiş

değil. Bir kanıtlanmış bilgi niteliğinde değil. Kanıtlanmamış bilgi niteliğindeki bir teoriyi, biz çocuklarımıza neden öğretiyoruz? Neden bu bilimsellikten uzağız biz? Bakın, bilimsellikten uzak bir teori çünkü. Hiçbir bilimsel delili, kanıtı yok ama biz çocuklarımıza öğretiyoruz. Evet, bilgi bu yüzden önemli. İnsanı insan eden bilgidir. Siz ne kadar bilgiye hakim iseniz, ne kadar bilgi üretiyorsanız, o kadar dünya üzerinde sözünüz geçer, o kadar dünya üzerinde kıymetiniz olur ama bilgiye sahip değilseniz ve siz bilgi üretemiyorsanız, siz ne yazık ki yönetilmeye, yönlendirilmeye, sömürülmeye açıksınız ve şu anda islam dünyası, bu bilgiyi üretemediği için ne yazık ki vahşi kapitalizm tarafından, emperyalistler tarafından sömürülmekte, yönlendirilmekte, yönetilmekte.

Tabiri caizse, kedinin fareyle oynadığı gibi oynanmakta, kanı akıtılmakta, birbirleriyle savaştırılmakta. Canları istediği zaman da emperyalistler, istedikleri müslüman ülkede darbe yapıyorlar, işte onları katlediyorlar, bombalıyorlar. Ülkelerini yakıp yıkıyorlar ve müslüman dünya bunlara seyirci kalıyor. Sebep? Çünkü bilgiye sahip değiller. Sebep? İmanlarını, dinlerini yaşamıyorlar. Sebep? Dünyanın hevasına, hevesine şeytanın vesvesesine, kendilerini kaptırmışlar. Kandırılmışlar. Allah muhafaza eylesin.

"O yüzden kaplan, aslan; fare gibi korkmaktadır. O yüzden ovada, dağda, bütün vahşi hayvanlar gizlenmişlerdir. O yüzden periler, şeytanlar kenarı boylamışlar, her biri gizli bir yerde mekan tutmuşlardır."

Bu bilgiden dolayı insanın bilgiye hakim olması, insanın bilgi üretmesi ve insanların doğa ile varlıkla, varlık bilgisi ile donatıldığı için kaplanlar, aslanlar, o kadar vahşi hayvanlar, insanlardan korkmaktalar fare gibi, insanlardan çekinmekteler. Herkes hani insan bir aslanı görünce kendisi korkar ya asıl aslan korkar ondan. Aslan korktuğu için ona saldırır. Aslan normalde insanın kendisinden, insandan korktuğu için ve insanı düşünebiliyor musunuz, o vahşi aslanı ehilleştiriyor o vahşi kaplanı ve insan o vahşi arslanları, vahşi kaplanları öldürüyor, katlediyor ve o vahşi hayvanlar ne yapıyorlar? Doğada şimdi dağlara çekildikçe çekiliyorlar, çekildikçe çekiliyorlar ve vahşi hayvanların sonları geliyor. Artık onlar ne yazık ki yaşam alanları daralıyor. İnsanlar acımasız, insanlar vahşi, insanlar ne yazık ki doğayı bozan, ifsad eden, doğanın dengesini ifsad eden bir varlık haline geliyor. Bir avcılık tutturdular, doğada ne kadar ne varsa hepsini de öldürüyorlar. Hepsini de avlıyorlar. Neymiş, avcılık sporuymuş. Sizin sporunuz batsın. Hayvanları katlediyorsunuz. Vahşi hayvanları katlediyoruz derken, doğayı katlediyorsunuz, ekolojik dengeyi bozuyorsunuz ve kalkıyorsunuz geyikleri, işte kurtları, çakalları, tilkileri, doğada bulunan hayvanları katlediyorsunuz. Avcılık adı altında ne yazık ki kuşları katlediyorsunuz. Ne yazık ki

denizlerdeki balıkları katlediyorsunuz ve her şeyi katlediyorsunuz. Bu ekonomi, bu sizin kapitalist kafanız, bu sizin heva ve heves, şeytana kiralanmış aklınızdan dolayı, dünya ne yazık ki fesada uğruyor. O yüzden bu vahşi hayvanlar dahi insandan fare gibi korkuyorlar .O yüzden ovada, dağda, bütün vahşi hayvanlar, insanlardan gizleniyorlar, kaçıyorlar. Yani o vahşi gördüğümüz hayvan, bilgisiz insanı veyahut da bilgiyi kötü kullanan insanı görünce ondan kaçıyor. Sebep? İnsan çünkü eğer bilgiyi doğru noktada kullanmazsa, hayvandan daha vahşi oluyor. İnsan bilgiye sahip olmazsa yine hayvandan daha vahşi oluyor.

O yüzden periler, şeytanlar kenarı boylamışlar. Her biri gizli bir yerde mekan tutmuşlar ve normalde işte bunlar görünmeyen ruhani varlıklar olarak nitelendirilir ya, periler, cinniler, ondan sonra şeytan, bunların hepsi de hani görünmeyen varlıklar ama böyle peri denilince bizim toplumumuzda böyle yüzü, cemali daha latif, yüzü cemali daha düzgün, sanki böyle dişi güzelliği olan, cinni taifesinin dişileri aklımıza gelir. Bunlar şimdi böyle peri denilince, cinniler böyle insanlar gibi kavim kavimdir. Müslümanları da vardır. Müslüman olmayanları da vardır. Müslüman olanların içerisinde bu dişilerine peri denir. Onlar gerçekten şimdi yanlış anlaşılacak, güzeldir böyle yüzleri falan. Bir kimse hani böyle rivayetler vardır ya işte bir peri ile evlenmiş o adam filan derler, işte böyle adam kendi kendine konuşuyor filan. Bu tip şeyler yaşanır. Hatta eski Orhun Kitabeleri'nde mi geçer yoksa bir Türk şeyidir bu, hikayesidir. Hani meşhurdur ya Oğuz'un düşmanı vardır Tepegöz, Tepegözün babası insandır, annesi peridir. Babası insandır, işte bu peri ile cinsel ilişkiye girince Tepegöz çıkar. O tepegöz de Oğuz hikayelerinde, Oğuz'un düşmanıdır her daim. O yüzden normalde biraz böyle hani cinni taifesinin böyle kafir olanları habistir, kötüdür, çirkindir. Şeytan böyle habistir, kötüdür, çirkindir ama normalde mesela işte islam biraz daha böyle bir peri düşüncesini biraz daha ötelemiş hani geriye atmış.

Cinnilerle alakalı hem ayet var, hem hadisler var ama perilerle alakalı böyle bir şey yok ama bizim Türk geleneğinde Avrupa'da, İran geleneğinde, buna biz Arap geleneğini de koyabiliriz, islam öncesi gelenekte peri biraz daha böyle şey, güzelliğin simgesi, güzel kadının simgesi olarak nitelendirilmiş. Hatta Yunus da der ya şiirinde meşhurdur, biz o ilahiyi çok okuruz zikrullahta, semada, ondan sonra, böyle hani Yunus'un ben şimdi uzun bir ilahisi, uzun bir şiiri:

Bir dem div olur ya peri
Viraneler olur yeri
Bir dem uçar Belkıs ile
Sultan-ı ins ü can olur.

Yani Yunus'un bir dem olur ki Yunus'un gönlü dev olur. Şimdi dev deyince burda yine bir Türk geleneğinden bahsedeyim size. Devler, Tepegöz gibidir yani cinnilerin kötüleri dev olur. Onlar da bu devler de ormanlıklarda yaşayan, viranelerde yaşayan varlıklardır ama cinni taifesinin kötüsüdür, kâfiridir. O yüzden burda Yunus diyor ki kendince Yunus'un gönlü bir an dev olur yani devleşir, kötüleşir, nefsine uyar. Birden ne olur? Peri olur yani güzelleşir, latifleşir, tatlılaşır Yunus'un gönlü. Bir dem olur viraneler onun yeri olur yani gönlü virane olur. Viranelerde onun yeri, o viranelerin yeri olur. Gönlü ne yaptı? Bir anda virane oldu. 'Bir dem uçar Belkıs ile'. Şimdi bir dem uçar Belkıs ile deyince, Belkıs hikayesi de enteresan. Belkıs'ın da annesinin peri olduğuna dair rivayetler vardır. Belkıs'ın da annesi peri olunca, Belkıs da bir anda bir yerden bir yere gitme hususiyetine sahip. O yüzden hani tayyi mekan dediğimiz, sufilerdeki tayyi mekan dediğimiz olgu. Yunus bir an olur Belkıs gibi tayyi mekan yapar veya Yunus'un gönlünde, Yunus Belkıs ile tayyi mekan eder. Sultan-ı ins ü can olur. Bir anda ne yapıyor? Bütün insanların sultanı, can olur. Yani bütün insanlara sultan kesilir. Zamanın kutbu olur. Yunus'un şiiri aslında bu noktada çok derinlikli.

O yüzden normalde işte bir an saba melikesi Belkıs gibi hani Süleyman(a.s.) diyor ya, o islam olmadan onu bana kim getirir? Bu sefer islam olmadan. Sebep? Çünkü Süleyman Aleyhisselam da Belkıs'ın tahtını görüyor. Belkıs'ı görüyor yani eğer müslüman olursa, Belkıs'ın tahtına, Belkıs'ın ülkesine ve Belkıs'a el koyamayacak. İslam hukukuna göre bu mümkün değil. O yüzden diyor ki o henüz müslüman olmadan, onun tahtını bana kim getirir? Belkıs'ın öyle bir tahtı var ki Belkıs'ın tahtı o güne kadar dünya üzerinde olmuş bir taht değil. Ayakları, etrafı yakuttan, zebercetten, komple öylesine şatafatlı, öyle şatahatlı, öylesine büyük ve öylesine bütün ağır ve pahalı mücevherler ile yapılmış ve öyle bir ipekten yapılmış ki ve öyle bir rengarenk ki siz Belkıs'ın tahtına baktığınızda, hangi taraftan bakarsanız farklı bir taht görüyorsunuz. Hangi taraftan bakarsanız, farklı bir renk görüyorsunuz. Öylesine ki böyle tabir i caizse hal içinde hal, zaman içerisinde zaman, mekan içerisinde mekan gibi bir taht görüyorsunuz ve Belkıs bu tahtı da kendi sarayında, öyle bir yerde saklıyor ki çünkü Süleyman'ın yanına gidecek ya oda içinde oda, oda içerisinde oda, oda içerisinde oda, yedi kat odanın içerisine tahtı kilitliyor çünkü o tahtın peşinde şeytanlar da peşinde cinni taifesi de o tahtın peşinde. O tahtın peşinde o zaman için hem karanlık hem de nurani bütün varlıklar, o tahtın peşinde koşuyor ve Belkıs, kendi Seba ülkesinde, Yemen'e doğru o ülke, o ülkenin padişahı, kadın kraliçesi ve Belkıs da bekar o esnada ve Belkıs da o esnada hiç evlenmemiş ve o tahtla beraber, o beldeye hükmediyor ve enteresan Yunus(a.s), bizim Koca

Yunus da diyor ki bir an olur ben Belkıs gibi diyor uçarım, onunla beraber tayyi mekan ederim.

Şimdi mevzu mevzudan girdi. Belkıs o tahtı yedi kat kalenin içerisine sakladığı halde Süleyman Aleyhisselam'da öyle bir bilgi var ve Süleyman Aleyhisselam öyle bir yanındaki avanesinde de bilgi sahibi olanlar var ordan, avaneden de bir kimse ne diyor? Ben onu diyor göz açıp kapatıncaya kadar buraya getiririm ve Belkıs gelirken, bakın Belkıs ta tayyi mekan ederekten geliyor ve Belkıs'tan önce tahtı geliyor ve Belkıs tanıyacak mı diye de enteresan bir şey yani taht aynı ama üzerindeki renkler farklıymış gibi görünüyor ve Balkıs tahta bakıyor ve diyor taht benim tahtıma benziyor ama diyor benden önce nasıl gelir? İşte bilgi edinme, işte bilginin yüksek derecesi, işte bilginin insanoğlunun ulaşabileceği şu anda en yüksek derecelerinden birisi. Bakın insanoğlu henüz daha peygamberlerin bilgisine ulaşabilmiş, peygamberlerin matematiğine ulaşabilmiş noktada değillerler. Yani siz düşünebiliyor musunuz, Süleyman Aleyhisselam'ın o tahtı, o Müslüman olmadan çünkü neden? Bakın bilgiye bakın, ilme bakın, tabi o bir peygamber, hikmete bakın! Belkıs'ın müslüman olacağını da biliyor. Diyor ki o müslüman olmazdan önce, o tahtı bana kim getirir? Sonradan rivayet ediliyor ki Belkıs'la Süleyman Aleyhisselam evlendi, Belkıs'la Süleyman Aleyhisselam evlendikten sonra onlardan çocukları olduğuna dair rivayetler var. Şimdi o yüzden işte Belkıs'ın peri soyundan geldiğine dair de rivayetler var.

Tabii bu böyle sadece Belkıs'la alakalı da bu rivayetler yok. İşte böyle değişik Avrupa'da, Asya'da ndan sonra İran'da, Arap Yarımadası'nda perilerle evlenme, perilerle erkeklerin evlenip değişik ilimlere vâkıf olması. Tabii bu konuda Harut'la Marut'u da kenara atmayalım. Harut ve Marut' u da hatırlayalım. Neden? Onlar da ayrı bir kavim. Çünkü onlarda da farklı bir ilim farklı bir bilgi var. O yüzden ha demek ki görünmeyen varlıklar var ve bu görünmeyen varlıklarla da normalde insanların iletişimleri olabilir mi? El cevap olabilir. O yüzden periler, şeytanlar insanın bilgisi, insanın ilmi, perilerin ve şeytanın cinnilerin de üzerinde olduğundan dolayı onlar insanların emrine girebilirler ama tabii cahil bir insan kafir cinnilerin veya şeytanın veyahut da perilerin emrine girebilir mi? Evet ama imanı kemale ermiş, dini bilgisi yerinde olan, kalbi ilimlere vâkıf olan bir kimse ne yazık onların emrine girmez. İşte devam ediyor Hz.Pir:

"İnsanoğlunun gizli düşmanı çoktur. İhtiyata riayet eden kişi akıllıdır. Bizden gizli ,güzel çirkin nice mahlukatat vardır ki onlar daima gönül kapısını çalıp dururlar."

Nice bizden gizli mahlukatlar vardır. Bunu, zaman zaman söylüyorum, sufiler bunu seyri sülüka girdiklerinde, zaman zaman bu gizli mahlukatları

görürler. Onların ilimlerine vakıf olurlar. Bu beşinci makamda başlar. Beşinci makamda beşinci gökteki, bazı mahlukatları görebilir sufiler. Seyr i sülukta ise altıda, yedide onları görür. Yediyi tamamladıktan sonra bütün mahlukatlara vakıf olur. O yediği tamamladığında ama Beytullah'ta ama genelde Beytullah'ta bu hal yaşanır, Beytullah'ta bütün mahlukat onun gözünün önünden geçirilir ve Beytullah'ta bütün mahlukata vakıf olur. O yüzden normalde insanlardan gizlenmiş, güzel, çirkin, habis, nurlu, nice mahlukat var ise ve bunlar böyle sadece hani kur'an-ı kerimde geçen cinni veya şeytan taifesi olarak değil, bilinmeyen, insanların bilmedikleri, insanların görmedikleri varlığın üzerinde o kadar çok mahlukatlar var ki o mahlukatların hepsi de hepsi de mürşid-i kamil seviyesine gelen bir kimseye tanıtılır. Varlığı tanır o. Çünkü varlığa aşina olur. O mürşid i kamil noktasındadır artık. Varlığı ve mahlukatı tanıdıysa. Varlığı ve mahlukatı tanımadıysa, o henüz mürşid-i kamil noktasında değildir. Seyr i sülük devam ediyodur. Tabii bunu böyle teknik bilgi olarak söylüyorum bunu. Hani ruhani varlıklar da işte kendilerince dini ilim olarak üçe ayırdettirmiş. Bir melekler vardır. O melekler ruhani varlıklardır, direk Allah'a itaat ederler. Bunlar normalde yanlış bir iş yapmaları, eksik bir iş yapmaları mümkün değildir.

Bu ruhani varlıklar nedir? Direk melek tarifesidir. Bunların, o melek taifesinin en zirve noktasında duran Cebrail Aleyhisselam'dır. Cebrail Aleyhisselam bütün peygamberlere vahyi indirir ve bütün peygamberlerin gönlüne hikmeti indirir. Cebrail aleyhisselamın vazifesi budur. Diğer melekler vardır, onların da büyük melekler olarak tanımladığımız Azrail, İsrafil, Mikail gibi cennetin melekleri, cehennemin melekleri, dünyanın melekleri, arzın, semavatın melekleri vardır. Bizim vücudumuzda çalışan melekler vardır. Bütün varlığın üzerinde çalışan melekler vardır. Melekler asla isyan etmezler, asla akletmezler. Direk Allah'ın emrindedir onlar. Normalde insanları aldatmazlar, insanları kandırmazlar, onlar kendilerine emredilen her ne var ise onları icra ederler. İkinci ruhani varlık da şeytandır. Şeytan da bu manada aslında melek değildir ama ruhani bir varlıktır. Hani şeytan ile alakalı da ayet i kerimede 'o cinnilerdendi' diyor. 'O ateşten yaratılmıştır' diyor. O yüzden şeytan burda direk kötülüğü simgeleyen, direk kötülüğü emreden ve insanı aldatan, ruhani bir varlıktır o da. Onlar ne yaparlar? İnsanın kötülüğü. Vesvese verir, insanı şerre yaklaştırmaya çalışır, insanı Allah'tan kur'an'dan, sünnetten, iyilikten, uzaklaştırmaya çalışır. Bu da şeytan da insana etki eder mi? Evet. O sizin damarlarınızda dolaşır diyor. Melekler de insanlara etki eder mi? Evet. Bizim gönlümüze melek ilham eder mi? Evet. Bizim gönlümüze şeytan da vesvese verir mi? Evet. Bir de üçüncü nevi ruhani varlıklar olarak nitelendirdiğimiz, ondan sonra bunlar da ne? Cinni

taifesi. Bunları da normalde cinni taifesı olarak nitelendiriliyor bunlar ama aslında böyle diğer, böyle cinni taifesinin de biz öyle algılayalım yine, birçok kavmi var. Onlar bir sürü bu noktada yaratıklar var ruhani olarak. Bunların da hem iyileri var hem de bunların kötüleri var yani cinni taifesinin mümin olanları da var kafir olanları da var. O yüzden o halde kafirleri de müminleri de cinni taifesi olarak nitelendirilebilir miyiz? Evet.

Bakın burda şeytan veya ifrit olarak nitelendirdiğimiz taife, yine cinni taifesinin ayrı bir kavri. Bunu böyle bilin. Şeytan cinni taifesinin ayrı bir kavmi. Şeytan da cinni mi? Evet ama o diğer cinnilerden ayrılmış. Ayrı bir kavİm, ayrı bir kavim o. Artık onun, o kavmin şeytan ve avanesi çünkü onun da biz şeytan olarak nitelendiriyoruz, bir tane değil yani. O yüzden onların artık iyilik yapma kapıları kapalı, lanetlenmiş. Onların müslüman olma kapıları kapalı, lanetlenmiş. Ne zamana kadar? Ebediyen lanetlenmiş. Şeytan ve avanesi ebediyen lanetlenmiş. Bir insan olarak sen de şeytanın peşine gider sende şeytanlaşırsan sen de ebedi lanetleşirsin. Şimdi bir de cinni taifesi var. Bunların müslümanları da var mı? Var. Bunların kafirleri de var mı? Var. O yüzden mümini de kafiri de bunların var. O yüzden cinni taifesinin müslümanları, müminleri, müslümanlara yardımcı olurlar ama senin o ilme sahip olman lazım. Senin onlarla irtibat kurman lazım. Kâfirleri de müslümanlara zarar vermek ister mi? Evet. Bakın kâfirleri de müslümanlara zarar verirler mi? Evet. Kafir cinniler müslümanlara dokunur mu? Evet. Müslümanlara zarar verir mi? Evet. Kafir cinnilerin zararları, ahir zamanın son diliminde, şeytanla birleşerekten insanlara daha fazla zarar verecekler. Şimdi mesela bunun ben bunu zaman zaman dile getiriyorum, canları sıkılıyor insanların. Kafir cinniler böyle arada derede, müslümanların üzerinde büyük oyunlar oynuyorlar. Kafir cinniler, müslümanlarla dalga geçiyor. Kafir cinniler, müslümanların daha da azgın olmasını, sapkın olmasını, kur'an ve sünnetten uzaklaşması için kafir cinniler insanlara dokunuyor. Kafir cinnilerden ve şeytandan insanlar muhafaza etmiyorlar kendilerini. Müslüman canım kardeşim benim, abdestli dolaş. Tesettürüne dikkat et. Allah'ı çokça zikret. Her daim euzu besmele çek. Yemeklerini açıkta bırakma. Kendini tesettürsüz bırakma. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. Kafir cinniler size hastalık bile bulaştırıyorlar, sizi hasta ediyorlar. Sizin damarlarınızda, sizin vücudumuzda da dolaşıyorlar. Sizin evinizde de dolaşıyorlar. Yediklerinizi, içtiklerinizi helal ve temiz olanlardan seçin. Helal ve temiz olanlardan.

Çünkü kafir cinniler, açıkta olan yemeklerinizden yiyorlar. Kafir cinniler açıkta olan sizin yiyeceklerinize, içeceklerinize musallat oluyorlar. Kafir cinniler sizin eşlerinize, çocuklarınıza adamlarınıza musallat oluyorlar. O yüzden abdestli dolaşın. Tesettürünüze dikkat edin. Haramlardan

uzak durun. İnsanlara zulmetmeyin. Etrafa zulmetmeyin. Adaletsiz olmayın. Zalim olmayın. Kafir cinnilerle ortak işler yapmayın. Şimdi hadis i şerifte hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki: 'Ademoğluna şeytanın bir dokunuşu vardır. Meleğin de dokunuşu vardır. Şeytanın dokunması ona şerri işletmek ve hakkı gerçeği yalanlatmaktır. Meleğin dokunması için ona hayrı vadetmek, hakkı tasdik ettirmektir. Her kim bunu vicdanında bulursa, Allah'tan olduğunu bilsin ve Allah'a hamdetsin. Ötekine duçar olan da şeytandan Allah'a sığınsın.' Sonra şu ayet i kerimeyi okudu. Tırmizide geçiyor bu: 'Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size kötülüğü emreder' Bakara- 268. O yüzden eğer kötülük yapma hissi sizde var olduysa, bil ki şeytan sana vesvese verdi. Eğer ki kur'an ve sünnetin dışına çıkma duygusu, hissi senin kalbinde olduysa, bil ki şeytan sana vesvese verdi. Ne diyor hadis-i şerifte Hz Peygamber sallallahü ve sellem : 'Şeytan kişinin kalbinin kapısında bekler. Allah'ı zikir kalpten kesilince, oraya şeytan oturur.' O zaman şeytanı kalpten, vücuttan kovan ne? Allah'ı zikir. Allah'ı zikrin en efdali ne? Lailahe illallahtır. O yüzden Allah'ı çokça zikredin ki şeytanın tasallutundan, kafir cinnilerin tasallutundan, kafir perilerin tasallutundan, kafirleşmiş insanların tasallutundan muhafaza olun. Çünkü 'Kim la ilahe illallah derse Allah'ın metin kal'asına sığınmıştır ki o ne metin kal'adır.' Hadis-i Kutsi. Kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler. La ilahe zikrine devam edin. Bu zikirle alay eden, zikre karşı çıkan bu münafıklara, bu kafirlere bakmayın siz. Allah'ın zikrine karşı çıkan, bu münafıklar, bu kafirler, bu münafık ve kafir bozuntuları sizi ifsad etmesin. Siz Allah'ın zikrine sımsıkı yapışın. Devamlı zikredenlerden olun. Devamlı diliniz Allah'ın zikriyle ıslak olsun. Devamlı gönlünüzde Allah'ın zikri olsun. Devamlı siz la ilahe illallah demeye devam edin. Kur'an-ı kerim okumaya devam edin, kur'an'ı anlamaya, kur'an'ı bilmeye devam edin. Dininizi öğrenmeye, dinimizi yaşamaya devam edin ki şeytan size musallat olmasın. Kafir cinniler size musallat olmasın. Hz. Pir devam ediyor:

"Yıkanmak için dereye girince, derenin dibindeki diken sana zarar verir. Gerçi diken suyun dibinde gizlidir fakat sana batınca mevcudiyetini anlarsın."

Sen şimdi bir karanlık suda yürümüş olsan karanlık suyun dibinde ne olduğunu bilmezsin. Ayağına bir diken batınca dikeni anlarsın. İşte o zaman aynı böyle bu ruhani varlıklar görünmezler. Ne zaman sana bir zararı dokundu, o zaman onu anlarsın. O zamana kadar sen onun varlığından, görmediğinden dolayı varlığından bihabersin ve gerçekten de bu cinni taifesinin var olduğunu, şeytanın var olduğunu, kafir perilerin ve cinnilerin var olduğunu sana dokunduklarında, sana musallat olduklarında bunu anlarsın ama dokununcaya kadar, sana musallat oluncaya kadar sen bunu

anlamazsın. Sen bundan uzak durursun. Hatta ve hatta bir kısım akılperestler, bir kısım materyalistler bunların olmadığını dahi söyleyebilirler. Bunların boş, safsata olduğunu dahi söyleyebilirler. Bunu böyle söylerler ama hastanelere bölüm açarlar. Ne? Manevi hastalıklar, ruhi hastalıklarla alakalı bölüm açarlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden cinnilerden bir zümre Cenab ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kur'an okuyuşunu hayran kalıp onu dinlendikleri Cin Suresi ayet 1 ve 2 ile sabittir. Biz o yüzden cinni varlıkların var olduğuna, şeytanın var olduğuna iman ederiz. Ayrıyetten uzun uzun hadisler vardır ondan sonra, cinni taifesi ile alakalı bağlantılarla alakalı. Onları şimdi söylemek istemem ama uzun, mevzuyu uzatmak istemiyorum. Hani meşhurdur, yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, böyle def i hacet yapacağı zaman, Ebu Hureyre radıyallahu anh hazretleri işte ona su götürecek veyahut da taharetlenmesi için bir şey götürecek. Der ki şeye, Ebu Hureyreye, bana der bir taş parçası getir ama der kemik ve hayvan gübresi getirme.

Kemik ve hayvan gübresi getirme. Kemik ve hayvan gübresi getirme deyince Ebu Hureyre Radıyallahu Anh Hazretleri sorar, neden bunlarla temizlemekte bir beis mi var diye, Hz. Peygamber dediler ki bu cinnilerin taamıdır, yemeğidir der. Kemik ve hayvan gübresi. Mesela cinnilerin taam yediği yerler çöplüklerdir, sizin çöp poşetlerinizdir. Siz onları açıkda tutarsınız hep böyle. Siz çöp poşetlerinizi atmazsanız. Açıkta durur bir gün, iki gün. Ondan sonra cinni tarifesi gelir, onlardan beslenirler, yerler. Böyle yemek artıklarını tabaklarında bırakanlar, yemek artıklarını tezgahta bırakanlar, yemeklerini açık bırakanlar, cinni taifesi gelir onları yerler. Çöplükler, kül dökülen yerler, banyolar, kafir cinnilerin kol gezdiği yerlerdir. Bakın kol gezdiği yerlerdir. Şimdi bize şeyden, böyle Avrupa'dan geldi işte ne o, tuvalette dergiler, gazeteler. O kimse tuvalette oturuyor, alafranga tuvalette, dergisi var gazetesi var. Adam tuvalette otururken dergisini, gazetesini okuyor. Bunu böyle bir modernite gibi bunu bir gelişmişlik olarak görüyor. Yani tuvalette gazete okumayı, tuvalette dergi okumayı bir gelişmişlik olarak bizim içimize sundular. Yani çok affedersiniz tuvalette zamanını geçiriyor. Şimdi de kadınlar, genç kızlar, kadınlar, erkekler aman o sosyal medyada dolaşacaklar. İşte kadın kocasına göstermeyecek, adam karısına göstermeyecek, çocuk annesine babasına göstermeyecek, cep telefonunu cebine alan, tuvalete koşacak. Tuvalette ya nasıl olsa, on dakika, onbeş dakika, yirmi dakika tuvalette kimle mesajlaşacaksa mesajlaşacak. Kime ne yazacaksa yazacak. Ondan sonra onbeş dakika tuvalette, yirmi dakika tuvalette, yarım saat tuvalette duracak. Sonra kafir cinni, şeytan gelecek ona musallat olacak, vesvese olacak, pişişik psikolojik rahatsızlıkları olacak. Ondan sonra başlayacak artık tuhaf tuhaf hareketler yapmaya, tuhaf tuhaf konuşmaya.

Aile bakacak ona yani bu kadın da ne oluyor, bu tuhaflık ne veyahut da kadın adama bakacak bu tuhaflık ne veyahut da anne baba çocuğa bakacak bu tuhaflık ne. Ya kiminle mesajlaşacaksan mesajlaş, al mesajı eğer haram değilse helal dairedeyse, neyapaya tuvalette mesaj yazacağım diye uğraşıyorsun? Tuvalet ya tuvalet, necasetin olduğu yer. Necasetin olduğu yere mi layıksın sen? Kafir cinniler musallat oluyor işte orda. Sonra banyodan çıkamıyorlar uğraş Allah uğraş! Banyoda bir gusül abdesti alacak, birbuçuk saat, iki saat gusül abdesti almayan kadın ve erkek tanıyorum ben. Sebep? Kafir cinniler! Banyodan ağlaya ağlaya telefon açanları biliyorum ben. O zaman telefon numaram herkes de var, banyodan ağlaya ağlaya telefon açıyorlardı. Biz karı koca şu anda banyodayız, gusl edemiyoruz. İki saat oldu, biz guslümüzü bitiremiyoruz. Yok şuramıza su mu değdi, yok buramıza değmedi mi, yok öyle mi oldu, yok böyle mi… İki saat! Ağlaya ağlaya telefon açtılar. Evet, sebep kafir cinniler. Sana dokununca anlıyorsun onu. Sebep şeytan. Sana dokununca anlıyorsun. İşte onların da böyle yiyecekleri var. Birisi şunu diyebilir. Ben inanmıyorum. Ayetle sabit kardeşim. Cin suresi var. Hadislerle sabit. Hadislerle sabit. Sen inanmıyorsan inanma. Biz inanıyoruz. Çünkü ayetle, hadisle sabit ise bir şey, ayetle sabit ise onun üzerine şüphe edemezsiniz zaten. O yüzden normalde Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hem cinnilerin padişahıyla ve cinnilerlerle görüştü, onlarla istişare etti, onlara dini öğretti, onlara dini anlattı. O yüzden cinni taifesinden, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine iman edenler müslüman oldular. Çünkü Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bütün varlığa gönderilmiş bir peygamberdir. Bütün varlığa, bütün insanlığa ve bütün cinni taifesine, bütün varlığa gönderilmiş bir peygamberdir. Allah bizi o peygambere hakiki ümmet olanlardan eylesin. Allah'ım cümlemizi iyi eylesin. Tabii bu konuda daha teferruatlı bir bilgiye sahibi olmak istiyorsanız, Elmalı'nın yedinci cildinin 5381 ve 5395. sayfaları arasında cinni tarifesi ile alakalı geniş ordan bir bilgi edinebilirsiniz. Evet.

"Vahiy ve vesveselerin ıstırapları, binlerce kişiden gelir, bir kişiden değil. Şüphe ediyorsan sabret. Duyguların değişince onları görürsün. Müşkül hallolur. O vakit kimlerin sözlerini reddetmişsin, kimleri kendine ulu eylemişsin görürsün."

Yani bütün alem sana dil olur. Bütün varlık sana dil olur. Kötüler sana kötülükleri vesvese verirler. Onların sana sunarlar. İyiler de sana iyilikleri söylerler. Bütün alem senin için dildir. Ben burda konuşuyorum şimdi. Size iyi şeyler söylüyorsam ve iyilikleri anlatıyorsam, bu size bir tabiri caizse vahiy gibidir. Vahiy değildir ama vahyi anlattığım için vahyi anlatıyorum, eğer kötülüğü anlatıyorsam size şeytanı anlatıyorum. Şeytanın dili. Bir insan ya vahyin dilidir ya da şeytanın dilidir. O yüzden diline bak,

eğer vahyi anlatıyorsan sen vahyin dilisin. Yok şeytanın ve şeytanın yollarını anlatıyorsan sen, şeytanın dilisin. Kulağına iyi bak, sen neyi dinliyorsun. Dinlediğinden kur'an ve sünnet doğru ve hakikat şeyler öğreniyorsan, senin kulağın eşek kulağı değil.Yok senin dinlediğin kötülükse, senin dinlediğin şeytani şeylerse, senin kulağın vallahi de eşek kulağı, billahi de eşek kulağı. Sen ama ne zaman bunu anlarsın? Sen ne zaman sana gelen bu bilgileri, sana gelen bu duyumları analiz eder, doğruyu ve hakikati görürsen, neleri reddedip neleri aldığını, kimi ulu gördüğünü, kimi ulu görmediğini o zaman anlarsın. Allah bizi vahye tabi olan, kur'an ve sünnete tabii olan, iyiliğe, doğruluğe, güzelliğe tabii olan, Cenab ı Hakkın yolunda, sırat ı müstakim de yürüyen, Hz Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünnet i seniyyesine uyan kullarından eylesin inşallah cümlemizi.

Burda sohbeti bırakıyorum. Bayağı olmuş çünkü. Normalde bir saat ondört dakika olmuş. Biraz sohbeti fazla etmişiz. Cenab ı Hakka hamdu sena olsun, Rabbim şifasını verdi. Elhamdülillah yani rahatsızdık geçen haftalarda ama Cenab ı Hakka hamdolsun iyiyim şu anda. Dualarınız hürmetine, Allah'ın izniyle Cenab ı Hak şifasını verdi. Konu başlığı: **'Av hayvanlarının tekrar tavşanın sırrını ve düşüncesini araştırmaları'.** Buraya kadar niyet ettiydim ben de zaten, Cenab ı Hakka hamdolsun niyetimizi gerçekleştirdik. Allah izin verirse önümüzdeki ay, bu önümüzdeki hafta, özür dilerim, Allah izin verirse inşallah bu konu başlığından devam edeceğiz İnşallah ı Rahman. Şuraya bir not düşelim, karıştırmayalım sonra konu başlığını, inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Bizim sohbetlerimiz, kabul edene bizim anlattıklarımız şeyler. Kabul etmeyen, inanmayan, reddedenlere değil. O yüzden herkes kabul etmek, inanmak zorunda değil. Çünkü bazı şeyler, anlattığımız şeyler kitabi değil. Sufilikle, seyr i sülukla alakalı. Ya işte bunları kendince bir kimse ha bunlar anlattığımızın seyr i süluk ile alakalı dahi olsa bunları anlattığımız kur'an ve sünnetten delillendiriyor muyuz? Evet, malum size cinni taifesinin var olduğunu, değişik varlıkların da var olduğuna dair ayet ve hadisleri de size ne yaptım? Allah'ın izniyle sundum. O yüzden bir kimse reddederken de dikkat etmesinde fayda var. Sebebi şu, Allah muhafaza eylesin. Gerçekten bu sefer hani reddettiği şeyler ayet hadis olur. Onun için de sıkıntılı bir şey olur. Allah muhafaza eylesin inşallah. 1041'inci beyitten devam edeceğiz Allah izin verirse. Konu başlığı zaten. O yüzden 1041'den Allah izin verirse bir dahaki haftaya devam edeceğiz inşallah. Şimdi de sorularınıza inşallah devam edeceğiz.

https://youtu.be/ZIvPtHk9NHw

MESNEVİ-İ ŞERİF 1041-1054. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bugün 1041. beyitten devam edeceğiz inşallah. 'Av hayvanlarının tekrar tavşanın sırrını ve düşüncesini araştırmaları.' Konu başlığı bu. Hani bir aslanla, av hayvanları anlaşma yapmışlardı. Av hayvanları dediler ki aslana sen her gün avlanacağım diye uğraşma. Birtanemizi biz sana feda edeceğiz, kurban edeceğiz, sen bunu her gün bir tane kendince bir av hayvanı kendi içimizden seçim yapıp sana göndereceğiz. Sen de onu yiyeceksin. Biz otlaklarda rahat rahat dolaşacağız. Sen de rahat rahat her gün bir tane av hayvanını yiyerekten hiç kimseyi rahatsız etmeyeceksin dediler. Bu anlaşmayı yaptılar. Aralarında uzun tartışmalar oldu ve en sonunda bu anlaşma oldu fakat sıra geldi tavşana ve tavşan isyan etti. Dedi ki nereye kadar bu zulüm, bu zulmün durması lazım dedi ve ay hayvanlarının içerisinde bir kaos oldu çünkü bir kimse normalde bir zulüm çarkı, bir hırsızlık çarkı, bir adaletsizlik çarkı bir liyakatsızlık çarkı, bir düzensizlik çarkı kuruldu da orda bir kimse nereye kadar bu çark böyle der ise orda önce o çarkın içerisinde bulunan, o çarka alışmış olanlar, kendi dindaşları, kendi yandaşları ilk önce onlar düşman kesilirler. Derler ki sen kim oluyorsun da bunları konuşuyorsun, sen kim oluyorsun da adaletsizlikten bahsediyorsun, sen kim oluyorsun da liyakatsızlıktan bahsediyorsun. Sen kim oluyorsun da müslüman ülkelerin halkları fakirmiş de devleti yönetenler zenginmiş, zenginleşiyormuş dersin diye ilk önce ona çatarlar. Meşhurdur bu. Ben otuzüç yıldan beri yani bunlarla yaşarım. İşte böyle ben kuran ve sünnet dedikçe bazıları gelir ya hocam yapma, ya bunları konuşma işte bak başına bir iş açılacak senin veya seni kesin tutuklayacaklar veya işte kesin şöyle olacak kesin böyle olacak…

Velhasılı kelam bazı şeyler oluyor mu başımızda? Evet. Amma velakin bunları gösterecek, bunları söyleyecek, bunlarla mücadele edecek, kuran ve

sünnet aşığı kimseler de lazım mı? Evet. Evinde eğer oturur, kimsenin etlisine sütlüsüne karışmazsan belki de başına bir şey gelmez ama asıl başına gelecek olan ahirettedir. Başına burda bir şey gelmiyorsa ahirette kesin başına bir şey gelir. Burda senin imanından dolayı sorgulanmıyorsan, imanından dolayı ötekileştirilmiyorsan, imanından dolayı sürgün yemiyorsan, imanından dolayı insanlar senden rahatsız olmuyorlarsa, bil ki sen de münafıklık alameti var ve o münafıklık alametinle sen mahşerde işin çok zor. Sebep? Sen o münafıklık alametinle bakın bir kimse ibadetlerde eksiklik yapabilir. Burası yani Ümmet i Muhammedin içerisinde tam anlaşılabilmiş değil. Ya, bir kimsenin ibadet eksikliği vardır. Bir kimse haramları düşebilir, içki içebilir, kumar oynayabiliriz, zina edebilir edebilir. Edebilir ya bunları ama ümmet adaletsizliğe karşı, ümmet hırsızlığa arsızlığa, liyakatsizliğe karşı, zulme karşı baş kaldırmalı. Ümmet bunun uyanıklığını yaşamalı. Sen ne kadar namaz kılarsan kıl fuhuşu önleyemiyorsan, o namaz seni kurtarmayacak ya! Sen abdesti parmak aralarını hilalleyeceğim, yüzüğün altına da su geçireceğim diye uğraşıyorsun, ya Ümmet-i Muhammedi fuhuş, kumar, zina, hırsızlık, arsızlık adaletsizlik, zulüm sarmış. Sen parmağının altına su değdireceğim diye uğraşıyorsun. Sen zulmü görmüyorsun! Sen adaletsizliği görmüyorsun! Sen aman benim yüzüğümün altına su deysin diye bin bir titizlik yapıyorsun ama öbür türlü öbürkünlere bakmıyorsun sen. Sen parmağının arasını hilalleyeceğim diye uğraşıyorsun. Eyvallah! Bunun nesi bu sefer kurtaracak Ümmeti Muhammedi? Ya düşünebiliyor musunuz, ne kadar zul bir şey! Yani Afrika'da su kuyusu açmaya gittiğiniz ülkelerin başındaki devlet başkanları, zengin hepsi de. Ümmeti Muhammed orda su kuyusu açacağım diye uğraşıyor. Ya başındaki devlet başkanları zengin. Nerden zengin oldu bunlar? Bunlar devlet başkanı olmazdan önce hiçbir şeyleri yoktu. Bunlar bakan olmazdan önce hiçbir şeyleri yoktu. Bunlar nerden zengin oldular? Ümmeti Muhammed bunu irdelemiyor ama yüzüğün altına su değdi mi değmedi mi bunu çok iyi irdeliyor.

İşte av hayvanları da normalde anlaştılar aslanla, her gün aslanın payını veriyorlar. Ta ki sıra tavşana gelinceye kadar. Tavşan haykırınca bu zulüm nereye kadar diye, önce av hayvanları karışıyor. Bakın, aslan karışmıyor önce. Önce av hayvanları karışıyor. Diyorlar ki sen düzeni bozma. Ya? Sen git kuzu kuzu aslanın önüne yat, o seni çatır çutur yesin ama tavşan ısrarlı. Tavşan diyor ki ben bu oyunu bozacağım. Ben bu çarkı bozacağım diye tutturuyorlar:

"***Av hayvanlarının tekrar tavşanın sırrını ve düşüncesini araştırmaları. Ondan sonra dediler ki: "Ey çevik tavşan. Aklındakini meydana çıkar. Ey bir aslanla pençeleşen, kavgaya girişen, düşündüğün şeyi söyle!***

Danışmak, insana anlayış ve akıl verir; akıllar da akıllara yardım eder. Peygamber sallallahü ve sellem buyurdu ki: 'Ey tedbir sahibi, danış ki kendisiyle danışılan kişi emindir.' dedi."

Tabii tavşana soruyorlar av hayvanları, senin aklındakini meydana çıkar. Bize söyle, sen bu aslanla nasıl savaşacaksın? Bize bunun yolunu anlat. Bize bunun ilmini anlat. Bize bunun matematiğini anlat. Çünkü danışmak önemli bir şey, tabi tanışmak güzel ama nelerde kimlerle danışılacak, nasıl bir danışma sistemi olacak? İstişare nasıl olacak? Tabi normalde ayet i kerimelerde de değişik ayet-i kerimeler var. İşte Rablerine icabet edenler, namaz kılanlar, onların işleri aralarında şura iledir. Şura Ayet 38. Ayet i kerimenin tamamı şu: 'Ve Rablerine itaat edenler, namaz kılanlar içindir. Onların işleri arasında şura iledir' ve Ümmet i Muhammed'in kendi aralarında işlerini şura ile yönetilmesi gerektiğine dair bir ayet i kerime ve normalde insanların istişare etmesine devlet başkanlarının istişare etmesini, halkı yönetecek olan halkı yönlendirecek olanların istişare etmesini ve bu işlerini bir şura ile halletmesi gerektiği ile alakalı ayet-i kerime. Yine başka bir ayet-i kerimede: 'İşler hakkında onlarla müşavere et, istişare et. Bir kere de azmettin mi artık Allah'a tevekkül et. Bunu da Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine söylüyor Cenab-ı Hak. Diyor ki işlerle alakalı, bu dünya işleri ile alaka onlarla istişare et. Onlarla müşavere et ve bir şeye de karar verdiğinde o kararda dur. Ondan ayrılma ve Allah'a tevekkül et. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de örneğin işte Uhut Savaşı'nda, Hendek Savaşı'nda değişik savaşla alakalı meselelerde, ashabıyla istişare etmiş, onlarla müşavere etmiş, onların görüşlerini almış.

Hatta Hendek'te Selman-ı Farisî hazretlerinin görüşünü almış ve Selman-ı Farisî hazretlerinin söylemiş olduğu şeyi kabul etmiş veyahut da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri işte Hudeybiye'den geri dönerken, Hz. Zeynep annemizin söylediği şeye, söylediğine tabii olmuş ve onunla olan bu müşavereden, bu istişarenin fikrini kabul ederekten ihramdan çıkmış, kurbanını kesmiş. Şimdi bu ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerininden önce de halkı yönetenler, şehri yönetenler, devleti yönetenler, ileri gelenlerle veya şura heyetleri ile veyahut da bakanlarıyla veyahut da işte insanların seçmiş olduğu temsilcilerle, halkın seçmiş olduğu temsilcilerle, bir meclis kurarlar, o mecliste bunları istişare ederlerdi. İslam böyle bir meclisi reddetmez amma ve lakin halkın bunu kendisinin seçmesi lazım. Yani kalkıp da belirli partilerin başkanları bunları tayin edip halk sen gel bunları işte tasdikle dememesi lazım. Örneğin işte Bursa'da bir seçim olacaksa halk kendisi seçmeli, kimi milletvekili görmek istiyorsa. Burda illaki bir parti olması veya partide olsa halkın kendisi milletvekillerini tespit

etmesi lazım. Örneğin işte a partisi diyelim, b partisi, c partsi, d partisi kaç tane parti varsa, onlara kim milletvekili adayı olmak istiyorsa örneğin gidip aday olmalı. Aday olduktan sonra da ya işte ya böyle seçim mi olur, ya böyle oluyor ya! Böyle oluyor ya, öyle de olur veyahut da işte belli bir ön seçim olabilir. Belli bir miktarda oy alanlar işte sıralamaya girebilirler.

En yüksek oy alan milletvekili birinci sıradan aday olabilir veyahut da gibi gibi aslında normalde böylece vatandaş kendi milletvekiline de kendi seçtiğine de sahip çıkar. Darbelerin de önü kesilir veyahut da vatandaş kimi belediye başkanı görmek istiyorsa örneğin onu seçer. Onun sıralamasını ona göre yapar. Ankara'dan belediye başkanı adayı tayin olursa, işte bu kadar oluyor. Bütün şehirlerde sıkıntı var örneğin belediye başkanlarıyla. Sebep? Yani sonuçta hepsi de hangi partiden olursa olsun, Ankara'dan tayin ediliyor, halk yerel olarak kendi belediye başkan adayını seçmiyor. O yüzden geçmiş kavimlerde, bunlar böyle seçilirdi. Muhakkak bir liyakat aranırdı. Yani bir kimse o meclise girecekse bir liyakat aranırdı. Bunu normalde bir de hani eski kavimler derken yine Kur'an'dan çıkarıyoruz. Mesela Belkıs'la alakalı Neml suresi, ayet 32- 33: 'Belkıs dedi ki, ey ileri gelenler! Vereceğim emir hakkında bana görüşünüzü söyleyin. Siz benim yanımda bulunmadıkça bir iş hakkında kesin bir hüküm veremem. Dediler ki biz güçlü kimseler ve zorlu savaş adamlarıyız. Emirse senindir. Sen emretmene bak.' Yani Belkıs'a teslim olması için Süleyman Aleyhisselam'ın mektubu ulaştığında, Belkıs etrafındaki ileri gelenleri topladı, dedi ki buna ben bir cevap yazacağım. Buna bir şey söyleyeceğim. Bununla alakalı ne buyurursunuz, ne söylemem gerekir dediğinde onlar da dediler ki sen neyi emredersen, biz ona tabi oluruz ama Belkıs'ın burda yaptığı şey ne? Onlarla istişare etmek istemesi, onlarla müşavere etmesi. Onlarla bu istişareyi yerine getirmesi.

Demek ki bu sadece Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine has bir özellik değil. İstişare etme, müşavere etme. Ya? Geçmiş ümmetlerde ne yapmışlar? Bu tip istişareler yapmışlar ve Belkıs yapmış, Süleyman Aleyhisselam yapmış, Musa aleyhisselam yapmış. Örneğin etrafındaki kimselerle istişare etmişler. İsa Aleyhisselam havarilerle istişare etmiş, müşavere etmiş ve bu müşavere, bu istişare geleneği Adem'den itibaren devam etmiş gelmiş. Bütün peygamberler de. Ne zaman ki zalim bir devlet başkanı olmuş, o istişare etmemiş ya da kendi istişare heyetini kendisi tanzim etmiş. Böylece ne yapmış? Kendisini doğrulayan, kendisini tasdikleyen bir istişare heyeti kurmuş. Bu doğru değil. Bu sadece insanın kendisini tasdikleyecek, kendisini destekleyecek bir istişare heyeti kurması doğru bir istişare heyeti olması mümkün değil ve o istişare heyetinde, liyakat sahibi insanlar, kendi mesleklerinde, kendi sanatlarında ileri derecede olan kimseler olması lazım

ve eğer onlarla istişare edilirse o zaman doğru kararlar çıkar. Ya bununla alakalı mesela Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin ölmezden önce sahabelerin içerisinden altı kişiyi tespit edip, bu altı kişinin istişaresi ile bir yeni devlet başkanının seçilmesini istemesi, manidar bir şeydir. Yani ne yazık ki Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinden sonra bu istişare ile devlet başkanı seçimi bitmiş. İşte sonuçta Muaviye, Hz. Hasan efendimiz, altı aylık bir emirlik yaptıktan sonra Muaviye lehine çekilmiş. Ondan sonra da Muaviye kalkmış, Yezid'i kendisinden sonra halife tayin etmiş. Yezid'i tayin edince Hz. Hüseyin efendimiz, buna başkaldırıyor. Diyor ki halife seçimi böyle olmamalı. Yani böylece krallık gibi baba oğula devr etmemeli deyip, Hz. Hüseyin efendimiz bu zulme karşı, bu zalimliğe karşı, bu haksızlığa karşı, bu hukuksuzluğa karşı ne yapmış? Baş kaldırmış. Demiş ki bu adaletsiz bir şey ama ne yazık ki o yezidiler de Hz. Hüseyin ve akrabaları yetmişiki şühedayı, Şehid i Kerbela şehit etmişler. Hz. Hüseyin efendimizin mübarek başını kestikten sonra, mübarek vücudunu Şam sokaklarında dolaştırmışlar, mübarek başını almışlar. Bazı rivayetler var, işte Mısır'a kadar dolaştırmışlar ve böylece onun mübarek başıyla alay etmişler. Bazı rivayetler var işte mübarek başını saraya Yezid'in önüne getirmişler ve ondan sonra onu gömmüşler gibi birçok böyle bir rivayet var. Gerçekten insanların bunları okumaları, bunları normalde öğrenmeleri lazım ki bu yezidi zihniyetlerin, nasıl bir zihniyet olduğu çıksın meydana ve bu yezidi zihniyeti, Ümmet i Muhammed çektiği kadar.

Ümmet i Muhammed'in çektiği bu yezidi zihniyetli kimselerdendir. Bunlar böyle zalim, otoriter, hiçbir şey danışmayan, halkı düşünmeyen, insanları düşünmeyen ve fakir fukarayı düşünmeyen, orta tabakayı düşünmeyen zalimler zümresinden olmuş ve İmam ı Azam, emevilerin yıkılması için fetva veren ve İmamı Azam parayla bunların örgütlenmelerine yardım eden ve Emevilerin yıkılması için mücadele eden ender imamlardan birisidir. Öyle Emeviler yıkılmış ve istişare etmeyi, şura ile yönetmeyi Ümmeti Muhammede islam emretmiş. Şimdi işte öbür av hayvanları da tavşana diyorlar ki sen bunu nasıl yeneceksin, bize söyle, bize anlat. Bu aslanla nasıl baş edeceksin bize anlat. Tavşan onlara cevap veriyor:

"Tavşanın sırrını onlardan gizlemesi:

Tavşan dedi ki: her sır söylenemez. Gah çift dersin, tek olur; gah tek dersin, çift çıkar."

Sır, sözlükte saklamak gizlemek. Saklanan, gizli tutulan bir şeyin iç yüzü. Bir nesnenin özü. Her şeyin en iyisi, her şeyin içinin içinin içi. Bilinmeyenin bilinmeyeni sır dediğimiz şey ama yani normalde işte genelde hani bunda bir esrar var deriz ya biz hani onda bir sır var. Onda bir bilinmeyen var.

Onun gerçeği bilinmiyor. Onun hakikati bilinmiyor. Allah'ın zatı sırdır örneğin. Neden? Onun hakikati, onun gerçeği zat olarak bilinmiyor. Örnekliyoruz bunu şimdi. O yüzden normalde genelde bir başkasının öğrenilmesi istenilmeyen şeyler, sır manasında alınmış. Bu sırrı da konuşan kimse işte ifşa eder. Ondan sonra insan olarak bilinmiş, sırrı tutmayan, sırdaş değil. Sır ehli değil ama öbür türlü işte eğer sırrı tutuyorsa, sırri, sır ehli veya işte bu iyi bir dost, vefalı. Bir kimsenin sırrını meydana çıkarmayan, sırrını ifşa etmeyen veya bir kimse bir şeyi gizlediyse, o gizlediği şeyi meydana çıkarmayan insan da vefa ehli, dost kimsedir. Eğer bir kimse bir kimsenin sırrını meydana çıkarıyorsa, onu insanlara aktarıyorsa, o vefalı dost kimse değildir. Hatta bir kimsenin ayıbını bir kimse meydana çıkarıyorsa onu ifşa ediyorsa o sır bir kimse değildir. Bu yalnız böyle dostluklar arasında, arkadaşlıklar arasındadır. Yoksa devlet başkanı bir hırsızlık yaptıysa bunu meydana çıkarmak lazım veyahut da bir siyaset ehli veya hükümet yetkilisi yolsuzluk yaptıysa, bunu meydana çıkarmak lazım. Bu ayrı ve normalde insanların kendi şahsi dairelerinde sırlarını mı çıkarmak onları böyle etrafa ifşa etmek, dostların ve dostluğun arkadaşlığın hukukunu yerine getirmemektedir. Hatta o kimseye bir daha sır söylenmez. Ona bir emanet tevdi edilmez. O kimse aslında yakın daireye alınmaz. Sebep? O sırrı ifşa etmiş veyahut da iki arkadaş gitmişsiniz örnekliyorum o kimsenin orda bir hatası olmuş, o hatayı siz bir başkasına taşıyorsanız, siz dost değilsiniz. Siz sır ehli değilsiniz. Allah muhafaza eylesin ve hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri 'bir kimse bir şey konuşur, sonra da etrafına bakılırsa bu emanettir. Onu saklanması lazım. Bu sırdır. Onun konuşulmaması, onun anlatılmaması lazımdır' der. Aslında normalde hani iki kişi arasında ya bunu kimseye söyleme ve bu aramızda bir sır olarak kalsın dediğinde o kimsenin mezara kadar hatta mezardan sonra da onu kimseye söylememesi gerekir ama böyle sırdaşlıklar artık kalmadı. Çok dost görünen bir kimse ayağına basarsan yanlışlıkla, eksiklikle senin ne kadar hatan kusurum varsa insanların önüne döküveriyor veyahut da sen birisinin, bir ayağına bastığında insanın nesi var nesi yok, insanların önlerine döküyorlar. Hatta bu sosyal medya çıktı yani bir kimse eski eşinin hatalarını, kusurlarını facebooklarda paylaşıyor veyahut da bir kimse bir sevgili oluyor, ayrılıyorlar, ondan sonra onunla beraber yaşamış olduğu fotoğraflar, bilmemneler, anılar böyle ifşa oluyor, orta yere dökülüyor. Velev ki bir kızın bir sevgilisi oldu, bir hata yaptı, bir eksiklik yaptı veya bir nişanlılık oldu, ayrıldı, olmadı. Ardından başkasıyla nişanlanınca, bir başkasıyla sözlenince, eski nişanlı ne var ne yok hepsini döküyor ve erkekler de bunu yapıyor, kadınlar da bunu yapıyor.

Enteresan bir böyle ahlaksızlık, enteresan bir çirkinlik yaşanıyor islam dünyasında. Ne yazık ki kimse kimsenin mahremine, kimse kimsenin haremine, kimse kimsenin işte gizlisine asla ve asla sır olarak kabul etmiyor. Her şeyi döküyorlar orta yere. Veyahut da çarşıda bir kimsenin yanında birisini görseler, ondan önce evine gidiyor haber. Ne yazık ki böyle bir hal oldu. İşte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bize nasihatde bulunuyor. Diyor ki 'iki kişinin arasındaki konuşma emanettir.' Yani iki kişi baş başa oturdu, bir şey konuştu, emanet. O sır. O söylenmez. Şimdi sır ile alakalı böyle konuştum. Tabii bunun bir de nesi var, aile arasındaki boyutu da var. Aile arasındaki boyutu ne? Ailenin kendi içerisinde karı koca arasındaki münasebetlerin dışarıda konuşulması yine caiz değil. Çünkü Müslim'de ve Ebu Davud'da geçen hadis-i şerifte, 'kıyamet gününde mertebe bakımından Allah indinde en kötü insan, karı koca birbirlerine bir sır söylerler de sonra o sırrı onlardan birisi, ötekinin sırrını ifşa eder. Demek ki kıyamet gününde mertebe bakımından en aşağı insanlar, karı koca arasındaki sırrın ifşa olması ve aile içerisindeki sırrın ifşa olması. Allah muhafaza eylesin. E tabi bu insanlar şimdi ne iki kişi arasında, ne aile arasında, ne de insanların dostlukları arasında, dostlar arasında sır saklama olarak bir şey kalmadı. İşte tavşan da diyor ki her sır söylenmez. Gah çift dersin tek olur, gah tek dersin çift çıkar. Yani sen o sırrı saklarsın. Sen normalde bir şey yapacaksan o sırrı gizle. Ondan sonra çift dersin tek çıkar. Yani çift dersin ama o doğru değildir, tektir. Yani sen sırrı gizliyorsun orda şimdi bu söz öbür beyitlerde daha anlaşılır hale gelecek:

"Aynanın berraklığını yüzüne karşı öğersen, nefesinden ayna çabucak bulanır, bulanır, bizi göstermez olur."

Yani sen tedbirsiz davranır da aynaya hani böyle hof der bir nefes verirsen, kendini görmez hale gelirsin. Oysa ne yapacaktın? Kendini görecektin. Berrak bir şekilde kendini izleyecektin. Kendi eksikliğine, noksanlığına bakacaktın veyahut da işte bu manada sen tedbirsiz davranıp da böyle karşıya bir şey söylediğinde artık bulandı, artık o meselede sır çözüldü.

"Şu üç şey hakkında dudağını kıpırdatma. Gittiğin yol, paran, bir de mezhebin. Çünkü bu üçünün de düşmanı çoktur. Düşman bildi mi sana pusu kurar. Bir iki kimseye söyledin mi artık o sırra veda et. İki kişiyi aşan, bir başkasına da söylenen her sır yayılır."

Yani gittiğin yolu kimseye söyleme. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bazen cihada çıktığında, böyle bir istikamet, bir yoldan gider, yolda giderken bazen yolu değiştirirdi. Gittiği yolu hiç kimseye söylemiyor. Neden? Düşman sana pusu kurar. Eğerse ki sen kur'an ve sünnet dairesinde mücadele ediyorsan, eğer hak ve hakikat noktasında mücadele ediyorsan,

düşman sana muhakkak pusu kuracak. Dikkatli ol. Gittiğin yolu hiç kimseye söyleme. Hiç kimseye anlatma. Deme ben şu yoldan İzmir'e gidiyorum diye. Nerden gideceğini hiç kimse bilmesin. Deme sen bu yoldan ben Ankara'ya gidiyorum diye. Hiç kimse bilmesin. Hatta mutad işte sen Ankara'ya ondan sonra Eskişehir üzerinden gideceğim diye herkes biliyorsa sen yürü git İstanbul yolundan, paralı yola çık, İzmit'ten Ankara'ya, ordan git örneğin. Yolun uzadı, yolun uzadı ama senin gittiğin yolu hiç kimse bilmesin. Sana düşmanlık yapacak olan bir kimse varsa yola kesin pusu kurdu senin için ve bu sebepten dolayı yolunu gizle. İkincisi paranı gizle. Kendikendien böyle paranı ifşa etme. Sebep? Çünkü parana göz koyan kimse hırsızı, ursuzu, gece çalışanları, senin başına bir iş açmaya çalışabilir veyahut da yankesici, orta kesici, üst kesici, alt kesici senin parana gözünü dikebilir. O yüzden sen illaki paranı ifşa etmeye çalışma. Şimdi insanlar gösteriş için ne yazık ki bunları yapıyor. Bir de mezhebin. Mezhep ne? Bizim anladığımız mezhep işte Hanefi, Şafii, Maliki ve Hanbeli. Bizim anladığımız mezhep ne? İşte kendisinin ehl-i sufi olması. Bizim anladığımız mezhep ne? İşte o kimsenin gitmiş olduğu dini yol.

Ama burdaki Hz. Pir diyor ki bu üç şeyini de sakla. Yani sen bir topluluğa girdin, hemen ben sufiyim deme. Sen bir topluluğa girdin, ben şuyum ben buyum deme. Bekle, ordakileri dinle. Ordakiler ne kadar bu meselelerden haberdar? Onlar ne kadar bu yolları biliyorlar? Onlar ne kadar dini eğitim almışlar? Onların dini eğitimler ne, onların kültürleri ne, onların insani yapıları ne? Onları sen kalkıp da orta yere onlara bir sufilik anlatırsan, ne kadar kabul görür? Ne kadar kabul görmez. Yani sen bunları tart, ölç, biç veya sen kendi kendine illaki bir mezhebini ortaya koyacağım diye uğraşma. Çünkü bunlara düşman olan kimseler vardır. Bu düşmanlar sana ne yapar? Pusu kurar. Allah muhafaza eylesin. Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri de sır yani içinde sakladığın şey senin esirindir. Onu ortaya çıkardığın zaman sen onun esiri olursun diyor. Demek ki sen hani ben bazen derim bunu, islamda din tebliğ etmek, bu açıktır ama çalışmalar açık değildir derim ben. Sebep? Yani dini herkesi çok rahat bir şekilde anlatırsın ama nerde, ne zaman ne yapacaksın, nerde nereye gidiyorsun, bunları herkese açıklamak zorunda değilsin. Sebep? Sana düşman olanlar var. Senden önce o şehre gidip o şehirde tanıdıkları bulup işte bunu dinlemeyin, yok buna işte itibar etmeyin deyip, o senden önce oraya senin namın gidiyor. Senin makamın, senin şöhretin gidiyor. Düşmanlık yapacak olanlar, sana düşmanlık pusularını kuruyorlar. Allah muhafaza eylesin. Yine Amr Bin As diyor, 'kalpler sırlarının saklandığı yerlerdir. Dudaklar o yerlerin kilidi, diller de anahtarıdır. Şu halde her insan, sırrının anahtarlarını saklamalıdır' der. O zaman

ne yapacak insanlar? Kendi sırlarını kendilerine saklayacaklar. İşte tavşan da diyor ki şu üç şeyi sakla. Paran, yolun ve mezhebin. Bunlar anlatılmaz. Hatta diyor bunları gizle. Kimisini iki göster, kimisini bir. Bir gösterdiğini iki, iki gösterdiğini bir göster, şaşırt diyor. İşte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bazen yola çıktığında gidecek olduğu menzili aynı ama, yolunu değiştirdi. Bakın yolunu değiştirirdi.

"İki, üç kuşu birbirine bağlasan, elem içinde yerde mahpus kalırlar. Üstü örtülü, güzel bir tarzda, kurtulmak için konuşur, danışırlar. Danışmaları, görenleri yanıltacak şekilde kinayelerledir. Peygamber, kapalı bir tarzda meşveret ederdi. Eshap cevap verir, düşman haberdar olmazdı. Düşman, baştan ayağı bilmesin, bir şeyi sezmesin diye, reyini kapalı misalle söylerdi. Bu misalle muradını anlatmış olurdu. Ağyar sualinden bir koku bile duymaz, hiçbir şey anlamazdı dedi."

Tavşan, yani işte bir kimse şura ehli olan kimselerle bir meseleyi istişare ederse, herkesin reyini birbirine bağlamak, böyle herkesin reylerini bir yere toplamak. Hani bir yerde çoğunluk oluştu. Hani ümmetim yanlışda toplanmaz hadis i şerifi mucibince bir sen oturdun, on tane istişare heyetin var, şura heyetin var. On tanenin altı tanesi bir yerde odaklandı, bir yerde toplandı. Ümmet bu noktada eksikde, noksanda toplanmadı. Tabi benim bu söylediğim şeyler kendi mesleğinde liyakat sahibi olan insana. Kendi mesleği ile alakalı istişareye istişare edilecek kimseler sınıfında olanlar. Yoksa siz mesela işte bir fizik ilmini gidip de işte siz örnekliyorum felsefeci ile istişare etseniz çok yerli yerinde bir şey olmaz. Neden? Onu ehli ile konuşmanız lazım. Emanetleri ehline vermeniz Allah'ın çok hoşuna gider. Eğer o meselede felsefe lazımsa muhakkak ki felsefecinin de görüşü alınır. Ama söz konusu olan fizikse, o zaman fizikçilerin toplanıp karar alması lazım. Örneğin işte ne konuşuluyor bugünlerde, korana, işte bunun kimlerin istişare etmesi lazım? İşte böyle virüslerle uğraşmış, virüsler üzerinde uzmanlaşmış kimselerin istişare heyetinde olup, bunların bu konuyla alakalı konuşmaları lazım ama bir bakıyorsunuz televizyonlarda korana konuşulacak, birisi işte güvenlik uzmanı! Korona konuşulacak, işte birisi bu seçimlerde, orda burda kim ne kadar oy alacak diye, ne firması diyorlar onlara? Kamuoyu yoklaması yapan bir firmanın başındaki kimse!

İşte ne konuşulacak, korona konuşulacak, bir bakıyorsun siyasi araştırmacı-yazar. Bir bakıyorsun korona konuşulacak, işte siyasi konularda yazı yazan bir gazeteci! Hani diyorsun ki ya koronayı konuşuyorsunuz, yani bunun güvenlik uzmanı ile ne işi var? Yani güvenliği ilgilendiren bir şey var ise eyvallah ama her toplantıda da onun konuşması yani korona konuşulan bir yerde abes! Bunun gibi yani normalde mesleğinde uzman olanlarla

istişare edilmesi lazım. Mesleğinde uzman olmayan bir kimseyle neyini istişare edeceksin? İşte örneğin askeri bir mesele ise askeri bir meselenin, tıpçılarla ne işi olabilir! Bunun gibi veya bir bakıyorsunuz televizyonda tarikatlar konuşuluyor fakat bir tane ehl-i tarikat yok orda veyahut da tarikatların konuşulduğu bir televizyon programında bir müftü bile yok, bir diyanetten bir kimse yok, ilahiyattan herhangi bir kimse yok! Oturmuş üç dört tane gazeteci, televizyoncu, işte ehl i tarikatı konuşuyor, sufileri konuşuyorlar. Yani işin ehli yok orda. Neyi biliyor, neyi bilmiyor veya konuşuyorlar. Veyahut da x grubu hedef almışlar! Örneğin işte menzil grubunu hedef almışlar, e menzil grubundan bir konuşmacı istediler de onlar vermediler mi haklarını savunmak için? Veya x işte nakşibendi dergahı x kadiri dergahı, x şunlar, x Bunlar konuşulurken yani onunla o gruba, o derneğe, o vakfa, bir haber gönderildi de onda kendisinin neyi niçin olması için savunması için bir kimse mi koydular? Yok! Kendileri oynuyorlar, kendileri çalıyorlar. Çünkü batının bize verdiği şey bu. Kendileri oynayıp, kendileri çalıp, kendileri dinleyecekler ve seni konuşurlarken sen bir başkasdan kendini dinleyeceksin. Nerde ne yaptığını, nerde ne ettiğini, nerde ne için yaptığın hiç kimsenin umrunda değil. Vur abalıya nasıl olsa, koy onunla alakalı, kes, kopyala, yapıştır, koy internete ondan sonra, istediğin küfürleri yap, istediğin hakaretleri yap!

Din bu hale geldi. Dindarlar bu hale geldi. Yani normalde bunu bir gayri islami bir kimseden, gayri imani bir kimseden beklediğimiz şeyleri, müslümanım diyen insanlar yapıyorlar şimdi. E böyle olunca neden oluyor bu? İnsanlar, liyakatlı insanları, o konuda bilgili insanlarla ne yapıyorlar? Meşveret etmiyorlar, onlarla beraber konuşmuyorlar. Oysa o meselenin içerisinde olan kimselerle istişare etmiş olsalar, o sıkıntıdan kurtulacaklar ve Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ashabın bütünüyle istişare etmiyordu. O konu ile alakalı kimler bilgi sahibi ise, onlarla istişare ediyordu.Yani bir başkası ile istişare etmiyordu. O yüzden normalde istişare eğer ki bir harple alakalıysa, devleti ilgilendiren bir şeyse, nebileyim böyle bir savaşla alakalı bir şeyse, bunu herkesin öğrenmesi, bunu herkesin bilmesi de gerekmiyor. O yüzden bunlar ne yapacak? O zaman kapalı bir şekilde istişare edecek. Mesela Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Hendek kazasında nasıl savaşılacağı ile alakalı belirli sahabe ile istişare etti. Bütün Medine halkını toplamadı o istişareye. Yani o istişarede bulunan, bu meselelerle alakalı bilgili kimseleri toplayıp, onlarla istişare etmişti. O yüzden şuraya koyduğunuz insanlar, birbirleriyle akıllarını birleştirirler, iki merhem bir araya geldi mi yaraya tedavi olur. Üç merhem bir araya geldi mi yaraya merhem olur. O yüzden akıl akılla birleşti mi akıl kemale erer, doğruyu bulur. O yüzden iyi

fikir, iyi düşünce, iyi akıl, iyi meselede liyakat sahibi olan insanlarla ne yapılacak? İstişare edilecek ki ordan bir çıkış yolu bulunsun. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. 1055. beyitten devam edeceğiz. Konu başlığı 'tavşanın aslana oyun edip, onunla başa çıkması'. Allah izin verirse, Cenab-ı Hak nefes verirse inşallah u Rahman, sağlık afiyet verirse, önümüzdeki hafta 1055. beyitten inşallah devam edeceğiz sevgili kardeşler. İnşallah bir not düşeyim, şimdi sorularınıza geçeceğiz Allah'tan bir şey gelmezse. Bir hayli de soru birikmiş. Sohbeti kısa keselim dedik ama yine bir saat olmuş. Allah hayır versin inşaallah. Önümüzdeki hafta 1055. beyitten devam edeceğiz, tavşanın aslana oyun edip onunla başa çıkmasından inşaallah. Konu başlığı da bu.

https://youtu.be/IyRos5vdYzc

MESNEVİ-İ ŞERİF 1055-1061. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1055. beyitten devam ediyoruz kıymetli dostlar. Buna böyle devam ederken bir açıklamada bulunmak istiyorum. Bizim hiç kimseyle alıp veremediğimiz hiçbir şey yok. Bizi ilgilendirmiyor ama bizi ilgilendiren şey kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması. Bizi ilgilendiren şey Allah'ın lanetlediği, haram kıldığı ahlaktan, sıfatlardan arınmak ve insanları arınması için tavsiyelerde bulunmak, nasihat etmek. Bizi ilgilendiren şeyler bunlar. O yüzden yani biz rüşvet almayız dediğimizde, x partililerin ayağa kalkmasına gerek yok. Biz x parti rüşvet alıyor, x parti şunu yapıyor, böyle bir partisel döngümüz yok. Biz diyoruz ki bütün herkese söylüyoruz kıymetli dostlar. Bu vatan bizim, bu ülke bizim, bu devlet bizim, bizim! Ben kendi nefsim için söylüyorum, benim ikinci bir pasaportum yok. Ben Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin pasaportunu taşıyorum, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kimliğini taşıyorum, bundan da gurur duyuyorum. Bundan da herhangi bir gocunmam yok. Ben çok özür dilerim. Burda ırkçılık yapmak istemiyorum. Herhangi bir ırka bağlı değilim ki gavur olan Fransa, gavur olan Almanya, İngiltere, Kanada, Hollanda herhangi bir ülke, beni kabul etsin. Beni hiçbir ülke kabul etmez. Ben hiçbir ülkeye de kalkıp da müracaat etmem senin vatandaşın olmak istiyorum diye. Sebep? Ben bu topraklarda doğdum, bu topraklarda öleceğim.

Benim çocuklarım, benim torunlarım, benim neshebim, gelecek olan neshebim, bu topraklarda doğacak, bu topraklarda ölüp bu topraklara gömülecekler. Bu topraklar bizim vatanımız. Bizim vatanımız nerde? Ben sadece anadoluyla da sınırlamıyorum. Ya? Benim vatanım kızıl elma. O yüzden

atam Osmanlı nerde bıraktıysa sınırları, benim vatanım o sınırların içerisinde. O yüzden benim vatanım bütün dünyanın arzı. Benim vatanım bütün arş ı ala. O yüzden ben öyle bir kendimce, kendime sınır koymuyorum. Ama ben bu bu topraklarda doğdum. Ben bu toprakların insanının mutluluğu için, bu toprakların insanları müreffeh bir hayat yaşasın, bu topraklarda haramlar işlenmisin, bu topraklarda Allah'ın lanetli kişileri olmasın diye nasihat edip feryadı figan ediyorum.

O yüzden hiçbir gruba karşı hiçbir şahıslara karşı bir garezimiz kinimiz yok. Bizim işimiz kur'an ve sünnet. Bizim işimiz vatan ve millet. Vatanımız ayakta kalsın, milletimiz ayakta kalsın, vatanın ve milletin hem yeraltı zenginlikleri hem de yer üstü zenginlikleri çar çur edilmesin. İnsanlar bir yere seçildilerse seçildikleri makamın hakkını versinler, hizmet etsinler, milletin parasını pulunu, alın terini çarçur etmesinler. Etrafındaki yandaşlarına peşkeş çekmesinler. Bu devletin bürokratları belli bir hizmet etsinler ve devletin elindeki imkanları etraflarına peşkeş çekip çarçur etmesinler. Derdimiz bu insanlarımız mutlu olsun, insanlarımız huzurlu olsun, insanlarımız Allah'ın lanetlediği işlerden ve fiiliyatlardan uzak olsun. Derdimiz bu. 1055. Beyit:

"Tavşanın aslana oyun edip onunla başa çıkması:

Tavşan, aslana gitmede biraz gecikti. Sonra pençesi kuvvetli aslanın yanına gitti. Aslan tavşan gecikti diye pençesiyle toprağı kazmakta, kükremekdeydi. Ben, o alçakların ahti hamdır, ham ahitleri kötüdür, sözlerinde durmazlar' demiştim. Onların görüntüleri beni yaya bıraktı. Bu felek beni ne vakte kadar aldatacak, ne vakte kadar? Tedbirsiz emir, adamakıllı aciz kalır çünkü ahmaklığından dolayı ne önünü görür, ne ardını dedi."

Demek ki ham insanların verdiği sözler de geçerli olmaz. Ham insanların, pişmemiş insanların, doğru iolmayan insanların verdiği sözler de doğru noktaya gitmez. Hani ham insan, bir söz verir, sözünde durmaz. Münafıklığın alameti kaçtı? Üçtü. Bunlardan birisi neydi? Söylediğinde yalan söylerdi. İkincisi neydi? Vermiş olduğu sözü yerine getirmezdi. Ha demek ki işte münafıklık alameti taşıyan bir kimse ne yapıyor? Vermiş olduğu sözü yerine getirmiyor. Ahde vefasızlık ediyor. Söz verdi, sözünü yerine getirmiyor ve diyor ki 'bunlar sözlerinde durmazlar ve bunların bu kalabalık lafları, bu gürültüleri beni yaya bıraktı. Bundan sözünü yerine getirmediler. Bu Felek Beni ne vakte kadar aldatacak.' Yani normalde hani bu felek beni ne zamana kadar aldatacak dediğinde, aslan, kral yani ormanın padişahı, ormanın başkanı diyor ki ben ne zamana kadar aldanacağım. Ha demek ki aslan aldanmış, bunu söylüyor. Hani Aslında aldanmak insani bir vasıf ama aslanın aldanması doğru bir şey değil. Sebep? Sen aldanmayacaksın,

sen aslansan aldananlardan olmayacaksın. 'Tedbirsiz emir, adamakıllı aciz kalır çünkü ahmaklığından dolayı ne önünü görür, ne ardını dedi.' Emir deyince demek ki işte hani halifeler, padişahlar, devlet başkanlarının bir ismi halifedir.

Halife olunca işte islam devletinin başkanı hükmündedir. Emir denince, islam devletinin başkanı hükmündedir. Yani bir devlet başkanıdır. O yüzden bir devlet, halife denilince tabii halkın yerine geçen kimse, burada devlet başkanı dediğimizde veyahut da tarikatlarda halife denilince şeyhin yerine geçen kimse halife olmuş oluyor ama devlet olunca, devlette işte halkın yerine iş yapan kimse, halkın yerine idareyi eline alan, idare eden kimse. O yüzden normalde işte halife denilince de Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yerine vazifeyi yerine getiren kimse manasında slami literatürde. Ama Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinden sonra, işte emire'l müminin tabiri, halife yerine kullanılmaya başlanmış. Yani müminlerin emiri, müminlerin başkanı demek ve bu böyle, böyle söylemeye başlanınca emirden kasıt, işte idareci, müminlerin başkanı, devlet başkanı hükmüne giriyor ve diyor ki burda Hz.Pir aslanın ağzından, tedbirsiz emir yani tedbir almayan, uyanık olmayan ondan sonra bir devlet başkanı adamakıllı olayların karşısında aciz kalır, ne yapacağını bilmez, ne tarafa yürüyeceğini bilmez, ne iş yapacağını bilmez. Çünkü ahmaktır o kimse diyor. Ahmak kimdir, kafası çalışmayan, öngörüsü olmayan, bilgisi olmayan, becerisi olmayan, bu konuda yeterli liyakata sahip bir konuda olmayan kimse, o işin almağıdır. Allah muhafaza eylesin. İşte emir denilince, hilafet denilince o zaman müminlerin emirinin veya bir devlet başkanının ahmak olmaması için tedbir alması için vazifelerini iyi bilmesi gerekiyor. O zaman vazifeleri ne? Meseleye islami açıdan baktığımızda, dini açıdan baktığımızda, Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin bu konudaki sözünü baştan hatırlatalım. Ne diyor: 'Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek ve emanet yani devlet başkanı olarak görevinin gereğini yerine getirmek yani emaneti yerine getirmek, devlet başkanının işlevlerini, işlerini yerine getirmek, imamın görevidir. Bunu yaptığı takdirde, yani dinin emirlerini Allah'ın indirdikleriyle hükmettiği müddetçe, dinleyip itaat etmek, çağırdığında çağrısına uymak, müslümanların üzerine haktır' demiş Hz Ali radıyallahu anh Hazretleri.

Tabii birçok ayeti kerimeden ve hadis-i şeriflerden bir emir nasıl ahmak olmaz, nasıl tedbir alır ve aynı zamanda da yapması gereken vazifeleri nelerdir, hangi vazifeleri yerine getirdiğinde ahmaklar sınıfında olmaz ted birsizler sınıfından olmaz, bunu islam fıkıhçıları, hukukçuları genel olarak maddelendirmişler ayet ve hadislerden çıkarılaraktan. İşte müminlerin ihtiyaçlarını belirleyip karşılamak, ihtiyaçlarını gerektiğinde doğrudan kendisine

iletmelerini sağlamak, memur ve işçi ücretlerinin şerefli bir hayat sürmelerine imkan verecek şekilde belirlemek. Bakın İslam hukuku açısından devlet başkanının görevi, islam hukuku açısından bir emirin görevi, müminlerin ihtiyaçlarını, tebaasının ihtiyaçlarını belirleyecek, onları karşılayacak ve bu fakir fukara dediğimiz ihtiyaç sahiplerinin ihtiyaçlarını ister dolaylı olarak ister direkt olarak karşılayacak ve memur ve işçilerin şerefli bir hayat yaşayabilmesi için onların ücretlerini belirleyecek. Bakın şerefli bir hayat yaşayabilmeleri için yani ben bir hani sohbette Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin zamanında devlet var idi. İşte devletin var olduğuna memur maaşını işte geçinemiyorum diyen kimse indirdi dediğimde kıyamet koptu. Demek ki şerefli bir şekilde bir kimsenin yaşayabileceği bir asgari ücret veyahutta işte maaşlarını ne yapacak? Devlet başkanı belirleyecek. Velisi olmayanın velisi halifedir hadis i şerifi mucibince kimsesiz çocukların işte dulların, yetimlerin, ihtiyarların ne yapacak, hamisi olacak. O yüzden onların varsa borçlarını devlet hazinesinden ödeyecek. Yaşlara çalışamaz halde olup herhangi bir geçimi olmayan, onlara devletin bakması, kimsesiz çocukları devletin onları bakması, meslek sahibi etmesi, evlendirmesi, bunlarında ne yapıyor, bunların da vazifesi devlet başkanına ve yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, dört şeyin imamın görevleri arasında bulunduğunu söylemiş. Birincisi namaz yani imam tebanın namaz kılmasını sağlayacak. Bunu olanak sağlayacak. Bunu teşvik edecek. Bunun eğitimini verdirecek yani namaz vakitlerini ona göre ayarlayacak.

Ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti'nin tatilleri, müslümanlara göre değil. Biz Hristiyanlar, pazar günleri istedikleri gibi haftalık ayinlerini yapıyorlar, yapsınlar, devam etsinler, bu ülkem için büyük mutluluk. İşte yahudiler ve museviler, cumartesi günleri ibadet ediyorlar, tatil yapsınlar, büyük mutluluk duyuyorum ama ne yazık ki cuma günleri öyle değil. Cuma günleri cuma saati bütün müslümanlara serbest olmalı. En az gayrimüslimler kadar müslümanlar da cuma ibadetlerini çok rahat şekilde yapmalı ama ne yazık ki bunu uygulayamıyoruz. Birisi neymiş? Zekat toplamak. İslam devlet başkanının vazifelerinden birisi de zekatı toplamak ve hak sahiplerine dağıtmak. Zekat verebilecek muktedirlikte olan kimselerin zekatlarını devlet başkanının veya devletin toplayıp hak sahiplerine dağıtması da ne olmuş oluyor? Emirel müminin, emirin vazifesi oluyor. Hadleri uygulamak. Bu ne? Suçları sabit olan kimselerin cezalarını vermek, haddin uygulaması. Tabii Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir İslam devleti olmadığından dolayı, bu meselede olamıyor. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir islam devleti değil. İslam Devleti olmadığından dolayı, islamın hukuku icra edilmiyor veya ne bileyim işte hukukun içerisinde kısasları uygulamak. Yani işte

bir kimse haksız yere bir kimseyi öldürdü, o öldüren kimsenin de öldürülmesi gerekirse kim bunu affeder? Öldürülenin birinci derecede yakınları ama affeder ama affetmez ama diyet isterler. Bunlar da normalde islam hukukunda, islam devlet başkanının görevleri ve islam devlet başkanının görevlerinden birisi de ne? Dini ve dini meseleleri korumak. Yani herhangi bir şüphenin yayılmaması için bu şüpheye karşı delilleri orta yere koyup dini ve dinle alakalı meselelerin korunması ana hatlarıyla. Burda mezhep koruması anlaşılmasın. Mesela hani bir kaç gün önce bir tefsir profesörü çıktı, kur'an-ı kerimin bazı ayetlerinin hani işte doğru olmadığı, bu ayetleri inkar etti ya o da Marmara Üniversitesi'nde, düşünün artık, ilahiyatlar kimlerin elinde ve kimlerin elinde neler oluyor! Allah muhafaza eylesin.

İşte İslam devlet başkanı dini koruma açısından ne yapar? Gerekli olan donanımları, insanların önüne sunaraktan dini korur ve anlaşmazlıkları çözmek, zalimlerin taşkınlıklarını önlemek, mazlumu ve zayıf insanları yalnız bırakmamak da islam devlet başkanının görevleri arasındadır. Güvenliği sağlamak, insanları yasaklardan ve başkalarına zarar vermekten korumak, islam devlet başkanının da nesidir, görevleridir. Yine müslümanların ve anlaşmalı tebaanın can ve mal ve dinlerine saldırmak isteyen düşmanlara karşı da harp hazırlıklarını yerine getirmek, her dayim içerde ve dışarıda bunu korumak için uyanık durmak. Yine davete rağmen müslüman olmayanlara karşı müslüman olana veya cizye verene kadar savaşmak. Bu da islam'da, islam hukukunda islam devlet başkanlarına verilmiş olan vazifelerden birisi veya işte zekatları toplayıp, ganimetleri toplayıp, fakir fukaraya ihtiyacı olanlara, bunları işte dağıtmak. Aklıma gelenleri söylüyorum hep. Normalde işte devletin kamu vazifelerini yerine getirecek işte valiler atamak, memurlar atamak, hakimler atamak, bunlarda ne, islam devlet başkanının vazifeleri. Tabii bu vazifeleri yerine getirmeyen, bu vazifelerde liyakatsızlık yapan, bu vazifelerde ahmakça davranan, tedbirsiz davranan, o zaman zayıf bir emir oluyor . O zamanmemleketi idare etmede aciz kalıyor, memleket idare edilemez oluyor. Askeriyesi, ekonomisi, eğitimi, hukuku idare edilemez bir hal alıyor. Bir kaos oluyor. Bir böyle işte kabız hali oluyor. Bir böyle memleket bir türlü felâha kavuşmuyor. Memleket bir türlü düzene kavuşmuyor. Sebep? Çünkü o emir tedbirsiz. O emir nerde ne yapacağını bilmiyor, vazifelerini bitamam yerine getirmiyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden ya o emir hamakatlığından, istişaresizlikten, etrafındaki yiyicilerden, heva ve hevesine uymuş yalakalardan, dalkavuklardan dolayı, memleketini düzgün reel bir şekilde göremiyor, analiz edemiyor, nerde ne lazım, nerde nasıl davranılması lazım, nerde ne yapılması lazım, ne yazık ki bunu bilemiyor. Bilemeyince de aslanın ağzından Hz.Pir de diyor ki

bilemeyenlere, yapamayanlara, aldandık diyenlere, böyle işte heva hevesine uymuş insanlara, devletin değişik böyle imkanlarını peşkeş çekenlerine diyor ki tedbirsiz emir adamakıllı aciz kalır. Çünkü ahmaklığından dolayı, ne önünü görür, nede ardığını diyor aslanın ağzından ve devam ediyor Hz.Pirİ

"Yol düzgün ama altında tuzaklar var. Yazının tarzı hoş ama içinde mana kıt. Sözler, yazılar tuzaklara benzer. Tatlı sözler, bizim ömrümüzün kumudur. İçinde su kaynayan kum, pek az bulunur. Yürü, onu ara."

İşte yol düzgün ama altında tuzaklar var. Yol düzgün. Yol ne? Kur'an ve sünnet. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hadis i şerifte buyurdu ki 'size iki şey bıraktım. Onlara sımsıkı sarıldığınız sürece asla sapıtmazsınız.' Allah'ın kitabı ve Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünneti. Bu iki şeyi bıraktım diyor. Buna sımsıkı yapışın. Başka bir rivayette diyor Allah'ın kitabı ve size diyor ehlibeytimi bıraktım, ehlibeytimi bıraktım. Kim bunlara sarılırsa sapıtmaz. O zaman birçok hadis i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, yolun kur'an ve sünnet olduğunu, dinin kur'an ve sünnet olduğunu söylüyor ve kur'an ve sünnet olarak, biz yola dümdüz, düpdüzgün yapışırsak, o zaman o tuzaklardan biz, ne bileyim işte, o tehlikelerden uzak duracağız ama böyle değil ise o zaman sıkıntı büyük. Allah muhafaza eylesin. Kur'an ve sünnetin dışındaki yollarda hep tehlike var, hep problem var. O zaman bu bizi aldatanlar da sanki kur'an ve sünnetten bahsediyormuş gibi aldatıyorlar ve bizi aldatan bu hani kur'an ve sünnetin dışındaki lafızlar, kur'an ve sünnetin dışındaki hal ve hareketler, kur'an ve sünnetin dışındaki her şey, bize tuzak olmuş oluyor. Biz ne yazık ki kur'an ve sünneti tam olarak bilemediğimizden veya kur'an ve sünneti anlamaktan uzak durduğumuzdan, biz ne yazık ki o tuzaklara düşenlerden oluyoruz.

Hani hadis-i şerifte buyuruluyor ya 'ümmetimde ihtilaf ve ayrılıklar meydana gelecek. Onlardan bir grup lafıyla güzel, ameli ile kötü olacak.' Lafıyla güzel, ameliyle kötü. Bakın lafıyla güzel ama ameliyle kötü. Bunlar kur'an okuyacaklar ancak köprücük kemiklerinden aşağı geçmeyecek. Bunlar dinden tıpkı okun avı delip geçmesi gibi çıkacaklar. Onlar ok kirişine dönmedikçe, bir daha dine geri gelemezler. Bunlar mahlukatın en şerridir. Onları öldürene ve onlar tarafından öldürülene ne mutlu. Onlar insanları kitaba, kitabulllaha çağırır, fakat kitaptan zerre kadar nasipleri yoktur. Yine yani bu normalde buna benzer yine bir hadisi şerif var, Hz Ali radıyallahu anh hazretlerinin naklettiği. 'Ahir zamanda yaşça küçük, akılca kıt birtakım gençler çıkacak. Yaratılmışsın en hayırlısının sözünü söylerler, kur'an okurlar ama imanları gırtlaktan öteye geçmez' Bakın normalde demek ki öyle insanlar olacak, bunların sözleri ne olacak, bunların sözleri güzel olacak. Bunlar çok

güzel konuşuyorlar. Lafızları harika ve bunlar çok güzel de kur'an-ı kerim okuyorlar. Öyle belagatlılar ki hani insanları da imtihan eder gibi öyle diyorlar ya sen bir Fatiha ı Şerife oku bakayım veya televizyonlara çıkıyorlar işte ur'an'ı düp düzgün okuyamayan bunlar. Haaa! Lafızlar çok güzel. Amel? Amel çok kötü. Hani onların bir kısmı da diyor ya kur'an bize yeter. Kur'an bize yeter. Türkiye'de şimdi bu pohpohlanıyor. Kur'an yeterli değil mi ki yani sen diyorsun ki hadis i şerifler var sünnet i seniye var yani kur'an'ı biz sünnet i seniyeye göre yaşayacağız, anlayacağız. Laf çok güzel! Demogoji çok güzel! Kur'an yeterli değil mi ki! Yeterli, kur'an'a uyuduk zaten. Peygambere tabi olun diyor. Peygambere itaat edin diyor. Peygamber ne verdiyse alın diyor ama onlar peygambersiz bir din istiyorlar. Sonra o sapkın gibi istediği ayet i kerimeyi, istediği anda kur'an-ı kerim'den çıkaracak, namazı istediği gibi kılacak, sünneti seniyeye uyumayacak ve böylece islam hukukunu da ortadan kaldıracak. İslamın amellerini de ortadan kaldıracak. Bunların lafızları güzel. Bir konuşuyorlar, bir konuşuyorlar, ağzından bal akıyor! Bir konuşuyorlar, ne kadar lafızları çok düzgün ama namaz yok! Lafız çok düzgün, oruç yok! Lafız çok düzgün, zekat yok! Lafız çok düzgün, ama eşcinsel! Evet, lafız çok düzgün, öyle dini biliyor ki senden benden iyi biliyor ama amel yok, her türlü sapkınlık var!

İşte Hz.Pir bunlar için diyor ki yani yol düzgün ama tuzak çok, yazının tarzı hoş ama içinde mana kıt. Bunlar bir yazıyorlar, mana yok. Bunlar bir sözler söylüyorlar, manadan uzak ama sözler de hep tuzak. Çünkü manadan uzaksa söz, o zaman o söz tuzak ve ne yazık ki insanlar aldanıyorlar. Ne kadar şatafatlı bir söz değil mi, bize ur'an yeter. Cezbediyor, muhteşem! Evet, kur'an ne kadar güzel, Allah'ın kelamı, bütününe iman ettik. Peygambere itaat et o zaman. Bütününe iman et: 'Peygamberde sizin için güzel örnekler var.' Bütününe iman et: 'Kısasta sizin için hayır var'. Bütününe iman et: 'Faiz size haram kılındı.' Bütününe iman et: 'Fuhuş size haram kılındı'. Bütününe iman et: 'Eşcinsellik lanetlendi.' Bütününe iman et. Hırsızlık büyük günah ı kebairlerden, bütününe iman et. Fuhuş büyük günah ı kabair lerden, bütününe iman et. Yok, dertleri bu değil ki ve bunlarla amel et, bunlarla amel et. Dertleri bu değil. Dertleri ne? Tatlı sözler ve tatlı yazılar ama tuzak dolu, tuzak dolu! Sahabe bir harf öğrendi amel etti. Bir harf öğrendin, amel et. Amel etmek yok. Bir harf öğrendin onun uygulanması için mücadele et. Onun uygulanması için gayret et. Böyle bir şey yok ama sözler çok güzel, lafızlar çok güzel, içinde mana yok. Allah muhafaza eylesin. 'Tatlı sözler, bizim ömrümüzün kumudur. İçinde su kaynayan kum pek az bulunur, yürü onu ara.' O zaman o tatlı sözler bizim ömrümüzün kumu. Yani bir kumdan ne olur, hiçbir şey olmaz, susuz kum ne yapar, hiçbir şey

olmaz. O zaman o tatlı sözler bizi aldattı, oyalıyor. Bizi bu noktada ne yapıyor, doğru istikamette götürmüyor. Doğru istikamete götürmeyince de biz doğruyu bulamıyoruz. Hz.Pir diyor ki yürü, sen içinde su kaynayan kumu bul. Demek içinde su kaynayan kumu bulacağız inşallah.

Bu akşam sohbeti çok uzun tutmak istemiyorum. Geçen hafta bayağı uzun tutmuşuz. O yüzden arkadaşlar, kardeşler bilirler. Ben en fazla sohbet böyle yarım saattir, kırk kırkbeş dakikadır. Ben de kısa bir sohbet hazırladım bugüne ait, dedim ki Allah'ın izniyle inşallah dedim kırk dakikayı geçmez, ondan sonra, bugün de kırk dakika oldu. İnşallah bundan sonraki sohbetlerde de Allah izin verirse, eğer hala da korona devam ederse, koronalı yasaklar devam ederlerse, yine inşallah biz öyle fazla inşallah arkadaşları tutmadan devam edeceğiz. İnşallah 65, 64, 63, 62, 61. beyitten, 1061. beyitten inşallah biz Allah izin verirse, bir dahaki haftaya devam edeceğiz. Allah izin verirse inşallah. 'Ey oğul! O kum Allah eridir. O er kendinden ayrılmış, Hakka ulaşmıştır.' Burdan inşallah önümüzdeki aya, önümüzdeki haftaya, özür dilerim, devam edeceğiz. Biraz da böyle konu başlığı gibiydi burası. O yüzden burda kestim. Çünkü bu Allah erleri kimlermiş, ondan sonra nelermiş, yenilirmiş mi, içilimiş mi, inşallah önümüzdeki hafta o konuyu sohbet edeceğiz inşallah.

https://youtu.be/kJyk10yk8xs

MESNEVİ-İ ŞERİF 1061-1065. BEYİTLER ŞERHİ

"Ey oğul! O kum, Allah eridir. O er kendinden ayrılmış, Hakka ulaşmıştır."

Hani geçen hafta sohbette diyorduk ya hani 'tatlı sözler ömrümüzün kumudur. İçinde su kaynayan kum pek az bulunur , yürü onu ara' diyordu Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri. O kumun ne olduğunu söylüyor hani içinde su kaynayan kum neymiş. İşte bu beyitte de diyor ki, Ey oğul! O kum Allah eridir. O er kendinden ayrılmış, Hakka ulaşmıştır, yani demek ki içinde su kaynayan, içinde pınarı bulunan kum Allah dostları. Diyor ki git onu ara. O normalde çünkü onu arayacaksın, bulacaksın, ona ulaşacaksın ve diyor onu da tarif ediyor. O diyor kendinden ayrılmış, Hakka ulaşmıştır şimdi. Bakara, ayet 186: 'Ey Muhammed! Beni senden sorarlarsa şüphesiz ki ben onlara çok yakınım. Bana dua edenin duasını dua ettiğinde kabul ederim.' Allah erleri, Allah elleri, Allah'a yakın, Allah'a dost olanlardır. Biz o Allah erleri dediğimiz kimseler, işte Allah'ın veli kulları da Allah'a dostluk peyda etmiş olanlardır. Bu bir Allah'a yakın olmuş olan kimselere söylenecek olan sözdür o zaman Cenab ı Hak bu Bakara 186'da da sorarlarsa diyor şüphesiz ben onlara çok yakınım, hani kullarım beni senden sorarlarsa. Burda meseleye başka açıdan bakmak istiyorum. Bu ayet i kerimede Cenab ı Hak hani burdaki hani er sözünden veya dost, veli sözünden bazen sadece erkekler tanımlanmış gibi zannediliyor. Oysa Bakara 186'da Cenab ı Hak kullarım diyor kullarım beni sorarlarsa, o yüzden burda rical kelimesini kullanmış Cenab ı Hak yani 'erler' kelimesini kullanmış. Hani sufiler 'ricalullah' 'Merden i Hüda' özel anlamlarla böyle velilere işaret ederler, genelde ricalullah olarak söylerler, rical ehli demek. İşte bu ayet i kerimede yakın olan o rical ehli ve bu o zaman bu nitelikte Cenab ı Hak erkekler veyahut da bayanlar olarak ayırmamış onu. Normalde bütün Ümmeti Muhammed'e erkeğini de kadınını da kapsayacak şekilde kullanmış burda bunu.

O yüzden söylemek istediğim işte hani bunlar böyle Allah erleri sadece erkeklerden oluşan bir topluluk değil, aynı zamanda kadınlardan da Allah'a dost olan, Allah'a yakin olan, Allah'ın rical veya ricalullah haliyle hallenen kulları var. Bunu böyle zaman zaman dile getiriyorum, sanki Allah'a dostluk sadece erkeklerin işiymiş gibi veyahut da Allah'a dost olanlar, sadece erkeklermiş gibi atfediliyor, öyle zannediliyor ama Cenab ı Hak benim veli kullarım dediğinde bunu sadece erkeklere atfetmek doğru değil. Benim kullarım

dediğinde bunu sadece erkeklere veya kadınlara atfetmek doğru değil. Yani çocuklar da Cenab ı Hakkın kulu sonuçta. O yüzden rical ehli olmak sadece buradaki hani Ey oğul o kum Allah eridir. Burdaki erlikten kasıt olgunlaşmak, kemale ermek. Burdaki ergenlikten kasıt o. Yoksa erginlikten burdaki kasıt erkeklik değil yani sadece, bunu böyle atfediyorlar, böyle düşünenler oluyor. O yüzden meseleye bu açıdan bakmak istedim. Yoksa zaman zaman sohbetlerde Allah dostlarının vasıflarını, Allah'a yakın olanların vasıflarını genel olarak tarif ediyoruz. Kardeşlerimiz, arkadaşlarımız bunu geçmiş sohbetlerde defalarca dinlemişlerdir. Bu meseleyi de dinlemişlerdir muhakkak ama burda özellikle üzerinde durmak istediğim hadise bu yani bu Allah eridir sözü kadınları da erkekleri de kapsıyor.

Kıymetli Dostlar! Burda kadınları da kapsıyor derken bizatihi şahit olduğumuz kendi kardeşlerimiz var, görülen rüyalardan, anlatılan hallerden, değişik zamanlarda değişik tespitlerden, bayan kardeşlerimizin de Allah'a yakin olanları, hususi yakinlik peyda edenleri ve o hususi yakınlık peyda eden kardeşlerimizi de tanıdığımızdan dolayı sohbete böyle giriş yaptım. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sadece erkeklere atfedilmiş bir din söz konusu değil. Kadınlar da Allah'ın kulu. Kadınlar da Allah dostu olur. Kadınlar da Allah'ın ricalullah dairesinde durur. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, dininizin yarısını Hz. Ayşe annemizi kastederekten bundan öğreniriz dediyse bizim kadınları ikinci planda görmemiz, kadınları ikinci planda atfetmemiz mümkün değil. O yüzden normalde evet, bu Allah elleri, bu Allah'a yakin olmak, kur'an ve sünnet i seniyeye sımsıkı yapışmaktan geçer. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışacak, iman edecek, iyi ameller işleyecek, salih ameller işleyecek, insanlara yardımcı olacak, insanlara hizmet edecek, insanlara tevazu ile yaklaşacak, insanlara tepeden bakmayacak, kibirlenmeyecek, en güzel ahlakla ahlaklanacak ki o Allah dostu olsun. Yoksa tepeden bakmakla, namazı terk etmekle, orucu terketmekle, insanlara kibirlenmekle, insanlara büyüklenmekle, insanların gönüllerini kırmakla Allah dostu olunmaz. O yüzden Allah dostları, gerçek dostluk, çok ibadet ederekten de değil. Ya? Onları öne geçiren şey, Allah'ı Sevmek, Resulünü sevmek, Allah dostlarını sevmek, insanları sevmekten geçer ve o sevgi ile haşır neşir olan, o sevgi ile yoğrulan kimseler, Allah'a dost olurlar. Çünkü seven sevdikçe sevmek ister. Sevdikçe sevmek ister. Onunla yakinlik şarabını içtikçe içmek ister, içtikçe içmek ister. O doymak bilmez ancak yakin olanlar onlardır. Koştukça koşmak ister, koştukça koşmak ister, koştukça koşmak ister. İşte Allah'a yakın olan onlardır. Sabrettikçe sabretmek ister, sabrettikçe sabretmek ister. Allah'a yakin olanlar onlardır. Allah

yolunda harcamak ister, harcadıkça harcamak ister, harcadıkça harcamak ister. Cud ehli olur, cömert olur.

İşte Allah'a yakın olmanın kapısı odur. Allah'ı zikrettikçe zikreder, zikrettikçe zikretmek ister, zikrettikçe zikretmek ister. Allah'a yakın olmanın işaretidir bunlar. O yüzden o Allah dostları, içleri de temizdir, dışı temizdir, içi de temizdir. Bakın, o kimsenin modayı takip etmemesi, işte gösterişsiz giymesi, onun içinin gösterişsiz olduğunu göstermez. Nice gösterişsiz kimseler vardır ki Allah'ın yanında dosttur, sultandır. Kimisi vardır çok süsüdür amma velakin Allah'ın yanında nazar ı itibarı yoktur .Siz sırmalı cübbeler giyersiniz, sırmalı kaftanlarla dolaşırsınız ama Allah katında bir hükmünüz yoktur İşte o Allah dostları, onların nişanları onların nişanları amellerindedir. Onların nişanları, süslerinde değildir. Onların amellerindedir. O zaman Allah dostunun geçtiği kapı iman ehli olacak önce. Kur'an ve sünnet i seniyeye sımsıkı yapışacak, sünnet i seniyeyi inkar eden den Allah dostu olmaz. Hadisleri inkar edenden Allah dostu olmaz. Peygamberlik iddia edenden Allah dostu olmaz. Kendisine kitap verildiğine dair laf söyleyen kimseden Allah dostu olmaz. Onlar şirk ehlidir. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin komple hadislerini inkar eden küfür ehlidir, ondan Allah dostu olmaz. O yüzden Allah dostu, kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmak, farz ibadetleri yerine getirmek, nafilelerle Allah'a yaklaşmak, onu sevmekten geçer. Eğer insanın üzerinde bir insanın üzerinde bunlar tecelli etmediyse, o Allah'a yakin değildir. Namazı terk etmekle Allah dostu olmaz. Orucu terk etmekle Allah dostu olmaz. Zikrullah'ı terk etmekle Allah dostu olmaz. Haramları açıktan işlemekle Allah dostu olmaz yani işte benim hiç kimseden korkum yok ben haramı da işlerim böyle. Böyle bir Allah dostu olmaz.

O yüzden Allah dostu, Allah'a yakin olacaksa o kimse, Allah dostu kur'an ve sünnet i seniyeye sımsıkı yapışmaktan geçer. Kur'an ve sünnet i seniyyeye yapışmayan bir kimse, Allah dostu olmaz. Mücadele Suresi ayet 22: 'Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavmin babaları, oğulları, kardeşleri ve akrabaları da olsa Allah'a ve peygamberine düşman olanlara sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah bunların kalplerine imanı yerleştirmiş ve onları katından bir ruh ile desteklemiştir.' Demek ki bir kimse Allah'a iman ettiyse, ahiret gününe iman ettiyse, o insanın babası da annesi de eşi de oğlu da akrabası da arkadaşı da olsa Allah'ına ve peygamberine düşmansa, ona sevgi besleyenden, Allah dostu olmaz. Ya bu benim babam ne yapayım şimdi, peygambere küfür ediyor ama işte ben onu seviyorum yine! Allah ve Resul'ünün koyduğu bir hükmü Allah ve Resul'ünün koyduğu bir hukuku açıktan çiğneyen bir kimseyi seven kimse, sakın kendisinin Allah'a

dost olduğunu iddia etmesin ve Allah ve Resul'ünün koymuş olduğu bir hukuku ve hükme açıktan çiğneyen, onu yok gören kimse, zaten normalde inkar ettiyse küfür ehli. Yok inkar etmediyse, onu açıktan işliyorsa büyük günah ı kebair ehli dedi ve düşmanlık varsa o kimseye mesela şimdi insanlar şeriatın hukukuna düşman, Allah'ın hukukuna düşman ailelerde var bu. Bir Allah'ın hukukuna düşmanlık Peyda ettiler. Bir de bu tarihselciler çıktı başımıza şimdi. Yok kur'an'ı tarihselcilikle yorumlayıp bazı ayeti kerimeleri o gün için geçerliydi bugün için geçerli değil diyen sapıklar çıktı ve bunları seven insanlar da çıktı. Ne yazık ki her gün yeni bir şey oluşuyor her gün bir sapkınlıkla uğraşıyoruz. Allah muhafaza eylesin.

Demek ki Allah'ı ve peygamberine düşman olanlara sevgi besleyen asla Allah dostu olamaz. Bakın zaten Allah ve Resul'üne düşman olan, onun herhangi bir şeyine düşman olan, Allah dostu olamayacağı gibi Allah ve Resulüne düşman olan bir kimse de onu sevmek de mümkün değil. İşte eğer böyle olursa yani zaten bu imtihanın en acı en böyle sıkıntılı yeridir yani etrafımızda eşimiz olabilir, babamız olabilir ,annemiz olabilir, çocuklarımız olabilir, kardeşlerimiz olabilir, Akrabalarımız olabilir. Bunlar Allah ve Resulüne düşman ise bizim onu sevmemiz, bizim onun taraftarı olmamız mümkün değil. Sevmez, taraftarı olmazsak Cenab ı Hak bize lütfediyor. Ne diyor? Onların kalplerine imanı yerleştirir ve onları katından bir ruh ile desteklerim. Bakın onların diyor kalplerine imanı yerleştirir ve onları katından bir ruh ile desteklerim. Demek ki işte Allah ve Resulünü çok seven, kur'an ve sünnet i seniyyeye sımsıkı yapışan, o iman yolunda giderken Allah ve Resulüne düşman olanları sevmeyen, Allah ve Resulünü inkar edenlerle dostluk kurmayan kimseyi Cenab ı Hak katından bir ruh ile destekliyor ve Cenab ı Hak onun kalbine imanı yerleştiriyor. O kimsenin kalbine imanını yerleştirmesi demek, o kimsenin bütün vücut olarak, zahir ve batınıyla, zahir ve batınıyla iman olması demek. Bakın o ki hani Allah'ın öyle kulları vardır ki onlara baktığınızda Allah hatıra gelir. İşte onun kalbine Allah imanı yerleştirdi mi Allah o kimsenin kalbine imanı yerleştirdi ve ona katından bir ruh ile onu destekledi. Öyle olunca ona bakan kimsenin hatırına Allah geldi ve Allah onları, ayet i kerime devam ediyor, Allah onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak ve onlar orda ebediyen kalacaklar. Dikkat edin, ayet i kerime, Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.

İşte onlar, Allah'ın taraftarlarıdır. Yani Allah'ın hizbidir. Onlar Hizbullah'tır. Allah taraftarıdır.Bu yalnız hizbullah'la, benim söylediğim hizbullah ile bu Ortadoğu'da müslümanları katleden müslümanları şehid eden, camilere bomba atan Hizbullah ile karıştırmayın. Bu benim anlattığım hizbullah

ile Güneydoğu'da insanları normalde domuz bağı ile öldüren Hizbullah'la karıştırmayın veya dünya üzerinde terör estiren, orta doğuda terör estiren CIA',in Mossad'ın, Em16'nın veya değişik bu istihbarat örgütlerinin kurmuş olduğu terör örgütlerini de Hizbullah olarak kabul etmeyin. Benim dediğim Allah'ın hizbi, iman etmiş ve Allah'tan razı olmuş Allah'ın da ondan razı olmuş olan kimseler. İşte onlar Allah'ın hizbullah'ıdır. İyi bilinmelidir ki kurtuluşa erenler ancak Allah'ın hizbullahı olanlarıdır. Yani Allah'ın taraftarı olan, Allah'a iman etmiş, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış, kur'an ve sünnetin dışında bir felsefesi, kur'an ve sünnetin dışında bir yaşantısı olmayan kimseler ancak kurtuluşa ermişlerdir. Yoksa açıktan günah ı kebairleri işleyen, açıktan günah ı kebairleri destekleyen, açıktan günah ı kebairleri serbest edeni açıktan günah ı kebairler ile beraber yaşayan bir kimsenin, Allah'ın taraftarı olması ve kurtuluşa ermesi mümkün değildir veya kur'an ve sünnete düşmanlık edenlerle dostluk eden kur'an ve sünneti inkar edenlerle dostluk eden, onları destekleyen, onları destekleyen, kur'an ve sünneti kendisine distur edinmeyenleri destekleyenler .Yani bu işin bir de siyasi tarafı var. Siz kur'an ve sünneti destekleyemeyen bir kimseyi destekleyemezsiniz. Onu sevemezsiniz. Kuran ve sünnetin haram ettiğini helal edeni, kur'an ve sünnetin yasakladığını serbest edeni destekleyemezsiniz, onu sevemezsiniz. Bu akrabanız olabilir, bu dedeniz olabilir, bu sizin kavminizden olabilir, bu sizin eşiniz, dostunuz, şuyunuz, buyunuz olabilir. Önemli değil canım kardeşlerim.

Eğer siz Allah'a yakinlik besleyecekseniz, ancak Allah'a yakin olanların yolunu tutacaksınız. Eğer Allah'a dostluk peyda etmek istiyorsanız, o inam ettiği, ihsan ettiği, o peygamberler, o veliler, o evliyalar var ya, evet, bizleri onun yolunda eyle. Fatiha-i Şerife'nin, bu ayetin sırrına vakıf olacaksınız, salihlerle beraber olacaksınız ve dosdoğru bir yolda yürüyeceksiniz. Dosdoğru bir yolda yürümeyen insanlar, Allah dostu değildir, Allah'ın taraftarı da değildir, Allah'ı da sevmezler, Allah sevgileri de onların nedir, Allah muhafaza eylesin yalandır. Allah'ı seviyorum demek bir iddiadır. Bu iddianın ispatı gerekir. Allah'ı seviyorum diyen, Allah'ın haramlarını işlememesi gerekir. Allah'ı seviyorum diyen, Allah'ın farz kıldığı ibadetleri yerine getirmemesi gerekir. O yüzden Peygamberi seviyorum diyen, Peygamberi seviyorum diyen, onun ahlakıyla ahlaklanmalı, onun sünnetlerini işlemelidir. Bir üstadı bir şeyhi seviyorum diyen, onun nasihatlarını dinlemeli, onun nashatlarının üzerinde yürümeli. Yoksa ben Allah'ı seviyorum, istediğim haramı işlerim! Ben Peygamberi seviyorum, onun sünnetlerini terk ederim. Ben üstadı seviyorum, ben seviyorum sadece. E nasihatlerini dinle? Nasihatlerini dinlemek yok. Gene kendi kafasından yürüyecek. Yani kendi nefsini seviyor o

kimse. İnsanlar, kendi nefislerine zebun olmuş noktadalar. Yani onun, ben hep böyle söylerim yıllardan beri. Herkes kendi nefsine göre bir Allah, kendi nefsine göre bir kitap, kendi nefsine göre bir peygamber, kendi nefsine göre bir üstat, kendi nefsine göre bir eş, kendi nefsine göre bir çocuk, kendi nefsine göre bir arkadaş arıyor. Kendi nefsine göre.

Onun arkadaş dediği ona nasihat etmeyecek. Onun arkadaş dediği o içiyorsa içecek. Onun arkadaş dediği, o zina ediyorsa zina edecek. Onun arkadaş dediği hangi kötülüğü yapıyorsa o da onla gidecek. Onun annesi babası onun heva ve hevesini kabul etmesi lazım. Çocuk heva ve hevesini nasıl arzu ediyorsa, anne baba onun heva ve hevesine onay verecek. O zaman anne baba şeker gibi. Veya üstad, üstad ona istediği şeyi anlatmalı öyle ya, onun nefsine göre hareket etmeli. Öyle demiş onun şeyhi. Sen de bizim aramızda namaz kılmayanlardan oluver canım demiş. Namaz, dinin direği. Namaz, müminin miracı. Namaz dinde en son yıkılan kale. Bir insanın namazı yıkıldıysa, dini yıkılmıştır. Nasıl kılmayıver diyeceksin. Bu mümkün değil veyahut da bizimkiler kılındı. Hayırdır ya? Sen kimsin ki ya? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, son nefesine kadar namazı kılacağım diye uğraştı. Sen kimsin? Ha demek ki işte bunlar, Allah'a dostluğa giden yollar değil. Onlar Allah dostu olarak bunları kabul lenmemiz mümkün değil. O yüzden yol belli. Cenab ı Hak ne diyor hadis-i kutsi de? Bir kul diyor farzlara sımsıkı yapışır, nafilelerle Allah'a yaklaşır ve Allah'ı sever. Allah bizi onlardan eylesin. O yüzden kıymetli dostlar. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayıp Allah'ın yolunda gitmeyen kimseler, Allah'ın hizbi blamazlar ve aynı zamanda Bakın bu Cenab ı Hak kur'anında nefsim gizli bir oyununu, bizim önümüze koyuyor. Gizli bir oyunu bu nefsin. Şeytanla ortaklaşa kurmuş olduğu bir oyun. Bu ne? Bakın bu ne? Diyor ki onlar, o Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir kimse, bir kavim, babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah'a ve peygambere düşman olanlara sevgi besleyemez. Bakın, dikkat edin. Eğer, iman ehli isen sen, eğer iman ehli isen, sen Allah'a, peygambere, ahiret gününe iman ettiysen, Allah ve Resulüne düşman olanlarla, dost olamazsın. Sen Allah düşmanlarıyla, peygamber düşmanlarıyla dost olursan, Allah'a dostluk peyda edemezsin.

Eğer Allah'ın düşmanına düşman olursan, o zaman o imanının gereği düşman olursan, Cenab ı Hak o zaman senin kalbine imanı yerleştiriyor. O zaman sana katından bir Allah sana bir ruh ile seni destekliyor. Dikkat edin bakın, burdaki sevgi çok önemli. Sevmek veya sevmemek birisine düşman olmak veya düşman olmamak. Bu şeytanın ve nefsin gizlediği bir perde. Siz sevdiklerinizden sorumlusunuz. Kimi seviyorsunuz? Bakın, ben bazen derim ya, neyi sevdiğine bak. İmanını görmek istiyorsan, neyi sevdiğine bak.

İmanını mı görmek istiyorsun, sevdiklerini sırala. Ama öyle yalancıktan değil. Dedim ya Allah'ı seviyorsan, sen Allah'ın farzlarını yerine getireceksin. Sen Resul'ünü seviyorsan, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem in sünnetlerini yerine getireceksin. Sen bir üstadı seviyorsan, onun nasihatlerini dinleyeceksin. Sen anneni, babanı seviyor musun? Anneni babanı severken onların nasihatlerini dinleyeceksin. Sen eşini seviyor musun? Karı kocayı hiç önemli değil, burda cinsiyet yok. Sen ne kadar kırdın ne kadar kırmadın, ne kadar üzdün ne kadar üzmedin, dilinden ne çıkdı ne çıkmadı dikkat edeceksin. Sen çocuklarını seviyor musun? Evet. O zaman çocuklarına ne nasihat ettin ona bakacaksın. Sen çocuksun, anneni babanı seviyor musun? Evet. Annenin babanın nasihatlarını ne kadar dinledin ona bakacaksın. Sen normalde çocuksun ya, yani gençsin daha. Allah ve Resulüne sevgi besliyorsan, nerde yaşadığına bakacaksın. O yüzden kur'an ve sünnetin nehyettiği, şeytanın heva ve hevesinin emrettiği bir hayat yaşıyorsan sen Allah ve Resulünü sevdiğini, üstadı sevdiğini, sakın iddia etme. Allah muhafaza eylesin. Bakın Allah düşmanlarına düşman olmak, bu kadar önemli bir şey.

Hani Cenab ı Hak Musa'ya dedi ya hadis-i kutsi de, sen dedi beni sevenle, benim dostumla dost oldun mu, benim düşmanınla düşman oldun mu? Bakın bu o kadar çok önemli. O yüzden kıymetli dostlar, bir kimseyi, bir kimseyi, Allah'a dost eden, Allah'a dost eden, en önemli unsurlardan, hallerden, ahlaklardan birisi, Allah ve Resul'ünün düşmanlarına düşman olmak. Bu bizim en yakınımız olsa dahi. Evet, Allah dostlarını tanımlama açısından öyle söylüyorum. İşte mesela hani meşhur ya hadis-i kutsi, Buhari'de, bunu böyle Allah dostlarına düşman olanlar, bu hadis-i kutsiyi çok sevmezler. Böyle sufilere düşman olanlar, ehl-i tarikata düşman olanlar, ehli sufilere düşman olanlar, Allah dostlarına düşman olanlar, bu hadis-i kutsiyi çok sevmezler ama biz severiz: 'Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim.' Yani siz bir Allah dostuna, siz Allah'ın bir velisine düşmanlık ederseniz, gerçekte Allah'a düşmanlık ettiniz. Bir kimse Allah dostu, senin için değil, olmayabilir, düşmanlık etme. Sen düşmanlık etme düşmanlık edenleri hep görmüştür bu fakir otuzüç yıldan beri. Düşmanlık edenleri görmüştür.

O yüzden bu sözüm, bütün Ümmet i Muhammed'e. Birisi için, birisi senin şeyhin olmayabilir, birisi senin için senin nazarını veli değildir. Düşman olma. Sen ona hakaret etme. Sen onun arkasından onun gıybetini etme. Sen onun arkasından laf taşıma. Sen ona gıybet eder, arkasıa laf taşırsan, sen ona düşmanlık edersen, Allah'ın intikamı acı olur ve Cenab ı Hak ahirette de ahirette ayrı, hem bu dünyada, hem de ahirette onu perperişan eder, perperişan eder. Çünkü o gerçekte Allah'a düşmanlık etti. Kimisi zikirle, zikir

halakasıyla alay eder, zikredenlerle alay eder. Biz bunları hep gördük yaşadık. Şeyhlerle alay etmeye çalışırlar. Benim yanımda kimse edemezdi de, ondan sonra, ben Allah rahmet eylesin, şeyh efendi ile alakalı yanında kimseyi şeyhlerle, hiçbir şeyhle alay ettirmezdim. Yani bir kimse kolay yetişmiyor öyle. Hele bundan önceki dönemde, yani onüç yıl cezası vardı. Hala da ben şeyhim demenin cezası var. Kimse ben şeyhim diyemez Türkiye'de. Onun cezası var. Allah muhafaza eylesin. Bazen böyle kurnazlar, uyanıklar, saflar, bilinçli bilinçsiz işte sen şeyh misin, sorar. Yani harp hutadır. Harp hiledir. Sen ben şeyhim dediğinde gitti adam. Allah muhafaza eylesin.

Demek ki bir benim veli kuluma düşmanlık ederse bir kimse, ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım şeyleri eda etmesidir. Farz kıldığı Cena b ı Hakkın emrettiği ameller var. Farz kıldığı hususlar var. Allah'ın en çok hoşuna giden, kendisine yaklaşılmasını vesile kılan şeyler, Allah'ın farz kıldığı ibadetler, ameller hususlar. Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder yani farzlarla yaklaşıyor, nafileleri de ilave etti. Burdaki nafilelerden kasıt nedir biliyor musunuz? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnet i seniyesidir. Burda nafileten kasıt bir kimsenin kendi heva ve hevesinden çıkarmış olduğu virdler, kendi heva ve hevesinden, şeytaniyetinden çıkardığı ibadetler değildir. Böyle internetlerde dolaşan, sosyal medyada dolaşan, ne idüğü belirsiz, kimden çıktığı belli olmayan, kendi kendilerine namaz üretiyorlar, kendi kendilerini zikir üretiyorlar, kendi kendilerine evrad üretiyorlar, bunlar değildir. Arkadaşlar din kur'an ve sünnettir. İbadet ve din dairesinde yapmış olduğunuz her şeyin, kur'an ve sünnete karşılığı olmalı. Kur'an ve sünnette temeli olmalı. Kur'an ve sünnette temeli yok ise, kuran ve sünnette onun karşılığı yok ise o sapkınlıktır. Ya sen işte ikide bir de sünneti de koyuyorsun. Evet!

Biz kur'anı, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetleri ile yaşamak istiyoruz. Sen git kendi heva hevesinle yaşayacaksan yaşa. Yaşayacak olana da karışma. Eleştirmeye kalkma. Kendi sapkınlığını bize dayatma. Sen sapkınsın. Neden? Sen komple sünneti seniyyeyi reddediyorsun. Komple sünnet i seniyye reddettiğin için sapkınsın sen. Senin cenaze namazın kılınmaz. Evet, sen bu sapkınlığınla cenaze namazı senin arkanda kılınmaz ve dikkat edin kulum nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Bakın, sevgiye erişmek, kulun sevgiye erişmesi, hadis-i kutsi ile açık. Ne? O kimse farzları yerine getirecek ve nafilelerle Allah'a yaklaşacak ve Cenab ı Hakkın sevgisine ulaşacak, yani farzları yerine getirmeden sünnet-i seniyye yaşamadan, sünnet i seniyyeyi yaşamadan, sünnet i seniyyeyi yaşamadan, Allah'ın sevgisine ulaşması mümkün

değil o bir kimsenin. Yeniden tarikat olgusu oluşturmak, yeniden sufilik olgusu oluşturmak, bu manada hadis ve ayetlerin dışında bir şey oluşturmak, mümkün değil. O yollar sapkın, o yollar fasit. Kur'an ve sünnetin emretmediği, kur'an ve sünnette karşılığı olmayan hal, hukuk, ibadet, hepsi de sapkınlıktır. O yüzden sufilik yolu, Allah'a yakınlaşma yoludur. Allah'a yakınlaşma yolu, fazları bitamam eda etmekle olur. Yani hem ibadet açısından, hem de haramlar açısından. Yani sen kelime-i şehadet getireceksin, meleklere iman edeceksin, Allah'a iman edeceksin, Resulüne iman edeceksin, kitaplarını iman edeceksin, hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna iman edeceksin, hesap gününe iman edeceksin, kelime-i şehadet getireceksin, namaz kılacaksın, oruç tutacaksın, zekat vereceksin, paran olursa hacca gideceksin ve aynı zamanda Allah'ın haram kıldığı haramlardan uzak duracaksın, tövbe edeceksin, yaptıysan veyahut da oldu, yaptın. Biz bakın, haramsız bir yol söylemiyoruz size. Hiçbir kimse yoktur ki bir günah onun perçeminden tutmasın ama günah işleyenlerin en hayırlısı, günahına tevbe edenlerdir. Günahına tövbe edenler de hiç günah işlememiş gibidir. O yüzden sufiler her gün tövbe ederler.

Kıymetli Dostlar! Bu pandemi zamanında virdlerinizi aksatmayın, tembellik yapmayın, namazlarınızı kılın, ibadetlerinizi yerine getirin, Allah'ı zikredin, Allah'a tövbe edin. Sakın ha gevşemeyin. Allah muhafaza eylesin. Dağılıp gitmeyin, dağılıp gitmeyin. O yüzden Allah'ın sevgisine erişmenin yolu, o kimse farzları yerine getirecek, haramlardan uzak duracak ve nafilelerle yani Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünneti seniyyesi ile onun ahlakı ile ve çokça zikir ile Allah'ın sevgisine erişecek. Onu bir sevdin mi artık onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı olurum. Benimle benden bir şey isteyince onu veririm. Benden sığınma talep ederse onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şey de mümin kulumun ruhunu kabzetmekdeki tereddütüm kadar hiç tereddüde düşmedim. O ölümü sevmez. Ben de onun sevmediği şeyi sevmem. Buhari. Ha demek ki işte Hz. Mevlana Celaleddini Rumi hazretleri bize diyor ki beyitinde, er insanlar, ey insanlar siz gidin, bir Allah dostu bulun. Bir Allah eri bulun. Kim o Allah eri? Allah'ın gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı. Benimle konuşur, benimle görür, benimle duyar dediği o Allah eri. Ona git, onu bul. Onu aramakla mükellefsin. Onu bulduğunda da onun nasihatlerine teslim olmakla mükellefsin. Öyle televizyonlarda alay ederler ya işte ölünün ondan sonra gassala teslim olduğu gibi teslim olacaksın. Bu kur'an sünnet dairesinde, evet. Kur'an sünnet dairesinde, bütün teslimiyet kur'an ve sünnet dairesindedir. Teslim olması kur'an ve sünnet dairesindedir.

Bir kimse bir sözü dinleyecekse, ona itaat edecekse, onun kur'an ve sünnete uygun olup olmadığını araştırmak ile mükelleftir. Bir hal, bir davranış, bir herhangi bir fiiliyatın kur'an ve sünnete uygun olup olmadığını, müslüman araştırmak zorundadır. Araştırmakla mükelleftir müslüman. Eğer gerçekten mümin isen, sen her şeyde kur'an ve sünneti ararsın. Her şeyin de kur'an ve sünnet dairesinde olmasını istersin. İşte Hz.pir bizi öyle bir Allah dostuna, öyle bir Allah erine ey oğul diyor, git onu ara onu bul, ona teslim ol. Beyit devam ediyor:

"Ondan dinin tatlı suyu kaynayıp durmaktadır. İstekliler o sudan hayat bulurlar, gelişirler, yetişirler."

Demek ki öyle bir veliden, öyle bir Allah dostundan, Allah'ın gören gözü, duyan kulağı, tutan eli olurum dediği, Allah'ın sevgisine ulaşmış, Allah'ın raziyetine ulaşmış. Onlardan Allah razı. Onlar da Allah'tan razı. O hale erişmiş. Ayet i kerime ile Allah ve Resul'ünün düşmanlarına düşman olan, kur'an ve sünnete düşman olana düşman olan. Şimdi bazen derler böyle, ya bu dil sana yakışıyor mu? Allah ve Resulüne düşman olanlara düşmanım. Vatanıma, milletime, düşman olanlara düşmanım. Kur'an ve sünnetime düşman olanlara düşmanım. Hırsızlığa düşmanım, arsızlığa düşmanım, yankesicilere düşmanım, uyuşturucuya düşmanım, lutiliğe düşmanım, fuhşiyata fahşiyata düşmanım. Bunlara düşmanım. Allah'ın haramlarını açıktan işleyenlere düşmanım. Ne yapayım, kumara dost mu olayım, ne yapayım fuhuşa dost mu olayım, ne yapayım eşcinselliğe dost mu olayım, ne yapayım faizcilere dost mu olayım, ne yapayım Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadisleri ile alay eden, onun sünnet i seniyyesi ile alay eden, onları inkar edenlerle dost mu olayım, ne yapayım etrafına kamunun parasını, malını, mülkünü peşkeş çekenlerle dost mu olayım. Bunları söylemeyeyim mi? Kalkıp da bir sürü yalan yanlış işler yapanlarla dost mu olalım. Hayır.

Biz Kur'an ve sünnetin haram ettiği her şeye düşmanız. Biz Allah ve Resulüne düşmanlık edenlere düşmanız. Bizim sufiliğimiz, benim sufiliğim böyle. Beğenmiyorsan yolun açık olsun, istediğin yere git, istediğini dinle. Ben Allah ve Resulüne dost olanlarla, dost olma yolunda gideceğim. O inam ettiği, ihsan ettiği, o peygamberlerin, o velilerin, o evliyaların, o sufilerin yolundan gideceğim ve ben Allah dostlarının yolundan gideceğim. Ben bir Allah dostu bulmakla mükellefim. Evet. Hz. Pir diyor ki ondan dinin tatlı suyu kaynayıp durmaktadır. Kimden Allah'ın gören gözü, tutan eli yürüyen ayağı olandan. Aklı, aklı, Cenab ı Hakkın katından bir ruh ile desteklenen, dikkat edin buraya, aklı, aklı Cenab ı Hakkın katından bir ruh ile desteklenen. İnsanlar, kur'an'a tabi değil. Çok basit, bana aklı kur'anı, kur'an-ı kerimin beyanıyla aklı, aklı Cenab ı Hakkın katından bir ruh ile desteklenen,

kalbi iman pınarı olmuş, ona baktıkça Allah hatıra gelen bir kimse, Allah eri. İşte onları tarif ediyor. Onlar öyle kişilerdir ki onları ne bir ticaret, ne bir alışveriş Allah'ı zikretmekten, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekat vermekten alıkoyar. Bakın, burda Allah'ı zikri ayırmış. Namaz da zikir! Otur oturduğun yere, cahil insan! Dini bilmiyorsun, karıştırma. Namaz ayrı, Allah'ı zikir ayrı. Evet, hepsi bir zikirdir, eyvallah! Ama sen Allah'ı oturup la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah demek sen, yeni bir din mi oluşturuyorsun. Ahmak kafalı şey! Din bilmez, yol bilmez şey! O yüzden, o Allah dostlarında dinin tatlı suyu var. Onlardan git öğren.

Onlar kimmiş, bakın onlar kimmiş? Onları ne bir ticaret ne bir alışveriş Allah'ı zikretmekten birinci derecede bu bakın. O birisi mal topluyor boyna. Allah'ı zikri terk etmiş, namazı terk etmiş, zekatı terk etmiş. O dünyalık olmuş o, o şeytana heva hevesine uymuş o. Allah'ı zikir yok, namaz yok, zekat yok, bakın üç tane çok önemli bir ibadet var. Üç tane, üç tane bakın, Allah'ı zikir namaz ve zekat. Allah'ı zikir, namaz ve zekat. O zaman o işte dinin tatlı suyu kaynayıp kaynayıp, insanların iman edenlerin kalplerine bu manada iman suyu damlatan, vesile olan, onların imanlarının kemale ermesine vesile olan, dini yaşamalarına vesile olan, o Allah dostlarının en önemli özelliği. Onları zikir namaz ve zekattan alıkoyacak ne bir ticaret var ne bir alışveriş var ne dünya var. Allah muhafaza eylesin.

Sonraki ayeti kerime Nur suresi 37 ve 38: 'Onlar Allah'ın kendilerine işlediklerinin en güzeli ile mükafatlandırması ve lütfundan kendilerine daha fazlasını ihsan etmesi için böyle yaparlar. Allah dilediğine hesapsız rızık verir. Demek ki onlar o Cenab ı Hakk'ın mükafatının ve onun lütfünün ve onun ihsanının daha da artması için uğraşıyorlar. Onlar Allah'a yakinleştikçe, yakinleşmek lütfuna erdikçe, lütuf perdesinden, lütuf perdesine, ihsan perdesinden, ihsan perdesine gitmek için uğraşıyorlar. Herkes dünyasını mamur etmek için uğraşırken, onlar Allah'ın ihsanına ulaşmaya çalışıyorlar. Neydi ihsan? Hadis-i kutside, meşhur Cibril hadisinde ne diyordu Hz Peygamber sallallahü ve sellem ? Cebrail Aleyhisselam iman nedir, islam nedir, ihsan nedir dediğinde, ihsan sorusuna şöyle cevap veriyordu. Allah'ı görüyormuşçasına yaşamaktır. İşte o Allah dostları, o Allah erleri, o Allah'a yakınlaşan kadınlar ve erkekler, Cenab ı Hakkın ihsan perdesinde yaşamak isterler. Onun bir altı nedir? Lütuf perdesidir. Bir üstü nedir? İhsan perdesidir. Lütuf perdesine hadis-i kutsiden cevap veriyorum diyor ki göremeseleler dahi her an Allah'ın onu gördüğünü düşünerekten öyle tefekkür ederekten yaşamasıdır. İşte bu Allah'ın lütuf perdesidir. İhsan perdesi ise görüyormuşçasına yaşamaktır. Bakın görüyormuşçasına yaşamak. Şimdi birisi der ki ya Allah görür mü. Körler görmez. Cenab ı Hak bütün zahir sıfatlarıyla tecelli etmiş.

Bütün zahir sıfatlarıyla tecelli etmiş, sen Allah'ı görmekten nasıl uzaksın! Körsün de o yüzden. Körsün! Allah bütün sıfatlarıyla tecelli etmiş. Allah tanınmaklıktan çünkü tanınmaklık hoşuna gidiyor onun. Öyle olunca demek ki işte onlar o Allah erleri, o Allah dostları ne yapıyorlarmış? Allah'ın lütfunun daha fazlasını ihsanının daha fazlasını istiyorlar, daha fazlasını istiyorlar ve o yüzden dünya ve dünyanın içindekiler, onların gözünde çöp misali. Onlar daha da Allah'a yaklaştıkça yaklaşmak, yaklaştıkça yaklaşmak istiyorlar. Allah bizi onlardan eylesin.

"Allah erinden başkasını kuru kumsal bil ki o kumsal her zaman senin ömür suyunu içer, mahveder."

Demek ki Allah'ın dostlarından başkasına sakın takılma. Allah dostlarının dışında kendine dost edinme. Allah dostlarının, Allah'ın velilerinin dışındaki insanları kendine veli edinme. Nisa ayet 119: 'Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse şüphesiz o apaçık bir hüsrana düşmüştür.' O zaman insan Allah dostunu bıraktıysa bil ki şeytan dostuna, şeytana dost oldu. Bir kimse kur'an ve sünnete sırtını döndüyse, bil ki bilsin ki şeytanın yolunda, bir kimse kur'an ve sünnetin yasakladığı bir işi yapıyorsa, bilsin ki şeytanla dostluk kurdu. Bir hani meşhur ya hadis i şerif, kulların diyor içine oturur, içine şeytanı oturur. Demek ki Allah'ın zikrinden kesildiğin an sen, kalbine şeytan oturdu.

Sen namazı terk ettin, şeytan zaten seni zaptetti. Zaptetti! Sen zikri terk ettin, şeytan seni zaptetti. Sen anlat kızım melahat sözü gibi. O kadar çok senin böyle sebebin var ki şöyle oldu da böyle oldu da o yan baktı da, o düz baktı da! Yürü kardeşim yürü! Sen şeytana dost oldun, başka bir şeyi yok bunun.Sen şeytana dost oldun, sen Allah dostuna düşmanlık yaptıysan, sen şeytanla dostluk yaptın. Sen Allah'ın velisine düşmanlık ettiysen, sen şeytanla dostluk kurdun. Sen Allah'ın zikrine düşmanlık ettiysen, sen şeytanla dost oldun. Sen Allah'ın zikredildiği bir mekanı kapattıysan, sen şeytana dost oldun. Sen Allah'ın zikredildiği bir yere, bir yere, sen kalktın düşmanlık beslediysen, sen şeytanla dost oldun. Başka bir şey yok. Sen Şeytanla dost oldun sen Allah'ı zikrederler kötülerden şeytanla dost oldun. Sen namaz kılanları kötüledin, sen şeytana dost oldun. Sen namaza karşısın, şeytanla dost oldun. E sen zikrullaha karşısın, şeytanla dost oldun. E sen haramlara karşı olanlara karşısın, şeytanla dost oldun. E sen haramların içerisinde yüzüyorsun, şeytanla dost oldun. Sen şeytanı kendine dost ettin. Sen Allah dostlarını kendisine dost edenlere düşman oldun. Sen şeytana dost oldun. İşte kıymetli dostlar, kimi sevdiğinize dikkat edeceksiniz. Kimin peşinden gittiğinize de dikkat edeceksiniz. Kiminle arkadaşlık kurdunuz, kiminle dostluk kurdunuz, kiminle yoldaşlık kurdunuz, dikkat edeceksiniz. Gittiğiniz yola dikkat

edeceksiniz. Siz hangi hiziptensiniz. Yani hangi böyle hizip şimdi parti olarak adlandırılıyor. Hangi topluluktansın sen. Senin topluluğun neresi? Kur'an sünnet topluluğu mu haramların açıktan işlendiği bir toplum mu. Haramların methedilği bir toplum mu? Senin arkadaşların nerde? Her akşam bara pavyona mı takılıyorlar, meyhaneye mi takılıyorlar? Her akşam zikrullah halakasına mı gidiyorlar. Bizim bir de enteresan şeyimiz var. Kadınlar da erkekler de, ya adam her gün içiyordu, çok kötüydü, ondan sonra, ee adam namaza başladı. Her gün zikrullaha gidiyor, gene çok kötü. Kadın, çok kötüydü. Çarşı pazar dolaşıyordu ortalıkta, kadın tövbe etti, namaza başladı, zikrullaha başladı, sufi oldu, kadın yine çok kötü. Ya iyi ne? İyi olan ne? Bu dünya gelip geçecek.

Telefon açıyor bana, Mustafa hoca ile mi görüşüyorum? Ben hoca değilim ama adım Mustafa. Buyur? Filancanın ben eşiyim, valla tanıyamadım diyorum ben bazen şimdi. Nasıl tanımazsın! Allah Allah herkesi tanıyacağım demek ki! İşte tarif ediyor. Buyur, sen diyorum derdini söyle. Haftanın üç günü zikrullaha gidiyor da! E meyhaneye gitsin bundan sonra o zaman diyorum. Meyhaneye de gitmesin. E bara gitsin. Bara da gitmesin. E saza gitsin. Saza da gitmesin. E topa gitsin. Topa da gitmesin. Ne yapsın? Ne yapacak, namaz kılmayacak mı, oruç tutmayacak mı, zikrullaha gitmeyecek mi derse gitmeyecek mi dinini öğrenmiyecek mi? Bu hale geldi toplum. Toplum bu hale geldi. Allah muhafaza eylesin. İşte Allah erinden başkasını kuru kumsal bil. Bir tek Allah dostları, o müminler, o kalbinde iman olan, Cenab ı Hakkın kalbine imanı otutturduğu. Katından bir ruh ile desteklediği. Namazı dosdoğru kılan, Allah'ı zikreden, zekat veren, oruç tutan ve aynı zamanda farzları yerine getiren, nafilelerle sünnetle Allah'a yaklaşan, Allah'ın sevgisine ulaşmış. Gören gözü, duyan kulağı, hitabına erişmiş. O Allah dostlarından başkasını, sen kuru kumsal bil. Onlar çünkü şeytanın dostları. Onlar, heva ve heveslerine kanmışlar. En'am suresi ayet 121: 'Gerçekten, şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına fısıldarlar, telkinde bulunurlar, gizlice çağrıda bulunurlar. Onlara itaat ederseniz, şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz. Enteresan bir şey.

Haa, demek ki o şeytanlar, birbirlerine ne yapıyorlar, fısıldaşıyorlar. Gizli çağrılarda bulunuyorlar. Ona diyorlar ki gel, kur'an ve sünnetten uzak dur, gel zikrullahtan uzak dur. Gel şu zikredenlerle mücadele et. Onlara savaş aç. Onlara savaş aç, gel onlarla uğraş. Bunlar tehlikeli insanlar. Sebep? Onlar kur'an sünnet diyorlar çünkü. Sebep? Onlar Allah'ı sev, Allah'a aşık ol diyorlar. Allah muhafaza eylesin. Demek ki şeytan da ne yapıyor? Kendi dostlarına, kendi dostlarına vesvese veriyor. Kendi dostlarını kur'an'dan, sünnetten, namazdan, zikirden, iyiliklerden ne yapıyor, uzak tutuyor. Bir vesvese

oluşturuyor sana. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Cenab ı Hak onlardan cümlemizi ne yapsın. Korusun, muhafaza eylesin.

"Hakim olan erden hikmet iste ki onunla görücü, bilici olasın."

O zaman o hikmet ne? Hikmet, anlayış olarak, fikir olarak, düşünce olarak, felsefe olarak hani isabetli olan, inanç noktasında isabetli olan ve herhangi bir işi yerli yerince yapan kimse, hikmet o ve hikmeti veren de kim? Allah. Allah. Siz az önce sıraladığım bu özellikleri üzerinde bulunduran kimse, Cenab ı Hakkın hikmetine ulaşmış ve diyor ki Rabbim, Bakara 269: "Allah hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verlirse, ona çok hayır verilmiş olur. Bundan ancak akıl sahipleri ibret alır." O zaman biz o hikmet ehline, kendisine Canab ı Hakkın katından ihsan edilen, lütfedilen, Cenab ı Hakkın katından ruh ile desteklenen o hikmet ehline gidip, ondan biz ne yapacağız? Nasihat isteyeceğiz. Onun nasihatlerine tabi olacağız. Biz ondan ne yapacağız? Kendimizce onun yoluna girmeye çalışacağız ve ancak akıl sahipleri bunun üzerinde düşünüyorlar. Allah muhafaza eylesin. Biz onlara işte veli diyoruz. İşte onlara biz abdal diyoruz. Eyle aslında ebdal geçer ama abdal derler, biz onlara ricalullah diyoruz. Biz onlara Allah dostu diyoruz. Biz onlara veli diyoruz. Biz onlara şeyh diyoruz gibi ama bu konuda hani daha geniş bir açıklama isterseniz, İbrahim Canan Hoca'nın Kütüb-i Sittesinin ebdal bölümü var. Orayı okuyabilirsiniz mesela.

Orda der, ebdallar, ondan sonra, İmamı Hanbel hazretlerinin bir naklettiği hadis-i şerifte, 'bu ümmetin ebdalları otuz tanedir. Onların kalbi, halilurrahman Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın kalbi üzerinedir' der. Bu halilürrahmanın kalbi üzerine dediği ne? Bu otuz tanesi nasıl anlatayım, manevi mertebe olarak yedinci makama çıkmış, yedinci dereceye gelmiş olan kimselerdir. Bunlar o manevi katlardan emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiyeye gelmiş kimselerdir. Çünkü İbrahim Aleyhisselam'ın kalbi üzerine olmak, İbrahim Aleyhisselam'ın kalbi üzerine olmak, o kalp artık hani İbrahim Aleyhisselam hikmet verilmiş peygamberlerden. Daha çocuk yaştayken kalbine ilham edilmiş peygamberlerden. Hani o dediydi ya bu benim Rabbim olabilir, hayır, ondan sonra bu benim Rabbim olabilir, hayır, ondan sonra ben batanları sevmem dediydi. Bu da onun gibi bir şey. İbrahim kalbi üzerine olmak ve normalde hani o hadis i şerif devam ediyor ya bunlardan birisi ölünce diyor onun yerine birisi konulur. O başka bir hadis i şerifte de hani işte kırk tanedir, ondan sonra, bunların otuz tanesi halilürrahman kalbinin üzerinedir der. O on tanesi henüz daha o hale gelmemiş olanlardan. O yüzden hani o hadis-i şerif de daha devam eder. 'Onların yüzü suyu hürmetine yağmur yağar. Onların yüzü suyu hürmetine işte ihtiyarlar bakılır, çocuklar bakılır. Onlar bir şeye dua ederlerse Cenab ı

Hak onların dualarına icabet eder diye, işte diyor sen öyle bir kalbi İbrahim (a.s.)'ın kalbi üzerine olan, o hikmet ehlini bul. Onu ara ondan diyor hikmet öğren. Ondan hikmet al. Ondan hikmet pınarlarını kendi üzerine akıtmasını vesile eyle. Bu böyle bu emir niteliğinde. Allah muhafaza eylesin ve:

"Hikmet arayan, hikmet kaynağı olur, tahsilden ve sebeplere teşebbüsten kurtulur."

Hikmet arıyor ya o kimse, önce ne yaparsın? Hikmet ararsın. Önce ilim peşinde koşarsın. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, meşhur hadis i şerifinde dedi ya, hikmet mü'minin yitiğidir. Onu bulduğu yerde alır veyahut da işte hikmet, mü'minin yitiğidir. Nerede bulursa onu alır veyahut da birinci derecede hak ona aittir diye Cenab ı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurur. Öyle olunca hikmet senin yitik malın. O hikmet ehlini ara bul ve ondan hikmet öğren ve bir müddet sonra hikmet ararken, hikmetin kaynağı olacaksın yani sen Allah'a dost olma yoluna girdiğinde, bir müddet sonra Allah'a dost olacaksın. Çünkü hani yine bir hadis-i şerif daha var ya ben böyle hep söylerim, kırk gün kendisini haramlardan uzak tutup ibadetlere veren ve kırk gün sımsıkı tutan bir kimsenin diyor şeyde Kenz'ul Umman'da geçiyor bu hadis i şerif, yani kırk gün diyor, kendisini böyle sabah namazına kalkıp işte bütün gününü haramlardan uzak geçirip böyle devamlı zikirle tefekkürle geçiren bir kimse, kırkıncı günden sonra hani var ya Cenab ı Hak onun kalbinden hikmet pınarları akıtır diyor.

Hani eskiler de bu hadis i kutsiden ve Musa aleyhisselamın kırk günlük Tur-i Sina'daki inzivasından dolayı kırk günlük erbain, erbain kırk demek, kırk günlük böyle sufiler kendilerini inzivaya çekerler, erbain çıkarırlar. Sebep? İşte o kırk günlük o inzivayı çıkararaktan, o kimsenin kalbinde hikmet pınarları olsun diye veyahut da Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri kırk gün yapmadığı için Musa (a.s.)'ın sünnetidir kırk gün yapmak. Bir kimse uyarsa yine bir peygambere uymuş olur ama Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.), her ramazanda itikafa girdi, her zaman sünneti oydu. Bir ramazan girmeyince, bu sefer aşure ayında itikafa girdi. O zaman o itikafa girenler için de bunu söyleyebilir miyiz? El cevap söyleyebiliriz ve kırk gün o kimse böyle yaparsa, kalbine onun hikmet pınarları gelir mi? Evet. Bir de ne var? 'Siz bildiklerinizle amel ederseniz, Allah size bilmediklerinizi öğretir.' Bu hadis nerde geçiyor. Keşfü'l-Hafa'da geçiyor. O yüzden normalde kim bildiği ile amel ederse, bildiği ile amel ediyor, Allah ona bilmediklerini öğretir. Cenab ı Hak bizi onlardan eylesin inşallah.

"Bilgileri hıfseden lef, bir Levh-i Mahfuz olur; aklı ruhtan nasiplenir, feyz alır. Önce aklı hoca iken, sonra aklı ona şakirt olur."

Cenab ı Hak bunu nasıl eviriyor insana. Enfal 29: 'Ey iman edenler. Eğer siz Allah'tan korkar, takva sahibi olursanız, o size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir marifet, bir nur verir.' A demek ki biz Allah'tan korkar, takva sahibi olursak, Allah'tan korkup takva sahibi olursak, o zaman Cenab ı Hak bize ne yapacak? Kötülüğü ve iyiliği ayırt edecek, kalbimize bizim marifet nuru verecek ve biz o zaman bilgileri hıfs eden bir lef değil, bir Levh i Mahfuz hükmünde olacağız. Yani Levh-i Mahfuz'dan ilim, bizim kalbimize gelecek. Cenab ı Hak çünkü ayet-i kerimede marifet nuruyla nurlandıracağını söylüyor size. Allah bizi onlardan eylesin

"Ve Allah'tan korkun, peygamberlerine inanın ki size rahmetini iki kat versin ve size ışığında yürüyeğiniz nur lütfetsin ve size bağışlasın. Allah Gafur'dur, Rahimdir." Hadid, ayet 28. Demek ki biz eğer öyle davranırsak, Cenanb ı Hak bizim kalbimize o nuru verecek. O ikramı verecek. O ihsanı verecek ve Allah'ın emirlerini işlemek, yasaklarını terk etmek suretiyle, Allah'tan korktuğumuzu gösterirsek, o zaman biz her şeyde, kendimizce bir çıkış yolu bulacağız ve Cenab ı Hak o çıkış yolunu bizim kalbimize ne yapacak? İlham edecek.

"Akıl, Cebrail gibi 'Ey Ahmet! Bir adım daha atarsam, yanarım.'"

Burdan devam edeceğiz inşallah. Ben bayağı yürümüş gitmişim, saate baktım şimdi 22.09 olmuş. Yani 1 saat 9 dakika olmuş sohbet. Haddimi aşmışım ben. Hakkınızı helal edin. Ben kırk beş dakikadan fazla sohbet etmek istemiyorum amma velakin biz bayağı geçmiş, yetmiş dakika olmuş sohbet. Ben kendimi kaptırmışım. Kendimi kaptırınca yürümüş gitmişim. Hakkınızı helal edin. Gerçekten bu kadar böyle sohbet çok aslında şey değil. Nasıl söyleyeyim, ağır olabilir yani fazla olduğundan dolayı. Allah affetsin. Bazen kaptırıyoruz demek ki bazen. Şimdi beyiti de söyleyeyim mi, 70, 69, 68, 67. A! Kaçta, 65'te mi kaldık! Ya üç beyit mi okuduk! 66'dan devam edeceğiz. Vay be, beş beyit okumuşuz bir saatte beş beyit açıklamışız anca daha. Çenemiz düşmüş ya, Allah bizi affetsin gerçekten yani 1 saat 10 dakika sohbet etmişiz. Kusura bakmayın, uzun olmuş. İnşallah sorularınıza geçiyoruz şimdi ama konu bölünmemiş oldu en azından değil mi.

https://youtu.be/7slZsy7bEf0

MESNEVİ-İ ŞERİF 1066-1075. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1066 beyittenden devam ediyoruz:

"Akıl, Cebrail gibi: Ey Ahmet' Bir adım daha atarsam yanarım. Sen beni bırak. Bundan sonra sen ileri yürü. Ey can sultanı, benim hakkım bu karardır.' der"

Akıl, bir yere kadar insanı götürür. Hani meşhurdur ya, büyükler öyle söylemişler. Akıl imanı buluncaya kadardır demişler. Neden çünkü imanı bulunca akıl o imana teslim olmalı. Aklın vazifesi, kur'an ve sünnete teslim olmaktır. İmana teslim olmaktır ve akıl oraya kadar insanı götürür ve akıl orda tabiri caizse Cebrail gibi bundan sonrası benim işim değil der, orda iman çalışır, teslimiyet çalışır, orda itaat çalışır çünkü. Akıl o imanda, o teslimiyette durma noktasında lazımdır. O Cebrail hani 'Ey Ahmet! Bir adım daha atarsam yanarım dediği yer, hani miraçla alakalı, hani Miraç'ta Cenab ı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleriyle bir yere kadar gitti, dedi ki beni bu makamda bırak. Daha ileriye gidemem. Benim haddim bu kadardır. Burası neresidir? Sidretül münteha ve Sidretü'l Münteha'ya gelince, Cebrail Aleyhisselam dedi ki benim işim burda bitti. Ben bundan sonrası yolda sana mihmandarlık edemeyeceğim. Bundan sonra sen bu yolu, geri kalan yolu, tek başına yürüyeceksin dedi ve o güne kadar meleklerin, peygamberlerin, o güne kadar da ondan sonra da gelmiş gelecek ne kadar her ne var ise hepsinin üstünde bir noktaya getirdi. Sidretü'l münteha'ya kadar ve orda Cebrail Aleyhisselam dedi ki benim yerim buraya kadar. Bundan sonrası artık yalnız yürüyeceksin dedi. Bakın, bütün peygamberler dediğimde, insin ve cinsin, diğer semavatda veyahut da diğer perdelerdeki peygamberler

de dahil buna. Farklı alemlerde, değişik alemlerde yaşayan Peygamberlerin nebilerin, veliler de bunun içerisinde. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.), bütün insanlığa, inse ve cinse bütün varlıklara peygamber olarak gönderildi.

Öyle olunca hani zannetmeyin ki başka alemlerde yaşayan varlıkların, peygamberlerinin altında bir peygamberlik değil bu. Bu bütün peygamberlerin üstünde bir peygamberlik. Yani diğer arzlarda, diğer semavatlardaki oluşumların, varlıkların, peygamberlerinden de onların bütün en üstün noktasındaki peygamberlerinden de Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) hepsinin de üstündedir. Yani siz hangi perdede, hangi alemde, hangi boyuta geçersiniz geçin, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ruhaniyeti ve nuraniyyeti size mihmandarlık eder. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin önüne geçecek yaratılmış olan bir varlık yoktur veyahut da yaratılacak olan bir varlık da yoktur. O yüzden yaratılmış ve yaratılacak olanların en şereflisi ve mükemmeli, mükellefi en yüce noktaya giden, Hz. Muhammed i Mustafa'dır sallallahu ve sellem . Hani başka bir alemde, başka bir perdede dünya ardında gönderilmiş peygamberlerin benzerleri bir peygamberler olsa da veya dünya arzına gönderilmiş veliler gibi benzeri veliler olsa da hiçbir varlık yaratılmış, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üstünde değildir. O yüzden Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Cebrail aleyhisselam'la miraç hadisesinde Sidretü'l Münteha'ya kadar gelir ve Sidretül Münteha'dan sonra Cebrail Aleyhisselam der ki bundan sonra artık sen kendin yürüyeceksin. Bu benim yolum buraya kadar. Benim yerim buraya kadar. Ben Sidretü'l Münteha'yı bütün varlığın şekli ve şemale büründüğünün en üst makamı, son makamı, sınırı olarak görüyorum. Ondan sonrası artık şekilden şemalden, ondan sonrası artık böyle aklın erebileceği bir nokta değil. Sidretü'l Münteha'dan sonra aklın oraya ulaşması, aklın orda bir hüküm sahibi olması mümkün değil. Bu öyle bir sınır ki burda Cebrail aleyhisselamı akıl olarak, aklın en mükemmeli olarak nitelendirmiş olsak, onun da sınırı oraya kadar.

Ondan sonrası artık Cebrail aleyhisselamın dahi yürüyemeyeceği bir yol ki o yol ümmeti olmasından büyük şeref duyduğumuz, Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e ait ve orası Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e açılmış bir kapı. Ona açılmış bir yol. Ama bunun üzerinde Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin o miracı, urucu devam etti. Devam edince de Necm Suresi, ayet 9-10-11. Hani meşhur ya: 'derken araları iki yay aralığı kadar kısaldı veya daha az. Allah kulu Muhammed(s.a.v.)'e vahiy edeceğini vahyetti.' Bakın, Allah kulu Muhammed(s.a.v.)'e vahiy edeceğini vahyetti. 'Onun gözünün gördüğünü, gönlü yalanlamadı.' Hani burda böyle bir kısım kendisini alim hükmünde görenler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri

işte Cenab-ı Hakkı görmedi, Allah'la olmadı diyorlar ya ben onlara katılanlardan değilim. Biliyorsunuz, burası Cenab ı Hak ile Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) hazretlerinin ikisinin birbirinde birbirinin vuslat olması. Bu konuda yaklaştıkça yaklaşmanın, yaklaştıkça yaklaşmanın en zirve noktası olarak görüyorum. Necm suresi de bu yaklaşmanın delili hükmünde ve böylece bu yücelik, bu miraçtaki bu hal, Hz. Muhammed i Mustafa'dan sallallahü ve sellem den sonra hiçbir yaratılmışa verilmeyecek olan, verilmesi mümkün olmayan bir makam. O yüzden biz nasıl bir peygambere iman edip nasıl bir Peygamberin peşinden gittiğimizin bilincine varalım inşallah ve o Fahri Kainat efendimize ümmet olmanın şükrünü, hamdini, Allah'a yerine getirmeye çalışalım. İşte akıl dediğimiz nesne, akıl dediğimiz olgu, bizi buraya kadar götürür ve bizi götürebileceği en zirve nokta, Sidretül-Müntehâ'dır. Bir yaratılmışın, bir varlığın aklının gidebileceği yer burasıdır. Akıl buraya kadar ancak kendince kendisini var edebilir. Bakın sakın ha bu Cebrail aleyhisselamın geldiği bu zirve noktaya başka bir kimse gelemez diye demiyorum. Çünkü buraya kadar da ne yapabilir? Herhangi bir peygamber o halde hallenebilir, herhangi bir Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinden olan bir veli, Sidretü'l Münteha'ya kadar gidebilir mi? El-cevap gidebilir ama varlığın şekle ve şemale büründüğünün son sınırıdır orası. Akıl da o son sınıra kadar gider de o son sınırdan sonrasını artık vazifesi bitmiş olur.

"Tembellik yüzünden şükür ve sabırda mahrum kalan ancak şunu bilir. Ayağını cebir tutmuştur. Bana bunu Allah vermiş demektedir."

Hani insanlar vardır ya din yolunda tembeldir. Din yolunda tembel olanlar, kendilerince cebriyete düşerler. İşte Allah bize ne kadar verdiyse, onu alacağız veyahut da dünyevi işlerinde tembeldir. Dünyevi işlerinde tembel olduğu için, kendilerince de derler ki ya bizim nasibimiz, kısmetimiz bu kadarmış. Tembelliğini, aymazlığını, cahilliğini kendi nefsine değil de Allah'a yükler haşa Allah muhafaza eylesin. Oysa o tembelliği yüzünden sabretmez, şükretmez, hamd etmez, ibadet etmez, tembelliği yüzünden dünyevi işlerinde başarısız olur. Dünyevi işlerinde hata yapar, kusur işler ama yapmış olduğu bu hataları, kusurları kendisinde görmez. Allah'a atfeder. Der ki işte yani bu kadar nasip etti bana. Oysa Cenab ı Hak yolumuzda mücahede edenlerin yollarını açarız buyurmuş. Yani siz Allah yolunda mücadele ederseniz, Cenab ı Hak, sizin yolunuzu açar. Siz dünya yoluna mücadele ederseniz, Allah sizin yolunuzu açar. Siz kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için mücadele ederseniz, Allah sizin yolunuzu açar. Allah neden dininin yaşanmasını isteyen bir kimsenin yolunu kapatsın? Allah neden işte kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için cihad eden, mücadele eden,

bir kimsenin yolunu kapatsan. Allah zalim değil ama bu cebriye düşüncesi insanları ne yazık ki Allah'ı suçlandırma noktasına getiriyor.

"Cebir iddia eden hasta değilken kendisini hasta göstermiştir. Nihayetle hastalık o kimseyi sıhhatten ayırmıştır. Peygamber şakacıktan hastalanış, gerçekten hastalık getirir ve o adam nihayet mum gibi söner gider dedi."

E şimdi o cebirle alakalı malum üç dört hafta önce bir hayli sohbet etmiştik hatırlıyorsanız. E şimdi cebirle, cebir iddia eden kimse, yani hasta değilken aslında kendi kendisini hasta gösteriyor. Nihayetinde de ne oluyor? Hasta olmuş oluyor. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Buhari'de geçen hadis i şerifte 'yalandan sakının, çünkü yalan günaha, günah da cehenneme sürükler' diyor. Bir kimse hasta değilken, hastayım derse o kimse yalan söylemiş oldu. Yalancı olunca günaha, günah da onu cehenneme götürdü. Demek ki hasta değilken hastayım demek dahi o insanı yalandan dolayı büyük günah ı kebaire götürdü ve Hazreti Pir'in deyimiyle, o kimse hasta olmadığı halde hastayım diye yalan söyleyince de o hastalıkla karşı karşıya geldi. O yüzden cebir düşüncesi, felsefesi de bir kimsenin hasta değilken kendisini hasta görmesi Allah muhafaza eylesin.

"Cebir ne demektir? Kırık sarmak, yahut kopmuş damarı bağlamak. Madem ki bu yolda ayağını kırmadın; kiminle alay ediyorsun, ayağını neye sardın?"

Cebir ne demek? Kırık sarmak, yani bir kimsenin kolu kırılır, onun kolunu kırdığında mecbur onun kolunu sarmak zorunda kalırsın. Neden? Çünkü kolu yamuk kaynar veyahut da bir damarı kopar ya insanın, sen o damarı tekrar dikeceksin. Cebir budur. Yani fıtratından ayrılmış bir şeyi fıtratına çevirmek cebirdir, cebri böyle anlamak gerekir. Yoksa cebir bu hani cebriyecilerin anladığı gibi bir şey değildir. Burda tabii kırıp sarmak, damar bağlamak, damar bağlamayı dersek buna ben farklı biraz müteşabih baktım bu meseleye. Nasıl? İşte neden kırık sarmak cebirdir? İşte bir kimse damar bağlamak, kırık sarmak nefsiyle mücadele etmektir. Yani sen nefsinle mücadele edeceksin ki o nefsinle mücadele ederekten, Allah'a yaklaşmanın yolunu alacaksın. Yoksa normalde nefsiyle mücadele etmeyen, kendi kendine işte kudret de kuvvet de haktandır. Bizim bir gidecek yolumuz varsa o gösterir, yok işte normalde ya siz mücadeleyi bırakan insanlar, kendilerince cebriyete düşerler. Oysa cebriyet, ehli sünnetin terk ettiği bir inanış biçimidir. Nefsiyle mücadele etmek, hakkı aramak, hak yolunda koşmak kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesi vermek, bizim vazifemizdir. Yoksa Cenab ı Hak bize ne kadar nasip edecek otur bakalım. Benim böyle sufiliğimin ilk dönemlerinde tanıdığım kimseler vardı. Böyle işte yol gitmek lazım, şeyhi bulmak lazım. E bul, ara ondan sonra bize nasip değil. Ya nasıl

nasip değil sana? Nerden biliyorsun? Sen levh-i mahfuzu mu okudun. Sen ana kitaptan kendine bilgi mi geliyor? Neyin nasip, neyin nasip olmadığını bileceksin ana kitabı mı ana kitabı mı keşfettin sen, ondan sonra neyin ne olduğunu bileceksin.

Sen kalk, sana düşen aramak, sana düşen yol almak. Sana düşen koku almaya çalışmak. Sana düşen kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesinin içerisinde bulunmak. Ha sen otur oturduğun yerde. Ondan sonra de ki bizim nasibimiz bu kadarmış. Nerden biliyorsun? Çalışsana, gayret etsene, mücadele etsene. Filanca yerde, zikrullah varmış, gitsene. Filanca yerde sohbet varmış, gitsene. Fişmanca yerde bir üstad varmış, gidip ziyaret etsene. Sohbetine katılsana. Onun zikrullahına katılsana. Sen oturduğun yerden, oturduğun yerde sen istiyorsun ki bütün kapılar bana çıksın. Haa, kısmetinde varsa gelecekmiş senin. Sen çalış, gayret et. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, müşrikler Medine kapısına dayanınca, Allah bizi kurtarır deyip oturmadı. Muhakkak Allah kurtardı ama Allah o sahabelerin elinden o Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin elinden kurtardı Medine'yi, onların ellerini vesile etti. Sen neden vesile olmayasın. Musa'nın kavmi gibi. Ey Musa! Sen git Rabbinle beraber bu müşriklerle savaş mı diyenlerden olacaksın. Hayır.

Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, savaştan savaşa geçti, mücadeleden mücadeleye geçti. Hiçbir zaman da mücadeleden geri kalmadı ki! Her dem, her dem mücadele etti. O yirmi üç yıllık peygamberlik hayatına, düşünebiliyor musunuz, şu ana kadar bindörtyüz küsur yıl oldu. O yirmiüç yıllık peygamberlik hayatına, bindörtyüz yılı sığdırdı. Taa ebediyete kadar olan hayatı sığdırdı. Gelmişi geçmişi sığdırdı o yirmiüç yıla. Sen ne diye oturuyorsun? Sen ne diye tembellik yapıyorsun? Sen ne diye çalışmaktan vazgeçiyorsun? Sen ne diye mücadele etmekten vazgeçiyorsun? Sen ne diye heva ve hevesini uymaktan vazgeçmiyorsun? Sen ne diye nefsinle mücadele etmiyorsun? Sen ne diye şeytanla mücadele etmiyorsun? Sen ne diye kâfirlerle mücadele etmiyorsun? Sen ne diye kafirlikle mücadele etmiyorsun? Sen ne diye münafıklıkla mücadele etmiyorsun? Sen ne diye Allah'ın haram ettiği fiiliyatlarla mücadele etmiyorsun? Mücadele et. Sen cihad etmekle emrolundun. Hem nefsinle cihat edeceksin, hem de şeytan ve şeytanlaşmış olgularla cihad edeceksin. Hem kendi nefsinle cihad ederken, dış alemde de gavurcuklarla mücadele edeceksin. Kur'an ve sünnetin dışındakilerle mücadele edeceksin. O yüzden yani mücadele etmediğin halde mücadele ediyormuş gibi göstermen, senin dinle alay etmen. Allah muhafaza eylesin. Mademki sen, Hz.Pir diyor ki:

"Mademki bu yolda ayağını kırmadın; kiminle alay ediyorsun, ayağını neye sardın?"

Mademki sen nefsinle mücadele etmedin, madem ki sen şeytanla mücadele etmedin, madem ki sen tembellik ettin, yobazlık ettin, aymazlık ettin, korkaklık ettin, nefsinle, şeytanla, deccaliyetle mücadele etmedin, ne diye sen elini kolunu sarıyorsun! Sanki nefsinle mücadele etmiş gibi oluyorsun! Bu aynı zamanda bir kısım ehl-i tasavvufum diyene de cevap. Hani var ya namazımız kılındı, orucumuz tutuldu diyenler. Oturuyor o kimse, kendince namaza gidenlerle de alay ediyor. Bu da benim sufiliğimin ilk yıllarında yaşadığım bir şey. Ezan okunuyor, öğlen ezanı okunuyor, kahveye oturmuşlar, kahvenin önüne otururken gölgeliğe oturmuşlar, biz de namaza gidiyoruz. Hadi, hadi gidin bakalım. Sizi çağırıyorlar. Sizi? Onların namazı kılındı. Böyle bir saçmalık, böyle bir sapkınlık olabilir mi? Veyahut da şimdi namazımız kılındı demiyorlar da namaz işte yeni yola gidenlere farzmış. Eee? Bir müddet sonra namaz kılınmasa da olurmuş. Onlar her daim namazdaymış. Bak bak! Sapıklığa bak! Sapkınlığa bak! Yolda kendi kendine tevil çıkaranlara bak! Bunlar bir de tasavvuf, ehli tasavvuf bunlar, bunlar bir de kendilerini sufi sözü veriyor.

İşte Hazreti Pir diyor ki madem yolda ayağını kırmadın sen, madem gidip bir bir üstadın dizinin dibinde oturmadın, madem ki sen nefsinle mücadele etmedin, madem ki sen haramlarla mücadele içerisinde değilsin, ne diye başını, gözünü sarıyorsun? Ne diye sen sanki yolda ayağın kırılmış gibi, yolda sanki nefis mücadelesi vermiş gibi, sanki yolda sen nefsinle mücadele etmişsin gibi bir süs veriyorsun. Münafıklık alameti! Hani namazı terk eden, namaz kılmayan bir kimsenin namazı kılıyormuş gibi davranması veyahut da orucu terk etmiş, oruçla hiç alakası yok, oruç tutuyormuş gibi davranması hani. Ya ordan bir ihale kapacak, ya ordan bir para pul alacak, ya ordan bir dünyalık, bir menfaati var, ondanmış gibi görünecek. Veyahut da belediyede bir işe girecek, gidecek kamuda bir işe girecek, böylece hani kendisini namaz kılan, oruç tutan, islammış gibi gösterecek, müslümanlardanmış gibi gösterecek. Hükümet, işte Atatürkçü bir hükümet olur da, hoş bütün hükümetler Atatürkçüdür! Atatürkçülüğün dışında, Atatürkçülüğün dışında bir parti kurmak, Türkiye'de mümkün değil. O yüzden bütün kurulan siyasi partilerin hepsi de Atatürk ilke ve inkılapları dairesinde parti kurar. O yüzden bir partiye kalkıp da sen Atatürkçü değilsin deme lüksü hiç kimsenin haddi değil. O yüzden bütün partiler Atatürk ilke ve inkılapları dairesinde kurulur. Buna PKK'yı destekleyen partiler de dahil. Terör örgütünü destekleyen partiler de dahil. Onlar da Atatürk ilke ve inkılapları dairesinde parti kurarlar.

Hani şimdi konuyu dağıtmayayım. Şimdi bir kimse kur'an ve sünnet üzerinde nefisle mücadele etmedi, şeytanla mücadele etmedi, herhangi bir şeyle mücadele etmedi ama mücadele ediyormuş gibi göründü. Sebep? X parti iktidarda, x parti iktidarda olduğu için, işe girmek için, namaz kıldığını, oruç tuttuğunu göstermek lazım. Başka bir x parti iktidarda veyahut da belediyede orda da ne kadar içki içtiğini, ne kadar böyle kur'an ve sünnet dışında bir hayat yaşadığını göstermen gerekiyor. Sebep? İkiyüzlüsün, münafıksın, bir işe girmek için, bir iş kapmak için öyle davranıyorsun. Akçakavak yaprağı gibisin. Rüzgar nerden eserse o tarafa doğru dönüyorsun. Senin omurgan yok. Omurgasızsın sen. Parayı, makamı, kadını, gücü gördüğünde, ne tarafta ise o tarafa doğru dönüyorsun. Kimliksiz, kişiliksizsin. Münafıklık alameti sendeki ama her gittiğin yere de sen kolu sargılı gidiyorsun sen, ayağı sargılı gidiyorsun. Sebep? Diyorsun ki ben bu yolda ne mücadeleler ettim. Ben bu yolda ne sıkıntılar çektim. Oysa hiçbir sıkıntı çekmedin, hiçbir mücadele etmedin. Sen o yolda ayak kırmadın. Sen o yolda senin başın gözün kırılmadı. Sen o yolda kınanmadın aslında. Neden? Düne kadar 'x'din, şimdi 'y' oldun. Ya ertesi gün yine 'x' olursun. Sonra yine 'y' olursun? Sen boyna yanar döner gider gelirsin sen. Sen müslümanı gördüğünde, müslüman gibi konuşur, münafığı gördüğünde münafık gibi konuşur, kafiri gördüğünde kafir gibi konuşursun. Sen tam bir tabiri caizse, her zamanın insanısın. Yani münafığın ta kendisisin.

İşte Hz. Pir diyor ki madem ki yolda ayağını kırmadın. Kiminle alay ediyorsun, ayağını neye sardın. Yani madem ki sen bir yolda çile çekmedin, madem ki yolda sen bir sıkıntıya ram olmadın. Madem ki sen bir yolda dosdoğru giderken o yolun gereklerini yerine getirmedin, ne yapmaya getirmiş gibi davranıyorsun! Hani böyle insanlar vardır, insanları aldatmak için dervişlerde de vardır bu, sufilerde de vardır. Öyle süslü haydariler giyerler, sarıklar sararlar ve öyle bir duruşları vardır, sanki o yolda çok çile çekmiş, sanki yolda çok şeyler görmüş gibi, baba derviş, anne derviş hükmüne varırlar, aldatırlar insanı, kandırırlar. Allah muhafaza eylesin. Aslında hiç o yolda durmamıştır da. Şimdi zaman zaman şimdi gelen giden olmuyor tabi uzun zamandan beri, işte Abdullah Efendinin yanındaymış. Allah Allah! Kimmiş o? Filanca. Yok tanımıyorum diyorum ben. Nasıl tanımıyorsun! Canım kardeşim, biz şeyh efendi hazretlerinin yanındayken bu adam yoktu. Kimi kimsesi kim, kim bu? Diyorlar, ya işte Abdullah efendinin yanındaymış da işte şöyleymiş de…Nerde oturuyor falan… Yok abiciğim diyorum, ben tanımıyorum. Böyle bir adam yoktu yanında! Ama o sanki onun yanında ömrünü geçirmiş, öyle bir hava veriyor, öyle bir süs veriyor kendince.

Allah Allah diyorum ya, kendi kendime. Yaşadığında yanında kimse durmadı. Zor geldi insanlara. Evini bırakmak zor geldi, işini bırakmak zor geldi, parasını bırakmak zor geldi, malını mülkünü bırakmak zor geldi. Öldükten sonra şeyh efendi kolay. Nasıl olsa sağ değil ya. En güzeli o! Bizim hacı Oktay'ın dediği gibi, en güzel şeyh diyor ölü şeyh diyor. Sebep dedim Hacı Oktay? Ondan sonra, ne olacak diyor ya, ölü şeyh gibisi var mı diyor. Hiçbir şey önemli değil diyor. Doğru söylüyor. En iyi şeyh ölü şeyh. Sebep? Ya sana gel demez, git demez, otur demez, kalk demez. Şunu yaptın mı demez yapmadın mı demez. Herkes kendi kafasından şeyhlik yapar. Nereye bağlısın? X efendiye. Aaaa? Görüşüyor musun? Öldü, vefat etti. Aaa! E, nasıl olacak? O öldüğünde kılıcı daha keskin onun. Böyle bir şey var. Allah muhafaza eylesin inşallah. Bunlar bir de namaz kılan, mücadele eden, koşuşturan insanları kınıyorlar, alay ediyorlar. Bir de işin bu tarafı var. Allah muhafaza eylesin.

"Çalışma yolunda ayağı kırılana derhal Burak geldi, ona bindi. Din emirlerini yüklenmişti. Şimdi kendi bindi. Ferman kabul ediciydi, makbul oldu."

Şimdi çalışan, yani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Allah yolunda din yolunda çalışınca, Cenab ı Hak, ona ne yaptı? Miraç hediye etti. Yani ona Burak gönderdi. Bir müddet Burak'la gitti. Sidretül münteha'dan sonra Refref ile gitti. Ha demek ki bir müddet Burak, ondan sonra, özür dilerim, bir müddet Burak ondan sonra Refref. Namazı peygamberlere ve bütün velilere kıldırdıktan sonra, Refref' le semalara doğru yükseldi. Şimdi demek ki din yolunda çalışana, din yolunda koşturana, Allah Burak verdi. İşlerini daha hızlı götürmek için ve onu normalde din yolunda mücadele etmesinin bir tabiri caizse ödülüydü. Yani bu böyle din yolunda durmayanlar, çalışmayanlar, koşuşturmayanların kendilerini öyle göstermeleri, insanı üzüyor. Allah muhafaza eylesin. Bir de şunu duyardım ben. Biz işte din yolunda yirmiüç seneyi bitirdik. Bizden ibadet bitti, sâkıt oldu. İsra, ayet 78- 79: 'Kendisini ibadetten uzaklaştıranlar, kendisini namazdan uzaklaştıranlar, kendisini kur'an ve sünnetin emirlerinden uzaklaştıranlar, (iyi dinleyin, İsra 78- 79) güneşin batıya kaymasından, gecenin karanlığına kadar geçen vakitler içinde namazı kıl. Sabah namazını da kıl. Doğrusu sabah namazında melekler hazır bulunur. Ey Muhammed! Gecenin bir bölümünde sadece sana mahsus nafile namazı kıl. Muhakkak Rabbin seni övülmüş bir makama erdirecektir.' Buhari, Müslimin, İmam ı Malik'ten rivayetine göre, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki 'gece melekleri ve gündüz melekleri sizin peşinizden koşuşurlar. Sabah ve ikindi namazında toplanırlar, sizinle beraber bulunanlar göğe çıktıklarında, Allahu Teala sizi

onlardan daha iyi bildiği halde, meleklerine sorar ve kulumu ne durumda terk ettiniz buyurur. Onlar da onların yanına vardığımızda, namaz kılıyorlardı. Yanlarından ayrıldığımızda da yine namaz kılıyorlardı' der. Şimdi işte biz hakikate erdik. Biz idrak ettik. Artık biz böyle manevi haller içerisinde uruc ediyoruz. O yüzden amel etmeye ihtiyacımız kalmadı diyenlere de cevap, namazı terk edenlere de bu cevab.

Kıymetli Kardeşler. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ölünceye kadar namazı hiç terk etmedi. Kıymetli Müslümanlar! Ey iman edenler! Ey iman edenler! Namazı terk etmeyin. Namazı terk etmeyin. Ne halde olursanız olun, vazifeniz işiniz, dünyevi makamınız, haliniz, ahvaliniz, zenginliğiniz, fakirliğiniz, kadınlığınız, kızlığınız, erkekliğiniz, hangi cinsiyetten olursanız olun, hangi halde olursanız olun, hangi günaha batarsanız batın, hangi günahın içerisinde debeleniyorsanız debelenin ama namazı kılıp namazı bırakmayın. Ne yaparsanız yapın, namazı bırakmayın. Namaz sizi edeplendirecektir. Namaz sizi kötülüklerden alıkoyacaktır, namaz sizin her daim dininizi diri tutmanıza vesile olacaktır, namaz her daim sizin temiz olmanıza vesile olacaktır, namaz her daim sizin Allah'a kulluk yaptığınızın göstergesi olacaktır ve namazsız bir müslüman düşünülemez. Namazı olmayan bir müslümanın dininin yıkılması kesindir. Bakın kesindir. Sebep? Hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki dinin direği namazdır. Yine hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki din de son yılan kale namazdır. O yüzden kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler. Ey Ümmet i Muhammed! Namazınızı kılın. Hangi halde olursanız olun, namazınızı kılın. Namazsız bir müslüman düşünülemez. Namazsız bir müslüman düşünülemez. Neden bunun üzerinde böyle duruyorum? Ya ne güzel, örtülü mesture kadın, namaz kılmıyor. Ne güzel, sakallı adam namaz kılmıyor, namaz kılmıyor! İlahiyat profesörü, namaz kılmıyor. Bildiğiniz namazı kılmıyor. Cami imamlarının içinde, cami imamlarının içerisinde, imamların, imamların tatil günlerinde namaz kılmadığı vaki. Ya tatil gününde, adamın haftada bir tatili var ya, haftada bir tatilinde namazı kılmıyor, namazı da tatil ediyor!

Kıymetli dostlar! Namazlarımızı kılalım. Namazı kaçırmayalım. Bakın, Cenabı Hak Peygamberine diyor ki bak peygamberine diyor, güneşin batıya kaymasından, gecenin karanlığına kadar geçen vakitler içinde namazı kıl. Sabah namazını kıl ve sabah namazında doğrusu melekler hazır bulunur. Bir hadisi şerif var ya 'Kim kırk gün sabah namazını kalkar cemaatle eda eder ise erkekler için, aslında ayırmamış erkek-bayan orda da tefsirciler ayırıyor, hadis-i şerifte diyor ki, kim kırk gün, bir rivayette cemaatle, bir bazı rivayetlerde sabah namazı olarak geçiriyor, kim kırk gün sabah namazını

vaktinde kılarsa, Cenab ı Hak onun kalbine diyor nurdan bir nehir akıtır. Onun kalbine ilham verir. Onun kalbine ikram eder. Onun kalbinin maneviyatını açar. Onun kalbine hikmet verir. Onun kalbinden hikmet çıkar. Onun kalbinden hikmet pınarları coşar çıkar. Ya bu kadar önemli! Bu kadar önemli namaz. O yüzden namazsız bir müslüman düşünülmesi mümkün değil. Allah muhafaza eylesin. E şimdi çalışma yolunda ayağı kırılana Burak veriyorsa, canım kardeşim benim, dinin emirlerini yüklenmiş Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.). Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e dinin emirlerini yükleyen Allah sana yüklemeyecek mi? Seni neden es geçsin? Senin ne özelliğin var? Bir özelliği olacak olsaydı, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in özelliği olurdu. Derdi ki, Ey Muhammed. Senden namazı kaldırdım ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazreti ayetleri kendi dizayn etmiş olsaydı, kendi nefsini neden zorluğa soksun? Hani çıktı ya şimdi böyle ayet mi olur diye adam veya şimdi öyle söyleyenler çok rahat bir şekilde Türkiye'de kur'an-ı kerimi eleştirebiliyorlar ya çok rahat bir şekilde. Yani şu ülkeye bakın! Yani hiç kimse Atatürk'e kötü söz söylemesin, hiç kimse geçmiş kimselere kötü söz söylemesin, eyvallah! Kur'ana neden söyleniyor? Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem 'e neden söyleniyor? Kur'anı eleştirmek, Kur'ana laf söylemek, Kur'an ayetleriyle alay etmek, Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini eleştirmek, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetleri ile hadisleri ile alay etmek serbest. Yani Fransa ordaki bazı şeylerden dolayı biz Fransa'ya kızıyoruz, ülkemize bakmıyoruz. Fransa'dan önce ülkemize bakın! Sosyal medyada Kur'an-ı Kerim'le alay edenler, ayeti kerimeler ile alay edenler, ayeti kerimelere karşı laflar söyleyenler, Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kendisiyle alay edenler ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadisleri ile sünnetleri ile alay edenler, inkâr edenler.. Fransa'ya gitmenize gerek yok. Memlekette çok! Memlekette çok! Kimisi düşmanlığından, münafıklığından, kâfirliğinden yapıyor, kimisi ben sufiyim diye yapıyor, bir de bunlar da var. Ama o kimse kendince öyle bir sufi öyle bir sufi ki hadisleri inkar ediyor! İbadetleri inkar ediyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bakın, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin namazları ve dini namazı emrettikten sonra, Cenab ı Hak diyor ki: 'Muhakkak Rabbin seni övülmüş bir makama evdiredecektir.' Ama sen namazını kılacaksın. Gece namazını da kılacaksın. Ondan sonra övülmüş makama erdirileceksin. Ey kendisinin övülmüş makama erdirildiğini zanneden sufi kardeş. Gece namazını ne yaptın? Gece zikrini ne yaptın? Seher zikrini ne yaptın? Boş laklak yaptın. Uyudun, ona buna laf yetiştireceğim derken gece namazını bıraktın. Dersini de bıraktın ama iyi sufilik cakası satıyorsun.

Namazı da kaydırıyorsun arada ama bir dervişsin, bir dervişsin, bir dervişsin! Devrilmişsin, farkında değilsin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kıymetli dostlar, o dinin emirlerini yerine getireceksin, dinin emirlerini yerine getirdiğinde Cenab ı Hak, muhakkak ki adildir. Hakimdir. Seni mübarek bir makama erdirecektir. Allah muhafaza eylesin. Söz verdik değil mi? Bir dahaki hafta sohbeti kısa tutacağız diye, iyi gene bir saat olmuş. Biz burada sohbete son verelim inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse, önümüzdeki hafta devam edelim sohbetimize, 1066' dan başlamıştık, 1075' ten devam edeceğiz şimdi inşallah. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse, Cenab ı Hak nasip ederse, 1075. beyitten inşallah devam edeceğiz.

Bu beyitler, normalde ben de bir Mesnevi tercümesi var, o Mesnevi tercümesinden ben böyle beyitleri ordan takip ediyorum. O yüzden tabii bazen de okuyacak olduğumuz beyiti söylüyorum ki hani siz belki de farklı tercümelerden takip ediyorsanız, o beyiti bilin de ordan takib edin diye. Şimdiye kadar 'padişahın fermanını kabul eder, o fermana uyardı. Ondan sonra askere ferman verirdi'. Bu beyitten devam edeceğiz önümüzdeki hafta. Bendeki Mesnevi tercümesine göre 1075. beyit. Maşallah ya bayadır iyi geldik ha. Allah iyi etsin bakalım, inşallah. Cenab ı Hak inşallah nasip eder de kendi semahanemizde, kendi mevlevihanemizde devam ederiz inşallah bunları okumaya. Allah izin verir inşallah.

https://youtu.be/VHF7_icGI40

MESNEVİ-İ ŞERİF 1075-1081. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Burda sohbete başlayacağız deyince, tekrar Mesnevi okumalarına geri dönmek istedim. Bendeki kayıtlara göre 1075. beyitte kalmışız. Hiç olmazsa bu 1075. beyite geldik. İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri, Mesnevi'nin1800 beyitini şerh etmiş, bundan sonrasına gerek yok demiş, bırakmış. Bu kadarı yeter demiş, Mesnevi şerh etmekle alakalı. Öyle bir şeyim yok, yani bin sekiz yüzde bırakacağım diye bir kaide yok bizde. Böyle işte hani meşhur bir laf var ya nerde kalmıştık diye, biz de kaldığımız yerden devam edelim istedik. İnşallah her şeye kaldığımız yerden ama yenilenerek ama gelişerek ama derinleşerek inşallah ama kendimizi de biraz geliştirerek, derinleştirerek devam edeceğiz inşallah. O yüzden pandemiden de herkes nasibini almıştır muhakkak bütün. Biz de kendimizce dersimizi aldık. Biz de kendimizce nasibimizi aldık. Demek ki böyle bir sıkıntı anında neler yapılabiliyor, neler yapılmıyor, ne nereye kadar sağlam duruyor, ne nereye kadar çürük duruyor, onları da gördük hamdolsun. İnşallah bunlardan ders alaraktan hayatımıza, yolumuza devam edeceğiz, Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. Evet, 1075. beyitten inşallah okumaya başlıyoruz:

"Şimdiye kadar padişahın fermanını kabul eder, o fermana uyardı, bundan sonra askere ferman verir!

Şimdiye kadar talih yıldızı ona tesir ederken bundan sonra o zat yıldızı üzerine emredici olur.

Eğer sen bundan şüphelenirsen o halde "Şakk-ı Kamer" den de şüphelisin.

Ey gizlice heva ve hevesini tazeleyen kimse! Mananı tazele, ama yalnız dille olmasın.

Heva ve heves tazelenip durdukça iman taze değildir. Çünkü heva, îman kapısının kilididir.

Bakir sözü tevil etmişsin; sen kendini tevil et, Kur'an'ı değil. İsteğine göre Kuran'ı tevil ediyorsun. Yüce mâna, senin tevilinden aşağılandı, aykırı bir şekle girdi!

Sonra da "sineğin gevşek tevilinin değersizliği" babı var. Oraya kadar inşallah bu akşam okumaya gayret edeceğiz, Allah izin verirse inşallah. 'Şimdiye kadar padişahın fermanını kabul eder, o fermana uyardı. Bundan sonra askere ferman verir.' Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, dinin tüm emirlerine uyardı ve Cenab-ı Hak onun gönlüne ne ilham ettiyse, ne vahiy ettiyse, onları harfiyen de yerine getirirdi ve Cenab-ı Hak'tan gelecek olan her fermana boyun eğer ve ondan gelecek olan o fermanı kabul eder ve yaşardı. Hani bu Hz. Zeynep annemizi nikâhına alması, onun için çok zor bir şeydi ya, bütün adet, gelenek, görenek, örf hepsine aykırı bir şeydi azatlığının eşini, yani o boşadıktan sonra onu kendisine nikâhladı. Bu böyle Arap kültüründe her nefsin kaldırabileceği bir şey değildi ve Cenabı Hak ona ferman edince, o nefsinin sesine bakmadan hiç, heva ve hevese düşmeden, Allah'ın o emrini yerine getirmişti veya hicret ile de alakalı, o Cenab-ı Hak ona hicret emri verince, Mekke'de neyi var, nesi yok, hepsini bırakıp, Hz. Allah'ın sözüne itaat edip Medine'ye doğru yola çıkmıştı. O yüzden o padişah fermanını harfiyen yerine getiren bir peygamberdi ve o fermana uyardı ve ona uyduğundan dolayı peygamberliğini hakkıyla yerine getirdiğinden dolayı artık o etrafına da ferman etmeye başlamıştı. 'Şimdiye kadar talih yıldızı ona tesir ederken, ondan sonra o zat yıldızı üzerine emredici olur.' Eğer sen bundan şüphelenirsen, o halde Şakk-ı Kamer'den şüphelisin. O güne kadar bütün varlık âlemi ona tesir ederken, o peygamberlikle müjdelendikten sonra ve Cenâb-ı Hakkın emrini yerine getirdikten sonra, artık bütün varlık ona itaat etmeye başladı. Varlık ona öyle itaat ediyordu ki artık onun söylediğini harfiyen yerine getiriyordu. Hani bir hurma kütüğünün onun yanına kadar gelmesi gibi veyahut da elindeki taşların dile gelmesi gibi veyahut da işte hayvanların onun yanında dile gelmesi gibi veyahut da hurma kütüğünün onun üzerine artık çıkıp hutbe okumayacak diye ağlaması gibi. Bunlar Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizeleri. Bu mucizelerin içerisinde en büyüğü de ne?

Ayın ikiye bölünmesi, Şakk-ı Kamer vakası. Kamer Suresi ayet 1,2,3: *"Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı, kafirler bir mucize görünce yüz çevirirler. Bu devam ede gelen bir sihirdir, derler. Onlar yalanladılar, heva ve heveslerine uydular*

ve her iş kararlaştırılmıştır." Yine bu zamanla alakalı, kıyametin yaklaştığı ile alakalı: *"İnsanların hesap görme zamanı yaklaştı fakat onlar hala gaflet içinde yüz çeviriyorlar."* (Enbiya 1) Ayın yarılması, ikiye bölünmesi ve ayın böyle bir tarafı doğu tarafında, bir tarafı da batı tarafında olması, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin Mekke'de müşriklere gösterilmiş olan en büyük mucizelerinden, en parlak mucizelerinden birisi. Çünkü Mekkeliler Hz. Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem hazretlerinden, kendilerine bir mucize gösterilmesini istediler. Bir rivayet var, doğrudur değildir, bir şey diyemem, meşhur, Hz. Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem hazretlerinin amcası Ebu Cehil kuyuya düşer. Kuyuya düşünce bir türlü onu ordan çıkaramazlar. Haber gönderirler, der ki benim yeğenim beni burdan çıkarır, ona haber verin. Hz.Muhammed i Mustafa'ya haber verirler onu kuyudan dışarı çıkarmak için ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri iki rekât namaz kılar. Bismillahirrahmanirrahim der, elini uzatır ve amcası Ebu Cehil'i kuyudan çıkarır. Ebu Cehil söz vermiştir, eğer beni kuyudan kurtarırsan senin dinine iman edeceğim diye ama Ebu Cehil iman etmez ve der ki ayı da ikiye bölersen o zaman inanacağım der. Bu Şakk-ı Kamer ile alakalı bir de böyle bir rivayet var.

İşte o Mekkeliler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kendilerine bir mucize göstermelerini istediler. Çünkü Mekkeliler, geçmiş peygamberlerin mucizelerini biliyorlardı. Bir kısmı İbrahimiydi. İbrahimi olduğu için işte İsa Aleyhisselam, Musa Aleyhisselam gibi peygamber mucizelerinden, İbrahim Aleyhisselam'ın ateşten kurtulması gibi peygamber mucizelerinden haberleri var idi. Öyle olunca Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden mucize istediler. Hani sufilerin üstadlarından keramet istedikleri gibi veya sufilerin üstadından bir buhran, bir delil istedikleri gibi. Hani Cenab-ı Hak'tan İbrahim Aleyhisselam da biliyorum, sen yeniden dirilteceksin ama kalbim mutmain olmak istiyor. Bunu bana bir göster deyince üç tane kuşun çağrılması gibi. İşte Mekkeliler de Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden böyle bir mucize istediler. Böyle bir mucize istenilince onlar da Cenabı Hak da peygamberine vahyetti ve Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ayın ikiye bölünmesine Şakk-ı Kamer de Hira Dağı'nın bir tarafına, ondan sonra bir ayın yarısı, bir tarafına da ayın yarısı bölünmüş oldu ve böylece yarıldı, ikiye bölündü ama o yarıp ikiye bölünürse dahi, Müşrikler dediler ki evet bizi gerçekten büyüledi bu ama bizi büyüledi ama bütün insanları büyüleyemez. E bekleyelim o zaman, işte kervancılar gelir gider, Mekke'nin dışındaki kimseler gelir giderler. Beklediler, o bölgeden gelecek olan müşrikleri beklediler, onlara sordular. Onlar da ayın ikiye bölündüğünü görünce yine yalanladılar. Bilgisizlikleri,

beyinsizlikleri, heva hevesleri, arzuları, onları kendi görüşlerinin doğrultusunda götürdü. Hatta bazı böyle rivayetler var, kayıtlar var. Bu ayın ikiye bölünmesinin Çin'den dahi görüldüğüne dair, Hindistan'dan görüldüğüne dair. Doğrudur yanlıştır burası farklı bir şey. Ben görüldüğüne inanıyorum. O ayrı ama ilmi olarak, bir bilim olarak bunu ispat ederiz edemeyiz bu ayrı bir mesele ve o müşrikler geldiler ve o müşrikler geldiklerinde ayın ikiye bölünmesini kabul ettiler. Kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler, İslam dünyasının içinde dahi bir kısım Müslüman görünümündeki kimseler, bu Şakk-ı Kamer meselesini, yani ayın ikiye bölünme meselesini kabul etmek istemezler. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ve geçmiş peygamberlerin mucizelerini reddeden bir anlayış çıktı. Şimdi hani böyle bir sürü yetmiş üç fırka, bunun yetmiş ikisi dahilede olacak, birisi Fırka-i Naciye'de olacak. Ya Resulallah, o Fırkayı Naciye kim ki? Nasıl tanıyalım? 'Kim benim Kur'an ve sünnetime sımsıkı yapıştı, işte o Fırkayı Naciye'dedir. Yani kurtuluştadır. Eğer Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmadıysa, o delalettedir. O sapıklıktadır.'

Şimdi böyle sapkınlar, böyle sapıklıklar artmaya başladı. Birileri Kuran'ın ayetlerini inkâr ediyor, birileri hadisi şerifleri komple inkâr ediyor, birileri ne yazık ki işte hadisi şeriflerin içlerinde geçen bu tip mucizevî meseleleri ne yazık ki reddediyor. O yüzden bu Şakk-ı Kamer meselesi de İslam dünyasında böyle işte adamın aklı almıyor ya. Aklı kısa. Aklı kısa olunca onu bir akli değerler manzumesinde değerlendiremiyor. Değerlendiremeyince reddediyor. Büyük bir kısmında da kalbi akıl yok. Büyük bir kısmında da kalbi akıl olmayınca kalbi akılsız olanlar da zaten her an için münafıklığa, müşrikliğe kâfirliğe düşme ihtimalleri çok fazla. Öyle olunca ayakları kayıp gidiyor. Allah muhafaza eylesin ve Şakk-ı Kamer, birçok sahabenin naklettiği, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin çok önemli, çok parlak mucizelerinden birisidir ve onun o parlaklığını göremeyenler, o parlaklığını örtmeye çalışan müşrikler var mı? Ne yazık ki var. Münafıklar var mı? Ne yazık ki var. Kâfirler var mı? Ne yazık ki var. İşte o eğer diyor Hz. Pir, sen diyor Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin üzerinde yani o varlığa tesir ile alakalı şüphen var ise o zaman diyor sen Şakk-ı Kamer meselesine de inanmıyorsun. Çünkü varlığa tesir etti. Varlık onun emrine girdi. Hani meşhur ya, Ebu Cehil diyor ya, benim elimdekilerini söyle. Senin Rabbine iman edeceğim diyor. Ebu Cehil'e diyor ki Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem , ben diyor elindekileri söylemeyeyim, elindekiler benim kim olduğumu söylesin. Öyle olunca Ebu Cehil'in daha çok hoşuna gidiyor. Çünkü bu daha zor bir şey. O zaman olur diyor kardeşimin oğlu, elimdekiler senin kim olduğunu söylesin. Bu sefer Hz. Peygamber sallallahu

aleyhi ve sellem hazretleri, Ebu Cehil'in elindeki taşlara emrediyor ben kimim diye. Ben kimim deyince taşlar Allah'ın izniyle dile geliyor. Eşhedü Enla İlahe İllallah Ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu deyince, elinden taşları atıyor.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri varlığa bu manada tabiri caizse hükmü açıktı. Örneğin işte Hendek kazasında hendek kazılırken, bir tas sütün bütün sahabeye yetmesi gibi veyahut da bir cılız keçinin, bütün sahabeye yemekte yetmesi gibi ve doyup artırmaları gibi. Şimdi bunlar Peygamber sallallahu ve sellem Hazretlerinin büyük mucizeleri veyahut da ellerini uzatıp bütün sahabenin elinden akan suyla içmesi, onunla kanması, abdestlerini alması gibi ve eğer diyor sen buna inanmıyorsan, o zaman onları Hz. Pir farklı bir yere götürüyor. Diyor ki siz, onlara tarif ediyor, ey gizlice heva ve hevesini tazeleyen kimse, mananı tazele ama yalnız dille olmasın. Heva ve heves tazeliğini korudukça iman taze değildir. Çünkü heva iman kapısının kilididir. İşte bunlar heva ve heveslerine uydukları için bunlar şeytanın desiselerine kandıkları için, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini kabul etmiyorlar. Bu mucizelerini kabul etmeyenler, heva ve heveslerini tazeleyen ve iman dairesinden dışarı çıkan kimselerdir. Allah muhafaza eylesin. Ona mananı tazele yani imanını tazele derken dil ile değil. Ya? Kalp ile tasdik. İman neydi? Dil ile ikrar etmek yani eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu deyip kalp ile de ne yapmak? Tasdik etmek. İmanın en önemli meselesi kalp ile alakalı zaten. O iman kalbe yerleşmedikçe, iman dilde kaldığı müddetçe, bizi kurtaracak olan şey değil. İmanın kalbe de yerleşmesi lazım. İman kalbe yerleşirse, Kuran'ın bütün hükümlerini, Kuran'ın bütün ayetlerini o kimse alır kabul eder ve o kimsede iman yerleşti ise Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetlerini ve yolunu kabul eder ama o kimse kendi iç âleminde heva ve hevese kandıysa, kendi iç âleminde şeytanlaştıysa, kendi iç âleminde küfre düştüyse, şirke düştüyse, o hiçbir şey kabul etmeyecektir. Kıymetli Dostlar! İslam dünyası ne çekiyorsa, Müslüman görünümlü münafıklardan, Müslüman görünümlü kâfirlerden çekiyor ve ne çekiyorsak biz Müslüman görünümlü münafıklardan ve Müslüman görünümlü kâfirlerden çekiyoruz. Onlar gizlice çünkü önceden gizleyiciymiş, şimdi açıktan heva ve heveslerine uyuyorlar, açıktan. Şimdi açıktan insanlar ayeti kerimeleri ne yapıyorlar? Reddediyorlar. Açıktan reddediyorlar.

Hani geçen derslerde bazılarından bahsetmiştim. Nasıl söyleyeyim, Kur'an, sünnet dairesinden dışarı çıkan, Kur'an sünnet dairesinden uzaklaşanların bir kısmını sizi anlatmıştım, nerelerde hataya düşüyorlar, nerelerde yanlışlıklara düşüyorlar diye hatırladıysanız. E şimdi insanlar öyle bir

noktaya geldi ki ne yazık ki bu iman dairesinden dışarlara çıkıyorlar, iman dairesinden. (Bir şey aklıma geldi de ona bakacaktım.) Bu gizlice heva ve hevesine uyanlar, çok popüler insanlar. Çok popüler insanlar oldukları için biz onların böyle heva ve hevese düşebileceklerine ihtimal vermiyoruz. Hani var ya, kim var mesela işte televizyonlarda dolaşan Caner Taslaman gibi. Bütün hadislere uydurma deyip çıkıyor ya işin içinden! Yani düşünebiliyor musunuz? Yani hadis düşmanı, reformist bir kimse, bütün hadisleri inkâr edip çıkıyor. Bir gün böyle müthiş ya hadis tartışmaları falan yapıyorlar ya televizyonlarda, bunun gibi. Veyahut da işte bir kimse ehlisünnet olmadığını ifade ediyor. Ben ehlisünnet değilim diyor veyahut da işte vardı ya bir tane şey, neydi onun adı? Ebu Hanzala mı diyorlardı? Ebu Hanzala diyorlardı. Ne o, Allah göktedir diye iddiası vardı ya onun. Onun normalde bu kasetlerini cd'lerini bana gönderiyorlardı, onun öyle bir sohbetini. İşte Allah'ın eli ayağı vardır, gözü kulağı vardır diye böyle bir şey vardı, ne o bir kimse vardı. Veyahut da işte İşid'e İslam Devleti diyordu, örneğin. (Ne oldu? Ses gitmiyor muymuş? Gayet iyi, anladım.) Bunlar mesela böyle heva ve heveslerine gizlice veya açıktan düşen insanlar ama bunlar ne yazık ki bunlar da Kuranı Kerimi yorumluyorlar, dini yorumluyorlar kendilerince veyahut da işte mesela bir tanesi yine Amerika'da ya? Kim mesela? Çok onun da Türkiye'de şeyleri var, müritleri var veyahut da takip edenleri. Ahmet Hulusi örneğin. Yani ayetleri hiç hadislere bakmaksızın, hadislere itibar etmeksizin kendi kafasına göre hani manalandıran, meal yazan kimselerden birisi. Veyahut da şimdi ortalık ayağa kalkacak, herkesin çok sevdiği, herkesin böyle çok şey yaptığı, methettiği, hatta milli görüşün ülkemize getirdiği Seyyid Kutup örneğin mesela. Ehlisünnet olduğundan dahi şüphemiz var bizim. Benim kendimce var. O yüzden bunun gibi bunlar böyle tabii bizim insanlarımız böyle bunlara bakarken, gerçekten sağlam bir bilgi birikimimiz olmadığından dolayı dini meselelerde, biz onları ehlisünnet vel cemaat olarak görüyoruz veya birisi mesela işte Muhammed Eset adı da güzel ya ama dinler arası diyalogcunun tekidir kendisi. Ali Şeriati, bunlar aynı tabaktan su içenler veya Muhammed Abduh.

Bunları söylüyorum ya zaman zaman, bunlar aynı silsile, aynı yolun yolcusu bunlar. İngiliz ajanı, masonun tekidir Muhammed Abduh mesela. Ama Abduh'un birçok böyle ortalıkta eserleri dolaşır mı? Evet. Veyahut da işte Cemalettin Afgani. Bunlar böyle birbirlerinin izinde giderler, birbirlerinin talebesi bunlar. O da İngiliz ajanı masonun tekidir mesela veya Reşit Rıza. Bu da Afgani'nin ve Muhammed'in ondan sonra Abduh'un mason öğrencisidir. Bunlar böyle, bakın bu isimleri artık açıktan açıktan sıralıyorum. Bunların izini takip eden, bunları takip eden, Türkiye'de ilahiyat profesörleri var. Bu

ilahiyat profesörleri bunların fikirlerini, sapıklıklarını, fikir de demiyorum onlara, fikre çünkü hakaret olmuş olur. Bunların sapıklıklarını bizim ülkemizde yaşayan insanlar var. Mesela işte televizyonlarda çıkıyor ya, neydi o? Şeyi de vardı onun böyle kitapları falan da var onun. Hayri Kırbaşoğlu muydu? Hayri Kırbaşoğlu. Evet evet, Hayri Kırbaşoğlu. Mesela o mütevatir hadisleri inkâr edenlerden birisidir. Ondan sonra, Mehdi'nin geleceğini inkâr eder, İsa'nın geleceğini inkâr eder. Böyle bir bidat ehli bir kimse, Allah muhafaza eylesin. Ondan sonra veya işte bu şeyler çok takip ediyorlar onu, Vahhabi o kimse. O Vahhabi şey, Ubeydullah Arslan mesela. Ehli sufiye düşman, tasavvufa düşman Vahhabi bir kimsedir ama millet normalde onu da takip ediyor mu? Takip ediyor. Bunlar bakın heva ve heveslerine uyan insanlar bunlar. Gizlice veya açıktan ve bunlar şimdi bunları söylüyorum, Hz. Pir'in bundan sonraki beyiti çok önemli çünkü veya işte yine Muhammet Nur Doğan var. Bu da meşhurlardan.

Aklıma geldikçe söylüyorum. O da mesela cinleri reddeder örneğin, ayetlerin bir kısmını reddeder. Ayetle sabit olan cinni tarifesini reddeder. Böyle işte gözümün önüne geliyor şimdi o kimse de ondan sonra bir ara 28 Şubat'ın televizyonlardan hiç kalkmayan İsmail Nacar'ı vardı yani araştırmacı işte yazar filan. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sakalı şerifine hürmet etmeyen, ondan sonra Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, normal helal hadi bir insanmış gibi gören sapığın tekiydi. Mesela şey, onun bir de o mezhepleri de inkâr eder o İsmail Nacar. Bu böyle mezhep inkârcısı bir kimsedir. Ondan sonra işte kim o, diyalogcu vardı? Reşit Haylamaz mı? Neydi Haylamaz mı? Haylamaz mı ne? O da diyalogcuydu mesela. Dinler arası diyalogcuydu. Bu dinler arası diyalogcuları kuranlar, onu savunanlar, onların hepsi de hepsi de sapkındır onların. Tövbe etmedilerse ve bunlar böyle üniversite çevresinde, yazar çevresinde, ilahiyat çevresinde çok önemli kişilerdir veyahut da yine televizyonlarda meşhur ya ne Karataştı o? Mustafa Karataş, Mustafa Karataş. Evet, televizyonlarda program yapıyor ya, ya normalde mesela mütevatir hadisleri reddetme noktasında olan bir kimsedir. Mütevatir hadisleri reddeder. Yani bu meşhurdur ya böyle, işte o da mesela İsa Aleyhisselam'ın geleceğine inanmaz. İsa aleyhisselam öldü der. Bir daha gelmeyecek der. O da öyle bir şey, öyle bir kimse. Veyahut da işte şimdi çok kızacaksınız arkadan, sizler değil de takipçileri kızacak, Nurettin Yıldız değil mi? Ülkenin bir entelektüel, herkesin İslam âlimi olarak gördüğü bir kimse. Allah gökte midir yoksa mekândan münezzeh midir belli değil, diyen bir kimse. Tövbe ettiyse, geri döndüyse bunlar bu söylediklerinden, bir şey diyemem ama tövbe edip geri döndüklerine dair elimde benim bir belge yok. Böyle bir a bunlar tövbe etmişler diye böyle bir

şey yok. Allah her şeyden münezzehtir ama normalde o böyle o münezzehliği de reddeden bir noktada o. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sahabenin bir kısmına dahi dil uzatan bir kimse Nurettin Yıldız. Allah muhafaza eylesin. Şimdi burdan milli görüşçü kardeşleri de onları eleştirmek için söylemiyorum ama hani Abdurrahman El Hümeysi var ya, o da milli görüşçülerin içinde. O da bir Vahabi. O da bir ne yazık ki ehl-i sünnetin dışında bir kimse. Allah muhafaza eylesin. Mesela bizim gençliğimizin, neydi onun yazdığı, yazarı ya, şey Minyeli Abdullah'ı yazan? Emine Şenlikoğlu. Mustafa İslamoğlu'nu çok metheder mesela. Ondan sonra sahih hadisleri inkâr eder, ondan sonra Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bir şeyi haram etme yetkisini ortadan kaldırır. Ondan sonra işte Ali Bardakoğlu, Hayrettin Karaman… Bunlar diyanetle beraber, dinler arası diyalogculardan birileri. Bunun gibi. Allah muhafaza eylesin.

İşte bunlar böyle heva ve heveslerine uyup heva ve heveslerine uyup ama bunu saklayan gizleyen kimseler ve bununla alakalı Hz. Pir diyor ki hemen ardından beyit: "Bakir sözü tevil etmişsin. Sen kendini tevil et, Kuran'ı değil" diyor bunlarla alakalı. Çünkü neden? Bunlar heva ve heveslerine tabi olanlar ve Furkan Suresi ayet 43: "Ey Resulüm! Nefsanî arzularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın?" İşte bu kimse nefsini ilahlaştıran insanlar, Allah'ın emirlerini bırakıyorlar, kendi nefsanî arzularını yerine getiriyorlar, heva ve heveslerini yerine getiriyorlar. Şeytanın vesvesesine kanıyorlar. Bir meselede Kur'an belli, sünnet belli, imamların içtihadı belli. Onların üzerinde onlar ne yapıyorlar? Hala daha heva ve heveslerine uyuyorlar. Allah muhafaza eylesin. Yine işte bu Hz. Pir diyor ya, "sen heva ve hevesini tazeliyorsun, mananı tazele ama dil ile değil" diyor. İşte mananı tazele, dil ile değil. O "Ey iman edenler, iman edin. Allah'a, peygamberine, peygamberinin indirdiğine." Ya o kimse iman etmiş ama Cenab-ı Hak onu Nisa 136'da ona tekrar diyor. Diyor ki: "Ey iman edenler, dikkat edin. Allah'a, peygamberine, peygamberlerine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, şüphesiz derin bir sapıklığa düşer." E şimdi o iman etmişti ama Cenab-ı Hak onları tekrar bir imana davet ediyor. Bu ne demek? Senin dil ile imandan çık Ya? Kalp ile onu tasdik et. Sen onu îmânın en önemli noktası olan kalbi imanı tesis eyle. Tesis eylemezsen, dil ile olan imanın seni kurtarmaya yetmez.

Dil ile iman, dünyalık işler için geçerlidir. Bir kimse iman ettim der Müslüman hukukuna ve hükmüne uymuş olur. Biz? Bizi ilgilendirmez geri kalan. Biz zahiren onu Müslüman olarak görürüz ama o kimse içinden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini reddettiyse, bütün

hadisi şerifleri reddettiyse, Mütevatir hadisleri reddettiyse, o kimse heva ve hevesine uydu. O yüzden Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği Kur'an'a ve öbür diğer peygamberlere ve onlara indirilene ve meleklere ve kitaplara, bütün ahiret gününe imanı kâmil olarak iman etmesi lazım. Allah muhafaza eylesin ve normalde o iman eden kullarını, o imanın şartlarına çağırıyor tekrar Cenab-ı Hak. Diyor ki siz iman ettiniz ama o imanın şartları var ya, hani Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, kitaplarına, din gününe, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna, kaderin var olduğuna, kaderi de inkâr ediyorlar sapıklar. Kaderi de inkâr ediyorlar Allah muhafaza eylesin ve kaderi, imanın bir şubesi olarak görmüyor. Kim? Mustafa İslamoğlu. İşte kabirde sorguya suale itiraz eden sapıklar var. Kabirde sorgu morgu yok. Sorgu sual yok, kabir azabı da yok diyenler var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Tirmizi'de de hadisi şerifte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ve İbni Mace'de de geçiyor hadis-i şerif: "Akıllı kişi, nefsine hâkim olup, onu hesaba çekerek, ölüm ötesi için çalışandır. Ahmak, ahmak da nefsini hevasına tabi kıldığı halde, Allah'tan hayır umandır." O zaman bir kimse heva ve hevesine uyuyaraktan, Allah'tan hayır ummayacak. Sen heva ve hevesini terk et. Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapış. Kur'an ve sünneti seniyyenin dışına çıkma hiç. Hem düşünce olarak, fikir olarak, felsefe olarak hem de fiiliyat olarak, hareket olarak, Kur'an ve sünnetin dışına çıkma. Kur'an ve sünnetin dışına çıktığında da sapkınlığa gittin. Bütün ibadetlerin heba oldu. Kur'an ve sünneti seniyyenin dışına çıktığında, imanını kaybettin. Her şeyini kaybettin. O yüzden yap yapma, bu ayrı mesele ama sen iman et. Kur'an ve sünnete tabi ol ve Kur'an ve sünnetin her hangi bir emrini reddetme. Ahmaklardan olma. Ahmak kimmiş? Nefsini, hevasına tabi tutanlar. E şimdi münafığa, kâfire ahmak diyoruz biz, vay nasıl ahmak dersin veya Kur'an ve sünnetin dışında düşünen, davranan bir kimseye ahmak diyorsun, ya nasıl, sen insanlara hakaret etmiyor musun? Ben hakaret etmiyorum canım kardeşim. Kur'an ve sünnetin dışına çıkan bir kimse, ahmağın ta kendisidir. Kur'an ve sünneti kendisine düstur etmeyen, ahmağın ta kendisidir. Kur'an ve sünnet çizgisinde, dairesinde durmayan bir kimse, ahmağın ta kendisidir. Sebep? Üç günlük dünya için ebedi hayatını perişan ediyor. O ahmak değil de kim ahmak? Allah muhafaza eylesin.

Yine Suuiti'den hadisi şerif: "Ümmetim adına en çok korktuğum şey, nefislerinin hevalarına uymalarıdır." Bakın kıymetli dostlar, bugünkü Müslümanların en büyük handikapları bu. Bana göre bu haram olmamalı, bana göre şöyle olmalı, bana göre böyle olmalı! Ya sana göre bir din mi olacak! Din belli, Kur'an sünnet. Bana göre eşcinsellik haram olmamalı. Ya Allah haram etmiş, Resul'ü haram etmiş, sana göre özel bir din mi oluşacak? Bana

göre böyle olmalı! Ayet-i kerimeleri hiçbir tane hadisi şerife bakmadan, hiç bir hadisi şerifi ölçü almadan adam kendince tefsir ediyor. Bana göre böyle olmalı! Sabah erken kalktı uykusuz kaldı herhalde. Bana göre öyle olacak. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu tip davrananlar, bu tip hareket edenler, bu tip böyle dini ben böyle anlıyorum diyenler, heva ve heveslerini ilahlaştırmış, heva ve heveslerini putlaştırmış kimseler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bunlarla alakalı Hz. Pir diyor ki 'bakir sözü tevil etmişsin' Bakir ne demek? Yani hiç daha dokunulmamış, taptaze daha. Sen kendini tevil et. Kuran'ı değil. Yani ey heva ve hevesine, şeytana uyan kimseler. Siz Kuran'ı tevil etmeye kalkmışsınız! Siz kendinizi tevil ediyorsunuz. Kendinizi tevil edin, Kuran'ı değil. İsteğine göre Kuran'ı tevil ediyorsun. Yüce mana senin tevilinden aşağılandı. Aykırı bir şekle girdi. İşte yani normalde bu heva ve hevesine uyanlar, kendilerince tefsir yazıyorlar. Kendilerince ayeti kerimeyi tevil etmeye çalışıyorlar. Bana göre böyle olması lazım, buna göre şöyle olması lazım! Allah muhafaza eylesin.

Ali İmran, ayet 7: *"Sana kitabı indiren odur. Onun bazı ayetleri muhkemdir ki bunlar kitabın anasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabihlerdir. İşte kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve tevile yeltenmek için müteşabih olanlara uyar. Hâlbuki onun gerçek tevilini ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar, 'biz ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır' derler. Ancak akıl sahipleri düşünebilirler."* O yüzden yine Tirmizi'de: *"Kim bilgisi olmadığı halde Kuran'la ilgili söz söylerse yani Kuran'ı tefsir ederse, ateşte, cehennemdeki yerini hazırlasın*' der. Demek ki biz Kuran'ı, biz dini, kendi kafamızdan yorumlamayacağız. Kendi kafamızdan tevil getirmeyeceğiz. Kur'an belli, sünnet-i seniyye belli, imamların içtihatları belli. Biz bunun içersinde daha da derinleşti isek bu çerçevede, buna söylenecek bir söz yok. Herhangi bir delile dayanmayan, yani bir kimsenin aklına dayanaraktan, Kur'an-ı Kerim'i tefsir eden kimseler var ülkede. Bakın bir delile dayanmadan ve normalde sırf kendi aklına dayanıyor. Hadisleri reddediyor ya arkadaşlar, hadisleri reddedince peygamberden daha iyi bilmiş oluyor. Herkesten fazla iyi biliyor o. İşte o büyük bir sıkıntı. Allah muhafaza eylesin. Allah'ım korusun inşallah ve bu normalde bu kendi heva ve heveslerine uyarak hazırladıkları bu Kur'an mealleri, bu tefsirler, insanlara yol gösteren bir şey değil.

Ben o yüzden hep arkadaşlara derim eskilerin, ilklerin yolundan gidin diye. İlklerin yolundan gidin. Sahabelerin yolundan gidin. Tabiinin yolundan gidin. Bu sonradan çıkarılmışların yolundan değil. Allah muhafaza eylesin ama tabii bu konuda, konusunda uzmanlaşmış, konusunda derinleşmiş yani böyle düşünerekten Kur'an ve sünnetin üzerinde ilim yapılmayacak mı? Yapılacak ama konularında derinleşmiş, uzmanlaşmış kimseler olursa bunda

söyleyecek bir şey yok ve öyle kimseler hata yaparlarsa o zaman bir sevap alıyorlar. Hata yapmazlarsa iki sevap alıyorlar. Hadisle sabit. Allah muhafaza eylesin. Böyle kısacık ben böyle madde madde size bir şeyler hazırladıydım. Kuran'ı hakkıyla anlamak ve ondan hüküm için insanda gerekli olan ilimler olarak. Yani bakın bunları sıralayacağım böyle okuyacağım. Sebebi şu. Yani karşınızdaki kimseyi iyi değerlendirin. Yani karşınızda birisi işte Kur'an-ı Kerim'den hükümler çıkarmaya, kendince Kuran'ı tevil etmeye, tefsir etmeye çalışıyor veyahut da hadisleri reddediyor. Kendince hadisleri normalde işte böyle hadis olmaz diyenler var. İşte bilin bunları da bir kimsede ne gibi ilim olursa Kuran'ı tefsir eder. Önce lügat ilmi olması lazım o kimseye. Yani lügat ilmi neden lazım? Lügat dediğimiz zaman o kimsenin yani dilbilgisi lazım o kimseye. Eğer o kimse, mesela o kimse Arap diline o kadar hâkim olması lazım ki onun Arap dilinde çünkü çok böyle bir okunuş değilse dahi mana değişir. Onu iyi hâkim olması lazım. Gramer bilgisi, dil bilgisi lazım o kimseye. O gramer bilgisi ile normalde o kimse dil bilgisi ile o ayeti kerimelerde, hadis-i şeriflerde geçen kelimeleri, onların manalarını çıkarabilmesi için muhakkak grameri bilmesi lazım. Ayriyeten o kimsenin böyle belâgat ilmini de bilmesi lazım. Çünkü belagat ilmi derken Arap dilinde belâgat ilmini bilmesi lazım. Eğer Arap dilinde belâgat ilmini bilmezse, o yine eksik kalır. Bir de şey, Kur'an-ı Kerim'in okunuşunu yani kıraat ilmini bilmesi lazım. Hani yedi kıraat var ya. Yedi aylı kıraat olunca, böyle eski tefsirleri okurken mesela Taberi'yi falan incelerseniz veyahut da işte Hadislerle Kur'an Tefsiri'ni incelerseniz mesela o eski tefsirlerde şöyle der. İşte Hazreti Ömer radıyallahu anh hazretlerinin oğlu Abdullah, bu ayeti böyle okurdu veyahut da İbni Abbas bu ayeti böyle okurdu. Kıraat farkı var çünkü. Bu kıraat farklarını iyi bilmesi lazım bakın. O iyi bir tefsirciyse o kimse, tefsir edecekse, o kıraat farklarını iyi bilmesi lazım. Ayriyeten akaidi ve kelamı iyi bilecek. Akaidi çok iyi bilmesi lazım. Yani akaid ilmi dediğimiz; insanlar nerde harama düşer nerde harama düşmez, Allah'ın zatı ve sıfatları ile alakalı akaid ilmi. Bunu iyi bilmesi lazım. E millet şimdi akaitten uzak. Yani Allah rüyada görülür deyince kıyamet kopuyor. Akidevi bir mesele ama bilmiyor insanlar. Diyanet dahi bilmiyor. Diyanetteki müftüler bilmiyor, haberleri yok bir şeyden. Oysa akait ilimleri olsa en azından Sabuni'yi okusalar, en azından işte İmam Nesefi'yi okusalar, en azından İmam Maturidi'yi okusalar, yine en azından İmamı Azam'ı okusalar, akaidi okusalar, Fıkh-ı Ekber'i okusalar yetecek. Ama yok!

Adamın Fıkh-ı Ekber'den dahi haberi yok. Adam Kur'an tevil ediyor. Ayet tevil ediyor. Ayet tefsir ediyor. Allah muhafaza eylesin. Kelam ilmini bilmeleri lazım. Eğer o kimse kelam ilminden de uzaksa, o kimse yine ayeti

kerimeleri tefsir edemez ancak tefsir edeni nakledebilir mi? El-cevap nakledebilir. Fıkıh ilmini zaten bilmesi lazım. Fıkıhı bilmeyen bir kimse nereye tefsir edecek! Fıkıh bilmiyorlar hatta böyle sadece Hanefi'ye göre değil, Şafii'ye ve Maliki'ye, Hambeli'ye, İmam Züfer'e ve Serasi'ye, hepsini de bunların üç aşağı beş yukarı bilmeleri lazım. En azından kendilerince böyle usulü fıkıh denilen o ilmi bilmeleri lazım ama yok. Yani bakın, yani bunların böyle büyük bir çoğunluğu, bu son dönem tefsir yazanların büyük bir çoğunluğunda bu ilimler yok ama bunlar tefsir yazıyorlar mı? Evet. Adam tefsir yazmış. Adam diyorum artık ona böyle, diyor ki ben bu tefsiri yazdım ve ben bu tefsiri yazarken hiçbir nakle, bir şeye dayanmadım. Yani bir hadis nakletmedim. Bakın tefsir yazıyor, bu Türkiye'de ilahiyatta profesör, tefsir yazıyor ve bununla övünüyor. Bir ramazan programında dinlemiştim, tefsirini o kadar çok yüceltiyor ki ve şununla övünüyor Türkiye'de, ben diyor bu tefsiri yazarken hiçbir nakle dayanmadım. Yani bir hadisi kendime ölçü almadım. Ya tefsir yapacak olan kimsenin en önemli aranılan özelliklerden birisi, onun hadis ilmine vakıf olması. Bütün hadisleri ezbere bilecek diye bir kaide yok ama hadis ilmini bilmesi lazım. Ama yok! Bunlar heva hevesine normalde uymuş insanlar.

Örneğin bugün için bir kimse tefsir yazacaksa bakın dünkü tefsirciler yani ilk tefsirciler, ondan sonrakiler, ondan sonrakiler, ondan sonrakiler, tarih biliyorlar tarih! İnsanlık tarihini biliyorlar. Âdem'den itibaren tarih okumuşlar. Sadece Arabî kaynaklardan değil, var olan bütün kaynaklardan tarih okumuşlar. O yüzden tefsir yapacak olan bir kimsenin, tarih bilgisi olması lazım. Tefsir yapacak olan bir kimse beşeri toplulukların maruz kaldıkları; savaştır, kıtlıktır, yokluktur, hastalıktır, önemli olaylardır, bunların hepsinden bilgisinin olması lazım. Eğer o bilgi olmazsa yine tam bir tefsir meydana getiremez ve o kimse bütün insanlığın, Kuran'ın hidayeti ile hidayetleneceğine inanması lazım ve bu, buna inanmıyor ki adam! Allah muhafaza eylesin. Çıkmış ondan sonra o hala daha tefsir edeceğim diye uğraşıyor. Örneğin o kimse bugünkü, bugünkü matematiktir, fiziktir, kimyadır, astrolojidir, tıptır, bu tip bilgilere haiz olması lazım. Bu tip ilme haiz olması lazım. Neden? Bir ayet-i kerimeye bakarken bu açıdan da bakması lazım ve normalde en önemlisi de o kimse ilmiyle amil olması lazım. İlmiyle amil değilse ne söylesem boş. Allah muhafaza eylesin. İlmiyle amil olmayana ne dersen de. Rabbim muhafaza eylesin.

O yüzden kıymetli dostlar! Kalbinde bidat olan, kalbinde kibir olan, kalbinde hevaya uyma, dünya sevgisine kapılma, bir günahta ısrar etme, ondan sonra, işte bizim tahkiki imandan uzaksa bir kimse onun normalde bir şey tefsir etmesi, Kur'an ve Sünnet dairesinde bir şey yapması mümkün değildir.

Allah muhafaza eylesin. O yüzden biraz böyle Hz. Pir'i anlamaya çalıştık. İnşallah Rabbim bizi anlayanlardan eylesin. İnşallah anlatanlardan eylesin. Önümüzdeki cumartesi Allah izin verirse inşallah Cenab-ı Hak bize hayırlı nefes verirse Rabbim inşallah önümüzdeki hafta konu başlığından devam edeceğiz. Konu başlığımız da ne? Hemen şimdi oraya doğru geldim. Konu başlığımız: "Sineğin gevşek tevilinin değersizliği." Konu başlığımız bu inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse, evet, herhalde 1082 falan olacak, evet, not düşelim şuraya inşallah. Önümüzdeki hafta inşallah canlı yayında yine 'sineğin gevşek tevilinin değersizliği' babından devam edeceğiz inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse kıymetli dostlar. Önümüzdeki hafta çünkü neden, sonrası bayram haftası olacak inşallah. Cenabı Hak bize nasip eylesin. Evet, inşallah hızla sorularınıza geçeceğiz. Bu akşam inşallah sema da yapacağız Allah'tan bir şey gelmezse. O yüzden sorularınızı biraz hızlı geçeyim inşallah.

https://youtu.be/QmAgMIgL94E

MESNEVİ-İ ŞERİF 1082-1090. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Sineğin gevşek tevilinin değersizliği"

Konu başlığı bugün. 'Senin ahvalin o tuhaf'…Geçen haftadan hatırlayalım. Ne vardı? Kuran'ı kendi kafasına göre heva ve heveslerine göre tevil edenler vardı. Kuran'ı kendi heva ve hevesine göre tevil edip kendi heva ve hevesine göre ona hüküm çıkaranlar vardı. Bunlarla alakalıydı. Hani Kuran'dan hüküm çıkaracak olan kimler olabilir diye bir de sıralanmıştık. İşte lügat ilmi olması lazım, nahiv, sahv ilmi olması lazım diye bir sohbet ettiydik. Evet, yani bunlar çünkü ne yapıyorlardı? Bunlar altını, altını bakıra çevirmeye çalışıyorlardı. Kur'an ayetleri altın. Bunlar ne yapıyorlardı? İlimsizliklerinden dolayı, ferasetsizliklerinden dolayı, onlar heva ve heveslerine uyaraktan Kuran'ı kendi şeytani düşüncelerine, kendi heva ve heveslerine kurban etmeye çalışıyorlardı. Evet, Hz. Pir, bu Kur'an tevilcilerine dikkat edin, yani Mesnevi bundan 800 yıl önce yazılmış çünkü en son 850. yılının şeb i arusunu kutladıydık. 800 yıl önce, bu Kuran-ı Kerim'i, dini, kendi heva ve hevesine göre tevil edenler, o zaman için neler söylemiş bakalım. 'Senin ahvalin' yani bu tevilcilerin, bu Kuran'ı kendi kafasına göre yorumlayanlar için söylüyor.

"Senin ahvalin o tuhaf sineye benzer ki o kendini bir adam sanırdı. İçmeden kendi kendine sarhoş olmuş zerresini güneş görmüş. Doğan kuşlarının öğüldüğünü işitmiş. 'Şüphe yok ki ben vaktin ankasıyım' demişti. O sinek, eşek sidiği birikintisindeki saman çöpünün üstünde gemi kaptanı gibi başkaldırıp 'ben deniz ve gemi hikâyesini okumuş, bir zaman bunu düşünmüştüm.' İşte şu deniz, şu gemi, ben de bunun ehliyim, rey ve

tedbir sahibi bir kaptanım' dedi. Deniz üstünde salını sürüp durmaktaydı. O kadarcık bir su ona haddinden fazla göründü. O sidik sineğe göre hudutsuzdu. Sinekte onu olduğu gibi görecek göz nerede? Onun âlemi kendi görüşüne göre olur. Gözü bu kadardır, denizi de ona göre. Batıl tevilci de sinek gibidir. Vehmi eşek sidiği, tevil ve tasavvuru saman çöpüdür. Eğer sinek kendi reyiyle saplandığı tevilden geçse, baht o sineği hüma yapar. Bu ibret gözüne sahip olan sinek olmaz; ruhu surete layık olmayacak derecede yüksek bir zat olur. "

Bu akşamki dersin mesnevideki beyitleri bu. Demek ki bu heva ve hevesine uymuş, şeytanın ayak izlerini takip eden, kendi nefsinin ayak izlerini takip eden ama Kuran'ı tevil edenler ama kendilerince dini yaşamaya çalıştıklarını zannedenler, bu sinek gibidir veyahut da bir kısım sûfi görünümündeki kimseler de bu sinek gibidir. Nasıldır? Önce bizi bağlayan yerden gireyim. Sinek gibi dediğim şey şu. Bazen sûfilerin vartaya düştüğü, ayağının kaydığı yerler vardır. Bunlar nelerdir? Hep böyle zaman zaman söylerim ya, o kimse birkaç rüya görür, birkaç hal görür, bir çıt daha üstü, onun üzerinden birkaç keramet zuhur eder, o kendisini oldum perdesine atar. O kendisini, daha sûfiliği pişmemiştir, daha bir herhangi bir şey yoktur ama o oldum deryasına kendisini atar ve kendisini bu sinek gibi çok afedersiniz eşek sidiğinde, saman çöpünün üzerinde kendini kaptanıderya zanneder. Bu sûfilerde yaşanır mı? El cevap yaşanır. Sûfilerde bu genelde üçüncü makamla dördüncü makam arasında yaşanır. Beşinci makama o kimse geldiğinde, bu tip şeylere ehemmiyet vermemeye başlar. Tehlikeli midir? Evet ama ehemmiyet vermemeye başlar. Bu üçüncü, dördüncü makamda olanlar, kendilerine lakaplar taktırmaya başlar. Birisi ona bir lakap takar. Kimisi ona işte hocam der, kimisi şeyhim der, kimisi ona halifem der, kimisi ona işte zakir değildir, zakirim der. O da ondan mutluluk duyar. Birisi ona gider okutur, birisi gider ona kendisini üfletir, birisi gider ondan akıl alır, birisi gider ondan bir istişare eder, birisi gider ona bir şey söyler. O da orada artık kendi kendisine ahkâm kesmeye başlar. Sûfilikteki varta budur. İşine bakmaz ya o böyle kendince önemli bir zat olmuştur. Allah muhafaza eylesin.

Bunun normalde bir de nesi var? Aslında hani sahte sarhoşlar vardır. Sahte sarhoş nedir sûfilikte? Kendisi spontane bir beyit söyleyemez kendisinden, ezber beyitler söyler. Yunus'tan iki şiir, Mevlana'dan beş tane beyit, Niyazi Mısri'den on tane beyit, herhangi bir yerden bir divan ezberler, onunla avlar insanları. Ona desen ki âşıksan, neye âşıksan onunla alakalı bana anlat desen, o susar. Ordan bir dem vuramaz. Oysa âşıksa bir kimse, âşık olduğu maşukunu her demde, her perdede görmeyi arzu eder ve onunla olmayı arzu eder ve öyle olunca da o kimse her demde, her perdede o sevgilisinden

bahseder. O maşukundan bahseder. Bahsedemiyorsa, tabiri caizse, ayran içip sarhoş olanlardan. Onlar yalancı sarhoş, onlar sahte sarhoş, yalancı ve sahte sarhoş olduğundan dolayı, etrafındaki insanlar da ne yapıyorlar? Onun o yalancı ve sahte sarhoşluğuna kanıyorlar. Bunlar çok özür dilerim, beyaz bir şey içtiklerinde, sarhoş olduğunu düşünüyorlar. Asıl sarhoşluk verecek olan şey, Mansur şarabıdır. Sen onu içebildiysen, sana ondan bir damla akıtıldıysa, senin aklın yerinde değildir. Aklın yerinde olmadığından dolayı sen ezberinden konuşamazsın. Ezber konuşan bir kimsenin aklı yerindedir. Ben o yüzden ezbercileri sevmem. O, sabahtan akşama kadar bir metni ezberler. Metni ezberledikten sonra çıkar, ezberindekini anlatır. Ona farklı bir soru sorarsan, o farklı bir soruya cevap veremez veya o esnada spontane farklı bir şey geliştiğinde o tabiri caizse, akıl aşka gelince, çamura saplanmış gibi 'çamura saplanmış eşek misali apıştı kaldı' der ya Hz. Pir, o tabiri caizse apışır kalır. O çünkü onun sarhoşluğu sahte bir sarhoşluk. Onun âşıklığı da sahte bir âşıklık. Onun sûfiliği henüz daha olgunlaşmamış, henüz daha kemale ermemiş. Hz. Pir'in demesiyle o daha süt içecek. O süt içecek. Süt içtikten sonra gelişecek. Gelişince ekmek istemeye başlayacak ama anne memesini bırakmaya yine de cesaret edemeyecek. Çocuk, eğer ki çocukluğundan erdemliliği var ise ekmek zamanı geldiğinde anne memesini kendisi keser ama çocuğun erdemliliği yoksa anne onu eğitir, sütten kesilme çağı geldiğinde sütten onu keser. Bir kuş misali, anne kuş ne zaman uçacaksa, o yavruyu o zaman uçurur ama anne kuş acemi ise veyahut o kuş kendisinde olmayan bir hırs, kendisinde olmaması gereken bir kibir var ise henüz daha kanatları tüylenmeden uçma sevdasıyla kendisini yuvadan atar. Uçma sevdası ile kendisini yuvadan atınca hazırda bekleyen avcı, yavru kuşu avlarlar.

Sûfinin de henüz daha uçmaklığa varmamış olan sûfi de kendi kendisine ben uçmaklığa vardım der ise ve avcı olan şeytan, avcı olanı heva heves, avcı olan nefis ve şeytanlaşmış, nefsine kul olmuş, heva ve hevesine kapılmış olan o avcı insanlar, o sûfiyi avlarlar. Gaflete düşeni, birisi avlar. İşte Hz. Pir, bu sinek hikâyesiyle herkese ders veriyor. Burda Kur'an tevilcilerine ders verirken aynı dersi de ne yapacağız? Biz kendimize çıkaracağız ve kendi kendimize hani Abdülkadir Geylani hazretlerine gelir birkaç tane derviş derler bizim üstadımız her gece zikrullahta cennet meyvesi yiyor der. Mübarek rabıta eder o rabıtasında bakar ki onların dediği şeyh, cennet bahçelerinde dolaşan bir kimse değildir. Şeyhleri der ki onun dervişlerine üstadınıza selam söyleyin. Yine öyle bir cennet bahçelerine girdiğinde, bu fakire de himmet etsin. Biz de cennet bahçelerinde dolaşalım. Oranın meyvelerinden nasiplenelim, der. Yine zikrullah halakasında öyle bir hal olunca, o zat büyük bir kibirle ya Geylani, gel sen de bizim soframızda misafirimiz ol deyince,

tabii zat bir bakmış ki çok afedersiniz, elinde eşek boku var. Yediği, cennet nimeti diye yediği şey, eşek boku. Ondan sonra kendine gelir ve koşa koşa gelir Abdülkadir Geylani hazretlerinin önünde diz çöker. Der ki biz küstahlık yaptık, biz kibirlilik yaptık, kendimizi cennet bahçelerinde, cennet nimetleri yiyenlerden zannettik. Bizi affet, bize de ders ver. Himmet et. Biz de senin dervişin olalım der ve ders alırlar. İşte sûfinin olmadan önce kendi kendine oldum diyeni, bu sinek gibi olur. Allah muhafaza eylesin.

'Doğan kuşlarının öldüğünü işitmiş şüphe yok ki bende vaktin ankasıyım' demiş. Şimdi kuşların içerisinde doğan kuşu övülür ya, methedilir. İnsanların içerisinde peygamberler övülür, methedilir. Ondan sonra veliler methedilir, övülür. Sonra salih insanlar methedilir, övülür. Sûfiler methedilir övülür. Sûfiler, geçmiş dönemde sûfiler methedilir, övülürdü. Geçmiş dönemlerde Allah dostları, veliler methedilir övülürlerdi. O yüzden bir kimse etrafındaki insanları aldatacaksa ya dervişlikle aldatırdı ya da üstatlıkla aldatırdı. Şimdi öyle değil. Şimdi dışardaki toplum, veliyi tanımıyor. Dışardaki toplum, sûfiyi tanımıyor. O yüzden dışarda ben sûfiyim derseniz, işiniz bozulur. Ben dervişim derseniz, dışarda işiniz bozulur. Neden? İnsanlar çünkü sûfilere karşı, dervişlere karşı antipatisi var. Hele bu zamanda insanlar artık tekrar sakallılara karşı dahi antipati duymaya başladılar. Örtülülere karşı antipati duymaya başladılar. Sebep? Çünkü bugünkü toplumda ben mücahidim, ben Müslümanım, ben işte şöyle cihat edeceğim, şöyle davamız var, böyle davamız var diyen, belli bir makama, belli bir mevkiye gelince bozuldular. Parayı gören, makamı gören, bozuldu. Parayı gördü makamı gördü bozuldu. Haramlara daldılar, lüks villalar, lüks arabalar, haksız kazançlar içerisinde yüzüp gitmeye başladılar. Bunu gören toplum, Müslümanlardan soğumaya başladı, İslamdan soğumaya başladı. Bunu gören gençler, Müslümanları ve İslam'ı yaşıyorum diyenleri hepsini de bir kategoriye koymaya başladı.

Artık insanlara dinden bahsedemez olduk. Artık insanlara sûfilikten bahsedemez olduk. Sebep? Bizdenmiş gibi görünenler, bizimleymiş gibi görünenler, ne yazık ki İslam'ın yasakladığı her şeyi İslammış gibi görünerekten yaptılar. İşte böyle İslam, Müslümanlık geçer akçe olunca, işte bir yerlere gidip bir makam sahibi olmak bir yerlere gidip bir mevki sahibi olmak bir yerlere gidip üç beş kuruş kendisine para değiştirmek için kendisini Müslümanmış gibi veya o partidenmiş gibi veyahut da o cemaatten, o topluluktanmış gibi gösterip, böyle kendilerini dizayn ettiklerinden dolayı, o insanlara bakan toplum İslam'dan soğudu, dinden soğudu. Ama geçer akçeydi ya İslam olmak, Müslüman olmak. Geçer akçe olunca işte doğan kuşlarının methedildiği gibi o da kendisini doğan kuşu gibi gördü. Ben vaktin ankasıyım

dedi. Yani ben sûfilik olarak buna bakacak olursak, ben zamanın kutbuyum dedi. Ben zamanın kutbuyum dedi, benden başka kutup yok dedi, ben son kutubum dedi, benden sonra gelecek olanlar kutup olmayacak dedi, ben zamanın ankasıyım, ben zamanın İsa'sıyım, ben zamanım Musa'sıyım, ben zamanın nebisiyim dedi. Hatta birisi çıktı ben nebiyim dedi, bir başka birisi çıktı, ben zamanım Mehdisiyim, ben Mehdiyim dedi, bir başkası çıktı ben zamanın İmam-ı Azamıyım dedi. İmamı Azam kim oluyor ki dedi! Bunu kulaklarımla duyduğum şeyleri söylüyorum. Televizyonlarda kulaklarımla duyup gözümle seyrettiğim şeyleri söylüyorum size. Bunları bu fakir kulaklarıyla duydu. Bu neden? Çünkü insanlar oradan aldatılıyorlar.

İnsanları dinle aldatırsınız, dinle aldatırsınız çok rahat. Çok rahat ırktan aldatırsınız, çok rahat milliyetçilikten aldatırsınız, çok rahat dinden aldatırsınız, çok rahat sûfilikten, cemaatten, tarikattan, cemiyetten, topluluktan aldatırsınız. Çok rahat aldatırsınız. O yüzden bu fakir otuz kusur yıldır bağırır, der ki sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Bir kimse size sohbet ettiği de sonra pamuk eller cebe, hala daha söylüyorum bunu, hala daha Ümmeti Muhammed kandırılmaktan zevk alıyor. Ya bir sohbetin arkasından çıkarken pamuk eller cebe denir mi! Ama hala daha deniyor. Bunu alıştıra ne? Bunu alıştıran diyanet. Hiçbir cuma hutbesi duymadım daha namaza başladığımdan itibaren hiçbir cuma hutbesi duymadım ki ardından para istenmemiş olsun. Bu Hıristiyanlıkta var. Bu Musevilikte var. Başka hiçbir şey de yok bu. Hıristiyanlık, gidersin, bozulmuş Hıristiyanlık, gidersin kiliseye yardım edersin, papaz seni affeder. Ne zaman pazar ayinine gitseler, para toplarlar, herkes af olmuş olarak çıkar. Bu Musevilik 'de var. Suç işlersen, suç işlersen, günah işlersen, gidersin haham başına parayı verirsin, affolursun.

Bu Türkiye'de değişik topluluklar var, değişik topluluklarda düşkün ilan edilenler, orada gider dedeye para verir, kurban keser, oraya tasadduk eder, düşkünlükten kurtulur. İslam bu değildir. Müslüman dilenci değildir. Hiç kimse peygamberlik taslayıp Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri cihada gideceği zaman işte Müslümanlardan yardım topladı deyip de onun arkasına sığınıp para toplamasın. Onun arkasına sığınıp para toplamasın. Hadi cihada gideceksen, silah mı alacaksın cihada gitmek için, Allah Resulü (s.a.v.) hazretleri silah almak için para topladı. Zırh almak için para topladı. Silah almak için, zırh almak için topladı, sen ne için topladın? Ne için topladığın belli değil. İşte doğan kuşu kendisini zanneden ne yapar? Kendisine der ki ben zamanın kutbuyum. Kendisine der ki ben zamanın piriyim. Kendisine der ki ben zamanın nebisiyim. Kendisi için der ki ben olmasam dünya helak olurdu. Kendisi için der ki ben zamanın İmamı

Azamıyım. Kendisi için der ki ben zamanın en büyük tefsir kutbuyum. Kendisi için bunu söyler. Allah muhafaza eylesin. 'O sinek, eşek sidiği birikintisindeki saman çöpünün üstünde gemi kaptanı gibi başkaldırıp, bendeniz ve gemi hikâyesini okumuş bir zaman bunu düşünmüştüm. İşte şu deniz, şu gemi, ben de rey ve tedbir sahibi kaptanım, der.' İşte bu tip heva ve hevesine düşkün insanlar, bu tip nefsaniyete, şeytaniyete hizmet edenler, bu tip dünya makamına, dünyanın parasına puluna tapanlar, kendilerince kendilerini zirvede görürler. Şimdi Cevdet'i görünce sanat erbabını da katayım. Sanat erbabı da öyle görür. Adam iki cıvata sıkar, kendini usta görür. Evet, sanat erbabında da vardır o. Destere tutmasını bilmez. Kendisini mobilyacı görür, perişan eder milleti. Anahtar tutmasını bilmez, kendisini tamirci görür.

Bazen zaman zaman böyle bir anı olarak anlatıyorum, ben sohbete gidiyorum Ankara'ya, yolda araba habire böyle şey yapıyor, tekliyor arıza yapıyor filan. Sabah daha herkes kapalı tabii. Cevdet'e telefon açtım. Cevdet böyle böyle yapıyor dedim falan. Dedi ki en yakın bir elektrikçiye gir. Ondan sonra dedi ki böyle bir baktık buna. Hani bir şeylerini ölçtür, elektrik gelen yerlerini. Bir elektrikçiye girdim Bozüyük'te, açtım kaputu. Adam baktı baktı baktı, benim gibi bakıyor o da. Bir fark yok yani, onun bakışıyla benim bakışımın arasında bir fark yok. Dedim kapat, dedim kapat abiciğim sen dedim ondan sonra ayıp söylemesi bir sabah şeftesi verdim, iş yaptırın yaptırmayın, bir esnafa gittiğinizde isterse bir lira olsun, bir sabah şeftesi verin esnafa. Adaptır, öyle bir iş yapmadı. Selamünaleyküm, hayırlı işler. Hayır! Adam şefte yapsın. Bir de içinden dua et ona. Yarabbi bereketlendir, lütuflandır, ikramlandır, katından ver hayırlısıyla de, dua et. Dedim kapat abiciğim, kapattı. Aradım, dedim Cevdet Usta, adam dedim dükkânı açmış ama benim gibi baktı baktı kaldı dedim ben, bir şey yok dedim. Çünkü dedim o senin dediğin dedim o küçük aküyü nerede olduğunu dahi bilmiyor bu adam dedim ben. Benim dediğim gibi, öyle oldu değil mi? Biz ikinci bir elektrikçiye gittik. O da büyük bir aldı, tornavida, pense filan, geldi ondan sonra, hani takım taklavatı aldı. Ben açtım arabanın önünü. Dedim nerde bunun küçük aküsü, böyle baktı. Bunlarda iki akü mü var dedi. Vallahi iki akü varmış. Ben de bilmiyordum dedim. Ben dedim ustayı vereyim sana tarif etsin dedim. Verdim Cevdet Usta'yı. Dedim usta, tarif et. Ben yolda kalacağım yani! Neyse tarif etti ona, şurayı aç, burayı aç… Adam öyle tarif etmesine rağmen açamıyor. Adam zorla açtı. Ben dedim iyice bu hasar verecek ha! Bunlar ustayım diye dükkân açmışlar. Öyle olmayın. İnsanların malına zarar verirsiniz. Allah korusun, şimdi işte bunun gibi sanat erbabında da olmadan oldum diyenler var ya adam tahtaya çivi çakmasını bilmiyor, mobilyacı. Adam duvar örmesini bilmiyor ama duvarcı. Bakıyorum

ben şimdi böyle, diyorum ya bu duvar yamuk olmamış mı diyorum ben, sıvacı düzeltir diyor. Nafız'a diyorum. Nafız sen düzeltecekmişsin. Benim yanımda bir şey demiyor. Ben gittikten sonra onun boğazını sıkacak neredeyse Nafız, sen neden böyle yamuk yaptın diye! Ama ne, adam duvar ustası! Onlar da alışkanlıkmış öyle, replikmiş. Duvar ustasının hatasını sıvacı kapatıyormuş. Sıvacının hatasını boyacı kapatıyormuş. Yani sen! Neden hata? Yok işte! Olmadan önce oldum! Allah muhafaza eylesin.

İşte böyle olmadan önce olunca dine de zarar veriyor, sanata da zarar veriyor veyahut da evlilik çağına gelen insanlar, anne baba çocuğuna bakıyor, çocuğunun eksiğini görmüyor. Diyor ki benim çocuğum evliliği götürür. Başlıyor kız aramaya. Soruyorsun ne iş yapıyor, iş yok. Soruyorsun, diyorsun ne geliri var, geliri yok ama evlenecek. Veya kız evlenecek, unutmadığım böyle anektotlar var bende. Hacı kardeş, evlendir her şeyi sana ait, evlendir. İyi olur. Aaaa düğüne bir hafta var, benim kızım bulaşık yıkamasını bilmiyor. Nasıl yani? E basbayağı! E ne olacak? Bulaşık makinesi alsın erkek tarafı. Allah Allah! Ya olur mu? E olacak. Kalsın yoksa. Kızı o güne kadar elinde bulaşık hiç yıkamamış. Kızını evlendiriyor adam, kadın. Ben grogi, duruyorum, eyvah diyorum ya, nasıl bir işin içerisine girdim ben! Erkek derviş, kız derviş, aileler derviş. O diyor ki kalsın, benim kızım bulaşık makinesiz mi evlenecek düğüne bir hafta var. Kartlar bile basılmış. Çocuğa diyorum ki böyle böyle, kalsın abi diyor. Ben bulaşık makinesi alamam şimdi. Aldık, gönderdik. Kız oğlan aldı diyor, oğlan da kız aldı diyor. Herkes birbirlerine dediğini yaptırdı, olan Mustafa Özbağ'a oldu arada. Evlendiler, mutlular, çoluk çocukları var. Allah mutluluklarını artırsın. Sıkıntı yok ama kızını evlendirecek, bulaşık yıkamasını bilmiyor kız, elde bulaşık yıkamasını bilmiyor. Ben biliyorum, o bilmiyor! Ben biliyorum iyi bulaşık yıkarım ben. O bilmiyor ama evlendiriyor kızı, muhteşem. Allah muhafaza eylesin ve o, on numara ben ev hanımıyım diyor. Öbürkü de diyor ki ben on numara adamım. Evlendikten daha bir ay geçmiyor. Evin kirasını ödeyemedik, babana söyle de evin kirasını ödesin diyor adam. Evlendiği gece ne kadar takı varsa alıyor takıları, borç ödemeye koşturuyor ertesi gün sabah. Daha ilerisini söyleyeyim, düğün salonunda takılarla borç ödüyor. Düğün salonunda, daha düğün bitmemiş, düğün salonunda düğün bitmemiş, takılarla borç ödüyor, düğün salonunda ödüyor. Bu da oğlan evlendiriyor! Fazla değil, beş altı ay sürüyor zaten. Allah muhafaza eylesin.

'O sidik, sineye göre deniz üstünde salını sürüp durmaktaydı. O kadarcık bir su ona haddinden fazla göründü.' Böyle insanlara küçücük şeyler çok büyük şey görünür. Bir rüya görür. Onun için rüya çok önemlidir. O yeşillikler içerisinde bir kuşun uçtuğunu görmüş. O rüyayı tevil ettirmeli

o. O gözünü kapattığında bir anda böyle bir şey oluvermiş ama ne olduğu belli değil. O önemli o! O, gözünü kapattığında başka bir perde açıldı ama ne olduğunu bilmiyor! Ben bunları normalde dinlediklerimden söylüyorum. Onun rüyası muhakkak çok önemlidir. Bir normal yeşilliklerin içerisinde giderken bir ağacın üstünde bir tane kuş görmüş. O kuş ona gözünü dikmiş ve bakmış! Muhakkak tevil edilmesi lazım onun. Evet ve ne zaman görmüş? Sabah saat üç buçukta görmüş. Üç buçukta telefonun cayır cayır çalması lazım. Sen de diyeceksin ki yani bu saatte ya ölüm oldu ya hastanede kaldı ya postanede kaldı ya yolda kaldı, bayansa kocası evden kovdu. Evet, yeni çıktı bunlar. Bunlar yeni çıktı. Bunlar adamız diye geziyorlar içimizde! Gece saat üçte, üç buçukta, dörtte kadını kapının önüne bırakanlar var. İyi ki bunlar derviş değil. Dersini mersini alır Fizan'a gönderirdim zaten ama var, bunlar adamız diye geçiniyorlar ortalıkta. Yani benim telefonum üç buçuk dörtte çalınca, ben kendimce bunlar var diyorum ben. Ya sokağa atıldı kadının birisi, bizim dervişlerden birisi, ya adam dövdü attı, bizim derviş bayanlardan birisi. Ya, evet bakıyorum bunun annesi hastaydı diyorum ben, annesi ile alakalı bir şey oldu herhalde diyorum, açıyorum veyahut da işte babasıyla eşiyle bir tarafında bir şey var, bir sıkıntı var orda, açıp bakıyorum. Bazen normalde işte numara farklı, bende kayıtlı değil. E saat 3.30, açıyorum. Mustafa Hoca ile mi görüşüyorum? Tamam diyorum ya! Mustafa Hoca ile mi görüşüyorum dedi mi tamam. Derviş değil o. Ben hoca değilim, buyurun. Hocam bir rüya gördüm. Allah'ım Ya Rabbim! Hayırdır inşallah diyorum ya hayırdır inşallah! İşte anlattığım rüyayı anlatıyor veya bunların farklı versiyonları. Üzerine alınsın insanlar bunda da bunu da söyleyeyim veya sabah daha saat üç buçuk dörte elli atmış tane mesaj, bir şahıstan! Yazıyor. Ben bir cümle yazıyorum, saatin dört olduğunun farkında mısın? En sonuncusu şu, en son mesaj şu. Neden cevap yok?

Şikâyet için değil. O da kendini çünkü kaptanıderya görüyor. O rüya onun için kaptanıderya veya o kimse çok önemli derviş. O şahıs çok önemli. Her şeyden önemli. Senin her şeyinden önemli o. Saat 03.30 cevap vereceksin. Saat 05.30 cevap vereceksin. Hiç önemli değil veya ne zaman o yazdı, sen hazır kıta bekleyeceksin, cevap vereceksin veya o aramış, hazret aramış ya aramış, anında cevap vereceksin. Sebep? O çünkü kaptanıderya! O anka kuşu! O doğan çünkü! Onun gibi derviş yok. Onun gibi âlim yok. Onun gibi fıkıh bilen yok. Onun gibi tefsirci yok. 'O sidik sineye göre hudutsuzdu. Sinek de onu olduğu gibi görecek göz nerede!' Ama bu insanlar da bir meseleyi olduğu gibi görecek göz yok. Sebep? Ferasetsiz. Sebep? Aşk ehli değil. Sebep? Zikir ehli değil. Sebep? Mana ehli değil. Eğer mana ehli olmuş olsaydı, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri yürüyüp giderken,

bu kabirdekilerin azaplarını gördünüz mü? Onu görecekti veyahut da mana ehli olmuş olsaydı, mânâ ehli olmuş olsaydı, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri gibi hutbeye çıktığında: 'Ya Sariye el cebele!' diyecekti. Ama yok! O mana yok onda. O mana olmadığı halde benim gibi kör, kendisini görüyormuş gibi gösteriyor. Kendisini ne yapıyor? Görüyormuş gibi gösteriyor. Kendisini mana ehliymiş gibi gösteriyor. Hatta inanıyor ona, bakın hatta inanıyor. Hatta böyle kendince böyle daha yeni daha, daha sen daha sen çorbaya üf diyorsun ya, daha dur! Daha yeni derviş olmuşsun. Daha dur bakalım! Daha ne yollar geçeceksin sen daha! Ona biraz öte git deyince, bir bakmışsın gitmiş. Dur daha, daha dur! Daha ne çileler çekeceksin sen. Ne sıkıntılar göreceksin. Yok! Şimdi bugünün insanı bir anda olacak bitecek, bir anda! Yazıyor, üç gündür ders almış, benim seyr-i sülukum ne zaman başlayacak! Dedim ki hiç gıybet etmediğin zaman başlayacak. Senin seyr-i sülukun gıybeti bıraktığın zaman başlayacak. Cevap yok! Yazıyor bana ne zaman esma vereceksiniz? Rüyanda gördüğünde esma vereceğim diyorum, gör rüyanda, esma vereyim sana. Ama yok! Esma bekliyor. Neden? Onun gördüğü kendisine hadsiz hudutsuz görünüyor. O kendince bir şey görüyor ya örnekliyorum şimdi, birçok böyle şeyh efendinin zamanından söyleyeyim.

İşte şeyh efendi dedi ki bir yere gittik, Mustafa Efendi'ye, anlatın dedi hallerinizi rüyalarınızı dedi. Bana dedi, Mustafa Efendi, şurda bayanlar var dedi. Ben dedi onlarla bir görüşeyim oğlum, buradan bu gece gidelim dedi. Emredersiniz efendim dedim. Neyse, tabii oranın o erkekleri toplandılar. Öyle dervişlerde şey vardır, kabullenememe hastalığı vardır. Bir şeyi kabullenmez. Böyle inadi takılır. Mesela işte Adnan bütün semazen, mıtribandan sorumlu, öyle değil mi? Adam onu kabullenmek istemez. İçinden ona karşı muhalefet götürür. Ona o vazifeyi veren kim? Üstadı. Sen üstadına muhalefet ediyorsun, ona değil. Onun farkına varmaz o. İşte Erdoğan Tekirdağ'ın zakiri. Orda o kimse ona karşı içinde muhalefet besler. Ya sen aslında üstada muhalefet ettin. Neden? O bir gün sabahleyin kalkıp ben zakirim demedi ki. Onu oraya atayan var. Sen ona neden muhalefet gösteriyorsun! Dervişlerde bu batini hastalıktır. Manevi hastalıktır bu. Bayanlarda da vardır bu, erkeklerde de vardır. Hatta bir kısmı der ya, mesela işte semazenin birisi şunu der, ben şeyhime bağlıyım ya, Adnan kim oluyormuş ya! Bunlar manevi hastalıktır. Ben şeyhimi tanırım, başka kimseyi tanımam. Sen şeyhini tanıyor musun? Evet. O vazifeli kılmış onu oraya, sen vazifelisin demiş. Sen nasıl tanıyorsun şeyhini? Yok! Aslında gerçekten şeyhine de muhalefet ediyor. Manevi hastalıktır bunlar. Şimdi şeyh efendi dedi ki Mustafa Efendi dedi, oğlum sen dinle, hallerinizi rüyalarınızı anlatın Mustafa Efendi'ye. Ben oturdum şimdi. Arkadaşlar bir soracağı olan varsa, anlatacağı

olan varsa anlatsın dedim ben şimdi. Birisi dedi anlattığımız hali (böyle kafasında dedi) anlayabilecek mi acaba dedi. Ben hiç oralı olmadım. Gene birine mesela işte Erdoğan, 'Erdoğan anlat bakalım ya Mustafa efendiye, seninkini anlar o'. Yani Erdoğan daha düşük ya, onu anlarız! Neyse gene böyle bir iki böyle varyata yaptı orda. Birisine dedi, sen dedi, eşofmanlarla gece yatıyorsun, terlemiyor musun dedi ona. Allah'ım Ya Rabbi diyorum ben. Rabbim diyorum bana sabır ver. Biz tabi o zamanlarda böyle değilim ben, biraz daha deli doluyum. Neyse bir iki daha o pijama muhabbeti devam etti.

Senin dersini mi alayım göndereyim dedim, dersini almadan mı göndereyim dedim. Bu durdu şimdi. Yoksa dedim her ne halt işlediğini hepsini sayıyımda mı göndereyim buradan dedim. Tık yok bunda. Dün gece ne yaptığını, bir gün önce gece ne yaptığını, bir gün önceki gecenin gündüzünde ne yaptığını, eşine ne yaptığını, ona nasıl davrandığını, ben şimdi… Bu durdu. Daha anlatayım mı dedim ben. Kaldı şimdi. Milletin donunla mı uğraşıyorsun dedim. Senin dediğin zamanda da o adam dedim eşofmanlarla yatmadıydı dedim. O da senden dedim sopasını sakladı dedim ben. Döndüm, dosdoğru söylesene, eşofman yoktu ayağında desene dedim ben. Yoktu abi, dedi. Ne söylemiyorsun dedim. Desene dedim ben eşofmanlar ile yatmışım. Senin gibi çiçekli böcekli pijama ile yatmadım deseydin ya dedim ben. Tık yok alayım mı dersini dedim ben. Gene tık yok. Sen hiçbir hal görmüyorsun dedim. Hal gördüğünü zannediyorsun sen dedim. Ben Geylani Hazretlerini görüyorum ama dedi. Kendin konuşturuyorsun onu dedim kendi nefsinde dedim, bu kaldı. Dedim senin görmüş olduğun hallerin hepsin de dedim ben, sen pir efendileri gördüğünü düşünüyorsun, hepsini de sen kendin konuşturuyorsun dedim, bu kaldı şimdi. Ama orda ne kendince? Orda beş on kişinin içerisinde o hal dervişi konumuna koymuş kendini. O kendince o hayallemeyi, hayallemeyi eşek sidiği gör. O eşek sidiğinin üzerinde o kendince bir tane de şey ne o, saman çöpü, kendini kaptan-ı derya görüyor. Sufilikte, fıkıhta o kimse iki tane kitap okumuş, kendisini İmamı Azam görüyor. Öbürkü tefsirde o iki tane tefsir yazmış, kendisini Fahrettin Razi'den fazla görüyor, Taberi'den fazla görüyor kendisini. Allah muhafaza eylesin. Neden? Çünkü bunların hiçbirisinde de gerçek anlamda mana yok. Sıkıntı bu. Mana yok. Mana olan kimse ben oldum, ben gördüm, ben bittim, ben şöyleyim, ben böyleyim… Ağzından çıkmaz onun. Ha kimisinde de yoktur, varmış gibi gösterir. Hani var ama konuşmuyor! Değil canım kardeşim. Yapma. Dervişliğini seni yaşa.

'Batıl tevilci de sinek gibidir. Vehmi eşek sidiği, tevil ve tasavvuru da saman çöpüdür.' Batıl tevilci yani bu batıl tevilci ne? Kuran'ı tevil edenler, meselelere tevil edenler, meseleleri tevil eden sûfilikte. Batıl tevilci, rüya tevili

de yok, hal tevili de yok, kendi kendine rüya tevil edeceğim, hal tevil edeceğim diye uğraşıyor. Batıl tevilci sûfilikte. Otur oturduğun yere. Sûfilikteki disiplin çok güzeldir. Bir kimsenin üstadı varsa mesele bitmiştir. O kimse der ki üstadımıza soracağım kardeşim. Haa senin gördüğün rüya, evet bak, sana makam verecekler. İsa sana bir makam verileceğini ben bekliyorum. Bekliyorum, bir makam verilecek sana. Tamam. İsa, o batıl tevilcinin peşinde. Ona söyledi ya, ona bir makam verecekler. Bu, bayanların arasında daha fazladır. Hele pandemide internette, bomba! Tabi onu söyleyen, karşıdaki derviş ise, o derviş dönüyor şeyhine. Diyor efendim, filanca kardeş bana böyle böyle dedi diyor, ne kadar itibar edeyim? Ben de diyorum ki bunlar boş muhabbet, kalıyor. Ama bunu böyle teyit etmeyenler var. Ona tatlı geliyor. Ona diyor ki yakında sana makam verecekler. Ona diyor ki yakında sana mevki verecekler. Bak! İsa sen benim dersimi takip et, sana Kur'an okutacağım bak. Sen internette benim zoomuma katıl, duayı sana yaptıracağım. Olmadı biraz da hediye gönder bana, ben sana her şeyi yapacağım ya, merak etme be! Batıl tevilci bunlar. Ben kendi içimde bulunduğum topluluğu da konuşurum. Ben Kur'an sünnet yolunda yürüyeceğim, beni ilgilendirmez. Bir kimse kırılacakmış, üzülecekmiş, ben doğruyu anlatmaya çalışırım. Batıl tevilci. Ömer, yarın Emir Sultan'a gideceğim, senin için dua edeceğim. Husisi bak ha, tamam. Ama zoomdan beni takip et ama iyi mi! Emir Sultan geldi senden alakalı bir şey söyledi bak ha. Ne söyledi? Bir şey söyledi ama söyleyemem şimdi sana. Batıl tevilci bunlar, bunlar dervişlerin algılarını, daha doğrusu Allah affetsin, yeni yepildek dervişleri kandıran yol kesici bunlar. Batıl tevilci.

Bir ara şeyh efendinin zamanında da birisi vardı bizde. Gider mesela işte hımm, Erkan seni dosdoğru yetiştirmemiş Mustafa abin. Ben, sen uğra bana ben seni biraz yetiştireyim! Erkan'ı ben çavuş etmişim veyahut da derviş. O koşuşturuyor ya! Batıl tevilci! Adamı kendi nefsine bağlıyor. Cevdet, sen biraz daha çalış, sana şiş buhranı vereceğim. Cevdet onu görünce şiş buhranı alacak ya, kolay bir şey mi? Esas duruşa geçiyor. Batıl tevilci! Erkan, rüyamda gördüm, sıkıntı var sende. Batıl tevilci. Sen onu rüyanda gördüysen ağla sabaha kadar kardeşin için, dua et ona. Onun kendisine söyleme. Ne kendisine söylüyorsun! Batıl tevilci Bunlar sufiliğin içerisindeki batıl tevilciler. Bizi ilgilendiren yerler bunlar. Benim üstadım var kardeşim. Sana ne ya! Allah affetsin, kendimi büyüklendirmek için söylemiyorum. Şeyhler gelirdi, ben Bayındır'dayım. İzmir'den şeyh geliyor. Mustafa Efendi, seni rüyamızda gördük. Bizim halifemiz olacaksın. Kabul et. Hemen halifeliğini hilafetini yazayım senin. Daha Bayındır'dayım ben. Yeni daha böyle hareketliyiz, canlıyız, koşturuyoruz, böyle ses getiriyor her taraftan.

Tabi İzmir'de altı yedi tane şeyh var. Bergama'da var, Manisa'da var, Turgutlu'da var o zaman şeyhler. Dağın öbür tarafında, Kemalpaşa'da var. Bizim bölge münbit toprak. Tire'de var, Ödemiş'te var, Melamiler zaten Melami şeyhleri, onlar zaten bomba her birisi de. Tabii yani var bir sürü her yerde. Şimdi duyuluyor ya. Bir de benim hikâye enteresan, hikâye çok güzel. Hikâye ne? Yani adam derviş olmazdan önce uçmuş. Ya, sonradan tövbe etmiş, dönmüş. Şimdi uçan kuşun kanadını durduruyor havada. Vayy! Gidelim hemen! Batıl tevilci.

Bayındır'da bir yaygara koptu, ben bir itikâfa girdim. Birisi yemek getirmiş kapının önüne koymuş. Haberim yok, yemekten de haberim yok, gerçekten haberim yok. Ben içeri bir giriyorum, küçücük bir oda var orda, ben odadan dışarı çıkmıyorum. Şeyh efendi yasakladı; güneşi görmeyeceksin, dünya kelamı konuşmayacaksın, işte telefonda sıraladı, şunu şunu şunu şunu şunu şunu yemeyeceksin… Ben içimden dedim ki bir şey yemeyeceksin o zaman dedim. Ben birinci gün üç lokma, ikinci gün iki lokma, üçüncü gün bir lokma, bildiğiniz lokma, bir dilim ekmek, bunlarla iftar ettim. İftar ettim, sahur değil. Üçüncü günden sonra yeme içme yok. Bir tek çay var. Bütün gece çay içiyorum. Benim itikâflar öyleydi. Sizinkilere bir şey diyemem. Ben nerde yemek göreceğiz, içmek göreceğiz biz. Odada duruyorum ben. İftar için, ramazan ya, iftar için kapının önüne bir kimse böyle bir kaç tabak yemek koymuş, sen yatsı namazından önce gelmiş hani boşları almak için bir bakmış tepsi kurtlu, içinde kurtlar cirit atıyor. Utanmış almış tepsiyi eve gitmiş. Adama vermiş veriştirmiş, senin kazancın haram. Ben böyle böyle, itikâfta orda, ondan sonra, işte Macir Hasan'ın oğlu orda itikâfta, ben ona, babamın lakabı Bayındır'da Macir Hasan, böyle böyle, ben ona yemek götürdüm. Bütün mahalleye yaymış. Demiş ki kazancından şüphe eden yemek götürsün, kapının önüne koysun. Bütün Bayındır duydu bunu bir anda. Millet geliyormuş yatsı namazına beni görmek için. Ben çıkmıyorum namaza, ben içerdeyim. Bekliyorlarmış bekliyorlarmış gelen yok, giden yok. Diyorlarmış ki yok kimisi uçtu, kimisi kaçtı, kimisi şu oldu, kimisi bu oldu. Bizim resmi daire, o zaman ben orman işletmesinde kalıyorum. En sonunda dayanamamış müdür, müdür yardımcıları, camiye gelmişler. Müdür demiş ya ben onun müdürüyüm, gireceğim görüşeceğim demiş. Ya ne yapıyor bu adam? Demişler ki giremezsin, görüşemezsin. Demiş ya müdürüyüm ben onun, ben gireceğim. Yok demişler, giremezsin, bizim arkadaşlar katmamışlar içeri. E tabi o da dönmüş. Müdür sonra kendisi anlattı bana. Bayındır'da kalmadı bu, bölgeye komple yayıldı, orda bir tane evliya var diye.

Tabi ben sabahleyin evden çıkıyorum. Birisi bekliyor kapının önünde. Bismillahirahmanirrahim. Ben hiç oralı olmuyorum. Ben yürüyorum, ben daireye yetişeceğim. O benim arkamdan koşuyor. Abicim, takip etme beni, bak işine. Ben rüyamda gördüm seni. Ya rüyanda gördüysen gördün kardeşim, bak işine diyorum ben, gelme. O şimdi bir de dervişlik yapıyor ya, elini bağlıyor böyle. Tanımıyorum adamı ben. Benle beraber çarşıya doğru arkamdan geliyor. Herkes bize bakıyor. Hani bunun arkasından birisi geliyor, ben utancımdan yerin dibine giriyorum. En sonunda sert yapıyorum, git lannn! Bu şimdi dersini döndürüyorum ben, bu kalıyor. Diyorum ben şeyh arıyorsan Nevşehir'de diyorum Abdullah Efendi, git bağlan. Ben şeyh falan değilim. O haldeyken bakın şeyh efendiye bağlanmıyor adam. Batıl! Anladınız mı bâtılı şimdi. Ben adama diyorum ki benim şeyhim Nevşehir'de, Abdullah Gürbüz Efendi. Git ona bağlan. Şeyh o. Ona gidip bağlanmıyor kimse. Batıl çünkü. Batıl tevilci. Bakın batıl tevilci! Bu bütün alanlarda vardır bu. Bütün alanlarda! Allah muhafaza eylesin. Şimdi bu Kur'an için de geçerli mi? Evet. Şimdi çok Kur'an tefsiri var ya, sizin bütün ümmeti Muhammed'in aklını, fikrini, kalbini, imanını bulandıran, karıştıran çok şey var. Bakın tevillerle alakalı, bunu dini çok iyi araştıran ehlisünnet âlimleri toplamış bunu, bilhassa Hanefiler ve bilhassa İmam Maturidi dizayn etmiş bunu. Uzak tevil, yani manadan uzak, zayıf tevil, mana ile hiç alakası yok. Hoş olmayan tevil yani işte Allah'a böyle peygambere nerdeyse suç isnat eden şeyler, zorlama tevil. Yani ordan o mesele anlaşılmaz ama zorluyor ya, fasit tevil. Yapmış olduğu tevilin hiç aslı astarı yok. Pek bilinmeyen tevil. Yani buna baktığımızda kimse o noktada görüş beyan etmemiş. Kimse orda toplanmamış. Ümmet toplanmamış ama o kimse ne yapıyor? Bir tevil ediyor onu veya anlamsız tevil, özensiz tevil, delilsiz tevil. Delili yok. Garip tevil, fazla karışık tevil, çirkin tevil, güçsüz tevil, kabul edilemez tevil, mezhebi tevil, yanlış tevil, batıl tevil, uydurmuş tevil, bidat tevil.

Bakın bunlar Kur'an-ı Kerim'i tevil edenlerin düşmüş oldukları girdaplar ve biz bu tefsirlerin hangisinde, hangi ayeti kerimede nasıl bir tevil var, bilebilecek noktada değiliz zaten. O yüzden bir Kur'an tefsir ettim diyen bir profesör çıkıp milletin huzuruna, hadislerin hepsi de meznudur. Hadislerin hepsi de sahih değildir. Benim bu tefsirimde hiçbir rivayet kullanılmamıştır deme cesaretine sahip ve biraz ilmi olsa veyahut da o ilim ehli konuşsa o profesörün tefsirinin 't'sine dahi bakılmaması lazım ve ilim dünyası ilimle o kimseyi boğması lazım ama Türkiye'de veya İslam dünyasında bunun olması mümkün değil. Sebep? Çünkü Kur'an ve sünnet dairesinde duran çok az âlim, çok az fıkıhçı, çok az tefsirci, çok az şeyh efendi var. Sıkıntı bu veyahut da üstadın birisi, şeyhin birisi kalkıp, kendi kendisini, kendi kendisini

zamanın kutbu ilan edebiliyor. Birilerinin rüyada birisini zamanın kutbu görmesi farklı bir şeydir ama bir kimsenin kendisini zamanın kutbu olarak ilan etmesi farklı bir şeydir veya bir üstadın kendisini zamanın kutuplarından birisi olarak ilan etmesi ve insanların buna ses çıkarmaması. Sonra zaten en iyi at yemini kendisi artırırmış, kutupluk yetmiyor, nebiliğe sıçrıyor zaten. Çünkü durduracak bir organizasyon da yok. Ya düşünebiliyor musunuz? İslam dünyasında, ülkemizde hadisleri komple reddedenler, televizyon televizyon dolaşıyor. İsa Aleyhisselam'ın yeniden yeryüzüne indirileceğini reddedenler, televizyon televizyon konuşuyor, dolaşıyor. Mehdi ala Resul'ün çıkmayacağını söyleyenler, televizyon televizyon dolaşıyor. Velileri ve veliliği inkâr edenler aslında ayeti de inkâr ediyor. Televizyon televizyon dolaşıyor bunlar veya Kur'an-ı Kerim ayetlerine bu Allah'ın ayeti olamaz diyen adamlar televizyon televizyon dolaşıyorlar. İşin acı tarafı bu. Bunları Hz. Pir eşek sidiğinin üzerinde saman çöpünün üstüne oturmuş bir sineğin kendisini kaptanıderya görmesi olarak nitelendiriyor. 800 yıl öncesinde ve ne yazık ki bunlar böyle.

'Eğer sinek kendi reyiyle saplandığı tevilden geçse, bahtı o sineği hüma yapar. Yani o kimse, bu kimseler kendilerince, bu kendi heva ve heveslerinden vazgeçseler, kendilerince bu hatalı davranışlarından vazgeçseler, hatalı fitriyattan vazgeçseler, hatalı sûfilik anlayışından veyahut da hatalı sûfilik duruşundan vazgeçseler, kendilerini Kur'an'a sünnete rabdetseler kendilerini üstada rabdetseler, kendilerini sûfiliğin ölçülerine rabdetseler, sineklikten çıkacak ne olacak? Hüma kuşu olacak. Ne yapacak? Cenab-ı Hak onu kendi katından ilimlendirecek, ona lütfedecek. O tevazu etse, o kendisini disipline etse, Cenab-ı Hak onu ilm-ü ledünle sevindirecek. Cenab-ı Hak onun kalbini açacak. Ona feraset verecek. Ona doğruyu gösterecek. Ona hakikati gösterecek. O, hakikat ehli olacak. O, hakikatin hakikatine doğru koşacak. Ama gel gör ki o heva ve hevese, o nefsaniyete daldığından dolayı, ne yazık ki o kendisini bir sinek hükmünde tutup kendini kaptanıderya zannediyor.

'Bu ibret gözüne sahip olan sinek olmaz. Ruhu surete layık olmayacak derecede yüksek bir zat olur.' Yani insanlar batılı terk ederlerse batılı terk ederlerse insanlar delaletten kurtulurlarsa, insanlar heva ve heveslerine, kendi reylerine uymaktan kurtulurlarsa insanlar rey sahiplerine uyarsa sufilikte üstadıdır rey sahibi. Fıkıhta kimdir? Büyük İmamı Azam'dır, İmam Şafi'dir, İmam Malik'tir, İmam-ı Hanbelî'dir. Şimdi mezhepsizlik moda oldu. Hadiste Buhari'dir. Adam oturmuş İmam-ı Buhari hazretlerine en büyük yalancı diyor hâşâ ve biz onu dinliyoruz ve bu fikir özgürlüğü oluyor bu ülkede. Bütün İslam dünyası, Ehlisünnet, Ehlisünnet, Kuran'dan sonra, Kuran'dan sonra dini anlamada ve yaşamada en önemli birinci sırada kitap

olarak gören İmamı Buhari'ye en büyük yalancı diyor adam. Profesör bunu söyleyen. Bunu söyleyen dinde ahkâm kesen insanlar ve biz bunları televizyonlarda dinliyoruz. Bunlara belediyeler, bunlara AK Partili belediyeler salon veriyorlar, para veriyorlar bunların cebine. Bunlar belediyelerin kültür programı dâhilinde, insanlara konferans veriyorlar. Bunlar kimisi Ali Şeriatici, kimisi Abdühcü. Evet! Bunlar hadisleri inkâr eden, mezhepleri inkâr eden, Kur'an-ı Kerim'i, Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerini ehlisünnete göre tevil etmeyen, tevili bozuk, özü bozuk, sözü bozuk istikameti bozuk, kalbi bozuk, ahlakı bozuk… Bunlara AK Partili belediyeler para verip bunlara konferanslar verdiriyorlar. Bunlar belediye belediye, il il, ilçe ilçe dolaşıp insanlara batıl tevillerini anlatıyorlar. Ben Bursa'da da görüyorum, kocaman afişler. Afişler kocaman! Pandemi sürecinde dolaşıyorum. Konya'ya gittim. Konya'da hadis inkârcısı, hadis inkarcısına Konya Belediyesi kocaman kocaman şeyler yapmış, ne o billboardlara reklam yapmış. Gittiğim yerlerde görüyorum böyle gözümle. Kendi kendime diyorum ki Allah'ım diyorum ya, ya bunlar diyorum bu insanların imanını ifsat etmek için mi uğraşıyorlar!

Yani bu böyle yenilir yutulur şeyler değil. Bu batıl tevilciler sûfilikte fıkıhta, hadiste, tefsirde, kelamda, akaidde, her yerde var bunlar ve toplum dini bilmediği için adamın söylediği, adam konuşuyor ya orda, o konuşurken onu tartacak, bilgisi yok ama gösterişi yerinde, şatafatı yerinde, şatahatı yerinde, alkışlıyor onu. Neden? Adamın gösterişi yerinde. Adamın biri ne diyorlar ona? Titri var adamın. Adamın titri var, adam profesör, doçent, adam öğretim üyesi, adam araştırmacı yazar. Sen nesin? Sen garip bir sufisin! Seni kim dinleyecek! Adamın böyle önünde arkasında lakabı var, ne o, şanı şöhreti var adamın ve bunlar toplumun tertemiz, tertemiz imanını bozuyor. Buna dur diyecek kimse de yok. Bakın bunlara dur diyecek kimse de yok! Çok rahat hadisleri inkâr ediyorlar, mezhepleri inkâr ediyorlar. Çok rahat İmamı Azam kim ki, İmamı Buhari kim ki, çok rahat yani siz on beş yaşındaki bir çocuğa İmam Buhari derken, çocuk diyor ki kim o, büyük yalancı mı? Bu hale getirdiler.

Ya siz birisine Hazreti Mevlana diyemiyorsunuz. Hz. Mevlana dediğinizde, kim o, sapık olan Mevlana mı? Evet! Hz. Mevlana sapık ve kâfir. Muhyiddin İbn Arabî Hazretleri sapık ve kâfir! Sûfiler sapık ve kâfir. Onlar tasavvuf dinine bağlılar. Bu batıl tefecilerden çekiyoruz ne çekiyorsak! Allah bizi muhafaza eylesin. Cenabı Hak cümlemizi korusun inşallah. Eğer bunlar bu hallerinden vazgeçerlerse, Cenabı Hak tövbeleri kabul edendir. Cenabı Hak tövbe edip geri dönenlerin tövbelerini kabul eder. Çok ayeti kerime vardır. Hepimiz için geçerlidir. Hepimizi bir günah pençemizden tutar bizim. Biz tövbe edip geri dönenlerden olacağız. Rabbim cümlemizi tövbe

edip geri dönenlerden eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta bayram haftası. Biz genelde bayram haftalarında ders yapmazdık fakat ben önümüzdeki cumartesi ders yapmak istiyorum. O yüzden önümüzdeki cumartesi ben ders yapacağım. Zannediyorum arife Pazartesi günü galiba, değil mi? Pazartesi, evet. O yüzden önümüzdeki cumartesi inşallah Allah'tan bir şey gelmezse ben tekrar burda, Allah izin verirse inşallah ders yapacağım. Kardeşlere şimdiden duyurayım. İnşallah herhalde 1090'dan devam edeceğiz galiba. Öyle görünüyor. Konu başlığı: 'tavşanın geç gelmesinden aslanın incinmesi.' Allah izin verirse inşallah önümüzdeki hafta burdan derse devam edeceğiz.

https://youtu.be/tyJFIYvO9rg

MESNEVİ-İ ŞERİF 1091-1107. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1091. beyitten devam edeceğiz inşallah. ***'Tavşanın geç gelmesinden aslanın incinmesi'*** bölümü:

"Aslanla pençeleşen o tavşan gibi onun ruhu, nasıl olur da küçücük cüssesine layık olur? Aslan, hiddetle: 'Düşman aldatıcı sözlerle gözümü kapattı. Cebrilerin hileleri beni bağladı, tahta kılıçları vücudumu yordu. Bundan sonra ben artık o gürültüyü dinlemem. Onlar hep şeytanların, gulyabanilerin sesleri! Ey gönül; durma, onları parçala, derilerini yüz. Zaten onlar deriden başka bir şey değildir!' diyordu. Deriden maksat nedir? Renk renk laflar. Su üstündeki durmalarına imkan olmayan menevişler gibi. Bu söz deri gibidir, mana onun içi. Bu söz ceset gibidir, mana, can. Kötü iç'in ayıbını deri örter. İyi iç'i de gayret dolayısıyla gayb alemi. Kalemin rüzgardan, kağıdın sudan olursa ne yazarsan derhal yok olur. Mânasız söz, su üstüne yazılan yazıdır. Ondan vefa umarsan iki elini ısırarak dönersin (pişman olur). Rüzgâr, insandaki heva ve arzudur. Heva ve hevesten geçersen Allah'ın haberi karlı, ondan haber alırsın. Allah'ın haberleri çok hoştu; çünkü baştan sona kadar ebedîdir. Peygamberlerin ululuğundan ve hutbelerinden gayrı padişahların hutbeleri, ululukları, adları, sanları değişir, baki kalmaz. Çünkü padişahların kuvvetleri hevadandır. Peygamberlerin icazetnameleri ise ululuk sahibi Allah'dandır. Paralara padişahların adlarını kazırlar; Ahmed'in adını ise kıyamete kadar hâkkederler. Ahmed'in adı, bütün Peygamberlerin adıdır. Yüz, elimizde olunca doksan da bizde demektir. "

Bitirebilirsek buraya kadar inşallah okumaya gayret edeceğiz. Şimdi baştan alıyorum inşallah. Ne yapıyordu tavşan? Aslana kafa tutuyordu. Aslanla av hayvanları birleşmişti, anlaşmışlardı ormanda, av hayvanları ne yapıyordu? Her gün aslana bir tane yiyecek bir hayvan feda ediyorlardı ama sıra tavşana gelince tavşan bu işe isyan etti. Nereye kadar bu zulüm dedi ve aslanın önüne yem olmayacağını söyledi. Bu sefer ormandaki hayvanlar ne yaptılar? Galeyana geldiler tavşana karşı. Tavşan da dedi ki benim bildiklerim var. Bu işi siz bana bırakın ve tavşan aslanın yanına kendisini yedirmek için gitmedi. 'Aslanla pençeleşen o tavşan gibi onun ruhu nasıl olurda küçücük cüssesine layık olur.' Burada Hz. Pir aslanı nefse, şeytana, zalimliğe, din bilmezliğe; tavşanı da kemale ermiş kimseye benzetmekte. O zaman bir kimse din yolunda kemale ererse, tabiri caizse tavşan gibi aslana kafa tutar. Aslan kim? Bizim, bizimle beraber dolaşan şeytan ve nefsimiz, heva ve hevesimiz. Peki tavşan neyi simgeliyor burada? Tavşan bizim maneviyatımız. Eğer biz manevi olarak kemale ererse, manevi olarak Allah'la olan bağımızı biz bitamam düzgün yaparsak, o zaman şeytana karşı, nefse karşı mücadelede galip geliriz ve böyle bir maneviyatı kuvvetlenmiş, kemale ermiş bir kimse bu cesede sığmaz. Çünkü bu ceset ruhun devamlı mekanı değildir. Geçici mekanıdır. O yüzden o kimsenin eğer ki maneviyatı kemale erdiğinde asla ve asla cesede bağlı kalmaz. 'Aslan hiddetle düşman aldatıcı sözlerle gözümü kapattı, dedi'. Demek ki düşman ne yaparmış? Seni aldatıcı sözlerle kandırırmış. Nefsin seni aldatıcı sözlerle kandırır. Şeytan seni aldatıcı sözlerle kandırır. Heva ve hevesin seni aldatıcı sözlerle kandırır. Kur'an ve sünnetin dışındaki bir şeyi sana makul gösterir, masum gösterir. Gıybeti masum gösterir. O öyleydi zaten gördüm ben, yalan söylemiyorum ya, der. İftirayı masum gösterir. Ben ona iftira atmıyorum ki, der. Veyahut da herhangi bir zulmü masum gösterir. Ne yapalım, başımıza geldi. Zulümle mücadele etmeyi göze almaz. Korkaklık onun içine sinmiştir. Korkaklık içine sinerse bir kimsenin, Kur'an ve sünnet dairesinde mücadele etme aşkını, muhabbetini, gücünü, kuvvetini kaybeder. Şeytanın vesvesesine bir kimse kendisini kandırırsa Kur'an ve sünnet yolunda yürüyemez. Hep onun önüne aldatıcı güzel sözler çıkacaktır. Aldatıcı güzel hayaller, aldatıcı güzel perdeler çıkacaktır. Ona güzel gelecektir. Neydi bu dünya? Müminin zindanıydı. Münafığın ve kafirin nesiydi? Cennetiydi.

Baktığınız zaman eğer siz heva hevese dalarsanız, şeytanın yolundan giderseniz, dünya sizin cennetiniz olur ama yok Kur'an ve sünnete sımsıkı bağlanırsanız, peygamberlerin yolunu, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin yolunu, ashabının yolunu, ehlibeytin yolunu, Pir efendilerin yolunu seçerseniz, o zaman dünya size ne yazık ki cennet

olmaz ama iç aleminiz, maneviyatınız cennet olur. Önemli olan insanın iç âlemidir. Siz dünya cennetinde yürümüşünüz, huzurunuz olmamış, dünya cennetinde yürümüşünüz, Kur'an ve sünnetten uzak kalmışsınız, siz ebedi hayatı kaybettiniz. Ebedi hayatın kokusunu dahi almayacaksınız. Sizin gözünüzün önünde sadece ve sadece cehennemin kokusu ve dehşeti olacak ama Kur'an ve sünnete sımsıkı sarılır, dinimizin emrettiği şekilde yaşar isek o zaman belki de dünyada zahiren sıkıntı çekiyormuş gibi görüneceğiz ama ebedi alemde Cemalullah'la beraber olacağız.

'Cebrilerinin hileleri beni bağladı. Tahta kılıçlar vücudumu yordu.' Yani normalde hani cebriyet var ya malum daha önceki derslerde bu cebriyet ile alakalı çok geniş sohbetler etmiştik. Hemen bir cümleyle söyleyeceksek ne diyordu cebriler? Başımıza ne gelecekse gelecek. Bizim bir şey yapmamıza gerek yok. Allah sana namazı emrettiyse, sana namazı yazdıysa kılarsın. Sana namaz yazmadıysa kılmazsın. Allah sana oruç yazdıysa tutarsın. Sana oruç yazmadıysa tutmazsın. Cebriyenin neydi felsefesi? Buydu. O yüzden Hz. Pir daha önce cebriyelerle alakalı bahsettiğinden, kısa geçiyor yine burda, diyor ki 'hileleri beni dağladı, tahta kılıçları vücudumu yordu.' Yani cebrilerin sağlam bir fikriyatı yoktu. Cebrilerin sağlam bir amelleri yoktu. Cebriyetin sağlam bir akaidi yok. Asıl nedir? Kur'an ve sünnettir ve cebriye neydi? Yetmiş iki delalette, yetmiş üçüncüsü naciyedeydi, yetmiş ikinin içindeydi. Delalete gidenlerin içerisinde. Bunları daha önceki derslerde sıralamıştık ya teker teker. Evet, oraya atıfta bulunalım inşallah ama işte böyle Kur'an ve sünnete uygun olmayan akait mezhepleri bu manada ne olmuş oldu? Tahta kılıç olarak nitelendirdi, yani bir kimseyi kesmesi mümkün mü? Değil. Zarar vermesi mümkün mü? Değil ama ne yapıyor? Eğliyor.

'Bundan sonra artık bundan sonra ben artık o gürültüyü dinlemem. Onlar hep şeytanların, gulyabanilerin sesleri.' Yani o cebriye gibi kaderiye gibi hariciler gibi ne bileyim işte sapık, Kur'an ve sünnetin dışında bulunan, ehli sünnetin dışındaki bu akait sahipleri, bu fikir sahipleri, bu sapkınlar ne olmuş oldu? Yolda gürültü çıkaran, gürültü çıkaran gulyabaniler gibi oldu. Gulyabani nedir? Tabii gençler şimdi gulyabani bilmezler. O Türk filmlerindeki, Kemal Sunal'daki gulyabani ile karıştırmayın. Gulyabani aslında daha fazla kırsal kesimde gürültü çıkaran, insanları yolundan eden, bir hayvan ismi. Bu biraz mitolojik tabii. Böyle bir hayvan var mı yok mu bu da ayrı bir problem ama mitolojik bir söz. O yüzden gulyabani ile alakalı ama Ortadoğu mitolojisinde ama bizim Türklerin Orta Asya mitolojilerinde, aşağı doğru indiğimizde Çin ve Uzakdoğu'da gulyabani mitolojisini, gulyabani hikayelerini çok dinlersiniz. İşte gulyabaniler ne yapar? İnsanları yolundan alıkoyarlar. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışır da o yolda yürümeye

başlarsanız, muhakkak gulyabaniler çıkar önünüze, gürültü yaparlar. Hak ve hakikat dairesinde yürüyen bir topluluğa, bir şahsa, bir dergaha, bir tarikata bir hizbe, bunun adına ne derseniz deyin. Onlar yola çıktığında gulyabaniler bağırmaya başlarlar, gürültü çıkarırlar. Seslerini yükseltirler. Sizi yolunuzdan ederler. Sizi hedefinizden ederler. Eğer hedefiniz doğru ise yolunuz doğru ise yürüyün gürültüye bakmayın. Bakın, gürültüye bakmayın. Mekke müşrikleri de gürültü yapıyorlardı. Mekke müşrikleri de gulyabanilik yapıyordu. Mesela Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bir şey söyleyeceğinde alkış tutaraktan onu susturuyorlardı. Ben bazen derim alkışlamak müşrik adetidir ama bizim içimize girmiş mi? Evet. Bütün dünya güzel gördüğü, iyi gördüğü bir şeyi alkışlıyor mu? Evet. Aynı şekilde protesto amaçlı de alkışlıyor mu? Evet. Müşrikler protesto amaçlı alkışlarlardı. Gürültü çıkarırlardı. Siz birisini konuşturmak istemezseniz, gürültü çıkarırsanız burda, o kimse konuşmaz. O zaman her gürültü çıkaran gulyabani hükmüne geçer.

Eğer doğru söze, doğru yola, doğru istikamete insanlar gürültü çıkarıyorlarsa onlar şeytanın askerleri. Onlar şeytanın yardımcıları. Onlar insan görünümünde gulyabani. Allah muhafaza eylesin. 'Ey gönül, durma. Onları parçala. Derilerini yüz. Zaten onlar deriden başka bir şey değildir' diyordu. Yani onlar kendilerince sözünde durmayan, onlar ahitlerini de yerine getirmeyen kimseler. Yani deriden ibaret, içinde canlılık yok. Bir kimse vermiş olduğu sözü yerine getirmezse, sözü de deriden ibaret olur. Manası kalmaz o kimsenin. Müminin en büyük özelliği neydi? Söz verdiğinde sözünde durmasaydı, müminin özelliği idi. Olmazsa ne oluyordu? Münafık özelliği oluyordu. Münafığın kaç özelliği vardı? Üç: Söz verdiğinde sözünde durmaz. Emanete ne yapardı? Hıyanet ederdi. Konuştuğunda da ne yapardı? Yalan söylerdi. O zaman işte bu üç şey, bir kimsenin üzerinde toplanırsa onda münafıklık alameti toplandı. Ama yok! İşte o kimse söz verdiğinde sözünden geri dönüyorsa onun normalde içi boşalmış oldu. Münafıkça yaşayanların münafık hareketleri yapanların dışardan cüsseleri kalabalık olsa da düzgün dursa da içleri boştur. Bakın onların içleri boştur. Dikkat edin onlara, Kur'an ve sünneti siz onlara söylerseniz, sizlerden canları sıkılır. Bir kimseye Kur'an ve sünneti söylediniz, nasihat ettiniz, sizden canı sıkılıyorsa, sizden uzaklaşıyorsa ya kâfirdir ya münafıktır veyahut da siz Kur'an ve sünneti kendi üzerinizde tesis ediyorsanız, bir harama bulaşmıyorsanız, haramdan uzak duruyorsanız ve etrafınızdaki insanlar sizden uzaklaşıyorlarsa sıkıntı duymayın. Siz doğru yoldasınız. Ama yok! Siz insanları memnun edeceğim diye Kur'an ve sünnetten taviz veriyorsanız, siz Hakkı ne yapıyorsunuz? Gücendiriyorsunuz. Siz Hakka sırtınızı döndünüz,

Allah muhafaza eylesin. O yüzden önemli olan o kimsenin Kur'an ve sünnet dairesinde durmasıdır. Kur'an ve sünnet dairesinde durduğu müddetçe Hak da ondan yanadır, hakikat de ondan yanadır. Eğer öyle değilse o zaman sıkıntı büyüktür.

'Deriden maksat nedir? Renk renk laflar… Su üstündeki durmalarına imkan olmayan menevişler gibi. Bu söz deri gibidir, mana onun içi; bu söz ceset gibidir, mana can. Kötü iç'in ayıbını deri örter; iyi içi de gayret dolayısıyla gayb alemi.' O zaman söz havada kalır. Eğer o sözün manası var ise söz doğru sözdür. Söz heva ve hevesten ise o zaman sözün bir anlamı yoktur. Kur'an ve sünnet dairesinde hak ve hakikat dairesindeki söz kıymetlidir. Geri kalan nedir? Şeytanın vesvesesi, o kimsenin heva hevesidir. Başka bir şey değildir. Hz. Pir Divan'ı Kebir'inde bu manada 'meyve ham oldukça kabuğun içinde kalması iyidir fakat olgunlaştıktan sonra kabuk artık onun için kötüdür. Onun meydana çıkmasına engeldir. Bir perdedir.' Şimdi bir meyve düşünün. O kabuğun içerisinde olgunlaşması uygundur. Ey Sufi kardeş, olgunlaşıncaya kadar yuvada kendini tut. Kendine olgunlaşmış havası ve hevası verme ve böylece kendi kendisine olgunlaşmadan ben uçacağım deyip de tüylenmeden yuvadan atma kendini. Kediye köpeğe yem olursun. Allah muhafaza eylesin. Eğer olgunlaşırsan senden zaten kemal akmaya başlar.

Şimdi tabi insanlar civciv yetiştirmiyorlar artık hiç. Tavuğun altına yumurta koyarlar ya, gurk tavuğun altına ve bir müddet o gurk tavuğun altında ne olur? Yumurtalar durur. Yirmi bir günde civciv çıkar. Yirmi bir gün o olacak olan civciv için o kabuğun içerisinde durması gerekir. Onun için orası cennet bahçesi gibidir ama yirmi bir gün dolunca o kabuk artık ona zulümdür. O kabuğun kırılması gerekir. Ya civciv içeriden o kabuğu kıracak ya da anne ama ayağında ama gagasıyla vuraraktan ne yapacak? O kabuğu kıracak. O kabuk kırılmazsa o civcivin ölümü olur veyahut da bir meyve düşünün, meyvenin dışında muhakkak kabuk vardır. O kabuk meyveyi korur. Mesela şeriat, tarikat, hakikat, marifeti anlatırken cevizden bahsederler eski sufiler. Cevizin en dışında ne vardır? Yeşil olan o kaba eti vardır, kabuğu vardır. O normalde bir müddet sonra ne olur? Onu siz soymak zorunda kalırsınız. Altından o şeriattır. Onun altından ne çıkar? Tarikat çıkar.

Cevizdir yalnız onu normalde kırmak gerekir. Onu kırınca cevize ulaşırsın. O da nedir? O da hakikattir. O ceviz meyvesinin üzerinde incecik bir zar vardır. O zarı soymak istersen suyun içinde bekletmek zorunda kalırsın. Suda bekletirsen o zaman o zardan ayrılır ve ne gelir ardından? Marifet gelir. Hakikat perdesi ile marifet perdesinin arası bu kadar ince bir zar halindedir. Zaman zaman içine girer çıkar insan. Kemale eren bir sufi, bu hakikat perdesi ile marifet perdesinin içerisinde gider gelir. Kah marifet

perdesinden konuşur, kah hakikat perdesinden konuşur. Bazı öğretilerde bunların yerleri değişebilir. Hiç önemli değil. Bu kadar tekniğe takılmayın. O yüzden marifet mi önce gelir, hakikat mi önce gelir, hakikat mi önce gelir marifet mi önce gelir, bu işin zevkine kalmış. İşin zevkine eren için ne hakikat kalır ne marifet kalır. O kalır sadece. Onlar meseleyi anlatmak için şu perdeyi tarif etmek içindir bütün sözler. Yoksa perdenin içine girdiyseniz, perde olur çıkarsınız zaten. Sizin tarif edecek bir şeyiniz kalmaz. Siz gülü elinize aldığınızda tarif edersiniz kendinizce ama gülü yerseniz, siz gülü yediniz, gül kokarsınız veya gül olursanız siz gül alırsınız, gül satarsınız. Gül olursunuz. Bu oraya gidinceye kadar yürür bu mesele ama öbür türlü şeriat da lazım mıdır? Evet. Neden? Hakikati ve marifeti ve tarikatı koruyan, şeriattır. O kabuk olmazsa içi korunmaz. O yüzden Kur'an sünnet deriz biz ve muhakkak sufiliği, Kur'an sünnet dairesinde anlamamız, algılamamız, yaşamamız gerekir. Geçen haftadan biraz bahsetmiştim. Yani ben oldum bittim deyip de namazı terk etmek, ben oldum bittim deyip de orucu terk etmek, ben oldum bittim deyip de namazı terk etmek, ben oldum deyip de orucu terk etmek, ben oldum deyip de virdini, zikrini terk etmek, ben oldum bittim deyip de namazı, cemaati, cemiyeti terk etmek… Bunlar insanı aldatan şeyler. Allah muhafaza eylesin. İşte bu sözlerin hepsi de manasız, içi boş. Allah muhafaza eylesin. Hz. Pir bu konuda çok şedit durur. Yani o kimse manaya muhakkak ve muhakkak ulaşması gerekir.

'Kalemin rüzgardan, kağıdın sudan olursa ne yazarsan derhal yok olur.' Hani derler ya suya yazı yazanın yazısı okunmaz. Neden? Suya yazı yazılmaz veya kalemin rüzgardan olursa arada bir şey kalmaz. O zaman sen hakikat ehli ol ki senin sözünün değeri olsun. Sen Kur'an sünnet dairesinde dur ki senin hem kendin hem de sözünün bir değeri olsun. Bir manası olsun, manasız söz su üstüne yazılan yazıdır. O zaman heva ve hevesinden konuşma. O zaman şeytanın sesi olma. O zaman nefsinin sesi olma. Sebep? Eğer öyle olursan o zaman suyun üstüne yazılan yazı gibi olursun. Öyle olmamaya gayret et. Öyle olanlardan olma. Allah muhafaza eylesin.

'Ondan vefa umarsan, iki elini ısırarak dönersin.' Yani o manasız sözden bir hayır bekleme. O manasız sözden sen kalkıp da bir isabet bekleme. O manasız sözden sen kalkıp da bir sevap bekleme. Manasız sözden bir hikmet bekleme. Böyle bir şey beklersen pişman olursun. İki elini ısırmaktan kasıt, pişman olmak. Yaptığından pişman olmak, sözünden pişman olacak, yapamayacağın sözü verme. Pişman olursun. Gücünün yetmediği bir işe söz verme. Pişman olursun. Arkasını bilmediğim bir şeye söz söyleme. Pişman olursun. Derinliğini bilmediğin bir suya girme. Pişman olursun. Görmediğin bir suya girme. Pişman olursun. Söz odur ki altın ola. O zaman sen

sözlerine dikkat et. Söz odur ki insanlara istikamet vere. Söz odur ki konuştuğunda etrafındaki kimseler istikamet bula. Söz odur ki insanlara faydalı ola. Söz odur ki eş, çoluk, çocuk, arkadaş, dost, herkese faydalı ola. İşte bu sözden hesaba çekilmezsiniz. Bu söz zikirdir. Yok, böyle değil ise o söz şeytanın vesvesesi, heva hevesidir. Sorguya çekilirsiniz. Bir kelime olsa dahi! İnsanlar bütün sözlerinden sorguya çekilirler. Sorguya çekilmeyeceğin söz ve nefes; zikrullahla, Kuran'la, namazla, sohbetle, ilim öğrenmekle geçirilen sözlerdir. Birilerine faydalı olmak için konuşulan sözlerdir. Geri kalandan veyahut da rızkını temin etmek için kullanmış olduğu sözlerdir. Rızkını temin etmek için konuşuyor. İşinin gereği konuşuyor. Bunlar caizdir.

Öbür türlü Kur'an ve sünnetin dışında ise işinin dışında ise eşiyle, çocuklarıyla, arkadaşlarıyla hoş sohbetin dışındaysa, o sözden hesaba çekilecek insanoğlu ve öyle sözlerden hesaba çekilecek ki hadis-i şerifte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyuruyor ki: 'Bir kimse cennetlik olur, cennete bir arşın kalır. Bir arşın kalır, söylemiş olduğu bir sözden dolayı ordan cehenneme gönderilir.' Söz! Yine: 'Bir kimsenin cehenneme girmesine, bir arşın kalır. Bir arşın, cehenneme girecek. Söylemiş olduğu bir sözden dolayı o kimse cennete gider. O zaman manasız konuşmak, manasız sözlerin içerisinde bulunmak, Allah muhafaza eylesin, bize cehennemi yolculuğu yapar, yaptırır. Rabbim korusun inşallah.

'Rüzgar insandaki heva ve arzudur. Heva ve hevesten geçersen, Allah'ın haberi kârlı, ondan haber alırsın.' O zaman sen heva ve hevesini kesersen, sen şeytanın kapısını kapatırsan, şeytanın vesvesesi gelen yere zikrullah askerini koyarsan, bil ki senin kalbine ilham gelir. Senin kalbine ilmi ledün damlamaya başlar. Sen zikrullahı kalbinde oturturdun, yerleştirdin, şeytanın heva ve hevesini, nefsini, kafasını kestin. Kalbine Cenab-ı Haktan ilmi ledün akmaya başlar. Hikmet pınarları coşmaya başlar kalbinde, feraset sahibi olursun. Doğruyu yanlıştan ayırt edersin. Feraset sahibi olursun, incecik noktayı dahi görürsün. Feraset sahibi olursun, şeytanın örttüğü, şeytanın sakladığı yeri görürsün. Feraset sahibi olursun, isabetli davranırsın. Feraset sahibi olursun ve muhakkak ve muhakkak Allah'ı görüyormuşçasına yaşarsın. Feraset sahibi olmak!

O seni, sen onu göremesen dahi, onun seni her daim gördüğünü tefekkür ederek yaşarsın. Bu, heva ve heves damarını kesmekten geçer. Bu, şeytanın sesini kesmekten geçer. Bu, nefisle mücadele etmekten geçer. Nefsinle mücadele etmiyorsan, kalbine ilmi ledün gelmez. Sufiliğin en önemli, en önemli perdelerinden birisidir. Eğer kalbe ilmi ledün damlamıyorsa eğer sen henüz daha ferasete eremediysen, gidecek yolun var canım kardeşim. Sen bu şeytanın sesini kes. Sen bu şeytanın vesvesesini bir durdur. Sen bu heva ve heves

kapısını bir kapat. Sen bu heva ve heves kapısını kapatmazsan, bana göre böyle olması lazım, bana göre namaz böyle kılınması lazım, bana göre bu ayet böyle olması lazım, bana göre sufilik böyle olması lazım, bana göre dini hükümler böyle olması lazım! Bana göre, bana göre, bana göre, bana göre… Kırık plak gibi orada duruyorsan, sen heva ve hevesini ilah edindin. Din, Kur'an ve sünnet. Sufiliğin yolu belli. Sufiliğin yolu yeni değil. Adem'den beri sufilik yolu var, Adem'den beri. Sufiliği sen bin dört yüz yıllık olarak görme. O Muhammedi sufilik, bin dört yüz yıllık olan, Muhammedi sufilik. Adem'den beri dünya üzerinde sufilik var. Sufilik Adem'den önce, sufilik Ayan-ı Sabite'den, Allah'ın zatı ilminden itibaren var.

Cenab-ı Hak kendisine aşık olanı, olacak olanları, ilmi ilahisinde seçti. Allah yaptıklarından sorumlu değildir. Nasıl peygamberlerini seçtiyse, Allah kendisine aşık olacak, kendisinin de aşık olacağı kullarını seçti. Ayan-ı Sabite'den seçti. Biz kimi seçti, nasıl seçti, nerde seçti, bizden uzak ama seçtiyse ona yakın. O yüzden Adem henüz daha suyla çamur arasındayken, biz güller dererdik diyen Yunus'u boş geçme. O yüzden henüz daha Adem çamur iken, biz sevgiliyle sohbet ederdik diyen Hz. Mevlana Celaleddini Rumi'yi boş geçme. O zaman sufilik, taa Ayan-ı Sabite'den, Allah'ın ilmi ilahisinden, ilmi ilahisinden. Sakın kendi kendine ben sufi oldum diye de cartınma. Sakın kendi kendine de ben aradım da ben buldum da ben şöyle yaptım da ben böyle yaptım da… Otur kardeşim yerine! Sen gözünü açıp kapatmaktan acizsin. Midene söz geçirmekten acizsin, bağırsaklarına söz geçirmekten acizsin. Üç saat bağırsaklarının dolaşımı dursa gidecek doktor doktor hastane hastane ararsın. Allah vermesin, bütün doktorlar başına toplanır, çaresini bulamazlar. Pervane dönerler. Ne paran yetişir, ne pulun yetişir. Bağırsağındaki küçücük paraziti göremezler de yüz on sekiz sefer takla atarlar!

Otur oturduğun yerde! Kendi kendine nefis perdeni de büyütme, büyütme! O yüzden ben aradım da ben buldum da ben yaptım da ben ben ben ben ben… Geç kardeş, geç! Hamdet, şükret, kıymet bil. Ezil Allah'ın önünde, kıymet bil. Sakın hamdden uzaklaşma, sakın şükürden uzaklaşma. Yolun tozunu göremezsin sonra. Sakın tevazudan uzaklaşma. Yolun tozunu göremezsin. Bir rüzgar eser, nerde soluklanacağın belli olmaz. Bir rüzgar eser, nerde soluklanacağın belli olmaz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden rüzgar neymiş? İnsandaki heva hevesmiş. Heva hevesini kesmedikçe, ilmi ledün sana akmayacak. Heva hevesini kesmedikçe, sen hakikat perdesine geçmeyeceksin. Şeytan hala da kalbine senin üflüyorsa, sen hakikat perdesine geçmeyeceksin. Geçemiyeceksin. Şeytanın nefesini kapat. Ne ile? Zikrullah ile. Ne dedi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri? Şeytan kalbin kapısında durur. İçerde zikrullah bittiği anda hemen kalbin içerisine

girer. Hemen. O zaman kalpte zikrullahı durduran, kalpte şeytanın vesvesesini, şeytanın desisesini durduracak olan iksir, ilaç, Allah'ı zikirdir. Şeytanın kul ve kölesi olan, dünya üzerindeki siyasetçiler, dünya üzerindeki emperyalistler, o yüzden Allah'ın zikrine karşıdırlar. Bizdenmiş gibi görünen, dindarmış gibi görünen zalim siyasetçiler, önce zikrullahın kapısını kapatırlar. Dağıstanlı kardeşlerimiz var, yıllarca komünist Rusya'ya kök söktüren, Şeyh Şamil Hazretleriydi. Neydi? Sufiydi kendisi. Sufiydi. Askerlerin ne zaman nerden saldıracağını halinde, rüyasında görür, askerlerini öyle sevk ve idare ederdi. Yanındaki komutanlarını, manevi olarak idare ederdi ama bunları selefi vahabiler, bunları hadis inkarcıları, bunları ne yazık ki bizim içimizden çıkan masonik kafalılar, bunları ne yazık ki kendisinin ruhunu şeytana satmış, bedenini, bedenini emperyalistlere kiraya vermiş olan, bizdenmiş gibi görünen kimseler, bunları bize öğretmek istemiyorlar.

Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin, hutbeden askerini sevk ve idare ettiğini bize anlatmak istemiyorlar. 'Ya sade cebele' sözünü askerlerinin hepsinin de duyup İran seferinde Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin ordusunun hızla dağa çekilip sonra İran ordusunu dağıttığını, anlatmak istemiyorlar bize. Hutbeden ne yaptı? Hutbeden askerlerini eğitti, öğretti ve onlara strateji çizdi. Savaş meydanını, Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, mescitte bugün sizin canlı yayın gibi izlediğiniz savaşları, mescitte ashabına anlattı. Sancak kimin eline geçti, nasıl savaştı, nasıl vuruştu ashap hem ondan kulağıyla dinledi, hem gönlünden gözüyle seyretti. Onlar Allah'ı görüyormuşçasına yaşıyorlardı çünkü ama sonradan İslam dünyasının kendi içerisindeki bir kısım münafık kafalılar, sufilere savaş açtılar. Sufilerin hatalarından, kusurlarından dolayı. Bir sufinin hatasını kusurunu gördü, bütün sufilere savaş açtı. Bir kimsenin yanlışını, şimdi hala da aynı değil mi? İçimizden bir kardeşimiz bir hata yapsa, sizin bütün dervişler böyle zaten denmiyor mu? Toplum böyle suçlamıyor mu? Bu dervişler, zaten siz böylesiniz, demiyor mu? Sanki bu toplum, bu dünya insanlığı sütten çıkmış ak kaşık. Sanki evlerimiz İslam'ın harıl harıl yaşandığı bir ev. Birisinin bir hatasını görürsek evde, biz geriyoruz çarmıha önce. Eğer kadın derviş de, eşi derviş değil ise adamın söyleyeceği söz şu: 'Oraya gittiğinde bunu mu öğretiyorlar sana! Senin ibadetlerin seni bile kurtarmaz! Derviş oldun da ne oldu ki işte!' Yok, eğer adam derviş, kadın derviş değil ise söz daha da ağır: 'Dervişim diye dolaşma ortalıkta!' Bir hatası olmasın dervişlerin. Çarmıha gerer. Neden? Şeytan ve nefis onu zapt eder. Şeytanın en çok kızdığı kimse, Allah'ı zikredenlerdir. Bakın şeytanın en çok kızdığı kimse, Allah'ı zikredenlerdir. Namaz kılanlar değil, oruç tutanlar değil, Allah'ı zikredenler. Sebep? Çünkü sevabın büyüğünü onlar alır. 'Namaz kılanların hangisi daha

faziletli Ya Resulallah? Allah'ı zikredenler. Oruç tutanların hangisi daha faziletli Ya Resulallah? Allah'ı zikredenler. Cihat edenlerin hangisi daha faziletli Ya Resulullah? Allah'ı zikredenler.' Hz. Ömer efendimiz, Hz. Ebubekir efendimize diyor: 'Ya, Ebu Hafz, zikredenler bütün her şeyi aldı götürdü.' Bunu cemaatin sonunda söylüyor, ta arkada. Orda kürsüde oturan Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kafasını kaldırıyor, onlara diyor: 'Evet, Allah'ı zikredenler, hepsini aldı götürdü' diyor.

O yüzden şeytan Allah'ın zikredenlerle uğraşır. Ha o zaman şeytanın yolunu kes zikirle, şeytanın yolunu kes, Allah'a olan sevginle, Şeytanın yolunu kes, Hz Muhammedi Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine sevginle. Şeytanın yolunu kes, üstadına bağlılığınla. Şeytanın yolunu kes. Yoksa ilmi ledün gelmeyecek.

'Allah'ın haberleri çok hoştu; çünkü baştan sona kadar ebedidir. Cenabı haktan gelen, sana ilm ü ledün olarak kalbine gelen ilham seni şaşırtmaz. Seni ne yapmaz? Saptırmaz. Kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler! Arıya ilham eden Allah! Arıya ilham eden Allah, Mümin kuluna neden ilham etmesin! O şeytanın kapısını kapatalım. Arıya ilham eden Allah, mümin kuluna neden ilham etmesin! Balığa ilham eden, balığa ilham eden, balığa söz geçiren, balığı sevk ve idare eden ve peygamberini balığın içerisinde yaşatan Allah, senin neden kalbine ilham etmesin? İbrahim'i ateşten kurtaran Allah, ateşe serin ol, selametli ol deyip de ne ısıtan ne soğutan Allah, neden kalbine ilham etmesin! Musa'yı denizin üstünde yürüten Allah, senin kalbine neden ilham etmesin? Kuyulardan Yusuf'u kurtaran Allah, Mısır'a vezir eden Allah, seni neden yolda bıraksın? Seni neden yolda bıraksın? İbrahim biliyor muydu ki ateşe atıldığında Cenabı Hakkın o ateşe serin ve selametli ol diyeceğini? Bilmiyordu! Sen ne yapmaya gaybı araştırıyorsun? Sen İbrahim'den de mi ötesin, yarını araştırıyorsun, yarın benim durumum ne olur diyorsun! İsmail kurban olmak için giderken, gayb aleminden kurbanlık hayvan getiren Allah, İsmail biliyor muydu ki kurban yerine, bir kendisinin kurban olacağının yerine bir koyun geleceğini? Musa aleyhisselam biliyor muydu ki asanın ne yapacağını? Firavun'un müneccimlerinin, sihirbazların önüne çıktığında, benim asam ejderha olacak. Ejderha olduktan sonra bütün sihirleri yalayıp yutacak diye biliyor muydu ki!

Ey sufi kardeş! Sen yarınını merak ediyorsun. Ben kimle evleneceğim, benim kaderimde bu var mı? Yarın ne olacak acaba? Sen nerdesin ya! Bu yüzden dolayı mı sufi oldun sen? Bundan dolayı mı sufi oldun? Musa denize dayandığında biliyor muydu ki asasını vurduğunda ona yol açılacak? Sen Allah'ın emrini yaşasana! Sen anını yaşasana! Sen onu yaşasana! Bilmiyordu, Nuh nereden bilecekti o kadar tufan çıkacağını? Cenabı- Hak Nuh'a

dedi ki bir gemi yap. Ona demedi ki ben tufan çıkaracağım, yerden sular fışkıracak, havadan sular inecek, bütün dünya göl olacak, su altında kalacak. Nuh bilmiyordu bunu. O emri dinliyordu. Ona gemi yap dedi, gemi yapıyordu. Müşrikler alay ediyordu. Bu gemiyi ne yapacaksın sen diyorlardı. Deniz kenarı olsa hadi deniz kenarında gemi lazım olur. Çölün ortasında gemi mi lazım olur? Ama Nuh gemi yapıyordu. O yüzden o şeytanın yolunu kapat. O heva hevesin kapısını kapat. Allah'a teslim ol. Allah'ı sev. Onu zikret. O yüzden ondan gelen haber, seni sırat-ı müstakimde tutacak. Ondan gelen kalbine ilham, senin istikametini düzgün götürecek. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Bakara, ayet 120: "Eğer sana gelen ilimden sonra onların heva ve heveslerine uyacak olursan, bilesin ki seni Allah'ın gazabından koruyacak ne bir dostun olur, ne de bir yardımcın. Sana sufilik ilmi gelmiş, heva hevesine uyma. Sen Muhammed'i bir yolda gidiyorsun, heva hevesine uyma. Sen Muhammedi yolda yürürken, sen kafirlerin, gavurcukların, münafıkların heva ve hevesine uyanların, şeytanın peşinden gidenlerin sözlerine kanma. Bu haram kardeşim, yapamam. Bu haram bir yol, gidemem. Kes haramı, ben, namazımı kılmakla mükellef ettin, ben namazımı kılacağım. Kıl namazını. Allah muhafaza eylesin.

'Peygamberlerin ululuğundan ve hutbelerinden gayrı padişahların hutbeleri, ululukları, adları, sanları değişir, baki kalmaz.' Bir padişah nice padişah görmüş bu dünya, nice vezir görmüş. Bu dünya nice hükümran görmüş. Hep tarih sahnelerine baktığında ne kudretli komutanlar, ne kudretli padişahlar, ne kudretli savaşçılar, ne zengin kimseler gelmiş, geçmiş ama hepsi de miyadını doldurmuş, yürümüş gitmiş ama kim doldurmuyor? Peygamberler.

'Çünkü padişahların kuvvetleri hevadandır. Peygamberin icazetnameleri ise ululuk sahibi Allah'tan' Haa, demek ki o peygamberlerin icazetleri Allah'tan. Onların ululukları ondan. O yüzden bütün peygamberler hepsi de bir dinin peygamberi. O dinin ismini insanlar koyuyorlar. İsa Aleyhisselam'ın o dinine İsevi demişler. Hristiyan demişler. İnsanlar koyuyor onu. Musevi demişler, İbrahim'i demişler. İnsanlar isimlendiriyor onu. Din İslam, Allah'ın koyduğu isim bu. Din İslam. Adem'den, Hz Muhammed i Mustafa'ya kadar din İslam, sallallahu aleyhi ve sellem e. Şimdi yeni yeni de çıktı ya İslamcı, şeriatçı, ondan sonra, Müslümancı, Müslüman, mümin, müminci. Evet ya, ne o, şey, radikal İslamcı, siyasal İslamcı, isimlere bakın! Değil mi, bir sürü var, öyle değil mi. Siz siyasal İslamcı mısınız? Allah Allah! O la ilahe illallah Muhammeden Resulullah demiyor mu? Cihatçı İslam, cihatçı Müslüman! Bütün İslam'a, bütün Müslümanlara cihat var. Bakın nasıl bölüp parçalıyorlar değil mi! Nasıl isimlendiriliyor öyle değil mi! Böyle bu bir de çok acımasız bir şekilde isimlendiriliyor, ayrıştırılıyor ve

Müslümanlar da bunun farkında değil. Mustafa abi, bize biraz böyle işte radikal takılıyor diyorlar! Diyorum siz hani La ilahe illallah Muhammeden Resulullah'ı farklı mı söylüyorsunuz? Hayır. Kıbleniz farklı mı? Hayır. Kardeşim neden kendini böyle nitelendiriyorsun? Biz cihad düşünüyoruz da! E düşünüyorsun sadece, bir şey yaptığın yok zaten benim gibi senin de. Hep düşünüyor Müslümanlar zaten. Düşünüyor, düşünüyor, düşünüyor, düşünüyor, düşünüyor; düşündüğünü yazmıyor da! Bütün İslam alemi çok düşünüyor, hareket yok. Sabahtan akşama kadar namaz kılmayı düşünseniz, namaz kılmasanız namaz kıldık hükmü olmaz. Düşünüyor, İslam dünyasının en büyük handikabı bu. Allah muhafaza eylesin. İşte bütün o padişahların hutbeleri geçiyor. Hani Fatih'in hutbesi, hani kanuninin hutbesi, hani Yavuz'un hutbesi, nerede? Bir de yeni bir padişah geçince o padişahın hutbesi okunuyor. Paralara da kazıyorlar ya ismini, hutbelere de kazıyorlar. Mesela Kuzey Afrika'da ve Afrika'daki camilerde hala daha Osmanlı'nın hutbesinin okunduğunu biliyor musunuz? Hutbeler Osmanlı adına okunuyor. Bu son dönemde Arap milliyetçiliği fazlalaştı. Arap milliyetçiliğinin fazlalaştığı yerlerde okutmuyorlar. Son dönemde onlar başladı. Allah muhafaza eylesin inşallah.

'Paralara padişahların adlarını kazırlar; Ahmet'in adını ise kıyamete kadar hakkederler. Ahmet'in adı bütün peygamberlerin adıdır. Yüz elimizde olunca doksan da bizde demektir.' İşte padişahların paralarına ne yaparlar? Padişahların isimlerini koyarlar ama peygamberlerin ve Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in, içinde en nadidesi olanın ismi paralara kazınmıyor. Ya bakın, az önce gönüllere kazandı, ezan-ı şerif ile. Bakın, dünyanın neresine giderseniz gidin, ezan-ı şerif, ezan-ı şerif bütün dünyanın bağrına kazır Hz. Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'i. Ortak dildir. Ortak dildir. Demek ki peygamberin adı sallallahü ve sellem hazretlerinin adı, her yere kazınmış. Nice padişahlar, nice sultanlar geçiyor. Nice krallar, nice komutanlar geçiyor. Nice hükümetler, nice devletler geçiyor. Emeviler nerede? Abbasiler nerede? Selçuklular nerede? Osmanlı nerede? Orta Asya'daki devletler nerede? Ortadoğu'daki devletler nerede? Afrika'daki devletler nerede? Neler geçti neler üstünden ama ezan-ı şerif geçmedi. Bak Dağıstanlı kardeşlerimiz, yüzyıl orda komünizmin altında kaldılar, değil mi yaklaşık, neler çekti neler dedeleri, dedelerinin babaları. Sürgün yediler. Aileler dağıldı, çocuklar katledildi, kadınlar katledildi. Aç kaldılar, perişan oldular. Kimisi Sibirya'ya gitti, kimisi Rusya'nın değişik bölgelerine gitti. Dağıttılar tuz dağıtır gibi. Komünist sistem dağıttı, tuz dağıtır gibi dağıttı hepsini de. Susturdular her şeyi! Ama ezan-ı şerif bataklıktaki gül misali çıkıverdi birden. Her şeyi yok edebilirsiniz, insanların inancını yok edemezsiniz. Bütün dünyayı

yıkabilirsiniz. Bütün dünyayı yıkabilirsiniz! Öyle zulmeder, öyle zulmeder, bütün dünyayı tarumar edebilirsiniz ama imanı, dini yok edemezsiniz. Bütün gaddar, zalim devletler ve devlet başkanları tarih boyunca hep dindarlarla savaşmıştır. Ama yok edememiştir hiçbirisi de. Bakın, yok edememiştir. Bakın yüz yıldan fazla Rusya'da yaşandı bu, yok edemediler.

İşte Türkiye, ezan Türkçeleştirildi, ibadet dilini Türkçeleştirmeye çalıştılar. Kur'an-ı Kerim okunanları kapattılar. Okunan yerleri bastılar, bastılar! Rahmetli anneannem söylüyordu, jandarmadan saklıyorlarmış kendilerini. Jandarma gelip basıyormuş bu evde Kur'an-ı Kerim var mı diye arıyormuş. Kur'an-ı Kerim'i bulursa, bakın Kur'an-ı Kerim'i bulduğunda jandarma alıp götürüyormuş. Hani o parça parça Kuranlar var ya, böyle elif ba gibi Yasin, Tebareke gibi. Onlar o zamandan kalma. Kuran'ı alıp götürüyor ya onu götürmüyor. Mesela mevlit kitabını alıp götürmüyormuş. Mevlit kitaplarının içerisinde elif ba okuyorlarmış. Gerçekten de benim çocukluğumda Mevlide bir şey demiyorlardı. Benim sufiliğimde mevlit okutuyordum ben, bildiğiniz biz evde toplanıyorduk, mevlit okutuyorduk. Bir tane rahle, bir tane de mevlit kitabı. Genelde imam hatipli bir tane de genç çocuklardan başına koyuyordum ben. Diyordum ki polis geldiğinde başlayacağım mevlit okumaya. Ödemiş'te de aynı yapıyorduk. Camide koyuyorduk mevlit kitabını. Hocanın oğlu vardı, Ahmet, kulakları çınlasın. Hoca bir de mevlit okumuş gibi bir de harçlık veriyorduk, Ahmet geliyordu onun yerine. Tabii şimdi gençler bunu böyle şey gibi görüyorlardır. Ne o? Böyle fantastik, böyle bir hikaye gibi. Değil, böyleydi. Hani polis basınca, ondan sonra, ben bir de o şeyi çok seviyordum: 'İndiler gökten melekler saf saf' bahrini, bir de 'Gelin Allah Diyelim', o hani 'Dökülür günahlar misli hazan, bir kez Allah dese lisan' o iki bahir benim çok hoşuma gider.

Ben bazen böyle kinayesine yapacaksam, orayı okuturum. Hani bir kez Allah dese lisan dökülür cümle günahlar misli hazan. Bak Mevlithan ne diyor? 'Bir kez Allah diyelim.' Biz de Allah dedik. Savunma bu. Soruyor komiser, nasıl dediniz. Böyle baktım, e dedim ben şimdi ona başlarsam dedim, kim durduracak beni dedim ben. Nasıl yani? Başlayınca durmuyor ki o dedim ben. E bir göreyim dedi. Ben başladım şimdi: 'Allah Allah Allah Allah Allah Allah…' Şimdi cehri vuruyorum ya, gençlik de var, bu kalkmış masadan. Hani susturun diye işaret ediyormuş. Ben gözümü kapattım. Ben gözümü kapattım mı tamam zaten. Veleddaalin amin. Başladım zikrullah yapmaya. Sesim, avazım çıktığı kadar. En sonunda birisi sallıyor beni. Allah dedim, ne sallıyorsun dedim ben, kaldı polis. E hiç o güne kadar öyle bir şey yaşamamış ki adam! Bunlar lal oldular. Buyurun çıkın dedi bana. Bu kadar. Sonra Bayındır'ın müftüsüne sormuş, bunlar ne? Bunlar derviş

demiş müftü. Öyleydi. Bir de hal dervişleri. Şimdi hal dervişleri, ne o, işte namazda şunu gördüm, şurda şunu gördüm, burda bunu, gördüm… Ala, ben böyle küçümsediğim yok. Hiç kimse polis görmüyor şimdi halinde? Bizim zikrullah halakalarında biz onu görürdük. Bayındır da öyleydi. O normalde Geylani hazretlerini görüyorsan polisi de göreceksin. Geylani hazretlerini görüyorum dedin de, polisi görmediysen, sen gördüğünü zannettin. Polisi gör kardeş. Zaman zaman anlatırım ya bunu, biraz da neşe olsun. Şimdi salonda Zikrullah koyverdi Şeyh Efendi Hazretleri Allah Allah, ne zikrullah oluyor! Yanıyor ortalık böyle. Bir de şimdi bir derviş, başka bir şehre gidince orada basılmayacakmış gibi davranır. Şimdi Tireliler geldiler bizim oraya, Bayındır'a geldiler. Cayırdıyor ortalık ama nasıl cayırdıyor, nasıl cayırdıyor! Bayındır zaten bizim mahalle inliyor böyle. Ben halakanın en arkasındayım. Gelen giden oluyor. Kapıya da bir tane bizim Endüstri Meslek Lisesi'nden bir çocuk vardı, Recep diye, elektrikçi. Kapıya onu diktim. Dedim Recep, sen dışarıdan hani zikrullahın başladığını duyan bir kimse geri dönüyor, girmiyor içeri. Sen kapıda dur dedim. Hani kimse geri dönmesin, içeri kat. Bir kişi, bir kişi, zikrullah yaptıracağız. Öyle şimdi dervişler, çok özür dilerim, hovarda. İster gelsin ister gelmesin ya! Tabii! O hani baba mirası yiyenler vardır ya, kıymet bilmez, satar, harcar. Şimdi kırılacak mı kıralım sonuna kadar, gelmeyiversin ya! Dövülecek mi dövelim sonuna kadar, gelmeyiversin ya. Tabii! Şimdi laf mı söylenecek, en ağır lafı söyleyelim, oturalım klavyenin başına, öyle bir söyleyelim ki alkışlayacak şeytan onu ya öyle söyleyelim, ezelim ya, ezelim onu böyle! Neden? Şeytan heva, heves, nefis, koro halinde bekliyorlar. Bütün evlatları ve avanesi ile beraber. Sen bir dervişi incitir, kırar, üzer, onu itekler, kakar, onun böyle tepesine biner ezersen, hepsi alkışlayacak seni. Tabi ya! Sen şeyh oldun ya, gönder dergahtan kimi istiyorsan! Olmayıversin böyle derviş de. Ne olacak ya! Hiç önemli değil.

Kız bağır ona, bağır ona çağır, ona laf söyle. Tabii ne olacak ki! Dergahın şeyhi sensin nasıl olsa! Tabii, otuz beş yıl çile çeken de sensin. Ev ev dolaşan da sensin, şehir şehir dolaşan da sensin. Tabii ya hiç! Hatta vur duvara resmini çıkar dervişin orda sen! Neden yan bakmış ya! Senin neden çayını getirmemiş! Vay! Veyahut da işte çark atarken neden düzgün çark atmamış veya ilahiyi söylerken neden düzgün söylememiş! Zikrullah yaparken neden kafasını doğru sallamış. Bük kafasını at kenara. Tabii bizim öyle değil o zaman, hala daha değil de! Biz bir de kapıya arkadaş dikiyoruz. Diyorum Recep sakın ha bak hiç kimse geri dönmesin abicim, içeri al tamam mı? Tamam. Neyse, mevzuyu değiştirmeyeyim şimdi. Bizim Ali İhsan, kulakları çınlasın, böyle o halakada, ben en arkadayım. Zikrullah cayır cayır devam ediyor. Ali İhsan bana diyor ki polisler geliyor, bakmıyor musun diyor.

Zahiri değil. Öyle telefon falan da değil. Ben de içimden dedim ki ulan zikrullah mı yapıyorsun, polisleri mi takip ediyorsun, baksana işine dedim ben. Ben şimdi ilgilenmiyorum diye bu patlayacak bunun içi. Bu boyna Fernas devesi gibi sağdan soldan bu boyna tekten çırpacağım da illaki bana haberdar edecek. Ben böyle Allah affetsin kafamı kaldırdım, böyle Zikrullah devam ediyor tevhit ama böyle kafamı kaldırdım tebessüm ettim hani ne telaş ediyorsun diye. Böyle yapıyor, polis geliyor diye eliyle. Yanımızda bir tane o zaman için şeyden, ne o, Fethullah cemaatinden bir tane şey var, imam var. O böyle bir ona baktı, bir bana baktı, anladı. Bu gidiyor hemen. Tak, ensesinden tuttum, çektim. Nereye gidiyorsun dedim ben. Mustafa kardeş dedi, polisler gelecekmiş dedi. E gelsin dedim. Allah için basılı verin bir sefer dedim ben. Bunun rengi mengi gitti.

Tabii şeyh efendi zikrullahı böyle cayırdatıyor ama. Offf! Ocağın altına daha böyle şeylen ne o? Odun da atmıyor, benzin atıyor. Yanıyor ortalık böyle. Zaten bizim Bayındır'da böyle bir avuç arkadaş var. Şeyh Efendi de çok seviyor böyle bizi. Zikrullahta en arkaya koyuyor bizi. Biz bir cayırdatıyoruz çünkü ortalığı. Biz zikrullah yaparken ben böyle bitince duvar terlemiş mi terlememiş mi diye bakıyorum. Terlememişse arkadaşlar biz dosdoğru zikrullah yapamamışız bugün diyorum. Benim içim daralıyor. Benim içim darılınca bütün herkesin için daralıyor. Bu sefer duvarı terletemeyince mezarlığa gidiyoruz biz. Mezarlıkta bir zikrullah yapıyoruz, çevrede ne kadar kurt, börtü, böcek, köpek ne varsa hepsi geliyor. Hepsi koro halinde ötüyorlar, uluyorlar. Tabii yoldan geçen geçemiyor ya geçtiyse hızla geçiyor, en yakın kahveye atıyor kendini. Mezarlıktan diyor sesler geliyordu. Mezardan ölüler kalkmış lailaheillallah diyordu. Kahvedekiler pürdikkat duruyorlar. Hani bu nerden geliyor. Bir iki üç, kahvedekilerin hepsi dışarda. Biz zikrullahı bitiriyoruz. Oraya kahveye çay içmeye gideceğiz ya biz, birader duydunuz mu? Neyi diyorum ben? Ölüler kalkmış. Lan ölülerden bir şey olmaz. Ne korkuyonuz, dirilerden korkun siz diyorum ben. Ölülerden bir şey olmaz. Velhasıl böyle şey, zikrullah devam ediyor biz de. Biz şimdi hiç umurumuzda değil tabii. Ben de Ali İhsana dedim ya basılmaktan mı korkuyorsun filan içimden, tam polis, bütün bayındırlılar o Renault polis sesini bilir, arabanın sesini. Böyle polis bizim sokağa girdi, geldi, geldi, geldi. İki üç ev, üç dört ev filan var. Şeyh Efendi anında eşhedü enla ilahe illallah dedi. Tık yok. Öyle dervişlik disiplin ister. Üstat eşhedü enla ilahe illallah deyince birisi la ilahe illallah la ilahe illallah diyorsa, o nefsinden diyor onu. Cezbe filan değil o. O hevasını cezbe zannediyor. Başka bir şey değildir. Çıt yok. Araba pırrrrr, geçti önümüzden, Muhammeden Resulullah. Ardından öyle, on beş saniye falan. Ondan sonra başladı El Evvel Allah, El Ahir Allah. El

Zahir Allah. Yo özür dilerim, ta buraya geçmeden önce, bu yolda basılmak da var, bu yolda karakolda var, bu yolda şu da var, bu yol da bu da var. Yanında imam, imama dedim duydun mu? Mustafa kardeş bana müsaade et diyor. Ben gideyim. Yok dedim, kalacaksın. Kalacaksın! Şimdi o benim eski halimi biliyor ya gidemiyor. Giderse sıkıntı çıkaracağım diye korkuyor ben ona. Sıkıntılıyım ya. Çünkü daha öncesinde bir problem yaşadık onunla. Ben onu bir toparladım lan siz milleti aldatıyor musun diye. O yüzden şey var yani biraz sıkıntı var ortalıkta. Velhasılı kelam bitti zikrullah.

Şimdi heva kapısını kesersen kalbine ilham gelir. Şeytanın kapısını kapatırsan, kalbine ilham gelir. Gelir! Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, rahatsız olan bir kimse geldi, şimdi hatırıma gelen, şeydi, bal şerbetiydi. Ona dedi ki bal şerbeti iç şifadır. Ertesi gün gene geldi, dedi ki geçmedi ya Resulallah hastalığım. Dedi bal şerbeti iç yine. Hani bazen kardeşler geliyorlar şimdi, ya ben peygamber değilim, öyle yanlış anlaşılmasın da işte şu rahatsızlığım var, şu var, bu var filan söylüyorlar. Tevhit oku diyorum, la ilahe illallaha devam et. O diyor ki ben diyorum zaten diyor. Bu, insanlarda manevi hastalık. Sahabe diyor ki ben içiyorum ya Resulallah. Yani bal şerbeti içiyorum. Tabii bir daha söylüyor, yine söylüyor ben içiyorum diye. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki bunun midesi yalancı diyor. Hani benim sözüm yalan değil. Üçüncüdür söylüyorum, benim sözüm yalan değil. Ya? Bunun midesi yalancı diyor. Onun midesi yalan söylüyor. Öyle deyince ertesi gün şifa buluyor, midesi yalancı deyince. Şimdi onun gibi heva hevesi kesince, kalbin yalancılığı biter. Şeytanın kapısına kilit vurunca, kalbin yalancılığı biter. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Önümüzdeki cumartesi günü, bayramın 5.günü mü oluyor Sait? Beşinci günü oluyor. Önümüzdeki hafta bayramın beşinci günü ben buradayım gene inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah, beşinci gün de sohbeti burada devam ettireceğiz Allah'tan bir şey gelmezse. Ondan sonraki Perşembe Namazgah'ta. Birkaç sefer bunu söyledim, arkadaşlar bundan sonra büroya görüşmeye gelmeyin artık. Pandemide kardeşler ihtiyaçlarını görsünler, soracaklarını özel bir meselelerini söyleyeceklerse söylesinler diye, şeyde, ne o, büroda görüşmeleri yapıyorduk ama şimdi pandemi bitti, dersler normale girdi. Yine eskisi gibi normalimize döneceğiz. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah bayramdan sonra cumartesi gündüzleri yine namazgahta, akşamına burada olacağız inşallah. Perşembe akşamları da Namazgah'ta olacağız. Böyle böyle inşallah normale döneceğiz biz de. O yüzden arkadaşlar bundan sonra büroya gelmesinler. Oraya ziyaret maksatlı veyahut da bir şey sormak için öyle gelmesinler inşallah. Başka? Malum bayramlaşma yine geçen

seneki gibi o şeydeki salonda olacak. Neydi oranın adı Cevdet? Bahçe güveçte olacak. Geçen sene kurbanda yapmıştık, değil mi bayramlaşma geçen sene Kurbanda? Geçen sene kurbanda bayramlaşma yaptığımız yerde olacak Allah izin verirse inşallah. Herhalde salon on buçuk, onbirde açılır galiba, değil mi Cevdet? Evet, sabahtan akşama kadar bize aitmiş. Arkadaşlar saat on bir gibi gelebilirler. On buçuk onbirde gelebilirler. Bayramlaşma yapacağız ama bunu da şimdiden herkese de ilan etmiş olayım, fotoğraf çektirmek için uğraşmayalım. Bu bayram fotoğrafı kaldıralım çünkü çok yığılma oluyor, çok zaman geçiyor. O yüzden fotoğraf işini yok edelim inşallah. Böyle bir sıkıntı oluyor çünkü. Arkadaşlar, kardeşler hepsi de herkes fotoğraf çekilmek istiyor. O günde orda biz unutursak, Cafer not al da bir kenara, onu orda yayınlayalım inşallah Allah'ın izniyle. Başka? Benim aklıma gelen bu kadar. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Cenabı Hak cümlemizi sevsin, sevindirsin, muhafaza eylesin, cümlemizi korusun inşallah. Umduklarımıza nail eylesin, korktuklarımızdan hıfzı muhafaza eylesin inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Allah razı olsun cümlemizden.

https://youtu.be/NJqlrNH3m6Y

MESNEVİ-İ ŞERİF 1108-1119. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geçen hafta 1108. beyitten devam edemedik. İnşallah bu hafta devam edeceğiz. Tabii yukarıdakiler, aşağıdakiler, böyle bir sıcak ve buhranlı bir yerde sohbet dinlemek, gelmek, sohbete devam etmek kolay bir şey değildir. O yüzden bütün kardeşlere de buradan ayriyeten Allah razı olsun diyorum, teşekkür ediyorum inşallah. Konu başlığıydı: ***'Yine tavşanın hilesi ve gitmede gecikmesi'.*** Konu başlığı buydu:

'Tavşan aslana gitmede epeyce gecikti. Yapacağı hileyi kendisince kararlaştırdı. Bir hayli geciktikten sonra aslanın kulağına bir iki sır söylemek üzere yola düştü.'

Geçen haftadan önceki hafta bu konuya başladığımızda arkadaşlar hatırlarlar, aslandan kastımız neydi? Nefisti. Nefis, insanda aslan gibidir. O yüzden hatta ejderhaya benzetirler, aslana benzetirler. Değişik nefsin benzetilme şekilleri vardır. Rüyada farklı farklı hayvanlar suretinde görülür. O rüyada farklı farklı hayvanlar suretinde görülünce, onun esmaları da veyahut da onun normalde tecelliyatı farklıdır. İşte tavşan da tavşandan kastımız neydi? Kendimizce akıldı. Yani akıl nefs-i emmareyi yenecek. Nefs-i emmareyi düzene katacak. (Ben bu tarafı göremiyorum, şunu şeyin üzerine koyun, pencerenin üzerine, teşekkür ediyoruz, Allah razı olsun getirenlerden) Tavşan da neyi simgeliyordu? Aklı simgeliyordu. Akıl, belki de varlığın içerisinde Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinden sonra yaratılmış olan en kıymetli, nesnel, hatta sufiler Hz. Muhammed i Mustafa'yı, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, akl-ı evvel olarak görürler yani ilk akıl olarak görürler. Bunun üzerine tabii çok tartışmalar

var yani sufiler bunu böyle görürken işte ileriye geriye doğru gittiğimizde Yunan felsefesine doğru da yürüsek, Yunan felsefesinde de aklı ilk yaratılan varlık olarak görürler ve o akıl ilk yaratıldıktan sonra bölünmeye başlar. Birinci akıl, ikinci akıl, üçüncü akıl, dördüncü akıl… Bütün geri kalan akıllar, o ilk akıldan südur eder. Bu, Yunan felsefesidir ama normalde tabii sufiler de aklı bu manada, buna yakın nitelendirirler.

"Akıl diyarında nice âlimler vardır. Bu akıl denizi ne kadar engindir!"

İşte akıl, varoluşun en önemli unsurlarından birisi. Kuran'a göre akıl, bilgi edinmeye yarayan bir güç. Bilgi toplamaya yarayan, bilgiyi harmanlayan, bilgiyi karıştıran, bilgiyi süzen, bilgileri, bütün bilgileri birbiriyle analiz eden, aklın işi bu. Akıl çünkü bu manada insanın Allah karşısında veya din noktasında mükellef olmasını sağlayan unsur. Akıl var ise o kimse mükellef, akıl yok ise o kimse mükellef değil. Din, akıl sahiplerine. Şimdi hani bazen sufilerin aklı bırak da gel dedikleri veyahut da akla karşıymış gibi durdukları nokta bu akıl değil. Sufiler, ben kendi nefsim için söyleyeyim, akılperestliğe biz düşmanızdır, akla düşmanlığımız yoktur. Eğer bir kimse Kur'an ve sünnetin yerine aklı koyuyorsa o şirk ehlidir. Akılperestlikten kastım bu. 'Bu ayet-i kerime benim aklıma uymadı, bu hadis-i şerif benim aklıma uymadı, ya bu ceza benim aklıma uyumadı, bu zamanda böyle ceza mı olur veya bu zamanda bu yasaklanır mı, bu zamanda böyle haram mı olur, ya bu zamanda bunun böyle olmaması lazım…' Akla vuruyor ya o kimse, ben bu akla karşıyımdır. Din belli, Kur'an sünnet belli, imamların içtihadı belli. Bakın bunların hepsi de belli. Oturmuş, yerleşmiş, ilmek ilmek atılmış. Sen ancak o zeminin üzerinde şunu diyebilirsin, ya burdaki ışığın yanına bir ışık daha lazım, bunu buraya koyalım, evet güzel ama bu ışığı yok farz edemezsin. Bu ışık buraya neden kondu diyemezsin. Neden? O ışık konmuş zaten. Bunu koyan Kur'an, sünnet. Senin buna başkaca bir şey ilave etmeye hakkın yok ama bu ışığın daha iyi yayılabilmesi için bir yansıtıcı koyabilirsin veya bunu uzatabilirsin. Bunun önündeki engelleri alabilirsin ama bu ışığa dokunamazsın.

Bu ışık ne? Birisi Kuran, birisi sünnet.. Sen bunlara dokunamazsın. Sen bunların yerine aklını koyuyorsan, sen bunların yanına neyi koyuyorsun koy, bu şirk oluyor. Şimdi moda oldu ya! Mesela ne moda olan? Bize Kur'an yeter. Hadisleri attılar çöpe. Kur'an kime göre yetecek? X profesöre göre. Kimden dinleyeceksin? X profesörden! Ya sen bize Kuran'ı anlatıyorsun, yorumsuz mu anlatıyorsun? Hayır. Bize Kur'an yeter diyen adamın, otuz tane kitabı var. Kitaplarını satıyor. Ya Kur'an yetiyordu, neden senin kitaplarını alalım? Kuran'ı daha iyi anlayacaksınız! E Kur'an zaten anlaşılıyordu hani? Küçümsemek için söylemiyorum, o şahsa söylüyorum veya o

şahıslara söylüyorum. Çıkıyorlar mı televizyonlara? Evet. Kur'an bize yeter, hadisleri attık kenara. Ne koyduk yerine? Filanca profesörü koyduk, onun kitapları var seri halinde, otuz yedi tane, otuz sekiz tane, yirmi beş tane, her neyse ve sen o kitapları alacaksın Kuran'ı öğrenmek için! E onu alacağıma hadisleri okurum. Onu alacağıma ilk tefsircileri okurum. Seni neden okuyayım! Bu böyle bir şey değil. Ben bu akla karşıyım. Yoksa bir şeyi sorgulayan, eleştiren, ilmi manada araştıran bu akla neden karşı olayım? Dini anlamaya çalışan akla neden karşı olayım? Dini yaşatma ve yaşama mücadelesi veren akla neden karşı olayım? Neden? Ayet-i kerimeleri mi inkâr edeceğim. Kırkın üzerinde, elliye yakın akılla alakalı ayet-i kerime var. !O insanlar düşündü mü, akletmez misiniz, akledin, o akletmeyenler şöyledir... Bunda bir sıkıntı yok amma ve lakin hani bir kısım zaman zaman tarihin değişik bölümlerinde ve aklı reddeden, akılla alakalı hiçbir şeyi kabul etmeyen öyle sufi topluluklar da olmuş ama her topluluğun içerisinden bir sapkınlık çıkar. Bu insanlığın doğasında var. Ailede çıkar, sülalede çıkar, beşkardeş yan yana otursa beşi de bir değil. Aynı anneden babadan. Çok basit, ilk katil Âdem Aleyhisselam'ın oğlu. Âdem aleyhisselam'ın ne suçu vardı? Yani bu böyle şey değil. Her yerden her topluluktan herkes, herkesten ve her topluluktan bir günah sudur eder, bir yanlışlık olur. Bunda bir sıkıntı yok. (Telegramda sesim kapalıymış. Bir de işin bu tarafı var. Ben telegramı kapatmışım herhalde, burda başlatıldı diyor.)

Akıl bize bütün her tarafta lazım. Hatta bazen derim ya rüya görüyorsun, o rüya normalde akla tecelli ediyor senin. Gözünü kapatıyorsun, hal görüyorsun. O akla tecelli ediyor. Bakın akla tecelli ediyor. Yani o dediğimiz insanın üzerindeki o akıl çalışmaya devam ediyor. Ha akılla alakalı ayrı bir sohbet edilebilinir. Buğday tanesin de dahi akıl var, senin hücrende dahi akıl var. Kendi lisanıyla, kendi diliyle, kendi haliyle. Aklı yok etmek, aklı ortadan kaldırmak mümkün değil veya Kur'an ve sünnet dairesinde aklı reddetmek de mümkün değil. Benim akılperestliğe karşılığım, Kur'an bunu söylemiş. Senin bunun üzerinde söylemeye, bir söz söylemeye hakkın yok. Bana göre bu ayet-i kerime olmaz deme hakkın yok. Bana göre bu hadis-i şerif olmaz deme hakkın yık. Bana göre bunun hükmü böyle olması deme hakkın yok. Neden? Onun Kur'an ve sünnet dairesinde hükmü koyulmuş. Yani bana göre ayakkabıdan da kurban olur, bana göre balıktan da kurban olur, bana göre sen birisine bir para tasadduk edersen kurban yerine geçmez. Geçmez ya! Olmaz. Ya? Ya kurban keseceksin sen. 'Bana göre böyle de olur' Olmaz. Sen dini sulandırma. Ama şimdi başka sulanma çıktı ya. Bir sürü vakıflar var, herkes veriyor vekâleti, koyunu gören yok, kurbanı gören yok! Hiçbir şeyi gören yok! Ne oldu kurban kesti arkadaş! İbadet

canım kardeşim. O kurbanın bacağından tutman da ibadet, boynuzundan tutman da ibadet. Onu gidip pazardan alman da bir ibadet. İbadet, kurban kesme, hayvan kesme ritüeli değil, ibadet. Bakın ibadet, sen ibadet ediyorsun. İşte kaç kilo et gelir, kantarla mı alalım! Allah seni iyi etsin. Namazı kılarken soruyor musun kaç gram kılacağım diye! Kıl Namazı. Kurbanı keserken de ölçü belli. Küçükbaşsa, dokuz aylık, on aylık olacak. Büyükbaşsa 2 yaşını doldurmuş olacak, 2 buçuk yaş mı Sait? İkibuçuk yaşı dolduracak bir de dişi atmış olacak, değil mi? Yapı aşmış olacak. Olmazsa olmaz. Bitti! İbadet. Sen et almıyorsun kasaptan. Et alacaksan git kasabın yoluna, ver ordan iki kilo eti, al. İbadet ediyorsun burda.

Akıl yürütme. Yani bu son dönemin insanı, Kur'an ve sünnetin üzerinde dahi akıl yürütmeye çalışıyor. Akıl yürütme canım kardeşim ya, din bu. Git kendine başka Allah ara o zaman, git kendine başka bir peygamber ara! Böyle hadis olmazmış! Git kendine peygamber ara! Ya nasıl olur? Düşünmüyorsunuz mu? Düşündük, doğru bunu gördük. Bana diyorlar düşün. Düşündüm diyorum, doğru bunu gördüm. Ben Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışacağım. Hakkında ayet var, hadis var. Sence ne düşündün? Senin düşündüğün ne? Ben Kur'an sünnete bağlı kalıyorum, imamların içtihadına bağlı kalıyorum. Sen neye bağlı kalıyorsun? Senin düşüncen ne? Onun düşüncesine göre, onun aklına uyacağım ben. İşte akılperestlik bu. Kur'an orda dururken, sünneti seniyye orda dururken, imamların içtihadı orda dururken, sahabenin uygulaması orda dururken, biz o arkadaşın aklına uyuyacağız! Ben bu akılperestliğe karşıyım. Ben Kur'an ve sünnetin hükümlerini anlamak için akıl yürütmek değil, karşı çıkmak için akıl yürütmeye karşıyım. Yoksa akılla bizim işimiz yok. Allah muhafaza eylesin. Bakara, ayet 76: **"Hiç akıl erdirmiyor musunuz?"** Bakara, ayet 164: **"Aklını kullanan bir topluluk için elbette Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren deliller vardır." "Hiç aklınızı kullanmıyor musunuz?"** Ali İmran, ayet 65. **"Siz ezan okuyup namaza davette bulunduğunuz zaman onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Çünkü onlar akletmeyen ve gerçeği anlamayan bir topluluktur."** Maide 58. Kimler akletmiyormuş? Ezanı duyduğu halde namaz kılmayan ve namaz kılanlarla alay edenler. Bunlar neymiş? Bunlar anlamayan, akletmeyen, gerçeği görmeyen toplulukmuş. Bakın Cenab-ı Hak, akletmeyenleri ne olarak nitelendiriyor? İbadetlerini yerine getirmeyen, Allah'ın farzlarını yerine getirmeyenleri, akletmeyen olarak görüyor yani cahil, akılsız, aklı olmayan, aklı çalışmayan kimse. Din önünde bu.

Bir kimse pozitif olarak beni ilgilendirmiyor. Ordinaryüs Profesörmüş, alkışlarız! Allah mübarek eylesin ama din önünde onu aklediyor olarak

bilebilmemiz için o kimsenin farzları yerine getirmesi lazım, Cenab-ı Hakkın emirlerini yerine getirmesi lazım ki biz onu akleden olarak görelim. Öbür türlü biz onu akleden olarak görmüyoruz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden akılla alakalı kırk beşle elli arasında, ben tam saymadım, Kuran-ı Kerim'den ayeti kerime bulmak mümkün. Böyle olunca yani Müslümanların akla karşı gelmeleri, bilhassa pozitif akla karşı gelmeleri, Kur'an ve sünneti seniyyeyi anlamak, yaşamak, yaşatmak mücadelesi dairesinde akla karşı gelmelerini düşünemeyiz. Bu mümkün değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden akıl insanların hayat standardını yükselten ve bilgi birikimi ile kendisini dolu dolu eden ve bilgi ile donandığı zaman ama dünyevi olarak olsun ama uhrevi olarak olsun pozitif bir noktada kemale ermiş bir akıl, muhteşem bir akıldır. Dini bir akıl, muhteşem bir akıldır. Sufi aklı, muhteşem bir akıldır. Manevi akıl muhteşem bir akıldır. Bunları akıl olarak hepsini tek bir noktada toplayabiliriz ama bunlar farklı farklı perdelerdeki akıldır. O yüzden dünyevi akıl dediğimizde ticaret aklı, sanat aklı, zanaat aklı, bürokratik akıl, siyaset aklı, bütün hepsini de bunların ayrı ayrı sınıflandırabiliriz veya felsefi olarak biz içine girdiğimizde Aristo'nun bakış açısı, Platon'un bakış açısı, Kant'ın bakış açısı, İslami olarak düşündüğümüzde Kindi'nin bakış açısı, Gazali'nin bakış açısı, Arabî'nin bakış açısı, Hz. Mevlana'nın bakış açısı… Bunların hepsi de akıl üzerinde muhteşem tespitleri olan kimseler. Baktığımızda, Dekart'ın akılla alakalı tespitleri, Freud'un akılla alakalı tesbitleri bunların hepsini farklı farklı birbirleriyle çarpıştıraraktan veyahut da birbirleriyle savaştılaraktan bunları cem edip, ondan sonra belli bir düzene çıkabilir miyiz? Evet. Hatta İslam dünyasının içerisinde dahi biz geriye doğru gittiğimizde bir kısım kelamcıların, tefsircilerin, fıkıhçıların akla yükledikleri anlamları farklı farklı algılayabilir miyiz? Evet. Maturidi'nin ayrı, Eşari'nin ayrı, fıkıhçılardan İmam-ı Azam'ın ayrı, İmam Şafi'nin ayrı, İmam Malik'in ayrı, İmam-ı Hanbel'in akılla alakalı farklı farklı tespitlerini görebilir miyiz? Evet.

Akılla alakalı ilk sufiilerle, sonraki sufilerin akıl üzerindeki önermelerini, yönermelerini, farklı farklı görebilir miyiz? Evet. Bunları normalde hepsini de farklı farklı cem edebilir miyiz? Evet. Bu, işin teferruatı ama. Bunun kestirmesi, benim kendimce kestirmesi şu; Kur'an dini olarak Kur'an bunu mu dedi? Evet. Sünneti seniyyeyi bu mu? Evet. İmamların içtihadı bu mu? Evet. Dinle alakalı benim meselem bitti canım kardeşim. Dinle alakalı benim meselem bitti! Aristo'ydu, Sokrates'ti, Platon'du; bunlara kim bakacaksa alsın baksın, beni ilgilendirmiyor, benim alanım değil. Benim alanım ne? Sufi. O zaman ben Arabî ne demiş, Hz. Pir Mevlana Celaleddin'i Rumi

hazretleri ne demiş, bunlara bakılabilir mi? Evet, eyvallah! Ama kestirme gideceksek dini olarak, Kur'an sünnet belli. Sufilik olarak ya yol belli. Arabî'nin komple Fütuhat'ını okuyup da Arabî'nin akılla alakalı önermelerini öğrenmeye gelinceye kadar beş vakit namaz kıl yeter. Onu sormayacak Cenab-ı Hak! Allah muhafaza eylesin. Bunu ayırt edersek dini akıl, dünyevi akıl olarak ayırt edelim ikiye. En kestirme yol bu. Dini akıl Kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatmak için bize lazım olan. Dünyevi akıl ne? Bizim eş, çoluk çocuk, işimiz, aşımız, eşimiz, memleket meseleleri, bu da dünyevi akıl olsun, mesele bitti. Allah muhafaza eylesin. Bir de yaratılıştaki ilk akıl dediğimiz şey, zaman zaman hatırlayın, eski sohbetleri, o da varlıkla alakalı, yaratılışla alakalı. O neydi? Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti idi. Ve ilk akıldı. Eyvallah! Bu kadar. Akılla alakalı daha fazla teferruata girmeye gerek yok.

"Bizim şu şeklimiz bu tatlı denizde su üzerinde kâseler gibi yüzer. İçi dolu olmadıkça kab, suyun yüzündedir. Dolunca denize batar."

Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, aklı denize benzetmiş. İnsanın zahirini de dış görünüşünü de tasa benzetmiş, tas. Diyor ki denizin üzerinden bir tas, denizin üzerindeki o tas normalde denizin üzerindeki kâse gibi yürür mü? Yürür ama denizin üzerinde yürürken denizin içinden haberi olur mu? Hayır ve denizin içinde yürür. Denizin üzerinde yürürken kendince savrulur mu? Evet. O zaman onu savrultmayacak olan şey nedir? Tasın dolu olması gerekir. Tas dolarsa ne olur? Batar. Nereye batar? Denizin içine batar, suyun içine batar. O zaman deniz akla benzediyse, tas da bizim vücudumuzsa, dolarsa batar içeri doğru, dolmazsa batmaz. O zaman o kimse de ne olur? O zaman akletmemiş olur. O zaman o kimse aklını bilgiyle, ferasetle donanımlandırmazsa o zaman o akıl batmaz. O şahıs batmaz yani maneviyata dalmaz.

"Akıl gizlidir. Ortada bir âlem görünüp durur. Bizim şeklimiz, o denizin dalgasından yahut tutsaklığından ibarettir."

Hz. Pir, bizim şeklimizi o dalganın, o denizin dalgasından yahut ıslaklığından ibarettir diyor. Sen kendine çok anlam veriyorsun. Sen kendine çok kıymet veriyorsun ama sen vücut şekli olarak senin sadece o bir ıslaklıktan, bir dalgadan ibaretsin. Yani sen kendi kendini var görüyorsun. Bakın, bir dalgadan ibaretsin. Dalga, denizin içerisindeki bir dalga. Varlığı komple hayal üzerinde yürür gör dediydi Hz. Pir, o hayal üzerinde yürürken, sen de o hayalin bir dalgasısın. Burdan ışık geliyor, devamlı geldiğini görüyorsun. O ışığın, bir şeyi, küçücük bir hücresisin sen ve o küçücük hücreler birleştiği

için bizde ışık kümesi gibi görünüyor. Aslında hepsi de birbirinden bağımsız mı? Evet ve hepsi de ayrı ayrı bizden bağımsız, bizden, her şeyden bağımsız tek başına birer hücre mi? Evet ama biz tembelliğimizle onu toplu mu görüyoruz. Evet. İşte insanlar da bu varlık denizinin içerisinde birer hücre gibi bağımsızlar mı? Evet ve bu varlık denizinin içerisinde o hangi perdede ise hangi dalgada ise o unsurun içinde mi? Evet. Baktığımızda biz deniz kenarına gitsek dalga vurduğunda o her vuran dalganın içerisinde milyonlarca hücre var mı? Evet ve o milyonlarca hücre kendilerinden haberleri var mı? Hayır.

Sebep? Çünkü onlar bizler de ki akıl gibi onlar da akıl yok ama milyonlarca insan olmuş olsa eğer kendini gördüyse kendini bulduysa kendini anlamlandırdıysa, o zaman kendisinin haberi olacak mı? Evet. O yüzden dedi Cenabı Hak nefsini bilen Rabbini bildi. Eğer böyle anlamlandırmazsa böyle haberdar olmazsa kendini bile bildi mi? Hayır. Kendini bilmeyen Rabbini bilebildi mi? Hayır. Tersinden bakalım. Allah'ı bildi, kendini bildi. Allah'ı bilmedi kendini bilebildi mi? Hayır. Allah'ı bilmeyen hiçbir şey bilemedi. Allah'ı bildi her şeyi bildi. O bilgiden uzaksa o zaman o da denizin içerisindeki hücre gibi kendinden haberi yok. Dalga ne tarafa gönderirse o tarafa doğru gidecek. Sen hala da kendince kendini varlık iddiasında bulunduracaksın ve varlık iddiasında bulunduğun müddetçe de sen hiçbir şeysin. Bakın, hiçbir şeysin. Kocaman bir deniz düşünün. Denizin üstünde bir hücre düşünün. Onun varlık iddiası olabilir mi? Olamaz. Bu insanoğlu, kâinatı tam olarak anlayabilmiş olsa kendi varlığını bir hiç görür. Biz kocaman dünya görüyoruz değil mi? Dünyadan bin ışık yılı uzaklaşmış olsan, dünyayı görebilir misin? Hayır. Dünya bir hücre haline gelir. Samanyolu dediğimiz bu sistemden bin yıl ışık yılı uzaklaşmış olsak, Samanyolu hücre gibi görünür bize. Küçücük bir hücre, esamesi görünmez, ağırlığı ölçülmez. Beş bin ışık yılı Samanyolu'ndan uzaklaşsa hiçbir hesaplama bu Samanyolu'nun ağırlığını bulmasını mümkün kılmaz. Matematikçilerin matematikleri yetmez, astrofizikçilerin astrofizik bilgileri yetmez. Beş bin ışık yılı Samanyolu'ndan uzaklaşsalar, Samanyolu'nu hesaplayamazlar ama biz Samanyolu'nu bu dairede var olarak ve büyük devasa bir varlık olarak görüyor muyuz? Evet. Artık siz kâinatı hesaplayamazsınız zaten, kimse hesaplayamaz ama o hesaplanamayan kâinatın içerisinde insanoğlu kendince kendisinde bir varlık görüp ne yazık ki Allah'a isyan ediyor ve kendince bu varlık deryasının içersinde nokta dahi kıymeti olmayan insan, özgül ağırlık olarak, nokta dahi, özgül ağırlık olarak hiçbir kıymeti yok.

Şuraya masaya insanı yatırsak, ölse, bir müddet sonra kurtlanır. Kurtlandıktan sonra kurtlar o vücudu yemeye başlar. O vücudu yedikten sonra

biterse vücut, kurtlar birbirlerini yemeye başlar. Kurtlar birbirlerini yemeye başlayınca son kalan kurt kendi kendisini de katleder. Ondan da hiçbir şey kalmaz. Senin varlık olarak gördüğün bu vücudundan dışarı bir tane hücre kalmaz, kemiklerin dâhil. Bir müddet sonra çürür, onlar da yok olur gider çünkü ama sen ben varım dersin. O zaman seni sen eden nedir? Akıldır. Seni sen eden şey manandır senin. Seni sen eden şey, ruhtur. Seni sen eden, seni Allah katında muhatap kılan şey budur ve bu varlığı yaratan, bu varlığı yaratan zat, Allah, seni kendine halife etmiş. Ne büyük lütuf. Ne büyük lütuf. Ne büyük bir lütuf! Seni muhatap kabul etmiş. Ne büyük bir lütuf! Muhatap görmüş seni, bu, bunun, bu lütfun, bu ikramın, bu ihsanın önünde beş vakit namaz, ibadet değil, şükür değil bu manada. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, hiç kimse Allah'ın rahmeti, bereketi olmadan cennete giremez, dedi. Yetmez ibadetlerimiz. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Suret o denize ulaşmak için neyi vesile ittihaz ederse etsin, deniz; sureti o vesile yüzünden daha uzağa atar. Gönül kendisine sır vereni; ok, kendisini uzağa atanı görmedikçe."

O zaman siz neyi vesile ederseniz edin, burda normalde denize ulaşmak için neyi vesile ederse etsin, deniz o sureti o vesile yüzünden daha uzağa atar. Yani burdaki deniz ne? Akıldı. Ve siz ona ulaşmak için neyi vesile etmeye çalışırsanız çalışın, sizi daha uzağa atacak. Sebep? Çünkü siz daha onu tanımadınız. Onu tanımadığınızdan dolayı ona vesileler tutuyorsunuz akılla alakalı. Oysa o akıl sende var. Sen onun farkında değilsin. Sende o nüve var. Sonradan gelen beyitlerde bunu anlıyoruz. Diyor ki:

"Atımı kaybettim sanır, bindiği atı inat ve hırçınlıkla yolda hızlı hızlı koşturur! O yiğit, atını kaybolmuş sanır, bindiği atı inat ve hırçınlıkla koşturmuştur."

Yani sen kendince kendi manandan, kendi hakikatinden uzaksın. Kendi manandan ve kendi hakikatinden uzak olduğun için sen kendi mananı ve hakikatini aramaya çıkmışsın yola ve o kendi hakikatinin üzerine binmişsin, hızla gidiyorsun amma ve lakin o bindiğin binek, senin aklın, sen akıl arıyorsun ortalıkta. O mana sende var. Sen dışarıda mana arıyorsun. O duygu sende var. Sen dışarıda duygu arıyorsun. O hikmet senin gönlünde var ama sen hikmeti dışarda arıyorsun, gönlünde aramıyorsun. Allah'ı zikretmiş olsan, gönlünden o hikmet pınarları coşacak. Allah'ı tanıma ve bilme yolunda gitmiş olsan, sen kendi hakikatini göreceksin. Sen halifesin, Allah seni halife olarak yarattı ve Cenâb-ı Hak bu varlık âleminde senden daha kıymetli

başka bir varlık yaratmadı. Sen meleklerden dahi kıymetlisin. Sen cinnilerden kıymetlisin. Sen şeytandan kıymetlisin. Sen varlığın içerisindeki diğer varlıkların hepsinden de kıymetlisin ama sen bu kıymetinin farkında olmadığından dolayı sen kendinde kıymet arıyorsun dışarda. O kıymet sende var aslında. O kıymet sende var ama sen bunun farkında değilsin. Sohbetin başındaki. Neden? Çünkü sen Allah'ı tanımadın. Neden? Tersinden baktığımızda nefsini tanımadın. Nefsini tanımadığından dolayı kendinin farkında değilsin. Allah'ı tanımadığından dolayı kendinin farkında değilsin. Sen kendini tanıma noktasında Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp, Allah'ı zikredip Allahın haramlarından uzak durup Allah'ı sevme dairesine girsen, bu mesele hallolacak. Ama sen hala daha inatla aaaaaaaaa deyip böyle kollarını böyle tutup Allah'a vuslat olacağını, kendini tanıyacağına inanıyorsun veya doğu felsefesine tabi olup sen kendini tanıyacağına inanıyorsun. Yok şöyle çakra açacağım, yok böyle takla atacağım diye uğraşıyorsun. Çakra açacağım takla atacağım derken on bin dolarları da veriyorsun. Kendini tanımaktan uzaksın veyahut da sen kendince kendine bir yol bulmuşsun, sen kendi aklını yol kabul etmişsin. Aklını sen kaldırmışsın ortadan, aklını sen koymuşsun orta yere, Kur'an ve sünneti ortadan kaldırmışsın, akılperest olmuşsun. Sen diyorsun ki ben çok akıllıyım. Ben Kuran'dan da akıllıyım. Ben sünneti seniyyeden de akıllıyım. Ben İmamı Azam'dan da akıllıyım. Ben İmam Malik'ten de akıllıyım. Ben Abdulkadir Geylani Hazretleri'nden de akıllıyım. Ben ehli sufiden de akıllıyım. Ehl-i tasavvuftan akıllıyım. Ben üstattan da akıllıyım, ben zakirden de akıllıyım. Ben şundan da akıllıyım, ben bundan da akıllıyım. Sen akıl küpüsün! Sen aklını ilahlaştırmışsın. Akıl küpüsün sen ama farkında değil. Ne arıyor? Mana arıyor. Bilmiyor, hani atın üstünde atını arayan kimse gibi. Hz. Pir biraz da böyle onunla alakalı Allah affetsin bana öyle geldi, kinaye yapıyor:

"O sersem bağırır, arar, tarar, kapı kapı dolaşır, her tarafı arar, sorar: 'Atımı çalan nerede, kimdir? Sersem! Diyor ki atımı çalmışlar benim, at altında cevap veriyor.

"Efendi, şu oyluğunun altındaki mahlûk ne? Evet, bu attır fakat bu at nerede? Ey at arayan yiğit binici, kendine gel!

Yani üstüne bindiği attan haberdar olmayan bir kimse gaflete düşmüş, gaflet içerisinde dolaşıyor. E şimde o zaman senin, ruh sende üflenmiş, akıl sende var, sen çıkıyorsun kendince seni sen eden unsurları dışarda aramaya çalışıyorsun. Sıkıntı bu zaten. Allah muhafaza eylesin.

"Can apaçık olduğundan pek yakın bulunduğundan görünmez. İnsan içi su ile dolu dışı kupkuru küp gibidir"

İnşallah buradan devam edeceğiz.

Hakkınızı helal edin. Ben daha fazla da hem böyle sesimi de yormak istemiyorum, çatallanmaya başladı. İnşallah 1120. beyitten devam edeceğiz inşallah. Cenabı Haktan Bir şey gelmezse önümüzdeki hafta. Sesim yine yavaş yavaş gitmeye başladı çünkü. Soru yok zannediyorum, gelmedi, tamam. Sorusu olan var mı? Yine de bir sorayım. Evet, hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. Cenabı Hak inşallah salı günü Allah'tan bir şey gelmezse burda yine Divan'ı Kebir okumaya devam edeceğiz inşallah. Allah razı olsun. El-Fatiha maassalavat. Âmin.

https://youtu.be/ccaEOpKppv0

MESNEVİ-İ ŞERİF 1120-1129. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim, Cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak olarak bilenlerin yanında, Cenab-ı Hak, hakkı hak olarak bilip hakkın yanında duranlardan eylesin. Şerri de şer olarak bilip şerrin karşısında olanlardan eylesin. Batılı batıl olarak bilip batılın karşısında batıl ile mücadele eden kullarından eylesin inşallah. Cümlemize Cenab-ı Hak, dilinden, gönlünden, ruhundan, sırrından, zikrullahını eksik eylemesin. Dilinden, gönlünden, ruhundan, sırrından muhabbetini eksik eylemesin inşallah. 1120. beyitten devam edeceğiz inşallah. Benim bayanlara bu şekerimi yüksek mi zannettiniz bugün demişsiniz, şekeri yüksekti, kahve getirmiş şey ne o, Adnan, tarçınlı kahve getirmiş. Allah Allah, bugün demek ki agresif bir sohbet ettim ya! Herhalde agresif bir sohbet oldu demek ki bugün. Allah iyi etsin inşallah. Biraz herhalde ben böyle agresifim galiba, olabilir, bir şey demiyorum ama bir kimseyi incittiysek özür dileriz inşallah. Haklarınızı helal edin inşallah, şimdiden helal edin, agresif davranabilirim, bırakırım burda, birinizi dövebilirim, çarpabilirim örneğin. Yani olabilir, her şey mümkün. O yüzden kafa normal değil, kafa normal olmayınca da hal ve hareket de tavırlar da normal olmayabilir. Rabbim cümlemizi affetsin İnşallah. 1120. Beyit:

"Can apaçık olduğundan pek yakın bulunduğundan görünmez."

Hz. Pir, can derken çok şey kasteder. Yani kelimenin kullanıldığı yere göre manası değişir. Mesela bir sufi için can diyebilir veyahut da bir kimse, kendisini komple bir can olarak nitelendirilebilir veyahut da nefsini can olarak nitelendirilebilir veya ruhunu can olarak nitelendirilebilir veya can dediğimizde o bütünsellik söz konusu olabilir ama genelde can denilince insanın bedeninde, bedene hayat veren, bedeni ayakta tutan bir olgu, bir oluşum olarak görürüz zaten. Kelime manası da bir şeyi örtmek, gizlemek kökünden geliyor. Öyle olunca işte kendisini örten, duyulardan gizlenen bir varlık diye nitelendirebiliriz bunu. İslam öncesi de İslam sonrası da bu ruh, nefis, can, bunlar hep üzerine çok tartışılmış. Yani denilebilir ki taa Helenistik çağdan itibaren, bunların üzerinde Aristo'dan Sokrat'tan, Eflatun'dan veya son dönem felsefeciler veyahut da şey olarak baktığımızda, İslami olarak baktığımızda işte Cindi'den, ondan sonra tutunda Farabi'den, Muhyittin İbni Arabî'den, Maturidi'den, İmamı Azam'dan, hepsi de bunların üzerinde fikir yürütmüşler, düşünmüşler. Hani işte can ne işe yarar, nefsin içerisinde mi algılanacak? Ruh ne işe yarar? Kimisi ruhla nefisi aynı kategoride nitelendirmiş. Kimisi nefsi ayırmış, ruhu ayırmış. Ruhun işlevleri farklı, nefsin işlevleri farklı demiş. Bunların içerisinde tabi Maturidi farklı konuşmuş. Maturidi'nin yolundan giden Nesefi, Maturidi'den ayrılmış, farklı konuşmuş. Daha da geriye gittiğimizde Mutezile farklı konuşmuş, farklı bakmış. Bu işin, Farabi'ye baktığınızda farklı bir şey bulabilirsiniz, Arabî'ye baktığınızda farklı bir şey bulabilirsiniz veyahut da Helenistik Çağ olarak Aristo'ya baktığınızda farklı bir şey bulabilirsiniz. Etkilenmiştir, etkilenmemiştir. Bunların tartışmalarına girmek istemiyorum hiç. Benim ekolüm, üç aşağı, beş yukarı bellidir, ben bakarım bu tip meselelerde Maturidi, İmam Maturidi ne demiş, fıkhi meselelerde İmamı Azam ne demiş, İmamı Muhammed ne demiş… Ben genelde bu çizgide kendimi tutmaya çalışırım. O yüzden bu can veya ruh dediğimizde Maturidi'ye göre söylüyorum bunu, suretlerin ve bedenlerin kendisiyle hayat bulduğu şey demiş, İmam Maturidi. Suretlerin ve bedenlerin kendisi ile hayat bulduğu şey. Bunu normalde ruh, can olarak bunu nitelendirebiliriz.

Tabii ben, canla ruhu hep ayırt ederim ya, canı ayırt ederim. Çünkü neden? Anne karnında çocuk daha henüz yumurta döllenir döllenmez onda bir can oluşur ve aslında meni de canlıdır, yumurta da canlıdır. İki canlı birleşir tek can haline gelir. O bir canlıdır. Biz ona mesela bir ruhun tecelliyatı olacaksa ona bir mesela normal herhangi bir varlığın ruhu olarak da düşünebiliriz veya varlığın aklı olarak da düşünebiliriz ama sonuçta Cenab-ı Hak ona bir müddet sonra, kendi ruhumdan üfledim dediği ona ruh üfler.

Bu ne zamandır? İşte dört ay sonradır. Tabi burda Hz. Pir can derken hem bedende dolaşan ruhun tecelliyat olarak üç aşağı beş yukarı öğle bahsetmiş ama yani burdaki kastımız bedenin sadece canlılık vasfıyla vasıflanması değil. Çünkü onu kemale erdiren, onu olgunlaştıran onu kıymetleştiren şey, insanın normalde ruhudur. Öyle olunca hem beden ve suretin normalde hem de maddi manevi özelliklerinin işlerlik kazanması, görevlerini yerine getirmesi, bunların hepsi de bu fonksiyonel hareket haline gelmesi, o ruhun o kimsenin üzerindeki tecelliyatı ile alakalı. Yani normalde biz gün içerisinde hareket ederken, hayatın içerisinde koşuşturma devam ederken biz bunun farkında değiliz ama yani o işlevini yerine getiriyor, o çalışıyor boyna. Biz yemek yiyoruz. Yemeğin üzerinde çalışma devam ediyor. Su içiyoruz, suyun üzerinde çalışma devam ediyor. Bakıyoruz biz bir yere onun o çalışma devam ediyor. Düşünebiliyor musunuz vücudunuzdaki bütün maddi manevi ne kadar her ne var ise hepsi de harıl harıl her daim çalışıyor ama biz bunun çalışmasının farkında değiliz. O yüzden bunların hepsi ne ile mümkün? Hepsi de o ruh ile mümkün. Eğer o ruh olmaz ise bedenin bir anlamı kalmayacak. Biz o ruhla yaşıyoruz. Diyeceksiniz ki öldüğümüzde işte ruhla nefsi ayıran veya ruhla canı ayıran olgulardan, ayrıştığı yerlerden birisi de burası. Çünkü ayet-i kerimede Cenab-ı Hak ruhu ne yapıyordu? Uyuduğumuzda ruh kendi katına çıkıyor ama beden orda yatıyor mu? Uyuyor mu? Evet. Beden orda yatarken, uyurken, hayat işlevleri devam ediyor mu? Evet. Canlı mı? Evet. Bakın midesi, kalbi, damarları, ciğerleri, böbrekleri, bütün iç organları çalışmaya devam ediyor mu? Ediyor. İşte o normalde oysa ruh ondan ayrıldı mı? Ayrıldı. Orda bunu çalıştıran şey, olgu, can. Ruhu ayırdık burdan çünkü bakın. İmam Maturidi'de bu konuyu derinlemesine hani inceledin desen, incelemedim ama İmam Maturidi nefisle ruhu ayırt ettiğini biliyorum, ayrıştırıyor. Hz. Pir'den devam ediyor:

"İnsan, içi su ile dolu, dışı kupkuru küp gibidir"

Yani insanın içi ruhla, canla, akılla, damarlarla, bütün her şeyle, küp gibi. İçinde envayi çeşit ne ararsanız var. Maddi manevi. Hepsi de içinde ama dışardan baktığınızda kuru bir küp gibi diyor Hz. Pir. Yani dışardan bakıyorsunuz, damarınız dışardan görünmüyor veyahut da akmıyor veyahut da içtiğiniz su görünmüyor veya su dolaşım yaparken o görünmüyor ya ne kadar nehir dolaşıyor öyle değil mi vücudumuzda! Nehir yani muhakkak mektepliler biliyordur şimdi okullular kaç kilometre damar olduğuna dair, bilen var mı? Aklında tutan? Vücudumuzda kaç kilometre damar var? Dünyayı kaç sefer? 2,5 sefer dünya üzerinde tur atıyor. Kimdi elini kaldıran? Efendim? Dünyanın etrafında 7 sefer tur atıyor! Bilgide şüphecilik oldu. 100.000 kilometre civarında, evet! Yani vücudumuzda 100.000 kilometre!

Dünyanın etrafını 2,5 sefer mi çeviriyor o zaman? Ordan, Hz. Google'dan mı baktın? Tamam ya, 2,5 kez. O zaman, ilk söyleyenin bilgisi doğrulandı. 2,5 kez, tamam. Sen 2,5 kez dedin değil mi? Evet. Sen de mi Hz. Google'a baktın? Helalin var, güzel. Yani dünyanın etrafını 2,5 kez dolaşan içimizde nehir var. Sanatı gör ki sanatkârı anlayasın. Sanata kör olan, sanatkâra da kör olur. Sanata aşina olan, sanatkâra da aşina olur. Çünkü sanatkâr, sanatı ile konuşur. Dünyanın etrafını 2,5 kez dolaşacak nehirler, bu vücudun içinde. Hz Pir de diyor ki 'içi su ile dolu, dışı kupkuru küp gibidir.' Dünyanın etrafını 2,5 kez dolaşacak nehir var içimiz de. Demek ki içi su dolu. Bir de insan neydi? Yüzde yetmişi miydi su? Kaç? Yetmiş biri. Aferin. Yüzdeyetmişbiri suymuş içimizin.

Bugün gündüz de sormuşlardı suyun anlamı ne diye, evet yani normalde demek ki Hz. Pir enteresan bir şey söylüyor. Bundan 840 yıl önce diyor ki insan içi su dolu, dışı kupkuru bir küp gibidir. Demek ki bir de işin manevi tarafı var. Ruh nerde tecelli ediyor? Bizim vücudumuzdan. Bakın; akıl, ruh, can, nefis, hepsi de bunlar manevi oldular. Hepsi de bizim vücudumuzun içinde tecelli ediyor. İçerde cümbüş var ya, ahenk var. Düşünsenize, kalp çalışıyor, böbrek çalışıyor, ciğerler çalışıyor, bağırsaklar çalışıyor, vücudun bütün iç organları, iç âlemi komple çalışıyor. Melekler her biri harıl harıl çalışıyorlar. Devasa bir fabrika düşünün. Dünyanın etrafını 2,5 kez dolaşacak nehir var. Ne, bir de ne diyorlar? Dünyanın en uzun nehri neresiydi? Misisipi miydi? En dolu olanı Amazondu galiba, değil mi? En uzunu Nil mi? Nil. Bundan sonra size dünya haritasından, coğrafyadan, ondan sonra, böyle, bu böyle olmaz yani, Allah Allah! Dünyanın en uzun nehrini bilen yok! Debisi en yüksek nehri bilen yok! Sorsam Ankara nerenin başkenti diye, bana soracaksınız neresiydi diye. Böyle bir şey olur mu ya, Allah muhafaza eylesin.

"Kırmızı, yeşil ve sarı. Bu üç renkten önce ziyayı görmezsen, bunları nasıl görürsün!"

Kırmızı, yeşil ve sarı. Bu üç renkten önce ziyayı görmezsen, bunları nasıl görürsün? Yani normalde renkleri gösteren ve onları kırmızı, yeşil ve sarı diye ayıran üç tane normalde bunları algılatan üç tane nur var. Yani bir şeyi kırmızı görmemizi, yeşil görmemizi, sarı görmemizi sağlayan nurlar var bizim üzerimizde tecelli eden. Şimdi yerin de göğün de nuru Allah'tır. Bu bilgiyi aldık koyduk buraya ama bir de nurların, halk tarafından, yani bir hakkın tecellisi var. Bir de halkın tecelliyatı var. Bu nurlar normalde mesela bu renge baktığımızda baktık, o nura baktım, o nura baktığımda onun üzerinde benim akıl nurum tecelli etti onunla alakalı ve aynı zamanda görme nuru tecelli etti. Aynı zamanda da maddi nur tecelli etti. Eğer bende akıl nuru olmamış olsaydı, ben o nurun, o nur olduğunu anlamayacaktım. İnsan

olduğunu da anlamayacaktım. Akıl nuru yok çünkü ve dinden de sorumlu olmayacaktım. Ben o nura bakarken, eğer görme nurum olmamış olsaydı, akıl nuru var ama görme nuru yok. Göremeyeceğim. O zaman o nurun ben neye benzediğini, ne olduğunu, kim olduğunu, rengini, boyunu, posunu, kilosunu, endamını bilemeyeceğim. Neden? Görme nuru yok çünkü ben de. Eğer normalde bir de bütün zahir âlemi çevreleyen maddi nur var. O maddi nur olmazsa, ben yine o nuru tanıyamayacağım. O nur burda otursa dahi. Mesela buranın şimdi maddi nuru ne? Elektrikler. Elektrikler kesilmiş olsa, lambalar olmamış olsa bizim burada birisini tanımamız mümkün mü? Mümkün değil ama elektrikler var veya güneş var. Biz o güneşin farkında değiliz. Aydınlığın farkında değiliz. O kimseyi gördük ya, o kimseyi gördüğümüzden, fark etmedik biz onu, tanımlamadık. Bu neden kaynaklandı? Gafletten. Biz gündüz oldu, gündüz normalde o nuru görmemizin sebebi güneş. Eğer güneş ışığı olmamış olsa biz onları o nur olarak tanıyamayacağız. Sebep? Çünkü karanlıkta göremeyeceğiz biz o nuru. Karanlıkta görebiliyorsak, o zaman farklı bir şey tecelli edecek. İşte Hazreti Pir diyor ki kırmızı yeşil ve sarı, bu üç renkten önce ziyayı görmezsen bunları nasıl görürsün! Yani eğer aydınlık olmamış olsaydı, güneş olmamış olsaydı, her yer karanlık olacaktı. O zaman renk anlamı kalmayacaktı. Karanlığa gittiğinizde renk anlamı yok. O zaman onu renk olarak gören şey bizdeki göz, akıl ve maddi nur. Bu üçü birleştiğinde biz de biz o renkleri ayırt edebiliyoruz. Bu üçü birleşince insanları ayırd edebiliyoruz kadın mı erkek mi boyu kısa mı uzun mu kilolu mu değil mi ismi ne? Bu üçünün tecelliyatında onları biliyoruz ama bunları bile bilirken biz maddi nur manasında güneşi görmezsek veya maddi nurdan farkını fark etmezsek, o zaman o bizim gafletimizden ve bunların hepsi de birbirini tamamlayan, birbirine muhtaç olan şeyler. Yani akıl nuru, maddi nura muhtaç. Maddi nur, görme nuruna muhtaç. Bu üçünün bizde tecelli ettikten sonra da yetiyor mu? Yetmiyor. Neden? Bunların hepsinin de çalıştığı düzlem Allah'ın nuru çünkü. Eğer Allah'ın nuru olmamış olsa, bunları aynı düzlemin içerisinde çalışması mümkün değil.

"Fakat senin aklın renkler içinde kaybolduğundan dolayı, o renkler senin nurunu görmene engel oldu"

Ama biz şimdi dünyanın şatafatına, şatahatına, biz onun renklerine baktık. Rengi vereni değil, rengi göstereni değil, rengi yaratanı değil veyahut da gecenin ardından gündüzü getireni değil, bunları biz normalde mevcut gördüklerimizin içinde kaybolduğumuzdan dolayı, o gördüğümüzün arkasında, perdenin arkasını göremedik, gaflete düştük. O renkler bizi aldattı. Gördüklerimiz bizi aldattı, gördüklerimizin arkasındaki faal olan Allah'ı görmekten uzak olduk. Bu akıl bizi bunları gördükten sonra Rabbimize

yaklaştıracağına, Cenab-ı Hakka vuslat kapısını açacağına, biz bunları, bu renklerle biz hemhal olduk. Dünyanın geçici renklerine aldandık. Etrafımızdaki geçici renklere aldandık. Gördüklerimize baktık aldandık ve böyle olunca akıl zahire göre hükmetti. Zahiri görünce kendi manasını unuttu. Kendisinin ne olduğunu unuttu. Kendisinin ne olduğunu kendi manasını unutunca da gaflete düştü.

"Gece olunca o renkler örtüldü. O vakit rengi görmenin nurdan olduğunu görüp anladın. Harici nur olmadıkça, rengin görünmesi mümkün değildir. İçteki hayal rengi de böyledir."

Gece olunca maddi nur ortadan kalktı. Gece oldu çıktık dışarı şimdi, çok karanlık bir yerde olmuş olsak, hani derler ya göz gözü görmüyor diye, hiç kimse hiçbir şey görmez. Hatta öyle bir karanlık olur, yıldız da olmaz, ay da olmaz. Zifiri karanlıkta ıslık çalmaya başlarız korkumuzdan, karanlık korkutur insanı. Allah muhafaza eylesin, o korkaklığın şerrinden de Allah'a sığınırım değilmiş ya o yüzden dedim Allah muhafaza eylesin diye. O yüzden o harici dediğimiz o maddi nur olmayınca bir şey görmek mümkün değil. Yani vücudun haricindeki olan maddi nur, eğer yoksa tecelli etmeyecekse, o zaman bizim herhangi bir şeyin rengini görmemiz, bir renk görmemiz mümkün değil. Aynı şey vücudumuzun için diyor ya içteki hayal rengi de böyledir. O zaman insanın vücudunun içindeki rengi de hayalin, hayalini iç rengini görmesi için de nur lazım. O da bizim iç nurumuz. Onun da değişik tecelliyatları var mı? Evet. Eğer onun farkına varmaz isek o zaman biz iç âlemimizden de neyiz? O zaman iç âleminizin farkında değiliz. İç âlemimize körüz. Biz kendi iç âlemimizde, ruhumuzdan haberimiz yoksa nefsimizden haberimiz yoksa aklımızdan da haberimiz yok ise o zaman biz iç âlemimizden de körüz. O zaman bizi biz yapan hem dış âlemimiz, hem de iç alemimiz dış alemde güneş olmazsa veya bir aydınlatıcı bir elektrik argüman olmaz ise bizim renkleri görmemiz, insanları görmemiz mümkün değil. İç dünyamızda da eğer ki biz içimizden habersizsek, iç dünyamızdaki ruhumuzdan, nefsimizden, canımızdan haberdar olmamız mümkün değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden içteki hayal rengi de böyle yani bizim içimizde nasıl? Böyle. Eğer içimize bir güneş doğmadıysa içimizdeki güneşi tanımıyorsak, içimizdeki güneşi bilmiyorsak, o zaman biz kendi iç âlemimize de neyiz? Körüz.

"Dış renkleri güneş ve Süha yıldızının nuruyla görünür."

Yani dış renkler güneşte görünür. Yani o harici nur dediğimiz, maddi nur dediğimiz tecelliyatı güneştedir. Süha yıldızı enteresan, böyle bir hani burda görünce dedim bu Süha yıldızı ne? Hiç bugüne kadar dedim duymadım bu yıldız ismini. Eskilerde Süha yıldızı diye tanımladıkları bir yıldız

var. İnsanın görüşünün keskin olup olmadığını o yıldızı görüp görmemesi ile bağdaştırırlarmış.

Yani eğer ki sen semaya baktın gece, Süha yıldızını gördün, Süha yıldızını gördüğün an senin görüşün keskin. Görüşün doğru. Sen uzakları görebiliyorsun gece olunca. E şimdi gündüz o normalde dış renkler güneşle görünecek. E gece olunca, normalde gece olunca hiçbir şey görünmeyecek. Şimdi sen normalde eğer sen tabi burda maddiyi manaya çevireceğiz şimdi, Süha yıldızını gece görebiliyorsan, o zaman senin maddi olarak görüşün keskin. Mana olarak da eğer bir Süha yıldızın var ise onu görebiliyorsan o zaman manan da keskin ama mana itibariyle sen bir Süha yıldızını göremiyorsan, o zaman senin yol göstericisizsin sen, Allah muhafaza eylesin. Yani senin yol göstericin, iç âleminde harekete geçmemiş. Sufiler için bu neydi? Kalpte oluşan Cenab-ı Hakkın zikrullah nuruydu. Zikri velediydi. Ne yapıyordu bu? Bu sufi çok zikredince o da kalpte yerleşiyordu. Kalpte zikretmeye başlıyordu ve sonra ne oluyordu? Bizi sevk ve idare ediyordu. Haramlardan uzak tutuyordu. Burdan gitme, burdan git diyordu. Bunu yapma, hadi namazını kıl, hadi şunu yap, hadi bunu yap diye ne oluyordu? Bir zikir nuru oluyordu. Bunun üzerinde farklı farklı konuşabiliriz ama o zikir nuru sonradan ne olacak bizde? Marifet olacak. Sonra nereye doğru koşacak? Marifet nuru ile nurlanacak o kimse. Bunun yolu ne? Başlangıcı ne? Zikir. Çok zikretmemiz gerekiyor. Allah muhafaza eylesin.

"İç renkleri ise yüce nurların aksiyle görünür. Gözünün nurunun nuru da gönüldür. Göz nuru gönüllerin nurundan meydana gelir."

Yani o zaman iç renkleri de neymiş? Nurların aksi ile görünüyormuş. Nurunun aksi nedir? Cenab-ı Hak'tır. Allah bize kendi ruhundan üfledi. Kendi ruhundan üfleyince aksi olmuş olduk biz. Cenab-ı Hakkın, zatı her şeyden münezzehtir. Tanımamız mümkün mü? Mümkün değil ama aynaya bir şey tecelli ettirirse o zaman tanıyoruz, anlıyoruz. İşte iç renkleri de Cenab-ı Hakkın tecelli etmesi ile çünkü bakarsan göz nuruna, hayvanlarda da var. Bakarsan akıl nuruna yani hayvanda da var çok düşük seviyede yani işte yavrusunu tanımlayabiliyor. Yuvasını tanımlayabiliyor. Bu normalde hayvani bir ruh olarak nitelendirilebilir miyiz bunu? Evet. Bitkisel ruh veya akıl olarak nitelendirilebilir miyiz? Evet. Bir tohum atıyorsunuz toprağa, bir müddet sonra yeşeriyor, bir müddet sonra filizleniyor. Filizleniyor, yeşeriyor. Bir müddet sonra meyveli ise meyve vermeye başlıyor. Onun da içinde ne var? Bir nur var ve hatta biz ona akıl diyebiliriz. Onlar normalde o akıl nuru onda ne yaptı? Tecelli etti ve onu yoluna devam ettirdi. Onun da kendine göre ne var bir aklı var. İşte normalde insanı da hayvanlardan ayıran unsur, insanın üzerindeki tecelli eden, insani nur veya insani ruh diyebiliriz.

Bu insani ruhla bu insani nurla ne yapmış olduk? Biz hayvanlardan ayrılmış olduk. İşte o normalde onun en önemli durduğu yer de ne? En önemli hali ne? Gönül nuru. O gönül nuru ne yapıyor? İnsandaki insanı insan eden en önemli olgu olmuş oluyor.

"Gönül nurunun nuru da akıl ve duygu nurundan olmayan, onlardan ayrı bulunan Allah nurudur."

Bakın, gönül nurunun nuru da akıl ve duygunun nurundan olmayan, onlardan ayrı bulunan Allah'ın nurudur. Allah'ın nurudur. Haa, Allah nurudur deyince, hemen ayet-i kerimeye gideceğiz. Ayet-i kerimede Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de ne buyurduydu? Allah'ın 'Allah göklerin ve yerin nurudur.' O zaman o gönül nurunun nuru da akıl ve duygu nurundan olmayan, onlardan ayrı bulunan Allah nurudur. O zaman Allah'ın nuru sıraladığımız az önceki bunların hepsinden beri. Sıraladıklarımızın hepsi de Allah'ın nurunu tanımlamak için. O mu? Değil. O değil mi? O! Neden? Çünkü Cenab-ı Hakkın sıfatlarının nasıl tecelli ettiğini, Cenab-ı Hakkın sıfatlarının ne olduğunu bilmiyoruz. İmam-ı Azam'a göre Semi ismi şerifi görendir, özür dilerim duyandır. Allah'ın nasıl duyduğunu bilmiyoruz biz.

El-Basir ismi şerifi görendir. Allah'ın nasıl gördüğünü bilmiyoruz biz. Bizim görmemiz ile Allah'ın görmesi aynı değil, benzer değil. Benzetmeye çalışırsak şirke düşmüş oluruz. O hiçbir şeye benzemez. Sıfatları da onun hiçbir şeye benzemez. İnsanların sıfatları Allah'ın sıfatı değildir. İnsanların üzerinde tecelli eden şey Allah'ın yaratmasıdır. O yüzden Cenab-ı Hak Allah'lığını, ilahlığını kullarıyla paylaşmaz. Allah Allahlığını hiçbir kimseyle, hiçbir şeyle paylaşmaz. Onu o hale getirirsek şirke düşmüş oluruz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden, Nur Suresi ayet 35: 'Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun misali, içinde çerağı bulunan bir kandil yuvası gibidir.' Meşhur ya bu ayeti kerimeyi hemen hemen herkes bilir. Allah muhafaza eylesin. Ayeti kerimenin sonu: 'Allah nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. Allah insanlara misaller verir ve Allah her şeyi bilendir.' Şimdi deminden beri hani birçok nur tecelliyatı anlattım ya, aklın nuru, maddi nur, ondan sonra işte görme nuru, bunların birçok insan üzerinde tecelli eden Cenabı Hakk'ın nurları var ama ayeti kerimede diyor ki 'Allah nur üstüne nurdur.' Bu nurların hepsinin üstünde bir nurdur Allah. Sen çünkü bu nurları kendince böyle Allah'ın nurundan üstün tutma, aklın nuru bizim aklımızla alakalı, gözün nuru bizim gözümüzde alakalı. Bu, Allah'ın görmesi değil çünkü veya bizde Allah'ın aklı yok, o yüzden Cenab-ı Hak nur üzerine nurdur.

"Geceleyin nur yoktu, renkleri görmedin. Nur'un zıddıyla tereddütsüz olarak bilirsin."

Nurun zıddıyla tereddütsüz bilirsin. Cenab-ı Hak hani bu son dönem bunu böyle daha fazla dile getirmeye başladılar ya, her şey zıddıyla kaimdir. Yani zıddıyla vardır ama bir tek Allah'ın zıttı yoktur. Her şeyin zıttı vardır, Allah'ın zıttı yoktur. Herkesin ve her şeyin bir zıttı vardır. Cenabı Hakkın sıfatlarının zıttı yoktur. Cenab-ı Hakkın zatının da zıttı yoktur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bizde Cenab-ı Hakkın nurunun tecelli ettiği aynası, alanı vardır. Bizde Cenab-ı Hakkın nurlarının aksi bize tecelli eder yani akseder bize, ondan akseder. O yüzden bir kimsenin hani kendince akıl nuru Cenab-ı Hakkın batın ismi şerifinin aksetmesi gibidir. Yoksa bir kimsenin akıl nuru, Allah'ın aklı gibi değildir. Allah muhafaza eylesin. Evet, ben bu kadar niyet etmiş, hazırlanmışım. Böyle kendi kendime de söz verdiydim dedim. Çok uzun sohbet etmeyeceğim, sıkılmasın kimse diye. Çünkü sohbet uzarsa bir de burda herkes şimdi yelde oturuyor. Canı acımasın kimsenin. Soruları alalım varsa soru. 1130' dan devam edeceğiz inşallah

https://youtu.be/gssIApfNtk8

MESNEVİ-İ ŞERİF 1130-1141. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin, Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak, Ümmeti Muhammedi muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak, Ümmeti Muhammedi korusun. Memleketimizi her türlü afattan, her türlü sıkıntıdan korusun inşallah. Memleketimize zarar verecek olan insanlara fırsat vermesin. Zarar verecek olanların hem zararlarını hem de kendilerini bertaraf eylesin. Cenab-ı Hak dertlerimize derman eylesin, hastalıklarımıza şifa nasip eylesin, bermurad olanların muratlarını halleylesin, sıkıntılarımızı def eylesin. Müşkülatlarımızı hal eylesin inşallah. Rabbim tüm kardeşlerimizin maddi manevi sıkıntılarını def eylesin, her türlü şerlilerin şerrinden korusun, muhafaza eylesin. Yerdekilerin şerrinden, göktekilerin şerrinden, karanlığın şerrinden, karanlık fikirlerin, gönüllerin şerrinden cümle kardeşlerimizi ve Ümmeti Muhammedi korusun inşallah. Cenabı Hak bütün Ümmeti Muhammedi ve kardeşlerimizi açlıktan, kendilerini sapkınlığa götürecek, inkâra götürecek, küfüre götürecek açlıktan, kendilerini küfre götürecek, sapkınlara götürecek zenginlikten ve küfre götürecek fakirlikten korusun, muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak cümlemize gönül genişliği versin. Gönül derinliği versin. Akıl feraseti versin. Rabbim doğruyu görenlerden eylesin. Doğruyu yaşayanlardan eylesin. Cenab-ı Hak gönüllerimize hakikat penceresini açsın. Hakikatini gönüllerimize indirsin inşallah. Cümle kardeşlerimize ilmi ledün nasip eylesin. İlmi ledünle hayatlarını devam ettiren kullarından eylesin. Rabbim inşallah kendisinin razı olacağı bir kul olarak huzuruna aldığı kullarından eylesin. Âmin inşallah. Allah razı olsun. Bu sesten imtihan mı oluyoruz gene. Salim de şimdi ordan dinlesin artık şimdi. Telefon açsın hiç

olmazsa ordan dinlerken, şurasını şunu şu yapsın desin bari. Ya! bitti mi? Deneme yapayım mı? Tamam mı? Bu kadar mı? İyi. Salim, böyle iki tane genç taze evliye bırakmasaydı bu işi daha iyi olurdu ama bunlar taze evliler çünkü, daha akılları yerli yerine oturmadı. Evet, 1130. beyitten devam ediyoruz inşallah. Bir önceki hafta neydi? 'Geceleyin nur yoktu, renkleri görmedin. Nurun zıddıyla tereddütsüz olarak bilirsin.' Yani bir şeyi zıddıyla, bir şeyin yokluğunu varlığını bilirsin. Bir şey zıddıyla ayakta durur. Zıddıyla tanınır. Bu manadaydı.

"Allah; bu zıddiyetle, gönül hoşluğu meydana gelsin, her şey iyice anlaşılsın diye hastalığı ve kederi yarattı."

Yani bir şey zıddıyla bilinecek ya, zıddıyla bilinsin diye hastalıkla kederi yarattı. Eğer hastalık ve keder olmamış olsaydı, insanlar o gönül hoşluğunu tam olarak idrak edemeyecekler. Gönül hoşluğunu bir lütuf olarak, bir ikram olarak görmeyeceklerdi. Sebep? Çünkü o kimsede bir keder yok. O kimsede bir hastalık yok. O kimsede bir keder ve hastalık olmayınca o zaman gönül hoşluğunun kıymetini bilmeyecek yani sağlığın kıymetini gidip hastaya sor derler ya yani hasta kimse sağlığın kıymetini bilir. Hani bizim Nasrettin Hoca minareden düşmüş, demiş ki bana bir tane minareden düşeni getirin. Sebep? Minareden düşmeyen, minareden düşenin halini bilmez. O yüzden bu âlem komple varlık âlemi, zıtlıklarla doludur. Her şeyin bir zıttı vardır. Yani hastalık var, onun şifası da var. Şifa var hastalık da var. Keder var, onun karşılığında hoşluk da var. Dert var, onun karşılığında derman da var. İşte güzel var, onun karşılığında çirkin de var. Güzel ahlaklı da var, kötü ahlaklı da var. Eğer kötü ahlaklı olmamış olsaydı güzel ahlaklının güzel ahlaklı olduğunu biz bilemeyecektik. Çünkü kötü olursa iyinin kıymetini bileceğiz. Kötü olmazsa iyinin kıymetini bilebilir miyiz? Bilemeyiz. Tabi bu zıtlıkları da Cenab-ı Hak ayet-i kerimede belirtiyor. Ne diyor? 'Kör ile gören bir değildir ve karanlıklarla aydınlıkta gölgelik ile sıcaklıkta diriler ile ölüler de bir değildir."

O zaman normalde demek ki neymiş? Ayet-i kerimede kör ile kör olmayan, görenler bir mi? Değil. Kâfir ile mümin bir olur mu? Olmaz. O zaman diri ile ölü bir olur mu? Olmaz. Karanlık ve aydınlık bir olur mu? Olmaz. Cenabı Hak, zıtlıkları Kuran'ında beyan ediyor. Bir şey zıddıyla mukim. Bir şeyin zıttı olmazsa, bizim onu anlamamız mümkün değil çünkü yani günah işleyen de olacak işlemeyen de olacak. Neden? Günah işlemeyenin ne olduğunu anlayacağız biz veya günah işleyen olacak. Günah işleyenin ne olduğunu anlayacağız ve bu tabii ayeti kerime devam ediyor: 'Muhakkak ki Allah dilediğine işittirir. Sen kabirlerde olanlara işittirecek değilsin." diyor. Fatır Suresi, 19'dan 22' ye kadar. Yani normalde bakın kabirlerinde

olanlara işittirecek değilsin. Yani kabirlerde olana işittirecek değilsin dediğinde o kimse dünyada yaşıyor, dünyada yaşarken ölü hükmünde. Neden? O çünkü iman etmedi. Neden? Onun kalbi çalışmadı. Neden? O iyi amellerde bulunmadı. O yüzden o dünyada yaşarken kabre girmiş gibi o kimse, kabre girmiş gibi. Çünkü o imanı yakalayamadı, Allah muhafaza eylesin. O yüzden bütün her şey zıttıyla mukim. Beyaz varsa siyah var. Siyahın siyahlığı beyazla anlaşılacak. Renklerin zıtlığı, insanların zıtlığı, varlığın içerisindeki bütün her şey zıttıkla hâkim.

Allah'ın sıfatları da aynı. Allah'ın daraltan sıfatı da var, genişleyen sıfatı da var. Allah'ın öldüren sıfatı da var dirilten sıfatı da var. Bakın sıfatlarında dâhi zıttık var. Eğer sıfatlarında zıtlık olmamış olsaydı biz Allah'ı tanımlamakta da güçlük çekecektik. Allah'ı tanımlamakta güçlük çekmediğimiz nokta çünkü sıfatların da zıtlıklarla tecelli etmesi. O yüzden bu varlığın tamamında zıtlıklar hâkim. Bakın zıtlıklar hâkim ve nasıl karanlıkla aydınlık, gölgelikle sıcaklık bir olmazsa aynı şekilde canlılar da ölüler de bir olmaz. Bu tabii Allah Kuran'ın da bunları örneklemiş bize. Birkaç tane örnek vermiş. Anlayana birkaç kelime yeter zaten. Arif olana lafın fazlasına gerek yoktur. Hani arifse ona lafın fazlasına gerek yoktur. Ona iki kelime yeterlidir ona, fazlaya gerek yoktur. Cenab-ı Hak kuranında öz nitelikte tutmuş. Öz! Öyle olunca işte aydınlıkla karanlık, ölüyle diri, gece ile gündüz; mesele bitti. Demek ki her şey zıddıyla biliniyor. O yüzden zıtlığı olmazsa bir şeyi bilmek bu noktada mümkün değil ve bu zıtlıkları varlık âleminde arttırmamız mümkün. Arttır boyna. Kuraklık, ıslaklık, sıcaklık, soğukluk, yağmur, yağmursuzluk, rahmet rahmetsizlik… Bunu normalde çoğalt, istediğiniz kadar, bütün her şey varlığın içerisinde her şey, zıtlıkla kaimdir, vardır ve bir şey var ise onun muhakkak zıttı da vardır. Muhakkak onun ters tarafı da vardır. Allah iyi etsin inşallah.

Ali İmran: 'Göklerin ve yerin yaratılışında gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde akıl sahipleri için elbette ayetler vardır.' Demek ki gece ile gündüz, gündüz olmazsa gecenin kıymeti, gece olmasa gündüzün kıymeti bilinmeyecek. Gecenin gece olduğu gündüzle sabit. Gece gündüze muhtaç, gündüz geceye muhtaç. Gündüz geceye gebe. Gece gündüze gebe ve gece ile gündüz birbirini kovalıyor. Biz eğer gece olmazsa gündüzün kıymetini bilmeyeceğiz. Biz gece olmazsa gece varmış diye gecenin varlığından da bilmeceğiz. Bir şeyin zıttı yok ise bir şeyin zıttı yok ise bu Allah'ın zati hariç, onun varlığı bilinmez. Bakın onun varlığı bilinmez. O yüzden âlemler dahi kendi zıtlıklarını yerine getirir. Âlem, Cenab-ı Hakkın yaratmış olduğu âlemler, zıtlıklarla doludur. Cennet cehennem örneğin, zıtlıklarla doludur. Âlem-i Ervah âlem-i berzah, zıtlıklarla doludur. Görünen âlem, görünmeyen

âlem, zıtlıklarla doludur. Bakın zıtlıklarla dolu. Bir şey görünüyorsa, görünmeyeni de vardır. Biz görünmeyenden görüneni tanır, görünenden görünmeyeni tanırız. Bakın bunların hepsi de zıtlıklarla mümkündür. O zıtlık olmaz ise o zaman normalde bir şeyin olması mümkün değil.

"Şu halde gizli olan şeyler, zıttıyla meydana çıkar."

O zaman gizli olan her şey zıddıyla meydana çıktı. Yani normalde örnekliyorum, bu âlem manada gizliydi, manada gizliydi, o zaman zahire çıkınca zıddıyla bilindi. Eğer manada kalmış olsaydı biz hiçbir şey bilmeyecektik veyahut da bütün varlık manada kalsaydı hiçbir şey bilinmeyecekti. Hani Cenab-ı Hak diyor ya, ben ruhları yarattım, ordan cennetlik cehennemlik ayırmış olsaydım siz itiraz edecektiniz, şehadet etmeyecektiniz. Biz dünya hayatına geldik zıttıyla yani o mana âleminden, zahir âleme geçtik. Âlem-i şehadete geçtik, âlem-i şehadete geçince âlemin zıddıyla mukim olduk. Âlemin zıttı ile anlaşılır olduk.

"Hak'kın zıddı olmadığından gizlidir."

Bir şey var, onun zıttı yoktur, o da Allah'ın zatıdır. Allah'ın zatının zıttı olmadığından dolayı, Cenab-ı Hakk'ın zat-ı gizlidir, tefekkürden, düşünmekten de uzaktır O yüzden Cenabı Hakkın zatı düşünülmez. Sebep? Çünkü zıttı yok, kıyaslanacağı bir şey yok. Zıttı yok, kıyaslanacağı bir şey yok! O yüzden Cenabı Hak zat noktasında batındır, saklıdır, gizlidir, bilinmezdir. Zat noktasında sıfatlarıyla bilinir. Zat noktasında bilinmezliktedir. Allah bilinmez idi. Daha öncesi ne? Cenab-ı Hak hiçbir şey yok iken o var idi ve bilinmez idi ve Allah bilinmekliği istedi ve Allah bir şey yarattı. Bilinmekliği istedi ve bir şey yarattı. Ondan öncesi? Yok. Çünkü bilinmiyor. Zat olarak da bilinmiyor. Cenab-ı Hakkı zat olarak bilmemiz mümkün değil. Zaten birisi zat olarak bildiğini söylüyorsa o ya kafayı üşütmüştür ya küfür ehlidir. Zat olarak bilinmezliktedir Allah. Allah sıfatlarıyla bilinir. Allah sıfatsız da bilinmez. Allah sıfatları ile bilinen ve Allah'ı sıfatları ile bilecek olan da insandır. Ve cinni taifesidir. Allah'ı bilecek başka hiçbir varlık yoktur. Allah, insanları ve cinnnileri kendisini tanısın ve bilsinler diye yarattı. O zaman Hakkın zatı bütün her şeyden saklı ve gizlidir. Hakkın zatı bu manada batındır, bu manada batındır ve batın İsm-i Şerifi hakikatte Allah'ı saklar tabiri caizse. Zat-ı ulûhiyetini saklar. Batın sıfatının asıl tecellisi odur. Cenab-ı Hakkın zat-ı ulûhiyetini saklar. Cenabı Hakkın zat-ı ulûhiyetini bir şeye benzetmemiz de mümkün değil. Hiçbir şeye benzetemeyiz. Bakın hiçbir şeye benzetemeyiz Allah'ın zat-ı ulûhiyetini, Cenab-ı Hakk'ın zatını. O yüzden normalde Allah'ın zatı da bu manada karşılığı olmadığından dolayı hem hayalen hem aklen hem manen, hem sır noktasında bize batındır. Hayalen de batındır. Neden? Allah'ın zatını hayal dahi edemeyiz. Aklen de

batındır. Akıl olarak da biz onu idrak etmeye çalışmayız. Aklen de sır noktasında da Allah'ın zatı nedir? Batındır. Hiç kimse Allah'ın zatına şuna benziyor, şöyledir diyemez. Diyen kimse şizofrenik bir vakadır. Muhakkak kesinlikle akli tedaviye ihtiyacı vardır ya da küfür ehlidir. İkisinden biri. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Evvela nura bakılır, sonra renge. Çünkü beyaz ve zenci, birbirine zıt olduğu için meydana çıkar. Sen nuru, zıddıyla bildin. Zıt, zıddı meydana çıkarır, gösterir"

Uyanık kimse, kalbi çalışan kimse, önce nura bakar, renge değil. Renge, önce renge bakan gaflet ehlidir. Önce nura bakan nedir? O hakikat ehlidir. Bir şeyin nuruna bakılır. Varlığın tamamiyetle her tarafı nurla çepeçevre çevrelenmiştir. Herkesin nur tecelliyatı, her şeyin nur tecelliyatı farklı farklıdır. Bakın farklı farklıdır bu tecelliyat, o kimsenin varlık derecesine göre ve manevi derecesine göre değişir nurun tecelliyatı. Hani bu, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Önüme nur ver, ardıma nur ver, sağıma soluma nur ver, altıma nur ver, üstüme nur ver' veyahut da bazı rivayetlerde 'Sağımı nur eyle, solumu nur eyle' diye aslında; burdaki rivayetler de şu: Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bize bir kapı aralıyor. Diyor ki sağında önce Allah'ın nurunu gör, solunda önce Allah'ın nurunu gör, önünde önce Allah'ın nurunu gör, ardında önce Allah'ın nurunu gör. Allah'ın nuru seni çepeçevre çevrelemiş, sarmış. Sen o seni çepeçevre sarmalamış olan, sarmış olan nuru görmüyorsan, gaflettesin.

O zaman o nuru görmek gerek. O nuru görmüyorsan gaflettesin, perdelisin, örtülüsün. O nur sen de görünmüyor. Sen peki, o sende, sen görmüyorsun onu. Sen görmediğinden dolayı sen nursuz hükmündesin kendince ama Cenab-ı Hakkın nuru bütün âlemi kapsadı mı? Evet ve bütün âlemi tuttu mu? Evet. Yerin, normalde yerin altı da üstü de sağı da solu da Allah'ın nuru mu? Evet ve Allah'ın nuru her şeyi kapsadı mı? Evet, ama sen bunu görmekten uzaksın. Görmekten uzak olduğun için önce rengi gördün, önce eşyayı gördün, önce insanı gördün. Allah'ın nurunu görmedim. Bu İhsan mertebesi. Allah'ı görüyormuşçasına ibadet etmen, görüyormuşçasına yaşaman İhsan mertebesi. Allah zat olarak burda görünmüyor ama sen her an sıfatlarının tecelliyatından haberdar isen, gaflette değil isen, sen görüyormuşçasına yaşıyorsun ya da bir çıt altı, o seni her daim gördüğünü idrak etmendir. O seni her daim gördüğünü idrak etmen. O zaman ya görüyormuşçasına Allah'ın tamamıyla nurunun etrafı kapsadığını, Esma-ı sıfatlarının her an çalıştığını ve Esma-ı sıfatlarının tecelli ettiğini, hangi Esma-ı sıfatının hangi noktada hangi dairede nasıl tecelli ettiğini idrak ediyorsan, muhteşem feraset ehlisin. Kalbin nur ile dolmuş, Allah'ın zikri ile hemhal

olmuşsun. Yürü, yolun açık olsun. Ama böyle değil ise sıkıntı var. O yüzden bir kimsenin, bir sufinin bakışı, önce nura olmalı, nuru görmeli. Bakın, nuru görmeli.

Hani meşhur ya 'bir açı doyursaydın, beni doyuracaktın' veyahut da bir rivayeti daha var onun 'açı doyursaydın, beni yanında görecektin. Bir çıplak giydirseydin, beni giydirmiş olacaktın.' Aynı rivayette, 'beni yanında görecektin' yani 'o açın yanında görecektin' veyahut da 'bir hastayı ziyaret etmiş olsaydın, beni yanında görecektin.' Öbür türlü 'beni ziyaret etmiş olacaktın'. Şimdi beni yanında görecektin diye tevil edenler, vahdet-i şuhut ehlidir. Vahdet-i vücut ehli bunu yorumlarken, 'bir açı doyursaydın, beni doyuracaktın' der veya 'bir çıplağı giydirseydin, beni giydirmiş olacaktın' der veyahut da işte 'bir hastayı ziyaret etseydin, beni etmiş olacaktın' der. Bu vahdet-i vücut, bunu böyle yorumlar. Vahdet-i şuhud ise 'yanında beni görecektin' der. Hani meşhur ya kıssa, Cenab-ı Hak Tur-i Sina'da Musa Aleyhisselam'a yalvarıyor. Diyor ki yani 'halkım seni çok merak ediyor kavmim' diyor konuşuyor ya konuşunca bir normal bir varlıkmış gibi algılıyor. Diyor ki 'gelir miydin yemeğe bize, davetimize icabet eder miydin?' 'Gelirim ya Musa' diyor. 'Gelirim ya Musa' deyince, koyunlar kesiliyor, inekler kesiliyor, davarlar kesiliyor, yemekler yapılıyor, temizlikler yapılıyor. Allah gelecek misafir olarak! Bütün herkes bekliyor. Öğlen oluyor, öğlenden sonra oluyor, bir yaşlı piri fani bir zat geliyor. Musa Aleyhisselam'a diyor ki 'uzun yoldan geldim, benim karnımı doyurur musun' diyor, 'açım.'diyor 'açım'. Musa Aleyhisselam diyor ki 'doyururum ama çok önemli bir misafir bekliyoruz. O gelmeden ben yemek verememem sana' diyor. 'O gelsin öylesi vereyim. Ondan sonra diyor ki hiç olmazsa bana bir su verseydin. Yine diyor ki ben sofranın düzenini bozamam. O misafirimiz gelsin öylesi su vereyim. Akşam karanlık basıyor, gelen giden yok. Tabi Musa'nın kavmi nankör bir kavim. Kimler? Yahudiler. Azgın, sapkın, nankör, peygamberleri katletmiş bir kavim, lanetlenmiş bir kavim. Bunu yumuşatmaya çalışıyorlar. İlerki zamanlarda bu ayetleri Kuran-ı Kerim'den kaldırmaya çalışacaklar. Bunların çalışmalarını yapıyorlar. Bu hadisleri yok edecekler. Bunların çalışmalarını yapıyorlar. Lanetlenmiş bir kavim olarak nitelendirilen ayet-i kerimeleri kaldırmaya çalışıyorlar. Hatta bunu değiştirmeye çalışıyorlar. Bir kısım Ümmet-i Muhammed'in içindeki kendince tefsirci, fıkıhçı, şucu, bucu, adına ne derseniz deyin, Onlar sohbet aralarında, vaaz aralarında şöyle bir kayıt geçiyorlar. Bu işlemleri yapanlar lanetlenmişlerdir. Kavim değil yani anlatabildim mi buradakini! Yumuşatıyorlar. Hani ne? Peygamberleri öldürenler lanetlenmiş. O günkü peygamberi kim öldürdüyse onlar lanetlendi yani

bugünkü Yahudiler değil. Bu çalışmalar yapılıyor ve bu çalışmalar gizli mahfillerde yapılıyor ve bunları bize alıştırıyorlar.

Siz böyle dinliyorsunuz sohbeti. Hoca ne güzel anlatıyor, ne büyük âlim ve anlatırken diyor ki peygamberleri öldüren Yahudiler lanetlenmiş vaziyette. Filistinlileri öldüren değil. Her gün Filistinlilerin başında tonlarca bomba atan, her gün milyonlarca mermi sıkan değil. Mescid-i Aksa'yı basan, Mescid-i Aksa'nın içinde bomba patlatan, kurşun çeken, Müslümanlara zorla zulmeden bu pis Yahudiler değil lanetlik olanlar! Kimlermiş? Peygamberleri katledenler, bizim aklımıza böyle bunu sokmaya çalışıyorlar. Yavaş yavaş işliyorlar. Hani enflasyon kadar faiz alınabilinir diyenler gibi! Yani enflasyon miktarınca faiz alınabilinir fetvasını Türkiye'deki ilahiyat çevreleri veriyor mu? Evet. Diyanet de bu fetvayı veriyor mu? Evet. Bu fetvanın altına imza atıyorlar mı? Evet. Böylece İslam dininin faize karşı olan tavrını yumuşatmaya çalışıyorlar mı? Evet ve İslam dininin ekonomik, ekonomik dairesini ve hukukunu, kapitalist sisteme teslim ediyorlar mı? Evet. Bakın kapitalist sisteme teslim ediyorlar. Dikkat edin bu tip oyunlara. Yani böylece sen deccal bir sistemin içerisinde enflasyon miktarı kadar faiz birisine ödersen, fetvası var ya, sıkıntı yok! Hani bir arada dediler ya tokinin faizi faiz değildir diye. Bu fetvayı verdiler mi? Verdiler. Bakın, toki faiz alırsa faiz hükmünde değil! Haaa! O zaman ne yapacağız? Toki'nin faizi mübarek oldu, öyle mi? Bunlar gizli oyunlar hep! Şeytanın sakladığı yerler bunlar, Allah muhafaza eylesin.

O yüzden işte o Musa aleyhisselam, gelmeyince misafir, Tur-i Sina'ya gitti. E kavmi ona zulmetti, bir sürü laf söyledi, hakaret etti. Böyledir zaten bu işler, gerçekten yani siz bir toplumun istediğini önüne koymazsanız çok kıymetliyken bir anda kıymetsiz olursunuz. Bir insanın nefsinin hoşuna gitmeyecek bir şey yapar söylerseniz bir anda kıymetsiz olursunuz. Bir anda Musa Aleyhisselam'ı kıymetsizleştirdiler. Dediler ki hani senin Rabbin? Hani gelecekti, yemek yiyecektik, hani bizi ziyarete gelecekti? Musa aleyhisselam koştu Tur-i Sina' ya, dedi ki: 'Yarabbi sen vaadinde haksın, gelecektin? Kavmim seni bekliyordu?' Cenab-ı Hak dedi ki 'ya Musa geldin mi? O dedi 'hani senden ben açım, yemek verir misin diyen yaşlı vardı ya' dedi. 'Evet?' 'O bendim' dedi, bakın o bendim! Şimdi vahdet-i vücut düşüncesi, bunu kendince ölçü edinir ve ölçü edinerekten ne der? O hani çalışan, işleyen, hepsi de odur der. Vahdet-i şuhutçu beni yanında göreceksin der. Allah muhafaza eylesin.

Şimdi tabi bunun konusu değil bugün, şimdi böyle olunca bütün her şey zıddıyla bilindi ama Hak'kın zatı, Hak'kın zatı batın, bilinmekten uzak Hak'kın zatı, tefekkürden uzak Hak'kın zatı, hayalden uzak, bakın hayalden

uzak, akıldan uzak, tefekkürden uzak, sırdan uzak, ruhtan uzak, her şeyden uzak. Hakkın zatını düşünmek, hakkın zatını tefekkür etmek, onun üzerinde yorum yapmak yok. Yasak! Yorumlayan, söyleyen ne? Söyleyen bir; ya küfür ehli bakın ya küfür ehli ya deli! Deli, sorumlu mu? Değil. Bak, deli sorumlu mu? Değil. O bahsetse bir şey gerekir mi ona? Gerekmez. Sorumlu değil. O yüzden bütün her şey, bütün her şey zıddıyla bilinir. Siyah nur, beyaz nur, zıddıyla bilinir. Kırmızı nur, sarı nur, zıddıyla bilinir. Nurun dahi kendine ait tecelli ettiği perdeye, tecelli ettiği eşyaya göre rengi vardır. O yüzden biz Allah'ın nurunun içerisinde suyun içindeki balık gibi yüzeriz. Bütün varlık, Allah'ın nurunun içerisinde yüzer balık gibi. Senin bütün kâinat olarak görmüş olduğun, âlemler olarak görmüş olduğun her şey, Allah'ın nurun içerisinde yüzer. Suret olarak yüzer, suretten ibarettir. Bir kâğıda alsan, denizin içerisine atsan dalganın içerisine, karşıdan baksan, kâğıt oynar denizin dalgasının içerisinde, o kâğıdı bir kimse gözü yanılsa onu canlı olarak görür mü? Görür. Onu canlı bir şey görür onu. Yaklaşınca kâğıtmış bu der ama denizin içerisinde uzaklaşınca o kâğıt hükmünde görünmez. O hareket eden bir varlıktır. Bakın hareket eden bir varlıktır. Bütün bu âlemi, bütün bu âlemi su gibi görsen, derya gibi görsen, deniz gibi görsen, bu âlemin içerisindeki bütün varlık, bütün eşya, sureten, bakın sureten, denizin içerisinde dolaşan bir gemi gibi. Denizin içerisindeki bir balık, denizin içerisindeki bir eşya gibidir. Sen de ben de hepimiz bir varlık denizinin içerisindeyiz. Aslında hepimiz de biraz suretten ibaretiz.

Hani mesnevinin bazı beyitleri vardı. Hani bayrak beyiti. Diyor ki bir kumaşın üzerine aslan resmi çizsen ve rüzgâra karşı onu tutsan, o hareket ettikçe diyor aslan hareket etmiş gibi sana gelir, suret olarak. İşte bizler de birer suretiz, suret olarak denizin içerisinde hareket eden varlıklarız. Dışardan bakmış olsak örneğin, hani çıkıyorsunuz, uçakla gidenler bilirler, uçak yükseliyor işte 9000 fitte, denizi görüyor musun? Evet. Peki denizin içindeki varlıkları görüyor musun? Hayır ve denizin içerisindeki varlıklar sence canlı mı cansız mı? Farkında mısın? Hayır. Akıl olarak düşünüyorsun, canlı diyorsun. Gözünle gördün mü? Hayır. Gözünle görmedin, akıl ve bilgi olarak onların canlı olduğuna hükmettin. Bizler de aynı şekilde varlık denizinin içerisinde yüzen balıklar gibiyiz işte. Başka bir şeyimiz yok. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Varlık âleminde Hak nurunun zıddı yoktur ki açıkça görünebilsin. Hulasa, gözlerimiz onu idrak edemez o bizi görür idrak eder. Sen bunu Musa ile Tur kıssasında gör."

Yani varlık âleminde Hak'kın nurunun zıttı yok. Hakkın nurunun dediği, Cenab-ı Hakkın zat-ı ulûhiyeti. Bunun zıttı yok. Zıddı olmadığından

dolayı açıkça görünmüyor. Hülasa bunu gözlerimiz idrak eder mi? Hayır ama o bizi idrak eder mi? Evet. Sen bunu Musa ile Tur kıssasında gör. E peki Musa ile Tur-i Sina kıssası neydi? Cenab-ı Hak Musa Aleyhisselam'a emretti. Dedi ki 'gel Tur-i Sina'ya. Orda sufilerin tabiriyle erbain çıkarmaya gitti. Erbain ne? Kırk günlük halvet. Ayet-i kerimede Cenab-ı Hak ayet-i kerimede diyor ki o otuz günlük diyor niyet ettiydi, on günde biz ilave ettik, etti kırk gün. Tur-i Sina'da Kırk gün Musa aleyhisselam orda halvet etti. Tur-i Sina'da halvet ederken, zikir halindeyken, sohbet halindeyken, müşahede halindeyken, sıfatların, tecelliyatında kendisini yok ederken, öyle bir an geldi ki Musa aleyhisselam şevke geldi, aşka geldi ve dedi ki ben seni göremez miyim? Meşhur ya, gönül her daim sevgilisini görmek ister. Seven sevdiğini görmek ister. Seviyorsa görmek ister. Âşık maşuğu için yakar canını gece gündüz her an. Musa aleyhisselam da sohbet ediyor, her daim, yakıyor kendini, tellerini yakıyor tabiri caizse. Ondan sonra bir an diyor ki Rabbim, bana kendini göster, sana bakayım. Allah diyor ki sen beni göremezsin, şu dağa bak. Şu dağa bak, deyince dağ yerle yeksan oluyor. Çöl oluyor, ufalanıyor, parçalanıyor.

Ayeti kerimenin bu kısmında herkes kendi manevi haline göre dağın ne hale geldiğini görür. Ey Sufi kardeş! O dağ senin vücudundur. Senin varlığındır. Musa dağa bakmış, un ufak olmuş. Sen Musa gibi dağı bekleme. Musa gibi Tur-i Sina'da bekleme. O dağ senin varlığındır, kendinde gördüğün enaniyetindir, kendinde gördüğün nefsindir, kendine verdiğin kıymettir, kendini gördüğün dev aynasıdır, kendinde gördüğün ben olmazsam olmaz havasıdır. Sen, sana tecelli ettiğinde o varlığından bir şey kalmaz. Eğer o sen varlıkla onu görmeyi düşünürsen, sen boş hayal peşindesin. Sen Musa aleyhisselam gibi sen amacına ulaşamazsın. O varlıktan geçmedikçe, sen o varlığını hiçe saymadıkça, sen bütün her neyin var ise dünden kalma atmadıkça sen o hal ile hâllenemezsin. O yüzden Musa'nın kıssasına bir de bu cepheden var. Yoksa Musa'nın kıssasını bir Peygamberin başına gelmiş bir olay olarak, tarihsel süreç olarak değerlendirirsen, o Musa Aleyhisselam'ın zamanında kaldı ama Allah'ın ayetleri, Allah'ın ayetleri ebediyen diridir. Bakın ebediyyen. Allah'ın ayetleri diridir ve ebediyyen diri kalacaktır. O yüzden sen bu ayet-i kerimeyi bu fakirin tefsirinden dinle. De ki o dağ benim varlığımdır. Enaniyetimdir. O dağ benim kibrimdir. O dağ, ben bir zerreyi bilmezken kendimi bilgili görmemdir. O dağ benim gözümü açmaya kapatmaya kudretim yokken, kendimi kuvvetli görmemdir. O dağ, kendini güzel görmen, kendini yakışıklı görmen, kendini zengin görmen, kendini bilgili görmen, kendini bir işe yarar görmen, Allah'ın önünde hepiniz fakirsiniz derken kendinde bir şey olduğunu görmendir? Ve sen öyle olduğun

müddetçe sen Allah'a yaklaşma modunda olmayacaksın. Sen kendinde bir şey gördüğün anda, nefsinde kendini bir şey zannettiğin anda sen bir şey olmadığını göreceksin.

Yok, bana ayağa kalkmadılar, yok beni dinlemediler, yok bana bakmadılar, yok bana etmediler, yok benim kıymetimi bilmediler, yok ben şöyle derviştim, yok ben şöyle şeyhtim, yok ben böyle zakirdim, yok ben böyle çavuştum, yok ben şöyle hal dervişiydim, ben böyle yal dervişiydim, yok böyle rüya dervişiydim, ben şuydum, ben duydum dediğin müddetçe senden hiçbir şey olmayacak. Gel Hak'kın önünde eğil ve eri. Eri eri! Gel, Hak'ka kul ol ve varlığını üç paraya sat. Üç paraya bile etmeyen varlığını, üç paraya sat. Yoksa sen Musa Aleyhisselam'ın Tur-i Sina kıssasını okuyacaksın, okuyacaksın, okuyacaksın, sen de bir şey değişmeyecek. Sen o varlıktan bir sıyrıl. Sen o kendinde bir şey görmekten bir sıyrıl. Sen bir nefsini yere vur. Sen bir kibrini yere vur bir. Sen çok bilgiçliğini bir vur yere. Sen çok hizmet ehli olduğunu bir vur yere. Sen çok eski dervişliğini bir yere vur sen. Sen makamını, mevkiini, paranı, pulunu, her şeyini bir vur yere ya, bir vur yere! Eğer vurmazsan, o Tur-u Sina kıssasını hep dinleyeceksin, hep dinleyeceksin. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Hak'kın nurunun tecelliyatlarını görmeye bak. Bunun için farzları yerine getir. Bunun için haramlardan uzak dur bunun için lay lay lom bir hayat yaşama. Allah'ı zikret, nankörlerden olma. Allah'ı unutup topuklarının üzerinde geri dönenlerden olma. Namazını dosdoğru kıl. Dersini dosdoğru çek. Dilini tut, gözünü tut, kulağını tut, elini tut. Gördüğün bütün her şey bir hayalden ibaret ve sen bu hayal uğruna ebedi hayatını mahvetme. Bu gelip geçici dünya için gelip geçici dünya için ebedi hayatını yok etme. Manevi hayatını berbat etme. Sufilik hayatını berbat etme, berbat etme! Yoksa 1400 yıldan beri değil, 2500 yıldan beri Musa'nın kıssası anlatılır. Eski ahitte, Tevrat'ta da anlatılır, Yeni Ahit'te, İncil'de de anlatılır. Musa'nın kıssası Sümerlerde de anlatılır. Musa'nın kıssası Akatlarda da anlatılır. Musa'nın kıssası Oğuzhan'da da anlatılır. Orta Asya'da da anlatılır. Musa'dan önce de anlatılır Musa'nın kıssası. Bütün peygamberlerin kıssası. Peygamberlerden önce yaşayan kavimlerde anlatılır. Musa'nın kıssası Musa'nın zamanından değildir insanlık âlemine. Siz giderseniz, Tao'yu incelerseniz Uzakdoğu'da, Tao'da görürsünüz onu. 5000 yıllık felsefedir. Sümerlere giderseniz, Sümerlerde de anlatırsınız. Sümerler beş bin yıldan da fazladır. Dinlersiniz. Siz Ferhat'la Şirin'i ne zamanın Ferhat'ı Şirin'i zannedersiniz? Siz Ferhat ile Şirin'i Sümerlerden dinleyin. Sümerlerden! Siz Ferhat ile Şirin'i Fuzuli'den dinlersiniz değil mi? Ferhat ile Şirin'i git Sümerlerden dinle.

O yüzden Musa'nın kıssası insanlık tarihi boyunca anlatılır. Ha bana dersen ki Sümerler zamanında Musa yaşadı mı, onu da sen düşün. Onu da sen tefekkür et. Ona da sen biraz kafa yor. Sen İsa aleyhisselamın kıssasını, git Sümerlerden dinle. Ha demek ki nasıl bir dünyada yaşıyoruz, nasıl bir âlemde yaşıyoruz! Dünya, gördüğünüz bu dünyadan ibaret değil. İnsanlık tarihi de bundan ibaret değil. O yüzden dön, Arabi'nin naklettiği hadise, kaçıncı Adem! Dön oraya, kaçıncı Âdem. Evet! Allah muhafaza eylesin ve bu tabii İsrailoğullarına ait bir şeydir yani Musa Aleyhisselam ve kavmini bağlayan bir hükümdür. Muhammedi hüküm farklıdır. O hüküm, daha farklı bir şeydir. O ayrı bir meseledir. Devam ediyoruz:

"Suretle manayı aslanla orman yahut ses ve sözle düşünce gibi bil. Bu söz, bu ses düşünceden meydana geldi. Fakat düşünce denizi nerede? Onu bilemezsin."

E şimdi ormanın içerisinde bir aslan var. Aslanı görebiliyor musun? Hayır ama ormanın içerisinden yeleleri süslenmiş bir aslan çıkınca diyorsun ki ormanda aslan varmış. Denizde balık yaşadığını bilmiyorsan denize baktın deniz su birikintisi ama bir balık ordan yukarı doğru çıktığı zaman anladın içinde ne varmış? Balık varmış. İşte düşünce de aynı. Düşünce söze, sedaya, sese, fiiliyata zuhur etmedikçe, düşünceyi bilemezsin, gizlidir. O yüzden niyet önemlidir ya iç. Sen ne yaptığın değil, niyetindir birinci derecede önemli olan. Biz dışardan bakarız, abdest alıyor deriz, adam kollarını yıkıyordur. Belki de adam abdest almıyordur yani kendince kollarını temizliyordur. Niyeti ne onun? Kollarını temizlemek. Abdest mi aldı? Hayır.

Niyeti ne? Rejim yapıyor, diyet yapıyor, yemiyor. Niyeti o. E, oruç tuttu. Yok ya! Diyet yaptı o. Niyeti diyet çünkü. Ay Ramazan gelsin, ben bir oruç tutayım da kilo vereyim! Bu nasıl oruç! Kilo vermek için oruç mu tutulur! Bakın niyet o söze gelmeyince biz onu bilemeyeceğiz. Söze gelince. İşte bütün düşünceler, bütün düşünceler söze, sedaya gelince anlaşılır ama düşünce batın mıdır o esnada. Evet. Bilinir midir? Bilinmezdir. Bilinmezdir. Düşünceyi normal insanlar bilir mi? Hayır. Allah bahşederse bir kimse bilir mi? Elcevap bilir. Bu neye benzer? Cenab-ı Hakk'ın ilmi ilahisinden kopup gelen bilgi, ilim Levh-i Mahfuza iner. Levh-i Mahfuz'dan öbür âlemlere sırasıyla inmeye başlar. İlm-i ilahiden Allah bir kimseye bir kapı aralar, bir perde gösterirse o Allah'ın lütfu ikramıdır, ihsanıdır. O kimseye özeldir. Herkese midir? Değildir. Dost dostuyla sır paylaşmış. O iki dost arasındadır. O dostun o sırrı söylemeye yetkisi var mıdır? Dost onu söyle emri vermedikçe yetkisi yoktur. Levh-i mahfuza indiğinde Levh-i Mahfuz'un meleklerinin haberi oldu. Levhi mahfuz'a inince kalemin haberi oldu ama Levh-i Mahfuz'a gelinceye kadar, hiçbir şeyin hiçbir şeyden haberi yok. Ben gelinceye kadar

deyince bu kadardan mesafe ölçmeyin. Bunu anlayasınız diye öyle söylüyorum. Burda mesafe yoktur. Burda ışık hızı bile yoktur. Buraya kelam yetişmez. Buranın kelamı yoktur. Levh-i Mahfuz'a inince haberdar oldu. Levh-i Mahfuz ehli de ayrıdır. Levh-i Mahfuz ehli ile Levh-i Mahfuz'dan kopup gelenleri görenlerin ehilleri ayrı ayrıdır.

O yüzden o emir âlemine geldiğinde, emir âlemini görenlerle emir âlemine gelmezden önceki hali görenler aynı değildir. Emir âleminden rüya âlemine, rüya âleminden hal âlemine gelenler ayrı ayrıdır. Senin hâl eleminde varmış gibi gördüğün şey, rüya âleminde yoktur. Rüya âleminde varmış gibi gördüğün şey, emir âleminde yoktur. Emir âleminde varmış gibi gördüğün şey, arada hayal âlemi vardır, orda yoktur. Hayal âleminde var gördüğü şey Levh-i Mahfuz'da farklı bir şeydir. Dervişlerin, sufilerin, hatta evliyaların, hatta tam kâmil olmayan şeyhlerin yanıldığı yerler buralardır. Kitaptan yanılmaz kimse, kitap bellidir. Kitabı okursun, o bellidir ama buraları belli değildir. Buraları ehline malumdur. O derviş bir şeyi rüyasında görür, onu hakikat zanneder. Onun bir üstü vardır, onun bir üstü vardır, onun bir üstü vardır. O yüzden bunlar Levh-i Mahfuz'dan, Levh-i Mahfuz'dan levha levha, satır satır iner. Onun mutlak kaderi, Levh-i Mahfuz'dadır. Mutlağın mutlağı, mutlağın mutlağı, hakikatin hakikati İlm-i İlahi'dedir. O yüzden Levh-i Mahfuz'da kalemin cızırtısı bitmez. O yüzden Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Miraç'da der ki Levh-i Mahfuz'da kalem hala daha yazıyordu, bozuyordu. Ey sufi kardeş! Ey Mümin kardeş! Rüyanda bir şeyi görsen dahi sen duaya, zikre, mücadeleye koşuşturmaya devam et. Neden? Çünkü hakikatin, hakikatin, hakikatinde farklı bir perde yaşanır, bundan kimsenin haberi olmaz. Bu ancak ehline malumdur. O yüzden bazı mürşit efendiler, bazı şeyh efendiler öleceklerinin gününü söylerler, o gün ölmezler. Mehdi'nin çıkacağını söylerler, o gün çıkmaz. Bir işin olacağını söylerler, o gün olmaz. Bir işin şöyle olacağını söylerler, o gün olmaz. Müritleri der ki aa şeyh efendi böyle dediydi, olmadı. Oysa o şeyhin perdesinde o şeyh efendi onu öyle gördü, o samimi, o samimi, o gördüğünü söyledi. Hani bu 28 Şubat döneminde bir şeyh vardı. Bir şeyh efendi vardı. Kabrini yaptırdıydı, her şeyini yaptırdıydı. Bütün dervişlere söyledi, şu gün öleceğim ben dedi. Dervişler beklediler o şeyh efendiyi yıkadılar, kefenlediler, gitti şeyin içine, tabutun içine yattı, bütün herkes bekliyor ölecek diye. E bir gün geçti, iki gün geçti, üç gün geçti, ölmedi. Herkes alay etmeye başladı. Eski arkadaşlar sohbetleri hatırlasınlar şimdi. Ben dedim ki evet o adamın gördüğü kendi gördüğü, kendince gördü onu doğru. Kendince doğru, kendince, kendi perdesinde kendi ölümünü gördü ama ne ölüm olduğunu bilemedi. Birinci ölüm, ikinci ölüm, üçüncü ölüm, dördüncü ölüm, beşinci

altıncı yedinci… Onu bilemedi. Hangi ölüm? Nefs-i emmare mi? Nefs-i levvame mi? Mulhime mi mutmainne mi radiye mardiye mi, şaziye mi? Hepsinde yedişer ölüm olmuş olsa kırk dokuz ölüm yaşayacak. Hangisini yaşadı onu bilemedi. O yüzden bu böyle, mana, mana farklı rumuzları olan, farklı hakikatleri olan şeydir. Burası. Ehli nedir? Ehline ehli.

O yüzden düşünceden çıkmadıktan sonra sen onu bilemezsin. Biz bilemeyiz karşımızdaki kimsenin düşüncesinin ne olduğunu. İslam Hukuku o yüzden fiiliyata göre ceza verir veya ödüllendirir. Ağzından çıkması lazım sabahtan akşama kadar günahı düşünse o kimseye günah işledi de ceza kesemez İslam. Sufiler der ki düşünceni temiz tut. Sen düşündüklerinden de sorumlusun. Bu, sufi hukukudur. Sufi, düşüncesini temiz tutar. Haram düşünmez. Sebep? Fiiliyat, düşünceden çıkacak çünkü bak fiiliyat düşünceden çıkacak. Fiiliyat düşünceden çıkacağı için düşünceyi temiz tut. Samimi ol, ihlâslı dur, fitne fücur düşünme, yalan düşünme, gıybet düşünme, dedikodu düşünme, suizan düşünme, haram işlemeyi düşünme, yanlış bir şey düşünme. Düşünceyi temiz tut. Düşünceyi temiz tutamazsan her an kirlenebilirsin. Düşünceyi diri tut. Düşünceyi berrak tut. Neyle berraklaşacak? Zikir ile. Ne ile berraklaşacak? Aşk ile! Aşk ile berraklaşacak. Yoksa düşünce dondu, kirlendi, aktif değil, aktif değil. Sev canım kardeşim, Allah'ı sev, Resulunu sev. Aktif ol. Seni aktifleştirecek olan ilahi sevgidir. Seni aktifleştiredecek olan Allah sevgisi, Resulullah sevgisi, Sünnet-i Seniyyedir? Kuran'dır, namazdır, oruçtur, zikirdir, yardımlaşmadır, cömertliktir. Seni aktifleştirecek olan kardeşliktir. Sımsıkı tutunmaktır, yolundur. Sen bir adım uzaklaştığında, yüz bin, yüz bin perden kapanır. Bu öyle değil. Aktifleştireceksin. O yüzden düşüncede, düşüncende tilkiler dolaşmasın. Düşüncede, düşüncede Allah ve Resulü tecelli etsin. Sen düşünceni temiz tut. Sen sırtlanları dolaştırma kafanda. Sen tilkileri dolaştırma kafanda. Sen çok af edersin köpekleri dolaştırma kafanda. Sen itleri dolaştırma kafanda. Düşünceni temiz tut. Kalbini temiz tut. Gönlünü temiz tut. Hiçbir yere sığmayan, senin gönlüne tecelli edecek, oraya sığarım dedi. Gönlünü temiz tut. Gönlünü berrak eyle. Gönlünü berrak eyle. Gönlünü berrak eylersen o zaman senin her şeyin temiz olacak. Allah muhafaza eylesin. O yüzden her şey insan üzerinde düşünceden çıktı. Eğer söze gelmemiş olsaydı, biz düşünceyi bilemeyecektik. Eğer sedaya gelmemiş olsaydı düşünceyi bilemeyecektik. Hz. Pir diyor ki 'o düşünce denizi nerede? Onu bilemezsin.' Bu bir kendi düşünce denizin var değil mi? Bir de ne var? Kendi düşüncen, düşüncen, kendi iraden. Asıl düşünce denizi ne? Külli irade. Yürü, oraya doğru yürü, oraya doğru yürü. Ordan sen içmeye çalış. Oraya kendini atmaya çalış. Allah bizi onlardan eylesin

"Ama latif bir söz dalgası görünce onun denizinin de kadri yüce bir deniz olacağını anlarsın. Bilgiden düşünce dalgası zuhura gelince, mana söz ve sesten bir suret düzdü."

Yani sen o kadri yücenin denizine daldıysan senin ağzından latif sözler çıkacak. O kadri yücenin denizine daldıysan, senden hikmet sudur edecek. Senin sözün bilgi olacak. Senin sözün hikmet olacak. Senin sözün hakikat olacak. Eğer senin düşünce denizin, o düşünce denizinin içerisinde yok olduysa, eğer sen düşünce denizini oraya rabıta ettin, oraya bağladıysan o zaman ordan gelenlerle konuşacaksın. O zaman o düşünce deryasına doğru yürü ve o Kadri Yüce olan Allah'ın Kadri Yüce olan Allah'ın ilim deryasına girdiğinde o zaman onun ilminden konuşacaksın. O zaman onun söyleyen dili olacaksın. O zaman onun gören gözü olacaksın. O zaman, o, o zaman tecelli edecek.

"Sözden bir şekil doğdu, yine öldü. Dalga kendini yine denize iletti. Suret suretsizlikten çıktı yine suretsizliğe döndü. Zira biz yine Allah'a döneceğiz. "

Bu mesnevi, insanı kendinden geçirir ya! Kâğıdı kalemi attırır, âlemi dürer koyar kenara. 'Sözden bir şekil doğdu' Ben deminden beri söz konuşuyorum, konuştuğum şeyi bazı kardeşler, geniş çerçevede az değildi, konuştuklarımı az önce kendilerince, kendi kafalarında şekillendirdiler. Sözden şekil doğdu. O şeklin bir sureti oldu mu? Hayır. Bir suret oldu mu? Evet. Nasıl suret oldu? O kimsenin düşüncesinde oldu. O kimsenin gönlünde bir suret oldu. Bir suret oluştu, sözden doğdu o suret. Çünkü söz, eğer ki o ilahi hikmet deryasından geldiyse o kimsede bir suret oluşturdu. Siz hemen bir kocaman bir derya deniz oluşturdunuz, öyle değil mi? Dediniz ki kocaman bir derya. Ne? İlim deryası. Bakın, sözden kocaman bir ilim deryası oldu.

Bakın sizin ordaki düşünceniz onu büyüttükçe büyütür mü? Büyüttükçe büyütür mü? Evet. Hadi gelin o deryayı sınırsızlaştıralım, kenarı olmasın. Hadi gelin o deryayı biz, alt olarak tabansızlaştıralım. Tabanı olmasın. Hadi gelin biz o deryayı tavansızlaştıralım. Yıkalım tavanı, yıkalım tabanı, yıkalım kıyıları ve tabansız ve tavansız ve kıyısız bir derya olsun. Haydi, tabansız, tavansız, kıyısız, lafsız, küsüz, kelimesiz, cümlesiz, bir derya olsun ve kelimesiz herkes herkesi ve her şeyi anlasın. Çünkü suret, suretsizlikten çıkacak. Mademki suret, suresizlikten çıkacak ve suretten tekrar suretsizliğe dönek, bir anlamı kalmadı hiçbir şeyin. Bir anlamı kalmadı ve her şey ona dönecek yine. Her şey bohçalanacak, ona dönecek. Çünkü gerçekte var olmadı ki. Her biri bir suretten ibaretti ve her biri de bir düşüncenin hayal ürünüydü, hayalden ibaretti. Ben size az önce Levh-i Mahfuz'dan bahsederken, Levh-i Mahfuza şurdan gelir, buradan buraya iner derken, hepiniz

surete büründürdünüz Levh-i Mahfuz'u. Kalemi surete büründürdünüz, yazıyı surete büründürdünüz, defteri surete büründürdünüz, Levh-i Mahfuz'u surete büründürdünüz. Emir âlemini, şahadet âlemini, hayal âlemini, rüya âlemini, hal âlemini, hepsini de surete döndürdünüz ve hepsini de surete döndürdüğünüzü bu fakir burda biliyor ve sizin surete döndürdüklerinizin hepsini de bu fakir şimdi diyor ki yıkın bu suretlerin hepsini. Çünkü bunların hepsi de suretsizlikten geldi. Ondan geldi, ondan! Bunların hepsi de suret. Sözler suret, kelimeler suret, cümleler suret, insanlar suret, varlık suret, eşya suret, yediğin suret, içtiğin suret! Aslında nurun içerisinde yaşıyorsun! Bu suretleri yıkmadıkça, ona ulaşamayacaksın.

Herkes diyor, Rabia aldı eline kazmayı ve bir kova suyu yürüyordu yolda. Hasan-ı Basri dedi nereye gidiyorsun? O senin çok korktuğun dedi cehennemi bunla söndürmeye! Döndü Cüneyd'e dedi ki o senin çok sevdiğin cenneti dedi yıkmaya gidiyorum bununla. Çünkü suretti. Suret! Bütün suretler suretsizlikten yani İlm-i İlahi'den geldi. O'ndan geldi ve tekrar O'na dönecek yani kalmayacak bir şey. İlm-i İlahi'den bir fikir dalgası, İlm-i İlahi'den bir tecelliyat dalgası, İlm-i İlahi'den! Sözün başına geldim. Neydi? Zatının ilmi, ordan gelen bir dalga, ordan gelen bir fikir, ordan gelen bir düşünce, ordan gelen bir hakikat, ilmi ilahiden kopup gelmiş bir dalga, ilmi ilahiden! O yüzden Hz. Pir dedi ki 'Âdem henüz su ile çamur arasında, biz sevgiliyle sohbet ederdik.' İlm-i ilahiden kopup dalga gelen ve o İlmi ilahiden şahadet âlemine doğru geliyor perdeden perdeye geçiyor. Şimdi ben perdeden perdeye geçiyor derken siz yine bir sinema perdesi kuruyorsunuz. Öyle anlatabiliyorum ben ne yapayım. Perde olarak anlatmışlar, ben de perde olarak anlatıyorum ve şahadet âlemine gelince, bütün sözler, bütün ayetler surete döndü. Ayet yazıya döndü, suret! Ayet şekle büründü, suret! Bütün her şey surete döndü ve o suret öldü, kayboldu. Hadi benim bir dakika önce mi getirin. Hadi siz kendinizin bir dakika öncesini getirin. Öldü! Sen daha göz açıp kapayıncaya kadar döndü İlm-i İlahi'ye. Sen daha göz açıp kapatınca kadar, İlm-i İlahi'ye döndü gitti, yürüdü! Çünkü suretten ibaretti. Çünkü suretten ibaretti! 've her şey ona dönecek' Ayet-i kerime, Kasas 88. 'Allah ile birlikte bir başka tanrılara, ilahlara yalvarma. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Onun zatından başka (ayeti kerimeyi iyi dinleyin.) Onun zatından başka her şey helak olacaktır.' Ayet meydanda, saklı gizli değil. 'Onun zatından başka, her şey helak olacaktır. Hüküm onundur ve sadece ona döndürüleceksiniz' Çünkü suretsiniz, suretim, her şey suret. Nerden geldi? Suretsizlikten. Yani? Onun İlm-i İlahisinden. Nereye döndü? Tekrar onun İlm-i İlahisine. 'Yeryüzünde bulunan her şey fanidir ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinizin zatı bakidir.' Rahman Suresi, ayet 26-27. O zaman Allah'ın

zatı dışındaki bütün varlıklar, bütün şeyler, ben şey diyorum ya, İmam-ı Azam'ın o 'şey'i, çok hoşuma gidiyor, 'şey' demesi. Bütün şeyler. Her şey ne olacak? Fani, yok olucu. Fani, ortadan kaybolacak, gayb olacak. Fani, geçici. Bitti tümden.

Nafız, Kürdi tünne yok demek değil mi? Tünne, Tünne? Hoş senin Kürtçen de çok sağlam değil. Ceketin arkasına bir 'iy' ekliyor, Kürtçe ceket ne diyorum ben, 'ceketiy' diyor bana! Oğlum, palto diyorum ya? 'O'ya iy ekleyemedi ya, durdu öyle bir. 'O'ya 'iy' ekleyebilse 'paltiy' diyecek! Paltoya ne diyorsunuz? Paltoya pardösü diyorsunuz. Ha, palto, pardösü olunca Kürtçe mi oldu şimdi? Allah iyiliğini versin senin. Sonradan aklıma geldi 'kaput' dedim ben ha 'kaputiy' dedi. Ona 'iy' ekleniyor. 'İy' eklenince Kürtçe oluyor değil mi gurbane? Evet, tamam. Evet, her şey 'O'na dönecek. Yani Kürtçe 'tünne'. Yok, biz görmeyeceğiz çünkü. Biz görmediğimize var diyebilir miyiz? Oysa gayb, biz görmediğimizden yok diyoruz ama var mı var. Nasıl var? Suret olarak değil, mana olarak var. Suret olarak yok, mana olarak var. Allah ruhları yarattı, yarattı. Ruhlar suret olarak var mı? Yok. Biz anlayalım diye suret görünüyor bize. Orasını bilmiyoruz, kendi ruhundan ve nurundan üfledi. Ne olduğunu bilmiyoruz. Ne olduğunu bilmiyoruz! Neden? Mana çünkü mana! Biz anlayalım, bilelim diye rüya giriyor. Rüyada şimdi Hacı Erkan'ın prototipi belli. Hacı Erkan'ı, tanıyorsn, aaa bu Hacı Erkan diyorsun. Aaaa, bu İdris. Burayla oranın arasında bir fark yok. İdris'i akıl olarak bildin, rüyanda da görsen rüya akla tecelli etti, İdris'i, İdris olarak bildin. Rüyada İdris var mı? Var ama nasıl var? Suret olarak var. Suret olarak var! E, cismi ağırlığı var mı? Fizik olarak yok. Suret olarak var mı? Var. Sen onu tanıdığın için suret olarak var. Rüya gördün, suret gördün. Kendini gördün mü? Hayır. Suret olarak var bakın. İşte bütün varlık, bu suretten ibaret. Bütün varlık! Ve hepsi toplanacak. Nereye? Ona döndürülecek. Allah bizi muhafaza eylesin inşallah. Daha hazırlamışım ama bu kadarlık yetsin bu gece. Hakkınızı helal edin. Ben yazıyorum, yazıyorum buraya, yazdığımı da okusam içim rahat etse! Sürç-i lisan ettiysek affola. Rabbim cümlemizi muhafaza eylesin. Cenabı Hak cümlemizi korusun inşallah. Herhalde 1142'den devam edeceğiz inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah u Rahman. Önümüzdeki hafta 1142'de. Geceniz hayır olsun İnşallah. Allah hepinizden de razı olsun. Hakkınızı helal edin inşaallah. Allah rızası için El- Fatiha maassalavat. Aminnn, ecmain.

https://youtu.be/OYCBlbSds7w

MESNEVİ-İ ŞERİF 1142-1149. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Mesneviye devam ediyoruz inşallah. 1142. beyitten, burda kaldıydık geçen hafta. İnşallah ordan devam edeceğiz Allah'tan bir şey gelmezse. Bir önceki beyit:

"Suret suretsizlikten çıktı, yine suretsizliğe döndü. Zira biz yine Allah'a döneceğiz."

beyitiydi. Yani bütün her şey, her ne var ise Cenab-ı Hakkın ilmi ilahiyesinden, suretsizlikten çıktı ve tekrar ne olacak? İlm-i ilahiyesine dönecek, tekrar oraya dönecek, yine suretsizliğe dönecek. Hazreti Pir devam ediyor:

"Şu halde sen her göz açıp kapamada ölüyor, diriliyorsun. Mustafa 'dünya bir andan ibarettir' buyurdu.

Beyiti baştan alıyorum: "Şu halde sen her göz açıp kapamada ölüyor, diriliyorsun. Mustafa, (yani Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri, dünya bir andan ibarettir buyurdu. Hz. Mevlana Celaledin i Rumi hazretlerinin bu beyiti veya buna benzer beyitleri vardır yani normalde her an ölüp dirilmeyle alakalı. Bu tabii tarih boyunca varlığın üzerinde düşünen taşınan bir şeyler yazanlar, varlık üzerinde düşünenler, bunun üzerinde çok durmuşlar, bunun üzerine çok sözler söylemişler, varlığı inceleyenler. Tabii Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri'nden öncesinde, Muhyiddin İbni Arabî hazretleri de ve sufiler bütün hayatın bir andan ibaret olduğunu ve biz bu anı yaşarken de her an her an Cenab-ı Hakk'ın bizi hem öldürüp hem dirilttiğine hükmetmişler. Hatta bununla alakalı Hz. Mevlana Celaleddini Rumi Hazretleri'nin bir benzetmesi vardır. Der ki siz bir ışık alsanız onu, daireyi, çok hızlı bir şekilde döndürseniz, yukarda karşıdan size görünen ışık bir daire

görünür veya bir ateş kümesi alsanız, hızla çevirseniz, sanki orda bir ateş halkası varmış gibi görürsünüz. Aslında çok hızlı çevrildiği için gözünüz yanılır. Buna dair benzetmeler vardır Hz. Mevlana Celalettin i Rumi hazretlerinde veyahut da siz yağmur tanelerine baksanız, bütün zerreler birbirlerine birleşmişlerdir, bir bütün halinde iniyordur ama onların hepsi de birbirinden ayrı mıdır? Evet ama sen onu bir bütün halinde görürsün veya çaya suya baksak, onların hepsi de zerre zerre ayrıdır. O zerreler birleşmiştir. Biz onu bir bütün halinde görürüz. Aslında bir bütün değildir.

Şimdi varlığa baktığımızda da yaratmaya baktığımızda da, Cenab-ı Hak onu her daim yaratır. Yani her daim var eder 'hay' esmasıyla, her daim de öldürür bütün varlığı. Bu sadece insan için geçerli değildir ama biz insanla ilgileniyoruz ya Rum suresi ayet 27: 'Şu halde ilkin yaratıp sonra onu iade eden odur. Bu onun için pek kolaydır.' Yani Cenab-ı Hak bir şeyi yarattı. O yarattığı şeyi yeniden yaratmak veya onu tekrar ona iade etmek çok kolay bir şeydir. Kaf Suresi ayet 15'de de: ' Ya biz ilk yaratılışta da güçsüz mü düştük? Hayır, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindeler.' Yani ilk yaratırken Cenab-ı Hak güçlükle karşılaşmadı ki ikincide üçüncüde beşincide onuncuda güçlükle yaratsın. Şöyle düşünün, bir şeyi yoktan var ederken, hiç bir şekli şemali yok, hiçbir benzeri yok, bir şey yaratıyorsunuz, o hiçbir benzersiz olan bir şey yaratırken ona güç gelmeyen şey benzeri olan bir şey yaratırken mi güç gelecek? Normalde o zaman demek ki Cenab-ı Hak her an bütün varlığa hayat veriyor ve bütün varlığa hayat verirken biz onun devamiyetle, devamlı olarak durduğunu düşünüyoruz. Devamlı olarak durmuyor. Her an değişken, her an bir taraftan yaratırken öbür taraftan öldürüyor. Yaratma ve öldürme birbirini devam ediyor ama bizim gözümüz yanıldığından dolayı biz onu göremiyoruz. Yani bunu hep böyle tarif ederim ben. Biz ışığa bakıyoruz, ışığa baktığımızda ışık devamlı yanıyor olarak görünüyor. Oysa elektrik devamlı ona akım halinde peyderpey, parça parça geliyor ama biz ona parça parça gelirken biz o parçalanmışları, o parçacıkları görmüyoruz. O yüzden diyoruz ki orada devamlı yanan bir ışık var. Devamlı yanan bir lamba var. Aslında öyle değil. O devamlı olarak devam ettiğinden dolayı bize o devamlı olarak görünüyor veyahut da bir makineye elektrik veriyorsunuz.

Sen makine mühendisliğini bitirdin değil mi? O! Okuyorsun! Kaçıncı sınıfta? 3. sınıfa geçtin? Maşallah! Şimdi makineye enerji veriyorsunuz, makineye vermiş olduğunuz enerji aslında parçalı gidiyor ona. O parçalı olan enerjiyi de makine kendisi parçalı olarak alıyor ama o parçacıklar devam ettiği için makine hiç kesintiye uğramıyor. Aslında o da ne yaptı? O da parçalı çalışıyor çünkü mesela onun parçacıklarıyla siz oynasanız örneğin

makinenin elektrik aksamında bir 220 gelse bir 150 gelmiş olsa onun devamı, o hız olmadığından dolayı makine arıza yapacak. Sebep? Makineyi tanzim ederken çünkü örneğin 220 ye göre tanzim edildi, eğer 150 gelirse makine ne yapmış olacak? Arıza yapmış olacak. Ağır çalıştığını göreceksiniz veyahut da bir makine düşünün. 300000 kilometre hız saatte yapıyor. Onu görmemiz mümkün mü? Değil ama onun normalde hızını düşürmüş olsak hareketlerini görür müyüz? Evet veyahut da film izliyorsunuz. O filmi izlerken biz aslında binlerce resmi izliyoruz biz. Binlerce resim! Aslında o binlerce resim ardı ardına geldiği için biz filmi izlerken canlı olarak izliyoruz. Canlı izlemiyoruz aslında veyahut da siz canlı yayın, bu şimdi canlı yayın olarak nitelendiriliyor öyle değil mi? Aslında canlı yayın değil. Ne? Ölü yayın. Nasıl ölü yayın? Şöyle ölü yayın. Normalde burdan ses parça parça gitti. Parça parça gittiği için ölü aslında. Aslında sizin izlediğiniz, sizin dinlediğiniz her şey ölü. Nasıl ölü? Sizden önce beyin onu hafızaya alıyor. Beyin onu hafızaya aldıktan sonra siz onu hafızadan alıyorsunuz. Yani bu öyle bir kilometre koşuyor ki bu mesele öylesine koşuyor ki aslında beyin de bizi aldatıyor. Nasıl aldatıyor? Siz gördüğünüz anda onu izlediğinizi düşünüyorsunuz. Değil. Gördüğünüz anda izlemiyorsunuz. Göz onu görüyor. Göz onu gördükten sonra hızla beyne alıyor.

Beyinde video düşünün. Siz onu beyninizin içinde görüyorsunuz. Bir videoda görüyorsunuz. Aslında beyninizin içinde o görüntü, dışında değil. Tekrar söylüyorum, dışında değil göz. Göz sadece ve sadece yaptığı iş, kameraman gibi kamera gibi. Kamera çekti beyine gönderdi. Beyin onu hızla analiz etti. Hızla analiz ederken simaları da hafızadan çağırdı. Bakın, bütün simaları hafızadan çağırdı. Neden siz onu tanıdınız? Hafızada çünkü; sesi, görüntüsü, hafızanızda sizin ve siz onu bir daha gördüğünüzde beyin hafızadan aldı geldi onu ve dedi ki bu Demirtaşlı İsmail. Demirtaşlı İsmail olduğunu hafıza tanımladı. Onu normalde göz tanımlamadı ve bu düşünebiliyor musunuz bu kâinatı? Sadece bir insanı düşünseniz insanda milyarlarca hücre var. Bu insanda milyarlarca hücre var ve aynı zamanda da artık milyarın da üstünde hafıza var, ya şöyle düşünün. İşte İsmail, İsmail'in bütün vücut hatlarını dışarıdan gördünüz, hafızaya kaydettiniz. İsmail'in kızgın anını gördünüz, neşeli anını gördünüz, üzüntülü anını gördünüz. İsmail'in sesine aşina oldunuz. Kızgınken sesi ayrı, neşeliyken sesi ayrı, üzüntülü iken sesi ayrı. Hepsini de hafızaya aldı beyin bunun, binlerce bilgi var, milyonlarca bilgi var beyninizde. Milyonlarca, milyarlarca bilgi var beyninizde. Ne yaptı? Hep fotoğraf çekti. Habire fotoğraf çekiyor, habire hafızaya alıyor ve bunları alırken de siz kendi kendinize şöyle düşünmeyin. Ya ben gördüm. Ne alakası var sen gördün ya! Sen baktın sadece. Sen baktın sadece.

Kafanı o tarafa çevirdin, baktın. Allah'ın izni, Allah'ın ilmi, Allah'ın takdiri, Kadri, kaderi, kudreti, kuvveti olmazsa hiçbir şey yapamazsın. Bir hiçsin. Bir hiçsin ama bunun farkında değilsin. Kendini bir şey zannediyorsun. Bunun farkına varmış olsan onun kudret ve kuvvetinin altında eğileceksin, sadece kulluğa bakacaksın ama farkında olmadığından dolayı kendini bir şey zannettin ve Cenâb-ı Hak bu senklorizasyonun bir tarafına bir nokta değil böyle, hücrenin işte milyonda biri kadar bir şeyin kodunu bozsa hayat felç oldu. Hayat felç oldu! E, o zaman Cenab-ı Hak düşünebiliyor musunuz bunu neden söyledim? Ya bu kadar karmaşık gibi görünen kocaman bir sistemi bir hesab üzerinde her an, yeniden yaratan ve onu yok eden var ve o yarattığı şey, ortadan kaybolmuyor. Sizin saniyenin işte yüz milyonda bir anlık görüntünüz, konuşmanız yok edilmiyor. Ya? Allah'a döndürülüyor. Nereye? Geldiği yere döndürülüyor. Bu döndürülüşte orada hepsi de hafızaya alınıyor mu? Evet.

Bakın. Bunların hepsi de hafızaya alınıyor. Cenab-ı Hakkın varlığı şey olarak sene, yıl, ışık yılı olarak ne zaman yarattığını bilmiyoruz ve bu varoluş yaratıldığından beri hafızada, olan biten her şey hafızada ve hesapları da hızlı görecek bir de ve hesapları da hızlı görecek çünkü her şey hafızada. İşte böyle bir her daim var eden ve her daim yok eden ve yok ettiğini de yok ettiğini de bizim gözümüzde yok eden ve yok olan, yok ettiği şeyi kendi ilmi ilahisine döndüren Allah. Yani şöyle düşünün. İlm-i ilahi, dairenin başı diyelim, şurası, ilmi ilahiden geldi, burda yaşayacağını yaşadı. Bir an, bir anı konuşuyoruz ve sonra tekrar aynı şekilde ilmi ilahiye geri döndü. Bu artık bunu, bu zamanı ölçmek, bu zamanı değerlendirmek, bu zamanın üzerinde konuşmak, benim haddime değil. O yüzden Hz. Allah hadis-i kutside dedi ki 'zamana küfretmeyiniz, zaman Allah'tır' ve hepsi de bu zaman sıfatının üzerinde tecelli etti.

"Bizim fikrimiz havada bir oktur. Havada nasıl durur? Allah'a gelir. Her nefeste dünya yenilenir. Fakat biz, dünyayı öylece durur gördüğümüzden bu yenilenmeden haberdar değiliz."

Bir şey düşündünüz. Düşündüğünüz şey kendi beyninizin içinde ve beyninizin içindeki olan o düşünce, havada bir ok gibidir diyor. Yani havada nasıl durur? Bir ok attınız. Ok havada durur mu? Durmaz. Ne yapar? Bir müddet sonra yere düşer. Nereye düşecek o zaman? Allah'ın, Allah'ın ilmi ilahisine düşecek. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ya yani, 'ayakkabının bağı Allah'ın tabiri caizse üzerine düşecekti' dedi hadisi şerifte. Demek ki o zaman ne nereye düşerse düşsün, 'yerin de göğün de nuru Allah'tır' ayeti kerimesi mucibince sen ne nereye düşerse düşsün, Allah'ın nurunun üzerine gitti. Sen Allah'ın nurunun içinde yaşıyorsun ve

düşüncelerin de Allah'ın nurunun içerisinde. Hani bir ayet-i kerime var ya 'Allah sizin kalbinizden geçenlerden de hesaba sorar' diye. Sonradan o ayet-i kerimenin neshedildiği söyleniyor. Neydi? 'Allah sizin kalbinizden geçenlerden hesaba çekmez' diye. O zaman kötülük düşündün, sufiler bunu böyle yorumlar. Ben kendimce öyle yorumlarım. Sen eğer kötülük düşündüysen, bunun hesabını görürsün. Bunun hesabını verirsin. Sebep? Çünkü sufi, düşüncesi de temiz olmalı. Sufi, haram düşünmemeli, kötülük düşünmemeli. Sufi, yanlışlık düşünmemeli. Sufi, insanlara kötülük yapmak için yaratılmadı. İnsanlara iyilik yapmak için yaratıldı. İyi insan olsun diye Cenab-ı Hak murat etti. Ne dedi şeytana? Dedi ki 'onlar Allah'ı zikredecekler, Allah'ı bilecekler, Allah'ı öğrenecekler. Ben insanları bunun için yarattım.' Şeytan ne dedi? 'Ben onları saptırıcı olacağım.' O zaman şimdi insan Allah'ın halifesi hükmünde.

Öyle olunca iyi düşünecek, iyi hareket edecek, iyi davranışlarda bulunacak ama bunun özü nerde, başlangıcı? O kimsenin düşüncesinde. O yüzden hadisi şerifte Hazreti Peygamber(s.a.v.) hazretleri, buyurdu ki 'ameller niyetlere göredir'.Niyet, düşünmek çünkü. Düşünmek. Neye niyet ettin? Hani hicretle da alakalı bir hadisi şerif var ya 'neye hicret ettiyse onu bulur.' Neye hicret ettiyse! Hadisi şerifin devamında 'kadına hicret ettiyse kadını, dünyaya hicret ettiyse dünyayı bulur' diyor. Allah için hicret eden de Allah'ı bulur. E, sen haramlardan Allah için dönersen, helâlı bulursun ama sen harama yönelirsen haram olarak devam eder gidersin. Öyle olunca işte bütün her şey bu fikirden, düşünceden çıkar. O zaman o fikrin de havada kalmaz. İyi niyet sahibi olun, iyi düşünün, güzel düşünün, hayır düşünün, ümitvar düşünün ama bu ümitvar düşünmek, ümitvar düşünmek, sizin çalışmanızı, sizin gayretinizi, sizin koşmanızı, sizin disiplininizi bozmasın. A, ümitvarız biz, hiç çalışmayalım! Öyle bir şey yok veyahut da evet, ümit ediyoruz biz. Ee ne olursa olsun ya! Böyle bir şey yok. Biz gayretimizi, disiplinimizi, gayretimizi, disiplinimizi hiç aşağı çekmeyeceğiz. Ümitvar olacağız ama o ümidin arkasında duracağız. Ümitvar olacağız, şeytana kapı aralamayacağız ama o ümit ettiğimizin peşine düşeceğiz. Çalışacağız. Onun matematiğini bulacağız. Ne yapmamız gerektiğini öğreneceğiz. Sufilik adabı, erkânı öğreneceğiz. Zikrullahı öğreneceğiz. Nerde neyi yapmamız gerekiyor öğreneceğiz ve onları bitamam güzel yapmaya gayret edeceğiz. Eğer güzel yapmaya gayret etmezsek biz boş boşuna ümit ettik o zaman.

Ümit boş olmayacak. Niyet boş olmayacak. Onun arkasında duracağız. Evet, biz fikrimiz bizim hayalimiz bir ok gibi hayalimiz bir ok gibi. O zaman hayal ok gibi ise ve o boşlukta kalmayacaksa biz o hayalimizin peşine doğru adımlarla gideceğiz. Hayalinizin peşine doğru adımlarla gitmiyorsanız,

siz kendi hayalinize de inanmıyorsunuz. O zaman fikrimizin peşine doğru adımlarla gideceğiz. Doğruya doğru adımlarla gidilir. Doğruya eğri adımlarla gidilmez. Hakikati doğru adımlarla bulabilirsiniz. Hakikati eğri adımlarla bulamazsınız, hakikati eğri fikirle, eğri düşünce ile ulaşamazsınız. Hakikat doğruluktan yanadır. Tarih boyunca dindarların en büyük handikapı, doğruya yanlış adımlarla gitmeye çalışmalarıdır. Peygamberler insanlara doğruyu doğru adımlarla gitmeyi öğretmek için gelmiştir. Yoksa bütün insanlık Âdem'den beri doğruyu biliyor ve bütün insanların Allah kalbine doğruyu ilham etmiştir, yerleştirmiştir. Bütün insanlarda, bütün insanların kalbinde hakikat bilgisi vardır. Peygamberler o hakikat bilgisini meydana çıkarmak için gönderilmiştir. Peygamberlerden sonra veliler, mürşid-i kâmiller, Allah dostları, o hakikat bilgisinin meydana çıkmasına vesile olmak için ortadadırlar. Peygamberlerden sonra hiçbir peygamber yeni bir hakikat getirmemiştir. Hakikat Allah'ındır çünkü. Hiçbir veli, hiçbir mürşit de yeni bir hakikat getirmez. Hakikat bellidir çünkü ama her mürşit hakikate gidilecek doğru adımları insanlara aktarır, söyler. Her peygamber bütün insanların hakikate ulaşması için doğru adımları öğütler. Bu peygamber düşmanı, bu peygamber sünnetlerini inkâr eden, bu hainler, insanın insanlığın doğruyu ve hakikati bulmasını istemiyorlar. Çünkü peygamberin izinden giden kimse, Allah'ın insanlığa bahşettiği hakikati bulacaktır. Peygamberlerin izinden gitmeyen insanlar, şeytanın izinden giderler. Şeytanın izinden giden de şerrin hakikatini görür. Peygamberin izinden gidenler de Allah'ın hakikatini görür.

O yüzden sizin fikriniz havada durmaz. Sizin sözünüz havada durmaz. Sizin hayaliniz havada durmaz. O muhakkak Allah'a ulaşır, muhakkak! Bunda hiç şek şüphe etmeyin. Ne niyet ettiyseniz niyetiniz Allah'a ulaşmıştır anında. Neye niyet ettiyseniz. O yüzden çayı içerken zayıflamaya niyet ederseniz, bu çay sizi zayıflatır. Çayı içerken beni uyutmasın, ben Allah'ı zikredeceğim derseniz, çay sizin uyumamanıza vesile olur. Burada niyettir orta yerde olan ama ben keyif edeceğim çay içerken derseniz keyfetmiş olursunuz. Ey sufi! Sen bu dünyaya keyfetmeye mi geldin? Keyif etmeye geldiysen her şeyden keyif edersin. Yok, keyfetme, Allah'ın nimetlerine bak, Allah'a hamd et. Cenab-ı Hakkın sayısız, sonsuz nimetlerini düşün; 'siz bu nimetleri nasıl inkâr ederseniz' ayeti kerimesini kendine ölçü al. O zaman o nimetleri asla ve asla inkâr yoluna gitme. İnkâr yolu ne? Allah'a sırtını dönmek. Allah'ı unutmak. Allah'ı zikretmemek. Bu nimete nankörlük. Bir kimse göz göre göre namazı terk ediyorsa, o Allah'ın nimetine nankörlük etmiştir. Göz göre göre ayet-i kerimeleri, farzları inkâr ediyorsa, göz göre göre dinin herhangi bir hükmünü es geçiyorsa, o Allah'a nankörlük etmiştir. O zaman

bu havada kalmayacak. Bu muhakkak Allah'a ulaşacak. Senin iyi niyetin Allah'a ulaşacak. Senin iyi niyetin, senin iyi amelin, Allah'a ulaşacak. Senin kötü niyetin de Allah'a ulaşacak. Senin kötü amelin de Allah'a ulaşacak. O zaman sakın ha, o deftere kötülük yazdırma. Sakın ha kötü niyet besleme. Sakın ha! Neden dedi 'suizana düşmeyiniz' diye? 'Suizanın fazlası size haramdır' dedi. O kısacık suizan var ya, sizin zarar etmemeniz için. Zarar etme. Gözünün gördüğü insanlar peygamber değil. Gözünün gördüğü insanlar Allah dostu, veli değil. Zarar etme, temkinli davran. Acaba de. Kur'an ve sünnetin dışında bir şey var ise onu durdur. Bu, bu kadar, hani suizanın fazlasından dedi ya, o zaman az bir suizan lazım insanda, bir acaba lazım. Kur'an ve sünnetin dışında bir şey olabilir mi? Olabilir. Kur'an ve sünnetin dışında ise bekle, o işlemi yapma. Kur'an ve sünnetin dışında bir şeyse onun söylediğini de yapma. O yüzden burda bu kadarcık bir suizan, bu kadarcık bir distur lazım insana. Her gördüğün sakallıyı mürşidi kâmil görme. Her başındaki sarıklıyı kendine yol rehberi görme. Bu yollarda nice sakallılar, nice sarıklılar vardır ki insanı yoldan çıkarır. Bu yolda nice insanlar vardır ki insanlığı sapkınlığa götürür.

Yani o kimseyi sen ilahiyat profesörü görüyorsun ama o kimse ayet inkârcısı çıkıyor. Sen onu ilahiyat profesörü olarak görüyorsun. O kimse hadis inkârcısı çıkıyor veyahut da sen o kimseyi Allah dostu olarak görüyorsun, dervişlerinin parasını yutmuş. O kimseyi sen Allah dostu olarak görüyorsun, dervişlere getirin paraları dergâh yapıyoruz, tekke yapıyoruz, cami yapıyoruz, han yapıyoruz, hamam yapıyoruz demiş, paraları toplamış çekmiş gitmiş adam. Veyahut da biz şunu yapıyoruz, bunu yapıyoruz demiş, milletten zekâtı toplamış, fitreyi toplamış, sadakayı toplamış, geçimi ordan olmuş. Aldanma. Bu kadarcık bir suizan lazım sana. Kur'an ve sünnetin dışında bir şey söylüyorsa bekle, dur. Ona de ki bu Kur'an ve sünnetin dışında. Biz zaten bunu yapabilmiş olsak, ümmet olarak aldanmaktan kurtulacağız. Ümmet olarak aldanmaktan kurtulmak, Kur'an ve sünnetin dışında her ne var ise kimden gelirse gelsin reddetmekten geçiyor. Bu şeyhmiş, bu siyasi parti lideriymiş, bu cemaat lideriymiş, bu amirmiş, bu memurmuş, bu milletvekiliymiş, bu belediye başkanıymış, bu şeyhmiş, bu müritmiş, bu anneymiş, bu babaymış, bu amcaymış, bu dedeymiş, bu neymiş, bu yok zenginmiş, yok fakirmiş, yok bu çok muktedirmiş, yok kudretliymiş… Geç kardeşim hepsini de ya? Baki olan Allah ve Allah'ın Kur'an ve sünneti. Sen ona bak. Yoksa o fikrin havada kalmayacak. Fikrin havada kalmayacak. Her nefeste dünya yenilenir ve her nefeste dünya yenilenir. O yüzden 'vel asr' suresini tefsir eden sufiler, her nefes hüsrandasın demişler.'Vel asrı'yı tefsir eden sufiler: 'Bismillahirrahmanirrahim velasrı innel insane lefi

husrin' 'bütün insanlar hüsrandadır' ayırmamış. Bakın burda hiç kimsenin makamı, mevkisi, hali, ahvali ayrılmıyor.

Dikkat edin ayeti kerimeye, bütün insanlar hüsrandadır. Bütün insanlar! Yok, ben belediye başkanıydım, yok ben milletvekiliydim, yok ben Cumhurbaşkanıydım, yok ben komutandım, yok ben emniyet amiriydim, yok ben şeyhtim, yok ben hocaydım, yok ben hafızdım, yok ben işte ilahiyatçıydım, yok ben diyanetçiydim ya yok benim dedem şeyhti, yok benim dedemin dedesinin dedesi şeyhti, yok benim nenem şeyhti, nenemin nenesi ders yaptırırdı… Ya canım kardeşim benim! Allah hepsini de âli eylesin. Sen kendi nefesine bak. Her nefes hüsranda. Her nefes! Kimler hüsranda değil? 'İman edip iyi amel işleyenler'. İman etti, iyi amel işleyecek. Sonra? 'Hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. Salihlerle beraber olacak, ayet-i kerimede var. İman edecek, iyi amel işleyecek, salihlerle beraber olacak, hakkı ve sabrı tavsiye edecek. Bakın, iman etti, iyi amel işledi, salihlerle beraber oldu, yetmedi. Hakkı ve sabrı tavsiye edecek. Hakkı tavsiye etmek ne demek? İnsanları hakikat yoluna davet etmek, insanları Kur'an ve sünnet çizgisine davet etmek, insanlara Kur'an ve sünneti tebliğ etmek, insanlara Allah'ın indirmiş olduğu dini tebliğ etmek. Eğer sizin üzerinizde bu yok ise hüsrandasınız. Din, içe yönelik bir din değildir. İslam içe yönelik bir din değildir. İslam, hem içi hem dışı ilgilendirir. Hem zahirinizi hem batınınızı din ilgilendirir. Öyle dini kapalı kapılar ardında yaşayalım, evimizde yaşayalım, size bir şey diyen mi var. Evinize Allah'ı zikredin işte, size bir şey diyen mi var. Camiden eve evden camiye gidin, başka ne lazım ki! Değil canım kardeşim. İslam dini, caminin içine hapsedilecek bir din değil. İslam dini, evinin içine hapsedilecek bir din değil, İslam dini tekkenin içine hapsedilecek bir din değil. Hakkı ve sabrı tavsiye edecek bütün Müslümanlara farz. Önce kendi nefsine sonra eşine, çocuklarına, mahallene, akrabalarına, sokakta, çarşıda, bacada, devlet kademelerinde, memur kademelerinde, her yerde. Nerde Kur'an ve sünnetin dışında bir şey var, Müslüman onu tebliğ eder, Müslüman onunla mücadele eder. Siz rüşvete karşı çıkmazsanız, kayırmacılığa karşı çıkmazsanız, adaletsizliğe karşı çıkmazsanız, Kur'an ve sünnetin dışındaki hal ve hareketlere karşı çıkmazsanız, kendinizi kurtaramazsınız. Hüsrandasınız! Bu bizim dergâhtan, bu bizim tarikattan, bu bizim cemaatten, yok bu bizim akraba, yok bizim bu hemşeri, yok bu bizden, yok bu sizden… Ya ne yapalım ya! Bu zamanda da böyle! Geç kardeşim! Hüsrandasın, hüsrandasın!

Kur'an ve sünnetin dışında bir şeyi tebliğ etmiyorsan hüsrandasın. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın, Müslüman'ın felsefesi değil. Yılan yılandır, zehirli ise görüldüğü yerde başı ezilir. Neden? Müslümanları korursun.

Nasıl yırtıcı vahşi bir hayvan bütün tarlayı talan ederse, yırtıcı vahşi bir insan da bütün İslam âlemini talan eder. Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri diyor ya edepsiz diyor kendini yakmakla kalmaz âlemi cihanı da ateşe verir. O yüzden her nefes dünya yenilenirken, sen de yenileniyorsun. Sen yenilenirken, yenilenirken nasıl yenileniyorsun? Senden giden sen, senin eski nasıl gitti ki? Haram üzerine mi gitti? Allah'ın ilmi ilahiyesine dönerken haram olarak, haram işlemiş olarak mı döndü, helal işlemiş olarak mı döndü. Senin görüntün, senin görüntün o esnada fiiliyat olarak, haram üzerine miydi helal üzerine miydi? Düşünebiliyor musunuz? Zamanın en küçük biriminde yeniliyor Cenab-ı Hak her şeyi.

'Fakat biz dünyayı öylece durur gördüğümüzden bu yenilenmeden haberdar değiliz.' Biz öylece görüyoruz ya ama üç gün sonra bakıyorsunuz bir bitki çiçek açmış, üç gün sonra! Oysa siz onu izlemeye alsanız, her an o tomurcuk çiçeğe doğru gidiyor. Her an o tomurcuk çiçeğe doğru giderken göz yanılıyor, onu takip edemiyor. Oysa iki gün sonra bakıyorsunuz, aaa bitkiler çiçeğe dönmüşler. İki gün sonra bakıyorsun o çiçekler bizim Bayındır diliyle tohur olmuş yani küçücük meyve olmuş, açmış çiçekleri. Küçücük küçücük meyvesi çıkmış. İyice incelediğinde bakıyorsun küçücük meyveler oluşmuş, küçücük. Ben kendi kumkatlarımı anlatıyorum şimdi size, terasta kumkat var ya, aaa bir bakıyorum iki gün, üç gün çıkmazsam, iki üç gün sonra bir çıkıyorum, aaa çiçeğe vurmuş hepsi de. Birkaç gün sonra bir daha çıkıyorum aaa hepsi de meyveye dönmüş. Oysa o göz yanılıyor. Her daim o meyveye dönüyor ama biz onu görmüyoruz, hissetmiyoruz onu. Göz o kadar bu ince detaylara alışkın değil. Allah bizi affetsin.

"Ömür su gibi yeniden yeniye akıp gider. Fakat cesette bir daimilik gösterir."

Bakıyorsunuz bir ırmağa habire akıyor, daimilik gösteriyor. Oysa ırmak da aynı, kesintili kesintili gidiyor, zerre zerre gidiyor ama devamlı aktığından biz diyoruz ki bu devamlı akıyor. Oysa kesintili mi? Evet. Ömür de aynı. Ömür biz baktığımızda aslında kesintili kesintili, gelen de kesintili giden de kesintili. Hadi bir size şimdi kılçık atayım orta yere. Gelen resimlerimiz belli giden resimlerimiz de belli değil mi. Bir film düşün, dıt dıt dıt geçiyor. O filmin yönetmeni, o geçen resimlerin hepsini biliyor mu? Biliyor. İzleyenler bilmiyorsun değil mi? Ama bir bilen var mı? Var. Gelen resimlerimiz, bir film gibi düşünün hayatınızı. O zaman gelen resimler ilmi ilahiden geliyor, öyle değil mi? Şimdi hatırlayın geriye doğru, ne diyordu Hz. Mevlana? Biz kartondan resimleriz. Yaaa! Evet! Şimdi bakın, hani ateş örneği vermiştim ya, burdaymış bakın o, 1145 1146, 1146. beyitteymiş.

"Elinde hızlı hızlı oynattığın ucu ateşli bir sopa nasıl upuzun ve tek bir ateş hattı gibi görünürse ömür de pek çabuk akıp geçtiğinden daimi bir şekilde görünür."

Evet, yani elinizi hayal edin şimdi, nasıl olsa hayal de yere düşmüyor ya, hayal de ona gidiyor. Hayal edin şimdi. Neyi hayal ediyorsunuz? Ucunda ateş olan bir çöpü, bir sopayı hayal ediyorsunuz. Hızla dönüyor. Hızla dönünce ne oluyor? Size o bir daire çizmiş oluyor o, bain bir daire çizmiş oluyor ve siz ona diyorsunuz ki bu devam eden bir şey. Aslında devam ediyor mu? Hayır. Bunun gibi veyahut da diyor ki:

"Ateşli çöpü sallasan ateş gözüne upuzun görünür. Bu ömür uzunluğunu da Allah'ın tez tez halketmesindendir. Allah'ın yeniden yeniye ve süratle halketmesi, ömrü öyle uzun ve daimi gösterir. Bu sırrı bilmek isteyen pek büyük ve derin bir âlim bile olsa kendiliğinden bilemez. Ona de ki işte Hüsamettin buracıktadır. O yüce bir kitaptır, ondan öğren."

Yani bunların bunların sırrını, bunların hikmetlerini, sen kendi kendine öğrenemezsin. Ya? Bir mürşid-i kâmile bağlanman lazım. Bir mürşid-i kâmile bağlanırsan ancak bunun sırrını çözersin diyor Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri. O zaman bir mürşidi olmayan bir kimsenin bunların sırrına erişmesi mümkün mü? Değil. Hüsamettin dediği, malum halifesi. Halifesi olduğundan dolayı diyor ki işte diyor Hüsamettin burada, şuracıktadır. Sen bu batini ilme, sen bu muhakkak ki bu insanların bilip çözemediği bu ilmi istiyorsan, bu ilme gideceksen ne yapacaksın? Bu Hüsamettin'e tabi olacaksın. Bu Hüsamettin'e biat edeceksin ve bunların sırrını öğreneceksin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun, inşallah önümüzdeki hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. Cenab-ı Hak cümlemizin muini olsun. Cümlemizi korusun inşallah.

https://youtu.be/Q9PU-SdsYTE

MESNEVİ-İ ŞERİF 1150-1184. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1150. beyitten devam ediyoruz inşallah Mesnevi okumalarına. Konu başlığı:

"***Tavşanın Aslan huzuruna gelmesi, Aslan'ın ona kızması.***"

Malum bir aslan vardı. Bütün av hayvanları ile bir anlaşma yapmışlardı. Av hayvanları sırasıyla kendi türlerinden bir tanesini ona kurban olarak veriyorlardı ve o böyle devam ediyordu. Ta nereye kadar? Tavşana gelinceye kadar. Tavşana sıra gelince, tavşan dedi ki bu anlaşmayı tanımıyorum ve anlaşma ile alakalı aslanla dedi farklı bir davalaşmanın içerisine girdi ve kendisini kurban etmek için sırası geldiği halde gitmedi. Konu bu.

"Aslanın kızgınlığı arttı, titizlendi."

Yani normalde o gelmeyince, tavşan aslanın önüne yem olmak için, aslan kızdı, titizlendi.

"Baktı ki tavşan uzaktan geliyor, korkusuz ve çalımlı bir tavırla, hiddetli, titiz, kızgın, suratı asık bir halde koşmakta. Çünkü müteessir ve zebun bir halde gelişten, suçluluk anlaşılır ama cesurluk her türlü şüpheyi giderir."

Yani tavşan bir suçluluk psikolojisi ile aslanın yanına gelmiyor. Öyle bir psikolojiye kendini koymuş, cesur, hiddetli, kızgın ve aynı zamanda suratı asık bir şekilde geliyor. Yani bir kimse suçlu dahi olsa eğer bir ekâbirin huzuruna giderken böyle süklüm püklüm giderse, otomatikman kendini zayıflığa vermiş, otomatikman eğer suçlu değilse bile kendisini suçluluğa satmış olur ve bir kimse özgüveni olur, başı dik olur, göğsü ilerde olur. O özgüvenle ekâbir kimsenin yanına gitmiş olsa, o süklümpüklümlükten kurtulur, eğer

normalde hatalı ise bile o kimse onun hatasını ona söyleyemez. O cesur insanlar, o böyle yalnız cahil cesuru değil bu, haklılığının verdiği cesaretle, haklılığının verdiği özgüvenle eğer bir ekâbir takımının önüne giderse bir kimse, karşıya verdiği mesaj şudur, yani ben haklıyım, ben suçlu değilim, ben bu konuda bilgiliyim veya ben bu konuda daha elverişliyim. Bu konuda daha iyiyim diye bir mesaj vermiş olur. Tavşanın da vermiş olduğu mesaj buydu. Yani korkusuz ve çalımlı bir tavırla geliyordu, hiddetliydi, yani biraz bunun, bu işin içerisinde tabii heva heves var biraz. Heva ve hevese düşen insanlar, kimlere hiddetli davranıp kimlere böyle düzgün davranacaklarını bilemezler. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Aslanın hizasına yaklaşıp ilerleyince aslan bağırdı: 'Bire adam evladı olmayan piç! Ben ki fiilleri parça parça etmişim, ben ki erkek aslanların kulağını burmuşum, bir tavşan parçası kim oluyor ki böyle benim emrimi ayakaltına atsın. Tavşan uykusunu ve gafletini bırak, ey eşek, bu aslanın kükreyişini dinle!"

Aslan tavşana öyle dedi. Şimdi tavşan uykusunu ve gafletini bırak deyince, bu yeni nesil gençler tavşanın nasıl uyuduğunu bilmez. Şimdi neden bilmez? Çünkü etraflarında tavşan besleyen yoktur hiç. Tavşan böyle toprağı filan oyduğundan tavşanı çok beslemek istemezler. Çünkü tavşan toprağı oyar, duvarı oyar, ne bileyim işte bir kerpiç bir duvar varsa orayı deler. Tavşanın böyle bir özelliği var. Aynı zamanda tavşan gözü açık uyuyan hayvanlardan birisidir. Tavşan uykusu diye ona derler. Gözü açıktır, sen onu uyuyor zannetmezsin. Yani normal uyumuyor diye düşünürsün ama tavşan gözü açık uyur. Hz. Pir burda tavşanla aslanı konuştururken diyor ki 'tavşan uykusunu bırak' yani sen gözü açık uyuyorsun, gafletdesin. Dışardan bakanlar seni normalde uyuyor zanneder ama sen gaflettesin, gaflet içindesin.

Hani böyle dünyalık işlere gözü açık olanlara da hakikatte gafildirler onlar ama hani hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'insanlar uykudadırlar, ölünce uyanırlar' hadisi şerifine de burda bir sanki değinme gibi geldi bana ben burayı okuyunca, yani insanlar uykudadır öldüklerinde uyanırlar. İnsanlar yirmi dört saat uykuda değil. O zaman hadi gece uykusunu kabul ettik, gündüzde de uykudalar. Bu ne demek? Gaflettesin, heva hevesine uyuyorsun. O gaflet uykusuna yatmışsın. Gaflet uykusuna yattığın için senin ha gece uyumuş vücudun ha gündüz uyumamış, çok bir fark yok. Hatta gaflet uykusundaysan, gece senin uyuman daha hayırlı bir ibadet. Sebep? Gaflette olan günah işler. Gaflette olan hata kusur çok işler. Gaflette günü geçiyorsa bir kimsenin uyuması onun hayırlıdır. Neden? Bütün gününü gaflette geçiriyor. Yirmi dört saatini gaflette geçiren bir kimse, on iki saat uyusa, on iki saat kazandı. Orda çünkü neden? Gaflette

olduğundan dolayı on iki saat uykuda günaha girmedi. Yani bir kimsenin günahsız zamanı ne zaman? Uyuduğunda. Öbür türlü dünyevi olarak uyanık durduğunda o kimse günah işliyor. Günah işleyince o uyanıklıktan değil. O gafletten dolayı.

Asıl uyanıklık ne? Hakkı görmek. Asıl uyanıklık ne? Hakkı bilmek. Eğer o kimse Hakkı tanır, Hakkı bilir, Hakka uyar ve Hakkı görürse uyanık olan o. 'Ben bütün insanları ve cinleri bana ibadet etsinler, beni tanısınlar diye yarattım.' Allah'ı zikreden uyanık, Allah'ı zikretmeyen uyanık değil, uykuda. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan uyanık. Kur'an ve sünnete yapışmadıysa o uykuda. O zaman. Beş vakit namazı kılan kurtuluşta, kılmıyorsa o uykuda, gaflete düştü o. Kur'an ve sünnet dairesinde yaşayan kimse, gaflet uykusundan uyandı, öbür türlü gaflet uykusunda. Onun normalde gündüzü de önemli değil, gecesi de önemli değil. İşte insanlar uykudadır, ölünce uyanırlar. Sufiler bu hali kabullenmek istemezler.

O yüzden sufiler bir diğer hadisi şerif olan 'ölmeden önce ölünüz' hadis-i şerifini yaşamak isterler. 'Ölmeden önce ölünüz' hadis-i şerifini yaşıyorsan, o zaman uykudan uyandın. Gafletten uyandın. Ölmeden önce ölme tecelliyatı sende oluşmadıysa, senin yürüyecek yolun çok daha. Dervişlik taslama, şeyhlik taslama. Ölmeden önce ölünüz hadisi şerifi, senin üzerinde tecelli etmediyse kendine bir makam addetme. Kendine bir mevki addetme. Kendini olmuş bitmiş olarak görme. Bu seni aldatır. Bu seni kandırır. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yolunu ve izini takip et. "insanlar gaflettedir, öldüklerinde uyanırlar" Uykudadır, o zaman bu uykudan ölmeden önce uyan. Yani ölmeden önce ölünüz. Hani ölünce uyanacak ya o zaman sen burda kendi iradenle öl, kendi iradenle öl ki sen ötede dirilesin, öte perdede dirilesin. Yoksa heva ve heves olarak devam edip gidecek. Allah muhafaza eylesin.

Tabii burda Hz. Pir, tavşanın üzerinden bize ders veriyor. Diyor ki gaflet uykusundan uyanın. Hz. Pir bize diyor ki tavşan uykusunu da terk edin. Yani aslında uyurken uyumuyormuş gibi görünmeyin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Tabii aslan burada aynı zamanda da ilahi bir ses olmuş oluyor. Yani hakkın sesi olmuş oluyor. Tavşan da bu benim kendimce kendi çıkarımın, tavşan da kul olmuş oluyor. Aslan ilahi bir ses, ilahi bir nefes. Siz bunu ister veli, ister mürşid-i kâmil, ister ister peygamber, isterseniz hakkın sesi olarak görün ama tavşanı da bir kul, bir Müslüman'ın gaflete düşmüş bir Müslüman olarak görün.

"Tavşan mazeretini söyledi. Dedi ki: 'Eğer efendimiz affederlerse aman dileyeceğim, mazeretim var."

Yani eğer aslan veyahut da bu manada büyük kimse veyahut da Allah Celle Celalühü veya özür dileyeceğimiz bir kimse diyor affederse, aman dileyeceğim mazeretin var. Özür dilemek bir erdemliliktir. Özür dilemeyenler kibirlidir. Hatasını kabul etmeyen, kibirli insandır. Eşinden, çocuklarından, arkadaşlarından, etrafından, herhangi bir hatadan, kusurdan, eksiklikten dolayı özür diliyorsa bir kimse o kimse erdemli insandır ama eşini önemsiz görüp çocuklarını önemsiz görüp arkadaşlarını önemsiz görüp yanında çalışan iş arkadaşlarını önemsiz görüp hata yaptığı halde, kusur işlediği halde bir kimse özür dilemiyorsa o kibirlilerdendir. O Hakka karşı kibirlidir. O peygambere karşı kibirlidir. O müminlere karşı kibirlidir. O eşine karşı kibirlidir. O çocuklarına karşı kibirlidir. O arkadaşlarına karşı kibirlidir. O üstadına karşı kibirlidir. O zakirine, nakibine, nükebbasına karşı kibirlidir. O abisine karşı kibirlidir. Ablasına, teyzesine, halasına kibirlidir. Kibirlidir. Hata yaptığı halde hatasından geri dönmeyen, geri dönse dahi özür dilemeyen bir kimse kibirli insandır. Kibirliler de asla cennete giremezler. Hadisi kutsi: 'Gönlünde zerrece kibir bulunan, asla cennetime giremez.' Başka bir hadisi şerif: 'Gönlünde zerrece kibir bulunan, cennetin kokusunu 70000 yıllık yoldan alamaz.' Yani cennet ona çok uzak. Kokusunu dahi alamaz. O zaman özür dilemek erdemliliktir. Özür dilemek güzel ahlak sahibi olmaktır. Hatasını kabul etmek, Âdem'in çocuğu olduğunu gösterir. Âdem'in yoludur. Hatasını kabul etmeyen şeytanın yolundadır kibir vardır onda. O şeytanın mürididir. O şeytanın dostudur. Hatasını kabul etmek erdemlilik ve bu erdemliliğe karşı bir kimse özür dilediğinde özrünü kabul etmek de erdemliliktir.

Ben senin özrünü kabul etmiyorum demek, sizden özür dileyen bir kimseyi reddetmek, erdemlilik değildir. O da kibirliliktir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Hâkim bunu nakletmiş hadis-i şerifi: 'Özür dilemek üzere gelen din kardeşiniz niyetinde samimi olmasa da özrünü kabul edin. Böyle yapmayan, kevser havuzu başında yanıma gelemez.' Bu bizim halk tabiriyle, dilinin ucuyla özür diledi. Aslında o gerçek inancı değildi ama işte öylesine özür diledi. Hadisi şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyuruyor ki: 'Niyetinde samimi olmasa dahi onun özrünü kabul edin. Özrünü kabul etmezseniz kevser havuzundan su içemezsiniz.' Cenab-ı Hak kendisine yapılan tövbeleri kabul eder. 'Allah tövbeleri kabul edendir.' (Ayeti kerime). 'Allah tövbe edenleri sever.' (Ayeti kerime). 'Allah tövbe edenlerin tövbesini kabul edip onları affeder' (Ayeti kerime). 'Allah tövbe edenlerin tövbesini kabul eder. Onların günahlarını hayra çevirir. (Ayeti kerime) Allah bir kimsenin tövbesini kabul ederken ve onu affederken ve onun yapmış olduğu günahları hayra çevirirken bir kardeşiniz, bir arkadaşınız, eşiniz,

dostunuz, çocuğunuz, evladınız, bu kim olursa olsun sizden birisi özür diliyor da siz onu kabul etmiyorsanız yandı keten helva. Kevser havuzundan uzaksınız. Kevser havuzundan uzak olan bir kimse demek, Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin şefaatinden uzak kimse demek. Kevser havuzundan uzak bir kimse demek, cehennemlikler zümresinden olan demek. Kimler kevser havuzundan geri çevrilir? Bakın, Buhari, Babü'l Fiten'deki hadis-i şerifler: 'Bir topluluk kevser havuzuna yaklaşır, bir arşın kalır ve benden hızla uzaklaştırılır. Ben derim ki bunlar benim ümmetimden değil miydi? Bunlar niçin benden uzaklaştırıldı? Bir münadi melek cevap verir, der ki ya Resulallah, bunlar sen öldükten sonra dinlerinden geri dönenler. Yine bir kısım kavim gelir. Bir arşın kalır, onlar da benden uzaklaştırılır. Ben derim ki bunlar benim ümmetim değil miydi? Niçin uzaklaştırıldı? Bir münadi melek cevap verir: 'Ey Muhammed (sallallahü ve sellem), bunlar senden sonra (dikkat edin), senden sonra dinde tebdil ettiler, değiştirdiler. Ne yaptılar? Farzı ortadan kaldırdılar. Haramı ortadan kaldırdılar. Haramı helal ettiler, helali haram ettiler. Tebdil ettiler, değiştirdiler bunlar. Dinin hükümlerini değiştirdiler.

Faizin azı da çoğu da haram. Kim faizle iştigal ederse mezarlarından şeytan çarpmış gibi kalkacaklar. Eeee? TOKİ'nin faizi caizdir veyahut da enflasyon miktarı kadar faiz caizdir. Ayet-i Kerimeyi eğip bükme. Faizin azı da çoğu da haram. Müminin müminden faiz alması haram. Annesiyle Kâbe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha girer. Annesini nikâhlamış gibi olur. Ey Ümmet-i Muhammed! Birbirlerinizden faiz almayınız. Birbirlerinden faiz alanlar anneleriyle Kâbe duvarının dibinde cima etmiş gibi günah-ı kebaire girerler. Bunun değiştirilecek, eğilecek bükülecek bir tarafı yok. Bunun eğilecek, bükülecek bir tarafı yok. Bir kısım ne yaptı? Dinden geri döndü. Bir kısım ne yaptı? Dini tebdil etti. Değiştiriyor! Dinin hükümlerini değiştiriyorlar. Ayet-i kerimelerin bir kısmını yok etmeye çalışıyorlar. Karanlık dehlizlerde yeni Kur'an-ı Kerimler basılıyor. Karanlık dehlizlerde yeni hadisi şerifler tanzim ediliyor. Karanlık dehlizlerde yeni fıkıhlar üretiliyor. Bunlar hazır. Kur'an ve sünnet savunucularının sonlarıyız belki de. Kur'an ve sünneti savunmak, kelle koltukta dolaşmak şu anda. Kelle koltukta dolaşmak! Müslümanız diyenler dâhi Kur'an ve sünnetten nefret ediyorlar. Müslümanız diyenler dâhi, Kuran'ın hükümlerinden nefret ediyorlar. Müslümanız diyenler dahi, hadis-i şeriflerden nefret ediyorlar. Müslümanız diyenler dahi eski fıkıhı yani Kur'an ve sünnet dairesindeki fıkıhı kabul etmek istemiyorlar, tebdil ediyorlar, değiştiriyorlar. Bunları bizdenmiş gibi görünerekten yapıyorlar. Bunlar bizim dilimizden konuşuyorlar. Hadis-i şeriften hadisi şerife atıyorum ama hani bir hadisi şerif var ya 'onlar

sizin gibi namaz kılarlar, onlar sizin dilinizden konuşurlar ama onlar toplulukları dinden uzaklaştırırlar.' Hadisi şerifin metni bu. 'Sizin dilinizden konuşurlar. Sizle beraber namaz kılarlar. Sizle beraber Kur'an-ı Kerim okurlar ama onlar dinin hukukundan, dinin fıkıhından, dinin haramlarından, dinin farzlarından uzaklaşırlar ve insanları uzaklaştırırlar'. Tebdil ediyorlar, değiştiriyorlar. Bir şey haram. Haram bu kardeşim? Haramı bile bile işlersin, günahı kebair işledin. Haramı helallaştırırsan, dinden çıktın. Dinden çıktın! Kendine yeni bir din ara.

Yine bir zümre daha. Ne yaptılar? Onlar da uzaklaştırıldılar kevserin başından. Onlar ne? Dinde var olan, farz olan bir şeyi yok gördüler. Bakın, birisi değiştiriyor. Bu ne yapıyor? Farz olanı yok görüyor. Haramı yok görüyor. Var olanı yok gördüler, onlar da uzaklaştırıldılar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kıymetli kardeşler! Biz Kur'an ve sünnete tabi olacağız. Bir kardeşimiz bizden özür dilemiş, özrünü kabul edeceğiz. Yine başka bir hadisi şerif: 'Din kardeşinin özrünü kabul etmeyen, kevser havuzundan içemez.' Feyzü'l Kadir'de geçiyor bu hadisi şerif. Yine başka bir hadisi şerif, Ebu Davut ve normalde İbn-i Mace bunu nakletmiş: 'Müslüman kardeşinin özrünü kabul etmemek günahtır.' Yine İbn-i Mace'den başka bir hadisi şerif: 'Özrü kabul etmeyen, özür dileyenin günahını yüklenmiş olur'. Özrü kabul etmeyen, özür dileyenin günahını yüklenmiş olur! İbn i Mace nakletmiş bunu. O zaman kıymetli dostlar, özür dileyenin özrünü kabul etmek, erdemliliktir. Özür dilemek de erdemliliktir. Bizden bir kimse özür dilerse özrünü kabul ederiz ve özrünü kabul ettikten sonra da ona dua ederiz ama normalde bir kimse de özür dilemiyorsa evet o da kibirlidir. O da küstahtır. Allah muhafaza eylesin ve özür dilemek bütün insanlığın içerisinde erdemli bir harekettir. Hangi dini inanışa giderseniz gidin, hangi topluluğa giderseniz gidin, özür dilemek erdemliliktir. Erdemlilik. O yüzden arkadaşlar, kardeşler, hata yaptığımız insanlardan özür dileyelim, helallik alalım ve özür dilenen insanlar, sizde erdemliliğe erdemlilikle cevap verin. Erdemliliğe cahilce cevap, cahilce cevap, cehaletin ta dibidir. Cehaletin en karanlık noktasıdır. Bir kimse sizden özür diliyor da o kimse özrü kabul etmiyorsa o kara cahildir. O kara cahildir! O da kibirlidir. Allah muhafaza eylesin. Aslan devam etti:

"Ey ahmaklardan arta kalan, bu ne biçim özür? Padişahlar huzuruna bu zaman mı gelinir? Sen vakitsiz öten horozun başını kesmeli. Ahmağın mazereti dinlenmez."

Hani bizim Anadolu'da bir tabir vardır ya, vakitsiz öten horozun, çok özür dilerim, kafasını koparırlar derler. Vakitsiz örtmek ne demektir? Horoz, yine hadis-i şerif mucibince insanları sabah namazına uyandıran bir

hayvandır. Hadislerde der ki 'horoz melekleri gördüğünde başlar ötmeye' ve sabah namazında öter horoz. Asıl horoz, güzel horoz, sabah namazında öten horozdur. Horozun ötüşü meleklerden, çok özür dilerim eşeğin anırışı şeytandandır. O yüzden ama erken öten horoz nedir? Sabah namazından önce ötüyorsa o gereksiz öttü. Hani erken öten horozun başını kestiler, edep lazım. O zaman sorarlarsa cevap ver. Sus. Edep lazım. Büyüklerin yanında konuşma. Edep lazım. Sen bir sohbet esnasında konuşma. Edep lazım. Birisini dinlerken onun sözünü kesme, edep lazım, edep! Her şeyde edep, edebe riayet etmiyorsa bir kimse o zaman o kesilmeyi, kafasının koparılmasını hak ediyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden büyük büyüklüğünü bilecek, küçük küçüklüğünü bilecek, çocuk çocukluğunu bilecek, anne baba babalığını bilecek, mürit müritliğini bilecek, şeyh şeyhliğini bilecek, zakir zakirliğini bilecek. Herkes edep dairesinde hayatına devam edecek.

"Ahmağın özrü kabahatinden beter olur. Cahilin özrü her ilmin zehridir. Ey tavşan! Senin özründe bilgi yok. Ben tavşan değilim ki kulağıma sokasın dedi."

Demek ki hani özrü kabahatinden beter olur, hani özrü kabahatinden büyük derler ya bizde, hani özrün senin kabahatinden büyük. Yani sen düpdüzgün bir özür dilemedin. Sen özür dilerken dahi kinayesine diledin veya sen özür dilerken dahi samimi değildin veya sen özür dilerken dahi hakikati lekeledin. Bakın hakikati lekeledin. Sen özür dilerken dahi günahı kebair işledin. Sen özür dilerken dahi yanlış özür diledin. Allah muhafaza eylesin. Bunlar heva hevesten, kibirlilikten kaynaklanır. Cahilin özrü nasıl ilmin zehri olur? İlim maluma tabidir yani ilim doğruya, ilim güzele, ilim hakikate tabidir. İlim dört kere dört on altı, buna tabidir. İlmin maluma tabi olması budur. İlim çünkü bilinene tabi olur. Malum bilinmek demek. İlim bilinene tabi olunur. Kuran biliniyor. İlim ona tabi olur, bilinen bir şeydir. Malum, demek bilinen, anlaşılan, idrak edilen şey. O zaman ilim maluma tabi ise yani bilinene tabi ise o zaman uygunsuz özür, uygunsuz, yakışıksız, yerli yerinde olmayan bir özür, o ilmi lekeler. O zaman bizim ömrümüzde düzgün olacak, yakışır halde olacak, özrümüz de. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Tavşan: 'Padişahım, adam olmayanı da adam sırasına koy; zulüm görenin mazeretine kulak ver. Hele mevkiinin sadakası olarak yolunu şaşıranı kendi yolundan sürme! Bütün ırmaklara su veren deniz bile, her çöpü başının üstünde taşır. Deniz, bu kereminden dolayı eksilmez, ihsanı yüzünden aşağılaşmaz' dedi."

Yani zulüm görmüş bir kimseyi, zulüm görmüş adi bir kimse, zorluklara katlanmış, meşakkatlere katlanmış, hatalar yapmış, kusurlar yapmış,

muteber bir insan değil ama yine de sen onun sözünü dinle. Sen onun meramını dinle. Sen yine de onu bir kaale al. Kaale alaraktan onu dinle. Yan denizden örnek vermiş Hz. Pir. Denizin suyu buharlaşır, bulut olur, yağmur olur, akar, yağar ve yağmurlar birleşir, tekrar nehir olur ve nehir önüne gelen bütün çer çöpü, ne varsa toplar, tekrar denize götürür ve deniz kendi üzerindeki çerden çöpten şikâyet etmez ve deniz böylece ne yapar? Bütün suyun membaı hükmündedir ve deniz buna rağmen temizdir. Bu çer çöp bu kadar insanların dünyanın pisliği denizi temiz olmaktan öteye götüremez. Çer çöpü görsen dahi, deniz temizdir.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Denizin suyu temiz meytesi yani ölüsü de helaldir' cevabını verdi. Bunu da kime söyledi? Bu balık Allahu Âlem hadisi şerifin geldisine gittisine bakınca, biraz inceleyince hani bu arada da diyanet bir fetva patlattı ya 'denizden çıkan balığın haricindeki her şey haramdır' diye yani normalde gündemi de biraz belirledi ya bu mesele şimdi, balıkçılık yapan sahabelerden bir kısmı geldiler, Allah resulüne dediler ki 'ya Resulallah, biz balıkçılık yapıyoruz, bir saatliğine dahi çıkıyoruz. Üç saat, beş saat, on saat denizde kalıyoruz. Bu zaman içerisinde yanımıza aldığımız suyla abdest almaya kalkar, gusletmeye kalkarsak, bu su bize yetmez. Bizim sadece içmemize yeter. Biz diyor deniz suyuyla abdest alıyoruz, buna ne hükmedersin' deyince Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, 'denizin suyu temiz, meytesi de helaldir' dedi. Bunu böyle sakın hafife almayın. Bu hadisi şerifi İmamı Malik Muvatta'sında almış. Ebu Davud, Tirmizi, Nesai İmamı Ahmet, Hâkim, Beyhaki, bunlar normalde bu hadisi şerifi değişik kanallardan rivayet etmişler.

O zaman bu sadece balıkçılara verilmiş bir hükümmüş gibi görünse de umuma aittir yani deniz suyu temizdir. Ölüsü de nedir? Helaldir. Ölüsü de temizdir. Bu konudan hareket ederekten, Şafilerin büyük bir kısmı derler ki denizden hani meşhur bir sözdür ya 'denizden babam çıksa yeriz' diye. Hanefiler ne demişler? Hanefiler balık türüne müsaade etmişler. Bir de Hanefiler demişler ki böcek gibi olmayacak ama Hanefiler balığın ölüsüne dahi müsaade etmemişler. Yani suyun içerisinde balık kendiliğinden ölürse onu da yememiş Hanefiler. Bakın, onu dahi yiyememişler. Ya? O balık avlanaraktan tutulacak, ölü bir şekilde değil ama sahabeler ölü balık yemişler mi? Evet. Yine bir grup sahabe, Bahreyn tarafına sefere çıkmışlardı. Onlar Bahreyn tarafına, Allahu âlem, benim aklımda kalan o, o tarafa sefere çıktığında denizin kenarında açlar, hiçbir şey bulamadılar yiyecek. Bir baktılar kocaman büyük bir balık var. Allahu âlem bu balinaydı, karaya vurmuş. Çünkü sahabe diyor ki biz onun kemiklerinin arasında yürüyorduk. Yani onun kemiklerinin arasında yürüyorduk deyince benim aklıma balina geldi,

o zamanlar o hadis-i şerifi okurken bundan otuz yıl önce ve onun, o balığın etlerinden yediler sahabeler her gün. Hatta sahabe diyor ki biz kilo aldık, kuvvetlendik. Bildiğiniz kilo aldık, hani tabiri caizse semirdik diyor ve Medine-i Münevvere'ye geri dönünce bunu Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine soruyorlar. Ben aklımda kaldığını söylüyorum. Rabbim beni çarpıtmaktan muhafaza eylesin inşallah. Hatta bu mevzuyu duyan başka bir sahabe gelip soruyor. Bunlar böyle böyle yapmışlar deyince o zaman da Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, o balığın etinin caiz olduğunu, yemenin caiz olduğunu söylüyor. Karaya vurmuş bir balina, Allah muhafaza eylesin.

O yüzden işte Hz. Pir burdan ayrı bir inceliğe de dem vuruyor. Diyor ki deniz o kadar çer çöpü üzerinde taşır. Ama onun temizliğine, onun kemalâtına, onun büyüklüğüne, onun okyanusluğuna bir zarar gelmez. O çer çöpü üzerinde taşır, üzerinde barındırır. Onun kemalâtına bir zarar gelmez. Peygamberlerin etrafında günah işleyen sahabeler vardı. Onların peygamberliğine zarar değildir. Onların peygamberlik kemalâtına herhangi bir zararı olmaz onun veya mürşid-i kâmillerin, velilerin de etrafında günah-ı kebair işleyen, küçük veya büyük günahlar işleyen, tembeli, aymazı, gafleti hepsi de bulunur. O velinin, o mürşid-i kâmilin kemalâtına zarar vermez bu çünkü mürşid-i kâmiller mana denizi gibidir. Kirlenenler orda temizlenecek. Kirlenenler orda temizlenecek. O mürşidi kâmilin maneviyatına, o mürşidi kamilin kemalâtına zarar değildir. Peygamberlerin ve Hz. Muhammedi Mustafa'nın etrafındaki sahabelerin günah işlemeleri, peygamberliğin, peygamberin peygamberliğine leke değildir. Allah muhafaza eylesin inşallah.

Bize kan, bize domuz eti ve Allah'tan başkası için kesilen hayvanların eti ne yaptı? Bize haram kılındı. Bu da ayet-i kerime ile sabit. Bakara ayet 173, bize domuz eti haramdır. Bize ayı eti haramdır. Biz aslan eti yemeyiz. Biz sufilerin yiyeceği birinci derecede koyundur, kuzudur. İkincide inektir. Biz kurban keserken de birinci derecede koyun tercih ederiz. Çünkü İsmail Aleyhisselam kurban edileceği zaman Allah isteseydi gökten boğa indirirdi ama Cenab-ı Hak ona kuzu indirdi, koyun indirdi. Biz sufiler genel olarak koyun kesmeye gayret ederiz ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, büyükbaş kurban etti mi? Etti. Deve kurban etti mi? Etti ama bize tavsiye ettiği küçükbaştı. Allah onun sünnetini bizleri işleyenlerden eylesin. Şunu da söyleyeyim, biz bütün, bunda ittifak vardır. Biz denizin dışından çıkan kurbağaları yemeyiz. Biz timsah yemeyiz. Şimdi böyle bu Uzak Doğu'dan insanlar bir şey zannediyorlar, kurbağa bacağı yemeye başladılar. Kurbağa yemeğe başladılar. Yok çok lezzetli oluyormuş. Yakında Çinliler gibi yarasa yiyecekler, yakında insanlar kedi köpek yemeye başlayacaklar,

yakında insanlar ne bulurlarsa yiyecekler. Zaten amaç bu. Dinlerin haramlarını ortadan kaldırmak ve insanları fakirleştirerek her türlü hayvanı yedirmek insanlara, her türlü necaseti yedirmek.

Kıymetli dostlar! Paketlenmiş gıdalardan uzak durun. Tekrar tekrar söylüyorum bunu. Bunu otuz yıldır söylüyorum. Otuz yıldır! Sohbetlere başladığım 1987'den beri söylüyorum. Seksen yediden beri! Paketlenmiş gıdalardan uzak durun, paketlenmiş her şeyden uzak durun, işte yok hazır kavurmaymış! Canım kardeşim, kasapların köküne kıran mı girdi? Git kasaptan yarım kilo et al, kavur evde. Git kasaptan al bir de, evet, yediğinize içtiğinize de dikkat edin. Şüphelilerden uzak durun, paketli gıdaların büyük bir çoğunluğu şüpheli. Onların içerisinde kimyasal olmamış olsa dayanmaz o kadar. Marketten bir yoğurt alıyorsun, koyuyorsun dolaba, bir ay sonra dahi duruyor, bozulmuyor, ekşimiyor bile. O yoğurt dolapta küfleniyor yine ekşimiyor. Küfleniyor, küfleniyor ekşimiyor yine. Ne yiyorsa bu insanlar, küflü, küf tutmuş üstü ama ekşi değil ama ekşi değil! O yüzden hazır gıdalar, hazır pişirilmiş gıdalar, konserve yapılmış gıdalar, almayın. Allah muhafaza eylesin. Biz Hanefiler genelde börtü böcek kısmından olan şeyleri yemeyiz. Yesen Şafide caiz midir? Evet. Hanbelî'de caiz midir? Evet. Allah bizi affetsin. Hambeliler mesela Hambelilerde fetvadır, kurbağa ve timsah dışında Hambelîler denizden çıkan her şeyi yerler. Kurbağayı yemezler, timsah yemezler. Hanefiler de yemez bunu. Hanefiler de ne yapar? Bunları yemezler. Evet, işte deniz birçok çer çöpü üzerinde barındırdığı halde temizdir, tahirdir. Tavşan diyor ki sen yücesin o yüzden benim gibi hatalı, kusurlu bir kimseyi dinlemelisin. Bak denizin üzerinde o kadar çerçöp olmasına rağmen deniz onlara bir şey demiyor dedi ve:

"Aslan dedi ki: 'Ben yerinde ve layık olana kerem ve ihsanda bulunurum; herkesin elbisesini boyuna göre biçerim."

Sohbetin başında ne dedik? Aslan burda ilahi nefes. Aslan burda Hakkı temsil ediyor. Hak adına konuşuyor ve diyor ki ben yerli yerinde, layık olana kerem ve ihsanda bulunurum. Demek ki kerem ve ihsanda bulunurken yerli yerinde bulunmak gerekirmiş. Yerli yerinde yani şirk ehlini affetmek, affetmek, yerli yerinde lütufta ve ikramda bulundurmak değil. Allah şirke düşenleri ve orda vefat edenleri ebediyen cehenneme kor. Allah'ın affı, mağfireti geniştir ama tövbe edenleri Cenabı Hak affeder. Allah'ın affı mağfireti geniştir. İman edip salih amel işleyenleri Allah affeder ve Cenab-ı Hak hiçbir şeyde adaletsizlik yapmaz. Hiçbir şey de. Casiye ayet 22: 'Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Taki her nefis zulme uğratılmaksızın kazancına göre karşılık görsün.' Allah hiçbir varlığın, hiçbir perdesine, Allah varlık perdesindeki hiçbir surete bürünmüş ruha zulmetmez. Sizin önünüzde

sizin yaptıklarınız vardır. Yani siz kötülük yaparken Allah'tan iyilik beklemeyin. Zerrece kötülük işleyen cezasız kalmaz. Kötülükten dön. Kötülükten tövbe edip geri dön.

Kötülük işlerken, Allah'tan lütuf bekleme. Haramın içerisinde yüzerken, Allah'tan kerem bekleme. Hainlik yaparken dostluk bekleme. Geri dönüp kaçarken, Allah'ın senin yüzüne lütfedeceğini bekleme. Savaşa gitmeyen, savaştan geri dönen sahabelere Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri onlara selam bile vermeyeceksiniz dedi. Bir kimse dinine hainlik ediyorsa, yoluna hainlik ediyorsa, sen ona lütfedip ikram edemezsin. Eğer sen dinine hakaret eden, senin dininle alay eden, senin dininle seni kandıran bir kimseye sen yumuşak ve tavizkâr davranıyorsan, sen ya cahilsin ya ahmaksın ya da münafıksın, ya da münafıksın! Sen yanlışa yanlış olduğu için Allah için karşı çıkacaksın, yanlışlık kimden gelirse gelsin. Sen hakikate ram olacaksın. Hakikat ve hakikat sözü kimden tecelli ederse etsin alacak, kabul edecek, boyun bükeceksin. Eğer sen Hakkı hak bilip hakkı savunmazsan, sen akıl sahibi değilsin. Hakkı hak bilip sen o hakkı savunmazsan, sen müminliğini sorgula. Müminliğini sorgula! Çünkü Cenab-ı Hak kudret ve kuvvet sahibidir, o lütuf ve keremini layık olmayanlara vermez. Sen kendince haramın içersinde yüzerken Allah'tan merhamet bekleme. Allah'tan yardım bekleme. Bu ahmaklık olur. Bu ahmaklık olur. Cenab-ı Hak kafirleri sevmez, Cenab-ı Hak münafıkları sevmez, Cenab-ı Hak cimrileri sevmez, Cenab-ı Hak namaz kılmayanları sevmez, Cenab-ı Hak farzlarını yerine getirmeyenleri sevmez, Cenab-ı Hak kendisini unutanları sevmez. Cenab-ı Hak zikrine sırtını dönenleri sevmez. Cenab-ı Hak haramları açıktan işleyenleri sevmez. Haramı açıktan işleyip de Allah'ın sevgisini konuşma. Ahmaklık bu! Kendi kendisini aldatıyor. Kim farzları yerine getirirse Allah'a sevgili sevimli bir iş yapmış olur, kim farzları yerine getirirse! Farzları yerine getirirsen Allah'a sevimli ve sevgili bir iş yapmış olursun. Bunun tersi ne? Farzları yerine getirmezsen sen Allah'a sevgili ve sevimli bir şey yapmadın. Yani nefretine layık oldun onun, cezasına layık oldun.

İnsanlar şimdi kendi kendilerini anlatıyorlar. Din oyuncak değil. Din heva ve hevesine göre dizayn edilmez. Kim farzları yerine getirirse Allah'a en sevimli işi yapar. Nafilelerle Allah'a yaklaşır. Farzları yerine getirmektir temeli. Farzları yerine getirmek, sadece namaz kılmak, oruç tutmak değil. Örtüne riayet et, haramlara dikkat et, diline dikkat et, gözüne dikkat et, eline dikkat et. Haramla iştigal etme. Haram söz söyleme. Harama bakma. Bugün harama bakmamak en büyük cihat kıymetli dostlar. Harama bakmamak en büyük cihat! Sokaklar yürünmez halde. Çarşılar yürünmez halde. İnsanlar ne yazık ki gaflet uykusunda. Gaflet uykusunda! Ben erkek olarak

erkekliğimden utanıyorum. Diyorum ne hale geldik! Artık erkekler bile daracık kotlar, daracık streç pantolonlar, pantolon değil tayt giyiyorlar. Tesettür sadece kadınlara farz değil, erkeklere de farz. Erkekler daracık streç pantolon giyemez, haram. Uzuvları belli eden bir pantolon erkeklere de haram. Biz, nereye gittiğimiz belli değil bizim. Bizim ne tarafa yöneldiğimiz belli değil. Eğer kastedilen, kastedilen dindar gençlik buysa battık. Bahsedilen dindar gençlik buysa, battık! Kastedilen dindar gençlik, örtülü bayanların barlarda içki içmesi, eğlenmesi ise battık. Kastedilen dindar gençlik, örtülü bayanların, repçilerin, popçuların, ondan sonra bilmem necilerin konserlerine gidip eller havada yapıyorlarsa battık. Kast edilen dindar gençlik, o imam hatipli gençlerin hadis inkârcılığıysa battık. Kastedilen dindar gençlik, ilahiyatlarda, ilahiyatlarda fıkıh ve fakih inkârıysa, ilahiyatlarda hadis inkârıysa, ilahiyatlarda ayet inkârıysa battık. Battık! Ve bunları dile getiremeyen, hakkı ve hakikati bilen âlim, ulema, müftü her ne var ise kimden korkuyorlarsa, korktukları ilahları olmuş. Korktukları ilahları olmuş! Korktuğu ne ise ilahı o olmuş. Battık! Bunu dile getiremiyor hiç kimse. İslam sadece namaz kılmak değil. İslam sadece namaz kılmak olarak algılanıyor, değil. İslam sadece Kur'an-ı Kerim'i okumak değil. Kur'an-ı Kerim'i yüzünden oku binlerce sefer, yaşamadıktan sonra! Yaşama, oku. Sabahtan akşama kadar oku. Yaşamadıktan sonra bir anlamı yok. Sen Kur'an ve sünnetin mücadelesini vermiyorsan, kurtulamazsın. Sen hak ve hakikatin, adaletin, doğruluğun, dürüstlüğün mücadelesini veremiyorsan kurtulamazsın. Sadece senin kendi yaşaman yetmez.

Ümmeti Muhammed'i sıkboğaz ediyorlar. Müslümanları sıkboğaz ediyorlar. Müslümanlar gaflet uykusunda. Kuran'dan ayetleri inkâr ediliyor, gaflet uykusunda. Hadisler inkâr ediliyor, gaflet uykusunda. Mezhepler inkâr ediliyor, gaflet uykusunda. Müslümanlar dinlerini yaşamıyorlar, yaşatamıyorlar, anlatamıyorlar, gaflet uykusunda! Nerde İslam'ı anlatan, Müslümanlığı anlatan, Kur'an ve sünneti anlatan insanlar varsa, bir sürü alavere dalavere, başlarına, bir sürü çorap örülmeye çalışılıyor. Gaflet uykusunda herkes. Gaflet uykusunda! Eşcinseller ortalığı sarmış, gaflet uykusunda İslam, Müslümanlar gaflet uykusunda. Rüşvet, adam kayırmacılık, adaletsizlik, namussuzluk, şerefsizlik, haysiyetsizlik her tarafımızı sarmış. Gaflet uykusundayız! Gaflet uykusundayız!

Herkes hayatından memnun. Bir düdük, evde herkes! Bir düdük, sustu herkes. Harama haram diyemeyen bir İslam toplumu olduk. Harama karşı çıkamayan bir İslam topluluğu olduk. Bu haram deyip isyan edemeyen bir İslam topluluğu olduk. Bu haram deyip biz buna karşı çıkamıyoruz. Bizim önümüze dayatmışlar sahte bir demokrasi. Sahte bir demokrasi! Demokrasileri

sahte! Namusları sahte! Şerefleri sahte! Haysiyetleri sahte! İnsanlıkları sahte! Her şeyleri sahte! Biz o sahteliğin önünde susanlardanız. Evet! Yalan hepsi de! Demokrasisi de yalan, anayasası da yalan, hukuku da yalan. Her şey yalan ama biz susuyoruz.

Evet! Biz sessiz koyunlar topluluğu gibiyiz. Evet! Zaten konuşana da sahip çıkamıyoruz ki! Böyle konuşmaması lazımdı ya! Bu zamanda böyle konuşulmaz zaten. Abi ya! Hakkını helal et! Aman ya, çoluğunu, çocuğunu düşün sen ya! Abi ya! Hakkını helal et ya! Böyle demesen ya, biraz fazla konuşuyorsun, ben seni sevdiğimden söylüyorum! Söylemeyin bana ya! Kim söyletiyor bunu size? Şeytan. Bırakın, benim çoluğum çocuğum Allah'a ait. Bırakın, bizim hayatımız Allah'a ait. Bırakın bizim aşımız, eşimiz, işimiz, her şeyimiz Allah'a ait. Siz susun. Siz susun, siz konuşmayın! Sizin işiniz, aşınız, eşiniz bozulmasın, susun! Sizlere söylemiyorum bunu, bütün ümmete söylüyorum. Burda durmak dahi cihat. Ben bunun farkındayım. Burda durmak dahi cihat. Ben bunun farkındayım, merak etmeyin, size değil sözüm, ama ümmet bu halde. Ümmet bu halde, düşünebiliyor musunuz?

Arkadaşlar! İmanınız içindeyse, kafanızı kaldırıp sokakta yürüyebilir misiniz? Ben yürüyemiyorum. Ben yürüyemiyorum! Kafanızı kaldırıp çarşıda dolaşabiliyor musunuz? Ben dolaşamıyorum! Siz dolaşabiliyorsanız, söyleyecek bir sözüm yok. Din, namaz kılmak değil sadece, evet! Allah her şeyi yerli yerine verir. Allah hak ve hakikatten yanadır. Sen harama göz yumup da Allah'tan lütuf bekleme. Sen haramın içerisinde yüzerekten Allah'tan kerem bekleme. Yok! Cenab-ı Hak her şeyi hak üzerinde yaratır ve her şeyde zulme uğratmaksızın verir erkesin hakkını hukukunu. Kimse kimsenin hakkını hukukunu yiyip içemez bu manada. Allah adalet sahibidir ve aslan ona dedi ki: 'Aslan ona dedi ki ben insanların konumuna boyuna göre elbise biçerim. Onun tartısında noksanlık yoktur. Onun ölçüsünde noksanlık yoktur.' Allah muhafaza eylesin.

"Tavşan, dinle (dedi). Eğer lutfa layık değilsem kahır ejderhasının önüne baş koydum. Ne yaparsan yap! Ben kuşluk vakti yola düştüm, arkadaşımla padişahıma geliyordum. Arkadaşlarımla, senin için başka bir tavşanı da bana yoldaş etmiştiler. Bir erkek aslan, kulunuzun kanına kastetti. Yolda, bu iki yoldaşa da sataştı. Ben ona: 'Biz padişahlar padişahının kuluyuz, o kapının iki küçük kapı yoldaşıyız' dedim. Dedi ki: 'Utan be! Padişahlar padişahı dediğin kim oluyor? Benim huzurumda öyle bir adam olamayanın adını anma! Eğer huzurumdan iki adım ileri atarsan seni de padişahını da paramparça ederim. Beni bırak, bir kerecik daha padişahımın yüzünü görüp seni haber vereyim' dedim. Dedi ki: 'Yoldaşını huzurumda rehin bırak; yoksa sen benim kanunumca kurbansın.' Ona çok

yalvardık, hiç fayda etmedi. Yoldaşımı alıp beni yalnız bıraktı. Arkadaşım hem şişmanlık ve letafetçe, hem de güzellik ve irilik bakımından benim üç mislimdi. Bundan böyle o aslan tarafından bu yol kapanmıştır, böyle bir düşman yüzünden, padişahım, yol bağlıdır. Bundan sonra tahsisattan ümidini kes. Ben doğru söylüyorum, doğru söz acıdır. Sana tahsisat lâzımsa yolu temizle. Haydi gel, o pervasızı oradan kaldır!" dedi.

Aslanın tavşana cevap vermesi ve onunla gitmesi

Aslan dedi ki : "Bismillah, haydi gel bakalım, nerede o? Doğru söylüyorsan düş önüme! Onun da cezasını vereyim, onun gibi yüz tanesinin de. Fakat bu sözün yalansa seni cezalandırırım." Tavşan; onu, kurduğu dolaba düşürmek için kılavuz gibi öne düştü. Nişan koyduğu bir kuyuya doğru yola çıktılar. Aslana derin bir kuyuyu tuzak yapmıştı.

İnşallah önümüzdeki hafta Allah izin verirse, Cenab-ı Hak nefes bahşederse burdan devam edeceğiz.

MESNEVİ-İ ŞERİF 1185-1200. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim cümlemizi. Kuran ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp, Kur'an ve sünneti seniyyeyi yaşayan ve yaşatanlardan eylesin inşallah. 1185. beyitten inşallah devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. Tavşanla aslanın hikâyesiydi. O yüzden o tavşan ne yaptı, aslanı kendi hilesine, kendi tuzağına doğru götürmeye başladı. O hile ve tuzak kurucuydu tavşan. Aslana hile ve tuzak kurdu. Hile ve tuzak kuraraktan aslanı kendi hilesine çekti. Öyle söyleyelim. Her ikisi de takip ediyorlar ya tavşanı. Aslan takip ediyor. Neydi mesele? Tavşan dedi ki yolda gelirken bir aslana rastladım, o aslan dedi sana bir tane de kardeşimi getiriyordum, besiliydi, semirmişti. Onu sana getiriyordum onu dedi zapdetti, onu dedi avladı yolda ve aslan hiddetle ne yaptı? O tavşanı avlayan aslanı parçalamaya yola koyuldu:

"Her ikisi de kuyunun bulunduğu yere yaklaştılar. İşte sana hilebaz, saman altından su yürüten bir tavşan! Su, bir saman çöpünü oraya götürür ama bir dağı nasıl sürükler acaba?"

Ben bu beyitleri kendimce yorumluyorum. Hakkınızı helal edin. O yüzden ben yine öyle kendimce yorumlamaya devam edeyim. Nefs-i emmaresine tâbi olanlar, nefs-i emmarede olanlar, bir üstada intisap etmemiş, bir yola girmemiş kimseler, böyle saman çöpü gibi zayıf insanlardır ve nasıl saman çöpü ister bir suyun üzerinde olsun, ister rüzgârın önünde olsun, ne tarafa eserse rüzgâr, saman çöpü o tarafa doğru gider veyahut da saman çöpü bir suyun üstünde olmuş olsa ne tarafa doğru su akarsa, saman çöpü de o

tarafa doğru gider. İşte bu saman çöpü gibi nefs-i emmaresine düşen insanlar, suyu da biz burda heva heves olarak görürsek, heva heveslerinin peşinden yürürler giderler. Nefislerinin peşinden yürürler giderler ve o heva ve hevesten kurtulamadıkları için bir üstada intisap etmiş ama üstadı da dinlemiyorsa intisap etmiş ama dinlemiyor. Üstadı ona diyor ki sağdan git, o illaki soldan gideceğim diye uğraşıyor veyahut da üstadı ona diyor ki bunu böyle böyle böyle yapacaksın, o illaki kendi kafasının doğrultusunda gidiyor. İşte bunlar bu heva ve hevese kendisini bırakanlar saman çöpü gibi rüzgâr ne tarafa esti, o tarafa doğru giderler veyahut da kendi heva ve heveslerinin doğrultusunda yürürler ve bu heva ve hevesine zebun olanlar, nefsin ve şeytanın oyununa çabuk gelirler. Nefis ve şeytan hemencecik onları aldatır. Heva ve hevesine düşkün olanlar.

Heva heves nedir? İnsanın kendi kendini bir şey zannetmesidir, bilmediğini bilmemesidir, kör cahilliktir. Bir meselede bilmiyordur, kendi kendisini biliyormuş hükmünde görür. Heva hevesine düşkün insan, cahil insandır. Doğruyu yanlışı ayırt edebilecek akli melekeye, dini melekeye sahip değildir, kalbi melekeye sahip değildir heva hevesine düşenler. O yüzden onlarda kâmil bir akıl yoktur. Karşında nefsine uymuş, heva hevesine düşmüş bir kimse varsa onda kâmil akıl yoktur, olgunlaşmış bir akıl yoktur onda. Onda kalbi akıl da çalışmaz. Şimdi aklı ben ikiye ayırayım size. Hatta üçe ayırayım. Nedir? Dünyevi akıl. Bir kimse işini gücünü, işindeki gücündeki akıldır. Bu dünyevi akıldır. Bir de manevi akıl vardır o kimsede. Manevi akıl nedir? Kalple alakalıdır. Kalbe ilham gelmesidir. Bir de normalde günlük işler için de akıl vardır. Normalde bu kimse günlük işlerdeki aklını da veya dünyevi aklı da birleştirebiliriz, ikisini birleştirebiliriz. Böylece o nefsine düşmüş olan insan, o kendince kendi aklını ilahlaştırır, kendi aklını ilahlaştırdığından dolayı, kendi heva ve hevesinin peşine gider. Kendi heva ve hevesi ne? Cahilliği. Ona bir şey anlatmaya çalışsanız, ona anlatamazsınız. Onu doğru yola götürmek çok zordur. Bu dervişlerin içerisinde de vardır, sufilerde de vardır bu. Sufi kendince, sufilerin vartasıdır bu.

Sufi ders aldı, iki rüya gördü, iki hal gördü mü burnunun doğrultusuna gitmeye başlar veya sufi üstada biraz yakın olursa burnunun doğrultusunda gitmeye başlar. İşte ona yakın bir iki hizmetinde bulunur, burnunun doğrultusunda gitmeye başlar ve o kendince her şeyi biliyordur. Dervişliği biliyordur, dergâhı biliyordur, yolu biliyordur. O kendi kafasından kendince yürümeye başlar. Heva hevestendir bu. Bu akıl, doğru akıl değildir. Sufilikte yürüyen iş, kalbi akılla gider. Kemale ermiş akıl odur. Kalbi akıldır. Kalbi akıl o kimsede çalışmaya başlarsa, o mevcut aklı da zapturapt altına alır. Mevcut aklı da o noktada yönlendirir. Eğer kalbi akıl bir kimse

de çalışmıyorsa o zaman kalbi aklı çalışan bir kimseye intisap etme gereği burdan çıkar. Yani senin kalbi aklın çalışıyor mu? Çalışmıyor. O zaman bir üstada intisap edeceksin. O üstat ya senin için aktabdır, pirdir, mürşidi kâmildir. Onun kalbi aklına kendini teslim edersin ya da değildir, kendince, ya da değildir, dersini alıp yürür gidersin. Başka bir kimseye intisap edersin. Doğrusu budur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kalbi aklı kemale ermiş, seyri sülûkunu bitirmiş bir üstad, yeryüzünde Allah'ın halifesi hükmündedir kalbi akıl noktasında. O yüzden onlar heva ve heveslerine düşmediklerinden dolayı, nefis ve şeytana zebun olmazlar. Onlardan çıkan hikmetli sözlere tabi olmak gerekir.

"Onun hile tuzağı aslana kementti. Ne tuhaf tavşan ki bir aslanı avlıyor!"

Yani normalde, onun, tavşanın hile tuzağı, aslana kement oldu yani boynunu bağladı o tuzakla. Şimdi hani tavşan bir aslanı avlıyor. Ne tuhaf! Çünkü tavşan ne? Zayıf bir hayvan. Tavşan zayıf bir hayvan olmasına rağmen ne yaptı? Aslanı avladı. Niçin? Çünkü böyle aslan görüntüde kuvvetli. Aslan görüntüde kuvvetli olmasına rağmen mana yok onda. Aslan görüntüde kuvvetli, kalbi akıl çalışmıyor onda. Heva ve hevesine düştüğünden dolayı, nefsine düştüğünden dolayı, o ne yazık ki tavşanın hilesine kurban gitti. Şimdi yeryüzünde insanlar da Müslümanlar da üç aşağı beş yukarı öyledir. Kendilerini bilgi sahibi, ilim sahibi zannederler, kendilerini maharetli görürler ama heva ve heveslerine düşkün olduklarından dolayı, nefislerine uyduklarından dolayı, bir tuzağa kurban gider. Bu tuzağa kurban gitmek, herkesin sevdiği ile olur. Sufiler makamdan tuzağa kurban gider, mevkiden tuzağa kurban gider, ne bileyim işte, ben otuz yıllık dervişim der burdan kurban gider. Normalde o heva ve hevesine düştü mü bir kimse bir taraftan kurban gider. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde eğer ki bir kimse heva ve hevesine düştü, heva ve hevesinin peşine giderse yani çok kuvvetli gibi görünmüş olsa dahi küçük bir imtihan küçük bir problem onu alt etmesine yeter.

"Bir Musa, Firavun'u askeriyle, başındaki kalabalıkla Nil nehrinde öldürür.

Musa'ya baktığınızda işte nedir? Zayıf bir kimsedir. Öyle değil mi? Tek başınadır. Onun kavmi, onun inananları da azdı ve onlar da zayıftı. Ellerinde tabanca yok, ellerinde silah yok, mızrak yok, savaş aletleri yok, hiçbir şey yok, bakın hiçbir şey yok, ellerinde hiçbir silah aleti yok ve ne oldu? Musa firavuna galip geldi. Musa'yı Firavun'a galip eden kim? Allah ve hani bir de firavun ne yapıyordu? Şatahat yapıyordu, tanrılık yapıyordu. Ayet-i kerimede, Zuhruf 51-52'de ne diyordu: 'Firavun kavmine seslendi ve dedi

ki ey kavmim! Mısır mülkü ve altından akan şu ırmaklar benim değil mi? Hala görmüyor musunuz? Ben açıkça söylemeyecek derecede zavallı olan şu adamdan daha hayırlı değil miyim?' Firavun'un kendince krallığı, kendince kendisini kuvvetli görmesi, kendisini azametli görmesi, Firavun'un sonu oldu. Bütün Firavunların, bütün Nemrutların sonu böyledir. Kendisini azametli gören, kendisini kuvvetli gören bu gücü ve kuvveti ile insanlara zulmeden, insanları katleden, insanların malına, mülküne, canına, namusuna, şerefine, haysiyetine tasallut eden zalim krallar, zalim iktidarlar, zalim padişahlar, zalim devletler, hep yıkılmaya mahkûmdur, hepsi de yıkılmaya mahkûmdur.

İşte firavun da kavmine diyordu ki bütün bu ırmakların sahibi kim? Bütün bu ülkenin sahibi kim? Bütün bu malın, mülkün, yerin altındakilerin, üstündekilerin sahibi kim? Benim! Ama işte Musa ve ona inananlar zayıf, fakir, kimsesiz, parasız pulsuz, öyle şatahat ve şatafatları yok. Musa Aleyhisselam'ı Firavun küçük gösteriyordu ve küçük görüyordu. Hatta Musa aleyhisselam biraz da böyle tabiri caizse kekemedir, yani konuşurken böyle kelimeler akıp gitmez, tutukluk yapar ve firavun ve avanesi, Musa aleyhisselamın o tutukluğundan dolayı da onunla alay ediyorlardı. Onunla alay edip ona gülüyorlardı ve onun üzerinde kibirleniyorlardı. Bakın kıymetli kardeşler, bir kimsenin üzerindeki herhangi bir işte böyle kekemelik gibi veyahut da görmesindeki sıkıntı gibi duymasındaki sıkıntı gibi doğuştansa onunla alay edilmez. Ona tepeden bakılmaz. Böyle özürlü demek istemiyorum ama bu tip böyle hani problemi olanları toplum içerisinde küçümsemek, toplum içerisinde onların o eksikliğini, o kusurunu onların yüzüne vurmak günah-ı kebairdendir, asla onunla öyle konuşulmaz. İşte firavun ve avanesi Musa Aleyhisselam'ın kekemeliğini, bir de Musa Aleyhisselam'ın başında saç da yoktu. Hani biraz bugünkü tabirle keldi yani, öyle derler ya, saçı yoktu başında, hatta Firavun'un etrafındaki yalaklar, salaklar Musa'yı taklit ederlerdi Firavun'un meclisinde çok özür dilerim ama işkembeyi tersten giyerler, kafalarını böyle hani çıplakmış gibi gösterirler, böyle Musa aleyhisselamın böyle hafif bir de göbeği var, çok hafif, böyle ne diyorlar ona? Böyle işte portakal göbeği mi diyorlar? Ayva! Portakaldan daha büyük yani, ben portakal dedim, o ayva dedi, ayva olsun hadi bakalım, eyvallah! Yani biraz hafiften göbeği var Musa aleyhisselamın. Musa aleyhisselamın bir, başında saç yok iki, kekeme yani cümleleri ardı ardına sıralamakta sıkıntısı var, üç hafif göbeği var. Firavun'un etrafındaki yalaklar salaklar bir tane böyle palyaço gibi bir kimse, Firavun'un etrafındaki bir tane palyaço gibi bir kimse var, Firavun'un çok morali bozulur, canı sıkılırsa Musa'yı taklit ediyor o palyaço. Kafasına ters çeviriyor işkembeyi, hafiften bir kendine göbek yapıyor,

bir de kekeleyerekten konuşuyor Firavun' un zorunda, Firavun ve avanesi bundan neşeleniyorlar, alay ediyorlar, işte gülüyorlar. Hatta Musa aleyhisselamın bu çok ağırına gidiyor. Bir gün Tur-i Sina'da Cenab-ı Hakka yalvarıyor diyor ki şu palyaçoyu, onun diyor ecelini kısa eyle, benimle böyle böyle alay ediyor Firavun'un sofrasında deyince, Cenab-ı Hak muhteşem bir cevap veriyor. Diyor ki ya Musa oysa diyor o benim bir peygamberimi, bir dostumu andığı için benim peygamberimi, bir dostumu andığı için diyor dostumu andığı için bense onu diyor rızıklandırıyordum, benim dostumu anıyor çünkü benim peygamberi anıyor diyor. Şimdi Musa aleyhisselamın hali bu ama işte o Firavun, o Firavun, fakir, silahsız, ellerinde çakı bıçağı dahi olmayan Musa ve kavmine yeniliyor. Musa ve kavmine yeniliyor. Yine Hz. Pir burdan bizi nereye götürüyor? Nemrut'a götürüyor. Diyor ki:

"Bir sivrisinek yarım kanadıyla pervasızca başın beynini yarar."

Yani sen küçük görürsün sivrisineği veyahut da sen silahsız kimliksiz, kişiliksiz, fukara bir topluluk görürsün, sen ona kalkarsın zulmedersin, sen ona kalkarsın başında onun işte keten helva pişirirsin veyahut da onu zorlarsın o topluluğu sen. Gücüne kuvvetine inanırsın, kendince parana inanırsın, dersin ki ya ben burayı dağıtırım, ben buraya şunu yaparım, ben bunu böyle yaparım dersin, bu heva ve heves ve nefis insanı bu hale getirir. İşte bu sivrisinekten katlolunan sivrisinekten ölen kim? Nemrut. Ne yaptı? O da ilahlık tasladı. Kime karşı? Hz. İbrahim'e karşı. Bakın İbrahimsen bir Nemrut'un olur. Musa isen bir Firavun'un olur. Muhammedî isen bir Ebu Cehil'in olur. Ebu Cehil' in yoksa Muhammedî değilsin. Bir Firavun'un yoksa Musa değilsin. Onun yolunda değilsin yani bir peygamber olmak beklenmez. Eğer başında bir Nemrut yoksa İbrahimi değilsin. Bir Yezit yoksa başında Hüseynî değilsin yani bir imanından dolayı, dininden dolayı, dini mücadeleden dolayı başına bir şey gelmiyorsa, sen o yolda hakkı ile yürümüyorsun, başına bir sıkıntı gelmesi gerekir. Bu sıkıntılar yol yürüdüğünün delilidir. Herkes sıkıntıdan kaçar.

Sufilikte sıkıntı senin delilindir. Senin hüccetindir. Bir yerden imtihan olacaksın sen, bir yerden sıkıntıya uğrayacaksın. Öyle kelime-i tevhidi okumak, la ilahe illallah demek dilde ise senin başında hiçbir sıkıntı olmaz. Ama sen onu özüne indiriyorsan ve o yolda yürüyorsan sen sıkıntıyı bekle. Hani geldi birisi ben Allah'ı çok seviyorum dedi. Bela ve musibetlere karşı hazır ol dedi. Birisi geldi. Ben seni çok seviyorum dedi. Fakirliğe hazır ol dedi. O zaman bir kimsenin Allah ve Resulü'nü çok seviyorum diye iddiası var ise onun sıkıntısı olacak. İşte İbrahim aleyhisselam da ne yapıyordu? Allah'ın dinini insanlara tebliğ ediyordu. Kime karşı? Nemrut ve Nemrudî düzene karşı. Çünkü Nemrut düzenini kurmuş, devletini kurmuş, her şey

var ve Nemrut olsun firavun olsun bunlar aslında şahıs olarak görülse de birer sistemdir. Çünkü Firavun; birisi ölür başka bir firavun gelir, sistem devam eder. Nemrut; birisi ölür başka bir Nemrut gelir, sistem devam eder. Biz Nemrud'u bir tane deriz, Nemrutlar silsilesi vardır. Biz Firavun'u bir tane zannederiz, Firavunlar silsilesi vardır. O firavun ölür işte mesela örneğin şimdi Mısır'da o firavun mezarları var ya kocaman kocaman, neydi isimleri? Yok, o mezarların bulunduğu piramitler. O piramitlerde bakın bir sürü şey buluyor öyle değil mi? Firavun bulunuyor ve bir sürü Firavunlar öldükten sonra oraya gömülüyor. Demek ki bir tane firavun yok. Bir firavun sistemi var. Demek ki bu devam ediyor. Bir Nemrut sistemi var, bu devam ediyor. İbrahim'den sonra yaşamış Firavunlar ama ondan öncesi ne? Nemrut. Ondan öncesi ne? Nereye gidiyor bu? Taaa Kâbil'e kadar gidiyor. İlk Nemrudî sistem kime ait? Kabil'e ait. Ne yaptı? Habil'i öldürdü, Habil'i şehit etti. Sonra ayrıldı babasının yanından. Babasının yanından ayrıldıktan sonra gitti şehirler kurdu. Âdem'in yolundan yürümedi. Bütün Firavunî sistemler, Kâbil'e dayanır. Kâbil'i, Kâbil'in sistemini yıkan, yine Âdem'in oğlu Şit'tir. Şit Aleyhisselamdır. Kâbil in sistemini başına geçiren, Kâbil'in şehirlerini yıkan, Şit Aleyhisselamdır. Çünkü Kâbil, Habil'i şehit ettikten sonra Âdem Aleyhisselam dua etti, zürriyetimden hayırlı bir evlat ver diye. Cenab-ı Hak Âdem'in duasını kabul etti, Şit oldu. Şit Aleyhisselam doğduktan sonra Âdem aleyhisselam'dan bütün manevi ilimleri öğrendi ve Kâbil'e karşı savaş açtı ve Kâbil'e galip geldi Şit Aleyhisselam ve Kabil'in şehirlerinin hepsini de ne yaptı? Dini tedrisata, dini hükme soktu. Sonradan yine saptı, azdı insanlar. Sonra Nuh Aleyhisselam geldi filan, peygamberler tarihine girmeyelim şimdi.

İşte bütün Nemrudî, bütün Firavunî sistemler, Kâbil'e dayanır. Bunlar hiç bitmez yeryüzünde. Bakın bunlar yeryüzünde bitmez. Şu anda da Firavun' un sistemi var mı, yeryüzünde hâkim mi? Evet. Ve yüzünde mücadele devam ediyor mu hakla batıl? Evet. Firavunî sistemlerle Kur'an ve sünnete dayalı sistem, fikri planda dahi olsa mücadelesi devam ediyor mu? Evet. Bu mücadelede sen nerdesin ona bak. Evet! Bu sivrisinek meselesi ne? Evet, İbrahim aleyhisselamla Nemrut'un arasındaki mücadele. ne yaptı? Yine Bakara ayet 258: 'Allah, kendisine hükümdarlık verdiği için şımararak, Rabbi hakkında İbrahim ile tartışan kişinin haline bir baksana! İbrahim ona benim Rabbim hayatı veren ve hayatı alandır deyince o bende yaşatır ve öldürürüm dedi. Bunun üzerine İbrahim işte Allah güneşi doğudan doğuruyor. Haydi, sen de batıdan doğdur bakalım der demez, kâfir donakaldı. Zaten Allah zalimlere hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz.' Evet, yani İbrahim'den sonra da Cenab-ı Hak, İbrahim Aleyhisselam, gitti Nemrut'a

tebliğ etti. Nemrut dinlemedi. Hatta ne yaptı? Onu ateşe attı. Ondan sonra Cenab-ı Hak iki tane melek gönderdi Nemrut'a, insan suretinde. Ona tebliğ ettirdi yine ama o melekleri de dinlemedi ve onlar ne kadar davet ettilerse asla kabul etmedi ve dedi ki meleklerle Nemrut o kadar zıtlaştılar ve dediler ki o zaman meydana toplansın, sen bütün askerlerini topla, biz de askerlerimizi toplayalım, kim galip gelecek meydana çıksın dedi ve ne yaptı Nemrut? Bütün silahları ile bütün askerleri ile ovaya indirdi ve Cenab-ı Hak ne yaptı ona? Bütün askerlere öyle bir sivrisinek peyda oldu, nerden geldiği belli değil. Et yiyen sivrisinekler. Bulut gibi geldi, hızla Nemrut'un bütün askerlerini yediler, bitirdiler, yerle yeksan ettiler.

Nemrut'un askerlerinin şeyi kaldı bir tek, demirleri kaldı. Kemiklerine varıncaya kadar o sivrisinekler yedi ve herkes kaçışmaya başladı ve bir tane sivrisinek hususi, Nemrut için hazırlanmış. Ne yaptı? Sivrisinek rivayette Nemrut'un burnundan girdi içeri ve Nemrut yıllarca o sivrisinek orda kımıldadıkça, başı zonkladı, habire böyle yumruklattı kafasını, habire yumruklattı. En sonunda dayanamadı, en sonunda balyozla kafasına vurdurdu, öldü geberdi gitti. Ne oldu? Bir yarım kanatlı sivrisinek Nemrut'a yetti. O azametli Nemrut ve avanesi ve ordusu, sivrisinekle helak oldu. Sivrisinekle! Sen sakın kendini bir şey görme, kendini azametli görme, kendini çok kuvvetli, güçlü görme. Sakın kendi kendine zenginliğini, güzelliğini, yakışıklılığını, boyunu posunu, kendi kafanda yükseltme. Güç ve kuvvetin sahibi Allah. İsterse yarım sivrisinekle her şeyi helak ettirebilir mi? Evet. Senin birini bin edecek olan Allah, binini bire getirecek olan da Allah. Sen binim var dersin, sabahleyin bir olur. Sen birim var dersin, sabahleyin bin olur. O yüzden güç, kuvvet, kudret Allah'a ait.

"Düşman sözü dinleyenin hali budur. Hasetçinin dostu olanın uğradığı cezayı gör. Hâmân'ı dinleyen Firavun'un, şeytanı dinleyen Nemrut'un hali budur."

O zaman sen düşmanın sözünü dinleme. Burada düşman kim? Şeytan. Burada düşman kim? Kâfirler. Burada düşman kim? Senin heva hevesin, nefsin. Sen düşmanı dinlersen, heva hevesine tabi olur, nefsine tabi olur, şeytana tabi olursan, senin de sonun manevi olarak hüsran. Senin son nefeste kelime-i şehadet getirip getirmeyeceğin belli değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sen kendi gurur ve kibrine düşen, gurur ve kibirle Âdem'e boyun eğmeyen şeytanın yolundan yürüme. Şeytan gurur ve kibir yaptı, Âdem'e boyun bükmedi. Cenab-ı Hak Âdem'e secde edin deyince, şeytan ona secde etmedi. Ordaki Âdem'den kasıt hem peygamber, hem halifedir. Sen ona boyun bük, manevi olarak da sen boyun bük. Âdem'in yolundan yürü. Eğer Âdem'in yolunda değilsen, şeytanın yolundasın ve şeytanın yolundaysan

senin helak olacağın kesin, sen heva ve hevesine düştüysen, sen nefsinin peşinden gidiyorsan, senin helak olacağın kesin. Nemrut buna örnek, Firavun buna örnek, nice tarih boyunca zalim iktidarlar olmuş, tarih boyunca nice zalimler olmuş. Sonunda onlar helak olmuşlar. Müminler yine kazanan olmuş. İman eden yine kazanan olmuş. Sufiler yine kazanan olmuş.

Bugün 28 Şubat paşaları ile alakalı bir haber okudum, işte bütün şeyleri, ne o, rütbeleri sökülmüş Genelkurmay tarafından. Onların rütbeleri söküldü, cezaevine gidiyor, 28 Şubatçı paşalar, biz burda sohbet ediyoruz. Dün bizi karakol karakol dolaştıranlar, başımızda boza pişirenler, kaynatanlar, bugün cezaevinde. Kazanan müminler oldu, kazanan Allah diyenler oldu, kazanan onlar oldu, yine kazanan onlar olacak. Yine bu topraklarda Allah diyenleri susturamayacaklar. Yine bu topraklarda Kur'an ve sünneti yok edemeyecekler. Yine bu topraklarda Kur'an ve sünnet neşvü neva olacak ve bütün âleme nizam verecek bu Kur'an ve sünnet. Yok edemeyecekler, engelleyemeyecekler. İnkıtaya uğratamayacaklar. Cenab-ı Hak nurunu tamamlayacak. Bin sefer aldansak, bin sefer yaya bırakılsak, bin sefer önümüze engel konulsa da Kur'an ve sünnet dairesinde yürümeye, Allah demeye devam edeceğiz. Ebed bizim çünkü. Nasıl Firavun kendince o zaman güçlü kuvvetliydi, Musa'ya yenildiyse; nasıl Nemrud güçlü kuvvetliydi, İbrahim'e yenildiyse; nasıl Ebu Cehil Mekke'de güçlü kuvvetliydi, Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e yenildiyse, Ebu Cehiller, Nemrutlar, Firavunlar, o deccalist sistem yok olmaya, deccalist sistem yıkılmaya mahkûm. Hiç ümidimi kaybetmedim, hiç. Hiçbir zaman. O yüzden ebed, Müslümanların. Allah nurunu tamamlayacak ve sen biz nefis olarak biz düşmanın safında olmayalım. Biz heva ve hevesin safında olmayalım. Biz nefsimizin safında olmayalım. Biz şeytanın safında olmayalım. Biz Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışalım. Haram; haramları terk edelim, haramları terk edelim! Farz; farzları yerine getirelim. Biz Allah'ı sevelim, biz Resulüne tabii olalım.

Biz Allah ve Resulüne tabi olaraktan hayatımızı devam ettirelim. Bizim sorumluluğumuz bu, bizim yükümlülüğümüz bu. Cenab-ı Hakkın bizi var etme sebebi, hikmeti kendisini tanımamız, kendisini bilmemiz, kendisini zikretmemiz, kendisine ibadet etmemiz. Biz bundan mükellefiz, biz buna devam edelim. İstikamet, yol bu. Başka bir şey değil ya da sen Firavunların yolundasın ya da Nemrutların yolundasın Ebu Cehil'in yolundasın. Bu Normalde sen eğer ki Kur'an ve sünnetin emrettiği gibi yaşamıyorsan, sen şeytanın yolundasın. Sen Âdem'in yolunda değilsin. Sen Muhammedi Mustafa'nın yolunda değilsin. Allah muhafaza eylesin.

"Düşman her ne kadar dostça söylerse de her ne kadar taneden, yemden bahsederse de sen onu tuzak bil. Sana şeker verirse sen bunu zehir bil,

bir lütufta bulunursa onu kahır bil. Kaza gelince kabuktan başka bir şey göremez, düşmanları dostlardan ayıramazsın."

Yani heva ve hevesin, sana tatlı bir şey söyleyebilir. Senin nefsine tatlı gelebilir bazı şeyler. Dünya senin nefsine hitap eder, ortam senin nefsine hitap eder, senin heva ve hevesine hitab eder. Baktığın zaman dışarı heva ve hevesine hitap eden o kadar çok şey var ki! Baktığın zaman dışarda nefsine hitap eden o kadar çok şey var ki! Baktığın zaman şeytan seni öylesine davet eder, öylesine zapteder ki senin üzerinde ama cehennem yolu bunlarla kuruludur. Cehennem yolu heva ve hevesle, nefisle, şeytanla yürünür. Cennet yolu ise peygamberlerle, ilimle Kur'an'la sünnetle. Sufiysen, üstatla yürünür. Cennet yolu öyledir. O zaman eğer sen nefsine uyar, şeytana uyar, heva hevesine uyarsan, mana gözün kapanır. Sen doğruyu yanlışı ayırt edemez hale gelirsin. Sen eğriyi ayırt edemez hale gelirsin. Sen namazı terk eder, orucu terk eder, dinin emirlerini terk edersen, doğruyu yanlışı ayırt edemezsin. Sen üstadını dinlemezsen doğruyu yanlışı ayırt edemezsin. Bu sefer senin yolun Allah muhafaza eylesin cehenneme doğru gider. Düşman sana tuzak kurar, nefsin sana tuzak kurar, heva hevesin sana tuzak kurar, nefsine düşmüş şeytanla dost olmuş olan arkadaşlarla sen dost olursan onlar sana tuzak kurar. Sen içki haram dersin, ben içmeyeceğim dersin, otururşun masaya, bir müddet sonra nefis ve şeytan sende galip gelir. Arkadaşlarınla ya ne yapayım arkadaşların havasını bozmayayım, bir duble içivereyim dersin. Sana şeytan galip gelir. Senin arkadaşın içki içiyorsa bir gün sen de içebilirsin.

Kızlar! İyi dinleyin, kız arkadaşlarınızın sevgilisi varsa bir gün senin de olma ihtimalin var. Sebep? O sevgilisini çağırır kafede buluşursun, ondan sonra ne bileyim, alışveriş merkezinde buluşursun, okulun çıkışında buluşursun, yazışırsın, konuşursun, bir gün seni bulur. O yüzden bana arkadaşını söyle senin dinini söyleyeyim. Hz. Ebubekir(r.a.) hazretlerinin sözü. Senin arkadaşın şeytana zebun olduysa, sen onunla dostluk yapmaya başlarsan sen de bir gün şeytana zebun olursun. Senin arkadaşın Allah'a âşıksa sen de Allah'a âşık olursun. Senin arkadaşın dünyaya âşıksa sen de dünyaya âşık olursun. Öbürkü çünkü anlatır sana, şöyle para kazandık, böyle para kazandık, şu kadar milyon metre kumaş yaptık, bu kadar tezgâh aldık. Hırslanırsın dünyaya karşı. Sen de dersin ki benim de kafam çalışıyor, ben de zengin olayım, ben de şu kadar milyon metre kumaş yapayım dersin, dünyaya doğru yürürsün ama senin arkadaşın böyle işte vardı şeyh efendinin zamanında, işte bir arkadaş böyle şeyh efendiye âşık. Oturuyor onu anlatıyor, kalkıyor onu anlatıyor, şeyh efendiye şikâyet ediyor öbürkü. Efendim diyor Ahmet Turan abi çıkıyor, benim şeyhim dünyanın en büyük piri diyor. Biz üç beş arkadaş getiriyoruz onları da kaybediyoruz orda hani, onlar

böyle bir sohbet mi olur diyor. Ahmet Turan'a dönüyor şeyh efendi diyor ki Ahmet Turan, ne öyle methediyorsun oğlum sen beni diyor, ondan sonra hani böyle aslında kinaye yapıyor Şeyh Efendi. Ondan sonra ne böyle methediyorsun diyor. Ahmet Turan abiyi, içimden bastırıyorum, sus, seslenme, adam kendi kendini batırdı zaten, bir şey demene gerek yok!

Ahmet Turan ağabey, ondan sonra kendini savunmaya kalkıyor. Dedim hatta toplantıya girmezden önce dedim hiç konuşma Ahmet abi, hiç konuşma, bırak dedim, onlar kendi kendilerini batırsınlar ama nefis tutmuyor insanı. Şimdi bir kimse üstadına âşıktır, döner onu anlatır, döner onu anlatır. Öbürkü aşık değil ya, ya bu kafayı yemiş ya, her şeyi de üstada bağlamış. Öyle der o! Neden? O aşık değil çünkü! O da bağlı ama âşık değil. Mesela birisi Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine âşık olmuş, bu sünnete aykırı. Bu sünnet. Ben bunu işlerim, bu sünnetten dışarı, ben sünnetsiz bir şey yapmam… Öbürkü der bu kafayı yemiş ya, bu kadar da olmaz ki ya. Birisi dergâhın adabına, erkânına bağlı, üstadına bağlı, o böyle adabı, erkânı yerine getireceğim, dergâhın adabını, erkânı yerine getireceğim, üstadın dediklerini yerine getireceğim diye mücadelede, öbürkü bakar ya bu kadar da olmaz ya bu kafayı yemiş der. Bunları hep duyduk biz, bakın bunları duya duya büyüdük biz, bunlar vartalardır böyle. Bir kimse bir şeyi sever, sevdiğini dillendirir boyuna, öbürkü o kadar sevmiyor ya ona tuhaf gelir. Neyi seviyorsan onu dillendirirsin çünkü. İçinde ne varsa onu yaşarsın. Mesela bağlılığın tam değilse kusur görürsün, dinlemezsin. Bağlılığı tam değil onun. O kusur görür. Şimdi yer arar bir de bunu anlatacak. İşte ya yani şeyh efendinin bazen der böyle karşıdakinin tepkisini bekler o. Sen, ne o? Bazen ne o? Bu benim tavrım. Hadi oğlum senin kalbine kurt girmiş, yürü git yanımdan. Ya abi, bir şey demedim daha. Diyecektin sen, nerdeyse diyecektin. Demeyecek miydin? Ses yok. Hadi, benim senle işim olmaz, yürü. Abi neden? Oğlum, şeytan senin kalbine işemiş. Şeytan senin kalbine işemiş. Sen şimdi onu bana sirayet ettireceğim diye uğraşıyorsun. Bu şeytan veya düşman veya zayıf gönüllüler, zayıf karakterliler, onlar sana şeker verir, onu zehir bil. Onlar senin kalbine şüphe atar, onu sen tuzak bil. Sen Kur'an sünnetten taviz verme. Sen dergâhın adabından, erkânından taviz verme. Sen üstadından taviz verme. Geri kalan hepsi de tuzak. Geri kalan hepsi de tuzak sana. Sen onu tuzak bil. Hz. Pir diyor, sen onu tuzak bil. Eğer diyor sen öyle tuzak bilmezsen, senin mana gözün kapanır. Sen bu sefer eğriyi, doğruyu ayırt edemezsin. Haramı helali ayırt edemezsin. Sufilik ince çizgidir. Sen o ince perdeyi ayırt edemezsin, kendince sen hakla batılı ayırt edemez hale gelirsin. Allah muhafaza eylesin.

Böyle olunca yani sen hakla batılı ayırt edemez hale gelince senin manan kapanınca, senin kalbin çalışmaz hale gelince, gönlün ilham almaz hale gelince, üstadının çizgisinden saptığını gördüğün zaman, sünneti seniyyeden saptığını gördüğün zaman, sen bir adım daha ayrıldığında, bana hasret gelir dediğin zaman ve ayıldıysan ve kendini kapının dışında görüyorsan, kapının dışında kaldıysan ve insanlar başka bir yere giderken sen başka bir yerde kaldıysan, oooo, İşin zor senin. Senin gecelerin aydınlanmıyorsa işin zor. Sen namazı zorla kılıyorsan işin zor. Sen dersini aşkla çekmiyorsun da ya işte ne yapayım mecburum, çekiyorum deyip de zorakiden dersi çekiyorsan, hatta bazen dersini asıyorsa, zorakiden zikrullaha geliyorsan, kendi kendine bahaneler ürettiysen çoğalttıysan bahaneleri, ya korona da var, hastalık da var, çocuğu üşütmek de var, çocuk da hasta olur. Hanım evde yalnız kalıyor veyahut da işte müsaade etmiyor veya hanım diyor ki hep böyle derse mi gideceksin sen, ben evde yalnızım, hımmmm yapıyorsa, sen de ona dayanamıyorsan, ya ne yapayım işte, hadi bu perşembe de zikrullaha gitmeyelim, işte hanımla evde oturalım diyorsan, yok çok yorgunsun, yok çok başın ağrıyor, yok belin ağrıyor, yok ayağın ağrıyor, yok baksana ya, gözlerin kapanıveriyor senin, sen bugün çok işler yaptın, çok yoruldun bugün sen, ya bugün perşembe dersine de gitmeyivereyim ya, ya ne olacak, ders değil mi? Ben evde de çeksem! Efendim, buyurun, ondan sonra, ben evde dersimi çeksem olmaz mı? Olur! Ben efendiye de sordum zaten, o da olur dedi ya, ben evde dersimi çekeyim ya. Hem çocuk küçük şimdi, bakarsın anası bakamaz, ben ayağımda sallarım. Ooooo çok! Bana bile diyor. Ne olacak ki diyor, otuz yıldan beri gidiyorsun. Bu akşam da başkası zikrullahı yaptırsın, yaptıracak kimse mi yok diyor. Bir haber sal diyor, bugün hastayım de, gelemeyeceğim de. Şeker 380 de diyor geç, ne olacak ki yani. Çok basit.

Evet! Veyahut da cemaatle zikir değil mi çağır ordan üç beş tane derviş, gelsinler evde bir zikrullah halakası çevir, tamam bitsin. Tabii, ne olacak ki ya! Şeytan durmaz. Allah muhafaza eylesin. İşte böyle olunca sende böyle bir kırıklık olunca, sende böyle bir iki adımlık uzaklık olunca, böyle sende inkıtaya uğruyorsa bir şeyler, işin çok sıkıntılı, gerçekten ciddi söylüyorum bunu, sende normal rutinin bozuluyorsa, hani rutin, hızlanması gerekirken yavaşlıyorsa, sen bir değil iki ders çekeceğine, ilave daha tevhit çekeceğine, dersi çekmekte zorlanıyorsan, geriye adım atıyorsan sıkıntı var. Kendini aldatma. Şeytan seni kandırmasın dervişlikte, sufilikte. Hz. Pir diyor:

"Böyle olunca yalvarmaya başla, ağlayıp inlemeye, tesbihe, oruca, devam et."

Bakın böyle bir şey olunca, gönül gözün kapanınca, kalbin kararınca, halakadan, cemaatten, dergâhtan uzaklaşmaya başladıysan aman dikkat et. Sarıl sımsıkı. Neye? Tövbeye, tespihe, oruca, ağlayıp inlemeye.

"Rabbim, sen gaipleri bilirsin. Günahtan dolayı bizden intikam alma diye yalvar yakar!"

Demek ki neden olurmuş bunlar? Günahtan dolayı olurmuş. Sen şeytana uydun, heva hevesine uydun, nefsine uydun, günaha girdin ve sen büyük günahlar işledin. O yüzden uzak duruyorsun. O yüzden kalbin karardı. Şeytan sana vesvese vermesin. Bu ara şeyhin sana himmet etmiyor canım. Bu ara seni nazara almıyor ya. Sonra yaz, efendim kaç sefer bizi nazara alıyorsun? Sen nereye nazara gireceksin günah-ı kebairle! Yok canım, bu ara bana muhabbet beslemiyor şeyh efendi zaten. Tabii yani günah keçisi ya şeyhler! Allah muhafaza eylesin.

"Ey aslanları yaratan! Eğer biz bir köpeklik etmişsek, bu pusudan bizim üstümüze aslanı saldırma! Güzel suya ateş şeklini, ateşe de su letaifini verme' diye niyaz et"

Demek ki ne yapacakmışız? Niyaz edeceğiz, diyeceğiz ki bu aslanları bizim üzerimize saldırma. Yani bu nefsine zebun olmuş şeytanı, zebun olmuş bu şeytanı ve nefsin peşine düşmüş insanları bizim üzerimize saldırttırma. Bu nefsi, bu heva hevesi bizim üzerimize saldırttırma, bunlara gem vur. Bizim buna gücümüz yetmez. Fatiha'da ne diyoruz? İn'am ettiğin, ihsan ettiğin kullarından eyle, bizleri delalete düşenlerden, sapanlardan, saptıranlardan eyleme. Bizleri şeytana dost olan, heva hevesine düşmüş, nefsine dost olan kimselerden eyleme. Dua ediyoruz her gün, Fatiha'nın özünü, Fatiha'nın özünü işle, dua et, niyaz et. Sebep? Her an aslında bunu yap. Neden? 'Nefsimi, gözümü açıp kapayıncaya kadar beni nefsime uydurma' diyen bir Peygamberin ümmetisin. O yüzden gözünü açıp kapatıncaya kadar nefse güvenme. Sen o küçücük gördüğün şey, şeytan onu büyütür. Sen şeytanın desisesine güvenme, oraya düşme. Allah muhafaza eylesin. Çünkü Allah Resulü buyurdu ki: 'dua, ibadetin kendisidir, özüdür. Duadan kendinizi geri çevirmeyin. Allah'tan afiyet isteyin. Allah'tan, Cenab-ı Haktan yardım dileyin. Kur'an ve sünneti yaşamak için Allah'tan yardım dileyin. Allah'ın yardımı olmaksızın kimse dinini yaşayamaz. Peygamberler dâhil buna. Peygamberler dahi Allah'ın yardımını istemişlerdi, dini yaşama ve yaşatma mücadelesi için. Çünkü Allah yardım etmezse peygamberler de dinlerini yaşayamazlar ve tebliğ edemezler. Bizler kim oluyoruz ki, bizler kim oluyoruz? Hepsi de Allah'a dua etmişlerdir. Allah'a iltica etmişlerdir peygamberler, onlar da kuldur çünkü. Cenabı Hakk'ın yardımı olmaksızın, Cenab-ı Hakkın lütfü ikramı olmaksızın, onun ihsanı olmaksızın, onun yukarılardan,

ötelerden gelen bir eli olmaksızın, onun ötelerden gelen bir nefesi olmaksızın, dinimizi yaşayamayız, imanımızı koruyamayız.

O yüzden her daim Allah'ı zikir, her daim Allah'a iltica edeceğiz. 'Yarabbi' diyeceğiz. Yoksa düzenimiz kaçar. Yoksa bozulur her şeyimiz. Fatiha-i Şerife'yi unutmayın: 'Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz.' Ona ibadet eder, ondan yardım dileriz. Yardımı yapacak olan Allah'tır. Gücümüze güç verecek, kudret verecek olan Allah'tır. Basiretimizi açacak olan Allah'tır. Kalbimize ilham edecek olan Allah'tır. Allah'tır. Kulların elinde bir şey yok. Peygamberine dedi: 'Ey Habibim! Sen istediğine hidayet edemezsin. Hidayet edici benim' dedi. Allah, Allahlığını hiçbir şeye bırakmaz. Allah Allahlığını paylaşmaz. Peygamberleri ile bile paylaşmamıştır. Peygamberleri ile bile paylaşmamıştır. O yüzden Allahtan yardım dileriz, Allah'tan isteriz, Allah'a dayanırız. Allah'a yalvarırız. Bizim ibadetimiz de Allah'ın lütfu ikramıyladır. Bizim zikrimiz Allah'ın lütfu ikramıyladır. Bizim her şeyimiz Allah'ın lütfu ikramı iledir. Hiç bir şey, hiç bir şey, lütuf olarak, ikram olarak, ihsan olarak, bizden yana değildir. Onu veren iyilikler Rabbimdendir.' Ayet-i kerimede 'iyilikler Rabbinizden, kötülükler nefsindendir.' Dedi. Sakın iyiliği bir başkasından görmeyin, bir başkasına teşekkür edin sadece iyiliğe vesile olduğu için. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Cenab-ı Hak yine: 'Rabbiniz bana dua edin ki size icabet edeyim. Bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir.' (Gafur Suresi, ayet 60) Cenab-ı Hak: 'Bana dua edin, ben duanıza icabet edeyim' diye buyuruyor. O zaman ne yapacağız? Biz ona dua edeceğiz ve kibirlenip de ibadet etmeyenlerden olmayacağız. Demek ki ibadet etmeyenler kimmiş? Kibirlilermiş. Kibirli olanlar namaz kılmaz. Kibirli olanlar Allah'ı zikretmez. Kibirli olanlar farzları yerine getirmezler, git onları dinle, senden benden dini iyi konuşurlar, iyi biliyorlardır ama kibrinden dolayı namaz kılmaz, farzları yerine getirmezler. Kibirlerinden dolayı oruç tutmazlar. Kibirlerinden dolayı Allah'ı zikretmezler. Kibirlerinden dolayı Allah'ı zikredenleri hor ve hakir görürler. Kibirlerinden dolayı sufi tarifesini ikinci sınıf değil, beşinci sınıf vatandaş gibi görürler. Kibirlerinden dolayı ve onların son nefesleri tehlikededir. Kim sufileri kibirlerinden dolayı küçük görüyorsa hor hakir görüyorsa hepsinin de son nefesi tehlikededir, hepsinin de! Allah'ı zikreden bir topluluğu hor ve hakir gören, küçük gören, onlarla alay edenlerin son nefesleri tehlikededir. Ben Allah değilim, küfrüne fetva veremem ama küfrüne fetva veren kimseler var. O hal üzerinde yürürlerse küfrüne fetva veren âlimler var. Evet, Allah'ın zikri ile alay edenler, zikrullah yapanlarla alay edenler onları küçük görenler onları hor ve hakir görenler, imansız göçüp giderler bu dünyadan. Ve siz onları

son nefeslerinde imanı tavsiye etseniz de telkin etseniz de onlar son nefeslerinde 'Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhü' diyemezler. Evet, çok tehlikelidir. Çünkü Allah'ı zikredenler, Allah'a Âşık olanlardır. Allah'a hakiki manası ile kul olanlar, Allah'ı zikrederler ve o zikrullahı küçük gören, o zikredenleri hor hakir görenler, evet, son nefesleri son nefesleri tehlikededir Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz Allah'a kulluğa devam edeceğiz. Şeytanın peşine düşmeyeceğiz. Yine Tirmizi'de geçiyor hadisi şerif: 'Kime dua kapısı açılmış ise ona rahmet kapıları açılmış demektir.' Allah'a talep edilen yani dünyevi şeylerden Allah'ın en çok sevdiği afiyettir. Dua inen ve henüz inmeyen her çeşit musibet için faydalıdır. Kazayı sadece dua geri çevirir. Öyle ise sizlere dua etmek gerektir.' Bakın bir şey senin başına gelecekse, takdir edildiyse o, takdir edildiyse, onu geri çevirecek olan duadır. Bunu üstadıma sormuştum. Bakın üstat nasıl lazım oluyor. Bunu üstadıma sordum. Dedim efendim, takdir edilecek olan şey nasıl geri çevrilir? Çünkü mutlak kaderde yazıldıysa, mutfak kadar tecelli edecekse onun üzerinde, dedim nasıl geri çevriliyor? Tebessüm etti, hani böyle sahabelerden var ya öyle zatlar, bunu kimse sormayacaktı zannederdim, bir sen sordun diye. Bana dedi ki Mustafa Efendi, bir sen sordun bunu dedi. Ben tabi bekliyorum böyle, böyle şeyde, koltuğun ucunda oturuyor. Böyle kalktı öne doğru böyle yüklendi, rüyanda dedi trafik kazası yapmıyor musun dedi. Yapıyorum dedim.

Dikkat edin, benim rüyamı söylüyor. Mustafa Efendi dedi, rüyamda trafik kazası yapmıyor musun? Yapıyorum efendim dedim. İşte dedi duanın bereketiyle dedi rüyanda geçiyor oğlum dedi trafik kazası dedi. Mutlak kader tecelli ediyor rüyada. Rüya perdesinde geçiyor o. Neyle? Duayla. Dedim efendim sizin duanızın bereketi, Allah sizden razı olsun dedim. Biz çünkü ben hep böyle onunla böyle seyahatte arabanın böyle torpidosuna vurur, 'hadi bakalım, bizi menzilimize ulaştır, kazadan beladan uzak ol.' Arabaya diyor, arabada kimse yoksa. Arabada bir kişi varsa, hayırlı yolculuk. Herkese hayırlı yolculuk, üç ihlâs bir Fatiha. Tevhit okuyoruz, makamlara bağışlıyoruz. Ondan sonra tekrar şeyh efendi kazadan beladan muhafaza olmak için dua ediyor ama başbaşaysak, bunları daha yeni yeni anlatıyorum arkadaşlara, başbaşayız ya, arabanın torpidosuna vuruyor. Hadi bakalım, işte nereye gidiyoruz? Konya'ya gidiyoruz. Hadi bakalım, bizi Konya'ya sağ salim götür. Hızla bizi menzilimize ulaştır. Yolda kaza maza olmasın. Bela musibet olmasın. Arabaya vuruyor, böyle. Şimdi bir başkası olsa, ulan araba ile konuşan şeyh diyecek ha, olacak iş mi bu! Ondan sonra bana dua ederdi, Allah rahmet eylesin. Ben onun duasının yüzü suyu hürmetine, bereketi ile bugün buradayım. Öyle söyleyeyim. Hamdolsun, çok dua ederdi bana. Ben

karşılığını veremem. Çok dua ederdi. Allah rahmet eylesin. Duaları, himmeti, üzerimize olsun inşallah.

O yüzden dua, olacak olanı geri çevirir. Böyle rüyanda geçer senin. Rüyanda hasta olursun, bir uyanırsın, a iyisin. Rüyanda neler yaparlar sana. Of of of of of of of of of of! Sabahleyin kalkarsın, Ulan iyi ki dersin ya, rüyaymış yani. Onlar tecelli ediyor. Dervişlerin duası, birinin Allah razı olsun demesi, bir fukaranın dua etmesi sana, bir hastanın dua etmesi, bir sıkıntıda olan kimsenin dua etmesi… İnsanlardan dua alın. Etrafımızdan dua alın. Evet, bıkmayın insanlardan, kendinizi kapatmayın, kendinizi çekmeyin. Aman biraz dervişlerden uzak kalalım! 'Ben dervişlerden uzak olmayı tercih ediyorum efendim.' Uzak ol! Giiiit! Nereye gidiyorsan git hem! Dervişlerden uzak olmayı tercih ediyormuş arkadaş! Durma içimizde. Biz dervişlere yakın olmayı tercih ediyoruz. Biz yan yana değil, can can olmayı tercih ediyoruz. Sana ter kokuyordur burası, biz fukarayız ya, sana fukara geliyoruz. Sen git kardeşim, durma içimizde. Bizde can can olacak, ciğer ciğere olacak. Can cana, ciğer ciğere! Kol kola değil, can cana, ciğer ciğere olacak. Dervişlik bu. Hani bir yeni moda çıktı. Ben sayfaya da girmiyorum! Ben sayfadan çıktım! Çık git kardeşim, hiç durma. Sayfadan çıktın, dervişlikten de çık. Sen ne duruyorsun ki! Bizim çöpümüz dahi bizim.Çöpümüz çöpümüz!. Çöpümüz bizim. Sen bizim çöpümüzü dahi kabul etmiyorsun, çek git kardeşim. Bizim çöpümüz de kıymetli. Dervişlerden sen şikâyet ediyorsan çek git kardeşim. Biz bu kadarız ya, buyuz biz. Altın tepside sunmuyoruz kendimizi, bu kadarız. Sen derviş kardeşleri hor hakir göreceğine yürü git burdan. Ne duruyorsun burda, sen saraylara layıksın. Burası saray değil, hamam. Sen git, başka dergâhlara layıksın. Biz fukaranın tekiyiz ya, Allah Allah! Biz Kur'an ve sünnet diyoruz. Onla kafayı bozmuşuz, öyle dedi birisi. Siz Kur'an sünnetle kafayı bozmuşsunuz dedi. Elhamdülillah dedim ben de, kaldı. Kur'an sünnetle kafayı bozmayan, şeytan onun kafasını bozmuştur dedim, kaldı. Daha da ileri gideyim mi dedim ben, böyle baktı. Şeytan sana tecavüz ediyor dedim. Sen de ondan zevk alıyorsun. Bir kimse Kur'an sünnetle kafayı bozmadıysa, şeytan ona tecavüz ediyordur ona, evet, başka bir şey değil. Sen dedim şeytanla evlenmişsin, haberin yok senin dedim. Sen şeytanla yatıyor, şeytanla kalkıyorsun. Biz Kur'an sünnetle yatıp kalkıyoruz. Sen kendin söyledin dedim böyle. Hamdolsun.

Evet, dua edin, Allah'ı zikredin. İki kişi, Allah'ı otur zikret; üç kişi, Allah'ı otur zikret. Beş kişi; otur Allah'ı zikret. Evlerde Allah'ı zikredin. Gümbür gümbür zikrullah yapın. Yüksünmeyin, yenilmeyin. Allah bereketlendirir. Evini bereketlendirir, vücudunu bereketlendirir, kazancını bereketlendirir, her şeyini bereketlendirir. Kısma kendini, kısma! Allah zorluğunu kolay eder.

Zorluğunu kolay eder. Yokuşunu iniş eder senin. Neler geldi neler geçti başımızdan. Hala da gelir gider. Hala da! Kılımı kımıldatmam. İstikametimi bozmamaya gayret ederim. Ne yapacağım? Benim dersim var, dersime giderim ben. İsterse bir kişi olsun. İstikametini bozma, yürü. Allah seninle, Allah yolunda olduğun müddetçe. Allah yolunda değilsen, şeytanın yolundasın, şeytan seninle. Şeytan seninle! Yürü, Cenab-ı Hak öyle korudu beni. Kur'an'a baktım, sünnete baktım, üstadımın sözüne baktım. Beni hiçbir şey ilgilendirmedi başka. Herkes bir laf söyledi. Hiç umuruma katmadım. Hala da umuruma katmam. Hiç umurunda değildir. Umurundaymış gibi gösteririm millete. Umurunda değildir. Benim için umrumda olan, Kur'an, sünnet, manadır. Hiçbir şey umurumda değildir. Hiç! Kulağımda kürdan bile olmaz geri kalan. Hiç umuruma katmam. Hayat ondan ibaret. Hayat ondan ibaret. Eşse, Kur'an ve sünnete uyduğu müddetçe eştir. Kur'an ve sünnete uymadığım müddetçe eş değildir. O da uymadığı müddetçe eşit değildir. Arkadaşsa, Kur'an ve sünnete uyduğu müddetçe arkadaşımdır. Kur'an ve sünnete uymuyorsa benim arkadaşım değildir. Sufiyse, Kur'an ve sünnete uyduğumuz müddetçe sufidir, Kur'an ve sünnete uymuyorsa benim için hiçbir anlamı yoktur. Ben üstadıma tabiydim. Benim üstadıma tabiyse benim için önemlidir. Üstadıma tabi değilse, nereye gidiyorsa gitsin, bana ne ya, umrumda bile değildir! Hiçbir kıymeti yoktur benim için. Hiçbir kıymeti bakın! Benim şeyhimi dinliyorsa kıymetlidir, şeyhimi dinlemiyorsa hiç kıymetli değildir benim için. Allah yolunu açık etsin, nereye gidiyorsa gitsin, umrumda değil benim. Hiç olmadı bugüne kadar, hiç! Ben istifimi bozmam.

İsmail geçenlerde bir şey söyledi. Bir adam dedi yalpaladı mı dedi ben onu dedi silip atıyorum dedi bana. Değil mi İsmail? Neydi İsmail sözün? Yalpalamak mıydı neydi, yalpalamaktı değil mi? Çok hoşuma gitti. Adam dedi bir sefer yalpalasa dedi ben silip atıyorum onu dedi. Dedim içimden aman dedim, sirayet etmiş dedim. Sirayet etmiş. Bakın sağlam insan, farklı olur. Şimdi herkes insanları ibadetiyle şey yapar, ne o değerlendirir. Yok, benim değerlendirmem o değildir. Ben onun istikametine bakarım, adamlığına bakarım, yürekliliğine bakarım. Kendisini bozup bozmamasına bakarım. Onun ibadeti Allah'a ait. Onu sayacak olan ben değilim. Ben bakacağım benim yanımda dosdoğru duruyor mu durmuyor mu? Benim canım gibi mi yoksa öyle yanımda hele hele mi? Canım gibi ise önemli o. Yıllardan beri böyledir. Herkes de böyle etrafımı benim eleştirir. Eskiden böyle işte, Allah rahmet eylesin bizim Seyit Taş yanımda, ya ne yapmaya onu yanında taşıyor ya? Hatta böyle bir arkadaş zengin ya demiş ki ya bıraksın şunu demiş ya. Biz onun her şeyini hallederiz. Bakacak yani bana! Ben de o haberi getirene dedim ki Seyit Taş'ın tırnağı olamaz o dedim. Böyle kaldı

o. Ben adamı dedim dağa kaldırdım dedim, yasladım duvara dedim, yasladım dağa dedim ben, dedim çektim dedim makineyi ben, d ondan sonra bu geldi dedim. Bizim Hüseyin agada var orda. Sizi gidi mafyalar sizi! Ya! Kolay değildir yol. Bu geldi, sen Ümmet-i Muhammed'e lazımsın dedi, aldı silahı elimden, vuracak adamı. Ben döndüm kıbleye, dedim ben bu adamı korkutmaya geldim, vurmaya gelmedim ya Rabbi dedim. Bir şey oluştur, bir şey olsun, şunun elinden silahı alayım, bir an böyle ben duayı ettim. Bir an döndü bu, bu bilmem ne dedi, ödeyeceğim diyor dedi. Hani ödeyeceğim diyor. Aslında para için değil, adamın söylediği kelimeden dolayı aldım götürdüm ben. Şimdi bizim yeni arkadaşlar, bizim eski deliliklerimizi bilmiyor tabi. O adam böyle meyhanede içerken hacının şerefine demiş, kadeh kaldırmış, bir de gülüşmüşler. Bir de yaptığı adam, geldi bana söyledi bunu. Döndü kafam. Ondan sonra evden aldım ben bunu, evinin önünden, çıkardım yasladım dağa. Başladı rengi mengi gitti.

Neyse, bizim Seyit Taş aldı silahı. Dedi bırakın vurayım bu bilmem neyi. Sen Ümmet-i Muhammed'e lazımsın. Döndüm dedim ya Rabbi. Durdur. Neyse bir an bu gaflet, bu böyle döndü bana, dedim bırak, yani kalsın, vurma gibisinden, kaldı. Kim yapacak bunu? Adamın karakteri sağlamsa seni yolda bırakmaz. Ölümüne, ölümüne gider. Hiç tereddüt etmez. Yürü, nereye diye sormaz. Nereye diye soruyorsa bırak kalsın o zaten gelmesin. O yüzden, sağlam olun. Kur'an ve sünnette sağlam olun. Yolunuzda sağlam olun, sıradağlar gibi olun, Uhud gibi olun, Ağrı dağı gibi olun. Oynatamasın hiçbir şey sizi. Heva, heves, şeytan, düşman, tozunuzu alsın sizin. Allah muhafaza eylesin.

"Ya Rabbi, sen kahır şarabıyla insanı sarhoş edersen yok olan şeylere varlık suretini verir, onları var gibi gösterirsin."

Demek ki bir de ne varmış? Kahır şarabı varmış. Sen diyor kahır şarabından verirsen, kahır şarabından verirsen, olmayan bir şeyi varmış gibi algılarsın. Demek ki bir de kahır şarabı var, dikkat edin. Kahrından veriyor, aşkından değil. Ve o kahır şarabı ne oluyor? Bu sefer fena bir şeyi biz fena görmüyoruz. Kötü bir şeyi kötü görmüyoruz. Yanlış bir şeyi yanlış görmüyoruz. Kahır şarabından veriyor. O zaman biz böyle Kur'an ve sünnet dairesinin dışındaki şeyleri biz hoş görmeye başlıyoruz. Allah muhafaza eylesin.

"Sarhoşluk nedir? Taşı gevher, yünü yeşim taşı görecek derecede gözün bağlanması, görmemesidir."

İşte eğer kahır şarabından verirse sana, kahır şarabından seni sarhoş ederse, sen taşı mücevher gibi görürsün. Değersizi, değerli görürsün. Yünü yeşim taşı görürsün. O zaman ne olmuş oldu? Değersizlere değer verdin. Kıymetsizlere kıymet verdin. Heva hevesine düşmüş şeytana zebun olmuş

olanları alkışladın. Kur'an ve sünnetin dışında işler yapanlara sen muhabbet besledin. Onları destekledin. Sebep? Çünkü sana kahır şarabından verdi. Sen heva hevesine uyaraktan gittin birisi rahmani şarap, birisi de zulmani şarap. Sen gittin zulmani şaraptan içtin. Sen narı nur zannettin körlüğünle. Sen heva hevesinle narı nur gördün. Nuru da nar gördün. Gittin Müslümanlara düşman oldun. Gittin sufilere düşman oldun. Gittin zikir yapanlara düşman oldun. Gittin tekkelere düşman oldun. Gittin şeyhlere düşman oldun. Bu şeyhlerin hepsi böyle dedin. Bu sufilerin hepsi böyle dedin. Müslümanların hepsi böyle dedin. Ne yaptın? Nuru nar gördün. Çünkü sen şeytana uydun. Çünkü sen nefsine uydun. Kur'an ve sünnet dairesinde giden topluluğu kötüledin. Narı nur gördün. Çünkü kahır şarabından aldın içtin sen. Herkes Rahman şarabından içerken, sen kahır şarabına yöneldin.

"Sarhoşluk nedir? Ilgın ağacı göze sandal ağacı görünecek kadar duyguların değişmesidir."

Yani sen öyle bir noktaya geldin ki hakkı hak bilemedin, batılı batıl olarak bilemedin. Yer değiştirdin hakla batılı. Batılı hak görmeye başladın. Ona diyorsun ki kardeşim bu Kur'an ve sünnetin dışında, o onu hak görüyor. Kur'an ve sünnetin dışında olan herhangi bir şeyi hak görüyor. Haramı hak görüyor. Haramı doğru görüyor. İbadetsizliği doğru görüyor. O zaman ne oldu? Yer değiştirdi ve bunu Hz. Pir sekiz yüz yıl önce söylüyor ama Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bin dört yüz yıl önce söylemiş. Taaa Âdem'den beri böyle bu. O zaman hakkı hak görmek, batılı batıl görmek ayrı bir erdemlilik. Burda kalbin çalışması lazım. Burda nefis, oynamaması lazım hakkı hak batılı batıl bilmek için. O zaman batıl kimden gelirse gelsin yanlış demen lazım. Hak nerden gelirse gelsin doğru demen lazım.

Eğer hak Ahmet'ten geldi, Mehmet'ten geldi, ben onu sevmiyordum o yüzden ondan geldi, kabul etmiyorum diyorsan, sen yine yanlıştasın. Evet, benim dostumdu, arkadaşımdı batıl ama ya batıl ama benim arkadaşım ya onu kabul ettiysen yine bâtıla düştün. Hakkı hak, batılı batıl bilmedin. E şimdi de toplumlar öyle değil mi? Avrupa'dan donsuzluk modası çıkıyor, bizim Müslüman ülkelerde bütün herkes donsuz oluyor. Avrupa'dan başka bir moda çıkıyor, geliyor, bizim hepimizde var bu. Hakkı hak, batılı batıl bilmiyoruz biz. Kur'an ve sünnetin dışında her şeyi reddedeceğiz diyoruz ama ne yazık ki olmuyor. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadisi şerifi tecelli ediyor. Ne diyor? Kertenkele deliğine girseler diyor sizler de kertenkele deliğine girmeye çalışacaksınız diyor. Ümmetin düştüğü hal bu. Kardeşim ya, bu haram. Neden bu haramın içerisinde duruyorsun? Bakıyor sana bön bön. Onun haram olarak ona tebliğ edilmesinden dahi rahatsız. Ya ikide bir de annem bana namaz kıl diyor. Ya nedesin

sana annen? İkide bir de babam bana namaz kıl diyor. E nedesin sana, içki iç mi desin sana, ne desin sana? Bu haram, bunu yapma. Ya bu haram bunu yapma. Hep hayatın senin haram mı helal mi olacak! He öyle olacak. Hakkı hak, batılı batıl bilmekten uzak, kör. Oysa Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kendisi dua ediyordu. Diyordu ki: 'Allah'ım bizlere hakkı hak gösterip ona tabi olmayı, batılı da batıl gösterip ondan yüz çevirmeyi nasip eyle.' Peygamber dua ediyor böyle ama biz hakkı hak, batılı batıl bilmekten uzak durdu. Allah muhafaza eylesin. Bu neden oldu? Biz çünkü heva ve hevese, nefsimize uyduk. Böyle olunca o sarhoşluk bizi hakkı hak, batılı batıl bilmekten uzaklaştırdı. Rabbim muhafaza eylesin.

Evet, bu akşamın son paragrafı, hadisi şerif. Aynı zamanda da Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin duası. Âmin diyelim, onun duasına icabet edelim: **'Allah'ım dinimi doğru kıl. O benim işlerimin ismetidir. Dünyamı da doğru kıl, hayatım onda geçmektedir. Ahiretimi de doğru kıl, dönüşüm orayadır. Hayatı benim için her hayırda artma vesilesi kıl. Ölümü de her çeşit şerden kurtularak rahata kavuşmayı kıl.'** Ecmain. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Rabbim dualarımızı onun duasına ilhak eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta 'kaza gelince aydın gözlerin bile bağlanacağını bildiren Süleyman hikâyesi' diye konu başlığından, burdan devam edeceğiz inşallah. Geceniz hayır olsun inşallah. Sürç-i lisan ettiysek affola. Kastımız amacımız hiçbir kardeşimiz, arkadaşımız değil; kastımız amacımız Kur'an ve sünnet.

https://youtu.be/PDV9syYoIrU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1202-1225. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah geceniz hayırlı eylesin inşallah. Cenabı Hak ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı kalbine, gönlüne ilham olanlardan eylesin inşallah. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. 1202. beyit olması lazım. Konu başlığı aynı zamanda:

" ***Kaza gelince, aydın gözlerin bile bağlanacağını bildiren Süleyman hikâyesi:***

Süleyman'ın büyük divan çadırı kurulunca bütün kuşlar huzuruna geldiler."

Süleyman Aleyhisselam, Benî İsrail peygamberlerinden birisi, Davut Aleyhisselam'ın oğlu. Her ikisi de babalı oğullu, aynı zamanda peygamberlik yapan enteresan bir hal ve yeryüzünün komple hâkimiyeti verilmiş olan bir kimse. Kâfirlerden Firavun'a verilmiş bir de müminlerden Süleyman'a ve Zekeriya'ya verilmiş ve Süleyman Aleyhisselam, Davut peygamberin oğlu ve malum o büyük Süleyman mabedini veya sarayını yaptıran kimse. Ben Süleyman Aleyhisselam ile alakalı böyle bir kısacık bir şey söylemiş olayım, siz sonra teferruatlı bir şekilde okursunuz ama okuduğunuz kaynaklar ne Yahudi kaynakları olsun ne de Hıristiyan kaynakları olsun. Bununla alakalı okuyacaksanız İslam tarihinden, peygamberler tarihinden okuyabilirsiniz. 'Süleyman'ın büyük divan çadırı kurulunca, bütün kuşlar huzuruna geldiler.' Tabii Süleyman Aleyhisselam aynı zamanda kral peygamberlerden birisi veyahut da hem devletin başında hem de peygamber kendisi ve Süleyman Aleyhisselam'ın muhteşem orduları var. Bu ordularıyla imana

gelmemiş olan beldeleri imana davet edip onların imanlarına vesile olan ve Cenab-ı Hakkın dinini yaymaya çalışan bir peygamber. Çadırı kurulunca, bütün kuşlar huzuruna geldiler.

"Onu kendilerinin dilini anlar, sırrını bilir bir zat bulup, huzuruna, canla başla bir bir koştular. Bütün kuşlar cik cik ötmeyi bırakmışlar, kardeşinin seninle konuşmasından daha fasih bir surette Süleyman'la konuşmaya başlamışlardı."

Süleyman Aleyhisselam sefere çıkacağı zaman bütün ordusunu toplardı. Tabi bu ordu sadece insanlardan oluşmuyordu, kuşlardan, rüzgârdan, ondan sonra hayvanlardan, cinnilerden ve şeytanlardan oluşan büyük bir orduya sahipti. Neml Suresi, ayet 16'da da: 'Süleyman da Davut'a varis oldu ve dedi ki ey insanlar; bize kuşdili öğretildi ve bize her şeyden bolca verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur. Süleyman'ın cinlerden insanlardan kuşlardan orduları toplandı. Hepsi de topluca gidiyorlardı. (Neml ayet16). O yüzden Kur'an-ı Kerim de bize Süleyman Aleyhisselam'a verilen nimetlerden bahsediyor ve Kuranî tabirle ona kuşdilinin öğretildiği ve bolca her şeyden verildiği ve cinnilerden, insanlardan, kuşlardan ordularının olduğu söyleniyor ve Süleyman Aleyhisselam, sadece kuşdilini bilmezsi, diğer hayvanların dillerini de bilir, normal insanlarla konuşulur gibi hayvanlarla da konuşurdu. Aynı şekilde cinniler de emrine verilmişti. Tabii cinniler de bölüm bölümdür. Cinniler dediğimizde hepsi de girer. Denizde, suda yaşayan cinniler ayrıdır, karada yaşayan cinliler ayrıdır, havada yaşayan, gökte yaşayan cinniler ayrıdır, farklı farklı gezegenlerde yaşayan cinniler ayrıdır, insanın vücudunda dolaşan cinniler ayrıdır. Bunların hepsi de farklı farklı, kavim kavimdir. Bunu böyle tafsilatlı bilmezler. Cinniler deyince hani böyle bir cinni topluluk deyip çıkarlar. Normalde denizlerde yaşayan cinniler ile karalarda yaşayan cinniler aynı değildir. Bunu da bilmiş olun.

İşte Süleyman'a bütün bu cinni taifesinin tamamıyla, denizlerdeki, okyanuslardaki cinnilerden tutun, birinci kat gökteki, ikinci kat gökteki cinnilerden tutun, yeryüzünde dolaşan, yeryüzünde yaşayan cinnilere varıncaya kadar hepsini de ne yapıldı? Süleyman'ın emrine verildi ve aynı zamanda da şeytan Süleyman'ın emrine verildi. Bu bir Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı ve Süleyman bir yere ordusu yola çıkınca ne kadar kuş varsa bilhassa büyük kanatlılar Süleyman'ın ordusunun başında, tabiri caizse böyle nasıl söyleyeyim, kanatlarını böyle birleştirirler hepsi de kanat kanat, kanat kanat, kanat kanada birleştirirler, bulut gibi olurlar ve ordu çölde hiçbir zaman güneşin altında kalmazdı, hiç! Hani bir uçan halı var ya hikâyelerde, değil mi? Okuyorsunuz değil mi? Uçan halının, nereden geldiğini biliyor musunuz? Onu Hintlilerin zannediyorsunuz değil mi? Uçan halı, Süleyman

Aleyhisselam'ındır. Süleyman Aleyhisselam'ın böyle bir halısı var, kocaman ama yünden değil. Böyle sazlıklardan, böyle ağaçtan yapılma bir halı veyahut da bugünkü dile çevirirsek platform gibi bir şey. Nereye gidilecek savaşa? Örneğin beş yüz kilometre öteye gidilecek, değil mi? Ne kadar takım taklavat, savaş aletleri, hayvanlar, filler, ne var ise, insanlar, hepsi de onun üzerine biniyor. Süleyman Aleyhisselam'a verilen bir mucize de rüzgâra emretmek. Rüzgâr da Süleyman Aleyhisselam'ın emrinde. Rüzgâra emrediyor, Rüzgâr o platformun altına giriyor, onu havalandırıyor, havalandırdıktan sonra havalandıran rüzgârın işi ayrı, havalandırdıktan sonra onu gideceği menzile götüren rüzgâr ayrı ve öyle rüzgâr onu nereye gidecek, örneğin işte Babil'den Şam'a gidilecek, rüzgârla beraber o platform hızla Şam'a gidiyor ve düşünün orda bir ordu var, o ordunun Süleyman Aleyhisselam'ın bu ordusuna karşı gelmesi mümkün mü? Değil.

O yüzden Süleyman Aleyhisselam Belkıs'a haber gönderiyor ve Belkıs o yüzden bütün âlimlerini topluyor, savaşçılarını topluyor. Çünkü Süleyman'ın şanı, şöhreti bütün dünyaya yayılıyor. Yani bir rivayette tabii Belkıs onun eşi oluyor. O zaman için dört eş sınırlaması yok. Kur'an dört eşle sınırlar, şimdi millet sanki Kur'an dört eşe müsaade etti diyorlar ya, değil. Kur'an sınırladı, aşağı indirdi, dörde indirdi yani yoksa örneğin Mekke'de yüz seksen tane, yüz tane, yetmiş tane, elli tane, zenginliğine göre, durumuna göre, yirmi tane, otuz tane, eşi olan müşrikler zamanında, Mekke'deki erkekler mevcut. Süleyman Aleyhisselam'ın rivayetlere göre yirmi beş, otuz tane eşi var, hatta böyle onun kendisinden sonra gelecek olan krallara vasiyeti var, çok kadınla evlenmeyin, insanlara zulmetmeyin, paralarını pullarını almayın diye böyle krallık vasiyeti var. İlk krallık vasiyetlerinden birisi de Süleyman(a.s.)'a aittir ve Süleyman Aleyhisselam'ın böyle mucizeleri birçok. İşte yine böyle bir Süleyman(a.s.) yine ordu kurup savaşa gideceği zaman, hayvanların hepsi de kuşların hepsi toplandılar ve hepsi de normalde kendilerince onunla konuşmaya başladılar ve fasih bir şekilde iki insan bu kadar rahat konuşamaz ama Süleyman Aleyhisselam ile kuşlar ve hayvanlar rahat konuşurlardı.

"Aynı dili konuşma hısımlık ve bağlılıktır. İnsan yabancılarla kalırsa mapusa benzer. Nice Hintli, nice Türk vardır ki dildeştirler. Nice iki Türk de vardır ki birbirlerine yabancı gibidirler."

Birbirleriyle sohbet, eden konuşan insanlar birbirlerinin dillerini anladıklarından birbirlerinin normalde fikirleri de kolayca anladıkları için birbirleriyle çabuk kaynaşırlar. Hemen öyle olur ya tanışmıyorsunuzdur ama Selamünaleyküm Aleykümselâm, vay nasılsın, iyi misin, sen nereden geldin? Bursa'dan. Sen nereden geldin? Yozgat'tan. Bu böyle hacda falan çok

meşhurdur ya, Türkler birbirlerini tanırlar, hacda en fazla konuşanlar Türklerdir. Ya Beytullah'ın içinde onun anasını, danasını, karısını ne iş yaptığını, nerde oturduğunu, kaç çocuğu olduğunu, torunlarına varıncaya kadar, mahallesine, sokağına kadar soracak adam!

Ya Beytullah'tasın değil mi! Beytullah'ta böyle oturmuşsun Beytullah'ı izliyorsun, Allah'ı zikret değil mi, Beytullah'ı izle! Yani sana ne adamın nerede oturduğundan, ne iş yaptığından, çoluğundan, çocuğundan, torunundan, tombalağından! Yok! Bizimkiler soracaklar. Bir de cevap alamazsa da canı sıkılıyor, kızıyor, konuşacak! Ya Beytullah konuşma yeri değil. Orda gayet az konuşacaksın, Allah'ı zikredeceksin, ibadet edeceksin. Orası zikir yeri, ibadet yeri. Yok, orda konuşacak illaki! Hele bir de yakalarsa seni, lafbazın birisi, yandı keten helva. Yandı ki yandı! Seni ibadetten alıkoyar, tavaftan da alıkoyar, her şeyden alıkoyar seni ama biz de bu hastalık. Aynı şey dergâhta da vardır. Sohbet var, yanı başındaki sorar, ondan sonra, onunla konuşacağım diye uğraşır. Ya bırak, elleme! Sen dinlemiyorsun, hiç olmazsa başkasına engel olma. Konuşma. Tarikat adabında bir sohbet eden bir kimse varsa konuşmazsın. Soru sormazsın yanındakine. Sadece vazifeliler vazifelerini yaparlar, geri kalan konuşmaz. Cumada, hutbede konuşulmaz. Hutbe, adam yayılıyor, tatile geldi, camide değil, tatilde! Hutbe, cumanın farzıdır. Namazda oturur gibi hutbeyi oturup dinleyeceksin. Namazda oturur gibi. O hooooo hutbede, orada imam okuyor, öbürkü de emekli maaşlarının kaç para olduğunu, onun çektiğini çekmediğini soruyor. Ben şahitliğimi söylüyorum. Çektin mi maaşı? Yok çekmedim, ya benimkini torun alıyor da! İmam hutbede ama! Ha hutbede ne okuyor ne okumuyor, ne söylüyor ne söylemiyor ayrı mesele. Bir de imamlarda da enteresanlık var. Yani çık, hutbeni oku in, sünnet olan bu. Ohooooooo! Dedikodular, cami ile alakalı dedikodular, dernekle alakalı dedikodular, yok işte tuvaletin temizliği ile alakalı laflar, yok yapraklar dökülüyormuş, son cumadan alıntılar bunlar. Yani hutbe mi ne mi belli değil. Konuşsan da kızıyorlar.

Bir de hutbedeki bir kimseye müdahale etmek yasak, sakın ha! Görev başındaki memurun görevini engellemekten soruşturma geçirirsiniz. Sakın hutbedeki bir kimseye, görevli bir memura karışmayın. Sakın ha! Memurun görevini engellemekten dava açılır. O yüzden müdahale etmek yok. Öyle konuşacaksan da kendi kendine konuşacaksın, ha diyecekler ki bu deli, bu kendi kendine konuşmuş yani hutbeye bakaraktan ya bu ne alakası var böyle konuşuyorsun demek yok, yasak, suç Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına göre. O yüzden müdahale etmek mümkün değil. Zaten onların da yapacak bir şeyi yok, hutbe Ankara'dan yayınlanıyor, yani hutbe normalde il müftülüklerinden de değil, direkt Ankara'dan. Yani bir imam orda mahallede,

orda köyde, ilde acil bir mesele var orda bir durum olmuş, onunla alakalı hutbe irad edemez. Böyle bir şey yok. İmamlar da bu konuda özgür değil. İşte aynı lisanı konuşan insanlar çabuk anlaşırlar, birbirleriyle çabuk kaynaşırlar, hemen birbirlerinden böyle ayrılmak istemezler ama lisan olarak farklı bir lisandaysan, konuşacak kimse yok, düşünsene, mapus gibisin, kimseyle konuşamıyorsun, kimseye meramını anlatamıyorsun yani ancak hani diyorlar ya tarzanca konuşur diye, öyle konuşuyorsun.

"Şu halde mahremlik dili, bambaşka bir dildir. Gönül birliği, dil birliğinden daha iyidir."

O zaman bir kimsenin, mahremlik dili dediği, birbiriyle mahrem olmuş, tanışmış muhabbet etmiş, iyice birbirlerini tanıyorlar, onların dili ne oluyor? Bambaşka bir dil, daha samimi oluyor ama diyor, gönül birliği dil birliğinden daha iyidir. Gönül birliği ne? İnsanın birbirlerine muhabbet beslemesi, birbirini sevmesi ve gönül birliği, aynı hedefe koşmak, aynı felsefeye sahip olmak, aynı fikre sahip olmak, aynı heyecana sahip olmak, aynı hemen hemen birbirine yakın duyguları beslemek. O duygu coşkunluğunu veya o duygu dinginliğini tatmak, aynı gönülden gönüle hani bir yol vardır derler ya, iki gönülün birleşmesi, iki gönülün birbirinden manevi olarak birbirini tanıması, birbirini sevmesi, birbirine muhabbet beslemesi ve bu çoğaldığı zaman gönül birliği oldu.

Burası şimdi gönül birliği. Herkes tek noktada birleşti. Mesele ne? Allah rızası için Allah sohbeti dinlemek, Allah'ı zikretmek. Para vermek yok, pul vermek yok, herhangi bir makam mevki, o, bu yok. Hiçbir şey yok. Biz Allah için burdayız. Yok, işte gözümüz kadınlara kayarsa, o zaman nefsimize uyduk veyahut da kadınların gözü bize kayarsa onlar nefislerine uydu. Biz Allah için burdayız. Yok, oğlumuza kız beğenmeye yok, kızımıza damat beğenmeye gelmedik, para istemeye, para toplamaya, dergi satmaya, kitap satmaya gelmedik, vakfımızın ihtiyacı var, para toplayacağız değil, biz Allah için buradayız. Bunun dışında bir düşüncesi olan varsa buyursun çıksın, kızmayız darılmayız. Allah için buradayız biz. Bu gönül birliği. Bakın bu gönül birliği. Aynı fikirde, aynı hedefe koşuyor, aynı yolda. Bu gönül birliği. Burda dil birliği olmasa dahi, önemli olan bu gönül birliği. O gönlü yakalayacak insanlar. Evinizde gönül birliğini yakalayacaksınız, işyerinizde gönül birliğini yakalayacaksınız, dergâhta gönül birliğini yakalayacaksınız, aynı minval üzerinde, aynı daire üzerinde gideceksiniz, aynı hedefe koşacaksınız, aynı heyecanı tadacaksınız. Gönül birliği bu. Eğer bu heyecanı, bu duyguyu, bu hissiyatı, bu maneviyatı göremiyorsa bir kimse, gönül birliği değil. O zaman, burada olsa dahi Yemen'de. Hz. Pir'in sözü var ya; kimisi diyor yanımızda görünür ama yemendedir, kimisi de diyor Yemen'dedir

ama canımızdadır, yanımızdadır. Gönül birliği bu, aynı şeyleri paylaşmak, aynı duyguyu. Aynı frekansta durmak.

Hani Hz Ebubekir (r.a)hazretleri bir şey söylerdi Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri aynı şeyi söylerdi. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir şey söylerdi, Hz. Ebubekir (r.a) hazretleri de aynı şeyi söylerdi: Gönül birliği. O zaman o gönülden gönüle olan yolu bulmak, bulabilmek, o bağlantıyı kurmak, o frekansı ayarlamak, müridin mürşidiyle gönül birlikteliğini sağlaması. O zaman mürşidin kalbindeki ilham, müridin kalbine de gitti. O zaman mürşidin kalbindeki zikrullah veya tecelliyat, müridin de kalbine gitti. Eğer o gönül birliğini sağladıysa, o gönül birliğini sağlayamadıysa, o zaman normalde dil birliği oldu, fikir birliği oldu ama aynı şekilde de hal birliği olmalı yani zikrullahta üstadın gördüğü hali o da görecek. Belki de bazı şeyler derece açısından mümkün olmayabilir ama bazı şeyleri görebilmeli. Hal birliği, hal olarak, hal birliği veyahut da bir derviş kardeşinin gördüğü hali görmek, hal birliği. Sufilik budur. O görüneni, onun gördüğü hali sen de görürsün, aynı hali yaşarsınız ve birbirinin haberi olur aynı hali yaşamaktan. Gönül birliği, bakın gönül birliği, önemli olan bu neymiş? Gönül birliğiymiş.

Hz. Pir'den bir beyit, yine Mesnevi'den: 'Dildeşinden ayrı düşen, yüz türlü nağmesi bile olsa dilsizdir. Gül solup da mevsim geçince bülbülden nağme duyamazsın.' O zaman dildeşinden ayrı düşen yani aynı dili değil aynı makamda, aynı mânada duran, o gönül birliğini oluşturan, o gönül frekansını oluşturan, bundan ayrı kaldı mı insan, yüz tane bin tane dil bilsin, yüz tane bin tane name bilsen, o zaman onun haliyle hâllenmeyen bir kimse yalnızdır, asıl yalnız odur. Onun halini anlamıyorsa bir kimse, onun haliyle hâllenen yok ise asıl yalnız olan odur. Yoksa binlerce insan olmuş olsa ama onun halini yakalayamasa, onun halinden bihaber olsa, o yalnızdır. Eşler arasında da aynıdır. Bir kadın kendi halinden anlayan bir erkek arar. Bir erkek kendi halinden anlayan bir kadın arar. Evlidir herkes ama eğer ki hal birliği yoksa birbirlerinin halinden anlamıyorlarsa karı-koca da olsalar yabancıdırlar. Bakın, yabancıdırlar! Sıkıntı burdadır ailelerde. Anne baba çocuklar var ama gönül birliği yok ise hal birliği yok ise çocuk babasının halinden uzaksa, çocuk annesinin halinden uzaksa, anne-baba çocuğun halinden uzaksa o aile zahiren beraberler ama manen dağılmış vaziyetteler. Manevi bir birlik yok. Manevi bir dağılmışlık var. Sufilik de aynıdır, orda gönül birliği gereklidir, yoksa herkes bir yerdedir ama üstadının çizgisinde durmuyorsa, üstadının dairesinde durmuyorsa, üstadının haliyle hâllenmiyorsa, aynı dairede değil ise o zaman o derviş de ne yaptı? Gönül birliğini kuramadı.

"Gönülden sözsüz, işaretsiz, yazısız, yüz binlerce tercüman zuhur eder."

Gönülden sözsüz, söz ne? Kelime. İnsanların anlaşabilmesi için birbirlerini anlayabilmesi için üç dil vardır. Birisi nedir? Söz ile anlaşma, dil ile anlaşma. İkincisi nedir? İkincisi imayla, işaretle anlaşma. Hani var ya işaret dili, işaretle anlaşma veyahut da biz de işaret ederiz ya, karşımızdaki kimse bizim işaretimizi anlar. Hani yaparız, yapma veya kalk, ordan işaret, bu da bir dildir. Öbürkü nedir? Yazma, yazım. Bu üçüdür insanların arasında iletişimi kuran. Hz. Pir diyor ki gönülden sözsüz. Bakın, sözsüz, işaretsiz yazısız, yüz binlerce tercüman zuhur eder. O zaman insanlar demek ki meramını anlatabilmesi için üç tane dili var. Bir, söz. İkincisi ne? İşaret dili. Öbürkü ne? Yazı. O zaman işaretsiz, yazısız, sözsüz, gönülden yüz binlerce nağme akar. İşte o gönülden frekansı yakalayan, gönülden frekansını bitiren bir kimse o zaman o yüz binlerce nameyi dinler, duyar, görür, işitir. O sağırlardan değildir, o körlerden değildir. Gönülden düşen nağmeleri dinler ve görür ve sufilik de budur zaten ve normalde bazen de insanın o gönlünden geçeni sır tutar o kimse. Ne mimiklerine sevk eder ne dile sevk eder ne de yazıya sevk eder. Asıl sır odur. Eğer o gönül birlikteliği oluştuysa işte o kimse, o sırra vakıf olur. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

"Kuşların hepsi bütün sırlarını, hünerlerini, bilgi ve işlerine ait şeyleri, Süleyman'a birer birer apaçık söylüyorlar, kendilerini bildirmek ve tanıtmak için öğünüyorlardı."

Yani ne yapıyordu kuşlar, geldiler Süleyman'a herkes kendi maharetini, herkes kendi yapabileceği şeyleri anlatıyorlardı. Bir de övünerek anlatıyorlardı. İşte mesela aslan çıkıyor, övünerek anlatıyor. Ben diyor binlerce can alırım, bir pençemle diyor ortalığı yakarım, yıkarım. Ben senin yanında durayım, senin koruman olayım. Aslan dile geliyor. İşte fil geliyor, dile geliyor, diyor ki benim üzerime istediğin yükü yükle, ben senin yükünü götürürüm, istersen tahtını da benim üzerime yükle. Ben onu götürürüm. Hatta diyor diğer fillerle beraber, hep beraber seni koruruz, senin bütün ordunu taşırız. Bütün hayvanlar teker teker Süleyman Aleyhisselam'a neleri yapabileceklerini, kendilerini methederekten, kendilerinin en iyi özelliklerini meydana çıkararaktan söylüyor ve o devasa kuşlar bütün dünya üzerinde ne kadar kuş biliyorsanız, tanıyorsanız ki o zaman için daha büyük kuşlar var, akbabalar gibi kartallar gibi onların daha büyükleri de olabilir. Onların da hepsi geliyorlar, ne yapıyorlar? Hepsi de kendilerini anlatıyorlar Süleyman Aleyhisselam'a.

"Bu öğünmek kibirden, varlıktan dolayı değildi. Her kuş onun huzuruna varsın, yakınlarından olsun diye öğünüyordu."

Bunların övünmesi neden? Kibirden değil. Bir kibirden övünmek var, bir de bir kimsenin bir işte maharetli, o maharetini öne sürmesi var. Bakın maharetini öne sürmesi, maharetini orta yere koyması farklı bir şeydir, o maharetiyle övünüp kibirlenmek farklı bir şeydir. Hani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, savaşa gideceği zaman, cihata çıkacağı zaman, iki tane genç sahabe vardı, çocuk hükmünde, onlar da savaşmak istiyorlardı ama Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri onlar çocuk diye onları götürmek istemedi. Birisi dedi ki o küçük sahabe için, dedi ki:

"Ey Muhammed! Ya Resulullah, sallallahü aleyhi ve sellem , bu çocuk güzel ok atar, hedefine vurur, hedefine isabetli ok atışı yapar." dedi. Allah Resulü döndü ona, dedi ki: "Sen bu konuda iyi misin?" "Evet" dedi. "Bunu da alın o zaman" dedi, orduya yazıyor. Bu sefer öbürkü de dedi ki, öbür sahabe, genç çocuk, dedi ki Ya Resulullah, ben de çok iyi güreşirim. Bakın kendi özelliğini orta yere çıkardı. Kendi özelliğini orta yere çıkarınca Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ona kibirlisin demedi. O zaman güreş tutun dedi. Onlar güreştiler, dikkat edin, ölüme gidecekler, güreşiyorlar, ben gideceğim diye ve o güreşçi, okçuyu alaşağı ediverdi. Benim Ali Karadağ'ı alaşağı ettiğim gibi. Söyleyeyim artık yani Ali Karadağ güreşçi ama bir de hava atıyor bazen, yok işte Hüseyin'i de ben yendim, yok şunu da yendim, yok bunu da yendim! Hüseyin Avrupa üçüncüsü. Oğlum senin bir derecen var mı? Yok ama Hüseyin'i de yenmiş. Burda mı Hüseyin? Yok. Yoksa bir güreş tuttururdum burda onlara ben. Ali burda ama? Değil mi? Nerde? Yendin mi Hüseyin'i? Dosdoğru söyle şimdi. Ne? Hüseyin seni hiç yenemedi. Hiç yok. Mehmet Karadağ nerede ya, Hacı Mehmet? Öyle mi? Bu Hüseyin'i hiç yenemedi mi? Efendim? Anlamadım hiç? Güreştiklerini görmedin hiç sen. Var mı gören? Mehmet sen gördün mü? Sen de görmedin. Ali hep öyle diyor ama değil mi? Ali'den duydun. Hüseyin'den değil yani. Hüseyin'in güreşçi arkadaşı burada, ha aynı kiloda değiller. Ha, o alt siklette. Bak bak bak bak bak! Kilosu hafif demiyor, alt siklet! Hüseyin yok ya burda şimdi artık, söyleyin artık ama naibi benim Hüseyin'in burda. Ben sizi bir güreştireceğim ya! Bir gözümle göreyim ben bir kadar normalde. Bu boyna otuz yıldır bana aynı şeyi söylüyor. Hüseyin kırk bir kiloydu, sen elli yedi kiloydun. Bak bak!

Evet! O güreşçi de böyle işte. Hani ben iyi güreşçiyim deyince Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri güreştirdi onları, güreşçi tabi onu attı. Bakın onun iyi güreşçiyim demesi kibirden sayılmadı veya Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri Hayber'in fethinde olsun, şeyde, savaşlarda çıktığında böyle, onun meşhur bir nağmesi vardı, bütün önceden savaşa çıkanlar, tek tek karşıdan şey isterdi, rakip isterdi ve her çıkan, kendi yaptıkları

ile öğünürdü. Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri de çıkar böyle savaş meydanında, ateş gibi öğünürdü. Bir gün Allah Resulü arkadan dedi ki eğer dedi Ali savaş meydanında değil de bunu normal zamanda söyleseydi helak olduydu, dedi. Tabii burdaki öğünmek, kibirlilikten değil, düşmana korku verme. Bakın düşmana korku verme, bu kibirlilik olmuyor. Bir de bir kimsenin kendisine ait bir özelliğini orta yere çıkarması, yani ben bu işi yaparım. Ben bu işi iyi yaparım, ben bu işin uzmanıyım. Ya ben bu işin ehliyim, bu övünmek olmuyor. Burda ayırdetmek için söylüyorum bunu.

Bazen şimdi arkadaşlar ifrat tefrit noktasında duruyor. Kardeşim bu işi iyi yapıyorsan söyle, de ki ben bu işi yaparım, ben bunun ustasıyım. Bak filanca yerde bunu ben yaptım, şunu şurda ben yaptım, bunu böyle böyle böyle ben yaptım. Bu övünmek değil. Bu, o kimsenin kendi işiyle alakalı özelliklerini söylemesi. Şimdi Sait'i görünce, bizim kasap Sait şimdi. Ne adam? Adam kasap kendisi. Hayvanı tanır. E şimdi hangisi kapak atmış hangisi kapak atmamış veya açmış mı? Ne diyorsunuz siz ona? Kapak açmış açmamış, o biliyor. İşi onun o. Ya adam daha hayvanın boynuzundan tutmaya korkuyor, o kapak açıp açmadığını bilecek, benim gibi işte o da! Ya deme, ben biliyorum deme! Ben bazen kurban keserken soruyorum, hacı kapak açmış mı başkasına, kapak açmış mı diyorum ben, açmamış diyor. Adam kurban diye kesiyor onu. Ya ibadet ediyorsun. Yanında bir bileni al götür, ver adamın hakkını, bilen bir insan alsın hayvanı. Yok! Kendileri çok bilecekler ya. Bir de bir bilen kimseye para vermek zoruna gider insanın. Tabii bu işler öyledir. Ondan sonra aldanır, sonra saçını başını yolar. Sonra telefon açıyor, bizim hayvan kapak açmamış, ne yapmamız lazım? Ya derslerde bangır bangır bağırıyoruz, yanınızda bilen götürün diye. Bana ne soruyorsun sonra hayvan kesildikten sonra! Bunun gibi!

O bir kimse bir işi biliyorsa onu ben biliyorum demesi kibirlilik değil. Bununla alakalı sizden hani böyle bir şey olduğunda Yusuf Aleyhisselam ne, dedi Mısır kralına? Dedi ki beni hazinene, hazinenin başına ata, beni hazinedar et. Ben dedi bu işi iyi bilirim. Ben bu gelecek olan belayı, gelecek olan musibeti, gelecek olan kıtlığı nasıl dizayn edilecek, nasıl organize edecek iyi bilirim dedi. (Yusuf Suresi, ayet 55). O yüzden bir kimse bir şeye ihtiyaç var ise o ihtiyaç olunan şeyle alakalı bir şey biliyorsa o konuda ehilse bu kendisini bu noktada, ben bu konuda iyiyim, ben bu konuda kendi çapımda ordinaryüs profesörüm demesi kibirlilik değil. Bununla büyüklük taslarsa kibir. Allah muhafaza eylesin.

"Bir kul, bir efendiye kul olmak dilerse, hünerlerinden bir miktarını ona arz eder. Fakat o efendi tarafından satın alınmayı istemezse kendisini hasta, sağır, çolak ve topal gösterir"

Yani bir kimse eğer ki bir kimseyle beraber olmak, onunla çalışmak, onunla beraber yol yürümek istiyorsa, ne yapar? Kendi hünerlerini onun önüne serer. Yani bir eleman alacaksınız işyerine, o eleman patronun hoşuna gitti, işyerinin hoşuna gittiyse orda çalışmak için ne yapacak? Hünerlerini dökecek orta yere, patron ondan memnun olacak, çalışanlar ondan memnun olacak. Demek ki o kimse patronu sevmiş, işvereni sevmiş ve iş yerinin de özelliklerini sevmiş, canhıraş orda çalışıyor. O işyerini ve patronu kaybetmek istemiyor. Eğer patron hoşuna gitmediyse iş yeri hoşuna gitmediyse ayakları bir iki adım ileri gidiyorsa beş adım geri gidiyor. Çünkü patronunu sevmedi, işyerini sevmedi ve hünerini göstermiyor veyahut da işçi psikolojisi öyledir. Yani ordaki o patron hoşuna gitmedi veyahut da çalışma şartları hoşuna gitmediyse performansını düşürür. Aslında kendi kendine, kendi ayağına ateş eder, performansını düşüren. Çalışanlar! Performansınızı en yüksek noktaya getireceksiniz. O patron sizsiz yapamayacak. Siz orayı bıraktığınızda sizin bulunduğunuz servis, sizin bulunduğunuz ortam, çökecek. Öyle çalışacaksınız.

O bir Bülent Ersoy'un sözü çok hoşuma gittiydi, ben öyle şarkıyı öyle okurum ki benden sonra kimse öyle okuyamaz, dedi. Söz hoşuma gitti benim. Ben dedi şarkıyı öyle okurum ki benden sonra kimse öyle okuyamaz dedi. Bu bir evet hani öğünme, iyi biliyor o kimse. Sen öyle bir şarkı oku, senden sonra kimse onu okuyamasın, seni taklit etsinler. Sen öyle oku. Sen öyle zakirlik yap, senden sonra kimse o zakirliği yapamasın. Kendi kendine, kendi ayağına ateş eder, performansını düşüren, çalışanlar performansınızı en yüksek noktaya getireceksiniz o patron sizsiz yapamayacak. Sen öyle bir çavuşluk yap, senden sonra kimse o çavuşluğu yapamasın. Sen öyle bir dervişlik yap, senden sonra kimse öyle dervişlik yapamasın. Sen öyle bir şeyhlik yap, senden sonra kimse öyle şeyhlik yapamasın. Sen öyle bir babalık yap, sen vefat ettiğinde çocuklar desinler ki babam Allah'ın lütfuymuş. Sen öyle bir annelik yap, ortadan kaybolunca veyahut da başka bir şeyle karşılaştıklarında çocuklar desinler ki annem Allah'ın lütfuymuş. Sen öyle bir evlat ol, öyle bir evlat ol, seni evlendirdikten sonra anne baba saçını başını yolsun, bu nasıl bir evlatmış desin. Bakın bu, insanın kendince kendisini kemale erdirmesi ile alakalıdır. Bu böbürlenmek için kibirlenmek için değildir. Sen öyle bir şey yap, zirvede bırak. O zirveye kimse ulaşamasın. Sen öyle yap, sen öyle çalış, öyle gayret et, öyle gözyaşı dök. Sen öyle sev, senden sonra hep senden bahsetsinler, o şöyle âşıktı diye. Sen öyle sev ama.

Nasıl Mansur hala daha milletin dilinde ise nasıl Beyazıt hala daha milletin dilinde ise nasıl Mevlana hala daha milletin dilinde ise bakın bunların hepsi ile alakalı küfrüne fetva veriyor ham kafalılar. Münafık gönüllüler,

bunların küfrüne fetva veriyor bakın ama bırakın İslam dünyasını, bırakın doğuyu, batı dahi tanıyor. Batıda Mecnun risaleleri var, batıda Hallacın risaleleri var. Batıda Beyazıt konuşuluyor. Batı üniversitelerinde Mesnevi, Mevlana kürsüleri var. Londra Üniversitesi'nde Mevlana kürsüsü var. Bu fakir bunu bağıra bağıra bağıra bağıra bu memlekette hala daha bir Konya'da dahi bir Mevlana kürsüsü yok deyince, Konya Üniversitesi, Mevlana kürsüsü açtı, daha yeni. Ondan önce Çanakkale'de Halit Hoca açtı Mevlana kürsüsünü Çanakkale'de. Konya'dakilerden önce açtı ama batıda Londra Üniversitesi'nde, New York'ta, önemli üniversitelerde, Mevlana kürsüleri var arkadaşlar. Önemli üniversitelerde Arabî kürsüleri var, Arabî! Oturmuşuz biz Anadolu'nun bağrından çıkmış bu değerleri, bu değerleri biz kendimiz götüreceğiz diye uğraşıyoruz, kendimiz boğazını sıkacağız diye uğraşıyoruz. Devlet, yobaz kafalılar, münafık gönüllüler, devletle el ele verip Kültür Bakanlığı denilen kültürsüz bakanlık el ele verip boğazını sıkacağız diye uğraşıyorlar. Evet, Londra'da Mevlana Kürsüsü var Londra Üniversitesinde çünkü o kürsünün başındaki profesörle tanıştım. Adamlar bir de uluslararası Mevlana kürsüsü kurmuşlar, fikirlerini tartışıyorlar, felsefesini tartışıyorlar, biz burda semayı yasaklayacağız diye uğraşıyoruz. Jandarması, polisi, valiliği, emniyeti, alarma geçiyor. İmamlar, müezzinler, müftüler alarma geçiyor, üç tane semazen sema dönecek diye. Biz kendi kültürümüzü, kendimiz boğazını sıkıyoruz, öldürecek yer arıyoruz biz. Allah muhafaza eylesin. Ama batı ve doğu! İran'da Mevlana kürsüsü var, Pakistan'da var, evet! İran'da, en büyük Mevlana araştırmacılarından birisi İran'da. Yani düşüne biliyor musunuz, Mevlana ile alakalı en önemli araştırmaları yapan bu Anadolu'dan önce Nicholson ya! Var mı böyle bir şey ya! İlk çeviriler, Nicholson'dan ya! Ya bunu görünce insanın böyle içi parçalanıyor. İçi parçalanıyor insanın ama söyleyecek laf yok. Allah muhafaza eylesin. Evet, konumuza dönelim fazla yaymayalım.

Bir kimse bir yeri sevdiyse orda hünerini orta yere koyar. Orda hünerini arttırır ama bir kimse bir şeyi sevmediyse orda hünerini göstermez. Orda durucu değildir. Orda durucu olan hüner üzerine hüner sergiler. Orayı seven, hüner üzerine hüner sergiler. Örnekliyorum; bir kimse ney üflemeyi sevdi mi hüner üzerine hüner yayar o. Bir kimse işte bendiri sevdi mi hüner üzerine hüner yayar. Bendir onun elinde cilveleşir, aşka gelir. Ney onun dudağını gördüğünde kendinden geçer. Kudüm ona vurdukça her sesi Allah diye göklere vurur. Bu o kimsenin ona kendisini vermesi ile alakalı, sevmesiyle alakalı. Ya yine sema edeceğiz şimdi ya işte! Yani nöbet sırası bendeymiş, ne yapacağım! Değil! Ben bu semada Allah'la cemalleşeceğim diyorsa sema sema olur. Ben bu akşamki semada cemale erişeceğim diyorsa sema

semadır. Ben bu akşam üflerken dinleyecek olan "O" diyorsa ney, ney olur. O, mashara vururken, gudüme vururken dinleyecek olan "O" diyorsa o zaman o zaten aşka gelir. Ayrıdır o zaman onun namesi. Aynı şey, bir insan ya ben burda elemanın, sekiz saat çalışacağım gideceğim diyorsa o işten hayır bekleme. O geliver ayvazım gidiverdin tingozum, öyle o, ondan bir cacık olmaz. Hiçbir şey olmaz ondan. O kimse aşkla sarılmalı işine, o kimse ciddiyetle işine bakmalı. O rafı dizayn ederken ilk gibi yapmalı, aşkla yanmalı, konuşmalı raftaki malzeme ile, konuşmalı. Sevmeli onu. Sen neden satılmadın yavrum demeli, öpmeli onu, sevgi ile yürümeli.

Hani sufilerdeki böyle bazı ritüelleri dışardan görenler şey yaparlar ya böyle, küçümserler, ya bunlar şirk ediyorlar filan, hani aslında ritüeldir, bir kimse dergâhın kapısından girerken hani bazıları eşiği öpmüşler ama ben onu çok hoş görmem, kapının bu kilit tarafı var ya hani açtığımız yer, burayı veyahut da kendi boy ölçüsünü öper de geçer. Der ki ben bu kapıdan öğrendim her şeyi ve bilmediklerimi ben yine bu kapıdan öğreneceğim. Aslında orda kapıya hürmet, içerdeki hikmete hürmettir. Bir kimse derse gelirken aşkla gelir, koşarak gelir, uçarak gelir, süzülerekten gelir. Yol kısalır ona. Neden? Zikrullaha gidiyor, sohbete gidiyor, derse gidiyor. Ayakları geri geri gitmez onun. Yani sohbet var ama başka bir şey daha var. Yok, hayır, böyle bir şey düşünülemez. O sohbete süzülerekten gitmeli. O sohbete koşa koşa gitmeli, büyük bir aşkla yapmalı işini. Yemek yapıyorsun, aşkla yap. Zeytinyağını karıştırsan dahi şifa bulur herkes, lezzet bulur. Ütü yapıyorsun, aşkla yap. Öyle bir ütüle, bozulmaz o akşama kadar, aşkla ütüle ama sen onu. Sen evine bir şey götürüyorsun, aşkla götür. İstersen bir simit götür eve, aşkla götür ama muhabbetle götür. Merak etme, o simit bütün hane halkına yeter ve herkes lezzet bulur, tat bulur ondan. Derler ki ama bizim aldığımız simit böyle olmuyor. Olmaz. Sebep? Aşk yok sende çünkü. Sen aşkla götür, kuru simitten lezzet alır herkes. Sen aşkla kuru ekmeği karıştır, içine biraz şeker dök, biraz da sıcak su dök, karıştır. Karıştır kuru ekmeği, aşkla karıştır. Onu yiyen var ya, manası açılır o kimsenin. Sen aşkla karıştır. Sen aşkla yap. Yapmazsan, yiyen bakar şimdi çünkü her yiyen, aşkla yemiyor ki. Alır, ya bunun tadı olmamış! Eğer yiyen de aşkla yiyorsa sen istersen onun önüne ne koyarsan koy, hepsi de lezzetli gelir ona. Neden? Sevdiği yapmış çünkü sevdiği yapmış. O aşk olursa işte o zaman o kimse efendisinden de razı, mürşidinden de razı, dergâhından da razı, her şeyden razı, her şeyini seviyor. Öbür türlü dervişler bahane, söylenenler bahane, şu şunu dedi de bu bunu dedi de o onu yaptı da bu bunu yaptı da bu böyle oldu da şu şöyle oldu da… Gidecek olana bahane çok. Kalacak olana da kalma malzemesi çok. Bunun gibi. Allah muhafaza eylesin.

"Hüdhüd'ün hünerini arz etme sırası geldi. Sanatını ve düşüncelerini bildirme nöbeti erişti. Dedi ki: 'Ey padişah! En küçük bir hünerimi kısaca arzedeyim. Kısa söylemek daha iyidir dedi."

En küçücük hünerini söylüyor. Diyor ki en küçücük hünerimi söyleyeyim. Yani bu dedi uzun söze gerek yok, uzun lafa da gerek yok. Süleyman da dedi ki tabii bu kısa sözü, biraz daha açayım, büyüklerin önünde çok söz söylenmez. Burda Hüdhüd'ün üzerinden Hz. Pir bize bir edep gösteriyor. Diyor ki büyüğün önünde kısa konuş. Çok uzun konuşma. Cümleyi çok uzatma, sözü çok uzatma ama kısa konuşmak, az kelimelerle meramını anlatmak, edepli insanların işidir. Erdemli insanların işidir. Hikmetli insanların işidir. Öbürkü bir şey anlatmak için bir sayfa konuşur, anlatamaz yine ama öbürkü iki kelime konuşur, meramı anlatır. O hikmet ehlidir. Bir başkasının on sayfada anlatamadığını iki cümlede bitirir. İki kelime de bitirir. Bu hikmet ehlidir. İşte Hz. Pir, Hüdhüd'ün üzerinden diyor ki bize, kısa söylemek daha iyidir. Mü'minun suresi: 'Müminler, onlar tümüyle boş şeylerden yüz çevirenlerdir.' Sevilmez, bir üstadın önünde uzun konuşma, boş konuşma. Bir devlet büyüğünün önünde uzun konuşma, boş konuşma. Bir makam sahibinin önünde uzun konuşma, boş konuşma. Kısaca bitir ve Allah Resulü(s.a.v.) hazretleri diyor ki: 'Bana sözün özü verildi.' Allah'a yalvar, o sözün özünden hiç olmazsa az bir şey sana da verilsin. Çünkü çok konuşmak insanı afata götürür. Çok konuşmak kime aittir? Kur'an ve sünneti tebliğ eden, doğruyu anlatan, hikmetli konuşanlar, sözü uzatabilirler. Sebep? Çünkü onu dinleyenler konuyu anlasınlar diye, konuya aşina olsunlar, konuya vukufiyetleri artsın diye, onlar çok konuşabilirler. Ama öbür türlü o da boş konuşmayacak. O da boş anlatmayacak. Allah muhafaza eylesin.

Dikkat edin, Müslim'den hadisi şerif, dikkat edin: 'Derin sözlere dalıp gereksiz yere lafı uzatanlar, helake uğramışlardır.' O zaman dervişlik taslayıp kendi kendine derin sözler söyleyip insanları helake uğratma. Sufilik taslayıp insanların anlayamayacağı, kavrayamayacağı kelimeler ve cümleler kurma, kendi kendine derin süsü verip de insanların anlayamayacağı sözler söyleme ve çok konuşma, boş konuşma, sözü kısa kes. Özlü konuş. Özlü konuş! Hele bir de bu Kur'an ve sünnet dairesinde bir şey sohbeti yapıyorsan, dinleyiciler var ise boş kelama düşme. Allah muhafaza eylesin. Evet, bu normalde son kelam, şeyden, Kutadgu Bilig'den bu okuyacaklarım şimdi: 'Söz bilerek söylenirse bilgi sayılır. Bilgisizin sözü kendi başını yer. Çok sözden fazla fayda görmedim ama söylemek de faydasız değildir. Sözü bilerek söyle. Sözün gözsüzlere, körlere göz olsun.' Evet ve Süleyman ondan sonra ne yaptı? Dedi ki:

" 'Söyle bakalım, o hangi hünerdir' dedi. Hüdhüd dedi ki 'gayet yükseklerde uçtuğum zaman havadan bakınca taaaa yerin dibindeki suyu görürüm. O su nerededir, derinliği ne kadardır, rengi nedir, topraktan mı kaynıyor, taştan mı? Hepsini görür, bilirim. Ey Süleyman! Ordu kurulacak yeri tayin etmek üzere beni sefere beraber götür' dedi. Süleyman da: 'Ey iyi yoldaş! Susuz ve uçsuz bucaksız çöllerde sen bize arkadaş ol; bu suretle su bulur, seferde yoldaşlara saka olursun' dedi."

Ve böylece Hüdhüd kuşunu Süleyman Aleyhisselam yanına aldı ve engin çöllerde o böyle kuş uçmaz, kervan geçmez yerlerde nerede su var, ordugâh nereye kurulmalı, ordugâhın kurulacağı alan neresi olmalı, nerde yırtıcı hayvanlar fazla, nerde çok rüzgâr esiyor, nerde esmiyor, nerde tehlike var, nerde tehlike yok, nerde su var, nerde su yok, bunların bilgilenmesi için ne yaptı, Süleyman Hüdhüd'ü yanına aldı. Ne yaptı Süleyman? Hüdhüd'ü yanına aldı. Şimdi herkes bir üstadın yanında durmak ister. Herkes üstada yakın olmak ister. O zaman Hüdhüd gibi hünerin olsun. Su nedir? Su maneviyattır. Su maneviyattır. O zaman sen Hüdhüd gibi ol. Nerde maneviyatlı bir kişi var, onu tespit et, onu bul, onun derviş olmasına sebep ol, vesile ol. Eğer öyle isen evet, o zaman padişahın koluna yakışır bir doğan olursun. Padişahın koluna doğan olacaksa ne olması lazım onun? Avcı olması lazım, avcı olması lazım. Öyle değil mi? Avcı olursa ancak padişahın koluna yakışır. İyi avcı olması lazım. Avını görüp ta uzaklardan o avı avlayıp padişahın önüne getirmesi lazım ki o sarayda yaşasın. Onu hak eder ama yok! O iyi bir avcı, doğan değil ise o padişahın koluna yakışmaz. O padişahın sarayına da yakışmaz. O zaman o ne yapar? O dışarda dolaşır gider herkes. Herkes doğandır ama padişahın sarayında yaşayan padişahın kolunda yaşayan, ayrı eğitimli, ayrı özel bir doğandır. O zaman Süleyman'ın yanında duracaksan Hüdhüd gibi hünerin olmalı. Hünersiz sufi, sufi değildir. Hünersiz yol arkadaşı, yol arkadaşı değildir. İnsanın bir hüneri olmalı. İnsanın bir hüneri olmalı. Sufilikte veya bir toplulukta veya bir evde veya bir iş yerinde, senin farklı bir hünerin olmalı. Allah cümlemizi hüner sahiplerinden eylesin inşallah. Bugün soru yok herhalde. Evet, hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Rabbim cümlemizi affetsin inşallah. El-Fatiha meessalavat. Âmin

https://youtu.be/5ebvottnsZk

MESNEVİ-İ ŞERİF 1226-1230. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak, hakkı hak, batıl batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak, batılı batıl bilip, hakkı hakça yaşayanlardan eylesin inşallah. Sorularınızı hazırlayın, soruları göreyim ona göre, sonradan unutuyorum burda soru birikince, inşallah öyle olmasın. Evet, Süleyman'dan, Süleyman aleyhisselamın Hüdhüd'le konuşması vardı, malum Süleyman Aleyhisselam ordusunu toplayıp savaşa çıkmıştı. O savaş esnasında da hayvanlar ne işe yarar ne işe yaramaz, onların hepsini de ne yapıyordu? Onlarla konuşuyordu. Sıra Hüdhüd'e gelmişti, Hüdhüd de kendi maharetlerini Süleyman aleyhisselama anlatmıştı. Dedi ki ben çok yükseklerden uçar, toprağın altındaki suyu görürüm ve böylece de senin nerelere konaklamak gerektiğini, ne yapman gerektiğini çok rahat bir şekilde gösteririm demişti. Bu böyle kendisini methedince, kendisini böyle söyleyince, karga lafa girdi:

" Karganın Hüdhüd'ün davasını kınaması:

Karga bunu işitince (yani Hüdhüd'ün maharetlerini işitince) hasedinden ilerleyip Süleyman'a: 'Hüthüt aykırı ve kötü söyledi. Padişah huzurunda söz söylemek, edebe aykırıdır, hele yalan ve olmayacak söz olursa. Eğer onun böyle bir görüşü olsaydı, bir avuç toprak altındaki tuzağı nasıl görmezdi? Nasıl olur da tuzağa tutulurdu? Nasıl olur da ümitsiz bir halde kafese girerdi?' dedi.

Hüdhüd, bu çıkardığı sesten dolayı değişik toplumlarda, değişik zamanlarda, farklı isimlerle anılan bir kuş. Kimisi İbibik demiş, kimisi büdbödek

demiş, kimisi çavuşkuşu demiş, kimi taraklı demiş, kimi turakçın demiş, kimi ibik demiş, kimisi ibikli demiş ama başının üzerinde bir tarak gibi bir horozların ibibiği gibi böyle bir tarak gibi bir şey var, ondan sonra ve bu tepeliği ile meşhur, kanatları ve kuyrukları genelde siyah beyaz, alacalı. Öbür bölümler pembeye kaçan ve ağaç kovuklarında yaşayan duvar deliklerinde, kaya oluklarında yaşayan bir kuş ama en fazla Filistin'de, en fazla Mısır'da görülen ama zaman zaman Anadolu'da da Akdeniz kıyılarında bir müddet görülmüş olan kuşlardan. Ama tarih boyunca mitolojik olarak eski toplumlar, bu kuşa ehemmiyet vermişler. Bu kuşla alakalı değişik efsaneler oluşturmuşlar, İran edebiyatında var, Mısır'da var, Ortadoğu edebiyatında var, Afrika'da var.

O yüzden Hüdhüd kuşu ile alakalı tarih boyunca hep böyle bunlar görüşülmüş konuşulmuş, söylenmiş. En önemli özelliği gerçekten toprağın altındaki suyu hissedebilmesi, görebilmesi. O yüzden çölde çok rahat yaşayabilen, suyun nerde olduğunu görebilen, hissedebilen bir kuş. Eşine çok bağlı. Hatta eşi vefat edince tekrar evlenmeyen, hiçbir şekilde eğer bir erkeğin dişisi ölürse erkek bir daha başka bir dişiye bakmıyor. Dişinin erkeği ölürse bir daha erkek bakmıyor. Yani normalde böyle enteresan bir kuş ve enteresanlığından birisi de, bu kuşların aile bağları çok kuvvetli. Ya, anne babaya mesela, bu kuş anne babaya çok bağlı, yavru olarak o da anne baba olunca o da ailesine çok bağlı, enteresan bir kuş. Mesela İran'da enteresan böyle rivayetler var bununla alakalı. İşte kimisi diyor ki annesi, kuşun annesi vefat edince uzun süre başında onu taşımış. O yüzden Cenab-ıHak ona böyle bir tepe oluşturmuş başında. Tepeli kuş olarak nitelendiriliyor. Ama genel olarak böyle Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri de bir rivayet var. Hz. Abbas'tan naklediliyor o normalde Hz. Abbas'ın rivayetine göre, Hüdhüd kuşu, göçeğen kuşu, karınca ve arının öldürülmesini, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yasakladığına dair rivayet var. O yüzden Hz. Peygamber de bu üç hayvanı, uçan hayvanın öldürülmesini yasaklamış.

Bir de böyle Hüdhüd'ün rüyada filan görülünce, insanın sıkıntıdan kurtulacağına, feraha kavuşacağına dair de rüya tabircileri böyle bir şerh düşmüşler. Şimdi ben bu beyitte Hüdhüd'ü biraz böyle kemale ermiş bir sufi olarak nitelendiriyorum. Toprağın altını görüyor ya suyu görüyor toprağın altındaki, yükseklere uçuyor, yükseklere uçaraktan bütün alanı gözetleyebiliyor ve alanda ne olup bitiyor onlara bakabiliyor. Bunu biraz böyle Süleyman Aleyhisselam'ın kıssasında bu Hüdhüd'ü biraz şey olarak gördüm ben, Allah'a dost olmuş, iyi bir sufi olarak gördüm. Tabii işin içerisinde bir de ne var, karga var. Şimdi karga dediğimizde karga ile de alakalı mitolojik hikâyeler var ama en başta da ne var? İbrahim Aleyhisselam'ın kıssası var. Hani

İbrahim Aleyhisselam da bir müddet Yarabbi! Ben inanıyorum sen yeniden hâlk edeceksin, yeniden can vereceksin ama bunu gözümle görmek istiyorum, buna kendim aşina olmak istiyorum, mutmainne olmak istiyorum dediğinde, hani dört tane kuşu sen kendine alıştır, onları normalde kendine alıştırdıktan sonra işte dört tane kuşu kestiriyor. Kestirdikten sonra birbirlerinin kanatlarını tüylerini hepsini de karıştırıyor. Sonra dört tepenin üzerine koyuyor, sonra 'küntü biiznillah' deyip çağırıyor ya, işte ayeti kerimede de 'sen onların koşa koşa sana geldiklerini görürsün' diyor. Tabi bazı rivayetler var, hani İbrahim aleyhisselamın dört tane o kuşun kafalarını kesip kafalarını kendisinde tuttuğunu, ondan sonra gövdelerini kesip kavurup ondan sonra unufak edip dört tepenin üzerine koyduğunu ve sonra kafalarını elinde tutup işte 'küntü biiznillah' dediğinde onların hepsini toparlayıp hepsini de kendi kafasının bulunduğu yere gelip birleştiğine ve hayatlarını devam ettirmelerine dair rivayet var.

Tabii burda dört tane kuş denilince, değişik rivayetler var ama birisinin karga olduğu kesin, birisinin tavuskuşu olduğu kesin. Çünkü çok değişik rivayetler var. O yüzden normalde birisi işte kerkenez veyahut da akbaba diyenler var. Kimisi kerkenez diyenler var. Bir tanesi de horoz. Horoz, karga, tavus kuşu net bütün rivayetlerde. İşte öbürküne güvercin diyenler var, işte normalde kartal diyenler var, akbaba diyenler var. Böyle et yiyen bir kuş dördüncü kuş. Tabi burda da söz konusu olan şey karga. Karga, malum, Âdem aleyhisselamın oğulları, kendi aralarında niza çıkınca, Habil'i şehit edince, katledince, öldürünce oturuyor Habil Kabil'in başında bir müddet. Zaten hani ben bunun cesedini ne yapacağım diye kendi kendine düşünüyor ve gittiği yere cesedi de götürüyor, taşıyor yanında. Sonra bir gün öyle bakarken bakıyor ki karga toprağı eşip bir şeyler gömüyor toprağı eşip görmüyor bu sefer kargaya bakaraktan oda toprağı eşiyor, kardeşini gömüyor. Şimdi karga, mitolojik olarak sevilen bir kuş değildir hiç. Hiç kimse karga eti yemez, karga avlamaz örneğin ve karga böyle ihtirasa, biraz böyle biriktirmeye, hani bir şey biriktirmez bir şey biriktirir, hiç böyle cimrilik yapar, ondan sonra, kimseye bir şey harcamaz, bunun gibi insanlara ihtiras sahibi insanlara, böyle biriktirmeye yönelik insanlara bunlar nefsin o kısmına hitap eder. E tavuskuşu da malum biraz süslüdür ya, insanın kendi kalbindeki süse, ihtişama süslenmeye işarettir. İşte horoz da böyle şehvete işarettir. Ona kimileri güvercin demişler, kimisi kerkenez demiş, kimisi akbaba demiş, ben onu akbabaya veya kerkenez olabilir diye düşünüyorum, güvercin değil. O da böyle fazla yemeye içmeye düşkün, nefsin yeme içme düşkünlüğüne işaret. Hani bir kimse böyle habire yiyecek, içecek, yiyecek içecek... Nerde yiyecek içecek var, nefis böyle kimisinde öyledir ya o, ben dört

kuşu, nefsin dört kötü huyuna işaret ettirirsek o zaman dört kuş, dört tane kötü huy. İşte birisine tavus kuşu; o kimsenin süse şatahata, şatafata, süslenmeye işaret nefsin. Öbürküne? Karga. Karga biriktirmeye, cimriliğe, paylaşmamaya ve kıskançlığa işaret, hasisliğe işaret. Öbürkü ne? Horoz. İnsanın şehvete düşmesini, ondan sonra, işte böyle kendince kendisini güçlü göstermesine işaret gibi. Öbürkü de kerkenez veyahut da akbaba; yiyecek, içecek, helal haram tanımayacak, bunun gibi. Tabi burda karga, Süleyman Aleyhisselam'ın bu kıssasında işte o nefsin o halini çıkarıyor orta yere. Hasisleniyor, kıskanıyor, Hüdhüd'ün kendi maharetlerini anlatmasından dolayı çok hasisleniyor, çok kıskanıyor ve söze giriyor, diyor ki bu yalan söylüyor diyor, bunda bu tip maharetler yok. Bunun böyle maharetleri olduğuna, böyle özellikleri olduğuna dair diyor bu şey uygun değil.

Bir de diyor şimdi bir kimse hasislendiyse, hani bir padişahın huzurunda bu kadar konuşulmaz, mevzu kısa kesilir. Yani çok uzun anlatmaya gelmez, biraz susması gerekirdi gibisinden şeytanın sağdan girmesi gibi giriyor yani diyor burda çok konuşulmaması lazım. Burda susulması lazım. Tabi susmakla alakalı konuşmamakla alakalı, farklı farklı sufilik açısından farklı şeyler konuşulabilinir mi? El- cevap konuşulabilinir.

"Bunun üzerine Süleyman dedi ki: Ey Hüthüt! Daha ilk kadehte böyle bulunman layık mı? Akla sığar mı? Ayran içen kendini nasıl oluyor da sarhoş gösteriyor, huzurumda sonu yalan çıkacak bir söz söylüyorsun?"

Yani bu sefer Süleyman(a.s) da Hüdhüd'e diyor ki sen benim huzurum da yalan söylüyorsun, padişahın huzuruna geldin, sarhoş oldun ama diyor sen ilk kadeh, daha birinci kadehte sarhoş oldun. Daha dur bakalım! Şimdi bir kimse bir büyük bir zatın önüne çıktığında, o zatın önüne çıkmanın vermiş olduğu sarhoşluk veyahut da işte bir padişaha yakın olmanın vermiş olduğu sarhoşluk veyahut da zengin olmanın verdiği sarhoşluk veyahut da işte bir siyasetçiye yakın oluyorsun, onun sarhoşluğu veyahut da bir siyasetçi belli bir yere geliyor, onun sarhoşluğu, yani o esnada o kimse dengeyi kaybediyor, muazeneyi kaybedince ağzından çıkanın ne olduğunu bilmiyor, şatahat yapıyor, şatafat yapıyor. Bunun gibi veyahut da sufiler böyle bir rüya görünce, sufilerin şatahata düşmesi, şatafata düşmesi gibi veyahut da bir kısım sufilerin daha önce böyle Mansur şarabını ölçüsüz kaçınca kendince var mı bana yan bakan demesi gibi. Hz. Süleyman Aleyhisselam da diyor ki Hüdhüd'e, sen benim huzuruma çıktın, benim huzuruma geldin, benim huzuruma gelir gelmez sarhoşluk yapıp öyle kendinden geçip bana yalan söylemeye başladın manasında söylüyor ve diyor ki sen zahirini de batınını da birbirine uydur. Bu böyle olmaz gibisinden söylüyor.

"Hüdhüd'ün karganın kınamasına cevap vermesi:

Hüdhüd dedi ki: 'Padişahım, Allah aşkına bu çıplak, yoksul hakkında düşmanın söylediği sözü dinleme. Eğer ettiğim dava yalansa işte başımı koydum, boynumu vur! Kaza hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı olsa yine kâfirdir."

Kaza hükmünü inkâr eden karga, kaza hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı olsa yine kâfirdir yani kader neydi? Cenab-ı Hakkın ezeli ve ebedi olarak, olacak olan şeyleri bilmesiydi. Kaza neydi? Ezeli ve ebedi olacak olanların tecelli etmesiydi, tecelli etmesi. Şimdi Hüdhüd dedi ki bu kimse kazanın hükmünü inkâr ediyor. Yani kazanın hükmü ne? Yani Cenab-ı Hak, eğer senin başına bir şey gelecekse, gören gözün görmez olur derim ya ben. Aklın çalışmaz olur. Bunu ben nasıl yaptım diye kendi kendine düşünürsün, saçını başını yolarsın. Ben bunu nasıl yaptım diye. Orada kazanın hükmü tecelli etmiştir. Sen asla viraja girerken yüz seksenle girmiyorsundur, sen o gün viraja yüz seksenle girer, kenarları sürttürürsün veyahut da arabayı çarparsın, sonra otururusun, dersin ki ya ben yirmi yıldır araba kullanıyorum, işte on yıldır bu yoldan geçiyorum ben burdan, hiç yüz seksenle hiç girmediydim, şimdi yüz seksenle girdim. Kaza tecelli edecek orda. Diyor ki sen bu kazanın hükmüne iman etmezsen kâfirsin. Cenabı Hak o kazayı takdir etmiş, o kazayı takdir ettiği için benim gözüm görmez. Hüdhüd onu diyor, bende bu özellik var ama bende bu özellik olmasına rağmen, Cenabı Hakk'ın kaza hükmü benim üzerimde tecelli ederse, ben duvarın arkasını göremem. Kaza hükmü tecelli ettiyse ben bir şeyi ne kadar bilirsem bileyim onun cahili olurum. Kaza, hükmünü kurduysa sen ne kadar kuvvetli olursan ol, kuvvetsiz olursun, kaza hükmünü kurduysa sen bütün her şeyi tam anlamıyla yerine getirsen dahi, o tecelli etmez. Burda Hüdhüd, sufiliğin, Allah'a teslimiyetin, Allah'tan razı olmanın zirvesini konuşuyor, bakın zirvesini konuşuyor. Zirvesi bu. Bu, avamın işi değil, bu böyle açık açık konuşmak gerekirse şer'i ahkâmın işi değil. Bu, kâmil insanların işi.

Biz şöyle deriz, ne yapmaya yüz seksene bastı ki! Ordan yüz seksene basmadan geçmesi gerekiyordu! Yalnız bunu avam olanlar yapmaz, yapmamalı. Onlar tedbiri ve temkini terk etmemeli ama şunu da bilmeli kaza bir şey ördüyse başına senin, senin ordan kaçman, senin ordan, o meseleden kurtulman mümkün değildir. Bunu sakın cebriyeye de vurmayın, bunu cebriyeye de vurmayın. Bu şöyle bir şeydir, hepimizin cüzzi iradesi var, öyle değil mi, cüzzi iradesi olmayan hiç kimse yok ammavelakin üşürüz. Üşüdüğümüzde dişlerimiz tak tak tak tak tak vurur mu? Vurur. Sen o dişin vurmasını durdurabiliyor musun? Durduramıyorsun, bakın burda senin cüzzi iraden var ama sen o cüzzi iradenle dişlerinin takır takır vurmasını durduramıyorsun veyahut da bunu hepimiz yaşarız, çocuklarımız da yaşar, ateşlendik, öyle

değil mi? Cüzzi irademiz var mı? Var. Öyle olmasına rağmen cüzzi irademizle işte titrememizi durdurabiliyor muyuz? Durduramıyoruz. Oysa bizim cüzzi irademiz var mı? Var, aklımız yerinde mi? Evet, titrememizi durdurabildik mi? Hayır. Burda ne? Burda kaza tecelli etti, bu meseleyi böyle anlamaya çalışın. Öbür türlü cebriyeye düşersiniz, bakın cebriyeye düşürür insanı veya kaderiyeye düşürür. Allah muhafaza eylesin. Bazı şeyler vardır, aklımız yerindedir, bakın aklımız yerindedir, cüzzi irademiz de yerindedir ama o esnada biz bir adım sonrasını görmekten uzak oluruz. Bir adım sonrasını tanımlamaktan uzak oluruz ve o esnada bizim yaptığımız şeyden ama bir zarar görürüz ama başka bir şey orta yere çıkar.

İşte burda diyor ki kazanın hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı olsa yine kâfirdir. Çünkü biz amentüde biz kaderin ve kazanın Allah'a ait olduğuna ve Allah'tan olduğuna iman ederiz. Tabii bu son dönem bir kısım ilahiyat profesörleri, kaderin varlığını inkâr ediyorlar, bir kısım ilahiyat profesörleri, kazanın olduğunu inkâr ediyorlar ve ne yazık ki biz bu toplumda ilahiyat fakültelerinin içinden çıkma bazı kendilerince ilahiyat hocalarının yaptıklarını düzelteceğiz, onların yaptıklarına karşı çıkacağız diye uğraşıyoruz. İşin acı tarafı bu ve çocuklarımızı da biz imam hatiplere gönderiyoruz, çocuklarımızı imam hatipten sonra ilahiyata göndermeye çalışıyoruz ve yıllardır söylediğim şey bizim yıllardır malum dinliyor bütün herkes, şimdi Cübbeli söyleyince ayağa kalktı ortalık. Çocuklarımız ifsat ediliyor, bozuluyor okullarda. Sebep? Çünkü kader yoktur deyip geliyor öğrenci annesine babasına. Kader inkârcısı, kaza inkârcısı, hadis inkârcısı, mezhep inkârcısı, tefsir inkârcısı oldu çıktı çocuklarımız. Burda da Hz. Pir imanî bir meseleyi anlatıyor bize. Diyor ki kaza hükmünü inkâr eden, kazanın hükmünü inkâr eden binlerce aklı olsa, yine kâfirdir diyor. Binlerce aklı olsa! O zaman binlerce aklı olsa yine kâfirdir denilen şey ne? Kazayı inkâr etmek.

Kıymetli kardeşlerim! Kaderi inkâr ediyorlar, hadisleri inkâr ediyorlar, hadisleri inkâr ediyorlar, ayeti kerimeleri inkâr ediyorlar. Kuran'ı değiştirmeye çalışıyorlar. Gücüm yettiğince sohbet o noktaya geldiğinde her hafta size söyleyeceğim. Belki de şunu diyebilirsiniz ya başka sohbet konusu mu yok, her hafta illaki bu mevzu buraya mı geliyor! Evet, mevzu oraya gelecek. Sağır kulaklar duysun, kör gözler görsün, kilitlenmiş kalpler mümkünse hidayete erip açılsın. Evet, hadis inkârcıları, ayet inkârcıları, mezhep inkârcıları, kader inkârcıları, kaza inkârcıları! Bunların bir de isimlerinin önünde Prof. yazıyor. Bunların isimlerinin önünde öğretim üyesi yazıyor. Bunların isimlerinin önünde filanca ilahiyat fakültesinde doçent, filanca ilahiyat fakültesinde öğretim üyesi, filanca ilahiyat fakültesinde profesör yazıyor ve bunlar ne yazık ki bizim çocuklarımızı ifsad ediyorlar. Bizim gençliğimizi

bozuyorlar, çocuklarımızı bozuyorlar. Lise öğrencisi bir çocuk, hadis inkârcısı oluyor, lise öğrencisi bir çocuk mezhep inkârcısı oluyor. Lise öğrencisi bir çocuk, lise öğrencisi, ayet inkârcısı oluyor! Ayet inkârcısı oluyor. Anneler, babalar, çocuklarını dinlerini öğrensinler diye imam hatiplere gönderiyorlar, çocuklar imam hatiplerden dinsiz çıkıyor.

Çocuklar imam hatiplerden ne yazık ki sapkın çıkıyor ve bu imam hatiplerden çıkan çocuklar, ilahiyata gidiyor. İlahiyatta iyice sapkın olup öğretmen olarak liselere, ortaokullara, imam hatiplere atanıyor. Ve sizin klasik, klasik din öğretinizin, evde hiçbir hükmü kalmıyor. Evde bir hadis inkârcısı çocuğunuz var, evde ayet inkârcısı bir çocuğunuz var ve bu çocuk ben imam hatipte okuyorum, ben ilahiyatta okuyorum, ben bu işin ilmini görüyorum deyip anne babasına orada itiraz ediyor. Siz, biz, hepimiz kendi ellerimizle, kendi çocuklarımızı ateşe atıyoruz. Bu büyük bir oyun. Bu sadece Türkiye'ye ait bir oyun değil, bu büyük bir İngiliz derin devleti oyunu. Bizim içimize Abdul'ları, bizim içimize Masonları koyaraktan, Ali Şeriatileri koyaraktan, bizim içimize bunları yerleştirerekten bunu başarmaya çalışıyorlar. Yani bugün bakın, eski refahçıların hepsi de Ali Şeriati okur, bugün gidin AK Parti'nin büyük bir kısmı, yönetim kurulundaki yöneticiler, Ali Şeriati okur. Hadis inkârcısıdır, ayet inkârcısıdır, sapkındır. Gidin Abduh'un, 33 dereceli mason Abduh'un görüşleri vardır. Ben bunu söyleyince kızıyorlar bana. Kızsınlar! Hiç umurumda değil. Mason Abduh'un görüş ve düşüncelerini Türkiye'ye yaymaya çalışıyorlar. Kader inkârcıları, kaza inkârcıları, hepsi de bizdenmiş gibi gözüken siyasilerin başının altından çıkıyor. Hadislerin komplesini reddediyorlar. Buhari'yi reddediyorlar. Ebu Hureyre hadislerini reddediyorlar. Bu büyük bir oyun İslam dünyasında, büyük bir oyun! Bizim başımıza gelenler de biz bu büyük oyuna çomak soktuğumuz için. Evet, ömrümün sonuna kadar son nefesime kadar hadis inkârcılarına, ayet inkârcılarına, mezhep inkarcılarına, Sufi inkarcılarına, tasavvuf inkarcılarına, kader inkarcılarına, kaza inkarcılara karşı mücadele edeceğim. Rabbim nefesimi bu konuda arttırsın inşallah. Cenab-ı Hak cümlemizi bu konuda sımsıkı duranlardan eylesin. Bizim inancımızı ifsad etmeye çalışıyorlar, inancımızı, bizdenmiş gibi görünerek! Ahir zaman hadisleri vardır, ahir zaman hadislerinde, fitne hadisleri vardır. Der ki: 'Onlar sizin dilinizden konuşurlar, sizin gibi namaz kılarlar. Onlar sizin gibi Kur'an okurlar ama okudukları Kur'an boğazlarından aşağı inmez. 'Hadisin metni bu. Okudukları Kur'an boğazlarından aşağı inmez! Aldanmayın.

Bir kimse kim olursa olsun, işte enflasyon miktarı kadar faiz caizdir diyorsa sapkındır o, sapkın! Arkasından gitmeyin, yazılarını okumayın. Bir kimse hadis inkâr ediyorsa, arkasından gitmeyin, kitabını okumayın,

dediklerine almayın. Bir kimse eğer ki diyorsa ki dinde reform lazım, 1400 yıl öncesininkileri uygulayamayız diyorsa, arkasından gitmeyin, sapkındır o, kim olursa olsun. Bir kimse diyor ki bu mezheplerin ortadan kalkması lazım, sapkındır o, arkasından gitmeyin, itibar etmeyin. Evet, bir kimse tasavvufa, sûfiliği düşmansa sapkındır, arkasından gitmeyin. Sakın ha, sakın! Bunlar İngiliz derin devletinin bozduğu yosmalar. Bunlar CIA'ya satılmış, CIA'ya kendini peşkeş çekmiş sütü bozuklar bunlar. Bunlar CIA, M16, MOSSAD, bu üçlü sacayağının elinde oyuncak olmuş! Ruhu sarışın bunların! İnanmayın bunlara. Bunların peşinden gitmeyin. Otursa sizin dizinizin dibinde, hafız olsalar, baştan sona Kuran-ı Kerim okusalar, hadisi inkâr ediyorsa hadisleri, sapkındır o. Dinde reform lazım diyorsa sapkındır o. Kadere iman meselesi diyorsa sapkındır o. Kaza iman meselesi değil diyorsa sapkındır o. Sakın ha! Bu zamanda Allah'ın hükmüyle hükmedilmez, bu Kur'an'daki bu hüküm ayetleri şu anda geçerli değildir, bunlar tarihsel diyorsa sapkındır o. Bizim içimize bile gelebilirler. Bakın, bizim içimize bile girebilirler. Bizde çavuş olamazlar, zakir olamazlar, bu mümkün değil. Zaten öyle kayan olursa anında alırım zakirliğini, çavuşluğunu. Dergâhtan kovarım onu. Böyle birisi olursa bana haber vereceksiniz. Hakkım helal değil öbür türlü. Bu deccalist hastalıklar bizim içimize girmeyecek. Bu konuda uyanık olacaksınız. Ayet inkârcısı, hadis inkarcısı, mezhep inkârcısı, sufilik inkarcısı, kader inkarcısı, kaza inkarcısı, kaza inkarcısı, reformist yani bu dini reforme etmemiz lazım, 1400 yıl önceki gelen bu dinin bazı yerlerini değiştirmemiz lazım diyen, sakın ha! Bunların hepsi de deccalist, bunların hepsi de masonist, bunların hepsi sapık, bunların hepsi de kendilerini satmışlar. Heva ve heveslerine ve şeytana kendilerini. Hangi siyasetçi olursa olsun, hangi fikir adamı olursa olsun, hangi âlim olursa olsun, bu zamanda işte bir de bunu çıkarlar şimdi, enflasyon miktarı kadar faiz haram değilmiş, TOKİ'nin yaptığı faiz değilmiş, TOKİ'nin yaptığı şey faiz değilmiş.

Sakın ha! Bunların hepsi de sapkın, faiz faizdir. Azı da çoğu da faizdir, azı da çoğu da! Müminin müminden alması, vermesi haramdır, büyük günahtır. Annesiyle Kâbe duvarının dibinde zina etmiş gibi büyük günaha girer. Mümin müminden faiz alıp veremez. Mümin müminden faiz alıp veriyorsa annesiyle Kâbe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha girer. Bu hadisi şerifi ikide bir de bastıra bastıra söylememin sebebi şu. Bu Hadisi şerifi inkâr ediyorlar. Yok böyle bir hadis diyorlar. Peygamber sallallahü ve sellem böyle bir sözü söylemez diyorlar. Çünkü ağırlarına gidiyor. Ağırlarına gidiyor! Allah muhafaza eylesin. Din, İslam hukukunun olmadığı yerde, kâfirle müminin arasında faiz yoktur. Bunu söyleyin, cesaretiniz varsa, cesaretiniz varsa bunu söyleyin. Mustafa Özbağ söylüyor, dinin hükmü bu. İmamı

Azam'ın hükmü bu. Bu konuda Hz. Mekkul hadisi var, İmamı Azamda bu hadisi kendisine ölçü almış. İslam hukukunun olmadığı darul harpte, Müminle kâfirin arasında faiz yoktur; aç El Hidaye, aç İbn i Abidin, aç Feteva-i Hindiye, aç bak. Aç Dürel Gürel, aç Kuduri aç bak. Aç Serahsi, aç bak. Git İmamı Azam hazretlerinin talebesi İmam Muhammed'in fetvasına bak. Git İmam Muhammed'in devlet hukukuna bak, lafı eveleyip geveleme. Türkiye'de İslam Devleti değildir. Lafı eveleyip geveleme. Ordan burdan lafı alacam değiştirecem diye uğraşma. Uğraşma, canlı yayında söylüyorum! Dinin hukukunu ve hükmünü konuşabilecek kadar cesaretiniz yoksa kafanıza sarık koyup takke koyup başınıza profesör, doçent, doktor koyup insanların önünde konuşmayın. Başınıza sarık sarıp camilere çıkıp konuşmayın. Dinin hükmünü ve hukukunu konuşun eğer gerçekten iman ettiyseniz. İman ettiyseniz Allah'a, kalbinizde lebaleb iman varsa, zerrece şeytan oraya işemediyse, sen imanının gereğini konuş. Bu can da sana feda olsun yoluna. Ben peşine düşeyim senin. O yüzden kim diyorsa faiz enflasyon miktarı kadar caizdir müslümana müslümandan, sapıktır o! Annesi ile Kâbe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha gidecek. Kaza ve kaderin imandan olmadığını söyleyen sapıktır. Sapık, hadis inkârcısı, küfür ehli, sapıktır. Komple hadisleri inkâr ediyorsa küfür ehlidir, sapıktır. Cenaze namazı bile kılınmaz. Ayet inkâr ediyorsa, sapıktır, cenaze namazı bile kılınmaz. Erkekse eşi boş olur, kadınsa kocası boş olur, nikâhı gider, dini olarak. Kader inkârcısının nikâhı gider, hadis inkârcısının nikâhı gider, ayet inkârcısının nikâhı gider. Dinde reform etmemiz lazım, dinde reform ederekten belirli şeyleri değiştirmemiz lazım, bunlar tarihsel diyenler, nikâhı gider, cenaze namazları kılınmaz, kabristanı da Müslüman kabristanlığına gömülmez. Evet! Hz. Pir 840 yıl önce, 850 yıl önce işaret ediyor. Diyor ki: 'kaza hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı olsa yine kâfirdir.' Kazanın hükmünü, kazanın iman meselesi olduğunu inkâr eden bir kimse, evet kâfirdir. Hz. Pir söylüyor. Hz. Pir söylüyor! Kaç yıl önce? 870 yıl önce.

"Sen de kâfirler sözünden bir kef harfi, küfür sıfatlarından bir sıfat bulunsa, kadının ferci gibi şehvet yerisin, pis pis kokarsın."

Yani sende kâfirlikten bir sıfat var ise sen de kâfirlikten bir zerre de olsa, içine bir şey düştüyse, sen kâfirlerden bir şeyler alıp kendine raptettiysen, hani ayeti kerime var ya 'kâfirler necistir' diye, Hz. Pir onu söylüyor, sen de diyor necissin. Yani bakın, bu dediğim o insanları küfre düşüren, günümüzün hastalıkları bunlar. Bu günümüzün hastalıklarından birisinin üzerinde bir şey düştüyse ve ordan tövbe edip geri dönmüyorsa o kimse küfür ehli, onu böyle kendince temiz görme, onu kendince masum görme, o pisliğin teki, onu korumaya çalışma. O pisliğin teki, hem de kokar pisliklerden, yedi

mahalleye zarar verecek kokar pisliklerden. Allah bizi muhafaza eylesin. O yüzden bakın, kâfirlikten diyor k harfi, kef, bir nokta, onun üzerine tecelli ederse, o kimse pisliktir. İnanmayanlar pislikten ibarettir, necistir. Rabbim cümlemizin imanını muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizin imanını korusun inşallah. Son nefeste buyrun: 'Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' diyerek Cenabı Hak bizlere çene kapamayı nasip eylesin. Rabbim imansızların, dinsizlerin, ateistlerin, putperestlerin, peşine düşüp onlar gibi olanlardan eylemesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah.

https://youtu.be/Fj6WBK1tRu4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1231-1249. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak, hakkıhak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip, hakkı hakkı ile yaşayan, batılı batıl bilip batıldan uzaklaşan, batıldan kaçanlardan eylesin. Cenab-ı Hak Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp, Kur'an ve sünnetiseniyyeyi yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Komple Ümmeti Muhammed'i Kur'an ve sünnet mücadelesi verenlerden eylesin. 1231.beyittenmesnevi okumalarına devam edeceğiz inşallah, Allah'tan bir şey gelmezse. Bu, malum karga, Hüthütün konuşmalarını dinleyince, onun bu özelliklerinin, söylediği özelliklerinin olmadığını iddia ediyordu, padişahın önünde; Hüdhüd de kendini savunuyordu. Genelde Hz. Pir bu tip beyitlerde, bu tip sohbetlerde bir taraf hakkın sesi, hakkın savunucusu; bir taraf da heva hevesin, şeytanın, kâfirlerin savunucusu olarak koyar. Hüdhüd burda hakkı savunan, hakkın sesi hükmünde; kargada heva hevesin, nefsin ve şeytanın sesi hükmünde. Ben öyle anlıyorum, öyle söyleyelim. İnşallah uRahman, bizim de bu konudaki Cenabı Hak sizin de ferasetinizi açık eylesin inşallah. Hüdhüd konuşmaya devam ediyor, geçen hafta ne demişti Hüdhüd:"-Sen de kâfirler sözünden bir kef harfi yani küfür sıfatlarından bir sıfat bulunsa pisliksin, necisin" hükmünü söylemişti. Çünkü hani ayet-i kerimede kâfirler necistir hükmü vardır. Onu söyledi. Hani sende de dedi bu kâfirlikten bir harf olsa, kâfirlikten küçücük bir sende bir zerre de olsa, sen necis hükmündesin dedi. Çünkü ortası yoktur, bir kimse ya iman etmiştir ya da iman etmemiştir, ikisinden birisidir. O yüzden iman etmediyse, onda küfür bulaşıklığı var ise onda küfrün tecelliyatı varsa, o iman etmemiştir.

O zaman o necistir. Hüküm açıktır bu konuda, inanmayanlar, kâfirler necistir hükmü diye ayeti kerime vardır. Bu da onun gibi, yani normalde eğer sende diyor küfür kelimesinin'k'si dahi olsa sen yine necis hükmündesin. Devam ediyor Hüdhüd:

"Eğer kaza gözümü ve aklımı kapatmazsa ben tuzağı havada görürüm fakat kaza gelince bilgi uykuya dalar, ay kararır, gün tutulur. Kazanın bu çeşit hilesi nadir midir ki? Kaza ve kaderi inkâr edenin inkârı bile bil ki kaza ve kaderdendir."

Bir kimsenin, eğer Cenab-ı Hak bir şey takdir ettiyse ona, onun üzerine bir şeyi tecelli edecekse bunu durduracak olan hiçbir güç yok. O zaman diyor kaza gelince bilgi uykuya yatar. Yani sen bildiğini unutursun, bildiğin gibi hareket edemezsin ve ay kararır sen yolunu aydınlatamazsın. Sen yolunu göremezsin çünkü orda Cenab-ı Hakkın kazası veyahut da takdiri tecelli edecektir. O yüzden kaza gözümü ve aklımı kapatmazsa diye başlar. Sufilerde de bir ibare vardır ya, sufi, illaki feraset nuru onda devamlı tecelli edip o önünü devamlı görecek diye bir kaide yoktur. Eğer bir şey senin başına örülecekse, senin gözün kararır görmez olursun. Eğer senin başına bir şey gelecekse sen bildiğin yolu şaşırırsın, bir bakarsın ki sen Konya'ya gideceğine hanyaya gitmişsin çünkü kader hani ağını örmek derler ya kader ağını ördü mü yapacak bir şey yoktur. Burdan sakın cebriyeye veya kaderiyeye düşmeyin. Kendi cüzzi irademizle yaptıklarımızdan sorumluyuz, kendi yaptıklarımızdan. Ama bizim başımıza gelecek olanı bizim tayin etme, takdir etme, onu önleme ve onu def etme noktasında bir dairede bu mümkün değildir. Bir dairede mümkündür. O nedir? O kaderi hani devamlı ben sohbetlerde ikiye ayırırım ya, mutlak kader derim. Mutlak kader nedir? Cenabı Hakk'ın kendi zatı ulûhiyetinde olan ilimdir. O kaderdir. Onun hükmü verilmiştir. Kaidesi bellidir, hesabı kesilmiştir. O tecelli edecektir ama sen ama sadaka ile ama oruçla ama dua ile başına gelecek olan bela, musibet, kazayı def edersin. Bu ne demek? Bu tecelli etmeyecek demek değil.

Allah rahmet eylesin, üstadım onu öyle tevil ettiydi, Mustafa Efendi dedi, rüyanda dedi kaza yapıyor musun? Yapıyorum efendim dedim, arabayı böööööyle dedi deviriyor musun? Deviriyorum efendim dedim. İşte oğlum dedi zahirde olacak olan kaza rüyada maneviyat da geçiyor dedi. Maneviyatta sıkıntılar yaşarsınız, onlar rüyada geçiyordur, yani rüyanızda sıkıntı oldu, problem oldu, şu oldu, bu oldu, senin başına gelecek olan bir şey rüyada geçti, rüyada o tecelli etti. Tecelli etmemezlik etmedi, tecelli etti. Bakın tecelli etti. Nereden? Manada tecelli etti, rüyada tecelli etti ve Allah'ın tabiri caizse hükmü yerine geldi mi? Evet. Rüyanda çok hasta oldun, çok hasta oldun. Nice hastalar oldun, rüyandatecelli etti. O hastalık manada geçti.

Trafik kazası geçirdin işte ölümlerden döndün, araban pert oldu veyahut da işte cezaevine girdin çıktın, rüyanda şu oldu, rüyanda bu oldu, yangın geçirdin, battın, iflas ettin, şu oldu, bu oldu. Bunların hepsi de rüyada geçti. Hazreti Pir'in deyimiyle rüyanda diyor senin kolunu kesseler, sabah diyor kendine gelir gelmez elini kolunun üzerine atarsın ve bakarsın ki diyor kolun yerinde duruyor. Derin bir oh çekersin, hamdedersin. Neden? O kol yerinde duruyor. İllaki rüyada geçecek diye bir kaide mi var? Hayır. Başına tecelli edecek mi? Evet. Çünkü sen elinden çıkanlardan sorumlusun. Sana geleni durduracak. Sen gelecek olanı yok edecek, sana gelecek olanı önleyecek, senin bir yapabilecek bir şeyin yok. İnsanlar ise bunu Ahmet'ten, Mehmet'ten bilir. Ondan bundan bilir. Sana gelecek olan gelecek, bunu durduracak olan Allah'tan başka hiçbir şey yok. Ahmet, Mehmet orta yerde vesile. Vesile! Sen kendince, kendi nefsine sahip çıkmaya çalış. Senin nefsinden bir kötülük çıkmasın. Senin nefsinden bir kötülük çıkarsa sorumlusun ondan, sana gelecek olanı durduracak hiçbir güç yok.

Ahzap Suresi ayet 38: "Allah'ın emri takdir edilmiş bir kaderdir." Cenabı Hak senin üzerinde bir şey emrettiyse, bu Allah'ın takdiridir ve bu bir emirdir. Bu senin üzerinde tecelli edecek yani bu ilmi ilahide bu yazıldıysa sana, bu senin başına gelecek ilmi ilahide yazıldıysa. Bunun değişmesi veyahut da benim dediğim gibi rüyada geçmesi, levh-imahfuzda veya levh-i mahfuzdan kopup gelirken, 'kalemin cızırtısını duyuyordum, hala da yazıp bozuyordu' dediği yer, levh-i Mahfuz. Benim dediğim, mutlak değişmeyen kader, ilmi İlahi. Allah'ın zatında duran ilim. Daha henüz levh-i mahfuza gelmemiş, levh-i mahfuza henüz daha indirilmemiş. Allah'ın kendi zatı ilahisinde olan kader, mutlak kader, değişmeyen kader, bu değişmeyen kader. Levh-i mahfuza yazdığı, o değişmeyenden, orada değişmesi duayla, ne bileyim işte cömertlikle, herhangi iyi bir amel ile, evet. Yani o kimse imanı tercih etti, Cenabı Hak ona imanı verir mi? Evet ama sonuç itibariyle biz kaderin üzerinde çok fazla konuşmak istemeyiz. Çünkü normalde kaderin üzerinde çok konuşanlar, hep bir bataklığa gitmişler. Hadisi şerifleri teker teker sıralayaraktan kader konusunu kapatayım. Tirmizi: 'Biriniz kaderin hayrına da şerrine de iman etmedikçe iman etmiş olamaz. Başına gelecek olanın mutlaka geleceğini, başına gelmemesi mukadder olanın da mutlaka gelmeyeceğini bilmedikçe iman etmiş sayılmaz bir kimse.' Tirmizi'de geçen hadisi şerif. O zaman bizim başımıza gelecek olan, gelecek. Bunu durdurmanın, bunu ötelemenin, bunu değiştirmenin bir imkânı var mı? Hayır. Biz buna iman ettik, bu değişecekse de Allah değiştirecek bunu. Bakın bu değişecekse de bunu değiştirecek yegâne güç, kuvvet, kudret, Allah'a ait. İbn Abbas: 'Ben Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem in arkasındaydım.

Bana şöyle buyurdu'.(Ben bu hadisi şerifi çok sizlere aktarırım ya.) 'Ey oğul! Ben sana bazı hususlar tavsiye edeyim.' (Başka bir rivayette: 'Ey oğul! Beni iyi dinle. Buyur ya Resulullah. Ey oğul, beni iyi dinle! Buyur ya Resûlullah! (Bu başka bir metinde de öyle geçer.) Allah'ın emirlerine sarıl ki Allah da seni korusun.'

Bakın korunmanın yolu, Allah'ın emirlerine iyi sarılmakta. Allah'ın emirlerine iyi sarıl ki Allah seni korusun. Sen heva ve hevese dalma. Sen şeytanın yolundan gitme. Sen hak ve hakikatin yolundan git. Allah'ın emirlerine sımsıkı sarıl. Senin koruyucun Allah Celle Celalühü. Allah'ın emir ve yasaklarına riayet et ki Allah'ı karşında bulasın. Allah'ın emir ve yasaklarına riayet et ki Allah'ı karşında bulasın. Bu biraz daha böyle tevhidin daha yüksek aşaması. Allah'ın emir ve yasaklarına iyi riayet et. Allah'ı karşında bulasın. Demek ki emir ve yasaklarına riayet etmezsen Allah'ı görüyormuşçasına yaşaman mümkün değil. Allah'ı görüyormuşçasına yaşamak, Allah'ın emir ve yasaklarına riayetten geçti. Hani bu sufiliğin, tasavvufun en önemli delillerinden birisidir ya, Allah'ı görüyormuşçasına yaşamak. İman İslam, ihsan. Cibril hadisinden, sonunda ihsan nedir? Allah'ı görüyormuşçasına yaşamandır. Bunun anahtarı neymiş? Allah'ın emir ve yasaklarına riayet etmekmiş. Allah'ın emir ve yasaklarına riayet etmeyen bir kimsenin ihsan mertebesine ulaşması mümkün değil. Devam ediyor: 'Bir şey istediğinde Allah'tan iste.' Bir şey mi isteyeceksin, bunu Allah'tan isteyeceksin. Bunu Ahmet'ten, Mehmet'ten, Hatice'den, Emine'den değil; bunu şeyhinden pirinden, değil; bunu siyasetçiden, bürokrasiden değil; bunu şu milletvekilinden, bu milletvekilinden değil Allah'tan isteyeceksin.

Yardım Allah'tandır. İstenilecek kapı Allah'tır. 'İyya kenabüdü ve iyya kenestain. Ancak Allah'a ibadet eder ancak Allah'tan yardım dileriz.' Hiç kimseden yardım dilenmeyiz, hiç kimseden hiçbir şey istemeyiz, biz sufiler hiçbir şeyin dilencisi değiliz. Bizim bir tek dilenci olacağımız kapı vardır, o da Allah'tır (celle celalühü). Biz dilenen bir topluluk, biz dilenen bir kavim değilizdir. Allah'tan dilenir, Allah'a yaslanır, Allah'a dayanır, Allah'tan isteriz. Derdimizi Allah'a, hastalığımızı Allah'a, sıkıntımızı Allah'a havale ederiz. Deriz ki Malikü'l Mülk olan sensin, dilediğine rahmet eder, genişletirsin, dilediğine de darlık verirsin, dilediğine darlık verirsin! Senin darlığında genişlik, senin genişliğinde darlık hâlk edersin ki öyledir. Dilediğine darlık verir, dilediğine genişlik verir. Sen ibadet ettin diye sana özel, hususi seni imtihan etmeyecek. Sana genişlik verecek diye Allah'a iman etme öyle. Allah; ne kadar çok ibadet edersen et, dilerse sana darlık verir. Ne kadar Allah'a yakın olursan ol, Allah sana dilerse zorluk verir. Bu Allah'ın kendi takdiri iledir, bize düşen kulluktur. Biz Allah'a kulluk ederiz, biz Allah'tan

isteriz. Biz Allah'a dileniriz. Bizim insanlardan, bizim bürokrasiden, bizim siyasetçilerden, bizim herhangi bir makam ve mevkiden bir şey dilenmemiz olmaz. Biz ne eşimizden ne çocuklarımızdan ne akrabalarımızdan bir şey dilenmeyiz, dilenmek Ümmeti Muhammed'e caiz görülmemiştir. Çok naçar kalırsanız diyor temiz yüzlülerden bir şey isteyiniz, çok naçar kalırsanız! Sufiler için geçerli değildir, bu avam insanlar için geçerlidir. Avam insanlar için! Biz dilenmeyiz.

O yüzden bir şey isteyeceksek Allah'tan isteriz, bir yardım talep edeceğin zaman da yine Allah'tan talep et. Biz Allah'ın yardımını isteriz. Biz Allah'tan yardım talep ederiz. Hatta bir başka hadis-i şerifte ayakkabınızın bağı dahi dedi, ayakkabınızın bağını dahi bir kimseden istemeyin. Hz. Ebubekir(r.a) hazretleri, halife. Elinden kamçısını düşürdü, devesini ıhıldattı, otutturdu, indi, kamçısını aldı. Dediler ki ya Emire'l Müminin, bize söyleseydin biz senin kamçını verseydik, dedi ki arkadaşım, kardeşim, benim canım sevgilim, ben Muhammed i Mustafa'ya söz verdim, bana dedi ki hiç kimseden hiçbir şey istememeye bana söz ver, Ben de sana cenneti söz vereyim. Biz ona söz verdik, dedi hiç kimseden hiçbir şey istememeye. Başka bir hadis-i şerifte yine başka bir sahabeye ayakkabınızın bağı dâhildir diyor, yani ayakkabının bağı düştü, elini kaldıracaksın, Ya Rabbi ayakkabımın bağı düştü, bana bunu buldur diyeceksin.

Bakın bu imanın kemal noktası. Dişin ağrıdı, ya Rabbi, ben bu akşam sohbete gideceğim, sohbette beni bekleyen kardeşlerim var. Dişimin ağrısına derdime bir deva. Sohbet esnasında seni anlatırken benim kafam zonklamasın. Ben senin dinini tebliğ ederken, benim dişim zonklamasın. O esnada benim dişimin ağrısına deva! Allah'tan isteyeceksin bunu, biz şimdi dünya üzerindeki deccaliyetin kurduğu ilaç sisteminden devayı bekliyoruz. Başın ağrıdı, bir tane hap at, ay omuzun ağrıdı git bir tane daha hapat, kesmedi bir tane daha hapat, kesmedi bir tane daha hap at. Allah'tan istemeyi unuttuk! Allah muhafaza eylesin.

"Şunu da iyi bil ki bütün ümmet sana bir fayda vermek için bir araya gelse ancak Allah'ın sana takdir ettiği hususta fayda verebilirler." Bütün insanlar ayağa kalksa ve bütün insanlar sana fayda vermek için canhıraş uğraşmayakalksalar ancak Allah'ın takdir ettiği alanda sana faydalı olabilirler. Allah takdir etmezse hiçbir kimsenin sana hiçbir faydası olmaz. "Yine bütün ümmet sana zarar vermek için bir araya gelse ancak Allah'ın sana takdir ettiği hususta sana zarar verebilirler, artık kalemler kaldırılmış ve sahifelerin mürekkepleri de kurumuştur." Bütün ümmet de sana zarar vermek için bütün topluluklar ayağa kalksa sana zarar vermek için el birliği yapsalar, Allah izin vermedikçe sana zarar veremezler. Allah'a olan imanınızı

kemale erdirin, insanlar size zarar veremez Allah müsaade etmedikçe ve bir zarar dokunduysa sana, Allah ona izin vermiştir. Allah'a yalvar yakar, Allah'a yaslan, Allah'a dayan. Evet, Tirmizi'de bu hadisi şerif. Kadere inanmak, iman esaslarındandır. Biz kaderin varlığına iman ederiz. Kader'in varlığına iman etmeyen iman etmemiştir. Kaderin varlığına iman etmeyen, kadere iman etmeyen, iman etmemiş sayılır.

Kimi hatırlayacaksınız böyle söylediğimde? Şimdi diyeceksiniz ki yine bir taraflara salvo atışında bulunuyor. Kim kadere iman, imandan sayılmaz, imanın böyle bir rüknü yok diyen kim? Mustafa İslamoğlu. Soy ismi İslamoğlu, çok güzel soy ismi. İmanlı kimse mi bilmeyiz ama kadere imanı imandan saymadığına dair beyanları var. Bunları biliyor eski arkadaşlar, bilirler, ben önceden isim zikretmezdim, artık isim zikrediyorum, artık ben bunların isimlerini söylüyorum, cemaatlerini söylüyorum, tarikatlarını söylüyorum. Ümmeti Muhammed bilir bilmez bunlara bulaşıyor çünkü. Bir bakıyorsun adam kadere imanı, kadere imanı imandan kabul etmiyor. Bununla alakalı açıklamaları var. Bunları ben normalde kendim duydum, dinledim. O yüzden ismini açık bir şekilde söylüyorum ve takip ettiğim kadarıyla da buradan geri dönmedi, burda sabit duruyor. Burdan geri dönmediği için kadere iman farz, kazaya iman etmek farz. Kader'in Allah'a ait olduğuna, kazanın Allah'a ait olduğuna inanmak farz. Bir kimse kadere iman etmiyorsa imanı iman değildir. Hayrın faydasının, şerrin zararının Allah'tan olduğuna inanmak da kadere imana dâhildir. Hanefilere göre söylüyorum bunu, Hanefilere göre!

'Acının acılığı, tatlının tatlılığı, hayrın faydası, şerrin zararı hep Allah'tandır. Kader, bu mutlak manada değişmez. Allah'ın kaza ve kaderine rıza göstermek gerekir. Kader fayda, zarar, güzellik, çirkinlik ve bunları kaplayan zaman ve mekânla, bunlar üzerinde tereddüb eden sevap ve azap cinsinden yaptıklarının hepsini bulunduğu durumda tayin etmektir.' Bu okuduğum alıntı nerden? Fıkh ı Ekberden, İmamı Azam'dan. Aliyyül Kar'i şerhinden, açık ve net, hususi ordaki pasajı aldım koydum buraya. Bu Mustafa Özbağ'ın analizi değil. Bu direkt İmam-ı Azam'ın sözü. İmam-ı Azam'ın içtihadı ve dolayısıyla Hanefilerin ve Maturidilerin direkt kaidesi, evet ama kadere iman, Şafi'de de Maliki'de de Hanbelî'de de aynıdır, değişen yoktur. Çünkü akideyle alakalıdır bu mesele, inanç meselesidir. Allah muhafaza eylesin.

Ebu Davut'tan hadisi şerif: 'Kaderi tartışma konusu yapanlarla ne oturun, ne de onlarla bu konuyu konuşun.' Demek ki bir kimse kaderle alakalı tartışma yaparsa cahil insandır. Onunla oturup tartışılmaz. Onunla oturup konuşulmaz. Hadis-i şerif bunu yasaklamıştır. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yasağına tabi olun. Kaderle alakalı

tartışan kimselerle oturup konuşmayın, onlarla tartışmayın. Kadere iman meselesinde, kadere iman yoktur kader diye birşey yoktur veya kadere iman imanın rüknü değildir diyen bir kimsenin peşinden gidilmez. Onun söyledikleri dinlenilmez. Net! Net hadisi şerif. Evet, yine İbni Mace naklediyor. Kimden? Hz. Aişe Radıyallahu anh hazretlerinden:'Kim kader hakkında bir şey konuşursa kıyamet gününde ondan sorulur, kim de bir şey konuşmazsa kıyamet gününde bu hususta sorguya çekilmez.'

Demek ki kaderle alakalı bilir bilmez herkes işkembe-i kübradan konuşmayacak. Bence kader böyledir, sence kader şöyledir meselesi değil bu. Biz kaderin varlığına iman ederiz, kader denilen bir olgu vardır. Buna iman ederiz. Bu nedir? Kıyamete kadar olacak olan şeylerin yazılmasıdır, başımıza gelecek olan şeylerin yazılmasıdır. Ebu Hureyre'den: 'Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem , bizim yanımıza çıktı, bu esnada bizler kader hakkında tartışıyorduk. O kadar öfkelendi ki yüzü kıpkırmızı oldu. O kadar kızdı ki iki şakağında sanki nar taneleri varmış gibi oldu. Sonra şöyle buyurdu:'Siz bununla mı emrolundunuz yoksa ben bununla mı gönderildim? Sizden öncekiler bu hususta tartıştıkları için helak oldular. Bir daha onun hakkında tartışmayacaksınız' Demek ki kader hakkında ne yapacağız? Tartışmayacağız. Yok, öyle miydi yok böyle miydi demeyeceğiz. Allah muhafaza eylesin. Huzeyfe naklediyor radıyallahu anh hazretleri. Ebu Davut nakletmiş: 'Her ümmetin bir mecusisi vardır. Bu ümmetin mecusisi de kader yok diyenlerdir. Onlardan ölenlerin cenazelerinde bulunmayın, hastalananları da ziyaret etmeyin, zira onlar deccalın cemaatidir. Onları deccale katmak için Allah'ın üzerine bir hak olmuştur.'

Demek ki kader yoktur diyenlere ne yapacakmışız? Cenazelerine katılmayacağız. Bir Müslüman kimin cenazesine katılmaz? İman etmeyen, küfrü sabit olan bir kimsenin cenaze namazı kılınmaz. Küfrü sabit olan, küfrü sabit olan bir kimsenin cenaze namazı kılınmaz. Müslüman mümin, küfrü sabit olan bir kimsenin cenaze namazına gitmez. Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri, Huzeyfetü'l Yemâne'yi takip ederdi. Çünkü Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, münafıkların listesini ona vermişti. Bir sahabe vefat ettiğinde Huzeyfetü'l Yemani namaza gidiyorsa o da giderdi. Liste onda olduğu için. O sırdı. Sebep? Münafığın münafıklığı açıkça belli ise onun cenaze namazı kılınmaz. Bir kimsenin küfrü açıkça sabit ise onun cenaze namazı kılınmaz. Bakmayın siz şimdi Türkiye'de camiye kimi getiriyorlarsa namazlarını kılıyorlar. Yine Aişe(r.a) hazretlerinden, Bezzar nakletmiş: 'Kaderden kaçmak bir işe yaramaz, buna karşılık dua etmek yararlı olur. Sanırım kader inmedikçe dua edilir dedi. Dua bela ile karşılaşır, kıyamete kadar birbirleriyle mücadele ederler.' Yani kaderi değiştirecek olan,

senin başına gelecek olan kazayı değiştirecek olan şeylerden birisi ne? Dua. Dua edin, birisine cömertlik, tasadduk edin. Bunlar sizin başınıza gelecek olan bela ve musibetleri değiştirilecek olan ameller. Allah bizi o amellerle amellendirsin inşallah. Konu başlığı:

"Âdem Aleyhisselam'ın hikâyesi:

Açıkça emre uyup tevili terk etmede gözünü kaza ve kaderin bağlaması. 'Allem el esma'ya bey olan, her damarında yüz binlerce ilim bulunan insanlar atası. Her şeyin adını nasılsa öylece bilmiş, sonunda ne olacaksa sonuna kadar da agâh olmuştu. O, eşyaya ne lakap verdiyse değişmemiştir. Çevik dediği tembel çıkmamıştır. Sonunda mümin olacak kimseyi önceden gördü; sonunda kâfir olacak adam da ona belli oldu. Her şeyin adını bilenden işit; 'Allem el esma' remzinin sırrını duy."

Allem el esma'nın ne olduğunu anladınız mı? Allem el esma, esmaları bilen. Esmaları talim etmiş, esmaların ilmine vakıf olan kimse demek ve Bakara ayet 31, Cenabı Hak ne dedi:'Allah âdemlere bütün bütün isimleri öğretmiş, sonra onları meleklere göstererek eğer sadıklar iseniz bunların adlarını bana söyleyin' buyurmuştur. Yani Allem el esmaya bey olan, esmaya bey olan, yani bütün isimleri bilen, bütün isimlerin sıfatsal teccelliyatlarına aşina ve Cenab-ı Hakkın bizatihi bütün kendi sıfatlarını öğrettiği, hem insanların atası hem de dünya üzerine tecelli eden peygamberlerin ilki, insanların ilki, dünya üzerinde tecelli eden ve dünya üzerinde tecelli eden peygamberlerin ilki. Çünkü peygamberliğin atası Hz. Muhammed i Mustafa'dır. 'O, toprak çamur iken ben peygamber idim. O su ve çamur arasındayken ben peygamber idim. Ben yaratılanların evveliyim.'(Hadisi şerif, bunlar). Varlığın evveli, yaratılanların evveli, Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in ruhaniyeti ve nuraniyetidir ve manada da peygamberlerin evveli kimdir? Yine Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'dir. Diğeri kimdir? Yine Hz. Muhammedi Mustafa'dır sallallahü ve sellem . İşte Cenab-ı Hak, Âdem Aleyhisselam'a bütün eşyayı ve bütün sıfatların ismini öğretti ve bütün eşyayı öğretti. Bugün masaya masa diyorsa insanlar, Âdem(a.s.) öğretti. Eşyanın isimleri ve Cenabı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarının mastarı Âdem Aleyhisselam ve Âdem Aleyhisselam bütün bu konuda kendisinden sonra da gelecek olan her şeyin ismini veren kim? Âdem aleyhisselam. Tevbe Suresi, ayet 35'te demişti ki: 've demişti ki ey Âdem, sen eşinle birlikte cennette otur. Dilediğiniz yerlerde onun meyvelerinden bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz.' ve Cenab-ı Hak Âdem'e bütün isimleri öğretti ve Âdem'e bütün isimleri öğrettikten sonra da Havva ile beraber, dedi ki cennette yiyin, için, gezin, dolaşın ama şu ağaca yaklaşmayın. Evet!

"Bize göre her şeyin adı, görünüşüne tabidir; nasıl görünüyorsa biz ona öyle deriz. Fakat Allah'a göre iç yüzüne, hakikatine tabidir."

Biz bakarız bir kimse insandır, insan suretindedir. Biz onu nedir, Ahmet'tir Mehmet'tir ismi ile söyleriz ama onun gerçekte ne olduğunu bilmeyiz. Sen onu senin arkadaşın Ahmet olarak görürsün. Doğrudur gördüğün ama hakikat midir? Şüphelidir. Sebep? Çünkü Cebrail Aleyhisselam Dıhye suretinde geliyordu. Dıhye aleyhisselam, tabiri caizse erkek güzeliydi, yakışıklıydı, boyu posu böyle albenisi vardı, cazibeliydi. Meşhur ya, iman İslam, İhsan hadisi şerifi. En sonunda Allah resulü sahabeye sordu. Bu soruları soran kimdi, tanıdınız mı? Sahabe dedi ki Dıhye idi. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki 'hayır, o Dıhye değildi, o Cebrail kardeşimdi, size dininizi öğretmeye geldi' dedi. Demek ki görüntüde Dıhye ama gerçekte ne? Cebrail Aleyhisselam. Ayeti kerime, Meryem annemizle alakalı: 'Derken biz de ona ruhumuzu göndermiştik de tam bir insan olarak görülmüştü ona.' Cenab-ı Hak Meryem'e; bu bazı rivayetlerde ve hadisi şeriflerde Cebrail Aleyhisselam olarak geçer, Cebrail Aleyhisselam'ı gönderdi İsa'yı üflemek için ve Meryem annemiz onu bir insan suretinde gördü.

Çünkü Cenabı Hak Cebrail'i ona insan suretinde gördü ve meşhurdur ya Meryem dedi ki: 'Ben iffetli bir kadınım, benden uzak dur, eğer Allah'tan korkuyorsan' dedi ona. Ondan sonra Cebrail aleyhisselam açıkladı ona, dedi ki 'Ben Allah'ın elçisiyim. Ben sana bir oğul üflemeye geldim, ben Allah'ın elçisiyim.' dedi. 'Allah'tan kork' diye. Meryem annemiz öyle söyledi ki tabiri caizse Cebrail aleyhisselamın tüyleri diken diken oldu. Hani biz öyle tabir ederiz ya yani korkudan tüylerimiz diken diken oldu, irkildik, ürperdik. Cebrail Aleyhisselam'a öyle Allah'tan kork dedi. Cebrail Aleyhisselam tabiri caizse irkildi ve ondan sonra ona dedi ki ben Allah'ın elçisiyim. Demek ki bu varlık tecelliyatında mümkün. Cebrail Aleyhisselam insan suretinde görünebiliyor veya bir melek insan suretinde görünebiliyor, Dıhye suretinde görüldüğü gibi. Meryem annemize bir insan silueti şeklinde Cebrail aleyhisselamın göründüğü gibi.

Demek ki biz baktığımızda onu insan şeklinde görebiliriz ama hakikati melek olabilir. İnsan şeklinde görebiliriz ama hakikati cinni olabilir. İnsan şeklinde görebiliriz ama hakikati şeytan olabilir. Bunun hakikatini görecek göz gerek. Eğer o göze tabi değil isekherkes ne görüyorsa onu görürüz. Niçin bir olayda iki şahit gerekir? Niçin kadınlardan dört şahit gerekir? Kadınlar daha duygusal çünkü. Onlar daha farklı görebilirler. Onların çabuk maneviyatları açılır. Erkeklerden daha çabuk açılır, daha çabuk kapanır. Anında onlar hal anlatmaya başlar, erkekler de der yalan söylüyor bu ya! Onların çabuk açılmıyor ya! Bazen olur, mesela adam derviş, işte bir yıl, iki yıl, üç

yıllık, dört yıllık derviş, ondan sonra, tık yok adamda. İşte hanımını derviş etmek için uğraşıyor, çaba sarf ediyor, bilmem ne, bir sürü şey yapıyor, hanımı geliyor, bir sohbete kalıyor, bir zikrullah yapıyor, ben halimde böyle gördüm, zikrullahta böyle gördüm, adam diyor yalan söylüyor ya! Ha sen söylesen, yalan söylüyor diyeceksin o diyeceğin olacak mıydı?

En güzelini de bizim İzmitli Gürcan söyledi. Kendi burda yok ama helalleşirim onunla. Efendim, bu nasıl bir iş dedi. Ne oldu Gürcan dedim. Dervişlik yapan benim, rüyayı gören bizim hanım dedi. Şey de atladı, bizim Cemil. Sen dedi yanlış yerde yatıyor olabilirsin dedi. Dervişlik yapan benim dedi, derse gelen, ders çeken, zikrullah yapan benim, ondan sonra, rüyayı gören bizim hanım, dedi ondan sonra. Oğlum ne yapıyorsun dedim, tecelliyat öyle demek ki dedim ben. Vallahi bilmiyorum dedi. Ondan sonra Cemil atladı Yer değiştirin olmazsa dedi. Hani hanımın yattığı yerde görünüyordur gibisinden! Olur böyle şeyler. Kadınlar çünkü çabuk hal görüyorlar gerçekten de. Yani bu böyle şeyle, tecrübeyle sabit. Erkeklerde alma verme çok ya, borçtu, harçtı, dertti, ev bakacak, elektrik parası, su parası, şu parası, bu parası... Adamların işi çok! Adamlar dünyaya daha fazla meyilli. Kadınlar biraz kendilerini maneviyata attı mı tamam, kanatsız uçuyorlar. Bizimkilere beş kanat tak, şurdan heykele inemiyor bizimkiler, yolda düşüyorlar. Ama öbürküler kanatsız uçuyorlar maşallah. Allah muhafaza eylesin. İşte normalde demek ki o öyle, bu böyle görünebilir mi? El-cevap görünebilir. Sufilerde bu çok önemlidir. Sufi dünyada bu çok önemlidir.

"***Musa'ya göre sopasının adı asa, Yaratan yanında ejderha idi.***"

Musa Aleyhisselam'a bir asa verdi. Kim verdi asayı? Kimin yanına gitmişti, kimin koyunlarına baktı? Adama bir tokat vurdu, adamın birisine, adam öldü. Sonra kaçtı, kimin yanına gitti? Efendim? Şuayp'in yanına. Biraz Peygamberler tarihi okuyun. Şuayp'in kızıyla tanıştı. Nerde? Çeşmenin başında. Ah o çeşme başları! Ondan sonra Ferdi'den dinle 'Çeşmenin başına gitmez olaydım.' Şuayp'in kızını da nerde gördü? Çeşmenin başında gördü. Ona yardımcı oldu. O da dedi ki tabiri caizse beğendi Musa'yı. Dedi ki babama yardım et, babamın koyunları var. Gitti Şuayp'in yanına. Şuayb aleyhisselamla anlaştı. Asayı ona kim verdi? Şuayb aleyhisselam verdi. Bildiğiniz asa. Ama öyle süslü asalardan değil. O var ya hani tarihi tasavvuf, ondan sonra, ehlinin kullandığı böyle bir çatallı bir arsa var ya, kocaman, boylarından fazla, hani böyle küt küt gidiyorlar. İşte öyle bir asa. Yani asa dediğimde şimdi baston değil. Asa ayrıdır, baston ayrıdır. Şimdi baston kullanıyorlar. Baston değildir sünnet olan. Sünnet olan asadır. Aynı o şekilde, hani böyle, böyle bir kıvrımlığı var ya, aşağı doğru geliyor, bunun gibi. Asa o. Kim verdi? Şuayb Aleyhisselam verdi. Ona bir asa verdi. Neden?

Koyunları güdüyor ya. Hani meşhur ya kıssa, Cenab-ı Hak sordu, 'ya Musa, elindeki nedir?' Asadır demedi. Nerde? Tur-i Sina'ya gittiğinde. Dedi ki:'Ben bununla hayvanlarıma dedi ağaç dallarını silkelerim, buna yaslanırım, buna dayanırım, bununla hayvanlarımı yırtıcı hayvanlardan korurum, bununla şunu yaparım, bununla bunu yaparım. En sonunda bu asadır Ya Rabbi' dedi.

Diğer peygamberler dedi ki bunu Miraç hadisesinde Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri naklediyor, peygamberlerin konuşmalarını. Diğer peygamberler dediler ki 'ya Musa, Allah'ın önünde neden bu kadar sözü uzattın da edepsizlik ettin', dedi ki 'ben sevgiliyle bir kelime daha nasıl fazla konuşabilirim diye düşündüm, biraz daha onunla zaman geçirmek için böyle anlattım' deyince herkes sustu. O asa, bakın Şuayb'ın elinde, tahtadan bir ağaçtan bir asaydı. Musa'nın elinde de ağaçtan bir asaydı. Ağaç dalı ve Musa aleyhisselam Firavun'un karşısına çıktı, Firavun'un karşısına çıkınca, Firavun'un müneccimleri, Firavun'un dalkavukları, yalakları, salakları, büyücüleri, Firavun'un avanesi yarıştılar ya, dedi ki kim maharetini gösterecek? Musa aleyhisselam dedi buyrun siz gösterin, onların çok hoşuna gitti. Çünkü onlar sihirle büyü ile ilgileniyorlardı. Dediler ki Musa'nın gözünü biz boyarız burda. Bütün herkes sihirlerini yaptılar, kırkı birden her şeyini attı. Cenab-ı Hak Musa'ya vahyetti. Dedi ki: 'Elindeki değneği, elindeki asayı Allah'ın ismini an, at.' Musa(a.s) da 'Bismillahirrahmanirrahim' dedi, asayı orta yere attı, asa kocaman bir ejderha oldu, başladı oynamaya. Canlı, kocaman bir ejderha olup bütün müneccimlerin, büyücülerin büyülerini, hepsini de yutuverdi. O kocaman ejderha olunca, Musa aleyhisselam korktu, bıraktı, kaçmaya gitti. Tabiri caizse kaçtı. Cenab-ı Hak durdurdu onu. Dedi ki 'dur ey Musa, dur!' Durdu. Dedi ki: 'Korkma, sen benim katımda peygambersin. Benim peygamberlerim korkmaz.' Ondan korkuyu attı ve müneccimler dediler ki asanın yaptığına Musa da şaştı. Musa'nın Rabbine iman ettik dediler. Görüntüde neydi? Bir odun, görüntüde odundu ve Şuayip onu elinde, odun olarak elinde taşıdı onu. Ondan sonra çobanlığını yapacak olan Musa'ya verdi. Musa da elinde odun olarak onu taşıdı. Bir asa olarak taşıdı. Sonra Firavun' un önüne gittiğinde onun önüne atınca kocaman bir ejderha olunca kendisi de korktu, kaçtı. Demek ki görüntüde asa, gerçekte ne? Ejderha ama görüntüde ne? Asa.

Nice o zaman bizim sopa olarak gördüklerimiz ejderhadır, ejderha gördüklerimizde sopadır. Nice kuvvetli gördüklerimiz zayıftır, zayıf gördüklerimiz çok kuvvetlidir. Nice insan suretinde melek vardır, bilemeyiz. Nice insan suretinde şeytan vardır, bilemeyiz. Nice insan suretinde kâfir cinni vardır, bilemeyiz. Nice insan suretinde mümin vardır, bilemeyiz. Biz onu insan suretinde görebiliriz. Nice insan suretinde insanlar var, hayvandan daha

aşağı mahlûk. Kur'an'la sabit, hayvandan daha aşağı mahlûk ama insan suretinde. Onun hayvandan daha aşağı mahlûk olduğunu görecek göz gerek.

O zaman niceleri vardır ki bir şeyin görüntüsü, görünüşü bize pek tatlı gelebilir, tabii gelebilir. Bir çocuk için deniz suyu da sudur, göl suyu da sudur ancak onu içince tadını fark eder. Çocuk gitse deniz suyunu ne görür? Tatlı su olarak görür. Çünkü gördüğü su hep tatlıdır. Ne zaman denizden içince onun normalde tuzlu su olduğunu o zaman anlar. Öbür türlü görünüşte tatlıydı, tuzluydu, şekerliydi sirkeliydi... Su sudur, ancak tadan suyun evsafını öğrenir, öyle değil mi? Bu da onun gibi, nice şeyler vardır ki görünüşlerine bakar, öyle konuşuruz. Öyle onları biliriz.

"Bu âlemde Ömer'in adı puta tapandı. Hâlbuki ta 'elest'te onun ismi mümindi"

Yani baktığımızda Ömer, Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) , peygamberliğini ilan edince küfür ehli idi ama elestte, ruhlar âleminde, mümin idi. Ebu Cehil'in adı Ebu'l Hikem'di Muhammedi Mustafa (s.a.v) tecelli edinceye kadar. Neydi? Ebul Hikem, yani hikmetin babası ama Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri tecelli edince, o cehaletin babası olduğu çıktı meydana ama o güne kadar hikmetin babası olarak görünüyordu.

Demek ki nice görüntüde kâfir olan bilinenler vardır, gerçekte mümindir, nice bizim görüntüde mümin gördüklerimiz vardır ki hakikatte kâfirdir. Bilemeyiz. Nasıl hakikatte kâfirdir? Biz onu görüyoruz, namaz kılıyor, harika! İçini biliyor muyuz? Hayır. Bizim gibi namaz kılıyor, hakikatte biz içini görüyor muyuz? Hayır. Bizim gibi oruç tutuyor, hakikatte içini biliyor muyuz? Hayır. Harika Kuran-ı Kerim okuyor, hakikatte biz onun içini biliyor muyuz? Hayır. Bunun gibi.

"Bizim yanımızda adı meni olan şey, Hak yanında şu benlikte zahir olan suretti."

Biz onu böyle küçücük bir meni görüyoruz ama gerçekte hakkın katında suret, insan sureti ama küçücük meni. Bir hücre, bildiğiniz hücre, küçücük hücre, mikroskopla görünen bir hücre ama o hakikatte hak katında, insan sureti. Bütün insan onun içinde saklı gizli.

"Bu meni yokluk âleminde vardı, eksiksiz, artıksız aynen Allah'ın ilminde mevcuttu. Hâsılı Allah indinde sonumuz ne olacaksa hakikatte adımız o olmuştur."

İlm-i İlahide Allah bizim ne olacağımızı biliyor. İlmi ilahide, son nefeste biz iman ile mi göçeceğiz, yoksa imansız mı göçeceğiz, İlm-i İlahide Cenab-ı Hak bildiğini yazdı oraya ama görüntüde Müslüman olarak gördük mü? Evet. İlm-i İlahi'de eğer Müslüman değil ise o son nefesinde küfre gidecek.

Biz onun son nefesinde küfre gidip gitmeyeceğini bilmiyoruz ama Allah biliyor. O son nefesinde iman edecek, bilmiyoruz. 'Kâfir yaşadı, mümin öldü', hadisi şerif. 'Mümin yaşadı, kâfir öldü', hadisi şerif. Nasıl? O son, hayatının son döneminde isyan etti, hayatının son döneminde tövbe etti. Bilemeyiz ki!

Hadisi şerif, uzun biraz ama hakkınızı helal edin; Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi'de geçiyor: 'Biriniz yaratıldığında, birinizin yaratıldığı zaman annesinin karnında kırk gün nutfe, sonra kırk gün kan pıhtısı olarak, sonra da kırk gün bir çiğnem et olarak cem edilir. Sonra Allah ona dört kelime ile bir melek gönderir. Rızkı, eceli, ameli, şakı veya sakı olduğu yazılır. Sonra ona ruh üfürülür. Kendinden başka hiç bir ilah olmayana yemin ederim ki biriniz kendisiyle onun yani cennetin arasında bir arşın kalana kadar cennet ehlinin ameli gibi amel eder. Derken yazgı onu geçer ve ölmeden önce cehennem ehlinin ameli gibi amel eder ve cehenneme girer. Şüphesiz biriniz kendisiyle onun cehennemin arasında bir arşın kalıncaya kadar cehennem ehlinin ameli gibi amel eder de yazgı onu geçer de cennet ehlinin ameli gibi amel eder ve cennete girer.' Biz ilmi ilahiyi bilmiyoruz. Başka bir hadisi şerifte de: 'cennetlik olanlar cennetlik amel işlerler, cehennemlik olanlar da cehennemlik amel işlerler, onlar onu severler' der. Demek ki biz işin hakikatini bilmiyoruz. O yüzden biri normalde gerçek manada mümin mi kâfir mi olduğuna da hükmetme noktasında değiliz. Allah bizi affetsin inşallah. Allah, devam ediyoruz Hz. Pir'den:

"Allah, insana akıbetine göre bir ad koyar, halkın taktığı ödünç ada göre değil. Âdem'in gözü Allah'ın pak nuru ile gördüğünden adların hakikati ve içyüzü ona ayan oldu. Melekler onda Hak nurunu görünce hepsi ona yüzüstü secdeye vardılar. Adını andığım şu Âdem'i kıyamete kadar öğsem, vasıflarını saysam yine öğmekten acizim. Âdem bunların hepsini bildi fakat kaza gelince nehyi bilme yüzünden hataya düştü."

Âdem bütün esmaları bilirdi, meselenin iç yüzünü de bilirdi ama ne yazık ki ne yazık ki ona kaza tecelli edince hataya düştü. Bakın hata olarak nitelendiriyor. Hz. Pir onu. Bununla alakalı benim çok hoşuma giden bir hadisi şerif var. Yine Miraç hadisesinden, Musa aleyhisselam ile Âdem aleyhisselamın arasındaki konuşma. Bu konuyu şerh eden harika bir konuşma: 'Musa dedi ki: 'Sen Allah'ın kendi eliyle yarattığı, ruhundan üflediği, meleklerine secde ettirdiği, cennette iskân ettirdiği, sonra işlediğin bir hatadan dolayı yeryüzüne indirdiği Âdem'sin.'dedi Âdem Aleyhisselam'a. Âdem ona cevap verdi. Âdem'in cevabı: 'Sende Allah'ın risalet ve kelamı ile seçtiği, içinde her şeyin açıklaması bulunan levhaları verdiği, kendine yaklaştırdığı Musa'sın. Söyle bakalım, Allah Tevrat'ı ben yaratılmazdan kaç sene önce yazmış?' Bakın henüz daha Âdem yaratılmadan önce, Cenabı-ı Hak

Tevrat'ı yazmış. 'Musa dedi ki '40 yıl önce.' Bu nerenin kırk yılı belli değil yalnız ha. Bu dünyanın kırk yılı mı cennetin kırk yılı mı arş-ı alanın kırk yılı mı, levh-i mahfuzun kırk yılı mı yoksa ruhların yaratıldığı perdenin kırk yılı mı yoksa ruhlar yaratılmazdan önceki hangi perdenin kırk yılı belli değil. Böyle kendi kendinize hemen dünyaya bağlamayın bunu, sakın ha! Evet, Dedi ki kırk yıl önce. 'Âdem dedi ki: 'Peki orada Âdem Rabbine asi geldi ve yolunu şaşırdı kaydına rastlamadın mı?' Yani Tevrat'ta sen bu konuyu bilmiyor musun, rastlamadın mı? Henüz daha Âdem yaratılmazdan kırk yıl önce Tevrat yazılmış, diyor ki sen bunu orda okumadın mı? 'Evet dedi. Beni yaratmadan kırk yıl önce, Allah beni yaratmadan kırk yıl önce Allah'ın hakkımda yazıp takdir ettiği şeyi işlememden dolayı mı beni kırıyorsun deyince Musa verecek cevap bulamadı.' Nesai hariç altı hadis imamı bunu nakletmiş. Bazı rivayetlerde diyor ki Âdem Musa'ya galip geldi bu tartışmada. Âdem Musa'ya galip geldi.

Demek ki bir şey Âdem'e takdir edilmiş. O yasaklanan alana, yasaklanan ağaca, yasaklanan meyveye, her neyse bu, işte Tevrat'ta farklı, İncil'de farklı bu konuda söylemler var. Yani Hıristiyan mitolojisinde veya Hıristiyan geleneğinde, kültüründe biraz farklı, işte Musevi geleneğinde, Musevi mitolojisinde farklı böyle bu konuda ama Âdem bir ağaca mı yaklaştı meyveyi mi yedi ağaca yaklaştı da mı öyle oldu veya ne oldu, bununla alakalı değişik söylemler var ve Taha 120-121'de de: 'ama şeytan ona vesvese verdi ve ey Âdem sana ebedilik ağacımı ye, yok olmayacak bir mülkü göstereyim mi dedi. Bunun üzerine ikisi de ondan yediler.' Demek ki onlarda böylece ne oldu? Cenab-ı Hakkın kazası onların üzerinde tecelli etti. 1250. beyitten devam edeceğiz inşallah. Siz uyumaya başladınız, demeyeyim ama böyle bazılarınıza günün yorgunluğu basmaya başladı artık, o yüzden sohbet de biraz uzun oldu, hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah cümlenizden razı olsun. Sürç-i lisan ettiysek affola. Rabbim cümlemizi Kur'an ve sünnet seni sımsıkı yapışanlardan eylesin inşallah. El- Fatiha maassalavat. Amin.

https://youtu.be/zHaetPt4LAQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1250-1263. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim cümlemizi ve bütün Ümmeti Muhammedi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayanlardan ve yaşatanlardan ve mücadelesini verenlerden, batılı batıl bilip batıldan uzak duran ve batılla mücadele eden, Kuran ve sünnete sımsıkı yapışan ümmetlerden eylesin inşallah…Mesneviye devam 1250. beyitten:

"Acaba bu nehiy, haram olduğundan mıdır yoksa korkutmak için mi? Gönlünce tevili üstün tutunca kendisi hayretteyken tabiatı, buğdaya doğru koştu. Bahçıvanın ayağına diken batınca hırsız fırsat buldu, esvabını çalıp kaçtı."

Hani Cenab-ı Hak Adem'e dedi ya hani acaba bu nehiy haram olduğundan dolayı mıdır diye. Nehiy neydi? Bu ağaca yaklaşma! Cenab-ı Hak o ağaca yaklaşmayı nehyetti. Bu nehiy. Hz. Pir diyor ki acaba bu nehiy diyor haram olduğundan mı yoksa diyor korkutmak için mi tevile mi gitti. Adem Aleyhisselam ağaca yaklaştı ya, yani burda ne var? Bir nehiy var. Nehiy ne, mesela yasaklanma. Örneğin işte fuhuşa yaklaşmayın veyahut da faize yaklaşmayın veyahut da harama yaklaşmayın. Bakın bunların hepsi de nehiy veya içkiye yaklaşmayın, nehiy. Haramlarla alakalı, yaklaşmayın vardır. Yaklaşmayın nedir? Yani sen ondan uzak dur. Yakın dahi durma ona. Bu ne? Yakınlaşırsan şüpheli, kayabilirsin, yaklaşma. Hani İslam'da bir şey haram olunca ona yakın durmak da haramdır. Kumar yaklaşma, uzak dur ondan veya içki, yaklaşma uzak dur veya uyuşturucu bugünün müptelası

bugünün büyük bir belası uyuşturucu belası. Uyuşturucu belası! Ülkede son on yılda, sadece tedavi olmak isteyenler %3600 artmış, %1800 kullananlar artmış, on yılda! Bu son bir de 3-4 yıldır bunlar açıklanmıyor. Zaten yakında TUİK'i de kaldırırlar. Açıklanmıyor, son dört yılın, son beş yılın bu şeyleri normalde açıklanmıyor. Yani 2016'ya kadar var ya da ben ulaşamıyorum, bilmiyorum. Bilmiyorum, 2016'ya kadar bunlar. 2016'dan sonrasını göremiyorum, uyuşturucu ile alakalı, içki ile alakalı olan TUİK açıklamalarını, yayınlarını, bilmiyorum. Bakın yaklaşmayın dediğinde sadece ona değil, ona giden bütün yollar da yasaktır, yaklaşma. Ona giden yollar da yasaktır.

Şimdi Hz. Pir diyor ki acaba bu nehiy haram olduğundan mı yoksa korkutmak için mi diyor. Hz. Adem burdan tevil etti diyor. 'Gönlünce tevili üstün tutunca kendisi hayretteyken tabiatı buğdaya doğru koştu gitti.' Tevili üstün tuttu, yaklaşma deyince yaklaşmamayı tercih etmedi, tevil etti. Yani bu normal kesin, kati haramlar hükmünden değil. Yaklaşmayın. Yani uzak dur ondan. Bunu tevil etti, kesin haram gibi görmedi, öyle söylüyor. Kesin haram gibi görmedi. Hani peygamberlerin küçük zelleleri denir ya, zelle, küçük zelle, yani haram değil, günah değil, zelle, hata, kusur. Adem Aleyhisselam'ın ağaca o yaklaşmayın, denilen şeye yaklaşmak olarak nitelendirilir. İşte diyor 'bahçıvanın ayağına diken batınca hırsız fırsat buldu esvabını çaldı gitti.' Hani bahçıvanın ayağına diken batarsa elbisesini, osunu busunu düşünmez ya ayağına bir şey battı bir kimsenin veyahut da birden eliniz kesildi, birden bir tarafınız yandı, birden bir şey oldu, siz o esnada bir şey düşünmezsiniz. Bunu Ağustos depreminde görmüştüm ben. Bir deprem olunca insanlar gece nasıl yatıyorlarsa sokaklara öyle çıkmışlardı. Hani o esnada elbisesini düşünmedi hiç kimse, üzerinde bir şey var mı yok mu diye düşünmedi. Can korkusuyla komple sokaklara attılar kendini. Bir kimsenin canı birden acır, bir şey olursa, hızla kendini ileri doğru atar, kendini bir yere atar. Diyor ki o esnada Adem aleyhisselam burda tevile yönlendi diyor kendince Hz. Pir. Diyor ki tevile yönelince hani kesin, kati haram hükmünden değil, tevil etti diyor onu diyor, o yüzden diyor ayağına da diken battı dediği o. O esnada tevil etti, meyveyi yedi ama şeytan yapacağını yaptı. Şeytan ne yaptı? Sonuçta onu aldattı. Allah muhafaza eylesin ve şeytan nasıl aldattı? Şeytan ona vesvese verdi.

Adem'in gönlü vesveseye açıksa hepimizin gönlü vesveseye açıktır. Kendinizi vesveseye kapalı görmeyin. Bir kısım sufiler, burda tabiri caizse vartaya düşerler. Gönüllerinin şeytanın vesvesesine kapalı olduğunu iddia ederler veya söylerler bu doğru değil. Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin haricinde, bütün insanların gönülleri, şeytanın vesvesesine açıktır. Çünkü zaman zaman başka peygamberlerin de gönüllerine

böyle vesvese verdiği oldu. Adem'de var, diğer peygamberlerde de küçük küçük oldu. Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'de yok. O hiç hata ve günah işlemedi, hatasız. Bizim bu noktamızdan da rahatsızlar. Bakın şimdi çocuklarımıza imam hatiplerde, ilahiyat fakültelerinde, diyanet kürsülerinde, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hata yaptığını, bazıları günah işlediğini ve onun da tövbe edip Allah'ın onu affettiğini söylüyorlar. İmam hatiplerde bu öğretiyi veriyorlar. İlahiyatçılar bunu söylüyor Türkiye'de, diyanet bu konuda yayın yapıyor böyledir diye ama İmam-ı Azam'ın fetvası duruyor. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kim günah işlediğini söylerse küfür ehlidir diyor. Evet ama bizim çocuklarımıza bunu öğreti olarak veriyorlar şimdi. İmam hatibe giden bir çocuk din dersinde bunu öğreti olarak alıyor, ilahiyat fakültelerinde bunu öğreti olarak alıyorlar. Bunu söylüyorlar, bunu savunan ilahiyat profesörleri var. Bunu savunan diyanetin içerisinde müftüler var, profesörler var, doçentler var bunu savunan! Hayır! O hiç heva ve hevesinden konuşmadı, ayetle sabit. Ayetle sabit! O hiç heva ve hevesinden konuşmadı. Bu ayete rağmen bunu söyleyenler var. O yüzden bu ayete rağmen söylediklerinden dolayı küfür. Allah muhafaza eylesin ama geçmiş peygamberlerde bu vesvese var mıydı? Evet ve bütün insanlıkta bu vesvese olur mu? Evet. Sûfileri ilgilendiren, sufilerde de bu vesvese olur mu? Evet. Şeytanın vesvesesine açıktır bütün herkes.

Bunun ilacı nedir? Allah'ı zikirdir. Bunun ilacı Allah'ı zikirdir. Allah'ı zikreden bir kalp oluşunca, evet o esnada kalpte zikrullah tecelli edince şeytanın vesvesesine kapı kapanır. Öbür türlü kapı açıktır. Allah muhafaza eylesin.

'Şeytan ona vesvese verdi ve ey Adem sana ebedilik ağacını ve yok olmayacak bir mülkü göstereyim mi dedi.' E daha önce de dedim böylece onların ikisini de baştan çıkarıp aldattı diyor Araf Suresi, ayet 22' de de. Bunu daha önceki derslerde söyledim. Ne yaptı? İkisini de baştan çıkardı, ikisini de aldattı. Araf 21'de diyor: 've doğrusu ben size öğüt verenlerdenim diye ikisine yemin etti.' Şeytan ne yaptı? Ben size öğüt verenlerdenim dedi, yemin etti onlara. Böylece onu aldattı. Ha demek ki birisi gelir size Kur'an ve sünnetin dışında bir şeye ben size nasihat edenlerdenim, ben size doğruyu söyleyenlerdenim der, yemin eder veya Kur'an ve sünnetin dışında bir şeyi ben sizin iyiliğinizi düşünüyorum, ben senin iyiliğini düşünüyorum der, sana söyler. Bir şey Kuran'a, sünnete, imamların içtihadına uygun değilse dini değildir o. Onun dinle alakası yoktur, heva heves. Allah muhafaza eylesin ve normalde Cenab-ı Hak malum Adem'e ve eşine dediydi ki cennette istediğiniz gibi yeyin, için, dolaşın, gezin, keyfedin tabiri caizse ama dedi yani işte ağaç olduğu söyleniyor. Herkes bu konuda müteşabih bir şey, bir

tevili var, yani kadim bir tevil olanlar, işte kimisi diyor ki ta İsrailiyetten gelen hani Musa aleyhisselamın Tevrat'ından ve Musa'dan gelen ve İncil'den gelen veya ondan önce İbrahimîden gelen bilgiler, insanlık var olduğundan beri gelen bilgiler, kimisi diyorlar herkes şimdi bunlarda farklı farklı teviller var. Yok işte şeydeki, ne o cennetteki buğday ağacıydı, işte böyle parlak kocaman bir buğdaylı, böyle şu kadar büyüklükte falan ellerimi görüyorsanız, işte böyle hani bir top kadar, böyle buğday tanesiydi onu yedi. Kimisi diyor ki bu ağaç ebedilik ağacıydı, ona yaklaştı. Allah'ın sırrı meydana çıktı. Kimisi diyor ki bu ağaç normalde farklı bir ağaçtı. Bütün kainatın bütün ilmi ondaydı, o ağaca yaklaştı gibi gibi… Birçok bu konuda tevil var. Bu tevillere baktığınızda boğulur kalırsınız. Bakın bu tevillerin hepsine baktığınızda boğulur kalırsınız. Kendi kendinize de böyle bunun üzerinde artık böyle neydi öyle miydi böyle miydi diye hatta size bile vesvese gelebilir. Çok basit, Allah bir şeye yaklaşma demiş, Adem aleyhisselam da yaklaşmış. Bu kadar. Her şey olabilir, ağaç da olabilir, her şey olabilir. İşte böyle ona yaklaşınca, o hatayı yapınca ardından da böyle hata yaptığını anlayınca artık o kimse ne yaptı? Adem(a.s) çok pişman oldu ve şeytan onu bununla kandırdı.

"Adem hayretten kurtulup tekrar yola gelince gördü ki hırsız eşyayı iş yerinden götürmüş."

Yani şeytan onu hataya, kusura sürüklemiş. Şeytan istediğini ondan almış. Şeytan ona istediğini yaptırmış. Ondan sonra Adem dedi ki:

" 'Rabbena inna zalemna' deyip ah etmeye başladı. Yani 'karanlık bastı, yol kayboldu' dedi."

Hani 'Rabbena inna zalemna' ne demek? Ya Rabbi, biz kendimize zulmettik demek. Adem aleyhisselam ne yaptı? Biz kendimize zulmettik dedi. Ağlayıp inlemeye başladı ve tabii bu değişik hadisi şeriflerde uzun bir tövbedir bu. Bunun böyle değişik rivayetleri de var Cenab-ı Hakkın Adem'in üzerinde, diline verdiği değişik rivayette dualar ve tövbeler var. Ben onlardan birisini aldım, bu farklı eserlerde, farklı hadis kitaplarında, farklı bu duayı bulabilirsiniz. Hep beraber de amin diyelim inşallah. Adem Aleyhisselam'ın ağzından dua etmiş olalım:

'Allah'ım senden başka ilah yoktur. Seni teşbih eder, sana hamd ederiz. Rabbim, ben nefsime zulmettim, sen beni bağışla. Sen bağışlayanların en iyisisin. Allah'ım, senden başka ilah yoktur. Seni tesbih eder ve sana hamd ederiz. Rabbim, ben nefsime zulmettim, bana merhamet et. Muhakkak ki sen merhamet edenlerin en hayırlısısın. Rabbim, senden başka ilah yoktur. Seni tesbih eder ve sana hamd ederim. Rabbim ben nefsime zulmettim. Bana tövbeyi nasip et. Muhakkak ki sen Tevvab ve Rahimsin.'

Amin, ecmain! Ve Cenab-ı Hak yine ayeti kerime ile 'şüphesiz ki Tevvap ve Rahim odur, o' diye yani Cenab-ı Hak kendisine tövbe eden Adem'i ve Adem'in sulbünden gelen bütün Adem'in çocuklarını tövbe ederlerse kendilerinin tövbelerini kabul edeceğini; 'onlar bilmezler mi ki Allah muhakkak kullarından tövbeyi kabul eder.' (Tövbe-104) ve yine Cenab-ı Hak buyuruyor, Nisa, ayet 110: 'Kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder de sonra Allah'tan mağfiret dilerse Muhakkak ki Allah Gafur ve Rahim olarak bulur Allah'ı.' Yine Furkan, ayet 71: 'Kim de tövbe eder ve salih amel işlerse muhakkak ki Allah'a tövbe etmiş olarak döner. Ve buna benzer birçok ayeti kerimeler vardır ki kim tövbe eder geri dönerse Cenab-ı Hakkı affedici olarak görür ve bulur ve kim tövbe eder günahından geri dönerse Rabbim onu tertemiz eder. Hiç günah işlememiş gibi eder. Bu da hadis-i şerifle sabit ve kim tövbe eder geri dönerse Cenab-ı Hak onun yapmış olduğu yanlışlıkları, eksiklikleri hayra çevirir. Rabbim cümlemizi tövbe eden ve tövbeleri kabul olan kullarından eylesin. Önemli olan tövbe etmektir. Önemli olan bakın, önemli olan tövbe edip geri dönebilmektedir. Çünkü tövbe eden kimse Allah'a karşı kibirliliği kenara bırakmış, Allah'a karşı küstahlığı kenara bırakmış, Allah'a karşı edepsizliği, hayasızlığı, dik başlılığı kenara bırakıp nefsine galip gelip Ya Rabbi beni affeyle deme noktasına gelip Allah'a boyun bükmüş kimsedir.

O yüzden Cenab-ı Hak kim kendisine boyun büker, kim kendisine yalvarır yakarır, kim kendisinden bir şey isterse Rabbim onun istediğini verir, tövbesini kabul eder, onu hiçbir günahsız bir şekilde huzuruna alır. Rabbim cümlemizi son nefesine kadar tövbe eden kullarından eylesin. Çünkü Cenab-ı Hak tövbe edenleri sever. Bakın bunun altını da çizin. Cenab-ı Hak tövbe edenleri sever. Sadece tövbe edenlerin tövbesini kabul etmekle kalmaz, Allah tövbe edenleri sever. O yüzden sufiler her gün tövbe ederler. Allah tövbe edenleri sevdiği için Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri günde en az yüz kez, bir rivayette yetmiş kez Allah'a tövbe ederdi. Allah'a tövbe etmeyen kimse küstah. Allah'a karşı kibirli. Allah'a karşı saygısız. Allah'ı tanımayan bilmeyen bir kimsedir. Cehenneme odun olur o. Allah'a tövbe etmeyen kimse, cehenneme odun olur.

O yüzden sufi virdlerinde muhakkak tövbe vardır. En azı: 'estağfurullah el-azim' demektir. En azı! Bizim derslerimizde 'sübhanallahi ve bihamdihi sübhanallahil azim ve bihamdihi estağfurullah el azim' Amin! 'Kim bunu günde yüz sefer söyler ise deniz köpükleri kadar günahı olsa Allah onu affeder.' Hadisi şerif. Hadisi şerif! Tövbe edenin Cenab-ı Hak tövbesini kabul eder. Şek şüphe yok. Burdaki şüphe şeytanın vesvesesidir, muhakkak her gün tövbe zikrinize devam edin, muhakkak! Es geçmeyin. Ya seherin

başlangıcında, günün başlangıcında ya da günün sonunda, ya da hem başında hem sonunda. Tövbesiz gününüz olmasın. Allah muhafaza eylesin.

"Bu kaza güneşi örten bir buluttur. Aslan ve ejderha bile ondan feryat figan etmektedir."

Bu kaza yani Adem aleyhisselamın başına gelen şey, kaza. Bir başkasının başına da gelir, bu kaza. Yani kazayı bir güneşin önünde bulut gibi görün. Nasıl güneşin ışığını bulut kesiyorsa aydınlanmasını kesiyorsa ama geçici, bir şey başınıza gelecekse biz buna iman ederiz. Bildiğin bilmez olur, gördüğün görmez olur. Aklın yetmez olur. Hani derler ya, lal oldum kaldım diye, lal olur kalırsın. Sakın ha yapmış olduğunuz günahları, hataları, kusurları, bunun arkasına sığınmayın, tövbe edin. Adem'in şeytandan üstünlüğü şu; Adem hatayı, kazayı kendi nefsine aldı. Dedi ki bunu sen emredip ben yaşadım demedi. Bu cebriye olurdu. Bunu sen yazdığın için yaşadım deseydi cebriye olurdu. Sen yazdığın için bu geldi benim başıma deseydi, farklı türlü baksaydı bu kaderiyle olurdu. Dedi ki bunu ben yaptım, sen bana buraya yaklaşma dedin, ben nefsime uydum yaklaştım dedi. Hatayı kusuru kendisine aldı. Şeytan kendisine almadı. Şeytan kendisine aldırmaz. Bu bizim kardeşlerde de var. Bazen işte birisi şöyle sıkıntım var böyle problemim var, şöyle derdim var... Ben diyorum ki tevhide devam et, tevhide, la ilahe illallah demeye devam et. O bana şunu diyor, ben her gün diyorum ki! Allah Allah! Desem ki sen hakiki manada demediğinden böylesin, kırılacak gönlü. Sen yine de devam et diyorum ben şimdi, kalbini kırmak istemiyorum. Ben aslında Tevhide devam et diyorum, 'ben diyorum' diyor. Ben diyorum dediğinde ne oldu biliyor musunuz? Yani diyor ki bu tevhit beni korumuyor! Bu tevhit benim hastalığıma şifa olmuyor. Ben zaten her gün diyorum ki! Kabahat ne oldu? Tevhitte oldu. Ben söyleyemedim de olmadı. Ben hakiki manada zikredemedim, olmadı. Ben hakiki manada oturup da kalbimi yırtarcasına 'la ilahe illallah' diyemedim, olmadı! O her gün diyor zaten! O her gün çok dua ediyor zaten! O her gün çok namaz kılıyor zaten! Senin ona yani namazını dosdoğru kıl veyahut da tevhidi dosdoğru çek demene gerek yok. Neden? O zaten dosdoğru yapıyor! Yaptığı halde olmuyor! Yani tevhit yetersiz haşa! Kendinde arkadaşın kusur yok. Onun duası, tevhidi, namazı, zikri bitamam. Haşa Allah korumuyor onu! Demiyorum ki ben dosdoğru yapamadım!

Hani birisi geldi dedi rahatsızlığını söyledi, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ona dedi ki bal şerbeti iç. Ertesi gün tekrar geldi, tekrar ona dedi ki bal şerbeti iç. Üçüncü günü bir daha geldi, ona tekrar bal şerbeti iş dedi. O da dedi ki yani ben bal şerbeti içiyorum ama hani şifa

bulmuyorum. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki bunun karnı yalancı, karnı yalancı bunun. Ondan sonra akabinde Kur'an ve bal şifadır dedi. O hadis-i şerifin geldisi bu. Onun karnı yalancı dedi. Senin dilin yalancı. Sen tevhit çekiyorum yine başıma geliyor diyorsan dilin yalancı senin. Sen dua ediyorum yine olmuyor diyorsan, senin duan da yalancı, sen de yalancısın, dilin de yalancı. Tevhitte kusur arama. Dua ibadetinde kusur arama. Zikirde kusur arama. Namazda kusur arama. Sensin kusurlu. Allah'ta kusur arama. Sensin kusurlu. Adem kendisini kusurlu gördü. Ne dedi? 'Rabbena zalemna' dedi. 'Ya Rabbi! Ben kendime zulmettim' dedi. Demedi sen bana zulmettin diye Allah'a. Demedi bu kazayı sen benim başıma ördün. Demedi Cenab-ı Hakka bu gafleti bana sen verdin. Demedi Cenab-ı Hakka bunu sen yarattın, o ağaca yaklaşıncaya kadar veya o yasakladığın şeye yaklaşıncaya kadar sen yarattın demedi. Üzerine aldı.

İşte kaza gelecekse önüne bir bulut gelir ama sen onu üzerine al. Adem'in yolunu seç. De ki ben yanlış yaptım. De ki ben hata yaptım, de ki ben çok günah işledim, de ki ben çok yanlış yollara gittim, de ki ben doğruyu anlayamadım, de ki ben hakikate eremedim, de ki ya Rabbi, ben zayıf kulunum, bir sürü hatam, kusurum yanlışlığım vardır. Sen benim hatama kusuruma bakıp da beni cezalandırma. Merhametinle muamele et. Beni affet. Padişaha yakışan affetmektir. Biz zayıf kullarız. Bizleri affetsin inşallah.

"Kaza ve kader zuhur edince, bir tuzağı bile görmüyorsam, bu yolda cahil olan yalnız ben değilim ya"

Dedi Hüdhüd. Yani dedi ki kaza ve kader zuhur edince bir tuzağı bile göremem ben. O zaman da dedi bu yolda cahil olan ben değilim sadece. Kaza tecelli edince, o kader tecelli edince, muhakkak ki bir şey olacak, ben göremeyeceğim.

"Zorlamayı bırakıp feryadı figana koyulan kişi ne kutlu kişidir; o iyi bir işe sarılmıştır."

Yani o zaman ne bir kimse kaza kader onun başına bir şey getirdiyse, feryada figana koyul. Allah'a yalvarmaya başla, yakarmaya başla, dua etmeye başla, tövbe etmeye, zikrullaha devam et. Zikretmeye devam et. O yüzden ne olacak. Sen o kaza ve kaderin pençesinden yine seni kaza ve kader kurtaracak. Rabbim bizi onlardan eylesin.

"Eğer kaza seni gece gibi sararsa sonunda yine elinden tutacak odur. Yüz kere canına kastederse yine sana can veren, derdine derman olan kazadır. Bu kaza yüz kere yolunu kesse de yine senin çadırını göklerin üstüne

kurar. Seni eminlik mülküne götürmek için bu korkutmasını inayet bil. Bu sözün sonu gelmez, söz de uzadı. . Sen tavşanla aslan hikayesini dinle."

O yüzden başınıza bir kaza, bir şey gelecekse kader ağını ördüyse seni oradan kurtaracak olan yine o kader ve kazayı yazandır. Seni o kaza ve kaderin sarmalına düştüğünde onu hayra çevirecek olan, onu nurlandıracak olan, onu doğruya sevk edecek olan yine odur. Bir başkası değil. Sen Allah'ın ipine sımsıkı yapış. Başına ne gelirse gelsin, hangi darlıkta hangi sıkıntıda, hangi belada hangi musibette olursan ol, seni ordan kurtaracak olan yine o kaza ve kaderi tecelli ettiren Allah'tır. Sen asla ve asla ümidini kesme. Asla ve asla yeise düşme. Sen mücadeleye gayrete savaşmaya sevmeye, sevmeye, aşık olmaya Allah yolunda koşmaya devam et. Senin önünü açacak olan o. Önündeki engelleri aştıracak olan o. Önündeki engelleri kaldıracak olan o. Zalimleri durduracak olan o, zalimlerin tekerine çomak sokacak olan o, zalimlerin bineğini devirecek olan o, zalimleri bize musallat edecek olan da o.

O zaman biz mülkün sahibine yalvarırız. Ya Rabbi zalimleri helak eyle! Onları bizim başımıza musallat eyleme. Onları bizim başımıza musallat olmaktan bizleri koru. Bizleri de zalimlerin musallatında inim inim inleyenlerden eyleme. Amin. Çünkü Cenab-ı Hak her şeyi bir ölçüde yaratmış, ayeti kerime ve bizim emrimiz tekdir bir göz kırpması gibidir andolsun ki biz sizin benzerlerinizi hep helak etmişizdir. Şu halde bir düşünen var mı yaptıkları her şey kitaplarda kayıtlıdır. Küçük büyük her şey satır satırdır. Muhakkak ki muttakiler cennetlerde ve ırmaklardadır, doğruluk makamında güçlü bir hükümdarın katındadırlar.' O zaman her şeyi harfiyen kitabına yazılmış. Biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışız. Cenab-ı Hak her şeyi bir ölçüye göre yaratmış. Cenab-ı Hak her şeyi yazmış, silecek olan kim? O. Yazdığını değiştirecek olan kim? O. Belayı def edecek olan kim? O. Hastalığa şifa verecek olan kim? O. Derdimize derman olacak olan kim? O. Bizi yeniden dizayn edecek olan kim? O. Duamızı kabul edecek olan kim? O. Cennet onun, cemalullah onun, cehennem onun, hesap onun, kitap onun, mahşer onun. Biz de onunuz, dünya da onun, her şey onun. İstediğini hayra yönlendirir. Bütün dünya ayağa kalksa, bütün dünya senin hayrını önlemeye çalışsa, o hayrı istediyse senin üzerinde, senin yolunu açar. Seni hayır yolunda koştutturur. Hiç kimse sana mani olamaz. Sen yeter ki hayırda koşmaya kendin kasteyle, niyet et. Sen yeter ki Kur'an ve sünnet dairesinde yaşama ve yaşatma mücadelesi vereceğim de, niyet et. Senin önünü açacak olan Allah'tır. Hiç kimse senin önünü kapatamaz. Ancak senin hataların, yanlışlıkların, eksikliklerin, noksanlıkların senin önünde engeldir. Sen onlara tövbe et. Önündeki engelleri kaldır. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Rabbim cümlemize affı mağfiret eylesin, cümlemizi kendi yolunda devam eden kullarından eylesin inşallah. Canım kardeşlerim, haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Soru bitti, soru bitince konu da bitti zaten burda bir yere kadar işlemişim, onda kaldı. Önümüzdeki inşallah hafta konu başlığı Kuyuya yaklaşınca aslanın yanında tavşanın geri çekilmesi. Burdan inşallah devam edeceğiz. Salı günü yine Allah izin verirse Divan-ı Kebir okumasından devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Selamünaleyküm

https://youtu.be/CqAZDKLEbbQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1263-1275. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Mesnevi'den kaldığımız yerden devam ediyoruz 1263. beyit, konu başlığı:

"Kuyuya yaklaşınca aslanın yanında tavşanın geri çekilmesi:

Yani kuyuya yaklaşınca aslan, tavşan yavaş yavaş geriye durmaya başladı.

Kuyu yanına gelince aslan, tavşanın geri kaldığını gördü. Dedi ki: 'Niçin ayağını geri çektin? Ayağını geri çekme, ileri gel. Tavşan: 'Ayağım nerede? Elim ayağım kesildi. Canım tir tir titriyor, yüreğim yerinden oynadı. Yüzümün rengini görmüyor musun? Altın sarısı gibi. Rengim, ne halde olduğumu bildiriyor. Allah yüze bildirici demiştir. Onun için ariflerin gözü, yüze dalmış, kalmıştır."

Malum işte bir, ben yine kısaca bir özet geçeyim, bir aslan vardı ve ormanın kralı, ordaki hayvanlarla anlaştılar. Her cins hayvan her gün bir tane kendinden fedakârlık ediyordu, aslanın karnını doyuruyordu. Sıra tavşana gelince tavşan isyan etti, nereye kadar bu zulüm dedi. Bütün hayvanlar dediler ki yapma etme, başımıza iş açacaksın. Ama tavşan başkaldırdı aslana. Dedi ki, yok bu zulüm böyle devam etmez. Gitmedi sırası gelince, vakti gelince. Sonra hiçbir şey olmamış gibi gitti. Sonra aslana dedi ki: 'Ben senin yanına geliyordum. Yanımda da çok semiz bir arkadaşımı getiriyordum ama gelgelelim dedi yolda bir yankesici benim yolumu kesti, benim dedi arkadaşımı yedi, parçaladı. Ben canımı zor kurtardım. Aslan da büyük bir hiddetle ondan intikam almaya yola koyuldu ve tavşanın hilesini bilmiyor ve nereye getirdi tavşan? Onu bir kuyunun başına getiriyor yavaş yavaş ve baktı ki kuyunun başına gelirken tavşan geri duruyor. Sordu ona neden geri geliyorsun? Dedi ki benim elim ayağım kesildi, korkudan titriyorum. Bilmez misin dedi ondan sonra benim insanın yüzü, ne yaşadığını bildiricidir.

Yani Rahman suresi ayet 41: 'Suçlular simalarından tanınırlar.' Suçlular simalarından tanınırlar. Tabii bu ayeti kerimeye baktığımızda mahşer için söylendiğini tefsir etmişler. Bu mahşer halkı için. Cehennemlikleri melekler yüzlerine bakacaklar, yüzlerine bakınca onların cehennemlik olduğunu tanıyım, direkt cehenneme atacaklar tefsir edenler böyle tefsir etmişler ama üzerlerinde cehennemlik olanların bir alamet-i farikası olacak, Mahşer için. Aslında burda da alamet-i farikaları var mı cehennemliklerin? Evet. O alamet-i farikayı görebilmek lazım. Eğer mümin ise bir kimse, mümin Allah'ın nuru ile baktığından, mümin Allah'ın feraseti ile baktığından dolayı o tanır ama yok o mümin sıfatıyla sıfatlanmadıysa onun tanınması mümkün değil. İyiler de tanınacak mı? İyiler de tanınacak mahşer halkı olarak. Onlar nereden tanınacak? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki: 'Ben ümmetimi abdest yerlerinden tanıyacağım.' Yani ne olacak? Abdest alan ümmetin, abdest uzuvları, orada, mahşer yerinde, tabiri caizse parıl parıl parlayacak ve Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, ümmetini böyle tanıyacak ve cehenneme götürecek olan melekler de cehennemlikleri ne ile tanıyacak? Sinemalarına bakacak. Bir tefsirde çok, hangisinde okuduğumu bilmiyorum onu, ondan sonra okudum mu okumadım mı onu da bilmiyorum, onu da not olarak düşeyim de. Bir şey de böyle bir artık okudum mu gördüm mü şimdi toparlayamayacağım tam olarak, bu cehennemliklerin göz renkleri kendi renkleri olmayacak. Yani burda normalde herkesin renkleri işte eladır, kahverengidir, mavidir. Neyse karadır göz rengi… Cehennemliklerin göz renkleri tek renk olacak. Böyle patlak, cırtlak mavi gibi. Böyle nasıl söyleyeyim bu senin üzerindeki hırkanın, mavi mi o? Mavi. Onun daha cırtlağı ve daha böyle parlağı. Öyle düşünün.

Cehennemliklerin gözlerinin hepsi de tek renk olacak. Tek renk. Onlar ordan tanınacaklar. Yani mahşer halkı da görecek onların cehennemlik olduğunu. Çünkü bakacak onun gözlerinin rengi farklı, diğerleri gibi değil. Cehennemlikleri simadan tanıma, bir de simaları da onların böyle kara kuru olacak. Yani kara kuru bir simada cırtlak mavi bir göz düşünün, cehennemlik olanların. Cennetliklerin ise abdest aldıkları yerler yani yüzü, ondan sonra ensesi, başı, elleri, kolları, ayakları nur gibi pırıl pırıl parlayacak. Bunu biz, bu meseleyi mahşer olarak görürsek, bu mahşerde böyle, evet, ama ayeti kerimeler her yeri bağlar. Çünkü bu ayeti kerime tabiri caizse müteşabih bir ayet. Öyle olunca ehli kalp, ehli kalp, zaman zaman bir kısım insanların suretlerinin farklı olduğunu görür. Bunu seyri sülûkta dördüncü makamda sufiler görürler. Dervişler dördüncü makamda başka şahısların, başka insanların suretlerinin değiştiğini görür. Böyle bir bu uzun sürerse eğer, bu sefer dervişin ahengi kaçar. Kiminle görüşüp konuşacağını

karıştırır. Bu böyle o yüzden üstat lazımdır asıl dördüncü esmada, nefis meratiplerinde dördüncü makamda lazım dediğim şey budur. O kimsenin hemen esmasının değişmesi gerekir. Çünkü o mesela örnekliyorum, birisi yalan söylüyorsa hemen onun sureti değişir. Birisi başka bir şey yapıyorsa hemen sureti değişir. Şimdi ya olur mu böyle bir şey filan! Böyle sufiliğe karşı çıkacak ya illaki, canım kardeşlerim, bu ashapta da görüldü.

Meşhurdur; Hz. Osman radıyallahu anh hazretlerinin yanına bir kimse geliyor. O kimseye bakıyor, senin gözlerinde zina görüyorum diyor. Senin gözlerinde zina görüyorum. Sen diyor muhakkak zina ile iştigal etmişsin. Onu duyan o kimse, hemen kalıyor. İtiraz da edemiyor, ona hayır da diyemiyor. Diyor ki ey Emire'l Müminin, bunu nerden anladın? Bunu nerden anladın? O da hadis-i şerifi söylüyor: 'Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki müminin ferasetinden çekininiz. Çünkü o Allah'ın nuru ile bakar.' Çünkü o Allah'ın nuru ile bakar. İşte böyle feraset ehli kimseler, feraset ehli kimseler, o insanların suretlerinin farklı olduğunu görebilirler. Bu tabii seyri sülûkta, dördüncü makamda bu böyle yaşanır. O kimsenin kaldırması zordur o, hemen esma ile ne olur o? Kapanır. Ondan sonra o yol yürür. Dörtten beşe geçer, beşten altıya geçer, altıncı makamda da bu açılır ama altıncı makamda açılır, artık o tarafa dönüp bakmaz. Yedide hiç ilgilenmez. Enteresan bir şeydir. Sebep? Der ki herkes Allah'ın kulu, gördüğüne tövbe etmeye başlar. Gördüğüne dua etmeye başlar. Ya Rabbi onun günahlarını affeyle! Yarabbi onların kusurlarını affeyle! Yarabbi cümlemizin günah ve kusurlarını affeyle! Cümlemizin hatalarını, kusurlarını hayra çevirdiğin kullarından eyle. Günahlarını sevaba çevirdiğin kullarından eyle. Ecmain. Bu dua etmeye başlar artık. Bu o zaman ayrıştırmaz, ötekileştirmez onu. Onunla selamı sabahı kesmez ama dördüncü esmada selamı sabahı kesmek ister, konuşmak istemez.

İşte insanın yüzü bu manada bildiricidir. Hem mahşerde bildiricidir hem de dünyada bildiricidir. Hani bir kimse bir de biz kendi kendimize de anlarız ya, örneğin işte böyle yüzü buruşmuş, böyle şey olmuş, sararmış deriz hasta mısın? Yüzüne bakarız, moralin mi bozuk? Şimdi yeni moda ya, bakarız böyle, ne oldu, stresin mi çoğaldı? Bugün gündüz bayan sohbeti vardı. Neydi? Stres? PDR'ci söyle? Stres yönetimiydi, değil mi? Stres yönetimi. Biz de şimdi yeni bu hastalık. Ne? Stres yönetimi. Stresi yönetmek ne ya? Stres yok. Sizin hasta olduğunuzu beyan ediyor. Sen hastalığını ne yapacaksın? Yöneteceksin. Bakın hastalığını tedavi etmiyor. Operasyona bakın! Stres yönetimi! Ya sen streste yaşayacaksın yani. Ondan sonra antidepresana başlayacaksın. Gideceksin doktora, çok stresliyim, stresimi de yönetemiyorum, al bir antidepresan! Tamam gittin! Ölünceye kadar antidepresan

kullanacaksın, ölünceye kadar! Artacak günden güne. Erkeklerin erkekliği kalmayacak, kadınların kadınlığı kalmayacak. Antidepresana devam! Şimdi bugünün insanı dert istemiyor, gam istemiyor, keder istemiyor, yokluk istemiyor, sıkıntı istemiyor, problem istemiyor. Hiçbir şey istemiyor. Bir elektrikler kesildi, hayat duruyor. Panik herkes. Ya elektrik kesilmiş, gayet normal! Doğalgaz kesilmiş, gayet normal. Su kesilmiş, gayet normal. Normal! Yok, hayır herkeste bir panik havası. Hani deseler ki işte yarın çok müthiş soğuk olacak? Her taraf buz tutacak, marketlerde hiçbir yerde hiçbir şey kalmayacak. İnsanları bu hale getirdiler. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden demek ki insanın simasına bakınca, yüzüne bakınca bir şeyler elde edilebilir. Bununla alakalı da böyle Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretlerinin Marifetname'sinin son kısmı vardır. Ben yine yeni Müslümanım, o zaman Marifetname çok meşhur. Evlenecek olan kızlar, erkekler de Marifetname'nin son sayfasında işte alnı şöyleyse şöyle olur, kaşı böyleyse böyle olur, yok dudakları inceyse böyle olur, yok yüzü şöyleyse ablak olur, yok kulakları böyleyse akıllı olur, yok kafası kellesi kocamansa akıllı olur, yok küçükse küçük beyinli olur gibi Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretleri, Marifetnamesinin arkasında böyle bir insanın yüz hatlarına, el hatlarına, vücut hatlarına göre huy, karakter betimlemesi vardı. Bu Arabî'de de vardır. Arabî'de de normalde Füsus'unda, Fütuhat'ında, değişik yerlerde geçer ama Fütuhat'ında daha geniştir. Böyle o kimsenin yüz hatlarıyla, mimikleriyle, vücuduyla, vücudunun yapısıyla, karakter biçimlendirir. Arabî'de de vardır bu. Demek ki bu da bir ilim. İnsanın yüzüne bakaraktan nasıl bir karaktere sahip olduğu, insanın vücut hattına bakaraktan nasıl bir karaktere sahip olduğunu, bir kimse böyle tespit edebilir mi? El-cevap edebilir.

"Renk ve koku, çan gibi haber verir."

Renk ve koku, bir şeyin rengi, bir şeyin kokusu insana haber verir. Yani ağzın kokuyorsa bir rahatsızlık var. Ya dişlerinde rahatsızlık var ya midende rahatsızlık var ya solunum yollarında bir rahatsızlık var. Renginde bir solgunluk var ise bir kızarıklık varsa bir kararma varsa sağlığında problem var. Demek ki. Renk ve koku ne yapıyormuş? Çan gibi haber verirmiş. Eski tıpçılar, eski tıpçılar, gerçek hekimler, gerçek hekimler, hastalık tespit etmede hastanın çok afedersiniz küçük abdestini içerlermiş. Küçük abdestini içerekten onun hastalığını teşhis ederlermiş. Çok özür dilerim, büyük abdestine bakarlar, ordan koklayaraktan hastalık tespit ederlermiş. Demek ki bir şeyin rengi ve kokusu, bir şeyin ne olduğunu, sağlıklı mı sağlıksız mı bozuk mu değil mi olduğunu da ne yapıyormuş? Gösteriyormuş.

"Atın kişnemesi atın mevcudiyetini bildirir."

Yani bir şey ses çıkarıyorsa o var demektir.

"Eşeğin sesini, kapının sesinden fark edesin diye her şeyin sesi, o şeyi haber verir."

Demek ki her şeyin bir sesi var. Herkesin de bir sesi var. Şimdi bir kimse konuşuyorsunuz, konuştuğunuz zaman onun sesini siz hafıza alıyor. Sen uğraşmıyorsun. Cenabı Hak öyle bir şey yaratmış ki o konuştukça sen onu hafızaya alıyorsun. Sesinin onun, tonunu, rengini, şeklini, şemalini, sinirli mi agresif mi yumuşak mı ses tonundan anlıyorsun onu. Demek ki ses tonunun da bir konuşma stili var. Veyahut da bir şeyin sesinden tanımlıyorsun onu. Çok af edersin, merkebi görmedin ama merkebin sesini biliyorsan sesi duyunca bu merkep sesi diyorsun. Bu at sesi diyorsun. Atın yavrusuysa bu diyorsun ki tayın sesi. Öbürkü ineğin sesi. Öbürkü öküzün sesi, örneğin. Öbürkü ne? İnsan sesi. Sesten tanımlıyor musun? Evet.

"Peygamber insanları ayırt etmek hususunda 'insan, sözünde gizlidir' dedi. Yüzün renginde gönül halinden bir nişan vardır."

O zaman insanları da ayırt ederken ne yapıyorsun? Sözünden ayırt ediyorsun. Kalp dükkânsa, dil tüccar. Hz. Mevlana: 'Denizin içinde ne varsa kıyıya o vurur.' der. Yani, denizin içinde ne varsa kıyıya o vurur, der. Bizde eski tabirler vardır ya, testide ne varsa sızıntısından o çıkar. Sen testiye yağ koyarsan su sızmaz. Testiye su koyarsan, yağ sızmaz. Bir kimsenin gönlünde hikmet varsa hikmet akar. Bir kimsenin gönlünde kin varsa kin akar. O dil, şaşar onun. Dil döner dolaşır, bir müddet konuştuktan sonra kalptekini orta yere koyar. Kalptekini orta yere koyar. O yüzden kalp dükkân, dil tüccar. Demek ki insan sözünde saklı.

Hani Hz. Pirin yine bir sözü vardır ya: 'İnsanlar kıyafetleriyle karşılanır, ağırlanır ama fikirleriyle sözleri ile uğurlanır.' Kıyafeti ile karşılarsın. Oh, ne kadar güzel. Kelle kulak yerinde, takım elbisesi harika, biraz konuştuğunda ohooooo! Allah muhafaza eylesin. Demek ki fikri ile uğurlanacak o kimse. Bu fikri ifade eden ne? Dil. Dil bir kimsede çok kuvvetliyse, belagati kuvvetliyse seni aldatabilir. Bundan da aldanma. Hani insanlar seni beğensin diye konuşanlar vardır. Onlara da aldanma. Yine bir hadis-i şerif daha var, ahir zamanla alakalı: 'Öyle gençler çıkacak ki diyor onların dilleri yumuşak olacak. Onlar kuzu postunda kurt gibidirler.' diyor. Demek ki her dili yumuşak olan da her dili yumuşak olan da seni aldatmasın. Aldanıyoruz biz. Aman ne yumuşak dilli ne yumuşak dilli, bal akıyor dilinden! Gittim görüştüm, Kuran ve sünnetin dışında. Dedim canım kardeşim, bu adam Kur'an ve sünnetin dışında. Yumuşak yumuşak konuşuyor, sapkınlık size dedim zerk ediyor. Yumuşak yumuşak konuşuyor ama sapkınca şeyler söylüyor. Zaten devamlı yumuşak konuşuyorsa bir kimse din adına sapkınca şeyler söylüyordur. Sebep? Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem

hazretleri, kâfirlerden bahsederken şedit bir şekilde bahsetti. Münafıklardan bahsederken şedit bir şekilde bahsetti. Zalimlerden bahsederken şedit bir şekilde bahsetti, şedit ve Allah bize buyuruyor ki: 'Siz kâfirlere karşı şedit davranın. Demek ki sen bir kâfiri İslam etme derdin varsa ona yumuşak davranırsın, anlatırsın mesaj vereceksin ona. Yok, o seninle savaşıyorsa mücadele ediyorsa ona sert davranacaksın. Ona şedit davranacaksın. Sebep? Allah'ın emri ama o kimseye birey olarak bir din tebliğ edeceksin. O zaman Musa'ya söylediğini kendine ölçü al. 'Ya Musa! Git firavuna benim Allah olduğumu, senin de Peygamberim olduğunu yumuşak yumuşak söyle. Yumuşak yumuşak söyle. Ola ki hidayete erer.' Ayeti kerime böyle çünkü. Eğer hidayete erme düşüncesine, düşünceye sahipse bir kimse, yumuşak yumuşak konuş ama Allah'la alay ediyorsa hâşâ dinle alay ediyorsa Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile alay ediyorsa Kuran'la alay ediyorsa sen ona yumuşak yumuşak konuşacağım diye uğraşma. Hayır! Eğer o kimse Müslümanları hor ve hakir, küçük düşürmeye çalışıyorsa sen ona yumuşak davranacağım diye uğraşma. Senin dinini hor ve hakir göstermeye çalışıyorsa toplum önünde din ve dindarları küçültmeye çalışıyorsa sen orda yumuşak davranamazsın. Bu senin korkak, pısırık, Kur'an ve sünneti savunamayan aciz bir Müslüman olduğunu gösterir. Bu yerli yerinde kullanılması lazım. Allah muhafaza eylesin. Yine eskilerin deyimi, not almışım: 'Üslubu beyan ayniyle insandır.' Yani nedir? Bir kimsenin üslubu, bir kimsenin konuşması, o kimsenin kendisidir. Allah bizi güzel ahlaklılardan eylesin. Bana acı devam ediyor tavşan:

"Bana acı, sevgiyi kalbinde tut. Kırmızı yüz sahibinin refah ve saadetine delalet eder. Sarı yüz sahibinin meşakkat ve bela içinde olduğunu bildirir."

Yani aslana diyor ki bana karşı muhabbet besle. Bana acı, beni parçalama, beni yeme. Çünkü ne yaptı. Ona bir tuzak kurdu. Tuzak kuranlar, avlarını tuzağa çekerlerken yumuşak konuşurlar. Tuzak kuranlar, insanları da tuzağa çekerken onların dilinden konuşuyor. Yine ahir zaman hadislerinden birisi ne diyordu: 'Onlar gelirler, sizdenmiş gibi davranırlar. Sizin gibi namaz kılarlar, sizin gibi Kur'an okurlar, sizin gibi oruç tutarlar ama sizleri cehenneme götürürler. Ahir zaman hastalıkları. Demek ki bizi kandıracak olanlar, bizim gibi namaz kılacaklar. Bizi kandıracak olanlar bizdenmiş gibi Kuran-ı Kerim okuyacaklar, bizi kandıracak olanlar ramazan gelince bizdenmiş gibi oruç tutacaklar. O kimsenin namazı, Kuran'ı, orucu, seni aldatmasın. Başka hadis-i şerifte ne dedi: 'Ümmetimin namazı, orucu, sizi aldatmasın. Siz onun muamelesine bakın. Siz onun muamelesine bakın.' Birisi gelip seninle beraber namaz kılabilir. Onun muamelesine bak. Birisi gelir, buraya gelir, buraya intisap eder, burda derviştir hala. Harika sen onun

muamelesine bak. Erkekse evde eşine ve çocuklarına nasıl davranıyor, muamelesine bak. Kadınsa evde eşine, kocasına ve çocuklarına nasıl davranıyor, onun muamelesine bak. İyi insan, iyi insan evde de iyidir, iş yerinde de iyidir, sokakta da iyidir, dergâhta da iyidir, tekkede de iyidir, her yerde iyidir. O iyi insandır.

İnsan iyi değilse, bir bakmışsın dergâhta iyi, burada zaten herkes iyi, kim burda kötülük yapacak şimdi gözümün içine baka baka. Herkes edepli burada, herkes iki dizinin üzerine oturuyor, sohbet dinliyor. Harika! Evde ne yapıyor? Evde eşi ona öte git deyince ana avrat sövüyor mu sövmüyor mu? Çocuk bir hata yaptığında çocuğu perperişan ediyor mu etmiyor mu? Evde ne yapıyor. Bayan kardeşler, burda dervişler, yan yana geldiklerinde ne yapıyorlar? Birbirleriyle didişiyorlar mı? Evde çocuklarına nasıl davranıyorlar, eşlerine nasıl davranıyorlar? Kadınların en büyük imtihanı kayınvalidelerine nasıl davranıyorlar. İkinci büyük imtihan görümceleri, görümcelerine nasıl davranıyorlar? Onun ahlakının aynası. Erkekler için de aynı. Allah muhafaza eylesin. Demek ki o kimse her yerde iyi olacak. Tavşan ona dedi ki bana acı, beni affet. Benim sevgimi kalbinde tut. Yumuşak konuşuyor, yalvarıyor. Sebep? Tuzak var. Onu tuzağa götürecek. Seni tatlı dille kandırıp tuzağa götürecek. İnsanın etrafında arkadaşları vardır böyle, dostmuş gibi görünür. Seni tuzağa götürür. Tatlı tatlı anlatır. Şuraya bir imza atıver, senden başka hiç kimsem yok benim. Bir kefil olursun, bırakır gider seni orta yerde. Tatlı tatlı götürdü seni tuzağa. Cebinde varsa ver, yesin bu zamanda. Cebinde yok, verme. E arkadaşız! Ben çok gördüm, arkadaşlıkları bozuldu. Allah muhafaza eylesin. Demek ki tuzak Kuran sana yumuşak konuşur. Ben gittim, beni götürdüler sohbete. Bir anlattı bir anlattı, bir ağladılar! Biz daha yeniyiz, yeni namaza başlamışız. Ondan sonra ağlayarak bu işler böyle olmaz arkadaşlar. Şöyle yapmamız lazım, böyle yapmamız lazım. Getirin ordan bana senetleri! Hemen bir deste senet. Yazdı adam senetleri, attı orta yere, herkes bir şeyler attı orta yere, para toplanıyor. Biz de böyle normal böyle cami avlusundan gelen insan değiliz. Hep bizde böyle bir saat var, düzgün, böyle para yapacak bir şey. Bir yere gittiğimizde rehin bırakıyoruz. Öyle, yapacak bir şey yok. Adını sanını mı kirleteceksin! Getir hesabı, hesabı getiriyor, tabağın içerisine saati bırakıyoruz, altına yazıyoruz Mustafa Özbağ, Bayındırlı, bir imza, tamam. Saat emanette orda. Bir gün, iki gün sonra gidiyoruz, ödüyoruz hesabı, saati alıyoruz. Eyvallah! Bizim racon.

Kimisi de altın şövalye yüzük taşıyor kimisi, bilhassa evli olanlar. Onları kayınpederler hediye veriyor damada. Bayındırın şeyi, adeti, gençliğimizde bizim. Kayınpeder damada altın şövalye yüzük takıyor. O altın şövalye yüzük çok kıymetli. Kayınpederinin ona hediyesi. Adam son nokta,

son artık gidecek bir kapı yok, altın şövalye yüzüğünü koyuyor rehin olarak. Önemli değil, onun parası, altın şövalye yüzüğü bırakmak, orda namusu bırakmak gibi bir şey. Öyle algılanıyor ve hemen duyulur Bayındır ovasına. Bırak lan şunu! Şövalye yüzüğünü Sayanora'da bırakmış, çıkmış. Eyvah ki eyvah! Bunlar çok önemli bizim orda. Yani evet, olur, bir insanın başına gelir, eşi dostu arkadaşı gelir, gitmiştir Kübana'ya aniden, e yani orda bırakacak adam bir şey. Bizde de saat var. Ben hiç altın şövalye, böyle altın bilezik, hiçbir zaman hoşlanmışımdır, nefret ederim bir de erkeklerde altına, önceden beri. Biz de saat bırakıyoruz, öyle bir şey. Böyle herkes ağlayıp sızlayınca böyle, biz de duygusal adamız, biz nereye döneceğiz, attık saati orta yere biz de. İşte, şimdiki parayla yani en az beş altı milyar lira o saat. Hala da benim saatler öyledir, yani saklamıyorum bunu. Bu bir alışkanlık haline gelmiş. Olur mu olur. Bir yerde kalırım yine ben saati bırakırım orda, problem değil yani. Neyse, biz tabii bizim Allah rahmet eylesin Şinasi diye bir arkadaş var bizim, şimdi Bayındırlılar dinliyor, onlar tanırlar, Kemeraltı'nda Saatçi. Haber gönderiyoruz Şinasi'ye bir saat göndersin, Şinasi bir saat gönderiyor veya gelip gidiyor veriyor bir saat, Şinasi ile de samimiyiz. O da eski ülkücülerden ama biz böyle biraz çizgi dışıyız. On onbeş gün sonra, yirmi gün sonra Bayındır'da gene böyle bir şey var, fıs fıs fıs fıs, Mustafa Kardeş! Buyur? Bu akşam sohbet var bizde, buyur gel. İyi gelelim. Aynı grup, gittik, yine aynı orda. İşte sohbeti yapan kim? Şimdi birisi de üzerine alınacak, kim olsun, elini kaldırsın. Ahmet olsun, Ahmet attı kendini orta yere. Sohbeti yapan Ahmet, senetleri orta yere atan da Ahmet. Sohbeti yaptı, yaptı, yaptı, son fasıl getirin senetleri dedi. Aaaa dedim ben.

Biz o zamana kadar kaç baharın otunu yemişiz. Yaş genç ama girmediğimiz dalga kalmamış bizim. Okyanus boğmamış bizi, ulan orda mı boğulacağız! Baktım imzalıyor adam pırasa doğrar gibi, dedim bu işte bir sıkıntı var. Bende saat var gene ama atar mı Mustafa Özbağ? Atmaz. Bekliyorum ben. O hareketi gördüm, yavaşça kalktım ben, çıkıyorum.

O sohbeti hem davet eden hem o gün de organize eden benle beraber çıktı dışarı. O da Bayındır'ın sorumlusu, imam. Bildiğiniz cami imamı. Müftülükte görevli. Benim eskimi iyi biliyor o tabii, bizim mahalle komşusu. Toparladım yakasını, Ahmet'ten için, bu ne iş yapıyorsun lan dedim ben, Mustafa kardeş dedi, bu dedi okullara sıra yapıyor, dedi. Ulan dedim, o adam o senetleri öderse iflas eder dedim. O adam Tire'de atmış bir tomar senet, Bayındır'da atıyor bir tomar senet, o adam iflas eder! O adam iflas eder dedim o senetleri ödemeye kalkarsa dedim ama yakası elimde böyle, şimdi onlar benim eski günlerimi bildiğinden böyle beti benzi gitti bunun, tık yok bunda. Mustafa kardeş dedi, biz onları sonra geri veriyoruz dedi ona

dedi. Ha siz aldatıyorsunuz o zaman insanları dedim, ulan aldatan bizden değildir, dedim ben siz nasıl aldatıyorsunuz insanları! Ben böyle omzundan böyle yakasından tuttum, gitti desene benim saat dedim, ittirdim ben bunu. Mustafa kardeş, getireyim saati dedi. Saat kıymetli ya, verememişler bir yere. Git lan dedim, Mustafa Özbağ ne zaman verdiğini geri almıştır dedim. Yürü dedim, bir daha çağırma beni dedim. Siz dedim milleti aldatmaya, kandırmaya çıkmışsınız dedim. Biz orda, o cemaate bağımız koptu bizim. Benim koptu yani. Tamam, bitti benim, başka bir şey görmeme gerek yok benim. Sonra beni gezdiriyorlar o yurt bizim, bu yurt senin, yok diyorum bitti kardeşim. Canım kardeşim, bunu böyle gördüm. Bunu bana birisi açıklasın. Bunları yaparken bir kimse yumuşak yüzde yapar. Aldanma. Aldanma! Sen Allah yoluna mı çıktın? Evet! Millete mi güvendin çıktın? Kime güvendin sen? Güvendiğin insanlarsa senin, yolda kalırsın. Allah yolunda yürüyecek olanın güveneceği yer Allah'tır. Başka hiçbir şey ve hiçbir kimse değildir. Senin güvenliğin tek yer Allah'tır. Başka hiçbir yer yoktur. Hiçbir yer! Hayır! Sen ona yaslanır, ona dayanır, ondan ister, ona verir, ondan alırsın. Bu kadar, başka hiçbir yer yoktur.

Bir kimse diyorsa sana, ya şu işi yapacağız bize biraz yardım et, uzak dur ondan. Uzak dur! Gücün yetiyorsa yap kardeşim. Allah senin güç yetiremediğini senden istemez. Güç yetiremiyorsan Allah senden istemez onu. Bir kimse oruca güç getiremiyorsa tutmayacak. Fidye, parası yoksa vermeyecek. Bakın parası yoksa vermeyecek. Hiçbir şeyi yoksa hiçbir şey vermeyecek. Allah zalim değil. Hani geldi sahabeden bir kimse, yandım ya Resulallah dedi. Ne oldu? Tabiri caizse halk tabiriyle, ben orucu patlattım, dedi. Eşiyle cinsel ilişkiye girmiş, Ramazan! Dedi ki, atmış bir tutacaksın. Dedi ki, ey Muhammed ne başıma geldiyse bu oruçtan başıma geldi. Ben nereye atmış bir tutacağım dedi. O zaman dedi fidye ödeyeceksin. Dedi ki bu Medine Ovası'nda benden daha fakir bir kimse var mı ben fidye ödeyeyim? Gitti Allah resulü, hemen eve girdi, ne var ne yok, baktı bir tas hurma buldu ordan, bir tas hurmayı getirdi ona verdi, al bunu fukaralara dağıt. Ya Resulallah benim eşim ve çocuklarım evde dedi. Biz hepimiz yoksuluz, açız. Yani bunu başkasına dağıtacak durumum yok. Git dedi ehlinle bunu ye, Allah seni affetsin. Bakın dindeki kolaylığı görüyor musunuz? Dindeki kolaylık! Orucu patlattı, atmış bir, tutacak gücü yok, o zaman fakir fukara doyuracak. Parası yok, parası yok! O zaman ne yapacak? Tövbe edecek, hiçbir şey lazım değil ona. Oh, nasıl olsa lazım değil deyip de bütün ramazan orucu patlatmasın yalnız, biraz da nefsine sahip çıksın. Burdan hareket ederekten orucu patlatmasın ya da hiç tutmasın patlatacaksa. Desin ki ben özürlüyüm canım kardeşim. Eyvallah! Özürlü özürlü, özürlüye sorun yok. Kimisi

özürlüdür, eyvallah! Hastadır, rahatsızdır bu konuda, söyleyecek bir laf olmaz. Allah muhafaza eylesin.

"Elimi ayağımı alana, yüzümün rengini uçurana, kuvvetimi giderene, çehremi bozana uğradım."

Yani elimi ayağımı alana, yüzümün rengini uçurana, kuvvetimi giderine çehremi bozana uğradım. Yani ölümle yüzleştim, ölümle karşılaştım. Ancak onlar bu insanları bu hale getirir.

"Önüne geleni kırma, ağaçları kökünden dibinden söküp çıkarana sataştım."

Yani öyle bir yere sataştım ki öyle bir yerle karşı karşıya kaldım ki ağaçları kökünden çıkarıp önüne katıp götürüyor. Bu ne? Allah'ın kudreti, kuvveti. Ölümle yüzleşme.

"Adamları, hayvanları, cemadat ve nebatatı mat edene rastladım."

Yani bütün her şeyi mat eden nedir? Allah'tır. Ne ile? Ölümle? Ölüm gelince mat olur mu insan? Evet. Bütün her şey biter mi? Biter. Matı bilmeyen var mı? Yok. Satrançta yenilme, öyle değil mi? Şah-mat oluyor. Kaç hamlede yapıyor? İyi bir ustaysa, değil mi, bir üç hamle vardı, şah-mat oluyordu ama herkes ezberliyor sonra oyunu, o ilk acemilere yapıyorsunuz onu. Ondan sonra hamle hesaplamaya başlıyorsun. Tabii siz hiç satranç oynamadınız tabii. Var mı? Oynamayanlar elini kaldırsın. Arada bir satranç oynayın ya. Bazıları haram diyor, satrançla alakalı, değil o. Satranç Hanefilerde caizdir. Şans oyunları haramdır. Satranç şans oyunu değildir. Satranç zekâ oyunudur. Satranç oynayan insanlar, beyin damarları daha iyi çalışır. Daha zeki olurlar. Daha fazla hamle hesaplarlar. Sen sadece kendi hamleni hesaplamazsın satrançta. Onun, karşı tarafın sürdüğü, oynadığı taşla hamle hesaplarsın. O bunu sürdü, şimdi bunu sürecek, ardından bunu sürecek, ardından bunu sürecek, ardından bunu sürecek. Sana oyun kuruyor. Sen de oturur onun hamlesine karşı hamle üretirsin. O atı buraya koyarsa ben veziri buraya koyacağım. O atı buraya açarsa bende onun filini buradan yiyeceğim. Hamleye karşı hamle üreteceksin. İşte mat nerde olur? Şah mat olunca oyun biter. Ölüm gelince oyun bitti. Son nefesi verdin, bitti. Bu dünyada işin bitti. Allah bizi affetsin. O yüzden ona rastladım diyor. 1275'i okuduk, 1275'ten sonra devam edeceğiz inşallah.

https://youtu.be/togyS5lvGLU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1276-1286. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi iman edip hayırlı ameller işleyenlerden eylesin. Rabbim cümlemizi insanlara hak ve hakikati tebliğ eden, hak ve hakikati yaşayan kullarından eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi insanlara hakkı ve sabrı tavsiye edenlerden eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'e yardım eylesin. Ümmeti Muhammed'e ikram eylesin. Ümmeti Muhammed'e ihsan eylesin. Ümmeti Muhammed'i gâvurların karşısında yenilerden eylemesin. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Geçen hafta 1275. beyiti okumuştuk. 1275. beyit: 'Adamları, hayvanları, cemadat ve nebatatı mat edene rastladım' yani ölümle alakalıydı. Tavşan aslana ne ile karşılaştığını anlatıyordu. (Demirtaşlılara da teşekkür ediyorum. Demirtaşlıların yeri bizde ayrı. Allah hepsinden de razı olsun. Arada böyle bir tırnak açalım, söyleyelim inşallah, evet. Bir gün bir yere yerleşecek olursam Demirtaş birinci sırada. Eski Demirtaş kalmasa da orda, dağın tepesinde bir yer buluruz artık kendimize inşallah.) Tavşan niçin geç kaldığını, başına ne geldiğini aslana anlatıyordu ve dedi ki ben işte ölüm korkusu yaşadım, ölümle karşılaştım. Onu anlatıyordu. Onu anlatmaya devam ediyor:

"Bunlar cüzziyattır, külliyatın da onun yüzünden renkleri sararmış, kokuları bozulmuştur."

Yani bu ölüm, bütün her tarafı sarar. Bu ölüm küçük kıyamet gibidir ama bu cüzziyat olarak insanın kendi üzerinde yaşadığı ölüm korkusu, ölümle yüzleşmek, onunla burun buruna gelmek, bu aynı zamanda da bütün külliyat da ne yapar? Bu ölümü yaşar. Çünkü ayet-i kerimede: 'Her nefis ölümü

tadacaktır' ayeti kerimesi mucibince, her nefes, her nefis, her yaratılan şey ölümü tadacak, yani yaratılan ne var ise o ölüm denilen o olgu ile karşılaşacak. O yüzden o ölüm olgusuyla karşılaşmanın tecelliyatı onun insanları veyahut da nebavatı, cemavatı sararıp soldurması gayet normal.

"Cihan gâh sabredip gâh şükrettikçe bağlar bahçeler gâh giyinir gâh çırçıplak kalır."

Baktığımızda işte bahar gelir, bahar gelince her taraf yeşillenir. Çiçekler açar, ağaçlar meyve verir. Kuşlar, ondan sonra hayvanlar doğum yapar. Neşvünema bulur, her şey canlanır ama gelgelelim sonbahar gelince, kış gelince hepsi de ölüm denilen şeyle karşılaşır. Hatta Bediüzzaman'ın Haşır risalesi vardır bununla alakalı. Haşır risalesinde bütün o bak der kainata, bahar gelince bütün her şey yeşillenir, ondan sonra hepsi de yok olur gider. Allah onları tekrar diriltir diye örnekler. Hz Pir de diyor cihan gâh sabredip gâh şükrettikçe bağlar bahçeler gâh giyinir gâh çırılçıplak kalır. Gag giyinir dediği her meyvenin, her sebzenin, her yaratılanın bir baharı vardır. Kimisi karın içerisinde çiçek açar, kimisi yazın ortasında çiçek açar, kimisinin bahar ayı kıştır, kimisinin bahar ayı sonbahardır, kimisinin bahar ayı bildiğimiz bahardır, kimisinin bahar ayı yazdır. O normalde çiçeklerin veyahut da ağaçların, bitkilerin kendi istidatlarına göre kendilerince bir bahar ayı vardır. O bahar ayı onlara geldiğinde hepsi de neşvü neva bulur ama bir de komple külli bir bahar ayı vardır. İşte kış çıkarken bütün her şey yeşerir, bütün her şey yeniden canlanır. Hz. Pir de ona diyor, gâh giyinir gâh çıplak kalır, sonbahar kış gelince de hiçbir şey kalmaz. Böylece onlar da bir şekilde küçük kıyamet olan ölümü tatmış olurlar.

"Güneş ateş renginde doğmuşken diğer bir saatte baş aşağı batar; göklerde pırıldayan yıldızlar zaman zaman ihtiraka uğrarlar."

Güneşe bakıyorsunuz sabahleyin pırıl pırıl, bütün canlılığıyla, bütün ışığıyla nuru ile kızgınlığıyla bütün bulunduğu yerdeki dünyaya hem ısı veriyor hem ışık veriyor. Akşam olduğunda da ne yapıyor? Bize göre batıyor. Başka yere doğuyor, bize batıyor. Böylece güneş vazifesini yapıyor. Doğduğunda aydınlatıyor, battığında da kararıyor. Aynı şekilde de gökte ne var? Yıldızlar var, küçüğünden büyüğüne kadar. Bunlar da güneşin durumuna göre ama parlıyorlar ama sönüyorlar. Bir de daha küçük yıldızlar var, ömrünü bitiriyor. Ömrünü bitirince de ne yapıyor? Bir meteor parçası gibi veyahut da bir şey gibi bir gezegenin çekim alanına giriyor, parçalanıyor gidiyor veyahut da uzayın boşluğunda parçalanıp un ufak olup gidiyor. Bir gezegenin veyahut da daha büyük bir meteorun çekim alanına giriyor. Onunla beraber hareket ediyor ama bir müddet sonra yok olup gidiyor.

"Güzellikte yıldızlardan daha parlak olan ay da ince ağrıya tutulup hilal olur; çok sakin ve edepli olan bu yeri de sarsıntı sıtmaya düşürür."

Burası benim çok tuhafıma gitmişti, bu beyit, bilhassa ikinci okuduğum yer, 'çok sakin ve edepli olan bu yeri de sarsıntı sıtmaya düşürür' ayı; şimdi böyle olunca dedim ki ya ayda depremler oluyor mu? Deprem oluyor, öyle ya, hayat yok. Neyse başladım incelemeye. 1977 yılında bir çalışmayla karşılaştım. 1977 yılında ayda depremlerin olduğunu tespit etmişler. 850 yıl önce Hz. Pir ayda hani 'sarsıntı ve sıtmaya düşürür' demiş, 'sarsıntı ve sıtmaya düşürür' demiş! Dedim ki koca pirin kerametine bakın dedim. 850 yıl önce, çok heyecanlandırdı burası beni, 850 yıl önce beyitte çok sakin ve edepli olan bu yeri de sarsıntı sıtmaya düşürür demiş. Sıtma ne yapar? Titretir insanı, üşütür titrersiniz ve kendimce dedim yani bunun arkasından bir şey çıkmalı. Ayda deprem mi oluyor, ne oluyor, ne gidiyor, ne bitiyor diye araştırmaya başladım. Bir araştırmayla karşılaştım, 77 yılında tespit etmişler, ayda depremler devam ediyor ve ayın yüzeyi her ne kadar kayalarla ve işte incelemişler ayın yüzeyini, merkezini, çekirdeğini, nedir ne değildir uzun bir çalışma yapmışlar ve ayda volkanik patlamalar olmuyor ama hala daha depremler devam ediyor. Daha enteresanı miadını doldurmuş meteorlar, çok hızlı bir şekilde, ayda çünkü bizim burdaki gibi bir gök seması yok. Yani direk uzay boşluğu. Direkt uzay boşluğu olunca yani meteorlar herhangi bir dirençle karşılaşmadan büyük bir hızla ağırlığı ne kadarsa hızla ayın yerçekimine girince hızla vuruyor bütün arza. Öyle olunca ayda meteorun büyüklüğüne göre sarsıntı hiç bitmiyor, tehlike de bitmiyor. Yani ay aslında tekin bir yer değil. Nazlı nazlı süzüle süzüle gidiyor ama her nazlı yürüyenin tekmesi sert oluyor. Her nazlı böyle süzülerek gidenin demek ki içinde aykırı şeyler oluyor, yani tavsiye etmiyoruz, ayda dolaşmaya falan çıkmayın, her an kafanıza bir meteor patlayabilir, hatta depremlerle karşılaşabilirsiniz çünkü depremler devam ediyor, meteorlardan dolayı da sarsıntılar devam ediyor. Hz. Pir 750 yıl önce sekiz yüz yıl, sekiz yüz yıl önce ayda sarsıntıların devam ettiğini ve orda titremenin devam ettiğini çünkü büyük bir meteor kütlesi düşünün, vurdu yere, vurunca yer sarsıldı, titriyor. Ne kadar büyük bir güçle vuruyorsa o meteorun büyüklüğüne göre. Siz dünyaya gelen meteorlar dünyada böyle bir gök sistemi olduğundan dolayı bir sürtünmeye maruz kalıyor. Sürtünmeye maruz kaldığı için büyük bir hızla vurmuyor dünyaya ve Cenab-ı Hak dünyayı koruyor, muhafaza ediyor. Cenab-ı Hak dünyayı koruyor, muhafaza ediyor. Yoksa o meteorların sağanağı dünyaya gelmiş olsa yerle yeksan olur. Cenab-ı Hak muhafaza ettiğinden, koruduğundan dolayı Rabbim muhafaza etmiş, korumuş, bu meteor

sağanakları gelmiyor ama aya gidiyor mu? Evet. Diğer gezegenlere gidiyor mu? Evet ve o sarsıntıyı Hz. Pir 800 yıl önce bize söylüyor.

"Nice dağlar, bu ansızın gelen felaketten dolayı yeryüzüne kumlar gibi dağılıvermişlerdir."

Yani dağa bakıyorsunuz ama bir felaket gelmiş artık dünya kurulduğundan beri ne kadar felaket geldi, ne kadar tufan oldu, ne kadar dağlar un ufak olup yeniden dağ oluştu, bir tarafta unufak olurken başka bir yerde volkanik dağlar mı oluştu yani bu sadece günümüz için kullanabileceğimiz bir beyit değil. Yani dünya yaratıldığından beri, var olduğundan beri, türlü şekilleri dikildi, türlü şeyler oldu. Düşünebiliyor musunuz, kocaman devasa tepeler, dağlar olurken, devasa çukurlar oluştu. Bir tarafta çukur oluşurken bir tarafta dağ oluştu. Kimisi unufak oldu, yerle yeksan oldu. Kimisi yeniden bir volkanik patlamalarla dağlar oluştu gibi düşünülebilinir ve ama şu anda da bir deprem olduğunda veyahut da bir felaket geldiğinde dağ dediğiniz şey de unufak olup gidiyor. Bir bakıyorsunuz biraz yağış fazla oluyor, bir toprak kayması oluyor, bir heyelan oluyor. Dağ diye bir şey kalmıyor, eriyor gidiyor kayasıyla, topuyla, toprağıyla her şeyiyle kayıyor gidiyor. Allah muhafaza eylesin ve hele depremlerde dağların yerinin değiştiği, oynadığı daha da büyük deprem olursa yerle yeksan olur, un ufak olur gider ve o hani depremcilerin dedikleri fay hatlarındaki oynamalar, fay hatlarındaki enerjilerin gelip gitmesi, o enerjinin açığa çıkması, böylece açığa çıktığı yerde çöküntülere sarsıntılara veya devasa dağ gibi gördüğümüz şeyin unufak olduğunu da görebilir miyiz? El-cevap görebiliriz. Enteresan beyitler bunlar, böyle bundan sekiz yüz yıl öncesine baktığımızda kerametvari beyitler.

"Ruhla eş olan hava bile kaza baş gösterince veba kesilir, ufunetlenir."

Yani ben sizi tekrar şimdi 800 yıl önceye götüreceğim. 800 yıl önceye gittiğimizde havadan bulaşan bir hastalık var mı? Tespit edilmesi mümkün değil, değil mi? Hz. Pir diyor: 'ruhla eş olan hava bile kaza baş gösterince veba kesilir, ufunetlenir' yani havadan bulaş olur. Bugünkü sağlık sistemi bulaş diyorlar ya, normalde işte havadan bulaşmayı da insanlık yeni öğrendi daha. İnsanlık havada mikroorganizmaların uçuştuğunu yeni öğrendi insanlık ama 850 yıl öncesinden Hz. Pir bize bunu işaret ediyor. 'Hava bile kaza baş gösterince veba kesilir, ufunetlenir.' Bununla alakalı Sağlık Bakanlığı'nın kendimce hani bu hava yoluyla bulaşın tarifini buraya aldım. Sağlık Bakanlığı, hava yolu ile bulaşmayı: 'mikroorganizmaları içeren partikül ya da toz parçacıkları havada uzun süre asılı kalır ve hava akımları ile geniş alanlara yayılır, solunarak duyarlı konak tarafından alınırsa hava yolu ile bulaş meydana gelir' olarak tanımlamış bu havadan bulaşmayı. Demek ki 850 yıl önce Hz. Pir havadan da bir hava yoluyla da bulaşın olacağını ve

insanların o soludukları havadan o gün için veba kesilir diyor. Yani insanların o esnada çaresiz derdi veba ve o çaresiz derdin hava yoluyla bulaşılabileceğini, hava yoluyla o kimsenin hasta olacağını yine 850 yıl önce bize beyan ediyor. Bana çok böyle kerametvari beyitler olarak geldi, bilmiyorum siz ne düşüneceksiniz ama yani sekiz yüz elli yıl önce eserlerden böyle bir işaret çıkarmak biraz zor ama Hz. Pir gerçekten muhteşem tespitler yapmış geleceğe yönelik. Zaten Mesnevi'yi ve Divan-ı Kebir'i, Muhyittin Arabî hazretlerinin Füsus'unu, Fütuhat'ını batılılar didik didik çok inceliyorlar. Bakın o kadar çok inceliyorlar ki bugün batının teknolojisinin altında, batının biliminin altında bunların payı var. İnancının altında bunların payı var. Yani batı Füsus'u bizden iyi biliyor, Fütuhat'ı bizden iyi biliyor, Mesnevi'yi bizden iyi biliyor. Bizden iyi biliyor! Divan-ı Kebir'i bizden iyi biliyor. Yani biz bir de cumhuriyetle beraber bunların hepsine de sırtımızı dönmüşüz. Yani milli, adı milli olan eğitim bakanlığı, ne yazık ki milli olmamış. Adı milli ama yani bir şeyin başına milli koyunca milli olunmuyor. Böyle yutturuyorlar bize, başına milli koyuyorlar, biz onu milli olarak görüyoruz. Değil! Yani eğitimin başına milli kelimesini koyunca milli olmamış. Sırtımızı dönmüşüz biz bunlara.

Enteresan bir şey yani ilk Mevlana araştırmaları yapanlar batılılar, batılı insanlar. Arabî araştırmalarını yapanlar batılılar! Kendi dillerine çevirmişler. Ne kadar büyük acziyet! Biz batılıların dilinden kendi dilimize çevirmişiz. Yani Mesnevinin ilk çevirisi, Türkçe çevirisi Farisiceden değil. Bunlar acı şeyler veyahut da Arabî'nin Füsus'u, Fütuhat'ı, ilk çevirileri hani Arapçadan, Osmanlıcadan Türkçeye değil. Yani elin yabancısı gelmiş, incelemiş, araştırmış, çevirisini yapmış, tezler hazırlamışlar. Yani düşünebiliyor musunuz, bu çok yakın bir zamanda Konya'da Mevlana araştırma kürsüsü kuruldu üniversitede ve Çanakkale'den sonra kurdular. Yani Çanakkale'de kuruldu Mevlana araştırma kürsüsü, Çanakkale'den sonra kurdular Konya'da Mevlana araştırma kürsüsü ama Londra'da var! Çok eski hem Londra'da ve o Londra'da araştırma kürsüsünün başındaki profesörle tanışmıştım, Kıbrıs türkü kendisi. Biz bunlara, biz sırtımızı dönmüşüz, döndürmüşler yani. Yani enteresan bir şey, insan bunlara bakınca, araştırınca yani diyorsun ki bizim topraklardan çıkmış. Yani İslami kesim de sırtını dönmüş onlara, öyle nitelendireyim. Yani biz gitmişiz, Mevdudi'yi çevirmiş getirmişiz. Biz gitmişiz Mısır'dan Mason Abduh'u çevirmiş getirmişiz. Biz gitmişiz hadis inkârcısı Şeriati'yi çevirmişiz getirmişiz. Biz gitmişiz böyle nerde sapkın insanlar var, onların kitaplarını, dini olarak reformist modernist dinde reform yapmaya uğraşanlar bazı ayetleri yok edelim demeye çalışanlar, bazı hadisleri yok edelim demeye çalışanlar, hadisleri komple reddedenlerin biz

eserlerini çevirip Anadolu'ya getirmişiz. Yani bir Anadolu'daki İslami bir kesim mesala Kevseri'yi tanımıyor bu kadar. İbni Hacer'i tanımıyor bu kadar. Son devrin ulemasını, Osmanlı ulemasını tanımıyor hiç kimse ama gidip bir Mason Abduh'u tanıyor veya gidip bir hadis inkârcısı Ali Şeriati'yi tanıyor veya bir mezhepsiz bir kimseyi tanıyor. Bunların kitaplarını da çeviri haline getiriyorlar. Tabii bunun arkasında çok büyük oyunlar var. Yani İslam toplumunu bir ve beraber görmek istemeyenler, bu tip şeylerle bizi oyalıyorlar. Yani biz bunları dine yardımcı oluyor, dini hizmetlere yardımcı oluyor zannediyoruz! Ya bir kısım sapkın kitapları bedava dağıtıyorlar ve insanlar okuyorlar bunları ve içerde dini çatışmalar ön görüyorlar ki insanlar bu farklı şeyleri okudukça birbirleriyle çatışıyorlar.

Hani Mesnevi okumalarını geriye doğru döndüreyim. Bir Yahudi vezir vardı, aslında yahudiydi ama Hristiyan görünüyordu ve Yahudi ordaki padişahla anlaşmıştı. Hıristiyanları nasıl bölüp parçalayacağına dair plan tutmuş, plan yapmışlardı. Ne yapmıştı? Her kavme, her topluluğa ayrı risaleler hazırlamıştı ve hepsini ayrı risaleler hazırlayıp ayrı ayrı onlara din anlatmıştı ve ondan sonra da demişti ki ben öleceğim, benim ölümümü de göreceksiniz ve hepsine de halifelik tayini vermişti. Dedi ki benim yerime sen geçeceksin, öbürküne dedi sen geçeceksin, öbürküne dedi sen geçeceksin, öbürküne dedi sen geçeceksin ve öldükten sonra herkes o vasiyetleri okudu ve birbirlerine kılıç çekip birbirleriyle savaştılar ve birbirlerine kıyasıya kıydılar ve böylece Yahudi vezirle padişahın oyunu tuttu. Bakın, bu Yahudi vezir ve padişah oyunu İslam dünyasında Âdem'den itibaren oynanan bir oyundur. Biz farklılıklarımızı ve meşreplerimizi savaş aracı olarak kullanırız, zenginlik olarak kullanmayız. Savaş aracı olarak kullandığımızda biz birbirimizi yiyip bitiririz. Ümmet ne yazık ki birbirini yiyip bitiriyor. Bakın Ortadoğu'da, dediğimiz bölgede çıkan bütün gruplar Müslümanlara yöneliktir. İşte ne çıktı? Daiş çıktı. Müslümanları öldürdü, Müslümanları şehit etti. Müslümanların kadınlarının, kızlarının ırzına geçti, onları kendince cariye etti. Ondan önce ne çıktı? Neydi adı? El-Kaide çıktı. Onlar da Müslümanlarla savaştı Eli silah tutan örgütlerin hepsi de Müslümanlarla savaştı. Hiç kimse İsrail'le savaşmadı. Mossat'la, Yahudilerle savaşmadı ama söylemlerinde, söylemlerinde böyle savaşacaklarını söylediler. Zaten hep en enteresan noktası bu. Herkes bizdenmiş gibi çıkıyor, bizim için savaşacağını, mücadele edeceğini söylüyor ama ne yazık ki çilbirini tutanlar başkaları. Ağızlarına gemi vurup istediği tarafa götürenler başkaları. Ne yazık ki Müslümanlar bu konuda kendi kendilerine malik değiller. Bunun, bu tip örgütlerden tutun bir kısım tarikatlardan, cemaatlerden tutun bir kısım partilere varıncaya kadar böyle ve bu acı bir şey.

Bir bakıyorsunuz mücahit görüyorsunuz, bir bakmışsınız İngiltere'de oturum almış orada oturuyor adam, keyif çatıyor. Bir bakmışsınız adam vatan millet diye yola çıkmış, ohooo, mücahitken müteahhit olmuş, sonra it olmuş, itlikten de çıkmış mok olmuş! Olmuş da olmuş! Olmuş! Adamda ne din kalmış ne iman kalmış ne namus kalmış ne şeref kalmış ne haysiyet kalmış. Dünya bunu alaşağı etmiş, aşağılık bir varlık haline gelmiş ama yola çıkarken bizle beraber yola çıkıyormuş gibi görünmüş ve ne acı ki İslam dünyasında bu tip örnekler gün geçtikçe daha da artıyor. Neredeyse bunların yapmış olduğu pisliklerden dolayı Müslümanız demeye utanacağız. İnsanlar gün geçtikçe Müslümanlardan tiksinmeye başlıyor. Bu bizim içimizden çıkmış olan çukur, bulaşık, böyle bayağı insanlardan kaynaklanıyor. Dünyaya tapan, heva hevesine tapan insanlardan kaynaklanıyor ve bu Ümmeti Muhammed, hep bunlardan çekiyor. Daha önceki Müslümanlar da İseviler de Museviler de, İbrahimiler de Adem'e kadar hep bunlardan çekti kim ne çektiyse. Bütün topluluklar, kendi içlerinden çıkan bayağı ve aşağı insanlardan sıkıntı çıkıyor. Ailelerde, sülalelerde, kavimlerde, dini topluluklarda bunlardan sıkıntı çıkıyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Hz. Pir, mevzunun başına geliyor, 850 yıl önce, bulaşın havadan da olabileceğini tespit ediyor ve diyor bulaş havadan da olabilir ve soluduğun hava veba kesilir diyor. Biz ordan çıktı muhabbet ama biz bu bilgiye, bu ilme biz sırtımızı döndüğümüzden, bunu bilmediğimizden, okuyanlar da yani bu Mesnevi'yi okuyanlar şerh edenler de papağan gibi bir başkası ne demiş ona bakaraktan şerh ettiğinden, kes kopyala yapıştır yaptığından dolayı bunları tespit edemiyorlar. Üzerinde yoğunlaşsa her beyiti ayrı ayrı tefekkür etse Hz. Pir burda ne demek istedi, hangi ayeti kerimeye atıfta bulundu, hangi olaya, hangi hadiseye atıfta bulunmuştur diye üzerinde tefekkür etse, üzerinde düşünse, o da benim bulduğumu, benim gördüğümü görür ama ne yazık ki öyle de değil. Mesnevi okuyacaksa düz metin gibi okudu geçti. Bu beyitte ne demek istedi, ne anlatmaya çalıştı diye bakmadı. Ben özellikle bu beyitleri okuduktan sonra baktım eski elimde birkaç tane Mesnevi tercümesi var, onlara baktım, hiç alakası yok. Hani bu Allah affetsin kendimi methetmek için söylemiyorum, benim tespit ettiğim bu şeylerle alakası yok. Yani normal belki de o gün için onlar bu beyitleri tefsir ederlerken teknolojinin bu noktaya geleceğini bilemediler, göremediler veyahut da bilmiyorlardı. O yüzden kimseye de bir şey deme noktasında değiliz ama bugün için de yok ama 850 yıl önce, Hz. Pir Allahualem bunlara değinmiş.

"Ruhun kız kardeşi olan latif su bir gölcükte sarı, acı ve bulanık bir hale gelir."

Bakın, suyu da ölümle karşılaştırdı. Su, rengi ve kokusu, su hükmünde olduğu müddetçe su hükmündedir ama rengi su renginden çıkarsa tadı su tadından çıkarsa o su hükmünde değildir. O yüzden suyun temiz, tahir olduğuna dair iki ibare gerekir, pardon üç ibare. Tadı, kokusu ve rengi. Tadı kokusu ve rengi su olursa hem içilir hem abdest alınır. Her türlü şeyde kullanılır ama tadı bozuk ise içemezsiniz. Rengi düzgün, rengi düzgün, ondan sonra, kokusu düzgün ama tadı düzgün değil. Abdest alabilirsiniz ama içemezsiniz, kullanamazsınız ama kokusu varsa rengi bozuksa abdest de alamazsınız. Bakın kokusu bozuksa, rengi de bozuksa abdest alamazsınız. O zaman su manevi olarak öldü mü? Evet. Suda ölümle yüzleşti mi kendi iç dairesinde? Evet. Ne oldu? Sarı, acı ve bulanık hale geldi. Bakın üç tane ibareyi koydu Hz. Pir. Hanefiler için suyun temiz hükmünde olabilmesi için rengi su hükmünde, tadı su hükmünde, bulanıklığı da olmayacak. Bakın Hanefilerde bu normalde Hz. Pir Hanefilerin yolundan gidiyor ve onu ölü su olarak görüyor. Hanefiler de içtihat açısından onu müstamel su; kullanılamaz, içilemez, onunla abdest alınamaz hükmünü koyar. E şimdi baktığımızda nehirler ölü, dereler ölü, göller ölü. Sebep? Teknoloji ile öldürdük. Yanlış endüstri yatırımları ile öldürdük, yanlış endüstri yatırımlarıyla ve batı bütün dünyayı sömürmek amacıyla katletti.

Batı bütün dünyayı sömürü aracı ile katlederken şimdi bizim önümüze ne bu şey yasasını koydu tabiatla alakalı, ne diyorlar ona? Paris iklim anlaşması ile ne yaptı? Önümüze koydu ve Paris İklim anlaşmasına uygun siz yatırımlar yapacaksınız şimdi. Yani siz kendi kafanızdan şimdi işte ben şuraya bir termik santral kurayım diyemeyeceksiniz. İçerde batının kurmuş olduğu derneklerden birisi gidecek müracaat edecek, mahkemeye verecek, buraya termik santral kuruluyor diyecek, siz onu kuramayacaksınız. Devlet onu kuramayacak çünkü imzaladığı anlaşmalar, mevcut anayasanın veyahut da kanunların üzerinde. Bakın, siz anlaşma yaptınız, anlaşmaya imza attınız mı anayasanın üzerinde bir imza o. Anayasa maddesine aykırı ise o antlaşmaya siz anayasayı değiştireceksiniz, antlaşmayı değil. Ondan sonra oraya da yazacağınız hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir diye! İnan inanabilirsen. Paris iklim Antlaşması'na imza attık, artık siz herhangi bir yere termik santral kendi kafanızdan kuramazsınız. Herhangi bir yere petrol santrali kuramazsınız. Herhangi bir denizin kenarına bir liman kuramazsınız. Siz herhangi bir denizin kenarına örneğin bir tersane kuramazsınız. Siz herhangi bir denizin kenarına deniz benim deyip de ben deniz kuvvetlerine burda bir tersane kuracağım, burda bir bakayım yeri kuracağım veyahut da burası güvenli bir körfez, bu körfezde ben gemilerimi saklayacağım, buraya bir şey kuracağım, kuramazsınız. Sebep? O Paris iklim antlaşmasını imza

attınız, çevreyi kirlettiğiniz kesinleşirse sizi o inşaatı yaptırmazlar. Zaten Saros'un, batılıların, Almanların, İngilizlerin, her türlü Fransızların, Amerikalıların desteklediği, Türkiye'nin içerisinde dernekler vardır, vakıflar vardır. Bu dernekler, bu vakıflar Kürtleri destekleyen, Alevileri destekleyen, Kürtlerin değişik fraksiyonlarını destekleyen, Alevilerin değişik fraksiyonlarını destekleyen, değişik tarikatları destekleyen, değişik dini oluşumları destekleyen vakıflar ve dernekler vardır ülkemizde bizim. Bu dernekler, bu vakıflar yurt dışından beslenirler. Yurtdışından yardım alırlar. Gazeteciler vardır, televizyon yayıncıları vardır, köşe yazarları vardır.

Evet, bunlar yurt dışından desteklenir, yurt dışındaki değişik uyduruk vakıflar bunlara hibe para verir. Bunlar yurtdışının borazanı, sesidir. Onlar başlarına milli harfini koyabilirler, dini harfini koyabilirler. Sakalları sünnet sakalı olabilir, hatta şalvarla sarıkla, cübbe ile bile dolaşabilirler, hiç önemli değil ve bunların uçları yurt dışındadır. Ben o yüzden bangır bangır bağırırım. Ucu yurt dışında olan, kökü yurt dışında olan bu ülkede tarikatlar var. Bu ülkede şeyhler var yurtdışından maaş alan, bu ülkede yurtdışından maaş alan gazeteci bozuntuları var, televizyoncu bozuntuları var. Yurtdışından maaş alan her türlü her şeyh var bu ülkede ve bunlar dokunulmaz. Bu ülkede on tane şey, ne o, dış devletlerin büyükelçileri, hükümete şey veriyorlar protesto ediyorlar, ültimatom veriyorlar bu adamı çıkarın diye. Bu ülkenin ayağa kalkması lazım bununla alakalı. Bütün meclisin ayağa kalkması lazım, bütün her şeyin ayağa kalkması lazım nasıl böyle ültimatom verebilirler bize diye ama uyuşturuluyoruz ya biz, uyutuluyoruz ya, o yüzden olandan bitenden haberimiz yok zaten, bizi de ilgilendirmiyor zaten. Kimseyi ilgilendirmiyor, hiç birimizi ilgilendirmiyor, bakın hiç birimizi ilgilendirmiyor ve bunlar da destekleniyor. Yani siz ülkenin, milletin menfaatine değil aleyhine bir şey yapın, sizi batı destekler. Batının İçeride bizim içimizde satılmış olan insanları da destekler. Vali ayağınıza gelir sizin, milletvekilleri ayağınıza gelir, para ayağınıza gelir sizin! Tabii, dokunamazlar size. Dokunulmazlığınız olur. Böyleyiz biz ama bizden yerli, milli olanların da ensesinde boza pişirirler. Böyleyiz ama bu iki yüz yıldan beri böyle. Bu ülke topraklarında, bu vatan topraklarında böyle. Ne yazık ki bu topraklarda milliyetçi muhafazakâr, dinine milletine düşkün insanlar, hem iç düşmanla savaşıyor hem dış düşmanla savaşıyor. Biz hem içerde cebelleşiyoruz. İçerde nasıl cebelleşiyoruz? Adam beynini satmış, aklını satmış, ruhunu satmış, her şeyini satmış dışarı. Bizi hiç çok ilgilendirmedi. Amerika'da bir vakıf burdaki gazetecilere para dağıtıyor her ay. Destekliyor o yayın kuruluşunu. Bizi hiç ilgilendirmedi. Bizi hiç ilgilendirmiyor. Yani ben

şeyle, büyükşehir belediye başkanıyla telefonda görüştüm. Dedim sen veriyorsun bunlara para. Siz veriyorsunuz? Hepsine de veriyoruz diyor.

Belediyeler kendi beldelerindeki bölgelerindeki yani üç sayfa dört sayfa bile yok, iki sayfalık gazete parçası, paçavrasına para veriyor her ay. Bakın her ay para veriyor. Bildiniz her ay para veriyor. Adam utanmadan o parayı alıyor zaten. Kim bilir kaç trilyon! Ya normalde bir belediye başkanı işte bir televizyonda program yapıyor, hizmetlerini tanıtma programı, onu bedava mı yapıyor zannediyorsunuz? Para veriyorlar. Aylık mutat paraya bağlamışlar. Tabii! O bizim malum gazeteci bile her ay alıyor. Osmangazi her ay vermemiş, o yüzden çok kızmış ona da o yüzden yüklenmiş. Aradı biz kaynadık. Har ay para alıyorlar adamlar. Bir ülke düşünün, yani bir ülke düşünün, ülkenin içerisindeki gazeteciler değişik yerlerden değişik yerlerden para alıyor ve bizden görünüyor bunlar! Yani x gazeteci bakıyorsunuz Habertürk'te Kanal D'de Show'da CNN' de, NTV'de veyahut da şimdi biz islami kanal, dini kanal diyoruz ya, işte ne var? Ülke TV var, kanal 7 var, değil mi? Bunun gibi şeyler. Biz şimdi bütün Türkiye'deki muhafazakâr dindar kesim, bizim televizyonumuz olarak nitelendiriyor. Öyle değil mi? Ordaki gazeteciler de aynı, televizyoncular da aynı. Adam çok rahat iş takipçisi! Ne gastecisi!

Hani adam bir de tehdit etmiş ya, senin işini de böyle halledelim demiş. İki kardeşler var ya! Adamlar hala daha devam ediyorlar hayatlarına! Bu böyle bir tablo, biraz karanlık oldu herhalde ama fazla kaotik oldu ama bu, yani benim gördüğüm bu. Yani x insana bakıyorsunuz kanal 7'de adamı vurdu, vurdu, vurdu, biz alkışladık adamı. Dedik ya tamam! Kimi vurduydu? Doğan grubunu vurduydu. A! sonra bir baktık, Aydın Doğan'ın viski servisini yapıyor adam, Aydın Doğan'ın gemisinde. Allah Allah! İnanamadı hiç kimse. Yani ben sabahtan akşama kadar aylarca İsmail'in aleyhine konuşacağım, konuşacağım konuşacağım konuşacağım, bir sürü dosyalar geliyor diyeceğim, flash flash diyeceğim, bütün herkesi televizyona kitleyeceğim, her hafta yeni bir dosya ile İsmail'i döveceğim, vuracağım, kıracağım, aradan bir zaman geçecek, ondan sonra gideceğim İsmail'in yatında İsmail'e viski servisi yapacağım! Mücahit gastecimiz bizim! Ve şimdi de onun kanalında sonradan haber sunacak. Ondan sonra onun gazetesinde yazacak. Şimdi o kanalda sözü geçen bir kimse olacak! O da değişti! Bizim içimizden çıkıyor hep. Allah bizi affetsin. Evsafı bozuluyor. Ne oluyor? Tadı kaçıyor, suyun tadı kaçtığı gibi. Rengi bozuluyor, bulanıyor. Bulanık hale geliyor. Ne yazık ki bu hale geliyor. Allah bizi affetsin. İşte Hz. Pir bundan sekiz yüz yıl önce bunları tespit etmiş ama biz ne yazık ki bunlara sırtımızı döndüğümüzden ve bizim entellektüel olarak gördüğümüz, işte profesör olarak gördüğümüz, ne bileyim gözümüzde büyüttüğümüz kimselerin, bunlar da

sırtını bunlara döndüğünden, komple, aptalcasına, aptalcasına, kör bir batıcılık uğruna, bunları görmezden geldiler.

"Azametli ve kibirli ateşi bile bir yel söndürüverir."

Bir ateş düşünün. O ateşi normalde bir yel söndürür mü? Söndürür. Şimdi milletin böyle bir ateş söndürme derdi yok ama önceden mesela bir yere bir kıvılcım sıçrasa, bir ateş sıçrasa, puf diye üfleyiveririz değil mi, hızlı sönsün diye veya kibriti söndürürsünüz böyle değil mi veyahut da küçük bir ateşi sizin üfürmeniz söndürür, öyle değil mi, sert üfürürseniz. Yumuşak üfürürseniz ne olur? Yanmasına yardımcı olursunuz ama sert, çok hızlı üfürürseniz ne olur? Sönmesine yardımcı olursunuz. Hz. Pir diyor ki azametli ve kibirli bir ateşi de diyor yel söndürüverir. Hızlı bir yel olunca ne olacak? O söndürüvecek. Bakın yanmasına müsaade edilen, yanmasına yardımcı olunan şey ne oldu? Söndürüverdi. Allah bizi affetsin. Burda bitireyim, kırk beş dakika olmuş. Bir soruda yok. İnşaallah 1285, 1286'dan devam edeceğiz… Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/djMh2DH1SY

MESNEVİ-İ ŞERİF 1286-1296. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü de hayırlı eylesin, ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim cümlemizi hakkı hak bilip hakkın yolunda koşanlardan, hakkın hakim olması için mücadele edenlerden, batılı batıl bilip bâtıla karşı mücadele eden, batılın karşısında duran kullarından eylesin inşallah. Perşembe günü unuttuk, bütün kardeşlere söylemiş olalım, malum Bayındır'dan bizim Hayati kardeş vardı. Hemen hemen Bayındır'ın ilk dervişlerinden, koranadan vefat etti. O yüzden önümüzdeki perşembeye kadar inşallah arkadaşlarımız, kardeşlerimiz tevhit okusunlar da inşallah önümüzdeki perşembe bağışlayalım. Bir de Fatih kardeşin de babası vefat etmişti. Onun babası için de inşallah ve cümle ölmüşlerimiz için tevhit okuyalım, perşembe günü de bağışlayalım inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. En son 1285. beyiti okumuşuz: 'Azametli ve kibirli ateşi bile bir yel söndürüverir.' Orayı okumuştuk, ordan devam ediyoruz inşallah:

"Denizin halini de ıstırabından, coşkunluğundan anla, aklının değişik durduğunu kalıptan kalıba girdiğini bil."

Yani nasıl ateşi bir küçücük bir üfürme söndürüyorsa deniz de kendi ıstırabından dolayı halden hale giriyor, coşkunluktan coşkunluğa, bir dalgalanıyor, bir kabarıyor, bir kenara vuruyor, bir kıyıya vuruyor bir her şeyi içine alıyor, bir içindekileri dışına çıkarıyor. Deniz de ne? Kalıptan kalıba giriyor. Yani su olduğundan hangi kalıba sokarsanız su o kalıba girer. O yüzden hani derler ya su gibisin, her kalıba girdiğinde o kalıbın halini alıyorsun diye veyahut da su aynı zamanda da renksizdir, girmiş olduğu kabın

rengini alır genel olarak. O yüzden denizin halini de ıstırabından, halden hale geçişinden anla.

"Allah rızasını arayıp duran, başı dönmüş feleğin hali de oğullarının hali gibidir. Gah en altta, gah ortada, gah en tepede. Onda da bölük bölük kutlu ve yomsuz zamanlar var."

Asıl buraya dikkatinizi çekmek istiyorum. Hani geçen hafta da Hz. Pir'in 750 yıl önce işaretini beyan etmiştik. Yine böyle bir işaret, bu doğrudur değildir benim kendimce, kendi tespitim. 'Allah'ın rızasını arayıp duran başı dönmüş feleğin hali'. Yani başı dönmüş felek dediği, işte samanyolu olarak bunu nitelendirilebilirsiniz ve 'oğullarının hali gibidir.' Demek ki onun bir de oğulları var etrafında. Diğer samanyolları var. 'Gah en altta gah ortada gah en tepede. Onda da bölük bölük, kutlu ve yomsuz zamanlar var'. Kutlu ve yomsuz zamanlar var yani farklı zaman dilimleri, bölüm bölüm, farklı farkı alemler, öyle söyleyelim. Şimdi bu meseleye baktığımızda sizi farklı bir cenaha götüreyim ben. Bu farklı cenah ne? Bu son dönemlerde Avrupa'dan bize gelen paralel evren felsefesi. Yani paralel evrenler var mı yok mu? Paralel evren dedikleri şey ne? Böyle bu alemin dışında farklı paralel hani evrenler var mı yok mu tartışmasının içine sokup çıkaracağım sizi şimdi ordan. Böyle bir tartışma var, batıdan bize de geldi. İşte zaman zaman bana da soruyorlar ya böyle, paralel evren var mı yok mu diye! Şimdi Hz. Pir 740 yıl, 750 yıl, 800 yıl önce 'onda da bölük bölük, kutlu ve yomsuz zamanlar var' demiş. E böyle olunca, yaradılışa dönüp bakmamız lazım, yaradılışa dönüp baktığımızda Talak suresi ayet 12: 'Allah yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratmış olandır. Allah'ın buyruğu bunlar arasında iner durur ki Allah'ın gerçekten her şeye Kadir olduğunu ve Allah'ın gerçekten her şeyi ilmi ile kuşatmış olduğunu bilesiniz.' Bunun üzerinde yoğunlaşıldığında, Cenab-ı Hak yedi ayrı ayet-i kerimede, yedi göğü yarattığına dair haberler vermiş bize. Yani yedi ayrı ayet-i kerimede her seferinde yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratmış olandır ayet-i kerimesi gibi ayetler söylemiş.

İşte 'yedi gök, yeryüzü ve içinde bulunanlar onu tesbih ederler' (İsra 44), 'Görmediniz mi Allah'ın göğü yedi kat olarak nasıl yarattığını' (Nuh15), 'O hem evveldir, hem ahirdir. Hem zahirdir hem batındır.' Normalde bunu söylediğimizde bütün o Cenab-ı Hakkın sıfatsal olarak da bunları zikretmiş. Ayriyeten, şimdi ben ayet-i kerimeleri burdan, Bakara ayet 29. ayet, İsra 44. Ayet, Mü'minun suresi 86. ayet, Fussilet suresi ikinci ayet, Mülk suresi 3. ayet, Nuh Suresi 15. Ayet, bunlar benim tespit ettiklerim ama yedi tane ayrı ayette Cenab-ı Hak işte göğü yedi kat yarattığını, bazı hani yedişer kat yarattığını, yedişer kat da yeri yarattığına dair ayeti kerimeler var. Döndük, bu ayeti kerimeleri nasıl tefsir etmişler? Bu en önemli benim bugün sohbetime

delil olarak aldığım Talak suresinin 12. ayeti, bunu nasıl tefsir etmişler? Malum ben hep böyle eskinin eskisine gitmeyi seviyorum ya, bunun eskisinin eskisine gitmeye çalıştım. Eskinin eskisine gitmeye, yani ilklerin yoluna gittiğimizde enteresan bir tefsir çıktı burda. Öyle bir enteresan tefsir ki bugüne kadar belki de hiç duymadığınız veyahut da bugüne kadar hiç dillendirilmemiş bir tefsir. Kimden? İbn Abbas'tan. Yani Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah'tan, dört Abdullah' tan birisi. Böyle kesik kesik gelebilir ama aynı şekilde İbni Mesut da bunu böyle tefsir etmiş ve demişler ki: 'Yedi gök, onda ve onların arasında bulunanlar; yedi yer, onda ve onların arasında bulunanlarla, kürsi, ancak çöle atılmış bir halka gibidir yani bu mevcut yaratılmış olan evren dediğimiz şey o kadar büyük bir, o kadar büyük, o kadar geniş ve hala daha da genişlediği de zaten tespit edilmiş vaziyette, kürsi, çöle atılmış bir halka gibidir yani yüzük gibi öyle düşünün, çölün içerisindeki yüzüğün büyüklüğü söz konusu olur mu? Olmaz yani o kadar devasa bir evrenle karşı karşıyayız ve yine İbn Abbas'tan Taberi naklediyor bunu da o da Amr bin Ali'den, o da Abbas'tan nakletmiş. Yedi göğü ve yerden bir o kadarını, kavli hakkında şöyle demiş: "Eğer ben bunun tefsirini sizi anlatmış olsaydım siz inkar ederdiniz. Sizin bu inkarınız, yalanlamanız demektir."

Yani ayeti yalanlamanız demektir yani İbni Abbas, bu ayeti kerimeyi eğer ben size tefsir edersem, siz bunu yalanlarsınız, bunu kabullenmezsiniz, bu ilmi, bu tefsiri kabul etmez, beni yalanlarsınız, böylece de bu ayeti kerimeyi de inkar etmiş olursunuz diyor ve yine başka bir kanaldan: "Ben onu sana haber versem, inkar etmeyeceğinden emin kılacak nedir?" diyor ona da ve yine diyor ki "yer yüzünün her birinde, (bakın yeryüzünün her birinde, burayı iyi dinleyin), yer yüzünün her birinde, İbrahim gibi yeryüzündeki mahlukata benzer mahlukat vardır." Yani bu yedi kat ayrı yeryüzünde, bu bakın yedi tane ayrı ayrı, yedi tane ayrı yeryüzü olarak tefsir edebilirsiniz ve her yeryüzünde, İbrahim gibi peygamberler var ve o her yeryüzündeki, burdaki mahlukatlar gibi mahlukat var, enteresan bir tefsir ve yine İbn Abbas'ın şöyle dediği rivayet ediliyor: "Yedi yer vardır, her yerde sizin peygamberiniz gibi bir peygamber, Adem gibi bir Adem, Nuh gibi bir Nuh, İbrahim gibi bir İbrahim ve İsa gibi bir İsa vardır." Beyhâki, yine başka bir kanaldan, o da İbni Abbas'tan, yine buna benzer bir şey daha naklediyor. O da diyor ki: 'Her yeryüzünde, İbrahim Aleyhisselam gibi birisi vardır.' Şimdi Hz. Pir mesnevisinde, bunu bize diyor ki 'Bölük bölük, kutlu ve yomsuz zamanlar var ve bunlar hepsi de feleğin, yani içinde bulunduğumuz samanyolunun, oğulları gibidir, çocukları gibidir.' Yani hepsi de bu samanyolundan ayrılmış veya bu samanyoluna benzer samanyolları var. Şimdi ben zaman zaman bunu söylüyorum ya İslam dünyası batıya yönünü çevirmiş, kendi

öz değerlerini ve kendi özünü kaybetmiş. Kendi öz değerlerine bakmış olsa kendi özüne bakmış olsa Kur'an ve sünnete dönüp iyice incelese bugün Avrupa'nın bize bilgi olarak, bilim olarak, ilim olarak sunduğu her şeyin bizden çalınma olduğunu görecek.

1400 yıl önce, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ashabı, bugün batılıların bize paralel evren olarak anlattığını bize anlatıyor, tefsirde anlatıyor. Yedi kat gök ve yedi kat yeri yaratan Allah'ın o ayeti kerimesini tefsir ederken yaşadığınız, yaşadığınız bu evrenin farklı boyutlarda olabileceğini, farklı boyutlarda var olduğunu ve bu ayeti kerimeyi tefsir ederse ordaki dinleyen sahabenin bunu inkar etmesinden korktuğundan dolayı, bize küçük bir tabiri caizse bilgi kırıntısı koyuyor. Diyor ki kürsi çünkü kürsi bu noktada hani en geniş, en derin, en yüksek, muhteva açısından öyle bir yer ve kürsi diyor bu yaratılmış evrenlerin içerisinde çöldeki yüzük gibi kalır. Yani bu yaratılan evrenler, biz bunu paralel evren olarak hani batılıların tabiriyle ama bizim tabirimizle, âlemler içerisinde alem, alem içerisinde alem ve her alemin içerisine daldığınızda farklı bir alem, her perdeye geçtiğinizde, her perdeden farklı bir perdeye geçiş. Her âlemden farklı bir aleme geçiş ve hani sûfiliği Kur'an ve sünnet üzerinden öğrenip Kur'an ve sünnete bağlayacaksak o zaman alemden aleme geçiş, perdeden perdeye geçiş ve bu perdenin haricinde de mahlukatların olduğu, yaratılmışların olduğuna delil, Talak suresi ayet 12 ve Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah bunu tefsir ederken, her alemde burdaki gibi Nuh, bu alemde tecelli etmiş gibi bir İbrahim, bu alemde tecelli etmiş gibi İsa! Bakın oranın İsa'sı, oranın Nuh'u, oranın İbrahim'i olarak da bunu biz nitelendirebiliriz, değerlendirebiliriz ama o alemde de demek ki Adem var. O alemde de Adem var ise o Adem orda olduğu müddetçe onlara da kitap indirildi, onlara da emir indirildi, onlara da peygamber gönderildi. Bunu batıca düşünmek istemiyorum. Batı bunu paralel alem olarak nitelendiriyor, ben batıca düşünmek istemiyorum bunu. Ben Kur'an sünnet dairesinde bu meselenin üzerinde derinleşmeyi düşünüyorum. Demek ki oranın da bir Muhammedisi var. Allahualem. Bazen zaman zaman hani peygamberlerin vazifesi bitmemiş, bu dünyada vazifesi bitti. Mademki bütün bu yaradılış, Nur u Muhammedî'nin üzerinden yürümekte, mademki varlık nur Muhammedinin nuruyla hayat bulmakta, o zaman o Nur u Muhammedî hala da alemin içerisinde ve âlemler üzerinde aktif. Hem alemde, bu alemde aktif hem de diğer alemlerde aktif.

O zaman Nur u Muhammedînin kokusunun olmadığı, Nur u Muhammedînin tecelliyatının olmadığı, herhangi bir alem veyahut da herhangi bir boyut, herhangi bir perde düşünmemiz mümkün değil. Bununla alakalı o zaman madem ki Hz. Muhammedî Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem

hazretleri, ayetle sabit, alemlere rahmet olarak gönderildi. Alemlere rahmet! Sadece yaşadığınız bu aleme dair değil, sadece sizin kendi dünyanıza değil, sadece güneşe, Venüs'e ne bileyim Mars'a ait değil. O zaman bütün alemlere rahmet olarak gönderilmiş olan peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bütün kâinatın her tarafında, Nuru Muhammedîye olarak tecelli etmiş vaziyette ve siz hangi boyuta geçerseniz geçin, hangi alemde haşır neşir olursanız olun, siz ona ancak Hz. Muhammedi Mustafa'nın, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti üzerinden yürürsünüz. Onun ruhaniyetine ve nuraniyetine muhtaçsınız. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini bir postacı gibi gören ham akıllılar! Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerini inkar eden, hadislerini reddeden, müşrik akıllılar ve onun temiz ashabına ve onun yoluna, ashabının yoluna laf söyleyen müşrik kalpliler, bunu anlamaktan uzak duracaklar. Uzaklar çünkü, reddettiklerinden dolayı uzaklar, reddettiklerinden dolayı kalplerinde böyle bir tecelliyat olmayacak. Reddettiklerinden dolayı akıllarında böyle bir tecelliyat olmayacak. Reddettiklerinden dolayı, Hz. Muhammedi Mustafa'nın ruhaniyetinden ve nuraniyetinden ve dolayısıyla Cenab-ı Hakkın hikmetinden ve ilminden faydalanamayacaklar ve biz kendi kendimize, batının karşısında ezikliğimize, batının karşısında yenilgimize kanıp veya kandırılıp biz onların paralel evren var mı yok mu tartışmasının içerisinde kendimizce, kendi öz değerimizi, kendi öz felsefemizi, fikrimizi orta yere koyamayacağız ama bu topraklarda yetişmiş olan, ve bu toprakların ürünü olan yani İslam olan ve bizden olan ve bizim olan Hz. Mevlana gibi Yunus gibi Hacı Bektaşi Veli gibi Şeyh Sadi gibi Nesefî gibi işte daha yüzlerce, binlerce bu medeniyetin yetiştirmiş olduğu insanların felsefesine, fikrine, dinlerine ve imanlarına, inançlarına biz yabancı kalacağız.

Baktığımızda 800 yıl önce, Hz. Mevlana Celaleddinî Rumi hazretleri mesnevisinden bunu bahsederken, Allahu alem bu ayeti kerimelerden ve bu hadisi şeriflerden de muhakkak haberdardı ve biz yeni haberdar oluyoruz şimdi! Bakın biz yeni haberdar oluyoruz ve biz kendi kendimize, ben kendimce öyle söyleyeyim, yani burdan işte ne demek istemiş diye araştırmaya başladığımda, hakkınızı helal edin, benim bu söylediklerimi ne en önemli Avni Konuk'un, Hz. Mevlana'nın Mesnevisinin tercümesinde bulursunuz ne de şeyin ne o Tahirül Mevlevi'nin Mesnevisinin tercümesinde bulursunuz. Her ikisine de baktım bu arada, yani dedim ki onlar bu beyitlerin hakkında ne demişler diye, böyle bir açılım, onları küçümsemek için söylemiyorum. Sakın öyle bir şey aklınıza gelmesin ama böyle bir şeyden bahsetmemişler yani burda 'bölük bölük kutlu ve yomsuz zamanlar var' dediğimizde bu bende başka bir şey çağrıştırdı ve başında da hani 'başı dönmüş feleğin hali

ve oğulları gibi' deyince yani bunu sadece Samanyolu'nun içerisinde nitelendirmek ve bunu sadece samanyoluna bağlı kalmak bu beyti açıklamakta yetersiz kaldığını düşündüm ve yaradılışla alakalı en önemli ayeti kerimelerden birisi bu çünkü 'Allah yedi göğü ve yerde yerden de bir o kadarını yaratmış olandır' ayeti kerimesinden yürüyerekten bu sonuca vardım. Kıymetli kardeşler, kıymetli dostlar, hep derim, Mesnevi böyle şiirsel yazılmış bir Kur'an sünnet tefsiri gibidir. Bakın, Kur'an sünnet tefsiridir bir veçhesiyle. Mesnevi böyle şiirsel yazılmış enteresan bir şeydir bu, hayat tefsiri gibidir. Hayat tefsiri gibi ve eğer onun üzerinde çok dikkatli okunur, çok dikkatli incelenirse günümüze değil gelecek çağlara ışık tutacağını görürsünüz tefsir açısından. Çünkü Mesnevi bir fıkıh kitabı değildir, akaitle alakalı bilgiler vardır. Akait ile alakalı ama bir fıkıh bilgisi ondan bulmanız mümkün değil. Fakat bu tip açılımları bulmanız mümkün.

O yüzden Hz. Pir'e de bu konuda minnetlerimi sizin önünüzde sunuyorum. Cenab-ı Hak inşallah bizleri de o yolda devam eden kullarından eylesin ve daha da geriye gittiğimizde Kur'an sünnet bağlamında meseleye baktığımızda bugünkü batılıların bizim önümüze yeni bir fikirmiş gibi yeni felsefeymiş gibi yaradılışın üzerinde yeni bir şey üretmiş gibi sundukları şeylerin bizim öz değerlerimizde, öz bilgi birikimimizde, bizim öz, ana durduğumuz Kur'an ve sünnetimizde mevcut olduğunu görüyoruz. E tabii bunu batı bunun üzerinde farklı pencereler açıyor. Belki de o farklı pencereleri kendince bizim eserlerimizi inceleyerekten bu noktaya geliyorlar. Bizim belki de eksikliğimiz, noksanlığımız bu ama bizde entelektüel dediğimiz hani bizde böyle fikir insanı veya bir konuda çalışmış kimseler ne yazık ki yetersiz! Çalma, çalıntı doçentlik tezleri ile çalma, çalıntı derleme, toparlama, kes kopyala, yapıştır profesörlük tezleriyle doçent ve profesör olup kendi öz değerine sırtını dönen, kendi özüne sırtını dönen ne yazık ki böyle bir topluluk var bu ülkede. Her şeyi batıdan bekleyen, her şeyi batının yaptığını söyleyen, batıya karşı tabiri caizse kuzunun kurda aşık olması gibi böyle bir gözü kapalı batıdan gelen her şeye teslim olan bizde bir zihniyet hakim. Öyle olunca da biz kendi öz değerlerimizi öğrenmekten uzak, kendi özümüze dönmekten uzağız. Allah bizi affetsin inşallah.

"Ey külliyat ile karışmış olan, ey insan! Basit cisimlerini halini de kendinden kıyas et. Külliyatın böyle hastalıkları, böyle dertleri olunca onların cüzülerinin yüzü nasıl sararmaz? Hele birbirlerine zıt olan şeylerden; su, toprak, ateş ve yerden meydana gelmiş cüzü..."

Şimdi insan komple bu külliyatın içerisinde halife olarak yaratılmış. Öyle olunca bu külliyatta her ne var ise insanda da var ve bu insanların içerisinde zirve yaratılmış olan Hz. Muhammedî Mustafa(s.a.v.), sonra diğer

peygamberler, sonra Allah'ın veli kulları ve işte bu külliyata bak, bu külliyatta kendini kıyas et. Bu aleme bak, bu aleme bakaraktan kendini kıyas et. Sen bu alemin çekirdeği hükmündesin. Sen bu alemde her ne var ise sende de var. Ateş sende var, su da sensin. Bu sadece dışarıda var olan bir şey değil, ateşte var, suda var. Senin ateşini söndürecek olan su, sende mevcut. O zaman kötü de sende iyi de sende. Kötülüğüne galip gelecek olan iyi de sensin. O zaman kendini iyi tanımla. Dışarda kötüyü ve kötülükleri gördüğün gibi aynı kötü ve kötülük sende de var ve sen de aynı şekilde Cenabı Hakk'ın lütfettiği, ikram ettiği iyilik de var.

O zaman iyi de sensin, iyi bir başkası değil. İyi de sensin. Ateş başkası değil. Ateş de var sende ama onu söndürecek suda sen de. Nefis sen de ama onu doğru yola götürecek istikamet de sende. Onu doğru yola yönlendirecek olan istikamet de sende. Nefis sende var. Çünkü sana nefis verildi, üflendi ama nefsin karşısında Cenab-ı Hak kendisinden sana ruh üfledi. Ruh da sende. O zaman bu alemi bir ceset gibi görürsen bu alemin ruhu sensin. Bu alemi ceset gibi görürsen bu alemin ruhu sensin, bir başkası değil. Sen kendini iyi tanımla ve sen, sen eğer ki kendini tanımlarsan, kendini tanımlarsan alemi de tanımlayacaksın veyahut da sen alemi tanımlarsan, zıttı, kendini de tanımlayacaksın. Ben işin en kestirme yolu olarak söylerim ya eğer bu alemi var edeni tanırsan, o zaman hem kendini hem alemi tanıyacaksın. Hem kendini, hem alemi tanıyacak en kestirme yol onu tanımaktır. O zaman onu tanırsan hem kendini tanımlayacaksın hem de bu alemi tanımlayacaksın. Hem de yaratılmış olan bütün âlemleri tanımlayacaksın. O zaman yedi kat yer de sensin, yedi kat gök de sensin. Sende de yedi kat gök var, sende de yedi kat yer var. O zaman sende de alemler içerisinde alem var ve her alemin İbrahim'i var ve her alemin de Adem'i var ve her alemin de Musa'sı var, İbrahim'i var. Yeter ki sen onu tanı. Eğer onu tanımazsan, o zaman zaten köroğlu köroğlu körsün. Eğer onu tanımazsan, kör olarak göçüp gideceksin, kör olarak haşrolacaksın, kör olarak yaşayıp kör olarak göçüp gideceksin ve kör olarak haşrolacaksın. Kör olarak yaşamamak için kör olarak yaşamamak için seni yaradanı tanı, seni yaradana iman etmen, iman etmen, yolun başıdır, tanıman, onu bilmen, yolu yürümektir.

Ona aşık olmak ise yolun zirvesidir, yolun zirvesidir ancak aşık olursan onu tam anlamıyla anlarsın. Bu senin için tamdır. Onun için tam değildir. Onun için tam yoktur. Onun için tam, kendisidir. Sen kendince kendini tamamladım görürsen sen de yayan kalırsın. O yüzden zıt olan şeylerden neye bakarsan bak, bütün zıtlıklar sende mevcuttur ve yaratılan alem ve alemlerde her ne var ise o sende de vardır. Hz. Pir diyor ki külliyattan, külliyattan sana da karışmış, sen de o külliyatın içerisindesin, o külliyattan numuneler

var sende de, o külliyatın içindesin sen de ve sen de aslında âlemler içerisinde ayrı bir alemsin ve senin üzerinde de ben batının tabiriyle söyleyeyim, paralel alemler, paralel tecelliyatlar var, batının terimi ile söylüyorum. Yok kendi terimimizle söylersem sende de yedi kat, yedişer kat farklı farklı gökler, yedişer kat farklı farklı yerler mevcut. O yüzden sende mevcut olmayan hiçbir şey yok.

Burda böyle bir giriş yaptıktan sonra bir ikaz diyeyim ben buna, sakın bizim yolumuzdan gidenler bir gün gelip de ben oyum deme gafletine düşmeyecekler. Hiçbir zaman ben oyum, ben o oldum gafletine düşmeyecekler. Böyle söyleyenlerin de birer yalancı olduğunu söyleyecekler. Çünkü bir kısım kendisini tırnak içerisinde sufi olarak nitelendiren, yine tırnak içerisinde melami olarak nitelendiren veya yine tırnak içerisinde Arabiyim, Arabiyiz, Arabiciyiz diyen, tırnak içerisinde, tırnak içerisinde belirttiğim bu kimseler, ben oyum deme gafletine düşüyorlar. Hiçbir kul, hiçbir zaman Allah olamaz. O yüzden hani bütün mevcudat da var olan her şey sende var derken, sen Allah olamazsın. Bu kapıyı da herkes kapatacak. Öyleyse o zaman bizim amaçladığımız nedir? Allah'ı tanımak, ona yakın olmak, ona aşık olmaktır. Bakın Allah'ı tanımak, ona yakın olmak, ona aşık olmaktır. O olmak değildir. Bu büyük bir gaflettir. Bu büyük bir küfürdür. O hiçbir şeye benzemez. O hiçbir zaman hiçbir şeye benzemediği gibi hiçbir şeyde O olamaz. Bakın hiçbir şeyde O olamaz ama Cenab-ı Hak ayeti kerimelerde elinin olduğunu söylemiş. Hani meşhurdur ya hani Rıdvan biatı ile alakalı, Akabe biatı ile alakalı 'Allah'ın eli onların elinin üzerindedir', işte Allah'ın elinin sıkı olduğunu söylerler. Haşa Allah'ın eli sıkı değildir gibi Cenab-ı Hak kendisine uzuvlar belirlemiş. Biz de zaman zaman Allah'ın cemalinden bahsederiz. Cemalinden bahsederken onun gözünden bahsederiz. Onun gözü demek, o hiçbir şeye benzemez, insanın gözü gibi değildir. Sen onun gözü olarak da bir şey görsen gerçek manada onun gözü değildir. Sen bir Cemal sıfatı ile sıfatlansan ve ben onun cemalini gördüm desen onun gerçek cemali değildir ama sen onu görmekle kendince ben Cemal sıfatı ile müşerreftendim diyebilir misin? El cevap diyebilirsin ama o değildir.

Çünkü o hiçbir şeye benzemez. Burda tenzih ve teşbih birbirini ne yapar? Dengeler. Bu odur dediğinde, o 'O' değildir tenzihi girer işin içerisine ama odur der. Bir müddet sonra bir kısım sufiler belli bir noktaya geldiğinde teşbihte sınır tanımazlar. Bu ayrı bir meseledir. O yüzden sufi kardeşler, derviş kardeşler, bu yanılgıya düşmeyecekler. Bir kısım böyle burda Melamilere, Arabicilere veya değişik sufi gruplara laf atmak değil derdim. Burda Ümmeti Muhammedi ve sufi kardeşleri uyarmak. Derdim bu. Evet, biz kainatın merkezi ve çekirdeği hükmünde olabiliriz ama 'O' değiliz. Allah bizi affetsin

inşallah. O yüzden evet bunu Muhyittin İbn Arabi de der, Hz. Mevlana da der. Biz hani insanı, bilhassa insanı kamili alemin ruhu olarak görür, buna eyvallah! Alemin ruhu olarak görmek farklı bir şeydir ama onu haşa yani O oldum demek farklı bir şeydir. Burda hani birbirine zıt olan şeyler meydana gelmiş, sen de bunların cüzüsün manasında, onu da beyan etmek istedim:

"Koyunun kurttan kaçmasına şaşılmaz. Şaşılacak şey, bu koyunun kurda gönül vermesidir! Sağlık, zıtların sulhüdür. (Sağlık, zıtların sulhüdür!) Aralarında savaşın başlamasını da ölüm bil."

Demek ki sağlık neymiş? Zıtların sulhü, bütün hastalıklar da şifalar da bizim vücudumuzda toplanmıştır. Mikroplar da toplanır bizim vücudumuzda, mikropların karşılığı olan hani bu günlerde çok konuşuluyor, antikorlar da toplanır ve her ne mikrop bizim içimize girerse hemen içimizdeki hücreler, o mikroba karşı mikrop üretirler ve o mikrobu öldürürler ve ne zaman ki mikroba karşı vücut bugünkü tabirle antikor üretmezse o zaman hastalığa mağlup olur ki bu da ölümdür. Allah muhafaza. Hz. Pir burda da diyor ki 'sağlık zıtların sulhüdür." Yani senin vücudundaki mikroplar bir denge üzerinde gitmesi gerekir. Bir denge üzerinde gitmezse vücudun hasta olur, hasta olursunuz. Bu denge üzerinde gitmemesi nedir? Mesela ateşinin yükselmesi, kendini yorgun hissetmen, sende bir dengesizliğin olduğunu gösterir. Bir hastalık sana girdi, bir mikrop sana girdi, ateşin yükseliyorsa hızla o mikroba karşı vücut savunma sistemine geçti ama o ateş yükselmesini iyi bil, iyi olarak gör. Ateşim yükseldi deyip de kendi kendine kötüleşiyorum deme. Vücut hastalıkla mücadele ediyor. Bakın vücut hastalıkla mücadele ediyor, halsizleşirsen hastasın, senin vücudun o halsizliği ile mücadele et, ayağa kalkıp vücudunu kuvvetlendir.

Bakın vücudunu kuvvetlendir. Hani bazı doktorlar da tavsiyede bulunurlar ya, senin dinlenmen lazım derler, sen bir yat. İşte grip için yatmadan, dinlenmeden geçmez. Neden? Çünkü o vücut hararet yaptıkça, sıcaklığını arttırdıkça sen kendini yorgun hissediyorsun. Vücut enerjisini o hastalığı yok etmek, onu geriletmek için oraya harcıyor ve sende enerji eksikliği var, o enerji eksikliğini bir yerden tamamlayacaksın ki sen ayakta durasın. O yüzden rahatsız olduğunuzda vücudunuzu besleyin. Az ama öz yiyerekten. Bal şifa, balı eksik etmeyin. Kur'an şifa, Kuran'ı eksik etmeyin. Zikrullah şifa, zikrullahı eksik etmeyin. Bakın bunlar insanın manevi olarak ilaçlarıdır. Kur'an-ı Kerim, namaz, zikir cemaatle olan zikir... Bunlar insanın manevi ilaçlarıdır. Bal, maddi ilaçtır aynı zamanda hadisi şeritle beyan edildiği için de manevi ilaçtır. Evlerinizden balı eksik etmeyin. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, sirkeye şifa dedi. Evlerinizden sirkeyi eksik etmeyin, rahatsızlaştığınızda bir kaşık sirke, bir kaşık bal, hemen bir

sirkencebun yapıp içebilirsiniz. Bunlar sizin hastalıklarla mücadelenize yardımcı olacak olan şeylerdir ve zıtlıkları iyi takip edin ve zıtlığın birisi eksildiyse onu arttırın.

"***Allah'ın lütfu, bu aslanla yaban eşeğine, bu iki zıdda, vefakarlık hususunda bir ülfet vermiştir.***"

Cenab-ı Hak lütfetmiş ama komple alemlerin içerisinde ama senin aleminde iki zıttı birbirine vefalı kılmış. Birisi aslan, birisi yaban eşşeği. Aslan aslında yaban eşşeğini öldürür ama Cenab-ı Hak senin vücudunda bunun ikisine ülfet peyda etmiş. İkisine ülfet peyda ettiği için ikisi barış içerisinde yaşıyorlar. Hem bir tarafta hastalıklar, öbür tarafta da iyilikler, bunların ikisi de barış içinde yaşadığı müddetçe bir sıkıntı yok ama eğer hastalıklar artarsa, o zaman sıkıntı var. Allah muhafaza eylesin. .

"Dünya hasta ve mahpus olunca, hastanın fani olmasına şaşılır mı?"

O zaman dünya fani. Dünya fani olduğu için geçici, içerdeki her şey de geçici. İnsanlar da geçici, insanlar da fani. Hepimiz bu dünyada gelip geçici, birer faniyiz.

"Tavşan aslana bu çeşit nasihatler verip 'ben bu sebepler yüzünden geriledim' dedi."

Konu başlığı, bir dahaki haftaya 'tavşanın ayağını geri çekmesindeki sebebi aslanın ciddiyetle sorması'ndan devam edeceğiz inşallah. Birkaç soru var. Onlara da bakalım inşallah. Ondan sonra sohbetimizi sonlandıracağız.

https://youtu.be/scbtOBuXvC4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1297-1310. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Euzübillahimineşşeytanirracim, Bismillahirrahmanirrahim

Geceniz hayırlı olsun inşallah. Cenab-ı Hak cümlemize hayır kapılarını açan, hayırda koşan kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı hak üzerinde mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı durup mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizin evini, işini, aşını, memleketini, Ümmeti Muhammedi korusun, muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak bütün ümmeti Muhammedi her türlü afattan, sıkıntıdan, dertten, gamdan muhafaza eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümlesini İnşallahu Rahman bu zor günlerde, sıkıntılı günlerde kolaylaştırsın, işimizi gücümüzü. Rabbim cümlemizi katında muhafaza eylesin inşallah. Kıymetli kardeşler, kıymetli dostlar; inşallah Mesnevi'den sohbet edeceğiz amma velâkin ben kardeşlerden bir şey saklayan, gizleyen bir kimse değilim. Böyle bir tecelliyat oldu. Sıkıntılı günler, sıkıntılı zamanlar Ümmeti Muhammed'i bekliyor. İnşallah çok dua edelim. Rabbim inşallah sıkıntıdan muhafaza eylesin, korusun. İnşallah memleketimizi, Ümmeti Muhammed'i, her türlü beladan, musibetten, sıkıntıdan beri eylesin inşallah. Allah izin verirse inşallah kaldığımız yerden de Mesnevi okumasına devam edeceğiz inşallah. 1297. beyitten devam ediyoruz. Konu başlığı:

Tavşanın ayağını geri çekmesindeki sebebi, aslanın ciddiyetle sorması:

"Aslan dedi ki: 'Sen bu sebepleri bırak da şu geriye çekilmenin sebebini söyle. Benim maksadım o."

Neydi hikâye? Bir aslan vardı. Aslan malum, ormandaki av hayvanlarını avlamakla meşgul idi. Av hayvanları toplandılar. Aslana dediler ki sen

bizi korkutma. Biz her gün senin yiyeceğini önüne getirelim. Sırayla hayvanlar kendilerince içlerinden bir kurban seçip aslanın önüne kendisini kurban ediyorlardı. Diğerleri de rahat ediyordu. Sıra tavşana gelince tavşan 'nereye kadar bu zulüm' dedi, isyan etti. Bütün ormandaki av hayvanları tavşanı bundan vazgeçirmeye uğraştılar ama tavşan dedi ki hayır, ben bundan vazgeçmeyeceğim. Ben onu alt edeceğim, sizi bu zulümden kurtaracağım dedi ve bu sefer de aslan, o tavşanı geçen hafta anlattığımız, tavşan ona bazı hikmetli sözler söylüyordu. İşte bu hikmetli sözleri söyledikten sonra dedi ki tavşan, bu normalde tavşana sorunca sen bu sebepleri bırak da şu geriye çekilmenin sebebini söyle. Benim maksadım o deyince aslan tavşan ona cevap verdi. Dedi ki o aslan bu kuyuda oturuyor. Bu kalenin içinde bütün afetlerden emin dedi. Aklı olan kimse oturmak için kuyu dibini seçmiştir. Çünkü gönül sefalarını halvette bir kimse sağlar dedi. Tabii burdaki hani daha önce de bahsettiydim, burdaki tavşandan murad, irfan ve ilimle terbiye olmuş, ahiretini düşünen, dünyayı da analiz eden akıl sahibi, olgunlaşmış, kemal sahibi olmuş bir kimse. O tavşandan murat bu. Aslandan murad ne? Aslandan murat da nefs-i emmaresine düşmüş bir nefis sahibi. Nefsi emmaresine düştüğünden, sadece yemekten içmekten hayatı algılıyor. Nefsi emmarenin halleri onun üzerinde tecelli etmiş. O akletmiyor, fikretmiyor, o tefekkür etmiyor, o zikretmiyor. O heva ve hevesinin peşine düşmüş bir kimse, bu Allahualem bu illaki benim dediğim doğru noktasında değil. Ta en başından itibaren bunu böyle algıladığımı söylemiştim. O yüzden o tavşan daha önce aslana olan nasihatleri, söylediği şeyler, bir kâmil akıl sahibinin nefs-i i emmare taşıyan bir kimseye nasihat etmesi. Ona tebliğ etmesi gibi ve normalde o kimse nasihati kabul etse veya o nasihatleri üzerine alsa, kendini terbiye etse, mesela hallolacak ama normalde o nefis, insanı hayvani noktaya doğru sürükleyip götürdüğünden, o aslan da heva ve hevesinden, nefsinden dolayı tuzağa doğru yavaş yavaş nereye gidiyor? O tuzağa doğru gidiyor. Tavşan onu bir müddet hani nasihatle düzeltmeye çalıştı ama yok! O illa ki işte seni bu yoldan alıkoyan neyse, onunla savaşmaya gitmek istiyorum! Tabi burda:

"Tavşan: 'O aslan bu kuyuda oturuyor; bu kalenin içinde bütün afetlerden emin.' dedi. Aklı olan kimse oturmak için kuyu dibini seçmiştir. Çünkü gönül sefaları halvettedir.'

E halvet denilince tabi işin içerisine sufilik girdi ve kuyu dibinde olmak girdi. Malum, tabi kuyudan da burdaki böyle yukarda hani tavşan kâmil bir kimseyi, kâmil bir aklı, aslan da nefs-i emmareyi simgeliyorsa, tavşan da diyor ki kuyunun dibi, kuyu, emin yerdir. O zaman bir mürşidin, bir velinin dergâhı emin yerdir. O veli, o mürşit, nerde durur? Kendi dergâhında,

kendi topluluğun içinde durur ve orası onun için emin yerdir. Dervişler için en emin yer, dervişlerin dergâhıdır. Orası kuyu dibidir. Kuyunun dibi nasıl yırtıcı hayvanlar her türlü afattan, en fazla korunan yerse, biz şimdi Yusuf'u kuyuya attılar diyoruz ama Yusuf kuyuda korundu. Hem yırtıcı hayvanlardan korundu hem kardeşlerinden hem de kötülük yapacak olanlardan korundu. Eyüp mağarada durdu. Eyüp Aleyhisselam mağarada durunca, mağara kuyu hükmünde ama korundu. İbrahim aleyhisselamı annesi götürdü, mağaranın içerisine koydu, sakladı. Biz mağaraya baktığımızda kötü bir yer amma ve lakin orda İbrahim Aleyhisselam korundu, muhafaza edildi. Demek ki öyle yerler vardır. Dışarıdan sanki böyle kötüymüş gibi görünür ama içine girince insan orda değişik tecelliyatlar göre rekten, korunduğu bir yer olur. O yüzden bir sufi için bir derviş için korunaklı yer, o kimsenin dergâhıdır. Dergâh bir zahiridir bir de batînıdır. Zahir nedir? İşte dört duvarın toplandığı yerdir. Batın nedir? O üstadın silsilesine intisap edip onun muhabbetini kazanıp onun gönül deryasında, gönül dünyasında yer edinmektir. Bu da bâtıni dergâhın içerisine giriştir. O zaman işte kuyunun içerisindeki, kuyunun içerisindeki, normalde aslandan murad, mürşidi kâmildir. Hariçteki aslandan murad ise hariçtekinden, o da nefsi-emmaredir. Bakın o da nefsi emmaredir. Çünkü kuyunun içerisindeki normalde aslan, aslında kimdi? Dışardaki aslandı ama birazdan kuyunun içine baktığında o arslan kendisini görecek. Kendisini görünce zaten içerde o ayna vazifesini görecek.

O yüzden nefs-i emmare hükmündeki insanlar, o kuyuya geldiklerinde kendilerini görürler, kendi eksikliklerini noksanlıklarını görürler eğer görürlerse. Yok görmezse o zaten Allah muhafaza eylesin, hiç kimseyi de o hale getirmesin, o kimsenin o zaman sufilikten bir payı yoktur ya da o dergâhtan payı yoktur. Kuyu dibini seçmiş çünkü gönül sefaları halvettedir. Yani halvetten burdaki kasıt, Kur'an ve sünnetin dışından Kur'an ve sünnetin içine giriştir. Heva ve hevesten kurtulup hakikatin peşine düşmektir. Şeytanın yolunu bırakıp Allah'ın yolunda gitmektir. O zaman ne olmuş oldu o? O kimse dergâhta emin yerde olmuş oldu. Şimdi burda haram bir şey olmuş olsa emin yer değil, burası emin yer olmaz. Burda haram işlenmediği müddetçe o zaman burası emin yer oldu. Burda haram tebliğ edilmediği müddetçe burası emin yer oldu ama haram tebliğ edilirse heva heves tebliğ edilirse şeytaniyet tebliğ edilirse, o zaman dışardan bir farkı kalmadı.

"Kuyunun karanlığı, halkın verdiği karanlıklardan daha iyidir. Halkın ayağını tutan, halkla karışıp görüşen; başını kurtaramamış, selamete erişememiştir."

Burda bir nasihat daha çıkıyor, kuyunun karanlığı, halkın verdiği karanlıklardan daha iyidir. Şimdi dergâhlara gittiğinizde, tekkelere gittiğinizde

ışıl ışıl, pırıl pırıl bir yer değildir. İşte örneğin burası dahi loş ışıklı. Öyle değil mi? Ya bu tasarlanmış bir şey de değil ha böyle, aman burası loş ışıklı olsun, böyle bir derdimiz olmadı tadilat ettirirken. Bu işler böyle kendiliğinden olur gidermiş gibi görünür, tecelliyat öyledir. Hiç bir dergâh böyle ışıl ışıl, parıl parıl değildir. Hep böyle loş ışık olur orda böyle birçok parlak böyle çok affedersiniz salon gibi böyle ne bileyim herhangi bir heva hefesin kol dolaştığı, kol gezdiği bir yer gibi olmaz. E şimdi orası böyle hafiften loş olur ama o dergâhın loşluğu, o dışardakinin parlaklığından iyidir, hoştur ve normalde bir başkasının daha da kuran sünnetin dışındaki karanlıktan iyidir ama halkın ayağını tutar.

Yani normalde halk ne diyor deyip de onun peşine düşen, insanların dedikodusuna, lafına, küfüne, hevasına, hevesine düşenler, hep aldanmış insanlardır. Allah peygamberlerini hep ikaz etmiştir Kuran-ı Kerim'inde. Mesela, mesela Enam Suresi ayet 116' da: 'Eğer sen yeryüzünde bulunanların çoğunluğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve yalnız yalan söyleyip dururlar.' O zaman sen yeryüzünde dolaşan çoğunluğa bakma. Sen çoğunluğa bakarsan senin yolun sapar. Şimdi bize demokrasi olarak yutturuyorlar değil mi? Ne diyorlar? Çoğunluk idare edecek. Bu çoğunluğun hepsi de eşcinsel olursa eşcinseller mi bizi idare edecek? Bu çoğunluk derse ki eşcinsel bir başbakan olsun, ne yapacak? Eşcinsel bir başbakan mı olacak biz de veya bu çoğunluğu siz veya bu çoğunluğa soruldu mu ki zina suç olmaktan çıksın diye? Çoğunluğa soruldu mu ki faiz caiz olsun diye, helal olsun diye? Çoğunluğa soruldu mu içki serbest olsun diye? Çoğunluğu ya soruldu mu pavyonlar serbest olsun diye? Bu çoğunluğa soruldu mu acaba ki bilmem ne evleri bütün şehirlerde olsun yüz yirmi bin tane kayıtlı kadın olsun, yüz yirmi, yüz otuz, yüz kırk, yüz elli bin kadın da kayıt ettirmek için sırada beklesin? O zaman çoğunluk doğru yola gitmiyorsa çoğunluk işin hakikatine kör ise ne yapacağız, o körlüğü herkes kabul mü edecek ve çoğunluk nefsine uyduysa çoğunluk namaz kılmak istemiyorsa çoğunluk oruç tutmak istemiyorsa çoğunluk peygambere tabi olmak istemiyorsa çoğunluk Kuran'a tabi olmak istemiyorsa ne yapacağız? Hep beraber sapkınlığa mı gideceğiz? Demek ki çoğunluk bir meselenin halli için geçerli değil. Cenab-ı Hak diyor ki 'yeryüzünde bulunanların çoğunluğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar.' O zaman bize lazım olan Allah'ın kitabı Kuran-ı Kerim, onun peygamberi Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'in yolu. Bütün çoğunluk buna karşı çıkmış olsa bizde yolu terk mi edeceğiz? Çoğunluğa bakarsan tasavvufi hayatı istemiyorlar, sufi bir düşünceyi, sufi bir hayatı istemiyorlar. Ne yapacağız, bırakacağız mı? Peygamberler bıraktı mı? Hangi peygamberin peşinde çoğunluk takıldı gitti?

Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin arkasında çoğunluk mu vardı? Yoktu!

O zaman yeryüzü halkı Âdem'den itibaren büyük bir çoğunluğu hep sapkınlığın içinde kalmış. Büyük bir çoğunluğu sapkınlığın içinde kalmış. Cenabı Hak diyor yeryüzünün büyük bir, insanların büyük bir çoğunluğu sapkınlık içindedir, diye. Başka ayet-i kerimede de: 'Andolsun ki onlardan önce geçenlerin de çoğu sapıtmıştı.' Saffat 71. Demek ki bu çoğunluklar, bu çoğunluk güruh, hep sapkın olmuş tarih boyunca. Çünkü heva ve hevese hitap etmişler. Şeytani yola hitâb etmişler. Nasıl şu anda dünya çoğunluğu sapkın ise dünya insanlığının çoğunluğu, Kur'an ve sünnetin dışında sapkın bir hayat yaşıyorsa sapkın bir dini hayatları, sapkın bir sosyal hayatları var ise demek ki çoğunluk bizi aldatacak. Yine Yusuf ayet 103, Yusuf Suresi: 'Sen ne kadar hırs göstersen de insanların çoğu inanmazlar.' Demek ki toplulukların peşine düşen halkın kendince halkın peşine düşen kimse yandı keten helva. Sebep? Çünkü çoğu inanmayacaklar. Çoğu inançsız olacak. O yüzden Cenabı Hak Müslümanlara: 'Ey iman edenler, iman ediniz' diye tekrar hatırlatıyor. İmanı hatırlatıyor. Yeniden iman etmemizi söylüyor, yeniden tövbe etmemizi istiyor, yeniden imanımızı tazelememizi söylüyor. Çünkü onlar normalde sapkınlığını dahi bilmeyen topluluklar var. Sapkınlığını bilmeyen insanlar var. Kendi sapkın hayatını doğru gören insanlar var. Kendi sapkın düşüncesini kendince doğru gören insanlar var. Adam ciddi ciddi maymundan geldiğine inanıyor. Adam ciddi ciddi faizin olması gerektiğine inanıyor. Müslüman'ım diyor bir de! Adam ciddi ciddi fuhuşun serbest olmasını istiyor. Müslüman ama bu kimse, ben Müslüman'ım diyor! Adam ciddi ciddi içkinin serbest olmasını istiyor. İsteyen içsin istemeyen içmesin diyor. Adam ciddi ciddi uyuşturucunun serbest olmasını istiyor. Sapkın! Bugün Müslüman'ım diyenlere çıksanız Kur'an sünnetin hükmü ile hükmolunmasını ister misiniz deseler, bu benim tahminim, yüzde yetmişi hayır der.

Bakın Müslüman'ım diyenlerin Müslüman'ım diyenlerin çıksan bir anket yapsan, bu benim kötü zannım olsun, anket yapsan Müslüman'ım diyenlerin yüzde yetmişi, yüzde yetmişi, Kur'an ve sünnetin hükmü ile hükmedilmesini istemez. Şu anda Müslüman'ım diyenlerin yüzde yetmişi namazı kılmadıkları gibi! Müslüman'ım diyenlerin büyük bir çoğunluğunun içki içmesi gibi! Müslüman'ım diyenlerin büyük bir çoğunluğunun zinayı caiz görmesi gibi! Müslüman'ım diyenlerin büyük bir çoğunluğunun Kur'an ve Sünnet yaşantısından uzak olması gibi. Demek ki çoğunluğa baktığımızda çoğunluk bize gerekli olan doneyi sağlamıyor. Çoğunluğa baktığımızda çoğunluk bizi aldatabilir. Çoğunluk bizi yarı yolda bırakabilir. Ümmetimin, hani siz, 'ümmetim yanlışta karar kılmaz' dediğini sakın ha, namaz kılmayan, oruç

tutmayan, Allah'ı zikretmeyen, Kur'an ve sünnetin içindeki kaidelere karşı çıkanları ümmetten saymayın. Bir kimse ben müslümanım dese ama Kur'an ve sünnetin kaidesine karşı çıksa olmaz böyle dese, dinden çıkar çünkü. Kur'an ve sünnetle sabit bir hükmü, bu olmaz bu zamanda dese dinden çıkar. Hani var ya şimdi böyle reformist Müslümanlar. Yani bunların hepsinin de atılması lazım. Bunların hepsinin de değişmesi lazım. Bu hadislerin hepsini de atmamız lazım. Bu eski fıkıh ne kadar varsa hepsini değiştirip atmamız lazım. Yani İmamı Azam, İmamı Şafii, İmam Malik, İmamı Hanbelî, bu mezheplerin bu koymuş olduğu kaidelerin hepsini de çıkarmamız lazım atmamız lazım hayatımızdan, bize bir tek Kur'an yeter! Şimdi baktığımız zaman cümle çok güzel, bize Kur'an yeter! Sorsan şimdi adama yetmez mi desen yeter diyecek o da. İyi, Kuran'da peygambere tabi olun var. Peygamberin nesine tabi olacaksın? O tarihseldi, yani 1400 yıl önce yaşamış olsaydım peygambere tabi olmak ayeti tecelli edecekti! Şimdi? Şimdi tecelli etmeyecek, tarihsel, kaldır rafa! O hale geldi!

Demek ki çoğunluk bazen ne yaptı? İnsanı sapkınlığa götürdü. Allah muhafaza eylesin ama hani yine Hz. Pir diyor ya o hani kuyunun içerisinde halvet etmek, orda durmak, o daha iyidir diye; yani halveti koyuyor orta yere. Eyvallah, halvet gerekli midir? Bir müddet zamanlı gereklidir, itikâf gibi. Zaman zaman peygamberler halvet etmişler mi? Evet. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri o Mekke müşrik halkının müşrikliğinden uzaklaşmak için Hira, Nur Dağı'na gidip orda halvet etmiş mi? Zaman zaman on beş gün falan kaldığı söylenir, yirmi gün kaldığı söylenir. Evet! Musa aleyhisselam Tur-i Sina'ya gidip halvet etmiş mi? Evet. En uzun peygamber halvetidir, kırk gündür. Ne bileyim, Yunus aleyhisselam balığın karnında halvet etmiş midir? Evet. Eyyüb(a.s.), hasta olduğundan, zorunluluktan mağaraya göçüp mağarada yaşamaya, mağarada halvet etmiş midir? Evet. Zaman zaman halvet insana faydalıdır. Bu insanın kendi hani bazen derim ya evinizin bir köşesi olsun. Seccadenizi koyun oraya, namaz kılın, zikrullah yapın, dua edin, tövbe edin… O seccadenin orda o evin bir köşesi, sizin halvethaneniz olsun. Bir köşe olsun. E tabi bizleri şimdi tıktılar iki artı birlere, hatta bir artı birlere, o da büyük geliyor artık, bir odalara tıkıyorlar. Yani o kapitalist sistem, bizi İslam'ın dışına itiyor. Ev kültürü ile itiyor. Mahalle kültürü ile itiyor, sokak kültürü ile İslam'ın dışına itiyor bizi. Biz artık devasa sitelerde oturmaya başladık. Zenginler bir sitede, orta halliler bir sitede, fukaralar bir sitede, daha iyiler ayrı ayrı sitelerdeler. Gettolar kurdu kapitalist sistem bize. Biraz parayı buldu mu şöyle bir siteye. Biraz daha para buldun, başka bir siteye. Biraz daha para buldun daha büyük bir siteye. Biraz daha para buldun, o zaman sadece villaların olduğu, on tane yirmi tane villanın olduğu siteye. Biraz daha para buldun, daha lüks bir siteye. Kapitalist

sistem bizim önümüze bunu getirdi ve hepimiz buna doğru koşuyoruz. İnsanlar buna koşuyor, özeniyor. Dizilere bakıyorlar dizilerde villalar, kıyafetler, arabalar, dekolteler… İnsanlar oraya doğru özendiriliyor. O özentinin içerisinde oraya nasıl sahip olacağını düşünmüyor hiç kimse.

Ben bazen bu hızlı araba yarışları var ya ne diyorlar ona? Ralli olan o geçenlerde Türkiye'de yaptılar, formula 1, diyorum hani onlara birisi formula 1 izliyor da ömrü boyunca diyorum o arabayı alamayacak, o arabaya binemeyecek ama o arabanın yarışını izliyor adam! Ömrü boyunca çalışsa o arabanın tekerleğine dahi dokunamayacak o ama o yarışı izliyor! Özeniyor ona. Ya ömrün boyunca sen tenis oynayamazsın canım kardeşim ya, tenis maçında ne işin var senin? Ömrü boyunca o bir tane top atıyorlar böyle toprağın üzerinde küçük delikler var, golf. Ömrü boyunca sen oynayamazsın ya! Ömrün boyunca oynayamazsın. Ya bir fabrikada çalışan bir kimsenin golfle ne alakası var! Koca devlet televizyonu golf maçını gösteriyor, golf gösteriyor. Ya nereye oynuyorsun, İngiliz soylularının oynadığı bir oyun! Kapitalist sistemin en üst zirvesindekilerin sporu! Böyle aldatılıyoruz. Bizde hiç seslenmiyoruz. Kimse televizyonun önüne gidip de protesto etmiyor bu ne diye, bir dilekçe yazamıyor bunu mu gösteriyorsunuz bize ya, bizim bunla ne alakamız var kardeşim, bizim kültürümüz mü bizim sporumuz mu? Bu ülkenin yüzde kaçı Golf oynar ya? Bu villaları gösteriyorsunuz, bu ülkenin yüzde kaçı o villada oturuyor? Asgari ücret 2830 lira! Bu insanlar onu izliyor ama demiyor ki ya ben 2830 lira alıyorum. Ya ben bu eteği alamam, bu ayakkabıyı alamam, kadının giydiği bu bulüzü alman mümkün değil veya adamın pantolonuna mümkün değil yetişemem üzerindeki cekete, üzerindeki takım elbiseye yetişemem. Bindiği arabaya yetişemem. Ben bu diziyi izlemekle ne almayacağım ben, bana ne katacak bu, vatandaşın yaşantısından uzak bir dizi, ahlakını bozan bir dizi, yani o 2830 lira, hadi asgari ücret 2830 da hadi normal en düşük memur maaşı ne kadar bilmiyorum ki? 5000 lira oldu mu? Ne kadar? Kaç? 5500 lira. Adamın, 5500 lira maaşı olan bir kimse o hayatı nerde yaşayacak ya! İzliyor ama herkes! Bir özenti!

Ben dükkân çalıştırırkenden biliyorum ya, dükkân çalıştırırken yemekteyizdeki bardağı görüyor kadın, gelip dükkânda diyor ki hani diyor yemekteyizde diyor, filancanın evinde, diyor bir bardak vardı, ondan getittirin bize diyor. Biz Sait ile o bardağı bulacağız diye uğraşıyoruz. İstanbul'u arıyorum, diyorum filanca programda çıkmış yavrum, böyle bir bardak varmış. O da bana diyor ki baba fotoğrafını gönder. Hah buldun diyorum, fotoğrafı gönderecek. Gerçekten bunu birebir yaşayan insanım ya! Yemekteyiz programındaki tabağı istiyor kadın. Ben gördüm diyor. Yemekteyiz programında filanca programda o tabak vardı diyor. O tabağı buldur bize diyor. Kulakları çınlasın, arıyorum İstanbul'u, bizim şeyi, ne o, Necat'ı. 'Necat,

selamünaleyküm, aleykümselâm. Oğlum böyle böyle. Baba bu yemekteyizdekinden bıktık zaten diyor.

Bu kadar özentinin içindeyiz. Halk böyle özentinin içersinde. Allah muhafaza eylesin ve normalde evet, o zaman bu insanların o çok afedersiniz keşmekeşliğine bakınca, insanların Kuran sünnetin dışındaki yaşantılarına bakınca, evet, insanın halvet edesi geliyor ama yol buna müsait değil. Neden? Bizim yol celvette halvet. Yani halkın içerisinde duracaksın, bizim yolun usulünün. Kaidenin birisi bu. Yani senin o bir kenara gidip de bir mağaraya kapanma lüksün yok. Evin bir köşesine kapanma lüksün yok. Sen gidip de ben çilehaneye kendimi kapatacağım, çilede vuracağım, böyle bir lüksün yok. Sen dışarda duracaksın. Annen karşı, baban karşı, eşin karşı, çocukların karşı, mahalledeki komşular karşı, senden için 'hu'cu oldu diyecekler, kafayı bozdu diyecekler, kafayı yakında kıracak bu diyecekler. İşte bunun senin paranı yiyecekler, pulunu yiyecekler, şunu yapacaklar, bunu yapacaklar diyecekler… Diyecekler de diyecekler. Hakkında dedikodu yapacaklar. Seni rahatsız edecekler, tepeden bakacaklar, itecekler, kakaklayacaklar, işte düğünlere davet etmeyecekler, sünnetlere davet etmeyecekler, seni dışlayacaklar ama birisi ölürse gece saat üçte arayacaklar. 'Başınız sağ olsun birader' Ne oldu, hayırdır? 'Babam vefat etti.' Sen cenaze müdavimi gibi ama cenazelerine gideceksin. Evet, seni çünkü düğün olunca aramayacaklar seni hiç. Neden? Ya bu düğünlere gelmez şimdi. Sebep? Yani düğünde her türlü haram var. Ya bu adamın gelmeyeceği belli. Eee? Ölüme gelsin! Ölünce, birisi ölünce, çağıracak o zaman? Ne oldu? Cenaze var. Koşacaksın sen de cenazeye. Ölü yıkayıcısısın ya sen veya gömücüsün! Öyle ya!

Böyle zaman zaman görüyorsunuzdur camilerde. Yani vefat ediyor, yakınları birer tane güneş gözlüğü, herkes dışarda. Cenaze namazını kılan, ordaki gariban müslümanlar. Kimin namazını kıldığını dahi bilmiyor. Kimin namazını kıldığını da bilmiyor! Musallaya kimi koyuyorlarsa namazını kılıyorlar. Bir de soruyor. Nasıl bilirdiniz? Herkes tek ses, iyi bilirdik! Tanıyor musun? Hayır. Nerden iyi bildin? Şahitlik yapacaksın. Nerden iyi bildik dedin? Hiç olmazsa Allah bilir de. Hiç olmazsa sus. Tanımıyorsun, bilmediğin adam. Kim olduğu belli değil, iyi bilirdik. Gömün anasını satıyım, iyidir. Ya nasıl bir şey bu! Kimisi diyor sağlığında, beni musallaya götürmeyin kardeşim, biz inatla götürüyoruz. Adam açıklama yapıyor, ben Müslüman değilim, beni camiye götürmeyin. Ya götürme! Nereye götürüyorsun! Bir de yeni adet çıktı. Nereye? Tiyatrocu, tiyatroya gidiyor, alkışlarla uğurluyoruz! Ya bırak ordan git götür göm. Ordan camiye bir daha ne yapmaya getiriyorsun, alkışlarla gitsin gömülsün! Alkışlarla gömülecek, mezarlıkta. Belediyeler ayarlasın. Ayarlasın! Müslümanlara ayrı bir mezarlık ayarlasın, alkışlarla gömülecek olanlara ayrı ayarlasın. Herkesin ayrı mezarlıkları bulunsun.

Benim yanı başımda alkışlarla uğurlanan birisi var. İstemem yanında ne işi var onun benim yanımda, sabahtan akşama kadar alkış mı dinleyemeyeceğim orda, örnek! Eeee, normalde ama şey yok o yüzden normalde halvet lazım mı? El cevap lazım ama bizim yolumuzda halvet o değil. Bizim yolumuzdaki halvet ne? Halkın heva ve hevesinden kendini uzak tutmak. Halkın şeytaniyetinden kendini uzak tutmak. Şeytaniyetin, heva hevesin kol gezdiği yerlerden kendini uzak tutmak. Gideceksen de tebliğ için gideceksin. Gideceksen de tebliğ için gideceksin. Ne için gittin? Ben tebliğ etmeye gittim. Tebliğ ettin mi masadakilere? Bakıyor gözümün içine. Ulan sen de neşelenmeye gitmişsin işte! Tasvib ettin. Tasvib ettiysen içmen önemli değil. O günahı işlemiş gibi günaha girdin.

Gittiniz bir yere, Kur'an ve sünnetin dışında bir ahenk var orda, değil mi, Kur'an ve sünnetin dışında. Kardeş, bu ahenk bize göre değil! Uzak dur. Bilmeden gitmişsin, çık, durma orda. Bakın, durma orda! Yoksa o senin ayağından tutacak, harama doğru götürecek. Allah muhafaza eylesin ama zaman zaman uzaklaşmak gerekir mi? Evet. Zaman zaman halvet gerekli midir? Evet. Şemseddin-i Tebrizi'den: 'Bazen uzaklaşmak gerekir, yakınlaşmak için', bakın uzaklaşmayı yakınlaşmaya bağlamış. Allah'a yaklaşmak için uzaklaşmak gerek. Nerden? Heva hevesine uymuş kimselerden. 'Bazen hatırlamak gerekir, hatırlanmak için', hatırlamak gerekir, hatırlanmak için. Allah'ı zikret. O da seni zikretsin. Sen Allah'ı zikredersen o da seni zikredecek. 'Bazen ağlamak gerekir, açılmak için.' Ağla, perden açılsın. Ağla, gözün açılsın. Ağla, gönlün açılsın. 'Bazen anmak gerekir, anılmak için.' An, Allah'ı an, Peygamber'i (s.a.v)'i an, pir efendileri an, hatırla onları. 'Bazen de susmak gerekir, duymak için.' O zaman sohbette de sus, konuşma, yanındakini de dinleme. Bir sohbete gitmişsin, sus kardeşim. Sohbete gitmişsin, konuşmaya gitmedin. Konuşacaksan gel kardeş dışarda konuşalım biraz, hal hatır soralım, çık konuş. Öbür türlü, sus. Yoksa duymazsın, duymazsan anlamazsın, anlamazsan bilemezsin, bilemezsen bilmeden yürür gidersin bu dünyadan, kör olursun. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz yol olarak halkın içerisinde olacağız. Halkın içinde yaşayacağız. İşimize, aşımıza, eşimize, gücümüze, her şeyimize bakacağız ama kalp olarak Allah'la beraber olacağız. Bizim halvetimiz bu olacak. Haramlardan uzak duracağız. Şöhretten uzak duracağız, bilinmeklikten, tanınmaklıktan uzak duracağız; Allah'a yakın olacağız. Haramlardan uzak duracağız, halvet edeceğiz ama helallerin içinde yaşayacağız. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bizim için üstün olan, celvet halidir. Yani halkın içerisinde durup halkın eziyetlerine katlanmaktır. Halkın içinde durup dedikodusuna, gıybetine, iftirasına, osuna, busuna katlanmaktır. Yolumuz bu, Allah muhafaza eylesin.

"Aslan: 'İleri yürü. Benim açacağım yara, onu kahreder. Bir bak, o aslan orada mı' dedi. Tavşan: 'Ben o ateşten bir kere yanmışım. Sen beni kucağına alırsan ey kerem madeni ancak o vakit yardımınla gözümü açar kuyuya bakabilirim' dedi."

Bakın tavşan neydi? Aklın marifetin terbiye edilmiş bir kâmilin simgesiydi. Hemen anında ne yaptı? O emmareye tuzak kurdu anında. Dedi ki ben onun kahrını biliyorum, ben onun ne olduğunu da biliyorum ancak sen beni dedi bir garantiye alır, beni iki ayağının arasına saklarsan ancak o zaman bakabilirim dedi. Aslan da bu tuzağı yuttu. Ona dedi ki gel bakalım, sen benim bu iki ayağımın arasına gir, emin olarak kuyudan içeri doğru bak. Konu başlığı:

"Aslanın kuyuya bakıp kendinin ve tavşanın aksini görmesi."

Aslan onu kucağına aldı. O da aslanın himayesinde kuyuya kadar vardı. Kuyunun içine, suya bakınca aslanın ve onun aksi, su içinde parıldadı. Aslan su içinde parıldayan aksini gördü. Suda bir aslan şekliyle kucağında şişman bir tavşan şekli gördü. Su içinde düşmanını görünce, tavşanı bırakıp kuyu içine sıçradı. Kendi kazdığı kuyuya kendi düştü. Çünkü yaptığı zulüm, kendi başına geldi. Zalimlerin zulmü karanlık bir kuyudur, bütün âlimler böyle dediler."

O zaman demek ki tavşan yani bu manada olgunlaşmış, kemale ermiş olan akıl, emmareyi yendi. Ne yaptı? Emmarede, o emmare, her şeyi kendisine düşman gördüğünden o kendi görüşünle tuzağa düştü. Yani emmare zalimdi, zulüm ehliydi. Ne oldu? Kendi kazdığı kuyuya kendisi düştü. Kendi zulmünden dolayı, gözü görmedi. O zaman kimdir zalim? Allah'ın koyduğu hudutları aşan insanlar, zalimlerdir. Allah'ın koymuş olduğu hududu, Allah'ın koymuş olduğu hukuku aşan insanlar, zalimlerin ta kendileridir. 'Kim Allah ve Resul'ünün indirdiği ile hükmetmezse zalimlerin ta kendileridir'. Başka bir ayeti kerimede: 'Kâfirlerin ta kendileridir.' Başka bir ayeti kerimede 'münafıkların ta kendileridir.' O zaman duruma, ahvale göre ayeti kerime farklı farklı tecelli etti. O zaman bir kimse eğer ki Allah'ın hududunu aşıyorsa o zalim bir kimsedir. Kuran'da zulüm tarif edilirken şirk, küfür ondan sonra inkâr, günahkârlık, itikadi amellerin dışına çıkmak veya itikadi kuralları çiğnemek, Allah'ın koyduğu haram helal sınırlarını çiğnemek, bakın haram helal sınırlarını çiğnemek, yani bir şey haram, evet. Haramı sen helalleştirme. O sınırda dur ama bir şey de helal, sen o helali de haramlaştırma. Şimdi bu son dönem bunlar da olmaya başladı. Kardeşim bir şey, çay helal mi diye soramazsın. Neden? Çay zaten helal. Haramları öğren. Haramları öğren, o sana yeter. Helal çoktur çünkü haram azdır. Helal çoktur, haramları öğren, geri kalan helal sana. Bu helal mi diye sorma. Bilgi, haramları öğrenmektir, yeter bu insana. Bir Müslüman'ın kendince

dini bilgiye sahip olması, haramları bilmesidir. Geri kalan helal zaten. Yiyecekteki haramlar, içecekteki haramlar, kullanılacak olan giyimdeki haramlar, ticaretteki haramlar (ticaret yapıyorlarsa), evinin içerisinde eşine karşı olan haramlar, çocuklarına karşı olan haramlar. Bitti! Bitti, bu kadar. Elli sayfayı geçmez. Mekki'ye göre günah-ı kebair yirmi dört tane, bakın Mekki'ye göre günahı kebair yirmi dört tane. Bir kimse haramları öğrendi, bitti onun işi. Öğrendi, işlemesin haramları, bitti. Namazlarını kılsın, bitti, işi bitti. Din, o kadar çok senden teferruat bir şey beklemiyor. Bize din anlatırken de uzatıyorlar da büyütüyorlar da zorlaştırıyorlar da. Geldi bedevinin birisi, dedi ki ona: 'Beş vakit namazını kıl, orucunu tut, dosdoğru ol.' Bu kadar mı? Bu kadar, dedi. 'Vallahi ne bir fazla yaparım, ne bir eksik yaparım' dedi. Allah Resulü arkasından dedi ki: 'Sözünde durursa cennetlik bir kimse, ona iyi bakın.' Bakın, bu kadar. Beş vakit farz namazı kıl, oturur ramazan orucunu tut, dosdoğru ol dedi. Üç şey. Biz beş vakit namazı kılıyoruz, orucu da tutuyoruz, dosdoğru değiliz ama!

Zaten Müslümanlar dosdoğru olsa mesele bitecek. Namaz kılanlar dosdoğru olsa oruç tutanlar dosdoğru olsa mesele bitecek. İmam hatipliler, ilahiyatçılar, diyanetçiler, sufiler, İslami cemaat cemiyetin içerisinde bulunanlar, bu toplulukların içerisinde bulunanlar dosdoğru olsa yemin ediyorum Kur'an ve sünnet hâkim olur bütün dünyaya. Bütün dünyaya hâkim olur. Bir Müslüman evinde, işinde, aşında, eşinde, sokakta, caddede, memurlukta, işçilikte, siyasette, bürokraside, adalette dosdoğru olsa yemin ediyorum vallahi de billahi de tillahi de bütün dünya İslam olur. Bütün dünya İslam olur! Ama şimdi olmaz. Biz oturmuşuz, kulak memesinin önüne mi değdi ardına mı değdi Allahuekber derken, tartış Allah tartış! Dosdoğru ol kardeşim ya! Dosdoğru ol, dosdoğru ol! Kimsenin parasında, pulunda, malında, mülkünde, gözün olmasın. Dosdoğru ol. Devlet ihalelerini dosdoğru yap. Belediye ihalelerini dosdoğru yap. Dosdoğru ol. İşçinin hakkını dosdoğru ver. Çalışanların hakkını gözet, dosdoğru ol. Kimseyi aldatma, kandırma. Dosdoğru ol. Dervişliğin de dosdoğru olsun, şeyhliğin de dosdoğru olsun, müritliğin de mürşitliğin de dosdoğru olsun. Yapma! Dosdoğru ol. Sadece kendine yapmıyorsun, kocaman bir İslam dünyasına yapıyorsun. Kocaman bir yola yapıyorsun. Dosdoğru ol! Hem sufiyim deyip hem gidip eşine zulmetme. Hem dervişim deyip hem çocuklarına zulmetme. Dosdoğru ol. Hem dini senden iyi bilen yok, senden fazla da eşine ve çocuklarına zulmeden yok! Dosdoğru ol. Kibrinden yanından geçilmiyor. Her şeyi sen biliyorsun! Bu kadın neden ağlıyor? Senden başka bilen yok! Bu çocuklar neden ağlıyor? Sen çok iyi olsan bu kadın neden durmasın ki senin yanında, kovsan gitmez. Ahmak mı? Sen çok iyi bir kadın olsan bu adam seni neden boşamaya kalksın. Dosdoğru ol! Sen dosdoğru bir anne baba olsan çocuk

neden senden nefret etsin, çocuk senden neden uzaklaşsın? Sen dosdoğru bir evlat olsan anne baba sana neden lanet getirsin ya? En büyük sıkıntımız bu. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Kur'an ve sünnetin dışındaki her türlü davranış zulüm. Kim yaparsa yapsın, kim işlerse işlesin ama bizde bir de bu oluştu, bu bizim derviş kardeşimiz ya, ne olacak ki, zulmüne sessiz mi kalacağız? Bu bizim kardeşimiz ya, ne yapalım, zulmüne sessiz mi kalalım? Bu bizim, partiden ne yapalım, zulmüne sessiz mi kalalım? Bu bizim cemaatten, ne yapalım, zulmüne sessiz mi kalalım? Kur'an ve sünnetin dışında yaptıklarına, ettiklerine sessiz mi kalalım? Sessiz kalıyoruz! Bu da ayrı bir zulüm. Bakın bu da ayrı bir zulüm. Abi ne yapalım ya şimdi ya? Söyle kardeşim, yaptığın yanlış de, söyle. Yaptığın yanlış de. Susuyor! Ne susuyorsun? Sen zulmü; git zalime yardım et, zulmediyor. Ona yardım et. De ki yapma, bunu yapmaya hakkın yok de, Allah muhafaza eylesin. Hadis-i Kutsi: 'Ey kullarım! Ben zulmü kendime haram kıldım ve onu sizin aranızda da yasakladım. Sakın birbirlerinize zulmetmeyin. Müslim'de geçiyor, hadis-i kutsi: 'Allah kendine zulmü haram kıldı. Allah kendine bir şeyi haram kılar mı? Bakın, kendine zulmü haram kılmış. Allah zalim değil. Allah bir kimsenin üzerine zorla kötülük elbisesi giydirmez. Allah bir kimsenin ayağına çelme takıp da düşürmez. Allah tuzak kurup seni tuzağına düşürmez. Allah zalim değildir. Allah seni oturduğun yerde hasta etmez. Hastalığa duçar etmez. Sen bir şey yapmışsındır, Allah Âdem'i durduğu yerde cennetten çıkarmadı. Allah Havva'yı durduğu yerde cennetten çıkarmadı. Âdem hatasını anladı, ben nefsime zulmedenlerden oldum dedi. Sen de Âdem'in yolunu seç, tövbe et. Ben nefsime zulmedenlerden oldum de. Eee? O zaman zulmetme. Allah'ı da zalim görme. Allah'ı zalim görmek küfürdür. Allah'ı kendisine zulmeder görmek küfürdür. Bir kimseye böyle bir imtihan, bir zorluk, bir sıkıntı gelir. O zorluğa sıkıntıya der ki Allah gönderdi bunu bana. Benim yaptıklarım var önümde demez. Allah kimsenin kötülüğünü istemez. Allah kimseye zulmetmez. Allah kimsenin başına kötülük örmez.

'İyilikler Rabbinizden, kötülükten nefsinizdendir.' 'Sizin önünüzde sizin yaptıklarınız vardır.' Ayeti kerime. Sen Allah'ın ipine sımsıkı yapış. Sen habibinin yoluna sımsıkı yapış. Sen haramlardan kendini uzak tut. Kendini hayır yoluna adapte et. Haramlardan uzak dur. Senin başına gelen bir şey, işlemiş olduğun bir haramdan mütevellittir. Sen bir yerde haram işlemişsindir, sen bir yerde yanlış yapmışsındır, sen bir yerde eksik yapmışsındır. Kendini Eyyüb aleyhisselam ile eş değerde tutma. Kendini İbrahim aleyhisselam ile eşdeğerde tutma. Kendini Yusuf aleyhisselam ile eşdeğerde tutma. Kendini Abdülkadir Geylani hazretleriyle eş değerde tutma. Kendine Hz. Pir Ahmed Er Rufai hazretleri ile eşdeğerde tutma. Kendini Hz. Mevlana Celalleddini

Rumi ile eşdeğerde tutma. Kendini üstadınla eşdeğerde tutma. Sen üstat da değilsin, eş değerde tutma, kendini o noktada görme. Görüyorsan gel senin icazetini vereyim, üstad ol başımıza otur. O zaman senin önünde senin yaptıkların var. Eşine zulmettiysen o kadın senin yanında durmayacak, çocuklarına zulmettiysen çocuklar sana düşman olacak, olacak! Sen arkadaşına zulmettiysen yalnız kalacaksın. Sen bir topluluğa zulmettiysen onun karşılığını göreceksin. Onun karşılığını göreceksin. Sen bir mümine zulmettiysen onun karşılığını göreceksin. Zulmeden zulmünün karşılığını görecek. O zaman Âdem'in yolunu seç. Ben zulmettim de, tövbe et. Tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir ama ya topluluğu zulmettiysen? Hakkı var topluluğun. Senin tövben, bu topluluğun hakkını hukukunu kaldırmaz orta yerden. Sen geleceksin bu topluluktan helallik isteyeceksin. Sen çünkü topluluğun hepsine de zulmettin, bir laf söyledin, topluluğun hepsine de bir zarar verdin, sen onlarla helalleşmeden göçüp gitme bu dünyadan. Sana tavsiyem. Birine zulmettin, göçüp gitme bu dünyadan. Onunla helalleş, onunla işini bitir. Yoksa zulmedenlerin ahirleri perişan olur. Allah zalimlerden döner intikamını alır. Kim zulmederse Allah diyor onun başına bir zalim memur eder, atar. O zalim de diyor zulmedenlerin intikamını alır, sonra döner diyor o zalimden kendisi intikam alır.

Demek ki zulmeden, muhakkak o zulmünden dolayı ondan intikam alınacak. Onun başına diyor, başka bir hadis-i şerifte zulmedenden, Allah başına bir zalim tayin eder, zalimle o zulmedenden intikamını alır. Zalimin başına bir kılıç tayin eder. O kılıçla diyor o zalimden intikamını alır, sonra döner kılıçtan intikamını alır diyor. Allah'ın hesabı kitabı Allah'a ait. Ben bilecek bir şey değilim. O zaman bana düşen kulluk. Zalimlerden uzak durun. Zalimlerin peşinden gitmeyin. Zulmedenlerin peşinden gitmeyin. Adaletle hükmetmeyenler, zalimdir. Adaletle hükmetmeyenler, zalimdir. İslam dünyasında en önemli şey, adalettir. Adalet! Adalet! Evde, işyerinde, sokakta, şehirde, devlette adalettir önemli olan. Namaz değildir, oruç değildir, adalettir! Çünkü topluluğu ayakta tutacak, aileyi ayakta tutacak olan; cemaatleri, cemiyetleri, tarikatları ayakta tutacak olan adalettir. Adaletin olmadığı yerde zulüm vardır. Zulmün olduğu yerde bereket yoktur, lütuf yoktur, ikram yoktur, ihsan yoktur. Neden? Zulüm var çünkü. Allah muhafaza eylesin. O yüzden İslam dünyasında adaletle alakalı, sosyal hayatla alakalı, devletle alakalı adalet meselesini en önemli klasik olarak işleyenlerden birisi, Maverdi'dir. Maverdi o kadar adaletle alakalı meseleleri işlemiştir ki yani İslam dünyasında adaletle alakalı bölük pörçük olan şeyleri cem etmiş, toplamıştır. Çünkü eğer bir devlet düzeninde adalet yoksa hani bugünkü tabirde ona kamu diyorlar ya, kamu düzeninde, yani devlet düzeninde adalet yok ise devlet idaresi olarak adaletin olmadığı bir yerde, devlet yönetiminde adalet

yok ise Allah muhafaza eylesin, o zaman büyük tehlike vardır. Hem sosyolojik olarak halkın içerisinde, tebanın içerisinde, milletin içerisinde büyük sıkıntı vardır hem de devlet yönetiminde büyük sıkıntı vardır ve bu hem dış dünyaya karşı hem de içeri karşı, içerdeki tebaaya karşı sıkıntının en büyüğüdür. O yüzden adaletsizlik diyorum, adaletsizlik en büyük zulümlerden birisidir ve tarih boyunca adaletle hükmetmeyen devletler, adaleti istemeyen milletler batmaya ve dağılmaya mahkûm olmuştur. Toplum içerisinde adalet sağlanmazsa aile içerisinde adalet sağlanmazsa cemaat tarikat içerisinde adalet sağlanmazsa hepsi de dağılmaya mahkûm olur.

O yüzden birey kendisinden tutun ailesi ve sülalesi, cemaati topluluğu, devlet komple silsile olarak adaletle hükmetmek zorundalar. Adaletle hükmetmeyen baba, koca, patron, zakir, çavuş, şeyh, mürşit, hepsi de zulmetmiş olur. Adaletle hükmetmeyen belediye başkanı, müdürler, amirler hepsi de zalim sıfatına girer, zulmetmiş olur. Adaletle hükmetmeyen vali, kamu düzenindeki amirler, memurlar hepsi de zulmetmiş zalim sınıfına girer. Adaletle hükmetmeyen devlet başkanı, bakanlar, yöneticiler hepsi de zalim sınıfına girer ve adalet cumhurbaşkanından en böyle kıyıda fukara vatandaşa kadar adaletli davranmak zorundadır. Bütün herkese, bütün herkese! Adaletin olmadığı bir yerde zulüm vardır ve o topluluk, o devlet, o millet, o zulmü düzeltmezse dağılmaya mahkûm olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nerede bir kötülük var ise orada adaletsizlik vardır. Nerede bir dengesizlik varsa orda bir adaletsizlik vardır. Nerede haramlar kol geziyorsa orda bir adaletsizlik vardır. Orda bir adaletsizlik vardır. Nerde halka zulüm ediliyorsa orda bir adaletsizlik vardır. Nerde aile bireylerine zulüm ediliyorsa orda bir adaletsizlik vardır. Allah muhafaza eylesin. O zaman zulüm ne dediğimizde, zulüm Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey zulüm aracıdır ve zulümdür. Allah muhafaza eylesin inşallah. 1310. beyitten devam edeceğiz ama böyle Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin iki duası var, onunla sohbeti kapatalım.

"Bismillah. Allah'a sığındım. Allah'ım, hata yapmaktan, yanlış yollara sapmaktan, zulmetmekten ve zulme uğramaktan, cahillik etmekten ve cahilliğe maruz kalmaktan sana sığınırız. Allah'ım! Fakirlikten, kıtlıktan, zillete düşmekten, zulmetmekten ve zulme uğramaktan da sana sığınırız.

Âmin. Ecmain. El-Fatiha maassalavat

https://youtu.be/scbtOBuXvC4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1310-1324. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Eftal'i zikir fa'lem ennehu Lailaheillallah lailaheillallah lailaheillallah

Hak Muhammeden Resulullah cemiilenbiyayivelmürselin velhamdülillahirabbilalemin.

Rabb'im gecemizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden ümmetlerinden eylesin, kullarından eylesin. Cenab-ı Hak, tüm Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnet dairesinde yaşama ve yaşatma mücadelesi veren kullarından eylesin. Rabbim memleketimize yardım eylesin, memleketimize ikram eylesin, memleketimize ihsan eylesin. Cenab-ı Hak cümle derviş kardeşlerimizin maddi manevi hastalıklarına şifa versin, cümle derviş kardeşlerimizin dertlerine derman versin, sıkıntılarını def eylesin, müşkülatlarını hal eylesin, bizlere de Hz. Mevlana Celaleddinî Rumi hazretlerinin yolundan gitmeyi nasip ve müyesser eylesin. İnşallah bu akşamki Mesnevi sohbetlerimize geçen haftadan kaldığımız yerden devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. 1310. beyitten devam ediyoruz. Böyle bir kısaca özet olarak ne yaptıydı tavşan. İşte sıra ona gelince aslana yem olarak nereye kadar bu zulüm dedi, aslana itiraz etti ve aslanı ne yaptı? Kendi oyununa, kendi tezgahına doğru çekmeye başladı. Bir tuzak kurdu. O tuzağa doğru aslanı götürdü. Aslan neydi? Nefs-i Emmare'ydi. Tavşan neydi? O da Nefs-i Kamile'ydi yani kemalâta ermiş, olgunluğa ulaşmış, doğru akla ulaşmış bir simgeydi tavşan bu manada. O yüzden tavşan ne yaptı? Dedi ki ben sana gelecektim ama yolda bir aslana rastladım. Yanında bir tane de dedi semirmiş,

taze bir tavşan vardı. Onu da sana hediye olarak getiriyordum. Ama o yoldaki tavşan bizi engelledi. Ben canımı zor kurtardım dedi. O aslan da hiddetle o kendisine rakip olan, kendisini böyle yoldan alıkoyan o aslanı parçalamak için yola çıktı ama o yavaş yavaş nereye gidiyordu? Tavşanın kurmuş olduğu tuzağa gidiyordu ve o tuzağa doğru ne yaptı? Yol aldı. Nereye kadar geldiler? En sonunda kuyunun başına geldiler. Kuyunun başındalar.

"Daha ziyade zalim olanın kuyusu daha korkunçtur. Adalet 'daha kötüye, daha kötü ceza verilir' buyurmuştur."

Demek ki tavşan şimdi nasihat ediyor diyor daha zalim olan normalde bu kuyu bir şey değildir ama bir de zalimlerin kuyusu vardır. O zalimlerin kuyusu daha korkunçtur. Adalet, daha kötüye daha kötü ceza verilir, buyurmuştur. Adalet ne yapar? Doğru adalet zalime gerekli olan cezayı verir. Kim bir kötülük yaparsa adalet o kötülüğünün karşısında onun cezasını vermeli. Bir de hak ettiği cezayı vermeli ki adalet adalet olsun ve bir de adalet gecikmeden verilmeli ki o zaman adalet adalet olsun. Doğru adalet uygulanmıyorsa orası zulümle idare ediliyordur. Zulümle idare edilen yerler de batmaya, dağılmaya mahkumdur. O yüzden Şura Suresi, ayet 40: 'Kötülüğün karşılığı ona denk bir kötülüktür.' Demek ki kötülüğün karşılığı, ona denk bir kötülük. Yani bu demek değildir ki size birisi kötülük yaptığında siz de ona kötülük yapın, kötülüğe denk bir kötülük devletin verecek olduğu ceza. Ona denk olacak. Ona denk olmazsa o zaman ceza yerli yerini bulmadı. Yani bir kimse birisini haksız yere öldürdü, haksız yere öldüren kimsenin denk cezası öldürülmesi. Eğer böyle değil ise o zaman adalet yerini bulmadı. 'Kim affeder ve ıslah ederse ecri Allah'a aittir. Muhakkak ki Allah zalimleri sevmez.' O zaman normalde kötülüğün karşılığı denk kötülük ama affederse. Bakın burada affetme yetkisi kime ait? Kötülük kime yapıldıysa ona ait. Bir başkasına ait değil bu. Birisi sizin paranızı çaldı, ancak siz affedersiniz. Birisi sizin namusunuza tasalluk etti, ancak namusuna tasalluk edilen kimse affedebilir. Onu devlet affedemez, onu krallar affedemez, onu hacısı hocası şeyhi, piri affedemez. Kim affedecek onu? O kötülüğe maruz kalan kimse. O kendi malına, canına, namusuna, şerefine, haysiyetine dokunulan kimse ancak affedecek. Başka türlü bir başkası onun adına affedemez.

Yine başka, Bakara ayet 194'te 'kim size saldırırsa siz de tıpkı onun saldırdığı gibi ona saldırın.' Bu da devlet hukukudur, bu da devletin hukukudur, bu da ümmetin hukukudur. Bir devlet veya bir topluluk ümmete saldırıyorsa ümmetin de ona saldırma hakkı doğar. Bu kaçınılmaz sondur. Birisi sizin sınırlarınızı ihlal ederse sizin de ona karşılık verme hakkınız doğar, birisi sizin malınıza, mülkünüze, canınıza kast etmeye kalkarsa saldırırsa sizin de kendinizi koruma hakkınız doğar. Hatta saldırma hakkı doğar çünkü bir

kimse size elinde bıçakla veyahut da elinde tabanca ile saldırırsa siz ona bu sefer müdahalede bulunsanız onu öldürseniz İslam hukukuna göre ölen insan iki günah işlemiş oldu. Neden? Silahı önce o çekti. Bıçağı önce o çekti, tabancayı önce o çekti. Tabancaya önce o davrandı. Bu sefer o, iki suç işlemiş oldu, İki katil oldu. Çünkü saldırana karşı saldırmak sizin hakkınız oldu, saldırana karşı saldırmak! Ülke olarak düşünürseniz, bir ülkeye bir ülke saldırırsa o ülkenin ona saldırması hak oldu. Hani bazen zaman konuşuluyor ya işte Afganistan'daki hani adı neydi topluluğun? Taliban. Ne? Taliban terörist. Sebep? İşgale karşı çıktığı için. O zaman Kurtuluş Savaşı'nı yapan bütün zevat, terörist mi olacak? Sebep? Ülkeyi işgalden kurtarmak için mücadele edenler terörist mi olacak? Saldırmışsın! Kim saldırmış? Rusya. Kim saldırmış? Amerika. Kim saldırmış? Fransız'ı, İngiliz'i osu busu...Bütün hepsi de toplanmış saldırmışlar. Oranın yerel halkı ülkesini savunuyor. Sen nerden terörist diyorsun ona! Ama tırnak içerisinde batı, batı tırnak içerisinde, kim onun menfaatini savunmazsa terörist ilan eder. Batının stratejisi, oyunu, tezgahı budur. Hilesi budur. Siz batının menfaatlerine uygun hareket etmezseniz ülke olarak da terörist olursunuz, topluluk olarak da terörist olursunuz, gerici olursunuz, yobaz olursunuz. Ondan sonra her şey olursunuz ama saldıran, kendine bakmaz! Adamlar bir gün sabaha karşı Libya'yı komple bombaladılar. Ne Birleşmiş Milletler kararı var ne bir şey var! Hiçbir şey yok, hiçbir şey yok! Zaten bu Birleşmiş Milletlermiş, oymuş buymuş hepsi de fasa fiso bunların! Gavurcuklar toplanmışlar, bir birlik kurmuşlar, başka bir şey değil. Kendilerine uygun beş tane de çete koymuşlar ona, o beşli çete yönetiyor orayı, başka bir şey değil! Birleşmiş Milletler 'in kararı mı var Libya'ya saldırılacak diye? Zaten bir ülkeye saldırmak için Birleşmiş Milletler kararı mı olur ya? Var mı böyle bir şey! Ama saldırır! Veyahut da Afganistan'a saldırır, Suriye'ye saldırır. Saldırır, bakın saldırır ve o saldırıya karşı çıkanların hepsi de terörist olur.

Oysa İslam, Müslümanlara bu hakkı veriyor. Saldırana saldırırsınız, saldırana saldırırsınız. Diyeceksiniz ki yine bu ayetleri, bakın bunları böyle konusu geldiği için söylüyorum bunu, adaletle alakalı, Ümmeti Muhammed'i uyuşturuyorlar, Ümmeti Muhammed'i uyutuyorlar, Ümmeti Muhammed'i uyuşturaraktan, uyutaraktan ülkelerini, ülkelerini sömürüyorlar. Yeraltı zenginlikleri, yerüstü zenginlikleri, insan zenginlikleri, parasını pulunu her şeyini sömürüyor, her şeyini sömürüyorlar. Adamların hiç bir iş yapmalarına gerek yok. Oturdukları yerde kağıtla oynuyorlar, senin bütün kazancını alıp götürüyorlar. Kağıtla oynuyorlar, bildiğin kağıtla. Saldırıyorlar. Neyle saldırıyorlar? Ekonomi ile kağıtla saldırıyorlar. Bir yılda ülkede dolar %40 değer kazanmış. Bu bir saldırı, bakın bu bir saldırı. Saldırınca

senin de ona saldırma hakkın doğuyor. Saldırı illaki kılıçla, silahla, tankla, tüfekle değil. Saldırıyor! Bütün İslam dünyasına saldırıyor, bakın bütün İslam dünyasına saldırıyor. Saldırıyor! Bu saldırıyı görmüyor İslam dünyası. Adam oturduğu yerde, bir yılda oturduğu yerde, bakın oturduğu yerde kılını kıpırdatmadı. Adam oturdu bilgisayarın başına, al takke ver külah! O beyaz kağıt senin, bu siyah kağıt benim, bu mavi kağıt senin, o kağıt senin, bu kağıt benim, yıllık %40'ımız gitti bizim! Saldırı! Bildiğiniz saldırı. Burdan şunu çıkarmayın, yok bu hükümete yönelik konuşuyor, işte hükümeti destekliyor, hükümeti temize çıkarıyor, böyle bir şey konuşan kimse beni anlamamıştır. Ben ülkesini seven, devletini seven, milletini seven bir insanım. Hangi hükümet olursa olsun %40 bir ülkede dolar prim yapıyorsa saldırı altındadır o ülke. O ülke saldırı altındadır, o ülke topyekûn bu saldırıya karşı saldırıyla cevap vermesi gerekir. Topyekûn! Ancak adalet o zaman tecelli eder. Bu uluslararası adalet; senin ülkene saldırıyorlarsa, senin cevap verme hakkın doğar senin.

Senin ülkene terörle saldırıyorlarsa senin topraklarına fuhuşla saldırıyorlarsa uyuşturucu ile saldırıyorlarsa faizle saldırıyorlarsa senin ülkene haramlarla saldırıyorlarsa, ahlaksızlıklarla saldırıyorlarsa senin buna cevap verme hakkın doğar. Ülke Müslümanları uyuşturulmuş vaziyette. Ülke Müslümanları uyutulmuş vaziyette. Ülkenin insanları uyumuş ve uyutulmuş! Teker teker kaleleri zapt ediliyor, teker teker! Saldırı altındayız. Ahlaki saldırı altındayız, kültürel saldırı altındayız, ekonomik saldırı altındayız, askeri saldırı altındayız. Bunu görmüyor insanlar ve böyle devam ettiği müddetçe adalet yerini bulmaz. Ahlaki saldırı altındayız. Kur'an ve sünnetin dışındaki ahlak normal ahlakmış gibi içimize otutturuluyor. Ne kadar Kur'an ve sünnetin dışındaki ahlaksızlık var ise hepsi de birer yeni ahlaki sorunmuş gibi bizim önümüze konulup bunu kabul etmemizi istiyorlar. Ahlaksızlık saldırısının altındayız, uyuşturucu saldırısının altındayız. Bu ahlaki çöküntü devam ettiği müddetçe hiçbirimizin eşi, kızı, oğlu, gelini, torunu emniyet altında değil. Adam daha dün haberlerde var! Adam samuray kılıcıyla yoldan geçen kadını kesiyor ya! Tanımadığı insanı kesiyor. Hadisi şerif: ' Ahir zamanda öyle bir zaman gelecek ki öldüren neden öldürdüğünü bilmeyecek, ölen de niçin öldüğünü bilmeyecek.' Adalet tecelli etmez, tesis edilmezse siz bu saldırılara cevap veremezsiniz. Adam kendince düşünür ben on yıl yatar sonra çıkarım düşüncesiyle gidip birisini çatır çatır vuruyorsa siz adaleti tesis edemezsiniz. Adam, kadın benden boşanmasın diye boşanıyor diye nasıl benden boşanır diye gidip kadını canice öldürüyorsa katlediyorsa ve siz onu katletmiyorsanız adalet olarak, durduramazsınız ne kadın cinayetini, ne çocuk tecavüzünü ne de kadın tecavüzünü durduramazsınız.

Adalet çünkü, adalet olmazsa ülke çöker. Bir kadın on tane daha adam dolaşsa onlarla da zina etse onlarla cinsel ilişkiye girse onun nikahı düşmez deyip hükmediyorsanız siz durduramazsınız bunu. Adalet tecelli edecek! Adalet! Bakın namazdan önemlidir adalet, oruçtan önemlidir adalet, bütün ibadetlerden önemlidir adalet. Senin namazı rahat kılabilmen için adalet lazımdır. senin ibadeti rahat yapabilmen için adalet lazımdır. Senin canını, malını, çocuğunu, ırzını, namusunu, şerefini, evini koruyacak olan adalettir. Adalet! Allah bizi muhafaza eylesin.

O yüzden adalet terazisi şaşarsa devlet zulmeder, insanlar zulmeder, o zulüm kuyusu aslanın zulüm kuyusundan daha berbat olur. 'Eğer ceza verecek olursanız size reva görülen o kuvvetin misillemesi ile ceza verin. Sabrederseniz elbette bu sabredenler için daha iyidir.' Nahl Suresi, ayet 126. Kur'an böylece bize ne yapar? Adaleti öngörür ve kısası önümüze koyar. Demek ki misliyle hareket edilecek, misli ile ceza vereceksin. Misliyle ceza vermezsen sen adaleti sağlayamazsın ve boşuna uğraşmış olursun devamlı. Havanda su döversin. Yapanın yaptığı da yanına kâr kalır. Öyle olduğu müddetçe de bu devam eder. Sufiler ne kadar ahlakı umdeleri ayakta tutup insanların ahlakını düzeltmek için uğraşırlarsa uğrasınlar eğer devletin adalet sistemi, bu güzel ahlaki sistemi ceza yöntemi ile desteklenmezse bir sonuç elde edilmez ve sokaklar güvenli olmaz, şehirler güvenli olmaz, toplum güvenli olmaz. Çünkü adalet tecelli etmiyor. Allah muhafaza eylesin ama normalde Rabbim tabii affa davet eder, affedenleri üstün tutar amma ve lakin o suça maruz kalan kimsenin affetmesi gerekir. Allah bizi affetsin inşallah.

"Ey zulümle bir kuyu kazan! Sen kendin için tuzak hazırlıyorsun."

O zaman sen bu zulmeden; sana geçici bir kuvvet verilmiş, geçici bir kuvvet verilmiş, senin kuvvetin kudretin, şanın şöhretin, şatafatın geçici. Bu alemde kalıcı olan Allah. Sen eğer ki bu geçici dünyada sana verilen geçici bir kuvvetle, kudretle, güçle, zulmediyorsan bil ki kendine zulmediyorsun ve bil ki o zulüm kuyusunu kendine hazırlıyorsun, başkasına değil. Sen kendince başkasının zulmettiğini düşünüyorsun, başkasını kandırdığını düşünüyorsun, başkasını aldattığını düşünüyorsun, başkasını yaraladığını düşünüyorsun, başkasının sen zarar verdiğini düşünüyorsun. Değil. Ya? Sen kendi zulüm kuyunu hazırlıyorsun.

"İpek böceği gibi kendi etrafını örme; kendine kuyu kazarsan bari kararlıca kaz. Zayıfları sen yardımcısız, kimsesiz sanma. Kuran'dan 'İza cae nasrullah'ı oku."

İpek böceği ne yapar? Kendince etrafına ipek örer, örer, örer, örer; ördükten sonra kozanın içerisinde kendini hapseder ve ölür. Sonunda ölür. Şimdi ipekçilik yapanlar ne yapar? O koza, ipek kendisi içinde öldüğünde, hemen

onu sıcak suyun içerisine atarlar. Neden? İçinden tekrar onun bir kurtçuk çıkacak, bütün ipeği keser dışarı çıkmak için. Böylece kozanın hiçbir anlamı kalmaz. Onun içerdeki o nüveyi, kurtçuğu öldürürler. Ondan sonra ipeği tekrar çıkarırlar. Demek ki normalde Sen de kendi etrafına ya zulüm kuyusu örüyorsun kazıyorsun ya da sen bahar bahçesi kuruyorsun. İyilik yaparsan etrafa, adaletli davranırsan, sen iyilik kuyusu kazmış olursun. Kötülük yaparsan, sen etrafına kötülük kuyusu kazmış olursun. O yüzden kimsenin hakkına hukukuna tecavüz etme, kimseyi aldatma, kimseyi kandırma. Hiç kimsenin malına, mülküne, karısına, kızına elini uzatma. Haksızlık yapma. Yapma! Tuzak kurma. O tuzağı kendine kuruyorsun. Allah muhafaza eylesin ve Müdessir Suresi, ayet 38: " Her nefis kazandığı ile bağlıdır." Yani sen ne kazanıyorsan ona bağlısın. İyilik yaptıysan sen o iyiliğe bağlısın, kötülük yaptıysan sen o kötülüğe bağlısın ve kötülük yaptıysan senin önüne gelecek o. Ayeti kerime: "Zerrece iyilik yapanın iyiliği mükafatsız kalmaz, zerrece kötülük yapanın kötülüğü cezasız kalmaz." O zaman sen zerrece kötülük yaparsan tövbe edip geri dönüp kötülük yaptıklarınla helallaşmazsan cezanı çekersin ama iyilik yaptıysan muhakkak ki iyiliğin mükafatını alırsın. 'Kıyamet günü herkes dünyada iken yaptığı iyilik ve kötülükleri önünde hazır bulacak ama kendisi ile günahları arasında çok uzun bir mesafe olmasını isteyecek. Allah sizi azabından sakındırıyor çünkü Allah kullarına çok şefkatlidir.' O zaman kıyamet günü iyilikler de kötülükler de senin önüne gelecek. Kıyameti bekleme canım kardeşim. Sen daha bu dünyada iken yapmış olduğun kötülükler senin önüne gelecek. Sen daha bu dünyada iken yapmış olduğun iyilikler senin önüne gelecek. Bunun üzerinde şüphe etme. Bunun üzerinde şeytanın vesvesesine kanma. Zerrece iyilik yaparsan onun mükafatını alacaksın ama o mükafatı dünyada almaya çalışma, acele etme, haris olma.

'İnsan acelecidir' ayeti kerimesi sende tecelli etmesin. Bekle, o iyiliklerinin karşılığını ahirette iste. O mahşer yerinde iste. Hiç kimsenin hiç kimseye yardım edemeyeceği o hesap anında, o hesap gününe sakla iyiliklerini. Burda da insanlara anlatma. Hava atma. Şuna yardım ettim, bunun karnını doyurdum, şuna şunu verdim, buna bunu verdim, şurda şöyle koştum, burda böyle koştum... bunu dillendirme, sus! Yapmış olduğun kötülükleri de dillendirme, yapmış olduğun yanlışlıkları ve günahları da dillendirme, onu şahitlendirme. Onu şahitlendirerekten Allah'ın af ve mağfiretine kesik atma. Allah örtmüş senin o günahını, sen onu açma, bir başkasına anlatma. Zamanın birinde bir günah işlemişsin, bunu anlatmak zorunda değilsin. Anlatma! Tövbe etmişsin, geri dönmüşsün, anlatma ihtiyacı duyma. Bu ancak peygamberlere. Ancak bu Allah velilerine mahsus bir şeydir. Ölçü olsun diye

anlatırlar. Biz de bunu böyle böyle yaptıydık, siz yapmayın manasındadır o. Sen kendini velilerden sanma, veliler sınıfına koyma. Sen kendini üstad sınıfına koyma. Sen kendini mürşit sıfatına koyma. Anlatma yaptıklarını, sakla. İyiliğini de sakla kötülüğünü de sakla, ört üstünü. Birine iyilik yapmışsın, iyilik yaptığın kimse senin iyiliğini anlatıyorsa anlatsın, sen ona da tavsiyede bulunma. Benim iyiliğimi anlat deme, bırak, o iyiliğini anlatıyorsa anlatsın, anlatmıyorsa anlatmasın. Vefalıysa nankör değilse senin iyiliğini anlatacaktır. Vefasızsa, nankörse, sütsüzse anlatmayacaktır, senin iyiliğini saklayacaktır. Yok, nankör değilse vefasız değilse sütsüz değilse o zaman senin iyiliğini yedi cihana anlatır zaten, sıkıntı yapma. Sen anlatma, sen ört, Allah muhafaza eylesin. O yüzden kendi kendine kötülük yaparaktan kötülüğünü arttırma ve zulmederekten kendine zulümden bir hapishane yapma, zulümden bir kuyu kendine kazma. Allah muhafaza eylesin ve sakın zayıfları, kimsesizleri, dulları, yetimleri, toplumun içerisinde zayıf olanları ezmeye çalışma, zayıf olanları ezmeye çalışma, zayıf olanları ütmeye çalışma, zayıf olanları hor hakir görme, fukaraları hor hakir görme, kimsesizleri hor hakir görme. Kimsesizlerin kimsesi olan Allah'ı hatırla.

Fukaranın sahibi olan Allah'ı hatırla, güçsüzün sahibi olan Allah'ı hatırla. Sakın ha bu zayıftı, bu güçsüzdü, bu fakirdi, bu küçüktü, bu büyüktü, şu bu mahalledendi, bu bu ırktandı, bu şundandı, bu bundandı deyip de onun başını ezme. Zulmetme insanlara. İnsanların arasında adaletle hükmet, merhametle hükmet, şefkatle hükmet, sevgi ile hükmet. Sakın ha kardeşlerin arasında ayrım yapma. Bu zengindi, bu fakirdi, bu memurdu, bu amirdi, bu işçiydi, bu şuralıydı, bu buralıydı, bu şundandı, bu bundandı ayrım yapma. Zulmetme! Allah diyene zulmetme! Dilinle zulmetme, gözünle zulmetme, elinle zulmetme, ayağınla zulmetme, kalbinle zulmetme. İçinden buğzetme Allah diyene! Sen onu güçsüz görme. Sebep? Allah var! Mekke müşrikleri de Hz. Muhammed'i Mustafa'yı güçsüz görüyorlardı. Sen de Mekke müşrikleri gibi olma! Üç kuruş parana bakaraktan fukaraları ezmeye çalışma. Bu dünyanın geçici makamına bakaraktan fakir fukara vatandaşa tepeden bakma. Tepeden bakan gözün çıksın senin! Yapma! Sebep? Sen öyle yaptığın zaman kibre girdin. Allah kibirlenenleri sevmez. Allah kibirlenenleri helak eder. Allah kibirlenenleri baş aşağı döndürür, baş aşağı döndürür! Allah kibirlenenleri batırır, yapma! Yapma! Sebep? Ne diyor Hz. Pir? 'İzacaenasrullah'ı oku. Onu okumadın mı diyor. Hafız oku bakayım izacayı. (Nasr Suresi okunur)

İşte müşrikler, Kureyş müşrikleri, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini, en zayıf gördükleri yerde, en güçsüz, en kuvvetsiz, yetim, arkasında asker yok, polis yok, tank yok tüfek yok, kendi kavmi bile terk etmiş

onu ve o esnadayken Cenab-ı Hak, ötelerden ona müjde veriyordu: 'İzacae nasrullahi vel feth' yani diyordu ki Allah'ın kurtuluşu nusreti ve fethi geldiği zaman ve insanlar topluluklar halinde bölük bölük İslam'a girdiği zaman, bölük bölük ve diyordu ki Cenabı Hak, hemen Rabbini hamd ile tesbih et, Allah'a hamd et, Allah'ı zikret ve ondan mağfiret dile. Şüphesiz ki o 'Tevvab'dır. Yani tövbeleri kabul edendir. Demek ki sen kendince kendini güçlü görüp müslümanları, müminleri zayıf görme. Kendini güçlü görüp zayıfları ezmeye kalkma. Kendini güçlü görüp sûfileri, zikredenleri ezmeye kalkma, onları yerle yeksan edeceğim deme, onlarla alay etme, onlara tuzak kurma. Görürsün ki Allah'ın ötelerden bir fetih nefesi, ötelerden bir nusret, kurtuluş nefesi gelir ve nasıl Kureyş müşriklerini Cenab-ı Hak helak ettiği gibi seni de helak eder. Sen Müslümanlara tepeden bakma, sen zayıflara tepeden bakma, sen dul ve yetimlere tepeden bakma. Bunun kimi kimsesi yok deyip tuzağa düşürmeye çalışma. Allah seni kendi kazdığın kuyuya gönderir. Tövbe Et! Sakın eşlerinize, çocuklarınıza zulmetmeyin. Kadın deyip zayıf görmeyin. Sakın çocuk deyip zayıf görmeyin. Sakın ha! Kendi zulüm kuyunuzu kazmış olursunuz. Kendi zulüm kuyunuzu kendi kendinize yapmış olursunuz. Allah muhafaza eylesin.

"Sen filsen, düşmanın senden ürkmüşse sana ceza olarak işte ebabil kuşu gelip çattı."

Haydi Fil suresi. (Fil suresi okunur)

Eyvallah! Allah razı olsun. Cenab-ı Hak ne yaptı? Fil Suresini indirdi. Geçmişte olan bir şeydi. Ne yaptı Ebrehe? Bütün fillerle beraber ordularıyla Kabe'yi yıkmaya gelmişti. Kureyşliler şaşkın, ne yapacaklarını bilmiyorlar ve Kâbe'nin etrafında ne kadar sürü varsa; koyundur, keçidir, devedir hepsine el koydular. Zalimler böyledir, kafirler böyledir. El koyar. Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin dedesi, Ebrehe' ye gitti. Dedi ki benim şu develerimi ver. Ebrehe bir kahkaha attı. Dedi ya ben Kabe'yi, şehrinizi yakacağım, yıkacağım, yağmalayacağım her şeyi. Sen dedi develerini mi almaya geldin, aklını mı yitirdin? Verdiği cevap muhteşem. Dedi ki Kabe'nin sahibi Allah'tır. Orayı koruyacak olan o dedi. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) hazretlerinin soyu temizdir. Onun soyu hiç müşrik olmamıştır. İbrahimîdir. Şimdi yeni yeni zırtapozlar çıkıyor, soyunun temizliğini inkar ediyorlar. Hani işte müşrikti dedeleri diyorlar. Değil! Hepsi de İbrahimîdir. Hepsi de! Çünkü Hz. Muhammedi Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri, İbrahim'in soyundandır. O İsmail'den gelir, İshak'tan değil. İshak de peygamberdir ama o, onun soyu İsmail'den gelir ve hiç mi hiç müşrik olmamıştır. Onun soyu tertemizdir. Bu da ona delildir zaten.

Dedesinin sözü, derki: 'Beytullah'ın sahibi Allah. Onu koruyacak olan o' der. 'Sen benim develerimi ver.' Bir kahkaha atar, hoşuna gider, bu saf der kendince. Der ki ya ben hepsini, bütün Kabe'yi yıkacağım, bu devesinin peşinde! Verin şunun develerini der. O develerini alır gider ve Ebrehe fiilleri ile beraber Mekke'nin üzerine yürüdüğünde ve baştan o. Biz, her yerde farklıdır o kuşların adı. Biz kırlangıç deriz. Siz ne dersiniz burada? Çamur taşır boyna. Adem, sizde mi kırlangıç diyorsunuz? Kırlangıç diyorsunuz, evet. Onlar böyle çamur taşırlar, böyle hızla bir yuva yaparlar çamurdan, böyle muhteşem sanat eseri gibi, bakın muhteşem bir sanat eseri yaparlar ve o çamur nasıl kurur, birbirine nasıl yapışır, orda, köşede nasıl durur hayret edersin ama boyna gider gelirler onlar. Gidip gelirler, bir bakarsın sen böyle çok hızlı takip edemezsin, orda bir yuva yapmış, kırlangıç yuvası. Bizim Bayındır'da hiç kimse o yuvaları bozmaz, bizim Bayındır'ın yerel halkının böyle şeyleri vardır, yuva bozmazlar. Ne yuvası olursa olsun. Kuş yuvası bozmaz, ne kuş olursa olsun. Adem, siz bozuyor musunuz? Demirtaş'ta da bozmuyorlar. Demirtaş, Bayındır zaten ya, hamdolsun! Hiç bozmazlar bizim orda da, hiç dokunmazlar bile. İşte o kırlangıçlar, küçücük o, bakın küçücük çamur, bildiğiniz çamur, toprak. Diyor ki Cenab-ı Ha: 'Onların' diyor 'düzenlerini boşa çıkarmadı mı Allah' ayet-i kerimede. 'Fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi, duymadın mı?' Sen kendi zayıflığından ümitsizliğe düşme. Sen ülke olarak kendi kendine zayıflık ümitsizliğine düşme. Ümmet olarak zayıflık ümitsizliğine düşme. Ümmet olarak güçsüz zayıflığına düşme. Toplum olarak güçsüz zayıflığına düşme. O gün için, o günün, bu günkü tabirle süper devleti hükmünde olan, süper silahları olan, devasa askerleri, devasa silahları olan Ebrehe'nin ordusunu, kuşların ağzındaki toprakla helak eden Allah. Sen niye ümitsizliğe düşüyorsun? Öbür taraftan da, sen fil gibi olsan, bu kadar güçlü olsan ve sen zayıf insanları ezmeye kalkarsan sana küçücük toprak tanesi yeter. Seni helak eder. Sen güçsüzleri ezmeye kalkma. Sen kimsesizleri ezmeye kalkma. Sen fakiri fukarayı ezmeye kalkma. Sen makamı olmayan insanlara tepeden bakma, ezmeye kalkma.

Fil suresini oku. O Ebrehe'nin ordularının nasıl battığını nasıl helak olduğunu oku ders al ondan ve o Kabe'yi yıkmaya gelen, o Mekke'yi yıkmaya gelen o Hristiyanların ne hale geldiğini öğren. bize Ebrehe'nin Hristiyan olduğunu söylemezler, bizde çünkü Hıristiyan sevicileri var. Ebrehe ve orduları, komple fil ordusu ve ordularının başındaki ve Kralı komutanı ve askerleri Hristiyan'dır. Hristiyan! Bu Hristiyanların Kabe düşmanlığı, bu Hristiyanların İslam düşmanlığı yeni değildir. Hala daha düşmandır. Cenab-ı Hak o yüzden ayeti kerimede: 'Siz Yahudileri ve Hristiyanları kendinize dost tutmayınız, dost görmeyiniz.' der. Bunların düşmanlıkları kadimdir. Bunların

düşmanlıkları bitmez. Aldanma! Kanma! Onlarla dost olacağım diye uğraşma! Onlar ancak kılıçtan anlar. Onlar ancak savaştan anlar. Onları ancak kılıçla ancak savaşla durdurabilirsin. Başka türlü durduramazsın. Onlar sana saldırınca sen de onlara saldırmakla mükellefsin. Başka türlü gelirler, senin yurdunu işgal ederler. Gelirler, seni sömürürler. Gelirler senin ahlakını, dinini, imanını, her şeyini ne yaparlar? Perişan ederler. Bu batılı olacağız diyen soytarılara kanma. Bu batının satın aldığı, bu batının çilbirini elinden tuttuğu din adamlarına, batının çilbirinden tuttuğu alimlere, batının çilbirinden tuttuğu şeyhlere, batının çilbirinden tuttuğu cemaatlere, partilere, siyasilere, bürokrasilere kanma. Bunlar satılmış beyin! Bunlar satılmış kalp! Bunlar kendilerini satmışlar batıya! İslam dünyasının içerisinde 200 yıldan beri bunlar çöreklenmiş; şeyhiyle, alimiyle, dervişiyle, bürokratıyla, paşasıyla, poşasıyla, valisiyle, kaymakamıyla, 200 yıldan beri, 200 yıldan beri tüccarıyla, dönmesiyle, ermenisiyle, yahudisiyle, hıristiyanıyla çökmüşler Anadolu'nun kara bağrına, çökmüşler İslam dünyasının üzerine! Sömürüyorlar boyna. Böldüler, parçaladılar, bir daha böldüler, bir daha parçaladılar, şimdi bir daha bölüp, bir daha parçalamayı düşünüyorlar. Yutacaklar, doymuyorlar bunlar! Ebrehe nasıl doymadıysa, bunlar Ebrehe'nin torunları. Bunlar doymaz! Bunlar doymaz! Bunları doyacak diye düşünmeyin. Bunları doyacak diye düşünmeyin. Bunlar doymaz! Aynı böyle bu kafada olan, İslammış gibi görünen zalimler var. Bunlar bizdenmiş gibi görünüyorlar; bizim insanımızı eziyorlar, bizim insanımızı sömürüyorlar, bizim insanımıza tepeden bakıyorlar.

Evet! Bizle beraber namaz kılıyor ama bizi ezmeye çalışıyor! Bizle beraber namaz kılıyor, bizi ütmeye çalışıyor! Bizle beraber namaz kılıyor, bizi aldatmaya çalışıyor önce. Bunlar Ebrehe'nin torunu her biri, değişmiyor! Kanma! Ey Müslüman kardeşim! Kanma bunlara! Aldanma! Bunların kökü bile dışarda, soyu da dışarda, sütü de dışarda, kanı da dışarda. Bunlar bu toprakların insanları değil. Değil! Bunlar satmışlar kendilerini. Bunların geldilerine iyi bakmak lazım. Önceden Agop'tu şimdi Yakup mu oldu, bakmak lazım! Önceden neydi de şimdi ne oldu bakmak lazım. Neden soy ismi kanunu çıkarıldı, bakmak lazım! Neydi? Önceden dedeleri hahambaşı olan, şimdi çocukları ne yapıyor bu ülkede, bakmak lazım! Çocuklarını toplumdan gizli hangi kilisede vaftiz ediyorlar, bakmak lazım! Çocuklarını, torunlarını hangi kilisede gizli olarak kiliseye kaydettiriyorlar, bakmak lazım! Bu ülkede hala daha kiliselerde, kiliselerde, yeni doğan çocukları vaftiz edilir ve kiliseye kaydedilir. Hala daha bu ülkede havralarda yeni doğan çocuklar vaftiz edilip havraya kaydedilir. Sen adını Yakup bilirsin. Sen Yakup bilirsin onu. O senin başına vali gelir, o senin başına milletvekili olarak gelir, o

senin başına tüccar olarak gelir, o senin başına belediye başkanı olarak gelir. Bakmak lazım! O senin başına dışişleri bakanı olur, o senin başına içişleri bakanı olur, o senin başına maliye bakanı olur, o senin başına hazine bakanı olur. Bakmak lazım! Adı derviştir, bakmak lazım. Nerde şimdi sordunuz mu? Evet. İşte ümmet, ümmet ümitsizliğe düşmeyecek. Diyecek ki Ebrehe'nin orduları var, benim de Rabbim var. Rabbimin de sayısız kuşu var. Rabbim isterse helak eder diyecek. Ben o yolda yürüyeyim. O yolda yürüyecek inşallah.

"Yerde bir zayıf aman dilerse gökyüzü askerleri birbirine karışırlar."

Yerde bir zayıf, bir mazlum, bir mağdur, bir garip aman dilerse gökyüzü birbirine karışır. Allah mazlumun yanındadır. Allah fukaranın yanındadır, Allah ezilenin yanındadır, Allah haksızlığa uğrayanın yanındadır. Sen unutma Allah'ı. Ya Rabbi de. Senin intikamını alacak olan o ve ne zamanki mazlumlar 'Ya Rabbi' demeye başladı, gök 'Ya Rabbi, der, bulutlar 'Ya Rabbi' der, sema 'Ya Rabbi' der. Arş-ı alâ titrer, 'Ya Rabbi' der, 'bu kulun', 'bu kulun'. Kalbin açıksa bu feryadı duyarsın. Kalbin örüldüyse günahla, küfürle, isyanla, şirkle, kalbin örüldüyse dünya sevgisiyle, dünya tamahıyla, kalbin örüldüyse eğer başka şehvani arzularla, senin kalbin nefes almaz ötelerden. Almaz! Almaz! Senin kalbin çünkü Allah'ın nuru ile örülmemiş. Allah'ın zikriyle örülmemiş, Allah'ın sevgisi ile örülmemiş. Senin kalbin Allah'ın kudretiyle, kuvvetiyle örülmemiş. Sana Yemen'den gelen Rahman'ın kokusu burnuna gelmiyor. Benim burnumdan farkın yok, burun koku almıyor. O zaman sen göklerin Yarabbi deyişini duyamayacaksın. Duyamayacaksın! Ancak tövbe eder, zikreder, zulmettiysen geri döner, af diler ve zulmettiklerinden helallik alırsan Allah Tevvab u Rahimdir. O tövbeleri kabul eder. O seni karanlıktan yeniden aydınlığa çıkarır. O seni tekrar nuruna kavuşturur. Allah muhafaza eylesin.

"Sen birisini dişinle ısırıp da kan içinde bırakırsan diş ağrısına tutulunca ne yaparsın?"

Hz. Pir' e bak. Sen diyor birisine dişinlen ısırdın, kan içinde bıraktın. Isırdın onu, onun canını acıttın, ona haksızlık yaptın, ona zulmettin, dişin ağrıyınca ne yapacaksın, kime yalvaracaksın? O zaman anlarsın! Allah muhafaza eylesin. O yüzden sakın ha merhameti elinden bırakma. Ebu Davut'ta ve Tirmizi 'de geçiyor hadisi şerif: 'Merhametlilere Rahman olan Allah da merhamet eder Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki yüce Allah da size merhamet etsin.' Merhamet et canım kardeşim. Zayıflara merhamet et, fukaralara merhamet et, kimsesizlere merhamet et, senden yardım isteyenlere merhamet et, sufi kardeşlerine merhamet et, etrafına merhamet et. Annene babana merhametli davran, eşine merhametli davran, çocuklarına

merhametli davran, arkadaşlarına merhametli davran. Kimseye tepeden bakma, merhametli davran. Ancak o zaman merhamete layık olursun. merhametli davranmazsan merhamete layık olmazsın. Şimdi gözünün önünden geçir kimlere Merhametsiz davrandın? Şimdi gözünün önünden geçir, kimlere zulmettin? Şimdi gözünün önünden geçir, kimlere haksızlık yaptın?

Şimdi gözünün önünden geçir, annene ne yaptın, babana ne yaptın, kardeşine ne yaptın, eşine ne yaptın, çocuklarına ne yaptın, arkadaşlarına ne yaptın, çavuşuna ne yaptın, zakirine ne yaptın, şeyhine ne yaptın, sana ilim öğretene ne yaptın, sana bir harf öğretene ne yaptın, sana bir işaret öğretene ne yaptın, sana bir meslek öğretene ne yaptın? Onlara nerde vefasızlık ettin? Nerde haksızlık ettin. Nerde zulmettin? Nerde sırtını döndün gittin? Nerde hançerledin? Nerde parasını yok ettin? Nerde pulunu yok ettin? Nerde onun namusunu yok ettin? Nerde şerefini yok ettin? Nerde onu sattın? Kime sattın? Kaç paraya sattın? Kaça sırtını döndün? Şimdi bak. Bak ve kendinle yüzleş. Sen merhamete layık mısın değil misin? Bunların hepsi de benim nefsime olsun, size olmasın. Evet, şimdi bak. Hiç kimseyi suçlama. Şimdi kendine bak. İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez. O zaman Allah'ı suçlama. Sen Allah'ı suçlama. Şimdi bizim insanımızın kaçtığı yer. Allah hazır, suçlanacak orda haşa. Mahkeme görülmüş, suçu sabit olmuş. Allah'ı atmış kodese, cezalandırmış Allah'ı! Kendi merhametsizliğini görmüyor, kendi zulmünü görmüyor, kendi yaptıklarını görmüyor, başına gelenden dolayı Allah'ı suçluyor. Canım Kardeşim! Kendi yaptığına baksana, kendini hesaba çeksene .Sen ne yaptın bir baksana ya! Yok! Allah muhafaza eylesin. Kendi yaptığına bakmıyor. Rabbim muhafaza eylesin. Merhamet ancak şakî, şaḳî ne? Günahı kebaire dalmış, kalbi kararmış, cehennemlik yani, cehennemlik. "Merhamet ancak şakî kimsenin kalbinden kaldırılır." Bir kimse merhametsiz, katıysa o cehennemliktir. O merhamet etmiyorsa merhameti yoksa o cehennemliktir. Allah muhafaza eylesin. Ancak, diyor onun kalbinden kaldırılır, hadis-i şerifte. Rabbim muhafaza eylesin. O yüzden sen birisini dişliycem diye uğraşma. Zulmetme kimseye. Allah muhafaza eylesin.

"Aslan kuyuda kendini görünce hiddetinden o anda kendini düşmanından ayırt edemedi. Kendi aksini kendi düşmanı sandı, hulâsa kendisine kılıç çekti!"

Aslan neydi? Nefs-i emmareydi. Nefsi emmare olunca karşısındakinin de bir nefs-i emmare olduğunu görmedi, anlamadı ve nefs-i emmaredeki kimse cahildir, nefs-i emmaredeki kimse zalimdir, nefs-i emmaredeki kimse kördür, nefs-i emmaredeki kimse cehenneme lâyıktır, başka bir yere değil. Allah muhafaza eylesin ve o kendi aksini görünce gazaba geldi, hiddetlendi

ve gazaba gelip hiddetlenince ne yaptı? O gerçek düşman mıdır değil midir, o kuyudaki, aynadaki, aynadaki resim kimindir bilmedi ve bilmeyince hiddetle onun üzerine hücum etti. Aslında hücum ettiği neydi? Kendisiydi! Allah muhafaza etsin. 'Ey Adam' Hz. Pir diyor:

"Ey adam! İnsanlarda gördüğün birçok zulümler, senin huyundur. Sen, kendi huyunu onlarda görüyorsun."

O zaman aklını başına al, insanlarda gördüğün sana karşı olan şeylerin hepsi de senin nefsini terbiye et, onu kendinden gör. Nefsini temize çıkarma, nefsini temize çıkarırsan aldanırsın. Allah muhafaza eylesin ve diyor ki ayet-i kerimede: 'Gerçekten insan için çalıştığından başkası yoktur.' O zaman sakın ha kendi yaptıklarını göreceksin, kendi zulmünü göreceksin, kendi kötülüklerini göreceksin, başka bir şey değil. O zaman bu, senin yürüdüğün zulüm yolu, senin yürüdüğün haksızlık yolu, senin yürüdün uğursuzluk, adaletsizlik yolu. Allah muhafaza eylesin.

"Senin varlığın, nifakın, zulmün, gafletin onlara aksetmiştir. Sen osun, sen kendini yaralamaktasın. O anda lânet ipliğini kendine, kendin dokuyorsun! O kötülüğü sen kendin açıkça görmüyorsun. Görsen kendine kendin candan düşman olurdun."

Yani başkasında gördüğün fenalıklar, başkasında gördüğün eksiklikler ve noksanlıklar sende ve sen o kendi kendini yaralıyorsun, kendi kendini batırıyorsun. Kendi kendini o noktada perişan ediyorsun. Tövbe et, geri dön.

"Ey ahmak! Kendine saldıran o aslan gibi sen de kendine saldırıyorsun."

O zaman ne yapacağız? Biz kendimize saldırmayacağız ve kendimizi ahmak yerine koymayacağız. Rabbim bizi onlardan eylemesin inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El- Fatiha maassalavat. Amin. Sohbeti çok uzun tutmak istemedim. Bir saat olmuş, sabırla dinlediğiniz için hakkınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysek affola. Rabbim cümlemizin günahlarını affetsin inşallah. 1325'ten önümüzdeki hafta devam edeceğiz inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Şuraya da not düşeyim inşallah.

https://youtu.be/15UcCMUc9H0

MESNEVİ-İ ŞERİF 1325-1329. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geceniz hayırlı olsun inşallah. Cenab-ı Hak ömrünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Cenabı Hak cümlemizi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkın peşinde koşanlardan eylesin. Batılı batıl bilip batılla mücadele edenlerden eylesin inşallah. 1325'ten inşallah devam ediyoruz.

"Ey ahmak! Kendine saldıran o aslan gibi sen de kendine saldırıyorsun. Ahlakının künhüne erişir, hakikatini anlarsan o adam olmamazlığın senden olduğunu bilirsin."

İnsanoğlunun en büyük sıkıntısı; insanın kendi kendine yaptığı, kendi kendine verdiği zarardır. İnsan aslında bir başkasına zarar veriyormuş gibi görünürken aslında kendine zarar verir. Tabi en büyük zulüm de birinci derecede insanın kendisine yapmış olduğu zulüm. O yüzden ayet-i kerimede, Talak suresi; ayet 1: 'Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin. Olur ki Allah sonra yeni bir durum ortaya çıkarır.' Demek ki burda zulmün en önemli kısmı, bir kimsenin Allah'ın sınırlarını açması ile alakalı. Yani kim Allah'ın sınırlarını, Allah'ın hududunu, Allah'ın hukukunu aştı, en büyük zulmü kendisine o yaptı. O yüzden bir kimse haramları terk etmiyorsa haramların içerisinde yaşıyorsa, Cenab-ı Hakkın emirlerini yerine getirmiyorsa nefsiyle mücadele etmiyorsa o önce kendi kendisini zulmetmiş oldu. Kendine zulmetti yani. E tabii ayet-i kerimelerde Cenab-ı Hak Kuran-ı Kerim'de çok yerde böyle insanın kendisine zulmettiğinden bahseder. Kendi kendisine zulmedip kendi kendisine kötülük etmekten bahseder. Bunun en önemli örneklerinden birisi

de malum atamız Âdem ile alakalıdır. Âdem aleyhisselam da yaklaşmayın, yemeyin dediği meyveyi yiyince onlar da dua ederlerken kendi kendilerine zulmettiklerini itiraf ettiler. Araf Suresi ayet 23'te Âdem'le eşi Havva, onların dilinden Cenab-ı Hak söylüyor: 'Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz' diye. Demek ki zulmün başlangıcı, insanın kendi kendine zulmünün başlangıcı Âdem'den başlıyor. Âdem Aleyhisselam cennette yaklaşılmayan denilen meyveye yaklaşınca ve yaklaşılmayın denilen bölgeye yaklaşınca, değişik bu konuda rivayetler var ya, o zaman hani böyle hem menkıbelerde geçer, hem tefsirlerde geçer, hem bir kısım hadis-i şeriflerde geçer, o yaklaşma denilen meyveyi yiyince Âdem Aleyhisselamla Havva annemiz birbirlerinin cinsel organlarını görmeye başladılar. Bu sefer cinsel organları görülmeye başlayınca utandılar. Yani cennette de bu sefer cennet halkı da onlara bakmaktan utandı hatta ağaçlar onlardan utandı, bütün her şey utandı. Bir rivayette incir yaprağı alıp işte edep yerlerini örtmeyi düşündüler. Büyük bir utanç yaşadılar. Hatta bazı rivayetler var yani Âdem Aleyhisselam'ın cennette üzgün bir şekilde koşuşturduğuna dair rivayetler var. E tabi bunlar değişik rivayetler amma velakin Kuran-ı Kerim bize Adem'in de eşiyle beraber kendi kendilerine zulmettiklerinden bahsediyor. O zaman demek ki biz Kur'an ve sünnete kendimiz sımsıkı yapışmazsak en büyük zulüm bizim için birinci derecede o. Aynı şekilde hani Musa'nın kavmiyle de alakalı var ya, ben böyle hemen birkaç tane ayeti kerime çıkarayım, ölçü olsun istedim bu beyitlere. O normalde hani Musa aleyhisselam Tur-i Sina'ya halvete çekilince kırk gün, malum o halvetten geri döndüğünde; işte halvete çıkmazdan önce de Harun'un, kardeşi Harun'un halife tayin edilmesini istiyor o da. Harun halife tayin ediliyor. Harun da aynı zamanda bir peygamber. Ona peygamberlik de tebliğ ediliyor ama döndüklerinde malum Samiri bir tane bu şeyden altından bir buzağı yapıyor.

Şeytan onun içine girip ses çıkarıyor. Ses çıkarınca hemen Yahudiler dinlerini bırakıp o altından buzağıya tapınmaya başlıyorlar. Burda tabii işin başka bir boyutunu da parantez açıp orayı söyleyelim, çıkalım burdan. Altından buzağı! Altın, meta, insanoğlunun hep kendi iç dünyasında tapındığı bir şey olmuştur. Dünya tapınılır, makama, şana şöhrete toplanılır. İşte o günkü Yahudiler de altından buzağıyı görünce onu bir ilah addedip ona tapınmaya başladılar. Bugün de inanıyoruz diyenlerin dünya metaına, dünyaya tapındıkları gibi. Onlar böyle tapınınca Musa aleyhisselam çok kızdı. Musa aleyhisselam çok böyle tabiri caizse rivayet edilir ki Allah'tan gelen o Tevrat'ı, yazdığı levhaları, kızgınlıkla yere attığı söylenir ve bu sefer de o da dedi ki kavmine 'Ey kavmim! Sizler buzağıyı ilah edinmekle kendinize

zulmettiniz.' Yani bir kimse o zaman dünyaya tapınmakla ne yapmış oldu? Kendine zulmetmiş oldu. Bir başkasına değil, birinci derecede kendine zulmetti. Demek ki ayeti kerimelerde Rabbim bu tip meselelerde insanın kendi kendisine zulmettiğini yani dinin dairesinin dışına çıkanların, kendi kendilerine zulmettiği, nefsine uyanların kendi kendilerine zulmettiğine dair ayeti kerimeler var.

O yüzden normalde birisine biz sövüyor olmuş olsak aslında biz kendimize sövmüş olduk. Çünkü birisine bir kötülük yapmış olsak yine biz kendimize kötülük yapmış olduk. O zaman insanın kendi kendisine zulmetmesini düşündüğümüzde Kur'an ve sünnetin dışında Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin öğretisinin dışına çıkan bütün herkes, birinci derecede kendi kendine zulmetti. Namaz kılmayan kendi kendine zulmetti, oruç tutmayan kendi kendine zulmetti, işte örtünmeyen kendi kendine zulmetti, ne bileyim işte dersi bırakan kendi kendine zulmetti, bir nefis mücadelesi vermeyen kendi kendine zulmetti, yoldan sapan kendi kendine zulmetti, eşini dövdü kendi kendine zulmetti, çocuğunu dövdü kendi kendine zulmetti, birisine bir kötülük yaptı aslında gerçekte kendine kötülük yaptı, bir başkasına değil ve sufilerde bu öğreti meşhurdur. Yani birisine sen bir kötülük yaptın, bir yanlışlık yaptıysan sen kendine yaptın. İyilik yaptıysan da kendine yaptın. Bakın bir başkasına iyilik yaptın, bunu da kendine yaptın. Her şey dönüp dolaşacak seni bulacak, senin önüne gelecek. O yüzden ayet-i kerimede de: 'Sizin önünüzde sizin yaptıklarınız vardır.' Başka bir şey değildir. Siz iyilik tohumu ektiyseniz iyilik ağacından iyilik meyvesi yiyeceksiniz. Siz kötülük tohumu ektiyseniz kötülük ağacından kötülük meyvesi yiyeceksiniz. Başka bir şey yapmayacaksınız. Yani buğday ekip de buğday ekip de arpa almak yok. Buğday ektiysen buğday alacaksın, arpa ektiysen arpa alacaksın. Allah bizi iyilerden eylesin.

" Aslan; başka bir aslan gibi görünen şeklin, kendi aksinden ibaret olduğu kuyu dibinde zahir oldu."

Yani aslan normalde kuyunun içerisinde, kendi suretini gördü. Kendi suretini avlamak için aşağı indi ama kendi suretini gördüğünde kuyunun içerisinde anladı. Kuyu ne? Heva ve heves çukuru. Kuyu ne? İnsanın nefsinde, nefsine düştüğünde tabiri caizse cehennemdeki kuyulardan bir kuyu, öyle düşünelim, cehennem kuyusu gibi. Nefsine uyanlar, heva ve heveslerine uyanlar, Kur'an ve sünnetin dışında olanlar, bir gün gelip o kuyunun içerisine girecek. Hani bizim toplumumuzda meşhurdur ya gayya kuyusu. Gayya kuyusu, aslında diğer cehennem kuyularının tövbe ettiği kuyudur. Gayya kuyusu! Buraya kimler atılır. Buraya ümmetin içinden zina edenler atılır. Hadis-i şerifte diğer kuyular diğer vadiler gayya kuyusunun azabından

günde yetmiş kez Allah'a sığınırlarmış, cehennemin diğer kuyuları. Şimdi hani gayyaya kadar yolun var derler ya yani ümmetin gireceği en kötü yer. Ümmetin gireceği en kötü yer. İşte normalde bir kimse nefsine uydu, şeytana uydu, heva hevesine uydu, kendince Kur'an ve sünnetten saptıysa bu avlamak için kuyuya kendisini atan aslan gibi sen de gayya kuyusuna kendini atacaksın. Kendi ellerinle atacaksın.

Birisi seni gayya kuyusuna itmeyecek, senin yaptıkların neticesinde sen gayya kuyusuna kendi ellerinle kendini atacaksın. Enteresan bir şey, aslında cezalandıran Allah ama o cezaya koşan insanın kendisi. Cezalandıran Allah. Ben bunu tarif ederken burda bir ateş var. O ateş yanıyor. Orda da bir cennet bahçesi var. Sen o ateşe gitmekle cennet bahçesine gitme ihtiyarı sana ait. İyi ameller işlersen cennet bahçesine gideceksin, kötü ameller işlersen cehenneme gideceksin. Yani sen kötü ameller işlerken cennete gitme hayali kurma. Sen iyi ameller işlerken de cehenneme gitme korkusu yaşama. Bu ameline güvenmek değil. Hiçbir kimse iyi ameline güvenmesin, eyvallah ama Allah da zalim değil. Sen iyi amel işlerken senin kulağından tutup da cehenneme atacak bir zalim Allah yok. Bunu böyle de idrak etmeyin. Zaman zaman hani bu tip mevzular olduğunda yani işte son nefesimizden emin değiliz. Biz son nefsimizden emin değiliz ama bugünkü yaşadığımızdan eminiz. Biz şimdi az önce üç elif miktarı uzataraktan zikrullah yaptık, üç tevhit vurduk. Dört bin günahı affolur, diyor bir kimse böyle zikrederse, cemaat halinde kim zikrederse af olunmuş olarak kalksın diyor. Bizim de ümidimiz burdan. O zaman iyi amel işleyip ümit etmek müminin kendince hakkı. Kötü amel işleyip de cennet ümit etmek bu saflık, ahmaklık. Allah muhafaza eylesin. İşte herkes o mahşer yerine çıktığında, kendi resmi ile karşılaştığında, gayya kuyusuna düştüğünü o zaman anlayacak. Gel, o zamana kalmadan, şimdi, gayya kuyusuna düştüğünü kendine bir ayna bul, öğren.

"Bir zayıfın dişini söken, o ters gören aslanın işini işlemektedir."

Yani sen bir zayıfa zulmettiysen bir zayıfı ezmeye kalktıysan sen de aslan gibi o gayya kuyusuna düşeceksin. İşçinin emeğinin hakkını vermezsen onu kovarsan ona güç gösterisinde bulunur, seni döverim söverim deyip de işçinin hakkını vermeden kapının önüne koyduysan sen gayya kuyusunu bekle. Sen birisine zalimlik yaptıysan, aldattıysan, kandırdıysan, gayya kuyusunu bekle. Sen, kadın erkek hiç önemli değil, eşler birbirine zulmettiyse gayya kuyusunu bekle. Sen çocuklarına zulmettiysen gayya kuyusunu bekle. Sen hanımına küfrettiysen kocana hakaret ettiysen sen çocuklarına küfür ettiysen kötü davrandıysan çocuklar da anne babasına kötü davrandılarsa herkes gayya kuyusunu beklesin. Hatta gayya kuyusunu görsün şimdiden

daha. Yani o zaman sen bir acize gücün yetti diye zulmediyorsan veyahut da sen bir sûfiye bunlar nasıl olsa bir şey yapamaz deyip zulmediyorsan veya sufiler topluluğuna zulmediyorsan gayya kuyusunu bekle, sen uzağa gitme. Sen zayıfı, kimsesizi, arkasında güç kuvvet olmayanı, arkasında siyasi bir güç yok, devlet gücü yok, herhangi bir güç yok, sen onun üzerinden buldozer gibi geçiyorsan adaletsiz davranıyorsan gayya kuyusunu bekle. Kendine yapıyorsun. Bir gün bununla yüzleşeceksin. Ben hatta bunların dünyada olduğuna inanırım. Dünyada olur da o farkına varmaz. O çünkü kibir deryasına dalmıştır, dünyada başına gelenlere ayıkmaz o. Sarhoş olur o. Nasıl sarhoş hiç bir şeyden haberi olmaz, insanların bir kısmı zulüm sarhoşudur. Zulmettikçe zulmeder, zulmeddikçe zulmeder, sarhoştur o. O zulüm sarhoşudur, haram sarhoşudur. Haramdan harama geçer, haramdan harama geçer. Nefse uymak böyle bir sıkıntılı bir şeydir. Ona birisi dese ki sen nefsine uyuyorsun o ona da ters yapar. Ona birisi nasihat etmeye kalksa nasihat edene de ters yapar. Ona git bak, dinin âlimi odur, en fazla din alimi odur, en fazla dini bilen odur, en fazla sûfiliği bilen odur, en fazla dervişliği bilen odur. Ondan başka daha fazla bilen yoktur. Ondan başka ahkâm kesen yoktur. Bir de İslam toplumunda bu çok fazla vardır. Yani İslam toplumunda bu çok fazla vardır.

Kim anlattıydı bilmiyorum. Bir Almanın birisi Türkiye'de dolaşırken tarlada çiftçilik yapıyor bir adam, arabasını durdurmuş çağırmış onu, memleketin halinden sormuş. Bu bir başlamış siyasete girmiş. Ondan sonra devlet yönetiyor yani. Ona sormuş. Bu buğday demiş kaç günde çimlenir? Ben bilmem beyim demiş. İşte şu ne olur? Ben bilmem beyim. Bu ne olur? Ben bilmem beyim. Önündeki çiftçiliği bilmeyen adam, devlet yönetmeye kalkıyor. Demiş ki bu ülke kalkınmaz, bu ülke olmaz. Sebep? Yani bu hepimizde var bakın. Bu hepimizde var. Yani biz oturuyoruz, evini yönetemeyen bir kimse devlet yönetmeye kalkıyor. Evini yönetemiyor, eşini, çoluğunu çocuğunu sevk edemiyor ama devlet yönetiyor o veyahut da mesela doktorların çıldırdığı şey. Gidiyor hasta doktora, internetten baktım diyor. Bu böyle olmalı, diyor. Ben bekliyorum şimdi orda, şeye gittim Doruk'ta bir Özhan hoca vardı gitti mi orda mı bilmiyorum şimdi. Bir gün ona ziyarete gittiydim. Sonra o da oraya geçti. Önceden o şeydeydi, SSK'daydı, öyle yanına gittim. Bir şey konuşuyor, hasta diyor ki ben onu internette okudum, böyle böyle diyor. Şimdi bir bana bakıyor, aslında ona kaynayacak o, benden dolayı kaynayamıyor. En sonunda dayanamadı. Ya be kadın dedi. Madem internetten her şeyi öğreniyorsun daha ne yapmaya buraya geldin dedi. Neyse tabi çıktı, dedim hocam, bizim en büyük problemimiz bu dedim. En büyük problemimiz bu.

Herkes, her şeyde ahkâm kesiyor dedim. Bu bütün insanlığın derdi bu zaten, sıkıntısı. Heva hevesine uyunca her şeyi o biliyor, ondan başka bilen yok. O sağlık problemi ise doktor kesiliyor. Söz konusu olan vergi ise maliyeci kesiliyor, söz konusu olan devlet idaresi ise ne var gündemde? Dışişleri var. Dışişleri bakanı oluyor. Ne var gündemde? İçişleri. İç işleri bakanı oluyor. Ne var gündemde? Başkanlık. Cumhurbaşkanı oluyor. Sıkıntı değil, aynı anda bir bakmışsın adam ekonomist kesiliyor veya televizyonda şeyciler var ya televizyona çıkıp da tartışma programına girenler, böyle maaşlı, memur maaşı gibi her programda onlar var, bakıyorsun işte bilmem kim, güvenlik. Uzmanlığı ne? Güvenlik. Ne konuşuluyor? Ekonomi. Ya ekonomi ile güvenliği nasıl bir yere sıkıştırdınız? Ne konuşuluyor? Adalet. Adaletten konuşacaksa beş tane hukukçu getir oraya. Beş tane hukukçu konuşsun, maddeler üzerinde tartışsınlar. Ama yok! Bir bakıyorsun o tırnak içerisinde o güvenlikten bilirkişi orda adalet konuşuyor veya ne konuşulacak. Din. Bir bakıyorsun hiç alakası olmayan ekonomistin birini çıkarmışlar, din konuşuyorlar. Ya ekonomiyle, dinle, hiçbir şey bilmiyorsan diyanet denilen diyanetsizlerden iki tane adam getir onlar bari konuşsun. Yani adam en azından yirmi tane konuşursa on beşi sağlam olur. Onların içlerinde de sıkıntılılar var da böyle ayet inkâr eden hadis inkâr eden, e araştır onları da bir bak hangisi hadis inkâr ediyor? Şu. Onu çıkarma. Hangisi ayet inkâr ediyor? Şu. Onu da çıkarma. Hoş televizyonlar onları daha fazla revaçta tutuyorlar, sansasyonel haber oluyor ya! Yani, televizyona çıkman için zaten bu hadisleri at kenara diyeceksin. Tamam, seni zaten baş tacı ediyorlar, problem yok ama herkes her şeyi bilmesi işte bu nefsi gayya kuyusuna götürüyor. O kitap da tanımıyor, o peygamber de tanımıyor, o bir meselenin uzmanını da tanımıyor. Allah muhafaza eylesin ve o kimse zayıfları eziyor. Bunlar siyasette var. Bunlar devlette var. Bunlar partilerin içerisinde var. Bunlar dergâhlarda var, tekkelerde var, dini toplulukların içerisinde var, var. Yani zayıfı eziyor. Bir dini topluluk düşün, aynı hatayı zengin de yapıyor, fukarası da yapıyor, zengine seslenmiyor, fukarayı görmüyor! Veya bir topluluk düşün, zenginlerin oturduğu alan ayrı! Veya bir topluluk düşün zenginler ayrı sohbet ediyor, zulmediyorlar! Veya bir topluluk düşün yani orada sadece zenginlerin, parası olanların sözü geçiyor örneğin! Veya bir topluluk düşün, geliyor zengin, bakıyor, ulan bu fukaraların içerisinde ne işim var benim diyor, çekip gidiyor, zulmediyor! Kime? Önce kendine zulmediyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden ama o hani bir fakire fukaraya zulmeden, birisine haksızlık yapanla alakalı da hadisi şerif: 'Ümmetimden gerçek müflis şudur. Kıyamet gününde namazını, orucunu ve zekâtını getirir, bu arada başkasına sövmesi, zina iftirasında bulunması, kan dökmesi ve başkasını dövmesi ile ilgili kötü

amelleri gelir. Bunlara karşılık iyi amelleri, hasenatı verilir. Borçları yani kul hakları bitmeden iyi amelleri tükenir. Alacakların hataları kendisine yükletilir ve ateşe atılır.' Kime yaptı? Kendine yaptı. O kendince burda zayıfın dişini söktüğünü düşündü, kendince zulmetti, kendince zalimlik yaptı. Benden başka kimse yok dedi ama ne yaptı. Kendine yaptı. O mahşer yerinde ne olacak? Onun iyilikleri alınacak, varsa o zulmettiği kimseye verilecek. Kendisi de ateşi boylayacak. Rabbim cümlemizi muhafaza eylesin inşallah.

"Ey başkasının yüzünde kötü bir ben gören! Gördüğün kendi beninin aksidir, ondan nefret etme. Müminler birbirinin aynasıdır. Bu haberi peygamberden rivayet etmediler mi?

Sûfiler bu hadis-i şerifi çok kendilerine ölçü edinirler ya. Hani hadis-i şerif nedir? Ebu Davud da geçer hadis-i şerif: 'Mümin müminin aynasıdır.' Mümin müminin aynasıdır, eyvallah! Ama mümin müminin de kardeşidir. Hadis-i şerif devam eder: 'Mümin müminin kardeşidir.' İhtiyaç duyduğunda onun geçimini temin eder, zarardan ziyandan korur ve arkasından da gıyabında da elinden geldikçe onu savunur. O zaman normalde biz şimdi birinci derecede bir de burda da bazı hatalar var. Bunları da anlatacağım inşallah. Birinci derecede birisinin hatasını, kusurunu gördüğümüzde ne yapacağız biz? Diyeceğiz ki bu bizde muhakkak vardır. Tövbe edelim ki Cenab-ı Hak o yüzden bunu bize gösterdi. Bu kimin işi? Bu bütün Müslümanların işi, Bir Müslüman, bir sufi, bir kardeşin de görmüş olduğu hatayı, birinci derecede kendisine bakacak, kendini analiz edecek. Diyecek ki ben bunu işliyor muyum, ben bunu yapıyor muyum? Bunu işleyip yapıyorsa diyecek ki bu bana dersti, tövbe edeyim. Yok kendisinde yok, kardeşinde var. Bunu böyle örnekliyorum şimdi işte ne yapıyor? Birisi böyle galiz küfürler yapıyor, orta yere küfürlü konuşuyor veya bir başkasına küfürlü konuşuyor. O kimse önce kendisine bakacak, ben küfürlü konuşuyor muyum? Küfürlü konuşuyorsan yanında ki kardeşine küfretme deme hakkına sahip değilsin. 'Ey iman edenler, yapmadıklarınızı başkalarına tavsiye edicilerden olmayınız. Ya olduğunuz gibi görünün ya da göründüğünüz gibi olunuz', ayeti kerime. O zaman bir hata, bir kusur, bir yanlışlık, bir günah, bizim kendi nefsimizde var ise bizim kardeşimize nasihat etme kardeşimize bunu tebliğ etme hakkımız yok.

Hani meşhur ya bir kadın çocuğunun kucağından tutmuş gelmiş İmam-ı Azam'a, ya koca imam demiş, senin sözün geçerli olur, bu çocuk demiş bal yemiyor, zayıfladı gitti, kurudu demiş. Buna demiş nasihatte bulunsan da demiş, bu bal yese. Olur demiş bir ara sen yine bana uğra. Kırk gün geçmiş. Kırk gün geçtikten sonra o kadın tabii bir haber bekliyor, böyle bakıyor, ediyor, çatıyor. Kırk gün geçiyor, geliyor diyor ki hani bir çocuğuma

nasihat edecektin. Çocuğa dönmüş demiş ki evladım, bundan sonra bal ye emi demiş. Kadın demiş imama bu kadar mı? Bazen bana da böyle diyorlar. Ben İmam-ı Azam değilim ama mesela birisi bir şey söylüyor, tevhide devam et diyorum ben? Bu kadar mı diyor. Hani o devasa bir şey bekliyor senden. Yani ben sanki peygamberim haşa, yani ona böyle devasa bir şey söyleyeceğim! Yani diyorum Musa da böyle demişti. Musa dedi ki tevhidime devam et, bunu herkes söylüyor dedi Musa aleyhisselam. Musa'ya dedi ki ya Musa, sen tevhidimi hafife mi alıyorsun, küçümsüyor musun? Bütün varlığı, yarattıklarımı bir kefeye koysan tevhidimi bir kefeye koysan, tevhidim ağır gelirdi.

Veyahut da birine diyorum, böyle böyle, işte tevhide devam et, ben onu çekiyorum ki diyor. Hani bu şuna benziyor. Sahabe geldi, hastalığından bahsetti. Ona dedi ki bal şerbeti iç, bal şifadır. Ertesi gün geldi, bal şerbeti içiyorum ama geçmedi, dedi. Bal şerbeti iç, dedi. Bir daha geldi. E yine geçmedi, dedi. Allah Resulü dedi ki bunun karnı yalancı, bal şifadır, dedi. Kur'an şifadır, dedi. Bal şerbetine devam et, dedi. Üçüncü gün gitti. Yine bal şerbeti içti iyileşti. Karnı yalancı dedi. Yani sen bal şerbetine Hz. Peygamber(s.a.v), şifa demiş. Sen inanaraktan o bal şerbetini iç, senin karnına şifa. Kuran şifa. Sen inanaraktan istersen ihlas oku, şifa. Sen inanaraktan besmele oku, sadece besmele. Küçümseme yalnız. Küçümseme! Senin kolun ağrısa bismillahirrahmanirrahim desen kolun iyileşir. Küçümseme ama inanaraktan yap bunu.

Hani var ya sahabeden normalde üç kişi, böyle dağda bayırda dolaşıyorlardı. Müşriklerden birisi mecnun oldu, birden kafayı kırdı. Aklı gelip gitmeye başladı. Dedi ki içinden bir tanesi ben dedi sana okurum. Sana şifa da olur ama dedi koyun alırım, altı tane koyun. Tamam dedi. Sahabe oturdu, o mecnun, kafası gitmiş olan müşrike Fatiha'yı okudu. Adamın kafası yerine geldi. Altı tane koyunu aldı. Öbür yanındakiler dedi ki bize de vereceksin. Mal girince kavga çıkıyor. Mal var orta yerde, ganimet var orta yerde, kavga çıkıyor. Müslümanların en büyük handikapı bu. Malın, paranın olduğu yerde kavga çıkıyor. Mal para yoksa kavga gürültü yok ama mal varsa kesin kavga çıkıyor. Bunlar bir atıştılar, altı tane koyun, üç tane sahabe; peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin önündeler. Anlattılar durumu. Allah Resulü ona dedi ki ne okudun? Fatiha'yı okudum ya Resulallah dedi. O zaman dedi ki Fatiha şifadır her derde. Bakın, Fatiha-i Şerife her derde şifadır. Otur oku. Çocuğuna oku, hanımına oku, kendine oku, etrafına oku. Oku Fatiha'yı, oku ya! Oku, şifadır ama inanarak oku! İnanarak oku ama oku! Dosdoğru oku, inanarak oku, şifadır. Allah Resullü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki Fatiha şifadır. Bakın müşriğe

okuyor, müşriğe. Fatiha'nın sırrına bakın. Bildiğiniz müşrik. Ya biz müminiz, Müslümansız. Yani bizim kendimize okumamız düşünün artık, ne kadar etkili ve tesirli olacak ama etkili mi bizde? Yok. Neden? Biz çok afedersiniz ama Bayındır diliyle yalan yapcak okuyoruz. Biz suretten okuyoruz, siretten okumuyoruz. Siretten, içerden hakiki bir şekilde okusak şifa olacak her şeyimize bizim, bereket olacak, lütuf olacak, ikram olacak.

Hani Hz. Ali efendimiz mahkemenin önünde bir avuç toprağı aldı, üç ihlas bir Fatiha okudu. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ruhaniyetini vesile etti, yedi altın olsun dedi, toprak altın oldu. Sahabeler geldiler, şurdan aldı, burdan aldı, herkes bir avuç toprak, yedi altın, olmuyor kimsede. Dediler ya Emire'l Mü'minin. Olmuyor! Ağız Ali'nin ağzı değil, dedi. Ağız Ali'nin ağzı olsa olacak zaten. E o zaman Fatiha da şifa. En sonunda zaten geldi koyunlar, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri birer tane koyun onlara verdi. Üçü de beytülmalın, dedi. Neden? O adam Fatiha'yı zembille indirmedi kendine, Fatiha ümmetin. Böylece ne yaptı? Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Fatiha'nın şifa olduğunu teyit etti. İşte mümin müminin aynasıdır. O zaman müminde bir kusur gördün, önce kendi nefsine vur. Kendi nefsinde yok ise o kardeşine nasihat et. Sebep? O kardeşinin hakkı bu. Müminin mümin üzerindeki hakkı, kendisine nasihat edilmesi. Mümin müminin aynasıdır. O zaman normalde mümin nefisle mücadele edecek, eğitilecek, terbiye edilecek ve mümin noksanlıklarını tamamlayacak. Bunun için de ne lazım? Onun eksik ve kusurlarını, noksanlıklarını tebliğ edecek bir mürşit lazım. O hayvan nefis kime itaat edecek? Hele şimdi bu ara hani ne o? Liberalizm kültürü dini hayatımızı sarmışken, hiç kimse kendisine bir şey tebliğ edilmesini istemiyor. Birine doğru git diyemiyorsun. Onun bireysel özgürlükleri var. Allah muhafaza eylesin.

Söylüyor ya bana karışma, siz bana karışamazsınız. Çocuklar anne babalarına söylüyorlar bunu. Ben özgür bir bireyim. İstediğimi yapabilirim. Sen bana karışamazsın. Evet, anne baba çocuğuna karışamaz, eşler birbirlerine karışamaz, mürşit müridine karışamaz, zakir derviş kardeşine karışamaz, çavuş derviş kardeşine karışamaz. O arkadaşı, o ona karışamaz, sen bana karışamazsın, o karışamaz, bu karışamazsın, şu karışamaz, devlet karışamaz, okul karışamaz, eğitim sistemi karışamaz… Kimse karışamaz! Kim karışacak sana? Kimse karışmayacak. Ne yapacaksın? Şeytanın peşinden gideceksin. Şeytanın karışmasına açık. Heva hevesin karışmasına açık. Şeytanlaşmış beyinlerin karışmasına açık. Şeytanlaşmış insanların karışmasına açık ama müminin karışmasına açık değil. Kadın erkeğe erkek kadına karışmayacak. Nasihat etmeyecekler birbirlerine iyiyi, doğruyu, güzeli, hayırı, hasenatı. Anne baba çocuğuna karışmayacak. Çocuk kafasına göre bir

hayat yaşayacak. Bütün herkes bangır bangır bağırıyor, sen bana karışamazsın! İnternette o şaklaban birkaç tane işte ne diyorlarsa onlara, 'Sizin özgür hakkınız, kimse size karışamaz.' Karışamazsın! Eşcinsel mi olacak, lezbiyen mi olacak, kadın sevici mi olacak, erkek sevici mi olacak, erkek erkeğe ilişkiye mi girecek, kimse karışamaz! İstediğinden bir çocuk mu peyda edecek? Edecek, kimse karışamaz. Evli karı koca adam istediği gibi bir hayat yaşayacak, kimse karışamaz. Kadın istediği gibi bir hayat yaşayacak, kimse karışamaz. Adam evde, yan odaya başka bir adam daha alacak, kimse karışamaz. Birey özgürlüğü var. Hadi bir karışın. Hadi bir karışın, kaldırsın telefonu, evden uzaklaştırmayı verdirsin sana. Hadi bir karışın. Evet! Hadi, anne baba çocuğunuza karışın hadi. Hadi 18 yaşını doldurmuş bir çocuğunuza karışın. Doldurmamış olana da bir karışın. Kaldırsın telefonu şikâyet etsin, haydiiii Çocuk Esirgeme Kurumu'na gitsin, çocuğun gittiğini gör, devletin senden alıp Çocuk Esirgeme Kurumu'na verdiğini gör sen. Hadi bir karışın! Karışamazsınız.

Evet, biz nenni bebek nenni, uyu yavrum uyu, uyuyoruz biz hep beraber. Bu kanunu nasıl çıkarırız demiyoruz hiç birimiz de. Ondan sonra sövüyoruz boyna! Memlekete sövüyoruz, bilmem neye sövüyoruz, şikâyet ediyoruz. Kardeşim bu kanun çıkarılırken gittin mi millet meclisine? Ben dâhilim buna. Yok! Herkes bu bizden iyi kanun çıkarırız diyor, alkışlıyor, karışamazsınız. Çocuklarınıza karışamazsınız, ailelerinize karışamazsınız, erkekler eşlerinize karışamazsınız, kadınlar kocalarınıza karışamazsınız! Özgür, herkes özgür birey oldu. Evet! Ya din bu hakkı bize veriyor, din veriyor! Hangi din? İslam dini. Bu memleket İslam diniyle mi idare ediliyor da sen İslam dini, bu hakkı bana veriyor diyorsun? Nerden çıkardın sen bunu? Sakın bunu orda burda da konuşmayın. Cumhuriyet savcısının önüne çıkarsınız. Toplumun düzenini, laik demokratik sistemden teokratik sisteme çevirmeye meyletmek! Anayasal düzeni bozmaktan, anayasal düzeni yıkmaktan bir girdi mi mahkemen bitmez, cezaevlerinde sürünürsün. Öleceğin zaman dışarı çıkarırlar seni. Dışarda ölsün diye, içerde ölürse daha da sıkıntı olur diye. Vardı ya bir tane IBDA-C'li, neydi adı? Mirzabeyoğlu, Salih Mirzabeyoğlu. Cezası kesinleşti mi? Hayır. Eline silah mı aldı? Hayır. Tank, top, tüfek mi aldı? Hayır, hayır! Ne? Dergi çıkardı. O yüzden karışamazsınız, bir şey de diyemezsiniz. Sakın ha şunu demeyin. İslam'a göre bu benim hakkım. Değil! Değil! E şimdi böyle olunca böyle bir şey var ortalıkta gündemde. Bireyin temel hak ve özgürlükleri diyorlar ya birey tamamiyetle hür. Evet, kimse karışamaz! Bazen zaman zaman diyorum ya şuraya karşı, boşluk bir yerde burda erkek erkeğe cinsel ilişkiye girse karışamazsınız. Tabii, apartmanınıza böyle bir adam taşınsa, yani bildiğiniz apartmanda fuhuş

yapsa, karışamazsınız. Karışamazsınız. Asla! Evliyseniz boşanma hakkınız var. Onu da ne diyeceksiniz. Yani adam eve kadın getiriyor, arkadaşımı getirdim dese yine bir şey yapamazsınız. Bireye karışılmıyor!

Şimdi öyle olunca, şimdi sufilerde nasıl oldu da bunca karışamazsının içerisinde, sufilere de bir şey diyemiyorsun. Sen bir arka halakaya geç, adam küsüyor. Ne yapmaya karıştın sen ona ya veya ilahi söyleyemiyor, benim gibi sesi sıkıntılı, ya sen ilahi söyleme diyorsun, küsüyor ne yapmaya karıştı bana diyor, ne yapmaya susturdu, ne yapmaya öte git dedi, ne yapmaya, yok bu sohbeti sen bana söyledin, küstüm tü yansın. Yazıyor, Efendim, dün akşamki sohbette beni kastettiniz herhalde, ben dersimi bırakayım mı? E bırak bırakacaksan diyorum ben, yok öyle demek istemedim. Ya yazdığın önümde, yazdığın önümde! Ha tamam, hazret bundan sonra nerden alınacaksa söylesin, sohbetlerimi ona göre ayarlayayım diyorum. Önüne gelen kuttusül ruh hazretleri oldu. Yani sohbet edeceğimiz zaman düşüneceğiz! O mu alınacak bu mu alınacak şu mu satılacak bu mu küsecek bu mu darılacak! Yani düşünebiliyor musunuz? Bu hale geldi. Ya çok rahat bir şekilde dün akşamki sohbette beni kastettiniz, ben işte şöyle miyim ben böyle miyim? Allah Allah! Diyorum, bu topluluğun en alınganı benim, benden daha fazla alıngan olan bir kimse olmayacak diyorum ben, benden daha fazla herkes alıngan! Evet, hepinizi kastediyorum. Hepinizi kastediyorum. Tüm nefsine uyanları kastediyorum. Nefsine uymayan varsa içinizde bir tane, buyursun çıksın, derse de ihtiyacı yok onun, sohbete de ihtiyacı yok. Yok, o nefsine uymuyormuş çünkü. Yani nefsinize uymayın da diyemeyeceğiz.

İşte ben otuz beş yıldır sigara içmeyin derim, bir sohbette sigara içmeyin dedim, ben üzerime alındım bana mı dedin! İçme o zaman öyleyse, madem alındın üzerine, içme. Alın, üzerine alın, içme. Ben üzerime alındım içmedim. Üzerine alındıysan, üzerine alınmak şu: Ben sohbetteyim, sohbette şeyh efendi hazretleri sohbet ediyor, bu ağız Allah dedi mi bu ağız dedi Allah dedi mi yalan söylemez, yemin etmez, gıybet etmez, dedikodu etmez, haram yemez, şunu yapmaz, bunu yapmaz, sanki herkesin içerisinde bana bakar gibi sigarada içmez dedi. İçimden dedim ki bıraktım efendim size, söz veriyorum. İçimden dedim ki bıraktım efendim dedim, söz veriyorum. Bu dedim Mustafa Özbağ sözü. Bende bir şey vardır, replik vardır bende, ben Mustafa Özbağ sözü dedim mi kafa kelle gitse ben ordan geri dönmem. Dedim bu Mustafa Özbağ sözü, söz veriyorum. Tamam bitti, ben bir daha elime, dudağıma sigara almadım. Öyle ben sigara tiryakisiyim demesin kimse, günde iki buçuk paket içiyordum ben. Ayy ya işte hocam, sen hiç tiryaki oldun mu? Bakıyorum ben şimdi buna. Bir de insanlar kendi kendilerini böyle çok önemli, tiryaki, çok önemli gayrimeşru yaşıyor. Ayy

o böyle çok yaşamış o. Bakıyorum, yok yapıyorum şimdi, ne oldu hocam diyor tamam mı? Bakıyorum da diyorum ben şimdi böyle çok hızlı yaşıyorum diyenler diyorum ben benim arkamdan diyorum ben bırak nalı, çivisini bile toplayamazlar diyorum ben. Yalan! İstediğinde bırakıyormuş! Laf! Bıraktım dedim, bıraktım. Alındın mı? Bırak hadi. Evet, bırak, çok basit, bıraktım de, at. Aaa hocam ne çektiğimi biliyor musun? Sen ne, ne çektin ki! Günlerce parasız mı dolaştın? Ne çektin ki? Aylarca cebinde bir lira olmadığı zaman mı oldu? Ne çektin? Ne çektin? Günlerce bankta mı yattın? Ne çektin? Günlerce pazar yerlerinde mi yattın? Ne çektin? Gittin bir yerde çalıştın, yatacak kalkacak yerin yoktu da kahvedeki sandalyeleri birbirine yapıştırıp onun üstünde mi yattın yaşın on altı iken? Ne çektin? Yaşın on altı, kahvenin üzerinde iki tane masayı üst üste birleştirip masanın üstünde mi yattın? Sabah namazından önce sonra gidip karpuz toplamaya mı gittin? Geldin sonra tekrar kahvede çalıştın akşam üstüye kadar, akşamüstü gittin bir daha karpuz toplamaya gittin, akşamına geldin bir daha kahvede çalıştın, gece saat bir buçuk ikide olunca, kahvede herkes gidince, kahvede masanın üstüne yatıp sabah saat dört buçukta bir daha ayağa kalkıp yine çalışmaya mı gittin? Böyle yirmi gün, bir ay mı çalıştın? Ne çektin? Çok çekmiş! Var mı aranızda bir ay sandalyenin üzerinde uyuyacak olan günde yirmi saat çalışıp?

Bir de çalıştığı parayı cebine koymayacak, gidecek annesinin eline verecek bir de. Diyecek al, haftalık harçlık yap. Babasının bayrağını aşağı indirmemek için! Ne? Çok çekmiş! İnsanlar da acısınlar, sevsinler seni. Bir dakikada bırakır insan. Mümin müminin aynasıdır. Birisi sizin hatanızı söylüyorsa o sizin dostunuzdur. Bunu yapma kardeşim diyorsa o senin dostun. Bu günaha girme diyorsa o senin dostun. Senin zor zamanında yardımcı oluyorsa o senin dostun, onu terk etme. Ona sırtını dönme, ona vefasızlık etme, ona yanlış davranma. O senin dostun, gerçek dostun o senin. Senin hatanı söyleyen, senin gerçek dostun. Kamil mümin odur ki etrafına ışık saçar yani onun, yani o, insanlara böyle kinayesine kibirlenerekten, itekleyerekten değil, nasihat eder. Yapma canım kardeşim, uyma şeytana, nefsine uyma, yapma! Ne olursun işleme günahı kebair. İşte o hadis-i şerif tecelli etti, mümin müminin aynasıdır. Aç kalmış, doyuruyorsa o senin dostun. Senin arkandan birisi aleyhine konuşacağı zaman susturuyorsa o senin dostun. Onun arkasından bir eksiğini gediğini birisi konuşmak istediğinde sus kardeşim, benim yanımda konuşma, biz onun iyiliğini gördük, iyiliğini anlatacaksan anlat, bize hatasını anlatma diyorsa o senin dostun. Yok ya, ne yapmış ya? Tahmin etmiştim zaten ya, böyle bir şey yapabilir o! Sen vefasızsın, sen hainsin. Sen zalımsın. Neden? Sen arkadaşın hakkında konuştun

veya konuşulmasına müsaade ettin. Beraber yemek yediğiniz, aynı sofraya oturduğumuz kimsenin arkasından gıybet edildi, sen sustun veya bu dervişler böyle canım. Sorma ya bu dervişleri ya! Ben de çok canım sıkkın benim ya. Ben de bu dervişlere hiç iş yaptırmak istemiyorum, şunu yapmak istemiyorum, bunu yapmak istemiyorum… Ne arıyon burda kardeşim o zaman! Dervişlerin hepsini attı çöpe. Kendisinden iyi yok!

On yıl önce söylüyor birisi bunu bana. Senin ne işin var burda dedim ya, bizim hepsi de hepimiz de aynıyız dedim ben. Böyle baktı. Dervişleri üçkâğıtçı görüyorsan baş üçkâğıtçı benim o zaman. Yürü git dedim. Benim yanımda ne işin var senin. Kimden alacağın var dedim. E yok dedi. Nerden üçkâğıtçı olduklarına karar verdin? Aldım senin dersini, işin gücün rast gelsin. Hadi bak işine dedim. 'Ben öyle demek istemedim.' Ya ne demek istedin? Sen dervişler dediğin zaman sadece bu topluluğu konuşmuyorsun ki. Dervişler dediğin zaman Hz. Ebubekir efendimiz de derviş. Hz. Ali efendimiz de derviş, peygamberler de derviş. Âdem'e kadar hepsi de derviş. Bu böyle baktı. Senin haberin var mı dedim biz zikrullah halakasında Âdem aleyhisselamdan Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e kadar ne kadar dedim ehli zikir varsa ne kadar mümin varsa hepsinin de zikrullaha geldiğini, zikrullaha katıldığını, orda zikrullah halakasında durduğunu, ordaki sufilerin, ordaki dervişlerin başlarını okşadıklarını, başlarında dua ettiklerini, meleklerin olduğunu, meleklerden özel sufiler olduğunu, derviş olduğunu, Allah onların zikirlerinden derviş melekler yarattığını ve meleklerin, dervişlerin zikrullahına geldiğini, orda zikrullah yaptığını, orda dervişlere dua ettiğinden haberin var mı senin dedim. Yok! Sen dedim dervişler dediğinde, derviş meleklere de laf söyledin, günah işlemediler, hata yapmadılar, kusur etmediler, hiç bir şey yapmadılar. Cenab-ı Hak o dervişlerin, o dervişlerin zikrullahına hususi manada melek yaratmış. O 'gelin gelin aradığımız burda' denilen melekler onlar. Derviş melek onlar. Hadis-i Kutsi'de var ya, gelin gelin, aradığımız burda. Nerde? Zikrullah halakasında. Toplu zikrullah topluluğunda. Derviş onlar derviş! Onlar her gece gök semasına inip zikrullah halakası arıyorlar. Her gece! Sen gece kalkıp seccadede zikrullah yaparken yalnız mı yaptığını zannediyorsun! Ey orda burda bir kişi, iki kişi ders yapanlar! Yalnız mı zikrullah yaptığınızı zannediyorsunuz? Bu fakir çok öyle ders yapmıştır.

Kimse yok, herkes var. Kimse yok, herkes var! Sen dedim meleklere bile laf söyledin farkında mısın? Ses yok. E dedim sen bu dergâha layık değilmişsin zaten. Körün körüsün sen. İşin gücün rast gelsin, hadi git dedim, senin dersini aldım. Gelme bir daha içimize. Neden? O nefsin çukuruna düşmüş. Yani sen bir el tutmuşsun, onun kıymetini bil. O nefis çukurundan çık

gayya kuyusundan. Çünkü orda o seni eğitecek. Mümin müminin aynasıdır. Anlatacak sana, nefsinin hilelerini anlatacak. Nefsinin durumunu anlatacak sana. Diyecek ki şunu yapma, bunu yapma, burdan yürüme, bu işi yapma, haram işleme. Söyleyecek. Onun işi o. E sen de diyeceksin ki bunu bana söyledi. Ben gidiyorum. E git, git kardeşim! Ne diyeyim sana, söyleyeceğimden mi vazgeçeyim. Allah muhafaza eylesin O yüzden müminler müminlerin aynası hem de kardeşi. Kardeş olun kardeş! Kardeş olun, birbirinize sahip çıkın. Bu deccalist sisteme bakmayın. Bu dünya deccal sistemi; insanların kardeşliklerinin hukukunu bozuyor, aile hukukunu bozuyor, anne baba çocuk hukukunu bozuyor, iş hukukunu bozuyor, arkadaş hukukunu bozuyor, dostluk hukukunu bozuyor, bozuyor da bozuyor. Önüne gelen ne kadar hukuk varsa hepsini de bozuyor çünkü şeytani, şeytani! Hiçbir hukuk tanımıyor. Hiçbir düzen tanımıyor. Haram helal tanımıyor. Din tanımıyor, ahlak tanımıyor. Bu tam bir şeytani düzen, tam bir şeytani düzen. Kuran'ı ifsad etmeye çalışıyorlar. Ayetleri inkâr ediyorlar. Koca koca profesörler çıkıyor ayet olsa dahi biz ona tabi olmayız deme cüretine sahip oldular. Bu Allah'ın ayeti olamaz diyor adamlar. Daha ne bekliyor Müslümanlar? 1400 yıl önceki dinin hukukuyla hukuklanması mümkün değil. Eeee? Dini bizim düzeltmemiz lazım. Allah'ın dinini düzeltecek sen kimsin? Kimse sormuyor bunu. Siyasetçisi söylüyor, profesörü söylüyor, âlimi söylüyor, şeyhi söylüyor; herkes söylüyor. Sosyoloğu söylüyor, doçenti söylüyor, doktoru söylüyor, tıpçısı söylüyor, ekonomisti söylüyor, hadisleri inkâr ediyorlar! İşte ayetleri inkâr ediyorlar! Herkes söylüyor bunu ülkede, herkes söylüyor.

Köpeksiz köy bulmuşlar, değneksiz dolaşıyorlar! Kimse dur demiyor ki! Herkesin de hoşuna gidiyor. Evet! Haydin gelin İslam dinini komple değiştirelim. Ne yapalım? Bu ayet tarihsel, atalım. Bu ayet bu anda yaşanmaz, atalım. Bu ayet şimdi olmaz, atalım. Bu ayet gelecekte yaşanacak, bu ayet geçmişte yaşanacak… Düdükleyecekler! Düdük kalacak bir tane orta yerde din. Düdük gibi bir din kalacak orta yerde! Kimse bir şey demeyecek ki. Bizim konuşacağımız asıl meseleler var. Dolar kaç para oldu, euro kaç para oldu, bunu kim yükseltti, bunu kim indirdi? Bizim konuşacağımız meseleler var. Asgari ücret ne kadar oldu? Ben böyle söylüyorum, haydiiii başka bir tartışma çıkıyor. Canım kardeşim, senin maaşın on trilyon olsa ne olacak, ahlakın elden gittikten sonra! Senin trilyonlarca paran olsa ne olacak, gözünün önünde eşin başka bir adamla fuhuş yapsa, on trilyonun olsa ne olacak senin? Senin kızın gece saat ikide, üçte zil zurna sarhoş gelse, yanında bir tane de adamla, senin yirmi trilyonun olsa ne olacak ya, ne olacak! Evet, asgari ücret de lazım, evet ekonomi de lazım. Lazım! Biz onlara bakarken dinimizi terk ettik ya! Evet! Allah bizi affetsin. O yüzden mümin

müminin aynasıdır. O zaman nasihate açık olacağız, eleştiri, eleştiri değil, nasihate açık olacağız, birbirlerimize nasihat edeceğiz, birbirlerimizin üzerindeki hakkı. Doğruyu birbirimize tebliğ edeceğiz, yaşadığımızı. Birbirimizin hakkı. Allah muhafaza eylesin.

" Gözünün önüne gök renkli bir cam koymuşsun, o sebepten âlem sana gök görünüyor."

Yani normalde, saat 22.11 olmuş, burdan devam edelim, olmaz mı? Sizin daha fazla vaktinizi almayayım inşallah çünkü vakit geçince sıkıntı olmasın. Sorularınıza da bakayım. Bugün çok fazla ilerlemedi istediğimiz şekilde diyelim artık. Demek ki böyle olacakmış, öyle oldu... Haklarınızı helal ediniz.

https://youtu.be/N9QrCnnFaNg

MESNEVİ-İ ŞERİF 1330-1339. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Mesnevi sohbetlerine kaldığımız yerden devam ediyoruz inşallah. Geçen haftaki beyitte: 'Müminler birbirinin aynasıdır.' Burayı okumuştuk, ordan devam ediyoruz:

"Gözünün önüne gök renkli bir cam koymuşsun, o sebepten âlem sana gök görünüyor"

Yani sen gözüne bir mavi cam, bir gözlük takarsan etrafını mavi görürsün veyahut da güneş gözlüğü taktığınızda gözünüze nasıl güneş gözlüğünün renginden bakıyorsanız aynı şekilde sen kibirliysen etrafına kibir gözlüğünü takar, kibirle bakarsın. Gadablıysan, öfkeliysen, o esnada öfke gözünü bürümüş derler ya, öfke gözünü bürüdüğünden dolayı öfke ile bakar. Eğer nefret var ise o kimse o zaman nefret gözlüğü taktıysa nefretle bakar. İnsan farklı bir âlemdir. O yüzden insanın üzerinde iyilikler de bulunur kötülükler de bulunur ama iyilikleri biz Rabbimizden biliriz. Çünkü ayet-i kerimede: 'İyilikler Rabbinizdendir, kötülükler nefsinizdendir.' der. Eğer bir kimsede iyilik hâkim ise o zaman o dünyaya iyi bakmaya başlar. Etrafını iyi analiz eder, o iyi görür ama biz nefsimize uyarsak şehvaniyete deccaliyete, şeytaniyete doğru yol alırsak o zaman bizim gözlüğümüz şeytani gözlük olur, deccali gözlük olur. Ne yazık ki o zaman kötüye doğru meyleder, kötüye doğru gideriz. O zaman biz ne isek o olarak görürüz etrafı, bakın ne isek! Siz derviş iseniz etrafınıza derviş gözlüğüyle bakarsınız. Yok derviş değilseniz ne iseniz o gözlükle bakarsınız. Bir kimse dünya, hırs, tamah, bütün her şeyini bürüse, her şeye o dünya, hırs, tamah gözüyle bakar. Böyle baktığı için de zaten Allah muhafaza eylesin ortalığı yakar yıkar. Edepsizse

ortalığa edepsiz gözüyle bakar. Çok özür dilerim, sözüm meclisten dışarı, bir hırsızı yakalarsanız hırsız der ki bütün herkes hırsız zaten der. Sebep? O çünkü dünyaya hırsız gözüyle bakıyor veyahut da bir kadın fuhuş yapmış olsa kadın şunu der, herkes fuhuş yapıyor zaten. Sebep? O dünyaya fuhuş gözüyle bakıyor. Birisi kumarbaz olsa devamlı kumar oynamış olsa ona gitseniz hayat bir kumardan ibaret, herkes kumarbaz der. Aynı şekilde bir kimse her ne ise gözüne de o gözlüğü takar. Etrafına onunla bakar. O zaman sen kusurluysan etrafa hep kusurlu bakarsın, hep kusur görürsün etrafta. O zaman kendince kendi bakışını değiştireceksin. Kendi bakışını değiştirmediğin müddetçe hiçbir şey değişmeyecek.

"Kör değilsen bu körlüğü kendinden bil. Kendine kötü de başkasına deme."

Eğer o zaman sen kör değilsen bu körlüğü kendinden bil. Allah sana göz vermiş, görmen için. Sana gönül vermiş bir de gönül gözünü açman için. Eğer sen gönül gözünü açmadıysan körlerden olduysan o zaman bu senin kendinle alakalı. Cenab-ı Hak hidayet nurunu herkesin gönlüne saçtı. Kimisi o hidayet nuru kocaman bir ağaç oldu meyve verdi, kimisinin üzerine toprak örtüldü, örtü örtüldü, o hidayet nuru ışığını dışarı veremedi. Bunun sebebi ne? Senin yaptıkların, sensin. Bunu bir başkasında kusur arama. Bir başkasında hata arama. Bir başkasında yanlışlık arama. Senin gönül gözün açılmadıysa bu senin kendinle alakalı. Çünkü gönül gözünün açılmasına sebep olacak vesile olacak hal ve davranışları yapacak olan da sensin, bir başkası değil. O yüzden kendini görmeyenler, kendini bilmeyenler, etrafta hep eksik ve kusur ararlar. Oysa hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki 'nefsini bilen Rabbini bildi.'

O zaman sen nefsini bilmediğin için Rabbini bilemedin ya da tersinden bakarsak Rabbini bilmediğin için nefsini bilmedin. Bugün için insanların büyük bir çoğunluğu Rabbini bilmediklerinden dolayı nefislerini bilmiyorlar. Bakın Rablerini bilmediklerinden dolayı. Önceden sufilik insanların nefislerini insanlara öğretmekti. Çünkü insanlar Allah'a iman etmişti. İnsanlar Kur'an ve sünneti yaşıyorlardı. Kur'an ve sünneti yaşarlarken nefsin ince hile ve tuzaklarını görmekten uzaktılar. Bir mürşid-i kâmile intisap edip o nefsin hile ve tuzaklarından kurtulmanın yolunu arıyorlardı. Şimdi insanlık, ahir zaman, bataklığın içindeler. Bu bataklığın içinde insanlar önce Rablerini tanıyacaklar. Yani diyecekler ki bir Allah'ımız var, bizim bir yaratan var, bu kâinatı bir yaratan var. Bu kâinatı kendi hesabı ile kitabı ile bir nizama sokan bir Rab var. Hadi biz yine eski öğretiye dönelim. 'Nefsini bilen Rabbini bilecek.' İşte nefsini bilmezsen o zaman sen normalde hata edenlerden oldun ve körlerden oldun. Hâlbuki Cenab-ı Peygamber sallallahü ve

sellem hazretleri nefsini bilen Rabbini bildi. Allah bir kulunun hayrını, iyiliğini isterse ona kendi içinden bir nasihatçi nasip eder böylece ona iyilikleri emreder ve onu haramlardan da sakındırır, kendi içinde. Yani Cenab-ı Hak sizin kalbinize tabiri caizse bir müftü koyar. Cenabı Hak sizin kalbinizde bir ilham meleği oluşturur. Bu normalde sufilerde bizim söylediğimiz zikrullahta oluşan nurdur.

Zikirle kalpte bir nur oluşur. Zikirle kalpte o nur oluşunca o sizin doğrunuzu, eksikliğinizi, yanlışınızı söyler. Bunu elleme, buna bakma, bunu tutma, bunun peşinden gitme diye kalbinizden haykırır. Eğer bu olmuyorsa işte o zaman kalbi körlerdensiniz daha, kalbinizin kulağı da açılmadı. Kalbinizin kulağı da açılmadığı için o siz bu hitaba nail olamıyorsunuz. Gönül gözünüz açılmadığı için bu hitaba nail olamıyorsunuz. Çünkü yine bir başkasındaki eksikliği görüyorsun ya bir başkasındaki eksikliği gördüğünden veya da etrafı hep eksik görmen kendinle alakalı. Eğer kalbindeki o ses çalışmış olsa senin eksikliklerini senin önüne koyacak. Bakın, senin eksikliklerini senin önüne koyacak ama senin kalbin çalışmadığından dolayı sen başkalarının eksiklikleri ile uğraşıyorsun, başkalarının hatalarını kusurlarını gösteriyor nefis sana. Bak bunun şusu var, bak bunun busu var, bak şu böyle, bak bu böyle diye senin önüne bir başkasının hatasını, kusurunu koyuyor ve sen kendi hatanı kusurunu görmekten uzaksın, asıl körlük bu. Oysa ayet-i kerimede veyahut da hadis-i şeriflerde bir başkasının hatasını, kusurunu araştırmayınız diyor.

Mesela Hucurat suresinde: 'Birbirlerinizin hatalarını ve kusurlarını araştırmayınız.' O zaman birbirinin hatasını, kusurunu araştıran kör gözlü. Bu kime caizdir? Ancak ve ancak mürşitlere caizdir. Bu ancak halifelere caizdir. Onlar çünkü Allah'ın nuruyla bakarlar. Allah'ın feraseti ile bakarlar ve onları bu emirdir, farzdır. Onlar etrafındaki dervişlerin hata ve kusurlarını düzeltmeleri için nasihat etmekle mükelleftirler. Onlar bu nasihati yapacaklar. Onlar bu nasihati yapacakları için onların gördüğü bu manada değildir. Peygamberleri bunun içerisine koyamazsınız. Peygamberler ümmetlerinin eksik ve noksanlıklarını, sahabelerin eksik ve noksanlıklarını söyleyecekler ki din oluşmuş olsun. Allah'ın dinini tebliğ etmiş olsunlar. Mürşid-i kâmiller, veliler, üstatlar, dervişlerinin hata ve kusurlarını söyleyecekler ki yolun adabı, erkânı, yolun istikameti belli olsun. Eğer bunlar konuşulmazsa o zaman yanlışlık vardır. Niçin? Bir kimse sufi olur? Nefsini terbiye etmek için doğru yolda istikametli yolda gitmek için.

Eğer o nefis terbiyesinin içerisine girecekse ve üstat da fisebilillah orda nefis terbiyesi veriyorsa insanların, etrafındaki insanların hata ve kusurlarını, yanlışlıklarını ve eksikliklerini onlara tebliğ edecek. Çünkü gerçek bir

mürşit, gerçek bir veli, dervişlerinden geçinmez, dervişlerinden nemalanmaz. Dervişlerinden geçinmeyeceği için, nemalanmayacağı için hak ve hakikati onlara anlatır ama dervişlerinden geçinen bir üstat, dervişlerine bunu anlatamaz. Herkese kırmızı kurdele, herkese mavi boncuk dağıtır. Çünkü onlardan geçinir o. O yüzden gerçek manada Allah yolunda giden velilerin geçimleri dervişleri değildir. Dergâh değildir. Hiçbir peygamber dinden geçinmemiştir. Hiçbir peygamber! Âdem'den Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e kadar peygamberlerin geçimi hiçbir zaman din olmamıştır. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin peşinden giden onun gerçek mürşitleri de dinden geçinmez. Bir kimse dinden geçiniyorsa Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in gerçek manada mürşidi değildir. Öyle olunca Müminler birbirlerinin hata ve kusurlarını, birbirlerinden araştırmayacaklar. Eyvallah! Bakmayacaklar. Eyvallah! Ama bu normalde üstatlara geçerli mi? Hayır Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bir kimsenin eksiğini ve kusurunu araştırıp ne yapacağız? Orta yere dökmeyeceğiz. Eksik ve kusur örtücü olacağız. Hz. Mevlana Celaleddini Rumi hazretleri söyler ya, yanlışlıkları, eksiklikleri, kusurları, hataları örtmekte gece gibi ol. Bunu hiçbir zaman unutmayacağız. Allah muhafaza eylesin. Hadis-i şerif: 'Şu üç huy kişiye ayıp olarak yeter. Bir; kendi utanç verici halini görmeyip başkasındaki aynı kusuru görmesi.' Kendisi gıybet ediyor bir başkasının gıybetini görüyor. Kendisi iftira ediyor, bir başkasının iftirasını görüyor. Sen önce kendine bak, önce kendini temizle! 'İki; kendi utanç verici halini görmeyip başkalarının aynı durumundan utanç duyması.' Ayy, tiksindim bunun yaptığından. Aynı şeyi sen de yapıyorsun. Bu ne kötü bir günah işledi! Aynısını sen yapıyorsun. Allah muhafaza eylesin.

'Oturup kalktığı kimselere sıkıntı vermesi.' Bu da neymiş? Oturup kalktığı kimselere sıkıntı veriyor. Taberani 'de ve Münavi'de geçiyor bu hadis-i şerif. Necm suresi, ayet 32: 'Öyleyse nefsinizi temize çıkarmayınız. Yüce Allah ihlâs ile amel edeni, gizli ve açıkta Rabbinden korkanı bilir.' O zaman kimse nefsini temize çıkarmasın. Kendisini çok iyilerden görmesin. Kendini hatasız, kusursuz görmesin. Kendini yanlışsız, eksiksiz görmesin. Bugün gündüz de sohbet ettim bayan kardeşlere. Hiç bir kimse yoktur ki onun perçeminden bir günah tutmamış olsun.' Hiçbir kimse yoktur. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hariç bunda. Herkesin perçeminden dediği, saçından. Herkesin bir tarafından bir günah tutar. Sahabe nicedir o ümmetin hali deyince, Hz. Peygamber der ki sallallahu aleyhi ve sellem 'tövbe edenler hiç günah işlememiş gibidir.' Sonuç olarak o zaman tövbe etmeye devam edeceğiz inşallah.

"Eğer mümin, Allah nuruyla bakmamış olaydı gaib mümine bütün çıplaklığıyla nasıl görünürdü?"

Demek ki mümin, gerçekten mümin vasfına sahip olan o veliler, o mürşid-i kâmiller, Allah nuru ile bakıyor. Bu ne? Hadid Suresi, ayet 28: 'Ey iman edenler. Allah'tan korkun ve peygamberine inanın ki size rahmetini iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz nur lütfetsin ve sizi bağışlasın. Allah Gafurdur, Rahimdir.'

O zaman senin Allah'ın nuru ile bakman için ne yapacaksın? Allah'a eman edeceksin, Allah'tan korkacaksın, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetlerini yerine getireceksin ve Cenab-ı Hak senin kalbine, senin yolunu aydınlatacak bir nur verecek. Çünkü din kalp yoludur kalp. Din, kalp yoludur. Namaz zahirdir. Hareketler edersiniz, ritüeller ama namazın imanı insanın içindedir. Zikrullah, ritüel yaparsınız. Allah Allah Allah Allah Celle Celalühü, iman içeridedir ama kalptedir. Bakın kalptedir. Bütün her şey kalpte toplanır. Bütün her şey. Senin dilin, gözün, kulağın, elin, ayağın, vücudun, kalpte toplanır. Senin aklın, fikrin, rüyan her şeyin kalpte toplanır. Halin, ahvalin, maneviyatın, takvan, kalpte toplanır her şey. Eğer normalde iman eder, dosdoğru bir din yaşarsanız, ışığında yürüyeceğiniz Cenab-ı Hak size bir nur bahşeder ve siz o nurla tanımlarsınız her şeyi. Cenab-ı Hakkın feraset nuru dediği nur Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin feraset nuru dediği nur, işte bu nurdur. Bu iman edip iyi amel işleyen.

Hani hadis-i kutsi var ya: 'Farzları yerine getiren, nafilelerle Allah'a yaklaşır. Allah'ı sever. Ben de onu severim. Ben onu sevince gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili olurum. Benimle görür.' İşte feraset nuru bu. Benimle görür, benimle duyar. İşte feraset kulağı bu. Benimle görür, benimle duyar. Benimle tutar. İşte feraset. O kimsenin kalp ayağıyla yürümesi bu ve benimle konuşur. Demek onun dilinden o çıkacak, başka bir şey çıkmayacak. Bu neyle mümkün? Farzları yerine getirmekle mümkün. Tabii bu hadis-i kutsinin başında ne var? 'Kim bir veli kuluma düşmanlık ederse bana düşmanlık etmiş olur.' Kıymetli kardeşler! Bu hadis-i kutsinin başı bu. Velilere düşmanlık yapanlar imansız giderler, velilere düşmanlık yapanlar bu dünyada ahiretlik hiçbir şey almadan yürüyüp giderler. Senin üstadın olsun olmasın, bütün velilere saygı duy, düşmanlık yapma. Tüm velilere, Âdem'den bugüne kadar gelmiş olan bütün velilere. Biz Âdem aleyhisselamın peygamberliğine iman ettik, onun ümmetinin olduğuna iman ettik, Âdem'den sonra Şit'e, Şit 'ten sonra Nuh'a, bütün peygamberlere biz iman ettik. O peygamberlerin zamanlarında da Allah dostları, velileri vardı. Hiç eksilmedi. Onlar bugüne kadar devam etti, geldi o

veliler silsilesi. Bütün peygamberler ile beraber, veliler silsilesi devam etti geldi, kıyamete kadar devam edip gidecek. Sen çatlasan da patlasan da istesen de istemesen de sevsen de sevmesen de düşmanlık da yapsan, o velilik silsilesi devam edecek.

Senin gözün körse kulağın duymuyorsa kalbin karardıysa kalbin kilitlendiyse kalbin senin morardıysa kalbin senin cehennem çukuru olduysa hiç kimsenin suçu yok. Sen bir veli tanımamakla, veliye bir zarar veremezsin. Sen bir peygambere iman etmemekte peygambere zarar veremezsin. Sen dini kabul etmemekle dine zarar veremezsin. Kendine zarar verirsin. O yüzden o bütün veliler kıyamete kadar devam edecek. Hadis-i şerifte ne buyurdu Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem ? Son bir kişi dahi dünyada Allah diyorsa kıyamet kopmayacak. Ne zaman kopacak? Son Allah diyen kalmayınca kıyamet kopacak. Muhyiddin İbni Arabî hazretleri der ki bu son Allah diyecek olan zamanın son kutbudur der. Çünkü gerçek manada yaşadığın zamanda gerçek manada Allah diyen zamanın kutbudur ve ondan sonra sağındaki solundaki, onun sağındaki, onun solundaki, üçler, beşler, yediler, kırklar, bu devam eder. Seksenler, yüzatmışlar, üçyüzyirmiler, öyle, beşyüzler olarak devam eder.

Bu, Kütübü Sitte'de de Abdal bahsinde geçer bu. Bunu böyle hadisi şerif yok zannetmeyin. Böyle zaman zaman bazı yerlerde işte bu konuda hadis mi var filan… Kütübü Sitte'de var, velilerle alakalı ayet-i kerime var: 'Onlar mahzun olmazlar, mahçup olmazlar, dünyada da ahirette de onlara müjdeler vardır.' Kim bu veliler? Bu ayet-i kerime hâşâ boşuna mı indirildi. Allah boşa mı konuştu haşa. Demek ki o veliler var. Sen bulmamışsın, sen yürümemişsin, sen görmemişsin, sen araştırmamışsın, sen kör kalmışsın. Artık hangi günahı işlediysen, hangi hatayı yaptıysan, Allah'a nasıl bir isyan ettiysen Cenab-ı Hak senin kalbini mühürlemiş. Senin kalbini bir velinin kapısına açmamış, senin kalbini namaza açmamış, senin kalbini oruca açmamış. Sen bir şey yapmışsın ki o kapıyı kapatmış sana. Yan ağla, dön ağla. Tasadduk et. Bütün malını dağıt, sana namaz kapısı açılsın. Nefsini terbiye et, bütün yılını gerekirse oruçlu geçir, sana o kapı açılsın. O kapı açılmazsa işin çok zor senin. Allah'a Yalvar. Allah'a yakar, sen dersin kendi kendine, filanca şeyh mi ya! İyi, bana bir tane bul. Hakiki şeyh olmasın, git intisab et hadi. Kur'an ve sünnete uygun olsun. Git intisab et ya, git intisab et! Senin nefsin intisab ettirmiyor. Senin nefsin kibrinden dolayı kimseye intisab etmiyor, beğenmiyor. Kim o dedim senin beğenmediğin şeyh? Filanca. Aaa, harika! Haftanın kaç günü zikrullah yapıyor. İşte üç günü yapıyorlar. Sen yapıyor musun? Hayır. Her gün virt çekiyor, sen çekiyor musun? Hayır.

Her gün o bir sürü nafile izliyor, sen yapıyor musun? Hayır. Kimi eleştiriyorsun? Allah muhafaza eylesin.

Eleştirirsen Allah senin kapını kapatır çünkü kim onun velilerine düşman olursa o Allah'a düşmanlık etmiş olur. Allah muhafaza eylesin. İşte o kimsenin kalbinde feraset nurunun açılma yoludur, git bir veli, bir mürşid-i kamil bul. Onun önünde diz çok, intisap et, onun nasihatlerini dinle, Kur'an ve sünnete tam, sımsıkı yapış, Cenab-ı Hak senin kalbine bir ışık, bir nur versin, o nurla yolun aydınlansın. Allah bizi onlardan eylesin. 'Fakat sen Allah'ın nuruyla değil (Hz. Pir böyle tabiri caizse kosa gibi biçiyor, lafını esirgemiyor, kosa gibi biçiyor, biçerdöver gibi. Boğazım tahriş olmasın diye içiyorum, hakkınızı helal edin, öyle ben içiyorum siz bakıyorsunuz, kıyamet ondan kopuyormuş, öyle derler ya ama ses tellerim çatallaşıyor. Hakkınızı helal edin. O yüzden öyle yumuşatıyorum.)

" Fakat sen Allah nuruyla değil Allah ateşiyle baktığından kötülükte kaldın, iyilikten gafil oldun. İyiliği kötülükten ayırt edemedin, kötülükten de gafil oldun, iyilikten de."

Sen Allah'ın nuru ile bakmadın. Ya? Sen cehennem gözlüğüyle baktın, cennet gözüyle bakmadın. Cehennem gözlüğü ile baktığından cehennem gözüyle baktığından iyiyi kötüyü ayırt edemedin sen. Cahillerden oldun. Cahil insan iyiyi kötüyü ayırt edemez. Cahil insan, iyiyi bırakır kötüyü alır, cahildir. Cahil insan, namaz kılmaz. Cahil insan, oruç tutmaz. Cahil insan, Allah'ı zikretmez. Cahil insan, haramlara dikkat etmez, cahildir o. Cahil insan, farzlara riayet etmez. Cahil insan sünnet-i seniyye nedir bilmez, cahil cahil! Cahil insan, ne Allah tanır, ne peygamber tanır. Cahil insan, ne din tanır ne diyanet tanır. Cahil insan, ne anne tanır ne baba tanır. Cahil insan, ne büyük tanır, ne küçük tanır. Cahil! Cahil! Cahil insan. Ateşe mi gidiyor nara mı gidiyor nura mı gidiyor bilmez. Cahil! Cahil, bakarsın kötülükleri iyilik olarak algılar. Cahil o, kara cahil, zır cahil. Hatta onların daha da cahil olanları vardır. Artık böyle onlara selam bile verilmez. Onlar kötülükleri iyilik olarak görürler ve siz onlara bir şey tebliğ etmeye kalkarsanız onlara düşmanlık yapmışsınız gibi size saldırırlar.

Hani tabiri caizse din düşmanı deriz ya biz. İşte bunlar tam kara cahildir, her din düşmanı kara cahildir ama bizim ülkemizde onlar entelektüel olarak geçinir. Adının önünde Prof. vardır, adının önünde Dr. vardır, adının önünde araştırmacı-yazar vardır, adının önünde bir sürü lakap vardır. Gazetecidir, araştırmacı-yazardır, ilahiyat profesörüdür, doçenttir, doktordur, her şeydir ama din düşmanıdır. Din düşmanı demek kara cahil bir insan demek. Ayeti kerime: 'Siz o cahilleri gördüğünüzde onlardan yüz çeviriniz.' Çünkü o kara cahilden yüz çevirmekle emrolundun. Kapkara, kara

cahil! Cahille otururşan sana cahillik sıçrar, cahillik sıçrar! Oysa bizim insanımız enteresan, onlar da cahil olduğundan o kara cahilleri kendilerine dost tutarlar. Alkışlar insanlar o kara cahilleri. Ya kara cahil bu, dinin dışında, bu farzı inkâr etti, bu Kuran'ı inkar etti. Bu hadisi şerifleri inkâr etti, bu peygamberin yolunu inkâr etti, bunun nesini alkışlıyorsun? O da kara cahil! Bunun nesinin peşinden gidiyorsun? O da kara cahil, kara cahiller bir yerde buluştular. Ebu Cehil! Hz. Peygamber sallallahü ve sellem le Ebu Cehil'i bir yerde görebilir misiniz? Göremezsiniz. Hazreti Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hayatı boyunca müşriki bir şeyi desteklediğini, müşriki bir şeyin peşinden gittiğini, müşriki bir hadiseyi, müşriki bir fikri beğendiğini göremezsiniz, göremezsiniz! Müşrikler saçını uzatmış, o kısaltmış. Bakın müşriklere bu kadar muhalefet ediyor, bakın müşriklerle ne kadar muhalefet ediyor. Müşrikler saçlarını uzatıyor, o kısaltıyor. Müşrikler kısaltıyor, o uzatıyor. Saç saç! Bizde şimdi tıraşlar Amerikan modası. Ne o? Amerikan subay tıraşıymış! Osmanlıya ne oldu? Bizim donumuz, gömleğimiz, her şeyimiz şimdi Avrupa oldu! Bakın, saçını müşriklere benzetmiyor, yürüyüşünü müşriklere benzetmiyor, kıyafetini müşriklere benzetmiyor, ibadetlerini müşriklere benzetmiyor.

Ateşe tapanlar, güneşe tapanların ibadet zamanında ibadet etmiyor. Kerahet vaktinin özü budur. Müşrikler o saatlerde, o gün, o zaman için ibadet ettikleri için hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ibadet etmiyor. Cahillere tabii olunmaz çünkü. Bir kimsenin cehaletine de tabi olunmaz. Çok sinirliymiş! Senirliyse sinirli, cahil! Çok sinirlenen, boşa sinirlenen insan, cahil insandır. Allah sana siniri verdi, din düşmanlarına sinirlenesin diye. Allah sana siniri verdi, müşriklere sinirlenesin diye. Allah sana sinir verdi, Kur'an ve sünnetin dışında her ne var ise onlara gadablanasın diye verdi gadabı sana. Mümin kardeşine gadablanasın diye değil. Kur'an ve sünneti yaşayanlara gadablanasın diye değil, eşine çocuğuna gadablanasın diye değil. Sendeki öfke, sendeki gazab, müşriklere karşı olacak. Müminler müşriğe gelince tamam efendim, tamam efendim, tamam efendim, olur efendim, saygı duyarız efendim, siz nasıl isterseniz öyle yapalım efendim! Müminlere gelince hepsi de şedit! Dervişleri görünce şedit, sufileri görünce şedit, müşriği görünce yumuşak! Kâfirin ta kendisi. Kâfirin ta kendisi. Çünkü ayeti-i kerimede diyor ki o müminler müminlere karşı şefkatli ve merhametli, kâfirlere karşı şedittir. Neymiş? Müminlere karşı şefkatli ve merhametli, kâfirlere karşı şedit, müminin vasfı. Şimdi Müslümanlar ne hale geldi? Müslümanlar müşriklerin önünde el pençe! Tamam efendim! IMF'de, Birleşmiş Milletlerde, Avrupa Birliğinde, her yerde, Müslüman'ın adı yok. Müslümanların kendi memleketlerinde dahi adı yok ki başka yerde olsun. Allah muhafaza eylesin! O yüzden onlar Allah'ın nuruyla bakmıyorlar. Onlarda cehennem

ateşi hâkim. Birisi gönlüne Allah'ın nurunu otutturmuş yerleştirmiş, hâşâ Allah yerleştirir onu ama o yerleşmesi için mücadele etmiş, öbürkü de cehennemin gayya kuyusunu kalbine koymuş.

Kalbinde cehennemin gayya kuyusu var. Cehennemin gayya kuyusu. O cehennem arıyor daha dışarda. O dışarda cehennem arıyor. Cehennem senin kalbinin içerisinde. Gayya kuyusunu sen kalbinin içine otutturmuşsun, yerleştirmişsin. Fitne gıybet, dedikodu, iftira, bir sürü haramlar senin üzerinde dururken sen gayya kuyusu arama. Sen ne gayya kuyusu arıyorsun. İçinde! Allah'ım temizlesin hepimizi. Allah muhafaza eylesin inşallah.

" Ey gama kedere dalmış adam! Azar azar ateşe nur serp ki ateşin nura dönsün."

Ey gama kedere dalmış adam, azar azar o ateşe nur serp yani o senin kalbine sen bir gayya kuyusu koymuşsun. O gayya kuyusu yanıyor cayır cayır, yakıyor ortalığı daha. Sadece seni değil senin etrafını da yakıyor. Bakın sadece seni değil, sen kendi etrafını da yakıyorsun; eş, çocuklar, iş, arkadaşların, dostların, akrabaların hepsi de yanıyor gayya kuyusunda. Kokusu onun yedi cihana yeter. Hz. Pir diyor ya Mesnevi'de: 'Bir edepsiz cihanı ateşe verir' diyor. Bir edepsiz, bir edepsiz, cihanı ateşe verir. Bakın, dünya tarihine. Bakın bir edepsiz dünyayı ateşe verdi. Dünyayı ateşe verdi mi? Verdi. Bakın edepsiz kim? Stalin. Dünyayı ateşe verdi mi? Verdi. Dünyayı ateşe verdi mi? Verdi. Bakın edepsiz kim? Stalin. Dünyayı ateşe verdi mi? Verdi. Mao. Dünyayı ateşe verdi mi? Verdi. İngilizler. Dünyayı ateşe verdiler mi? Verdiler. Bu gâvurlar böyledir. Ateşe verirler gözlerini kırpmadan. Bakın Bosnalı kardeşlerimiz var burda. On iki bin tane şehit var sayılan. Soykırım var. Daha tespit edilmemiş, daha henüz ne olduğu bilinmemiş bir sürü var daha. Her sene daha toplu mezar çıkıyor Bosna'dan. Avrupa'nın göbeğinde, bakın Avrupa dediğimiz yerin göbeğinde toplu mezarlar çıkıyor, şehit olmuşlar. Çoluk, çocuk, kadın, kız, adam tanımadan katlediyor. Bu gâvurlar böyledir. Bunlar içimizdeki gâvurlar. Dışarıdaki gâvurları makyajlayıp bize sunuyorlar. İnsan haklarıymış. Nerde Boynadaki şehitlerin hakkı? Ben ilk Bosna'ya gittiğimde orda gördüm ben apartmanlarda mermi izleri. Bosna'da gördüm ben, sokaklarda. Yanmış huzurevi, cayır cayır yanmış, içindeki insanlarla. Ana caddenin üzerinde. Bizim Harun diye arkadaş var, İstanbul'da şimdi. O normalde Bosna'da duruyordu, orayı anlattı. Ben o gece uyuyamadım. Huzurevi yakılır mı? Huzurevi, yaşlıların durduğu yer. Bu gâvurlar yakar.

Onlar Anadolu'ya geldiğinde de yaktılar, yıktılar. Onlar Anadolu'ya geldiğinde de yaktılar, yıktılar. Onlar yakarlar, yıkarlar onlar. Onların işi bu. Kimse bana, ben Mustafa Özbağ olarak bana, kimse gâvurları bana, yok insan hakları, yok iyiydi, yok bunlar barbar değildi, yok bunlar şöyle değildi diye anlatmasın bana! Gidip Bosna'yı ziyaret edin. Bir köyü komple

katletmişler. Köyün camisinin orda şehitlerin isimleri yazılı, koca duvar, köy camisinin bahçe duvarı. Koca duvar. Köyü ablukaya alıp komple şehit etmişler. Hiç hiç ayırmamışlar kadındı kızdı diye. O yüzden bunu bilelim. Bunu bilelim. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz gayya kuyumuzu içimizde taşımayalım. Biz gayya kuyusunu ne yapalım? Söndürelim. Neyle? Ancak tövbe eden, inanıp salih amel işleyenlerin, Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir ve Allah Gafur ve Rahimdir. Furkan Suresi ayet 70: 'Ancak tövbe eden, inanıp salih amel işleyenlerin, işte Allah onların kötülüklerini iyiye çevirir.' İman edip iyilik yapar, salih amel işlerseniz tövbe ederseniz, Allah sizin iyiliklerinizi ne yapacak? Kötülüklerinizi iyiliğe çevirecek.

Neydi hadisi şerif? 'Kim toplanır da cemaat halinde Allah'ı zikrederse ordan af olmuş olarak kalkınız.' Kim cemaat halinde toplanır orda Allah'ı zikrederse günahları iyiliğe çevrilmiş olarak kalkınız. Çünkü cemaatle zikrullahtan daha eftal büyük bir amel yoktur. Daha keskin bir amel yoktur. 'Oruç tutanların hangisi daha faziletli Ya Resulallah? Allah'ı zikredenler. Namaz kılanların hangisi daha faziletli Ya Resulallah? Allah'ı zikredenler. Hac? Allah'ı zikredenler. Kim? Allah'ı zikrindenler'. Hz. Ömer efendimiz diyor, Hz. Ebubekir efendimize: 'Ya Ebu Hafz! Allah'ı zikredenler her şeyi aldı götürdü. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri oturduğu yerden seslendi. Neam! Evet! Allah'ı zikredenler her şeyi aldı götürdü. Allah'ı zikir en keskin yoldur.

O yüzden cemaatle olan zikirleri kaçırmamaya gayret edin ve Furkan Suresi ayet 71: 'Kim de tövbe edip salih amel işlerse şüphesiz ki o Allah'a tövbesi kabul edilmiş olarak döner.' Sakın benim tövbem kabul oldu olmadı şüphesine düşme. Sakın ben bu zikrullahtan sonra af oldum mu af olmadım mı şüphesine düşme. Sakın! Cenab-ı Hakka halis bir niyetle tövbe et. Estağfurullah Estağfurullah Estağfurullah el Azim el Kerim ellezi lâ ilâhe illallah el Hayyul Gayyum. Tövbenden sakın geri dönme. Sakın ha aklından geçirme. Sübhanallahi vebihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfurullah el Azim. Günde yüz sefer kim bunu söylerse denizköpükleri kadar günahı olsa Allah onu affeder, bunu terk etme. Bunu terk etme. Kendi kendine ben oldum bittim sevdasına düşme. Bunu kendi nefsime söylüyorum, bunu terk etme. Kendi nefsime söylemiş olayım. Zikrullah halakasını terk etme.

Kendi nefsime söylemiş olayım cemaatle olan ibadetlerini terk etme. Kendi nefsime söylemiş olayım, salih amellerini terk etme, ölünceye kadar ibadetine devam et. Ölünceye kadar müminliğine devam et. Ölünceye kadar Hak yolunda koşturmaya, mücadele etmeye devam et. Ölünceye kadar! Yaşlılığına bakma, hastalığına bakma, erkekliğine bakma, kadınlığına bakma, gençliğine bakma, ihtiyarlığına bakma, işine bakma, aşına bakma, eşine bakma. Allah yolunda yürü. Seninle gidecek olan o. Ölüm sana gelinceye

kadar, Hz. Peygamber(s.a.v.)'e söyledi bunu, ölüm sana gelinceye kadar o yolda yürü, devam et. Evet, şüphe dahi etme, asla. Şüphe dahi etme. Asla! Şüphe Allah'a olan o samimiyeti ortadan kaldırır. Şeytanın vesvesesidir. İman et, inan. Hüsnü zan besle Allah'a. Ben tövbe ettim, benim tövbemi kabul etmiştir o. Hüsn ü zan besle. Kim zikrullah halakasından kalkarsa affolmuş olarak kalkınız, demiş. Kapının önünde af oldum mu olmadım mı diye düşünme. Cemaatle zikrullah yaptı, eftalizikir fa'lem ennehu La ilahe illallah Lailaheillallah Lailaheillallah Hak Muhammeden Resulullah. Ben iman ettim, inandım, günahlarımın af olduğuna. Ben hüsnü zan besledim Allah'a. Ya Rabbi! Seni zikrettim, senin en önemli tevhidini çektim. Sen Musa'ya dedin ki: 'Ya Musa, tevhidimi küçük mü görüyorsun? Bütün yarattığım varlığı, kâinatı bir kefeye koysan, tevhidimi bir kefeye koysan tevhidim ağır gelirdi.' Hadis-i Kutsi. Ben iman ettim. Hüsnü zan besledim. Ben Allah'ı cemaatle zikredersem, Rabbim benim geçmiş günahlarımı hayra çevirmiş olacak. Bakın affetmek değil, hayra çevirecek. Bu büyük bir müjde.

Kıymetli Dostlar! Bu müjdeyi kaçırmayın. Bu müjdeyi es geçmeyin ve az, az da olsa Hz. Pir'in dediği gibi ateşe su atın. Bu ne? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ya, 'Az ama devamlı ibadet Allah'ın hoşuna çok gider.' Az ama devamlı, az ama devamlı ibadet edin ki Allah sizden hoşnut olsun ve Allah günahlarımızı temizlesin ve günahı kebairlerden uzak durun.

Günahı kebairler: Allah'a şirk koşmak. En önemli! Allah'a şirk koşma. Allah'ı ikileme, Allah'ı üçleme, Allah'ı beşleme, şirk koşma. 'La faili illallah' bütün her şeyi o yaratmıştır, faal olan odur. Şirk koşma. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. Kur'an ve sünnete aykırı bir iş yapma. Fikir olarak da aykırı durma. İşleyemesen de böyle haram olmaz deme, hâşâ. Haramını haram bil, helalini helal bil. Ne helali haram et, ne de haramı helal et. Allah muhafaza eylesin.

İsyana devam etmeye niyetli olma. Ben ölünceye kadar içki içeceğim. Yok öyle şey, ben ölünceye kadar bunu yaparım. O zaman sen büyük günaha girdin. Eğer onu helal görürsen şirk ehlisin. Allah muhafaza eylesin.

En önemlisi, kalbin afatıdır bu, bu, kalbin afatıdır. Nedir? Allah'tan ümidini kesmek, bu kalbin afatıdır. Bu bir kimsenin afatıdır. Bu en önemli meseledir. Bu günün insanı Allah'tan ümidini kesiyor. Allah'tan ümidini kestiği için zikri bırakıyor, namazı bırakıyor, orucu bırakıyor, duayı bırakıyor. Allah'tan ümidini kestiği için yerle yeksan oluyor, yeniliyor. Ey Ümmet-i Muhammed! Allah var. Allah'tan ümidini kesme. Dua et, yalvar, zikrullah yap, mücadele et, koş, kafanı dik. Sen Ümmet-i Muhammed'in, Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmetisin, sen ne kafanı eyiyorsun, sen ne kendi kendini yenilgiye bırakıyorsun. Kendini yenilgiye bırakma. Bütün kâfirler ayağa

kalksa, senin üzerine yürüse, yine sen kafanı dik. Nefis, şeytan, heva, heves, şeytanlaşmış insanlar, kâfirleşmiş insanlar, sistemler, deccallaşmış devletler, hepsi de ayağa kalksa Allah var. Sen dimdik dur. Ne bu ümitsizlik. Ne bu ümitsizlik! Dervişi ümitsiz, sufisi ümitsiz, osu ümitsiz, busu ümitsiz, borca düşen ümitsiz, sıkıntıya düşen ümitsiz. Allah'ı unutmuş herkes! Allah'ı hatırla, Allah'ı zikret. Allah'ı zikretmek şudur: Her daim Allah'a güvenmek, her daim Allah'a inanmak, her daim Allah'ı önünde, ardında, altında, üstünde hissetmek. Sıfatlarının her daim seni çepeçevre sardığını görmektir. Bu ümitsizlik ne? Dolar yükseldi ümidi kes, dolar alçaldı ümidi kes, işler bozuk ümidi kes, işler düzgün ümidi kes, fuhuş çoğaldı ümidi kes, uyuşturucu, çoğaldı ümidi kes, kâfirler kuvvetlendi ümidi kes… Nereye kadar! Nereye Kadar? Kalk, yürü, kafanı dik. Ben çok günahkârım. Ben senden daha fazla günahkârım! Ne yapacaksın? Otur hadi gel beraber ikimiz de çok günahkârız diyelim eşelim kendimize bir mezar, gömelim oraya kendimizi. Evet! Benden daha günahkârı yok. Hadi gömün beni! Ne bu ümitsizlik! Şirk, şirk, şirk! Ümidi kesmek şirk! Ümidi kesmek şirk kıymetli dostlarım! Ümitsizlik yok. Mücadeleye devam. Ümitsizlik yok. Savaşmaya devam Allah yolunda! Ümitsizlik yok. Şeytan bizi yüz sefer aldatsa yüzbirincisinde yine dikileceğiz. Ümitsizlik yok. Şeytan bizi aldatacak. Biz yine diyeceğiz ki Allah var, ümitsizlik gene yok. Allah muhafaza eylesin.

Öbürküsü ne? Allah beni cezalandırmaz ya. Allah ceza vericidir. Cezasız bir din yoktur. Allah aynı zamanda ceza verir. O zaman sakın ha Allah cezalandırıcı değil, cehennem sahibi değil olarak da görme. Allah muhafaza eylesin.

Dilinizi iftiradan uzak tutun. Ümmetin hastalıkları, dili iftiradan uzak tut. Dili yalancı şahitlikten uzak tut ve bu ara çoğaldı sihirden uzak dur. Sihir yapanlar, o yaptığınız sihire inanıyorsanız şirk ehlisiniz. Sihir yaptırmaya gidenler, ona inanarak gidiyorsanız şirk ehlisiniz. O haldeyken tövbeniz kabul olmaz. Önce iman edin. İnsanlar bunlara koşuyor şimdi. Adını koymuşlar şifacı, medyum, bilmem kim! İsimler de böyle enteresan. Sihirbaz, sihirci, büyücü! Onun yaptığına inanmak şirk. Yapan kimse de ona inanarak yapıyorsa o da şirk. Allah muhafaza eylesin.

Yalan yere yemin ediyor insanlar şimdi. Çok basit, kadınlar kocalarına, kocalar kadınlarına, çocuklar anne babalarına, anne babalar çocuklarına! Ya yemin etme yalan yere. Yemini alıştırma diline. Allah muhafaza eylesin.

Haram mal yemek. Büyük günahı kebairlerden birisi, haram! Mümin kardeşinden rüşvet aldın, haram. Mümin kardeşinin işini zorlaştırdın hususi, ondan rüşvet almak için, haram. Bir başkasının malını çaldın, haram. Bir başkasını aldattın yedin, haram. Sahte çek dağıttın millete, milleti dolandırdın, haram. Haram yeme, haramdan uzak dur! Haramdan uzak dur,

çoluğuna çocuğuna da yedirme. Kumardan kazandığın para haram, fuhuştan kazandığın para haram, içkiden kazandığın para haram, uyuşturucudan kazandığın para haram, faizden kazandığın para haram. Haram yeme, haram yedirme çocuklarına, eşine, dostuna. Allah muhafaza eylesin.

Yetimlerin malını yeme. Çocuğun babası ölmüş, daha küçükken amca oturmuş bütün tarlaların üzerine, yetimin malını düşünen yok. Dayı oturmuş yeğeninin malının üzerine. Allah muhafaza eylesin.

Faiz yeme. Müminin müminden aldığı faiz haram, yeme. Herkes alıyor, herkes alsın. Sen alma! Sen alma! Mümin kardeşinden faiz alma. Bu mal kaç para? Beş lira. Vadeli on beş liraya sat, bu caizdir. On beş liraya ödeyemedi, her ay bin lira faiz alırım! Alma. Ben sana on lira veririm ama her ay bin lira faiz alırım, haram, alma! Yapma! 'Mümin müminden faiz alırsa annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi günahı kebâire girer.' Ben bu hadisi şerifi televizyonda söyledim, televizyonun sahibi televizyonu bastı. Telefon açmışlar televizyonun sahibine, demişler ki bu adamı nerden buldunuz çıkardınız. Bu hoşlarına gitmiyor. İlahiyat fakültesinden mezun öğretim üyesi, ilahiyat fakültesinde öğretim üyesi, ben bunu söylediğimde oturduğu koltuktan hop hopladı, hop oturdu. Bunu nasıl söylersin dedi. Ben söylerim dedim bu hadis hakkında sen sahih olduğuna inanıyor musun diyor bana. Sizin gibiler yüzünden dedim insanlar faizci oldu. Evet dedim. Annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha girer. Mümin müminden faiz alamaz. Nerde olursa olsun, hangi devlette yaşarsa yaşasın, faizi normal alışveriş gören azını da çoğunu da normal gören küfür ehlidir. Faiz faizdir haramdır. Haramdır! Allah muhafaza eylesin.

Sarhoşluk veren ne varsa yiyip içmek, üfürmek, üflentilemek, damardan vurmak...Hepsi de haramdır, günahı kebairdir. Bunu caiz görmek küfürdür. Uyuşturucunun cümlesi, sulu içkilerin cümlesi, kafa hapları, hepsi de haramdır, günahı kebairdir. Hepsi de haram, günahı kebairdir. Esrarından tut, metinden tut, bilmem nesine kadar hepsi de haramdır ve bunlardan bir kimse ne yapacak? Uzak duracak. Evet!

Zina haramdır. Yüzyılın hastalığı, yüzyılın hastalığı! Artıyor çünkü! Allah muhafaza eylesin. Bu yüzyılın daha büyük hastalığı eşcinsellik, bu yüzyılın daha büyük hastalığı, bakın, bu fakir bunu yıllar öncesinden beri hep dile getiriyor. Bu büyüyor kartopu gibi, bu daha da büyüyecek. Bu, Ümmeti Muhammed'in içinde de büyütüyorlar bunu. Kendinize gelin. Kim eşcinselliğe cevaz veriyorsa ona savaş açın. Hangi partiden olursa olsun. Kim haramlara cevaz veriyorsa, kim haramlara kapı aralıyorsa onunla mücadele edin. Gelecek nesliniz için çocuklarınız için torunlarınız için torunlarımızın çocukları için onların çocukları için haramlarla mücadele edin. Haramlara savaş açın, haramlara yol verenlere de savaş açın. Bu farz. Allah muhafaza eylesin.

Haksız yere adam öldürmek. Öldürmek sadece devletin işidir. Sen bir de savaşta öldürürsün. Senin namusuna, şerefine musallat olursa, bunlar ayrı şeyler. Adam şimdi yolda gidiyor, kırmızı ışıkta duruyor, neden durdun, pat pat pat öldürüyor. Ölen neden öldüğünü bilmiyor, öldüren neden öldürdüğünü bilmiyor. Hadisi şerif. Büyük günah-ı kebair Allah muhafaza eylesin.

Yüzyılın hastalığı: Hırsızlık! Artık bu hırsızlık evden televizyon çalmayı geçti. Kamuda hırsızlık var şimdi, devlet dairelerinde hırsızlık var, ihalelerde hırsızlık var. Hırsızlık, günahı kebair. Allah muhafaza eylesin.

Nefisle mücadeleden geri dönmek, günahı kebairdir. Savaş alanından geri dönmek, günahı kebairdir. Allah muhafaza eylesin. Şimdi yüzyılın hastalığı, bütün çocuklara, gençlere, ihtiyarlara, anne babaya asi olmak. Bu da bu yüzyılın son günlerde artan hastalığı. Anne babaya asi olmak, anne babayı dinlememek, anne babanın doğru, güzel, iyi, hayır, iyilik olan şeylerini reddetmek, serkeşlik yapmak anne babaya, günahı kebairdir. Dostlar, kardeşler! Allah'tan sonra itaat babayadır, anneye değil. Babayadır itaat. Babası sağ olan erkekler, babalarınıza itaat edeceksiniz. İyilikte, güzellikte, hayırda, annelerinize merhametli davranacaksınız, eşlerinize merhametli davranacaksınız, çocuklarınıza merhametli davranacaksınız, dostlarınıza, arkadaşlarınıza, müminlere merhametli davranacaksınız. Allah bizi onlardan eylesin.

Son fasıl, Hz. Pir dua etmiş burda Mesnevi'de, hepinizi bu duaya âmin demeye davet ediyorum inşallah:

"Yarabbi, sen de o tertemiz suyu serp de âlemin şu ateşi tamamıyla nur olsun. Denizin suyu hep ferman altındadır; ya Rabbi! Su da senindir ateş de! Sen istersen ateş, latif su olur; dilemezsen su bile ateş kesilir. Bizim şu niyazımızı yine sen ilham etmektesin. Zulümden kurtulmamız senin ihsanındır. Sen de bize bu isteği bize bu isteği biz istemeksizin verdin. Hadsiz, hesapsız ihsanlarda bulundun."

Âmin. El-Fatiha maassalavat. Âmin ecmain. Haklarınızı helal edin. 1340'tan devam edeceğiz önümüzdeki hafta inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Sürçü lisan ettiysek affola. Hakkınızı helal edin inşallah. Allah razı olsun inşallah.

https://youtu.be/jAJxZDsOrJE

MESNEVİ-İ ŞERİF 1340-1355. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, gayret eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin inşallah. Cenab-ı Hak, son nefesimize kadar buyurun: 'Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' diyerek son nefesimizi vermeyi nasip eylesin, son nefese kadar da bu kelime-i tevhid üzerinde yaşayanlardan ve kelime-i tevhidi yaşatma mücadelesi veren kullarından eylesin inşallah. Değerli kardeşler, inşallah bugün Allah izin verirse inşallah kaldığımız yerden devam edeceğiz. 1340. beyitten, konu başlığı:

"Tavşanın av hayvanlarına 'aslan kuyuya düştü' diye müjde götürmesi." (Bölüm bu, başlığımız bu.) ***"Tavşan kurtulduğunda sevinerek ovaya, av hayvanlarına koştu. Aslanın kuyuda öldüğünü görünce çayıra doğru döne oynaya gitmekteydi. Ölümün pençesinden kurtulduğundan ayağı yerden kesilmiş, sevinmiş el çırpmakta, dallar, yapraklar gibi yeşermiş, neşelenmiş, oynamaktaydı."***

Malum, tavşan bir hile yaptı. Hileyle aslanı bir kuyunun başına kadar getirdi ve aslana kuyunun içerisinde kendisinden daha vahşi, daha şedid bir aslanın olduğunu söyledi. (Bu yolu açık tutun.) Kendisinden normalde daha da vahşi bir aslan olduğunu söyledi ve kuyunun başına getirdi, kuyudan aşağı bakınca aslan kendi suretini, kendi suretinin aksini görünce kuyunun içerisinde hırsla hınçla onu parçalamak için kuyunun içine kendini attı ve böylece tavşan aslanı oyuna getirdi, tezgâha getirdi, aslanı öldürdü.

Burda hikâyedeki tavşanı; kâmil bir akla, bir mürşide, terbiye görmüş, bu konuda kendince eğitim görmüş sufi bir kâmil bir aklı, tavşanı, aslanı da nefsi emmareye benzetmiştik. Dedik ki bu, bir kimsenin nefsi emmaresidir. Çünkü hırs, hınç, bu konuda tamah ve vahşilik nefsi emmareye aittir. Tavşan tabi şeyi aslanı oyuna getirince diğer av hayvanlarına güle oynaya müjdeyi vermeye koştu. Hani bir kimse büyük bir sıkıntıdan, büyük bir dertten kurtulur ya. Büyük bir sıkıntıdan, dertten kurtulunca güle oynaya ne yapar? O sıkıntıdan, o dertten kurtulduğuna dair insanlara müjde vermek için koşar. Çünkü büyük bir problem hallolmuştur, büyük bir sıkıntı defedilmiştir, def olmuştur. Bunun gibi. Veyahut da bir kimse özgürlüğüne kavuşur. Özgürlüğüne kavuşunca düşünün bir köle veyahut da bir haksız yere bir ceza almış bir mahpus, böyle bir ızdırap içerisindeki bir kimseyi düşünün. O eğer kurtuluşa erince ne yapar? Güle oynaya başlar kendince o özgürlüğünün veya o kurtuluşun sevincini yapmaya. Ne yapıyorlar mesela bazı ülkeler? İşte bir devlet kuruyorlar, devlet kurunca onun kuruluşuyla alakalı bayram ilan ediyorlar. Ramazan bayramı ne oluyor? Bayram ilan ediliyor çünkü otuz gün oruç tuttu, nefisleri ile insanlar mücadele etti, nefisleri ile mücadele ettikten sonra bayram gülüp oynamak, eğlenmek, yiyip içmek onların hakkı olmuş oluyor veyahut da hacda, zilhiccede Arafat'a çıkıyor, Arafat'ta ızdırap çekiyor. Ardından Müzdelife'ye gidiyor. Müzdelife'de sıkıntı çekiyor. Ardından şeytan taşlamaya gidiyor. Şeytan taşlamada ayrı sıkıntı çekiyor. Şeytanı taşladıktan sonra artık bayram onun hakkı oluyor. Ne yapıyor? Dönüyor, tıraşını oluyor, kurbanlık kesiyor çünkü büyük bir kurtuluş oldu, büyük bir onun için muhteşem bir final oldu, onun bayramını yapıyor. Bayram onun hakkı artık, bakın bayram onun hakkı.

Tavşan da ne yaptı? Nefsi emmareyi kâmil olan akıl tuzağa düşürdü. Onu öldürdü. O Kamil olan aklı tuzağa düşürdü. Onu öldürdü. Onu yerleyeksan etti. Onun nefesini kesti ve böylece insan ne olmuş oldu aslında? Nefs-i emmareden kurtulan insan özgürlüğe adım atmıştır. Emmare, levvame, mülhime, mutmainneye gelen bir kimse artık Cenab-ı Hakkın hitabına mazhar oldu. Hitabına mazhar olunca 'ey nefis sen Rabbine mutmain olarak dön' hitabını aldı. O hitabı alan nefis ne yaptı? Artık gülüp oynuyor. Onun için bayram o. Veyahut da müminler için bayram ne zaman? Hesaba kitaba çekildi mahşerde, girin cennetime dediğinde bu müminler için en büyük bayramlardan birisi. İşte ne yapıyordu? Bu tavşan da güle oynaya hoplaya zıplaya diğerlerine bunu ilan etmeye gidiyordu.

"Dallar, yapraklar, toprak hapsinden kurtulunca başlarını yükseltir, rüzgârın eşi, arkadaşı olurlar."

Bakarsınız siz şimdi dallara, yapraklara, hepsinde bir tohum düşünün, tohumu attığınız yere, hiç tohum eken var mı aranızda? Elinizi kaldırın. Demirtaşlılar zaten önde, kaldırın kaldırın ellerinizi. Evet, hiç tohum ekmeyenler, tohum ekin. Evet, isterseniz bir çiçek olsun, ister domates fidanı olsun, ister biber fidanı olsun, isterseniz bir meyve fidanı olsun, bir boşluk bulun gidin bir tohum ekin, o orda yeşersin. Onu büyütün, evet, onun o zorluğunu, o sıkıntısını, onun o ihtimamını görün. Anneler çocuk yetiştiriyorlar. Bu mükemmel, muhteşem bir şey veya çocuğu olan babalar eğer biraz ilgililerse muhteşem çocuk yetiştiriyorlar ilgili olunca. Benim gibi ilgisiz oldu mu umrunda değil hiçbir şey ama ilgili bir baba ise yapacak bir şey yok. Çocuk ateşlenmiş, alacak, sallayacak ayağında. Ayağında çocuk sallayan babalar elini kaldırsın. Baya baya kılıbıksınız ya! Maşallah! Helâlınız var, böyle olun. Harika! Kadınlar da diyecek ki ben çocuk baktım. A burda bakanlar. Bir daha kaldırın ellerinizi. Allah Allah Allah Allah Allah! Maşallah sübhanallah vallahi bak! Aaaa sen hiç mi bakmadın? İsmail bu senin izinden gelmemiş mi? Ha Arnavut o. Hacı Erkan da mı o yüzden kaldırmadı elini? Ooo, o da Arnavut değil mi? Allah iyi etsin inşallah.

O yüzden normalde o çocuk bakan kimse çocuğun kıymetini bilir. Bunun gibi tohum ekin. Ciddiyim bu konuda. Bahçelerinizde boş yer olmasın. Küçücük bir bahçeniz var. Ekin oraya. Saksıya ekin, ekin. Bir şeyler ekin, bir şeyler yetiştirin. Bunu yaşayın. Bakın bunu yaşayın. Velhasıl işte o dallar, yapraklar ağaçlar normalde ekilince onlar tabi neşvü neva bulacak Onların neşvü neva bulması için onlara gerekli bakım olacak, gerekli bakımları yapılacak. İlacı var, gübresi var, sürülmesi var, sulanması var, budanması var, mevsimi gelince, işte tohum tutunca bir daha ilaçlanması var, meyveye dönünce ilaçlanması var... Var da Allah var. Topluyorsun meyveyi, meyveden sonu bir daha bakımı var. Bitmiyor. Şimdi burdan başka yere geleceğim.

Bir derviş de aynıdır. Öyle Sufi hemen yetişmez. Derviş hemen yetişmez. Her meyve, bak:

"Yapraklar, daldaki tomurcukları yarıp çıkınca ağacın ta üstüne çıkarlar."

Yani o derviş hemen anında yetişmez. Nefs-i emmarede gelir insan. Bizim topluluğumuz öyledir. Bizde medreseden gelen kimse yok. Hepimiz hamdolsun sokaktan gelmeyiz. Öyle olunca o tip insanlarla uğraşmak daha zordur. Medreseden gelen bir kimseyle uğraşmak kolaydır. Otur dersin oturur, kalk dersen kalkar. Sokaktan gelen adamı otur dediğinde neden bu bana otur dedi. Bilader ne iş? Bu kim ya? Kendini ne zannediyor? Bize otur dedi, bir dakika ya! Ne yani? Biz buraya geldiğimizde o otur dediğinde mi oturacağız! Başlar sarmaya. Haklı. Sebep? O güne kadar mahallenin bıçkın delikanlısı. Kimse ona otur dememiş veya kimse ona burdan yol açın dememiş.

İzmir'in bıçkın delikanlısı. Değil mi! Neresi, Yeşildere miydi neresiydi? Tepecikti. Yeşildere'ye yakın, değil mi? Bitişik. Tabi. Bıçkın delikanlı. Ona birisi diyecek ki kalk biraz öteye gider. Kan çıkar. Böyle ama sufilik hepsi de nefs-i emmarede gelir. Nefsi emmare bataklıktır. Karanlıktır, balçık çamurdur nefs-i emmare. Orda tohumun yetişmesi mucizedir. Balçığın içinde tohum yetişmez. Balçığın içinde ağaç yetişmez. Balçığın içinde fidan yetişmez. Onu ordan söküp götürmek, orda tohumu yeşerttirmek büyük keramettir. Asıl keramet odur. Sufiliğin özü budur. Onu balçıktan kurtarmaktır. Onu karanlıktan kurtarmaktır. Onun nefsi emmareden kurtulmasına vesile olmaktır. O balçığın içerisinden onu alıp üstünü yıkayıp temizleyip onu bir güzel parlatıp onu vitrine koymaktır. Sufilik budur. Asıl sufi dergâhlarının, tekkelerinin işi budur. Sufi dergâhlar temizlerle uğraşmazlar. Onlar zaten temiz veya o zaten kendini temiz görüyor. Sufi dergâhların işi balçıktan adam kurtarmaktır, karanlıktan insan almaktır, şeytanın ağzından değil midesinden söküp çıkarmaktır onu. Onu söker çıkarır, temizler bir güzel budar, bir güzel onu tımarlarsanız onun dalları, yaprakları muhteşem bir şekilde ağaç olur, yürür, çıkar. Çünkü o böyle o balçığın içerisinde, o bataklığın içerisinde, balçıktan bataklıktan almış alacağını, o görüyor o pisliği, o necaseti görüyor, o karanlığı görüyor. O birden özgürleşince, balçıktan kurtulunca ağaç olur, yaprak verir, tomurcuk verir, meyve verir. Gölgesi muhteşem olur. Kök salar o her yere. Dallarını budaklarını gerer her tarafa, dallarını budaklarını yükseltir büyütür ve etrafındakilere faydalı olmaya başlar. Sufilik budur işte. O yüzden dal budak sarar her tarafa. Onun ışığından, onun nurundan, onun feyzinden, onun bereketinden etraf faydalanır. Önceden balçığın içindeydi, hiç kimseye faydası yoktu ama onun tabiri caizse damarı sağlamdı. Onun damarı bozuk değildi. Balçığın içinde dahi yaşadı, mücadele etti. Balçık olmadı, özünü kaybetmedi. Tohumsa, tohum özünü kaybetmedi, genetiğini bozmadı. Ağaçsa ağaç genetiğini bozmadı, kendini bozdurmadı, kendi balçığın içerisinde durdu. O bir ilahi el bekliyordu, o ilahi el geldi, onu balçıktan kurtardı. Onu ne yaptı? Hür bıraktı. Onu özgürleştirdi. Özgürleşince o kök saldı. Hem toprağa kök saldı hem de semaya kök saldı. Semada dallarıyla kök saldı, yerde de kökleriyle kök saldı. O dalları, budakları yeşerdi. Dikkat edin, bir kimse balçığın içerisinde durabilir. Balçık olmadıysa ümitvarsınız. Balçık olmadıysa. Balçığın içerisinde hala da iyi duruyorsa balçığın içerisinde hala da kendine karakteri var ise balçığın içinde dahi kendine ait özü sağlam ise onda ümit vardır. O muhteşem bir derviş olur. Hz. Ömer Misali, Hz. Ebubekir misali, Hz. Ali misali, Ebu Zeri Gifari misali. Bunların özleri sağlamdı.

Özü sağlamsa bir kimsenin meyhanede de olsa, barda da olsa pavyonda da olsa gayrimeşru yolda da olsa, İslami manada dini yaşamasa da özün sağlamsa siz ondan muhteşem bir sufi çıkarırsınız orta yere ama özü bozuksa balçığın içinde de bozuktur o, dinin içinde de bozuktur. Dinin içerisinde gıybetçi, oynak, her tarafı böyle oynayan, böyle her tarafından her türlü ses çıkan bir Müslüman tipi olur. Yoz, yobaz, hiçbir işe yaramaz, hiçbir yola gidilmez, hiçbir işe yaramaz bir kimse olur o. Neden? Onun özü sağlam değil çünkü onun südü sağlam değil. Onun kanı sağlam değil. O kedini her an için bozmaya hazır. Her an için tü yansın. Geri dönmeye hazır. Her an için seni satmaya, beni satmaya, herkesi satmaya hazır o. Sebep? Özü bozuk onun. Onu nereye götürürsen götür değişmeyecek bir şey. Onu altın kuyusuna atsan içi altın olmayacak gene, dışı seni yakacak içi beni yakacak. Onu nereye götürürsen götür, hiçbir şey olmayacak. Ama özü sağlam, özü sağlam kurban olayım onlara ben! Özü sağlam. Velev ki namaz kılmasın, özü sağlam. Velev ki oruç tutmasın, özü sağlam, insan gibi insan karakteri sağlam hiç umurumda değil. Ben onu başıma tac ederim. Onunla yol giderim. Onunla ölümüne yürürüm. Sebep? Özü sağlam çünkü özü sağlam, seni yolda satmaz. Tü yansın demez. Acaba doğru mu yollayacağız böyle mi acaba ya, ya bunlar da böyle b argo ya deyip geri dönmez o. Evet, o düpdüzgün durur. Böyle bir kimse varsa arkadaşınızın tutun elinden.

Dost ondan olur, arkadaş ondan olur. Ölümse ölüm, kalımsa kalım, yürür seninle beraber, başına ne gelecekse gelir, yürür seninle beraber. Kadın-erkek değişmez. Er erdir. Erin kadını erkeği olmaz, bakın erin kadını erkeği olmaz. Böyle bir kadın olmuş olsa bin tane adamın içerisine salsanız bin tane adam dokunamaz ona. Bakın bin tane adam olacak, on bin tane adam olacak, o kadını o adamların içerisine salacaksın, vallahi on bin kişiyi dize getirir o, bozmaz kendini. Bak kendini bozmaz. Ona para vereceksin, ona altın vereceksin, önüne makam vereceksin, mevki vereceksin ne istersen ver, o kadın bozmaz kendini. Kadının hası, kadının özü, kadının eridir o. İsterse bataklığın içinde olsun, bakın isterse bataklığın içinde olsun, onu al koluna tak hatun diye gezdir, yedi âlem tanısın onu. Bak, koluna tak hatun diye, yedi âlem tanısın onu. Hiç bir şey olmaz! Özü sağlam çünkü karakteri sağlam, kimliği, kişiliği sağlam. Paraya bozulmaz, makama bozulmaz, mevkiye bozulmaz, adama bozulmaz, çocuğa bozulmaz, hiç şeye bozulmaz o. Kata, yata, arabaya bozulmaz. Ser önüne ne serersen! Varlığa bozulmaz, yokluğa bozulmaz, sıkıntıya bozulmaz, darlığa bozulmaz, hastalığa bozulmaz, şana bozulmaz, şöhrete bozulmaz... Bozulmaz da bozulmaz! Kadının eridir. Vay bana manto almadın tü yansın, dönüyor! Vay ellere bilezik taktılar da bana takmadın, tü yansın, dönüyor! Vay ben bugün aç kaldım, tü

yansın, dönüyor. Vay ben tok kaldım, tü yansın, dönüyor. Vay senin teyzen şöyle dedi, tü yansın, dönüyor. Allah muhafaza eylesin. Ömür boyu çile çektirir adama. Özü sağlam değil çünkü.

Özü sağlam erkek; varlıkmış, yoklukmuş, sıkıntıymış, darlıkmış hiç umurunda değil adamın, yürüyor. Hanımına sahip çıkıyor, çocuklarına sahip çıkıyor, her şeyine sahip çıkıyor, adam gibi adam, yiğit! Hiç gözünü kırpma, al arkadaşına dost diye yürü, ordunun üstüne yürü. Aklına dahi getirme bu adam geri döner mi diye. O da adamın eri. İşte sufilik, bataklığın içinden alıp, bataklığın içinden alıp, onu köklendirip yeşertmektir. Hz. Pir burda neyi demek istedi bilemedim ama benim gönlüme gelen bu oldu. İşte onlar ne yapıyor? Onlar yaprak açıyor, çiçek açıyor, dal budak sarıyor. Onlar ne yapıyor? Çevreye ve etrafa iyilik yapıyor, meyve veriyor ve düpdüzgün bir insan karakteri oluşuyor. Sufilik bu. Yani tavşan mademki bizim için sufi bir aklı simgeliyorsa emmareyi yendi. Emmareyi yenince diğerlerine ne yaptı? Müjde vermeye koşturdu.

"Her meyve ve her yaprak, tomurcuğunun diliyle Allah'ın şükrünü terennüm eder."

Ve işte o yetişmiş olan sufiler her şeyiyle ne yaparlar? Allah'a hamd ederler ve Allah'a olan, Allah'a olan hüsnü niyetlerini, şükürlerini, hamdlerini yerine getirirler. Yani Allah yolunda mücadele ederler, koşuştururlar. Onlara makam, mevki, şan, şöhret, hal, riya hiçbir şey onların önüne engel olmaz.

"Bizim aslımızı, ihsan sahibi Allah yetiştirdi. Nihayet ağaç kalınlaştı, doğrulup yükseldi de!"

İşte bu sûfileri, bu topluluğu yetiştiren kim? Allah. Bizim aslımızı özümüzü yetiştiren o. Bize ruhlar âleminde üfleyen o. Bize ayan-ı sabitede kendi sevgisini, Muhammedi Mustafa'nın sevgisini bahşeden o. 'İyilikleri Rabbinizden, kötülükler nefsinizden bilin' ayeti kerime. O zaman bu iyilik, bu güzellik, bu tatlılık, bu özün sağlamlığı, bu kanın sağlamlığı, bu sütün sağlamlığı, Cenab-ı Hakk'ın ilmi ilahisinden bir lütuf, bir ikram, bir ihsan. Bunun hamdini yapmak gerek, bunun teşekkürünü yerine getirmek gerek. Sen bir sufi dergâhla karşılaştın, oraya sufi olduysan sağlam bir yerde bunun hamdini yerine getir, bunun şükrünü yerine getir. Nankörlerden olma, geri dönenlerden olma, gevşeyenlerden olma, bozulanlardan olma, yıkılanlardan olma, olma! Dosdoğru ol, ip gibi ol, ip gibi ol! Kendini bozma! Paraya, pula, makama; mevkiye bozma. Kendini bozma! Parasızlığa yokluğa, sıkıntıya bozma.

Sen helalinden iste her şeyi. Çalış mücadele et, gayret et. Merak etme, Allah kendi yolunda mücadele edenlerin yollarını açar. Allah yolunu açar,

Allah'a iman et ve inan. Allah'ın üzerine hüsn-ü zan besle. Kendi kendine şöyle düşünme, bana yardım etmez diye düşünme, benim işim ne olacak diye düşünme. Hüsn-ü zan besle, o sana yardım edecek. Hüsn-ü zan besle, o senin sıkıntını giderecek. Hüsn-ü zan besle, kimi meydanda bırakmış ki! Seni de bırakmayacak. Sen yeter ki tevhide devam et 'la ilahe illallah'a devam et, namazına devam et, orucuna devam et, geceleri ağlamaya devam et, duaya devam et. O hiçbir şeyi hesapsız kitapsız bırakmaz. Meydanda da bırakmaz. Sen yeterki dosdoğru 'O'nun ipine dosdoğru sarıl. Allah bizi onlardan eylesin ve iyilikleri de Rabbinden gör, güzellikleri Rabbinden gör. Kendi nefsini kabartma. Ben yaptım deme. Kendi nefsini öne çıkarma. Allah muhafaza eylesin.

Nihayet ağaç kalınlaştı, doğrulup yükseldi de. O zaman sen tabiri caizse hani ben bazen derim ya, liman babası gibi ol. Herkes kemendini sana atsın. O ağaç gibi ol, kökün yerlerde kök salsın. Rüzgârdan devrilmesin, fırtınadan kopup gitmesin, hastalıktan çürümesin. İçinde kurt dolaşmasın, kökün sağlam bassın yere. Nice fırtınalar göreceksin daha. Nice, nice, nice, nice fırtınalara maruz kalacaksın. Soğuğa maruz kalacaksın, sıcağa maruz kalacaksın. Gelecek geri zekâlının birisi senin dalını budağını kesmeye çalışacak, geri zekâlının birisi gelecek seni zehirlemeye çalışacak, geri zekâlının birisi gelecek senin meyveni taşlayacak, olgunlaşmadan düşürmeye çalışacak, yolmaya çalışacak yaprağını, senin kökün sağlam olsun. Sen onun bunun gıybetinden yıkılma, onun bunun sözünden yıkılma, onun bunun dedikodusuyla yıkılma, sağlam dur. Kökünü sağlamlaştır. Hiçbir şey seni sallayamasın dahi, ırgalayamasın dahi. Senin dalların budaklarının dahi arşı alaya değsin. Sen öyle iyi insan ol, sen öyle sûfi ol, dalın budağın arş-ı alaya değsin. Arş-ı alaya çıkan senin meyveni yesin orda. Bu kimin meyvesi dediklerinde bu ilk sufinin meyvesidir desinler. Cennete gittiklerinde senin meyveni yesin herkes. Allah senin zikrinden oraya bir ağaç dikmiş, o ağacın meyvesinden cennet halkı nimetlensin. Sen öyle zikret. Sen öyle zikret, cennet halkı, Allah'ı çok zikretmeyen, az zikreden o cennet halkı senin zikrinden Cenab-ı Hakkın oluşturduğu meyvelerden yesin. Sen öyle zikret. Senin kökün dünyada, meyvelerin cennette olsun. Senin kökün dünyada, meyven arşı alada olsun. Senin kökün cennette, senin meyven öte âlemde olsun. Sen öyle ol, öyle sağlam bas. Senin bir dalın dünyada olsun, dünyadakiler yesin içsin; bir dalın öbür perdelerde olsun, ordakiler yesin içsin. Sen öyle ol. Sen Muhammed(s.a.v.) ümmetisin çünkü. Sen âlemlere rahmet olarak gönderilen bir peygamberin ümmetisin. Sen de âlemlere rahmet olma yolunda koş. Kökünü sağlamlaştır, meyveni olgunlaştır. Dallarını çoğalt, meyvelerini sarkıt. Allah cümlemizi onlardan eylesin inşallah.

"Su ve çamur içinde olan canlar da bataklıklardan, su ve çamurdan kurtulunca gönülleri sevinç dolu bir halde, Allah aşkının havasında raks ederler. Ayın on dördü gibi noksansız ve tam bir hale gelirler."

Sen o hale gelince artık sen aşkın perdelerinde dolaş. Sen sudan, çamurdan kurtuldun. Dört anasır-ı erba sende gitti. Yani ateş, hava, su gitti sende. Ya? Hiçbir şey kalmadı, yürü. Sen olgunlaştın, sen kemale erdin, artık sen velilerdensin. O yüzden sudan çamurdan kurtuldun, artık ötelere doğru yürüyeceksin. Ötelere doğru yürürken aşkın neşesinden, aşkın zevkinden ayağını vuracaksın, kolunu çırpacaksın. Allah cümlemizi onlardan eylesin inşallah.

"Tenleri oynayıp durur. Ya canları ne haldedir sorma. Tamamıyla can olanlara gelince; onları hiç sorma."

İşte burda da Hz. Pir Allah u âlem birkaç sufi örneği gösteriyor bize. Ya tam can da can olanlar, onları sorma. Onları anlatmak, pir makamına gelenleri, onları anlatmaya dil yetmez. Ama bir de var, onlardan bir çıt altları var. Evet, onlar da ne yapıyorlar? Oynayıp duruyorlar. Sevgiliyle dost olmuşlar, sevgilinin sofrasındalar ve sevgilinin sofrasında olmanın neşesinde, zevkindeler. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

"Tavşan aslanı zindana soktu. Aslan için ne ayıp şey; bir tavşancıktan geri kaldı!"

Nefs-i emmare için ne ayıp bir şey, öyle değil mi? Yani devasa bir aslanı düşün. O devasa aslan küçücük bir tavşanın oyununa geldi. Küçücük bir tavşanın oyununa geldi, bu büyük bir zul, öyle değil mi? İşte kibirlenenler, nefs-i emmareye tabi olanlar, nefsi emmarenin peşinde koşanlar, cahil kibirliler. Çünkü her kibirli, cahildir. Her cahil kibirlidir, her kibirli de cahildir. İşte bunlar ne yaptı? Kibirlerinden dolayı tavşanın oyununa düştü. Yani kâmil bir akıl onları oyuna düşürdü. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Böyle bir ayıba sahip olduğu halde şaşılacak şey şurasıdır ki bir de kendisine Fahrettin lakabını takmalarını ister."

Fahrettin neydi? Dinde ihtiyar sahibi olan, değil mi Fahrettin? Senin ismin, değil mi. Burda tabii böyle bu Fahrettin lakabını takmalarını ister deyince, benim içime gelen şöyle bir şey oldu. Şimdi, Hz. Pir'in babasının üstadı, öyle olması lazım, Fahrettini Razi ile aynı dönemin insanları. Yani Hz. Pir, Fahrettini Razi'den sonra bir böyle hatırladığım kadarıyla Fahrettini Razi böyle biraz sûfileri ters bakarmış. Böyle bir sıkıntı yaşamışlar birbirleriyle aralarında. Bu evliya menkıbelerinde geçer ve tabii Fahrettini Razi malum tabii işin sonunda yenilmiş. Hz. Pir Allahu âlem buna atıfta bulunuyor. Çünkü Fahrettini Razi, Fahrettin ismini takarlar, lakabını takmak isterler, dediğinde ona atıfta bulunuyor herhalde. Biz büyüklerin işine karışmayalım.

Onlar birbirlerine atıfta bulunurlar, birbirlerine bir şeyler derler, birbirlerine bir şey söylerler, biz aralarında çiğnenir kalırız sonra, Allah muhafaza eylesin ama Allahu âlem bu onunla alakalı bir şey, tahmin ediyorum sadece, başka bir şey yok. Çünkü buraya bir not da almamışım, aklıma gelen o oldu şimdi. Notsuz burası, Allahu âlem öyle. Allah'ım iyi etsin inşallah.

"Ey kişi! Sen bu dünya kuyusunun dibinde mapus kalan bir aslansın. Tavşan gibi olan nefsin, seni nasıl kahretti."

Hz. Pir şimdi sûfilere döndü. Dedi ki sen bu dünya kuyusunun dibinde mapus kalan bir aslansın. Yani sen bu dünyanın cıfıtlığına gittin, sen bu dünyanın bozukluğuna aldandın, sen bu dünyanın süsüne aldandın ve kendini kuyuya hapsettin. Ne kuyusuna? Dünya kuyusuna. Sen dünya kuyusuna kendisini hapsettin. Emmarede durduğun müddetçe, nefsinin isteklerini yerine getirmeye devam ettiğin müddetçe, sen bu dünya kuyusunda hapis olarak kalacaksın ve tavşan gibi bir kimse ne yaptı? Seni kahretti yani burda tavşan zahiren küçücük bir şey, aklı çalışmayan bir kimse ama nefs-i emmareyi yendi. Nefs-i emmareyi, onu ne yaptı? Onu kuyunun içerisine hapsetti nefs-i emmaresini ve nefs-i emmarede durduğu müddetçe böyle küçücük şeyler seni aldatacak, seni kandıracak. Sen heva hevesine kurban olup o ömrüm boyunca kuyunun dibinden kurtulamayacaksın. Ne zaman ki sen emmareden, levvameden mülhimeden kurtuldun, ondan sonra sen kuyudan kurtulacaksın. Yoksa o kuyunun içerisinde kalmaya devam edeceksin.

Nefsin neyi emrediyorsa sen onu yerine getireceksin. Haram tanımayacaksın, helal tanımayacaksın, farz tanımayacaksın, nafile tanımayacaksın, sünnet tanımayacaksın, Kur'an tanımayacaksın, peygamber tanımayacaksın, din tanımayacaksın, akaid tanımayacaksın, fıkıh tanımayacaksın... Ya ne nefsin sana emrediyorsa sen onu yerine getireceksin, icra edeceksin. Sebep? Çünkü sen emmarenin kulusun o esnada, emmare ne diyorsa onu yapıyorsun. Emmare sana diyor ki git filanca restoranda harika bir yemek ye, sen gidiyorsun orda yiyorsun. Orda yemek yiyenlere gıpta ile bakıyorsun, özeniyorsun, şatahat yapan, şatafat yapan, Kur'an ve sünnetin dışında yaşayanlara özeniyorsun. Kur'an ve sünnetin dışındaki hal ve hareketlere özeniyorsun. Yapamasan dahi o özentiden günahı kebaire giriyorsun. Çünkü eline fırsat geçmiş olsa yapacaksın, eline fırsat geçse yapacaksın. Asıl, asıl nefisle mücadele elinde fırsat varken yapmamaktır. Hani diyor ya onlar arşı alanın gölgesinde gölgelenecek. Kim? Gecenin diyor yarısında çok böyle şanı, şöhreti, güzelliği yerinde bir kadın sana geldiydi de ben Allah'tan korkarım gelemem dediğinde diyor, arş-ı alanın gölgesinde gölgeleneceksin. Bunu yapmaya muktedir misin? Evet. Bunu yapabilir misin? Evet ama yapmıyorsun! Asıl nefis mücadelesi bu. Birinin boğazını sıkıp yere vurmaya muktedir

misin? Muktedirsin. Adam gelmiş sana hakaret etmiş. Sen boğazını sıkıp, kolunu kıvırıp yere indirebilir misin onu? İndirebilirsin. Yapmıyorsan nefis mücadelesi bu. Bir tokatta onu yere serer misin? Serersin. Sermiyorsan nefis mücadelesi bu. Bunu içmeye muktedir misin? Muktedirsin. İçmiyorsan nefis mücadelesi bu. Cebinde para var, meyhaneye gidebilir misin? Gidebilirsin. Gitmiyorsan nefis mücadelesi bu, gitmediğinden dolayı sevap alıyorsun, içmediğinden dolayı sevap alıyorsun. Tatil yapmaya muktedir misin? Evet. Antalya'da deniz kenarında her tarafını meydana açıp güneşlenmeye paran var mı? Var ama gitmiyorsun ya gitmemekten dolayı sevap alıyorsun. Bakın yapmamaktan dolayı sevap alıyorsun. Sebep? Nefsinle mücadele ettin. Kadını dövmeye gücün var mı? Var. Sövmeye gücün var mı? Var. İteklemeye gücün var mı? Var. Bir hatasından dolayı bunu yapamıyorsan sevap alıyorsun. Nefisle mücadele bu. Kadın isterse yemek yapar mı? Yapmaz. İsterse bulaşığı yıkamaz mı? Yıkamaz. İsterse çocuğa bakmaz mı? Bakmaz. Sen kucağında çocuk dolaşır mısın? Evet. Kadın bunu yapmak zorunda olmadığı halde yapıyorsa nefsiyle mücadele ediyor, alkışlıyoruz kadınları. İsterseniz alkışlamayın hadi! Salim sen ne alkışlamıyorsun? Allah iyiliğini versin senin ya! Nafiz sen alkışlamadın gibi geldi? Alkışladın? Görmedim elini de o yüzden, ay maşallah sübhanallah!

Biz kadınlarımıza kıymet veririz, değer veririz, biz alkışlarız eşlerimizi. Sufi demek eşine değer veren, çocuklarına değer veren, evine değer veren, kıymet veren kimsedir. Sen değer verirsen kıymetlenir. Sen değer vermezsen kıymetlenmez. Baba çocuğuna değer katar, adam kadınına değer katar, adam! Evet, kadına değer katan adamdır. Adam kıymet verirse kimse onun gözünün üstünde kaşın var diyemez. Babamdan öğrendim bunu, anneme bir Allah'ın kulu babamın sağlığında (öldükten sonra da benden dolayı diyemediler), bir Allah'ın kulu anneme gözünün üstünde kaşın var diyememiştir. Kendi abileri dâhil! Babam maşallah küfür noktasında edebiyatı çok genişti. Şeytan düğme iliklemiştir önünde, böyle edebiyatı genişti yani, arkasından ne gelecek diye bekliyorduk biz. Böyle rpt yok, hep yeniler var böyle. Kişinin şahsına münhasır küfür üretiyordu. Yani o küfürleri yemektense hemen çıkar, ver ağzına, güm, küt, git! Yani yoksa ona vuracaksın çünkü. O yüzden anneme kimse dokunamazdı. Eşlerinize sahip çıkacaksınız. Eşinize sahip çıkınız. Eşinize sizden başka laf söyleyen olmayacak. Evet, eşiniz de bunun farkına varıp herkese ahkâm kesmeyecek. O da terbiyesiyle, vakarıyla hareket edecek ama bilecek ki eşi onun hakkını korur. Bilecek ki eşi onu muhafaza eder. Bilecek ki eşi onun arkasında Uhud sıradağları gibi duruyor. Çocuk bilecek ki baba var arkada, Uludağ gibi duruyor. Çocuk onu bilecek.

Kadın, erkek, kız, erkek, çocuk, hiç önemli değil. Diyecek ki babam var arkamda Uludağ gibi. Bu sufilik terbiyesidir. Biz o yüzden eşlerimizi alkışlarız. Çocuklarımızın arkasında dururuz, terbiyesinin de arkasında dururuz. Sakın ha haram işlemeyeceksiniz. Haram davranmayacaksınız. Haramla iştigal etmeyeceksiniz, sakın ha! Bizim kırmızı çizgimizdir haram. Haram bizim kırmızı çizgimizdir. Bunu yerleştireceğiz. İşte diyor ki sen emmare kuyusunda durursan aldanırsın. Emmare kuyusunda durma, emmare kuyusunda oyalanma, emmareden çık, kendine bir üstat ara, bir üstat bul. Git onun elinden tut, Allah yolunda yürü. O üstadın elinden tut, bırakmamacasına tut. Hele hele böyle yalım yavşak değil, doğru düzgün tut. Düzgün tutacağın bir üstat bul. Kim olursa olsun, tuttun mu bir el? Bırakma. Onun da sözlerini dinle. Bu kim olursa olsun, isterse ağaç olsun bağlandığın, sözünü dinle Kur'an ve sünnet dairesinde. Yap dediğinde yap, yürü dediğinde yürü, otur dediğinde otur, kalk dediğinde kalk, sözünü dinle. Nefsine uyma! Nefsini şeyh edinme! Nefsini şeyh edindiğin müddetçe o emmare kuyusunda duracaksın. Yüz bin tane şeyhe bağlan, önemli değil. Sen nefsine uyduğun müddetçe, nefsini şeyh ettiğin müddetçe emmare kuyusunda duracaksın. Kime intisap edersen et, kime intisap edersen et, sen nefsine uyduğun müddetçe emmare kuyusunda durursun. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Senin tavşan nefsin sahrada yiyip içmekte, zevk ve sefa etmekte. Sen ise şu dedikodu, bahis ve münakaşa kuyusunun dibindesin."

Sen nefsine uymuşsun ya, nefsine uyduğundan dolayı yiyip içiyorsun boyna, zevki sefa ediyorsun. O emmare kuyusundaki o senin zevkü sefan, sana gerçekmiş gibi geliyor. Sanki kalıcı imiş gibi geliyor. Değil! Sen dedikodu ve bahis ve münakaşa kuyusunun dibindesin diyor. Sen o münakaşa, o nefisin oyunları içine düşmüşsün. Sen o öyle miydi, bu böyle miydi, bu hadis böyle miydi, bu ayet böyle miydi, şu şöyle miydi bu böyle miydi… Boyna münakaşa et. Emmareden kurtul. Emmareden kurtulmadığın müddetçe kurtuluşu bulamayacaksın. Allah muhafaza eylesin.

"O aslan avcısı tavşan, av hayvanlarının bulunduğu yere koşup 'birbirinizi muştulayın. Size müjdeci geldi. Müjde ey zevk ü sefaya dalmış olanlar! Müjde ki o cehennem köpeği, geldiği cehenneme gitti' dedi."

Evet, 1355'ten devam edeceğiz inşallah. Şuraya bir not düşelim sorularda bakacağım inşallah…El fatiha maassalavat.

https://youtu.be/CwbD2uGkkmg

(4 ARALIK 2021)

MESNEVİ-İ ŞERİF 1355-1370. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geceniz hayır olsun inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda cihat eden, koşturan, mücadele eden, batılı batıl bilip bâtıla karşı cihat eden, mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammedi bir ve beraber eylesin. Ümmeti Muhammed'i Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışmayı nasip eylesin. Ümmeti Muhammed'i ne aldatanlardan, ne de aldananlardan eylesin. Aldanmaktan ve aldatmaktan Allah'a sığınırım, Allah'a sığınırız inşallah. Geceniz hayır olsun inşallah. İnternette kopukluklar olabilir, o yüzden telegramdan takip edecek olan kardeşler sıkıntı yaşayabilirler. O yüzden mümkünse youtube'dan takip edebilirler ama yok, bizim şu anda başka çaremiz yok diyenler var ise bu sıkıntıyı bu akşam böyle yaşayaraktan inşallah takip etmeye gayret etsinler. Yapabileceğimiz fazla bir şey yok bu konuda. Çünkü internet bağlarında sıkıntı var. Şu ana kadar açılmış değil.

Mesnevi sohbetlerine kaldığımız yerden devam ediyoruz. 1355. beyitteyiz inşallah. Malum ben yine de çok böyle birkaç cümle içerisinde bugüne kadar geldiğimiz noktayı özetleyeyim. Bir tavşan vardı. Tavşan akîl, kâmil bir aklı, kemal ehli bir kimseyi simgeliyordu. Bir de aslan vardı. Aslan da nefs-i emmareyi simgeliyordu ve tavşan onu tuzağa çekti. Tuzağa çekerekten aslanı bir kuyunun başına getirdi. Aslan kuyunun içerisindeki suya baktı, suda kendi resmini görünce ahmaklığına doymadı. Çünkü nefs-i emmare ahmaktır ve o aslana olan kininden dolayı kendisini kuyunun içerisine attı,

onu öldürmek için ve kuyunun içerisinde boğuldu. Böylece akîl, fazıl ferasetli olan o kâmil zat, nefs-i emmaresini onun öldürdü ve tavşan onu öldürdükten sonra kendi kavmine, ormana, güle oynaya koşmaya başladı ve insanlara müjde veriyordu. Korktuğunuz, çekindiğiniz aslanı ben öldürdüm diyerek, herkesi müjdelemek için herkesi bu konuda haberdar etmek için ilan etmek için ormana doğru koştu ve:"Müjde! Allah o can düşmanının dişlerini söktü. Pençesiyle nice başlar ezen, düşmanı ölüm süpürgesi çerçöp gibi süpürdü gitti" dedi ve tavşan ormandaki diğer hayvanlara, bilhassa diğer tavşanlara o aslanın öldüğünü müjdeledi. Aslanın öldüğünü, aslanın ortadan kaybolduğunu, onun normalde artık etkisinin olmadığını yetkisinin olmadığını hiçbir şeyin olmadığını müjdeledi. Konu başlığı:

"Av hayvanlarının, tavşanın etrafında toplanıp onu övmeleri:

O zaman bütün hayvanlar sevinçli bir halde gülüp oynayarak onun yüzünü öptüler. Etrafına halka oldular. O, çırağı gibi ortalarındaydı. Bütün sahradakiler ona secde ettiler."

Bu sefer o bütün ormanı kahrıyla perişan eden pençeleri ile dağıtan kükremesi ile titreten o aslan tuzağa düşüp öldürülünce işte bütün av hayvanları tavşanın etrafında dönüp ona temenna ettiler. Tabiri caizse ona secde ettiler, sevinçlerini bir şekilde ona göstermeye çalıştılar ve halka teşkil ettiler etrafında ve tavşan ortada yanan bir nur gibi bir mum gibi onları ışıklandırmaya, onları bu manada aydınlatmaya devam ediyorlardı ve bütün av hayvanları ona tazim ediyordu. Diyorlardı ki:

" Sen gökten inen bir melek misin yoksa peri misin? Hayır, ne meleksin ne peri, sen erkek aslanların Azrail'isin. Ne olursan ol! Canımız sana kurban olsun. Ona galip geldin. Elin kolun sağ olsun. Allah bu suyu senin arkından akıttı. Eline koluna aferin."

Yani Cenab-ı Hak sana bir kuvvet verdi, sana bir kudret verdi ve böylece sen aslanı alt ettin diye bütün av hayvanları ona temenna edip onu övmeye, methetmeye başladılar ve işte o kuvvetin o galebe çalan o hilenin senin üzerinden tecelli ettirdi. Senin üzerinden Cenab-ı Hak verdi diye tavşana methüsena ediyorlardı. Ona diyorlardı ki:

"Bir daha söyle onu hile ile nasıl inandırdın. O zalimi düzenle nasıl kahrettin. Bir daha söyle ki hikâyen dertlere derman canlara merhem olsun. Bir daha söyle ki o sitemkârın zulmünden canlarımızda yüz binlerce yaralar var, dediler."

Yani tavşana diyorlardı ki nasıl bir hile kurdun, nasıl bir düzen kurdun, nasıl bir sistem kurdun ki sen bu aslanı alt ettin, sen nasıl bir oyun kurdun, sen nasıl bir tezgâh kurdun tabiri caizse, bir küçücük tavşansın yani

bir tavşanın aslanı alt etmesi mümkün değil. Asla ve asla insanın aklına gelmez ama o küçücük tavşan o haliyle o kocaman aslanı, o ormanlar kralını nasıl alt ettin, bize bunu anlat. Bir daha anlat bir daha anlat ki biz gelecek nesillere bunu anlatalım. Gelecek nesillere biz bunun dersini verelim diye tavşana temenna etmeye devam ediyorlardı ve:

"***Tavşan dedi ki: Ey ulular! Allah yardım etti, yoksa dünyada bir tavşan kim oluyor ki! Koluma kuvvet, kalbime kudret verdi, cenneti huriyi kucağıma attı. Üstünlükler Hak'tan gelir. Hallerin değişmesi de ondandır."***

Demek ki her şey; kuvvet, kudret, güç Allah'ın elinde. O isterse tavşanı aslana galip eder. Hani bizde bir tabir vardır ya Cenab-ı Hak isterse kediyi fareye kurban eder diye. Bir fare, kediyi alt edebilir mi? Alt edemez ama isterse bir fare kediyi alt edebilir, bir tavşanın aslanı alt ettiği gibi ama bunun kudreti, bunun kuvveti, bunun aklı, bunun fikri, mantalitesi, Allah'ın yardımıyla olur. Hadid suresi, ayet 28:'Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve peygamberine inanın ki size rahmetini iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz nur lütfetsin ve sizi bağışlasın. Allah gafurdur rahimdir.' O zaman bir kimse Allah ve Resulüne itaat etti ve korktu. Burdaki korkudan kasıt ne? O kimsenin haramları işlememesi. Korkudan kasıt ne? O kimsenin farzları yerine getirmesi. Korku avamın işidir. Avamı korkutursunuz, avamı, o cahil insanlar korku ile terbiye olurlar. Cahil insanlar korku ile terbiye ederler. İnsanlar için söylüyorum. İnsanların bir kısmı vardır ki Allah'tan korkar. Hak mıdır? Haktır ve onlar korku ile yola girerler. Ne mutlu Allah'tan korkana. Ama bunun bir üstü nedir? Allah'ı sevmektir.

Allah'ı seven kimse de doğru yola girer ve işte eğer ki Allah'tan korkar, peygambere inanırsa bir kimse Cenab-ı Hak Rahmetini iki katına çıkarır size ve aynı zamanda da ışığında yürüyeceğiniz, aydınlığında yürüyeceğiniz, Cenab-ı Hak kalbinize bir nur verir. Asıl önemli olan yer burası. Eğer bir kimsenin kalbini nurlanmadıysa onun karanlığını aydınlatacak kalbinde bir nur yok ise onun yolunu aydınlatacak kalbinde bir nur yok ise o her an çuvallamaya hazırdır. Her an batmaya hazırdır. Her an günahı kebair işlemeye hazırdır. Her an serkeşlik yapmaya hazırdır. Bir anda nefsine uyup her türlü serkeşliği yapabilir. Sebep? Onun kalbinde bir nur yok. Tavşan diyor ki koluma kuvvet veren Allah'tır. Kalbime bir kudret verdi, bir kuvvet verdi, bunu verende Allah'tır. O yüzden bir kimsenin Allah'ta, Allah ona yardım ederse bir kimseye, onun kafası tabiri caizse zehir gibi çalışır, kimsenin görmediğini görür. Cenab-ı Hak onun kalbine ilham ettiyse kimsenin bilmediğini bilir. Cenab-ı Hak onun kalbinedir nur indirdi ise herkesin bocaladığı yerde onun işi asan gider. Herkesin çıkmaz sokağa düştüğü bir yerde o çıkmaz sokağa girmez bile. Bu Cenab-ı Hakkın yardımıdır, lütfudur, ikramıdır.

Cenab-ı Hakkın ihsanıdır ama bunu kendisinden korkan ve peygamberine itaat edenlere verir. Bakın kendisinden korkan, kendisine iman etmiş, habibine iman etmiş ve habibine tabii olmuş olanlara verir. Bir kimse Allah ve Resul'ünün varlığına iman edebilirdi dine de iman edebilir ama Allah'tan korkmuyorsa, haramı haram görüp uzaklaşmıyorsa farzı farz görüp yerine getirmiyorsa Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünneti seniyyesini işlemiyorsa onun kalbinde bu nur olmayacak. Onun kalbinde feraset ilmi olmayacak. Onun kalbi çalışmıyor çünkü.. O kimse Allah'ı çokça zikretmeli. Allah'ı sevmeli. Allah'ı çokça zikreder, Allah'ı severse Cenab-ı Hak onun kalbine ne yapacak? Bir nur indirecek ve onurla doğruyu görecek. O nurla isabet edecek. O nurla karanlığı aydınlığa kavuşacak. Neden?. İnsanlar kendilerinde bu nur olmadığı için kendilerinin kalbi çalışmadığı için bir kalbi çalışana giderler. Gitmek zorunda ve o kalbi çalışana itaat etmek zorunda. Eğer o kalbi çalışana gitti de ona itaat etmezse yine aynı noktada kalır, yine bir adım ileriye gidemez.

Yine başka bir ayeti kerimede:'Ey iman edenler! Allah'tan korkarsanız o size iyi ile kötüyü ayırt edecek güç verir'(Enfal Suresi, ayet 29). Eğer o zaman Allah'tan korkarsanız iyi ile kötüyü ayırt edecek Allah size bir güç verecek. İyi ile kötüyü ayırt edecek Allah size bir bilgi verecek. İyi ile kötüyü ayırt edebilecek Cenab-ı Hak sizin kalbinize bir feraseti indirecek ama Allah'tan korkarsanız olacak bu. Yani haramlardan uzak durursanız, Cenab-ı Hakkın emirlerini yerine getirirseniz bu olacak. Bunlar olmadan senin kalbin çalışır mı? Çalışmaz. Sen farzları yerine getireceksin, haramlardan uzak duracaksın, sünnet-i seniyyeyi işleyeceksin, Allah'ı zikredeceksin. Allah'ı çokça zikredeceksin bir de az da değil, çokça zikredeceksin. Hani ayet-i kerimede sabah akşam Allah'ı zikredin diyor ya Allah'ı çokça zikredin diyor ya başka bir ayeti kerimede ve bunun, bu ayeti kerimelerin tefsirini yine ayeti kerime ile yapıyor ilk selef âlimleri. Diyorlar ki Allah'ı çokça zikretmek, başka bir ayeti kerimedeki 'siz namazlarınızı kıldıktan hemen sonra ayaktayken, otururken, yanlarınızın üzerine yatarken Allah'ı çokça zikredin' ayeti kerimesi ile ayeti kerimeyi tefsir ediyorlar. Bugün insanlık Allah'ın zikrinden uzak! Müslümanlar Allah'ın zikrinden uzak! Müslümanlar Allah'ın zikrinden uzak olduğundan dolayı iki yakaları bir araya gelmiyor. Müslümanlar Allah'ın zikrinden uzak olduğu için haramı haram olarak bilmiyorlar, helali helal olarak bilmiyorlar. Şüphelileri bilmiyorlar çünkü kalpleri çalışmıyor. Kalplerinde bir nur yok, kalplerinde bir feraset yok kalplerinde bir ne yazık ki karanlığı aydınlatacak Allah'ın nuru yok, ışığı yok. Sebep? Haramlardan. Sebep? Farzları yerine getirmemekten. Sebep? İbadetleri yerine getirmemekten.

Müslümanlar namazsız hale geldi. Müslümanlar oruçsuz hale geldi. Müslümanlar zekâtsız hale geldi. Müslüman, namazı yok! Müslüman, orucu, Müslüman zekâtı yok! Müslüman, haramı bol! Helali az, haramı bol! Müslüman o hale geldi. Dini ilmi yok, cahil. Okumayan bir Müslüman, okutulmayan bir Müslüman, öğretilmeyen bir Müslüman. Hani diyorlar ya işte Müslümanlar cahil. Müslümanların önünde Oxford vardı da okumadılar mı? Müslümanların önüne okul kondu da okumadılar mı? Müslümanların önüne medrese kondu da okumadılar mı? Müslümanların önüne düzgün din adamları çıktı da dinlemediler mi? Bu laik kesim, laik kesim bu Müslümanları cahil bıraktı. 200 yıldır Müslümanlar cahil. Şimdi Müslümanlar cahil olunca sapkın, ne tarafa gideceği belli olmayan, ne tarafa gideceği belli olmayan, nasıl bir işe karışacağı belli olmayan, kimin elinde oyuncak olacağı belli olmayan bir topluluğa dönüştüler. Sebep? Çünkü Müslümanlar Kur'an ve sünneti bilmiyorlar. Cahil, bir din cahili oldu toplum, din cahili ve bunun içerisinde bir de böyle çok afedersiniz kanı bozuk, sütü bozuk, dindarmış gibi görünen, din âlimiymiş gibi görünen ama Müslümanlara ihanet eden Müslüman toplumlara ihanet eden ama siz bunun adına şeyh deyin ama bunun adına âlim deyin ama siz bunun adına siyasetçi deyin ama siz buna işte din adamı deyin ne derseniz deyin. Bir de bunlar çıktı Müslümanların başına ve Müslümanların yollarını karıştırdılar. Müslümanlara temiz Kur'an ve sünnet ışığında bir din takdim edilmiyor. Cemaatler giriyor işin içerisine, bozuk fırkalar giriyor işin içerisine, bozuk ne yazık ki! Akaitten bozuk, itikattan bozuk amelden bozuk topluluklar giriyor işin içerisine, fitneler giriyor, sapkınlıklar giriyor, her şey giriyor Müslümanların arasına. Çünkü Müslümanların dinlerini dosdoğru öğrenebilecekleri bir kaynakları yok. Zaten birisi de dosdoğru ona din anlatıyorsa millet de onu taşlıyor zaten. İşine gelmiyor! Müslümanların faizine göz yumacaksın, Müslümanların içkisine göz yumacaksın, Müslümanların çıplaklığına göz yumacaksın, Müslümanların hırsızlığına göz yumacaksın, Müslümanların ihalelerdeki yolsuzluklarına göz yumacaksın, Müslümanların rüşvetine göz yumacaksın, Müslümanların ayırmasına kayırmasına göz yumacaksın.

Müslümanların yaptığı her türlü pisliğe göz yumarsan seni alkışlıyorlar ama! Sen bunu bir Müslümansan yapamazsın. İman üzerine zina edemezsin, iman üzerine içki içemezsin, iman üzerine hırsızlık edemezsin, iman üzerine Müslüman kardeşinden faiz alamazsın, iman üzerine sen yolsuzluk yapamazsın, iman üzerine ihalelerde yolsuzluk yapamazsın, iman üzerine fakir fukaranın hakkını, hukukunu yiyemezsin, iman üzerine insanları dinle aldatamazsın, iman üzerine insanlara din satamazsın, iman üzerine ben bir dini kitap yazdım deyip de Müslümanlardan onun parasını alıp ütemezsin.

Yapamazsın bunları! Bunları söyleyeni de tu kaka ilan ediyor. Müslümanlar ediyor yine. Yine Müslümanlar ediyor! Halifeleri şehit edenler Müslümanlar, başkası değil! Hz. Hüseyin efendimizi şehit eden Müslümanlar, başkası değil! Hz. Hasan efendimizi şehit eden zehirleyen Müslümanlar, başkası değil! O şehit edecek olan cariye kadını hediye olarak gönderen Muaviye, başkası değil! Başkası değil! İmam-ı Azam'ı hapse atan Müslümanlar, İmam-ı Azamı da hapiste kırbaçla öldürenler Müslümanlar. Serahsi'yi hapse atan Müslümanlar. Niyazi Mısri'yi süren Müslümanlar. Hallacı Mansur'u taşlayan Müslümanlar, Hallacı Mansur'u asan Müslümanlar! Müslüman bunlar, başkası değil! Seyyid Nesimi'nin derisini yüzmeye çalışan Müslümanlar, bakın Müslümanlar, başkası değil! Müslüman! La ilahe illallah Muhammeden Resulullah diyenlere Suriye'de cariye etmeye çalışanlar Müslümanlar! Camileri bombalayanlar Müslümanlar. Şu bu mezhepten, bu bu mezhepten deyip de katliam yapanlar Müslümanlar! Üzerine bomba sarıp camide patlatan, yolda patlatan, belde patlatan Müslümanlar! Evet! Sebep? Onlar gerçek dini öğrenmediler çünkü. Onlar Kur'an ve sünneti tam olarak öğrenmediler, öğretilmedi!

Şu anda da Türkiye'de öğretilmiyor. İmam hatiplerde öğretilmiyor, ilahiyatlarda öğretilmiyor, camilerde öğretilmiyor, öğretilmiyor! İmam hatiplerde hadisleri inkârı öğreniyorlar. İlahiyatlarda hadisleri inkârı öğreniyorlar. İmamların mezheplerini, mezhepleri inkârı öğreniyorlar. Hadisleri inkâr etti, ayeti kerimeleri kafana göre yorumla! Yani çok güzeldi, bir reklam vardı, size Kur'an yeter diyen adamın 23 tane kitabı var!. Kampanya yapmış, televizyonda reklam, bakın size Kur'an yeter diyen adamın 23 tane kitabı var! Kampanya yapmışlar, yirmi üç tane kitap yüz küsür lira diye. Gece saat dört, ben de dersten geldim, haberleri izleyeceğim, böyle geziniyorum ortalıkta yani Allah affetsin, bunu söylemek istemem, sabah namazını bekliyorum. Aaa, reklama bak! Size Kur'an yeter, yirmi üç tane kitabı var. Öldü, neydi vardı ya bir tane, CHP milletvekili oldu? Yaşar Nuri. Size Kur'an yeter diyenin yirmi üç tane kitabı var! Dedim ki Kur'an yeterse bu yirmi üç tane kitabın neden kampanyası var? Kur'an yeterse senin yirmi üç tane kitabını neden okuyayım ben ya! Bakıyorsun, Kur'an yeter diyenlerin 20 tane, 10 tane, 15 tane kitapları var! Bu kitapları napmaya yazdınız o zaman? Böyle aldatıyorlar bizi. Ne kadar güzel söz değil mi! Bize Kur'an yeter. Tamam, adama diyorum ki Barbaros'un evinde tartışıyoruz, değil mi Barbaros? Kaç yıl oldu? 18 yıl mı oldu? Maşallah! O kadar oldu mu ya? Ne ihtiyarlamışım ben ya! Bak ya! Sen daha gencecik duruyorsun. Allah nazardan saklasın! Adam daha gencecik, maşallah ya! Biz çökmüşüz. On sekiz yıl olmuş. Barbaros'un evinde tartışıyoruz, bir hafta geldiler böyle. Diyorum bana

namazı tarif et. Öyle ya, yani Kur'an-ı Kerim'de 200'e yakın namaz kılın diye ayeti kerime var. Bakın, bu hani hadisleri inkâr ediyorlar, bize Kur'an yeter diyorlar ya, ilk soracağınız soru şu: Kur'an yeter mi? Yeter. Namazını kıl kardeşim! Nasıl? Ya 200'e yakın ayet var namazınızı kılın diye. Kılıyor musun namazı? Yok kılmıyor! Oruç tutuyor mu? Tutmuyor. Zekât veriyor mu? Vermiyor ama diyor ki Kur'an yeter bize. Bakın ibadet yok! Yas en namaz kılmıyorsun. Sana ne? Yok!

Konuşuyoruz o hafta, çok basit sorular soruyorum ben. Böyle konuşacak oluyor, diyorum namazı tarif et, kalk burda bir namaz kıl bize. Dediler ki önümüzdeki hafta hocamızı getireceğiz, değil mi? İyi, getirin. Bir dahaki haftaya hocasıyla, hocası geldi. Çok basit! Çok basit böyle. Âlim olmana gerek yok, bu kadar cahiller çünkü. Âlim olmana gerek yok, canım kardeşim zekâtı ne kadar vereceğiz diyorum ben. Öyle ya! İşte ihtiyacından fazlası. Verdin mi sen hepsini? Ver hadi bana, getir. Bir tanesi zücaciyeciydi değil mi onun? Yani devlet geldi, senin malına el koydu zekât olarak, ne yapacaksın? Mıyık mıyık mıyıklayacaksın! Çok basit, ver hadi hepsinin de malını zekât olarak. Çünkü İslam hukukunda, İslam devletinde zekâtı devlet hesaplar. Devlet hesaplandıktan sonra zekâtını alır, Beyt'ül mala koyar, fakire fukaraya dağıtır. İyi, zekâtın ölçüsü yok, el koydu komple senin malına. Basit şeyler soruyorum ben. Ne kadar vereceğiz diyorum ben, işte şöyle de böyle de! Ya kardeşim bana bir ölçü söyle, de ki şu kadar vereceksin, bu ölçüyü de nereden aldığını söyle. Çünkü zekâtın ölçüsü Kuran'da yok. Yok! Hadiste var, Sünneti Resulullahda var. Dediler ki bir dahaki haftaya İstanbul imamını getireceğiz. Değil mi? Öyleydi değil mi yanlış hatırlamıyorum, değil mi? Şeker var ya bende şimdi, kristaller oynuyor bazen yerinden, unutuveriyorum. Ondokuzculardı değil mi? Evet, evet, onlar da Kur'an yeter demişti. Bunlar baş edemediler benim gibi bir fukara insanla, bir dahaki haftaya da gelmediler zaten. Bir dahaki hafta kocaman imamlarını getireceklerdi. O da gelmedi. Bunlar kimin müridiydi biliyor musunuz? Edip Yüksel'in. Şimdi hakaret ediyor ya bana şeyde, sosyal medyada. Tabii dava açtık, yakalanması var. Amerika'da durduğundan gelemiyor, geldiği anda havaalanından alacaklar onlar. Tabii, onlar Edip Yüksel'e söylediler o zaman için. Onlar öyle haberleşiyorlar, ondan sonra Edip Yüksel'in bende hırsı var, hıncı var. Talebeleri yenildi ya bana, o yüzden ama böyle bozuyorlar! Ümmeti Muhammedi, böyle cahilleştiriyorlar.

Böyle olunca Ümmeti Muhammed ferasetten uzak. İyiyi, doğruyu, güzeli seçmekten uzak, hayrı hakikati seçmekten uzak. Cahil, bilmiyor çünkü. Hele bir de daha da zır cahil, böyle dini biliyormuş gibi geçinen bir kimsenin de önüne gitti mi yandı keten helva.Zır cahil bir Müslüman çıkıyor orta

yere,kaba saba, ne dediğini bilmeyen, ölçüsüz,andaval bir Müslüman çıkıyor, acı bir şey bu, acı ! Nerde nasıl konuşacağını bilmeyen, nerde nasıl davranacağını bilmeyen, kime nasıl davranması gerektiğini bilmeyen, ferasetsiz, ilimsiz, akılsız, bir Müslüman tipi çıkıyor. Acı olan bu. O bizim din kardeşimiz mi? Evet, buna üzülüyoruz zaten biz. Başka bir şey değil, adı Müslüman çünkü buna üzülüyoruz biz. O bir şey yaparken bir de dini kullanaraktan yapıyor, yani bir saygısızlık yapıyor, ben de namaz kılıyorum diyor. Canım kardeşim, senin namaz kılmanı, bu saygısızlık, namaz kılman ayrı, saygısızlık ayrı. Örtmüyor bu saygısızlığını senin. Hırsız da namaz kılıyor. Diyor ki ben de namaz kılıyorum. Canım kardeşim, sen hırsızsın ama! Bu kıldığın namaz, seni kötülükten alıkoymalı. Eğer namaz seni kötülükten alıkoymuyorsa sen dosdoğru namaz kılmıyorsun. Senin namazın senin tamam değil. Namazı, yüzüne paçavra gibi atılacak olan namazlardan kıldın çünkü ayeti kerimede: 'namaz seni kötülüklerden alıkor' diyor. Allah yalan söylemez. Namaz insanı kötülüklerden alıkor. Sen eşine kötülük yapıyorsan, çocuklarına kötülük yapıyorsan, komşularına kötülük yapıyorsan, arkadaşlarına kötülük yapıyorsan, annene babana kötülük yapıyorsan, çevrene kötülük yapıyorsan, sokağına kötülük yapıyorsan, devletine milletine kötülük yapıyorsan, iman ettiğin dine kötülük yapıyorsan, senin namazın namaz değil. Sıkıntı bu. Müslümanlar için sıkıntı bu. Benim gibi sakalı bırakmış ama kötülük akıyor sakalının her damlasından. Cübbeyi giymiş, kötülüğü örtüyor. Cübbenin altı kötü. Sarığı sarmış, takkeyi koymuş, altında kötülük yatıyor. Konuşurken bizim dilimizden konuşuyor. Hadis-i şerif var ya, hep söylüyorum:'Ahir zamanda öyle insanlar olur ki sizin dilinizden konuşurlar. Sizinle beraber namaz kılarlar, sizinle beraber namaz kılarlar ama onlar insanları helake götürür.' Onların ahlakları düzgün değildir. Muamelelere düzgün değildir, alışverişleri düzgün değildir, aile ilişkileri düzgün değildir, çocukları ile olan ilişkileri düzgün değildir ama konuşurken senin dilinden konuşur, onların siyasetleri düzgün değildir, onların devletleri düzgün değildir, onların sistemleri düzgün değildir. Aldatırlar, aldatmanın üzerine, adaletsizlik üzerine, hukuksuzluk üzerinedir ama konuşurken senin dilinden konuşur.

Konuşurken hem böyle arabi bir şekilde ayeti kerimeleri okur sana. Müthiş, ezberindedir ayeti kerimeler. Ezberindedir hadisi şerifler. Hem Arapçasını söyler, hem bir de tefsir eder. Senin dilinden konuşur ama gider orda ihalede oynaklık yapar, gider kamunun malını iç eder, gider ayırmacılık kayırmacılık yapar, gider adaletsizlik yapar, gider dolaşan hukukun içine çomağını sokar. Rüşvet ister senden, yapması gereken işi yapmaz ama senin dilinden konuşur. Biz hacca gidiyoruz, anlatıyorum ben, karayoluyla, bizim

Bayındır çete ile beraber hac yolculuğundayız. Suriye'ye girdik. Murtaza burda mı? Yok mu? Dedim Murtaza burda olsaydı o da gördüydü. Şimdi Suriye'de Türkiye sınırından çıktık, Suriye sınırına girdik. Suriye sınırında vize yaptıracağız ya, önümüzde birkaç kişi var. Onlar da Arap, vize yaptıracaklar, Suriye'ye girecekler. Şimdi o böyle Arapça konuşuyorlar. Ben de çat pat anlıyorum ya böyle işte rüşvet istiyor ordaki amir, omuzları kalabalık. O adam da zavallı, işte böyle bir para veriyor, parayı böyle top gibi şey yapıyor, camdan böyle basket atar gibi atıyor böyle, diyor çabuk verin, namaza gideceğim! Nuri dedim, hem rüşvet istiyor hem namaza gideceğim diyor bu dedim, yani diyor ki salli, namaza gideceğim diyor, hani rüşveti verin, beğenmiyor o az olan parayı. Para veriyor, hani vezne gibi yer var ya, pasaportları veriyorsun açıktan, açıktan! Parayı da açıktan veriyor, rüşvet öyle kapalı değil, açıktan rüşvet veriyorsun. O rüşveti arkadaki komutan veya amir onu kabul etmiyor. Parayı böyle buruşturuyor, top gibi yapıyor, camın üstünden atıyor şeyin içine, o öndeki adama. Bir de söylüyor, salli diyor, namaza gideceğim diyor! Dedim Nuri dedim adam hem namaza gideceğim diyor hem rüşvet alıyor dedim. Yani bu işin neresi düzgün! Bu devlet batmaya mahkûm dedim.

Bakın bu devlet batmaya mahkûm dedim. Bir devlet idaresinde rüşvetle iş görülüyorsa o devlet batmaya mahkûmdur. O devlet batmaya mahkûmdur. Devlet vatandaşından rüşvet alıyorsa o devlet batmaya mahkûmdur. O adalet mekanizması batmaya mahkûmdur. O devlet sistemi batmaya mahkûmdur, dağılmaya mahkûmdur. Sebep? Çünkü devlet kademelerinde rüşvet makul hale geldiyse, makul hale geldiyse, hayatın olağan akışının içerisinde olağan bir şey geldiyse o devlette, o belediyelerde, o toplumda, orası batmaya dağılmaya mahkûmdur. Bir adalet sisteminde eğer ki rüşvet kol geziyorsa ve adalet parayla dağıtılıyorsa adalet parayla dağıtılıyorsa adalette milyonlar, trilyonlar konuşuluyorsa o devlet batmaya, o adalet mekanizması batmaya mahkûmdur. Bu hangi devlet olursa olsun. Osmanlı'nın batış sebeplerinden birisi de budur. Osmanlı'da yeniçeri ocağının bozulmasının bir sebebi budur. Osmanlı'da maliyenin, hazinenin bozulmasının bir sebebi budur. Osmanlı'da bozukluğun sebebi rüşvettir, kayırmacılıktır. Tarihten ders almayan insanlar buna devam ederler. O yüzden Osmanlı'da batışın sinyalleri burdandır. Osmanlı'da devşirmeler belirli ailelerden olurdu. Yeniçeri olacak olanlar, devlet kademesinde yetiştirilecek olanlar. Evet, gayrimüslim ama belirli ailelerdendir. Mesela hiçbir zaman ortodokslardan olmaz. Sırplardan olmaz. Bunlardan devşirme alınmaz. Bunlardan genç alınmaz ama ne zaman ki Osmanlı'da bu işe bakan ağalar rüşvet alıp artık başka yerlerden de devşirme alınca yeniçeri bozulmuştur. Yeniçerinin bozulma sebebidir

bu. Ne zaman? Mesela Osmanlı devşirme alacak, ailede hırsız varsa ordan devşirme almaz. Ailede içki içen varsa devşirme almaz. Ailede fuhuş yapan varsa devşirme almaz. Sülalede, sülalede! Hristiyan bir aile, Hristiyan bir sülalenin içerisinde fuhuş yapan, hırsızlık yapan, yüz kızartıcı bir suç işleyenin çocuğunu devşirme almaz Osmanlı, bırakın Müslümanı, gayrimüslim unsurları dahi böyle elekten geçirir. Evine gelin almıyor, kızını vermiyor. Siz artık gelin alırken, kız verirken, kız alırken halinizi düşünün. Osmanlı devşirme yapacak veya o değiştirme yapacak olan aileler sıraya giriyorlar. Sebep? Çünkü çocukları Osmanlı eğitirse paşa olacak, devlette memur olacak, hayatı kurtulacak onun. Aileler çocuklarını ellerinden tutuyorlar, devşirme konseylerine kendileri götürüyorlar, benim çocuğumu alın.

Hani önceden askeri liseye girmek ayrı bir ayrıcalıklıydı ya, askeri liseye girecek olanların önceden inini cinini araştırırlardı. Benim gençliğimde öyleydi. Halasına, dayısına, amcasına varıncaya kadar dedesine ninesine varıncaya kadar muhtarlarda adım adım araştırılırdı. Hele kurmay olacaksa o kimsenin yedi sülalesini araştırırlardı önceden orduda. Siz bilmezsiniz onları, yedi sülalesi araştırılırdı. Yedi veled; dedesi, dedesinin babası, sülalesi… Sülalesinde hırsızlık var mı, sülalesinde fuhuş var mı, sülalesinde eşcinsellik var mı, sülalesi nasıl tanınıyor orda? O kurmay olacak olanların inini cinini araştırırlardı. Evet, benim gençliğimde öyleydi, şimdi nasıl bilmiyorum. Osmanlı da devşireceğini böyle araştırıyordu ama bunlar ne zaman ki bozuldu Osmanlı battı. Şimdi, şimdi bütün İslam dünyası kan ağlıyor bakın. Rahat yüzü görmüyor, iki yakası bir araya gelmiyor İslam dünyasının. Sebep? Çünkü her türlü haramı, her türlü melaneti, her türlü yanlışı, her türlü eksikliği kabullendiler. Kur'an ve sünnet umurlarında değil insanların. Mevsimler değişiyor ya! Aralığın on beşi, sıcaklık yirmi iki derece. Aralığın on beşi! Otuz yıl önce Bursa'ya geldiğimde dedim ki ya ben nereye geldim! Belime kadar kar vardı, belime kadar kar vardı. Ben ilk defa öyle kar gördüm. Şimdi kar yağmıyor Bursa'ya. Evet! Yağmur yağmıyor, kar yağmıyor, insanlar düşünmüyorlar hiç. Hiç düşünmüyorlar bu bereketsizlik nereye kadar ve düşünebiliyor musunuz bir İslam toplumunda bir Müslüman bir beldede on yılda uyuşturucudan, uyuşturucudan tedavi görmek isteyenler yüzde bin sekiz yüz artmış ya! Yüzde bin sekiz yüz artmış! İslam memleketinde bu! Allah bizi affetsin. Bu neden? Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmadığımızdan. Kur'an ve sünnete yapışmadığımızdan dolayı biz, kalbimizde feraset yok, kolumuzda güç kuvvet yok. Aklımız ne yazık ki düzgün çalışmıyor.

'De ki ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Sen mülkü dilediğinin elinden alırsın. Sen dilediğini aziz edersin, sen

dilediğini zelil edersin. Hayır yalnız senin elindedir. Sen hiç şüphe yok ki her şeye kadirsin.'Âmin. Kuvvet onun! Kudret onun! Biz ona yaslanalım. Biz ona dayanalım. Biz ondan isteyelim. Biz ona kulluk edelim. Biz Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışalım. Onu kendimize rehber edinelim. Haramlarından uzak duralım, farzlarını yerine getirelim inşallah. Konu başlığı yine:

"Tavşanın av hayvanlarına:' Buna sevinmeyin' diye nasihat etmesi: Hak; bu kuvvet kudreti, zan ve yakîn ehline nöbetle göstermektedir."

Yani bu kudret, bu kuvvet, nöbet devri gibi. Bu kudret, bu kuvvet, bir toplulukta devamlı kalıcı değildir. Bir insanda devamlı kalıcı değildir. Bir ailede devamlı kalıcı değildir. Bakın insanlar yaşlanıyor. Yaşım atmış. Hadi, yirmi yaşımdaki güç kuvvetim var mı? Yok. Hadi, otuz yaşımdaki hareketliliğim var mı? Yok. Değil mi İsmail? Kaç yaşındaydın o zaman? 27 yaşındaydın. Şimdi kaç yaşındasın İsmail? Oldu mu o kadar? Vay be! Hiç göstermiyorsun! Demirtaşlılık böyle bir şey herhalde, oranın havasından mı suyundan mı nedendir? Atacağım kendimi Demirtaş'a, geleceğim orda, yukarda bir yer varmış, geleceğim. Demirtaş benim memleketim ya! İğdirliler satmıyor!

Nerde muhtar? Muhtar, muhtar tutturmuş bir yer, bir şey, biz yabancıya yer satmıyoruz diyor ne diyor. Şurdan bir dönüm yer varsa diyorum, alalım şurdan diyorum ben, ondan sonra, biz yabancıya yer satmıyoruz diyor. Yabancıyım yani ben iyimi! Muhtarlıktan devireceğim haberi yok! Haberin yok, muhtarlığın iki dudağımın arasında, ondan sonra kalkıyor bir de diyorsun ki yabancılara yer satmıyoruz! Bir de yüzüme söylüyor benim. Şimdi herkesin içinde söyleyeyim artık da bir şeyler yine yok mu yine satmıyor musun yabancılara? Bak, yok diyor! Bir de gözümü korkutuyorlar. Birisi gelmiş ordan bir yer almış da hem herkes duysun İğdir'de, sana çalışıyorum şimdi bak işte! Yok ordan birisi bir yer almış, bir yer alınca adam oraya bir tane küçücük bir kulübe koymuş, buna telefon açmışlar. Muhtar yakalım mı? Bana anlatıyor yani, benim gözümü korkutacak yani! Muhtar da demiş ki yakmayın, bir gün müsaade edin, ben halledeceğim demiş. Jandarma komutanına söylemiş. Jandarma adamları sürmüş çıkarmış. Ben de böyle baktım gözümün ucuyla, yani dedim dişli bir adam olursa nereye yakacaksınız dedim. Öyle baktı. Dedim adam oraya konuşlansa, tel örgüden birine girse gümm patlatsa ne yapacaksınız? Biz de patlatacağız diyor! Yine kaldırırız diyorsun! E geldi komple cemaat, ne yapacaksın? Köyü boşaltıp gitcen sonra ha? Allah iyi etsin inşallah. Aman koruyun köyünüzü! Satmayın dışarıdan kimseye. Ben olsun, Demirtaş'a giderim ben, sıkıntı değil. Onlar benim canım ciğerim zaten. Yok muhtarımız iyi ya! Sıkıntı yok! Muhtarın muhtarlığında gözümüz yok. Gençler geldiler dediler ki böyle böyle, Ercan abiye söyle de bizim muhtarımız olsun. Olmuyor mu dedim ben, olmuyor dediler.

Dedim Ercan gel, bundan sonra muhtarsın dedim köyde, tabi oldu elhamdülillah. Sonra bir kısmı küstü bana köyden ama değil mi? Evet, küstüler! Olsun varsın, Allah iyi etsin inşallah. Evet, muhtarın muhtarlığa da nöbeti var. Muhtarı çağırmamın bir sebebi de o. O da nöbetini yapıyor şimdi. Bir müddet sonra o da muhtarlıktan düşecek. Muhtarlığı kalmayacak.

Nöbet! Yani Allah topluluklara belirli zamanlarda belirli güçler verir veya belirli insanlara belirli güçler verir. Bu şirket olabilir, iş yapan. Bu bir cemaat olabilir, bir tarikat olabilir, bu bir parti olabilir, bu bir mezhep olabilir, bu bir meşrep olabilir, bu bir birey olabilir. Bu birey de olabilir, bu her şey olabilir, bu normalde o kudret ve kuvveti Allah verir ona. Kudret ve kuvveti Allah ona verince o nereye harcadı? Zulme mi harcadı zalimliğe mi koştu harama mı koştu yanlışlığa mı koştu eksikliğe mi koştu?

O güç ve kuvveti elinde tutunca insan ne yaptı? Veya o şirket güç ve kuvvete erişince ne yaptı veyahut da çalışan, işadamı olan veya dükkân çalıştıran bir kimse hani üç beş kuruş buldu, dağıldı derler ya üç beş kuruşu buldu ne yaptı? Bakın ne yaptı? Çünkü o güç ve kudret nöbetleşe gelip gidiyor. Hani bir zamanlar güç kuvvet Emeviler'deydi, sonra yıkıldı Abbasiler oldu. Sonra yıkıldı Selçuklular oldu. Sonra yıkıldı Osmanlılar oldu. Şimdi bakın İslam dünyasında güç yok. İslam dünyasında hadis-i şerifte denizin üzerindeki köpük misali kalabalık ama güç yok, kalabalık akıl yok, kalabalık kudret yok, yok! Ben o yüzden diyorum, bakıyorum İslam dünyasına Kur'an ve sünnetin en iyi yaşandığı, algılandığı Anadolu yine. Ben İranlı Müslümanları, Pakistanlı Müslümanları, Afganistanlı Müslümanları, Ortadoğu Müslümanlarını, Balkan Müslümanlarını hacda, umre de değişik vesilelerle ziyaretlerde tanımlayıp analiz ettikten sonra bu sonuca vardım. Yani bakıyorsunuz, analiz ediyorsunuz, toplulukların kimisinin cesareti yok, cesareti yok! Yani toplum olarak cesaretli değiller, o millet olarak cesaretli değiller, korkaklar korkak! Cesareti yok, ölmeye korkuyor, savaşmaya korkuyor. O yüzden topluluklara baktığımda, devletlere milletlere baktığımda diyorum ki İslam yeniden Anadolu'da neşvu neva bulacak, burdan yeniden yeniden bir İslam medeniyeti doğacak. Ben buna canı gönülden çok inanıyorum, ben kendimce diyorum ki bu medeniyette senin de bir tuzun olsun. Seninde bir tuğlan olsun. Bu topluluğunda bir tuzu olsun, bir tuğlası olsun. Benim derdim bu. Yoksa İslam dünyaya hâkim olacak. Olacak! Bu vadedilmiş, bu vadedilmiş! O vaat edilen şey olacaksa benim onda bir tuzum olsun. Benim onda bir zerrece bir faydam olsun. Benim onun içerisinde zerrece de olsa bir tuğlam olsun. Benim bir toprak kırıntım olsun o İslam medeniyetinin içinde. Çünkü Cenab-ı Hak bunu söylemiş, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bunu beyan etmiş. Bugüne kadar Hz. Peygamber

sallallahü ve sellem hazretleri gelecekle alakalı ne beyan etti ise bugüne kadar yaşanmış. Bundan sonrası da yaşanacak. Buna 1400 yıl önceki sahabe iman etmiş, görmeden inanmış, kabul etmiş. Biz 1400 yıllık tarih sürecine bakıyoruz, yaşananları tespit ettiğimiz için bizde delilli, şahitli. Bunlar yaşanmış görülmüş. Delilim şahidim var artık. Sen buna şahadet ediyorsun. Şu olacak demiş. Kisra yıkılacak demiş, yıkılmış. Şimdi Kira'yı yeniden kurmaya çalışıyorlar. Bizans fethedilecek demiş, fethedilmiş. Şimdi Bizans'ı yeniden kurmaya çalışıyorlar. Yemen fethedilecek demiş, Yemen fethedilmiş. Şimdi Yemen'den geri döndürmeye çalışıyorlar. Bakın bu gâvur, hadis-i şerifleri senden benden iyi biliyor.

O yüzden bu tecelli etmiş, olmuş olan olayları geri döndürmeye çalışıyor, sizin gözünüzün önünde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini küçük düşürmek için uğraşıyorlar bunu. Çünkü Yemen ihya olmuş, Rahman'ın kokusunun geldiği yer, hadis-i şerifle sabit. Şimdi Yemen karman çorman. Kisra yıkılacak demiş, Kisra İran'ın olduğu yer. Kisra, yani İran Devleti yıkıldıktan sonra eski İran Devleti yıkıldıktan sonra bir daha hiç orda İran devleti olmadı. Osmanlı'dan sonra kurdular. Yarısı Azerbaycan Türk'ü, hatta çoğunluk, çoğunluğu Türk oranın. İslam olduktan sonra hep Türk devletleri vardı. Hiçbir zaman orda başka bir devlet olmadı. Hiçbir zaman! Ama orda şimdi İran devleti var. Sakın İslam olarak görmeyin, değil! Bakın, geriye sarıyorlar. O zaman bu kuvvet, bu kudret nöbetleşe gider gelir insanlarda. Sahabede tecelliyatı. Bedir'de sahabe galip geldi. Bedir'de İslam sancağını dalgalandırdılar ama Uhud 'da öyle olmadı. Hemen ardından Uhud oldu çünkü. Bedir'den hemen sonra Uhud oldu. Bedir'in intikamını almak için müşrikler tekrar yüklendiler. Uhud, galibi olmayan bir savaş oldu. Her iki taraftan da zayiat vardı. Müslümanlardan şehitler oldu. Öbürkülerden de ölüler oldu. Hiçbir zaman galibi olmayan bir savaş haline geldi. Bakın nöbet değişti. Siz gevşerseniz, siz geri dönerseniz, siz ipin ucunu kaçırırsanız nöbet başkasının eline geçer. Hani diyor ya ayet-i kerimede: 'Sizler' diyor 'Geri dönerseniz, siz ipin ucunu kaçırırsanız, Allah yeni bir kavim getirir. Onlar Allah'ı sever Allah da onları sever.' Evet, bu değişmez kuraldır Allah için. Sen sımsıkı yapış, sımsıkı tutun.

Sen gevşediğin anda bil ki senin yerine bir başkası gelecektir. Gelecektir, değişmez kaidedir bu. Nöbetleşedir çünkü her şey. Sen kendi nöbetinde sağlam durmaya çalış. Sen kendi nöbetinde düzgün durmaya çalış. Sen kendi nöbetinde gözünü ufka daya, yapacak olduğun işi düpdüzgün yap. Bir gün o işin senden gittiğini görürsün. Kimseyi suçlama. Dergâhta da aynıdır bu. Sen bir hizmeti düzgün yapmazsan bir gün o hizmeti düzgün yapan birini Cenab-ı Hak getirir oraya. Kimseye kabahat bulma, kimseye. Birisi vardı

geçmiş zamandan örneklendireyim, çay dağıtıyordu, çayı böyle yapıyordu, adama sanki babasının malını veriyor! Ben kalktım yavaşça, bırak dedim çayı. Nevşehir'de oluyor bu. Ben dağıtırım çayı dedim. Ben dağıtıyorum dedi. Ben buranın çaycısıyım dedi. Dedim ben de bu dergahın delisiyim dedim. Bana dedi ki dedim istediğinin dersini alırsın, istediğinin dersini verirsin, istediğini kovarsın, istediğini atarsın dedi bana dedim. Seni dergâhtan atarım şimdi dedim. Çık çay ocağından. Bu böyle kendini meczup ya böyle, herkes ondan korkacak hesapta. Bu çıktı tabii. Ben herkese tebessümle çay dağıtıyorum. Dergâhın çaycısı olarak anıldım ben sonra. Dergâhın çaycısı, onlar biraz kinayesine söylüyorlardı. Ya ben zakirim ama dergâhın çaycısı! Çaycısı olmak büyük şereftir. O çayı düzgün dağıt. Güler yüzle dağıt. Narin ol, nazik ol, ince ol. Kaba olma, sert davranma. O Allah'ı zikretmeye gelmiş oraya. O Allah'ın dostu. Senin kadar o da dost. Sen ona hizmet ediyorsun. Senin bir kat daha sevabın fazla. Senin velinimetin o çay verdiğin kimse. Senin sevab ağacın o. Sebep? Sen ona hizmet ediyorsun. Hizmet etmek büyük bir cihattır ama düzgün edersen. Bırak dedim sen, çay ocağına girme benim geldiğimde. Ben çayları dağıtıyorum herkese. Ne olacak, bizim için zakirmiş şeyhmiş önemli mi! Ondan sonra baktılar ki öyle değil Allah değiştirir.

Allah nöbeti düzgün tutmayanın nöbetini başka birisine verir. Devlet olarak sen Kur'an ve sünnete hizmet etmiyorsan yeni bir devlet verir Cenab-ı Hak. Bak, Abbasiler hizmet edemedi, Cenab-ı Hak Selçukluları verdi. Selçuklular hizmet ettiler dine, İslam'a. Sonra onlar da dağıldılar. Cenab-ı Hak Osmanlı'yı çıkardı. Şimdi Osmanlı'da dağıldı. Yüz yıldır ümmet başsız şuanda. Yüz yıldır! Yüz yıldır ümmetin başı yok. Cenab-ı Hak tez zamanda ümmete bir baş nasib eylesin. İnşallah bu topraklardan neşvü neva eylesin. İnşallah bu topraklardan bütün Ümmeti Muhammedi koruyacak, kollayacak, hakkını hukukunu koruyacak Cenab-ı Hak idrak, akıl güç ve kuvvet nasip eylesin. İnşallah bütün dünya insanlığına, bütün dünyada ezilenlere, hakkı yenilenlere, tecavüz edilenlere, hepsinin de Cenab-ı Hak bütün insanların haklarını koruyacak bir sistem nasip eylesin. Bu topraklardan nasip eylesin. Hristiyanı da insan Yahudisi de insan Budist'i de insan, ateisti de insan, dinsizi de insan. İnsan insandır. Nerede hakkı hukuku yeniliyorsa, nerede tecavüze uğruyorsa, nerede haksız yere öldürülüyorsa, Müslüman bundan sorumludur. Müslüman bundan sorumludur. 'Ey iman edenler. Bütün insanlıktan sorumlusunuz.' Bütün hayvanlardan sorumlusunuz. Bütün yeşilliklerden sorumlusunuz. Bütün denizlerden sorumlusunuz. Bütün dağlardan sorumlusunuz, gökten de sorumlusunuz, cinnilerden de sorumlusunuz. Sorumlusunuz. İnsansınız sorumlusunuz. Müslümansınız,

sorumlusunuz. Sorumlusunuz! İnsansanız, sorumlusunuz. Müslümansanız, sorumlusunuz. Sorumlusunuz! Himalayaların başında, Himalayaların başında, karın içerisinde karın içerisinde bir Budist kadına tecavüz ediliyorsa kendi kızına tecavüz edilmiş gibi ciğerin yanması lazım. Onu halinde göreceksin. Onu rüyanda göreceksin. Ona ağlayacaksın, onun için dua edeceksin. Onun için dua edeceksin! Amerika'nın zencisi, Amerika'nın zencisi, orda haksızlığa uğruyorsa, Afrika'nın esmeri orda haksızlığa uğruyorsa, Almanya'nın Hans'ı haksızlığa uğruyorsa mümin bunun acısını çekecek. Diyecek ki sorumluyum. Evet, bu idrake varmamız gerekiyor.

Bir yerlerde balinaları katlediyorlarsa sorumludur mümin bundan. Bir yerlerde yunus balıklarını katlediyorlarsa sorumludur mümin bundan. Bir yerlerde hususi ormanları yakıyorlarsa isterse Amerika'da olsun, ister Afrika'da olsun, ister Hindistan'da olsun, ister Çin'de olsun, isterse Japonya'da olsun, isterse Bahama adalarında olsun nerde olursa olsun, birisine bir haksızlık yapılıyorsa mümin ondan sorumludur. Mümin ondan sorumludur. O yüzden bütün dünyaya Adalet getirecek, bütün dünyaya nizam getirecek, bütün dünyadaki haksızlıkları, hırsızlıkları, uğursuzlukları, insana zarar veren her şeyi durduracak bir sistem Cenab-ı Hak nasip eylesin.

Ben bunun ümidi ve umudu için yaşıyorum. İnşallah Cenab-ı Hak nasip eylesin. O yüzden bu kudret bu kuvvet döner dolaşır, bunu yerli yerinde kullanmak gerekir. Eğer bu kudreti kuvveti Allah senden aldıysa uyan. Sen Allah'ın sevgilisisin. Sebep? Senden almış seni uyarmak için, sen zulmetmişsin bir yere. Allah senden bir nimeti aldıysa uyan, sen zulmetmişsin, haksızlık yapmışsın. Sen Allah'a sırtını dönmüşsün, senden o nimeti almış uyanman için. O lütuf, o ikram, şefkat tokadı o. Eğer sen zulmettikçe hala daha güçleniyorsan cehennemde değil cehennemin içerisinde gayya kuyusunda yerini hazırla. Sen haram işledikçe sana bir şey dokunmuyorsa gayya kuyusunda yerin hazırlanıyor senin. Gayya kuyusunda! Sen Müslümanları ezdikçe Müslümanlara haksızlık, hukuksuzluk ettikçe senin makamından, mevkiinden bir şey gitmiyorsa vallahi de billahi de tillahi de gayya kuyusunda yerin hazırlanıyor senin. Sen rüşveti aldıkça, sen orda makamda duruyorsan, sen haksızlık yaptıkça o mevkide duruyorsan, sen hırsızlık yaptıkça orda sen oturuyorsan vallahi de billahi de tillahi de gayya kuyusunda yerini hazırla. Sebep? Öyle bir ceza bekliyor ki, ibretlik! Hani bu şuna benzer. Firavun yokuş aşağı inerken ön ayakları uzarmış, yokuş yukarı çıkarken atının, atının arka ayakları uzarmış. Neden? Firavun'un ateşi daha da şedit olacak. Bak, iki bin yıl sonra,iki bin yıl sonra, iki bin yüz kusur yıl sonra, firavun tekrar yeryüzüne çıktı ibreti alem için. İbreti âlem için! İbretlik, evet.

Daha ibretlik çok şey çıkacak geçmiş peygamberlerden ve geçmiş zalimlerden, çok şey çıkacak. İbret al ve onlar güç, sarhoşu oldular. Onlar kuvvet sarhoşu oldular. Onlar şan şöhret sarhoşu oldular. Allah onları yerin dibine batırdı. Allah onları yerin dibine batırdı. Bu nöbetleşedir. O yüzden zulmediyorsan ve zulmettiğin halde benim kılıma bir şey dokunmuyor deyince sakın kendini Allah'a dost zannetme. Gayya kuyunda yerin hazırlanıyor. Gayya kuyunda yerin hazırlanıyor! Müminsen buna inan. Tövbe et, dön geri! Tövbe et, dön geri! Bir nimetin içindeyken nimet elinden alındıysa Allah seni seviyor, tövbe et, dön geri. Deki İbrahim gibi 'ben nerde yanlış yaptım' diye başla türkü çığırmaya. Evet, bir şey var, bu şefkat tokadı, bu şefkat tokatı. Önceden ne güzel zikirlere geliyordun, şimdi gelemiyorsun, dikkat et, dikkat et kendine. Gidiyorsun, el sallıyorsun, toparla kendini. Zikrullah halakasına oturmak nimetlerin en büyüğüdür. Dünya üzerinde en büyük nimet Allah'ı zikir halkasında oturmaktır. Dünya üzerinde en büyük nimettir. En büyük nimettir zikir halakasında oturmak Oturamadıysan dön ağla yan ağla. Allah muhafaza eylesin.

"Ey ikbal nöbetine erişen! Kendine gel, sevinme. Sen nöbetle mukayyetsin, hürlük taslama. "

Sakın nöbet sana geldi diye güç kuvvet sana geldi diye sakın ha böbürlenme. Sakın kibirlenme. Sakın gülüp oynama. Güç bende, kuvvet bende deyip de şımarma. Sakın ha! Para bende, pul bende, şan bende, şöhret bende deme. Gidecek yakında. Sakın kendi kendini bir şey oldum zannetme. Sakın! Edebini takın, tevazunu takın, alçakgönüllü ol. Allah'a yalvar, yakar. Nankörlerden olma. Sakın! Allah'ı zikri unutma, Allah'a ibadeti unutma, Allah'a karşı gelme. Sakın! Allah'tan korkmaya devam et. Bir nimet elinden gidiyorsa tövbe et, dön geri.

Nerde kirlendin, nerde böbürlendin sen, nerde aymazlık yaptın, nerde haksızlık yaptın, nerde arsızlık yaptın, nerde uğursuzluk yaptın, dön geri, bak. Kendini toparla. Allah muhafaza eylesin. Hadid Suresi ayet 22-23: 'Yeryüzüne ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan evvel kitapta bulunmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır. (23. Sure) Kaybettiğinizde üzülmeyesiniz ve size verdiği nimetlerle şımarmayasınız diye Allah kendini beğenip böbürlenenleri sevmez." Sakın kaybettiğinize üzülmeyin, verdiğinde de şımarmayın. Kaybettin, deyin ki ben nefsime uyanlardan oldum, o yüzden kaybettim. Verdi, şımarma! Şımarma, Allah'ın hiç hoşuna gitmeyen şey şımarıklık, nimete şımarıklık. Şımarma! Üç kuruş buldum diye şımarma, beş kuruşluk makama ulaştım diye şımarma. Şımarma! Tevazusuna devam et, dervişliğine devam et, semazenliğine devam et, mıtrıplığına devam et. Şımarma, elinden gittiğini görürsün.

Şımarma, ayağının altından kayıp gittiğini görürsün. Şımarma, bir anda ayağının boşlukta kaldığını görürsün, şımatma. Kuran ve sünnete sımsıkı yapış. Yoluna sımsıkı yapış. Hayatına devam et. Şımarmadan, kibirlenmeden, böbürlenmeden, kendini bir şey sanmadan, kendini bir şey sanmadan hayatına düzgün bir şekilde devam et. Yoksa elinden uçup gidecek her şey. Allah'ın kulumu yok. Biri gider, biri gelir. Mezarlıklar vazgeçilmez insanlarla dolu. Dolu, bütün nice şeyhler yatıyor Emir Sultan Hazretlerinde. Herkes Emir Sultan Hazretleri'ne okuyor malum, ordaki şeyhleri görmüyor bile, göz yok benim gibi hiç kimsede. Vazgeçilmez insanlarla dolu. Bakın şurda Emir Sultan hazretlerinin şeyde, tekkenin orda, şeyhler yatıyor. Evet, bakın tekke, elimizden gitti. Ne yaptık? Nerde şımardık acaba? Nerde haksızlık yaptık? Nerde lakayıt davrandık. Bir yerde bir şey yaptık. Kendi nefsimize de vuralım. Kendimizi temize çıkarmayalım. Kim bilir ne yaptık. Evet, biz düzgün çalıştıramadık herhalde. Ha, daha iyi çalışsaydı diyecektik ki biz yapamamışız, daha iyi yapan geldi. E şimdi harabe oldu, harabe! Eee birisi de yok, bunun birisi çekecek bunun cezasını. Ya biz çekeceğiz, ya bizden alanlar çekecek. Birinin gayya kuyusu hazırlanıyor, birilerinin. Daha iyi yapan birisi çıksaydı diyecektik ya biz bunu layıkıyla yapamamışız. Diyecektik ki ya biz hakkıyla hizmet edememişiz, Allah bizden aldı, başkasına verdi. Daha kimseye vermedi. Eee? Duruyor öyle? Alanlar yandı keten helva. Şimdilik! Böyle düşünmek de doğru isabet. Ha bizden daha iyi çalıştıran biri çıkar, alkışlarız o zaman, deriz ki biz layık değilmişiz. Çünkü nöbetleşe gidiyor bu, bizden sonra kim gelecek bakacağız. Ha, yok. Yapamadılar. Eyvah ki eyvah! Eyvah ki eyvah! O alanların hesabını düşünemiyorum ben. Ben o alanların hesabını düşünemiyorum. Allah muhafaza eylesin. O yüzden siz bir yerde bir çıt diye bir şey yaparsınız başka yerde dalga olur o. Herkes kendine dikkat edecek. Allah muhafaza eylesin. Rabbim cümlemizi korusun inşallah.

"Saltanatı nöbetten üstün olan,"

22.27 olmuş. Burda keseyim. Hakkınızı helal edin.1370'ten devam edeceğiz. El Fatiha maassalavat. Âmin. Allah gecenizi hayır etsin İnşallah.

https://youtu.be/Pgj1BbPvR8o

MESNEVİ-İ ŞERİF 1370-1385. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim cümlemize hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden kullarından, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Son nefesimize kadar Kur'an ve sünneti seniyyeye iman edip onu yaşatma ve yaşama mücadelesi veren kullarından eylesin inşallah. 1370. beyitten devam ediyoruz inşallah. Geçen hafta, bu nöbetle alakalı konuşmuştuk. Hani işte bu Kur'an ve sünnete hizmet etmekle alakalı bir vazife ile alakalı, vazife yapmakla alakalıydı.

"Saltanatı nöbetten üstün olan, ikbali ebedi bulunan nöbet davulunu yedi yıldızdan üstün bir yerde çalarlar. Nöbetten üstün olanlar, baki padişahlardır. Onlar daima ruhlara sakidir."

Öyle insanlar vardır, öyle seçilmişler vardır ki bu seçilmişlere Cenab-ı Hak kendi fazlından, lütfundan, ikramından ihsan etmiştir. Fatiha-ı Şerife'de Cenab-ı Hakkın in'am ettiği, ihsan ettiği, bizim de dua ettiğimiz, bu kullarından eyle, denilen kullardır. Bunlar ayeti kerime mucibince: 'Dünyada da onlara korku ve hüzün yoktur. Onlar ahirette de mahzun olmayacaklardır.' diye bahsedilen, imanın kemal noktasına eren peygamberler, ondan sonra da veliler, ondan sonra da mümin kullardır. Bunların normalde hem dünyada hem de ahirette bunlar korku ve hüzün görmeyecekler ve bunlar normal insanlar gibi nöbeti bitince, vazifesi bitince, bir daha böyle bir vazife ile vazifelenmeyecek diye bir ibare yok. Bunlar normal nöbetten üstün ikbali ebedi bunların. Yani bir peygamberin peygamberliği ebedi. Âdem'den

Muhammed-i Mustafa'ya kadar sallallahu ve sellem e kadar peygamberliği ebedi. Abdülkadir Geylani hazretlerinin veliliği ebedi veya bütün velilerin velilikleri ebedi. Bunlar normalde 'siz onlara ölü demeyiniz' sırrınca onlara ölü dememiz mümkün değil. Onlar 'hay'dır, yaşarlar, sırrına vakıf olmuş olan kimseler. Böyle olunca onların normalde nöbetleri gelip geçici değil. Mukayyet dediği gelip geçici. Onların nöbetleri gelip geçici değil. Onlar normalde gelgit yaşamazlar. Onlar dün veliydi, bugün velilikten düştü, böyle bir şey yaşamazlar. Onlar dün peygamberdi, bugün peygamber değil, böyle bir şey yaşamazlar. Onların peygamberlikleri ebedidir. Bakın Adem aleyhisselam hala da peygamberdir veya diğer peygamberlerin hepsi de peygamberdirler ve Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de peygamberdirler. Onların değişik âlemlerdeki peygamberlikleri devam eder. Hani bununla alakalı bir hadisi şerif söylediydim ya bir sohbet ettiydik, onların değişik âlemlerde, değişik perdelerde peygamberlikleri, velilikleri devam eder. Onlar ebedidir, onlar seçilmişlerdir.

"Bir iki gün su içmeyi terk edersen ağzını ebediyet şarabına daldırır, o hakikat şarabını içersin"

Ve normalde işte bir iki gün su içmeyi terk edersen dedi. Burdaki sudan kasıt dünyevi lezzetler, zevkler. Eğer normalde siz heva hevesinizden vazgeçer dünyevi lezzetlerden dünyevi tatlardan kendinizi beri tutarsanız o zaman normalde sana ebediyet şarabı tattırırlar. Yoksa bu heva hevesin içerisinde bu nefsaniyetin, bu deccaliyetin, bu şeytaniyetin içerisinde sen kendini korumaz, muhafaza etmezsen o ebediyet şarabından içicilerden olmazsın. O zaman kendini muhafaza edeceksin, kendini koruyacaksın, kendini sakındıracaksın. Sakınanlar takva sahibi. O zaman ebediyet şarabından içeceksin ve eğer ki o ebediyet şarabından içersen, İnsan Suresi ayet 19: 'Çevrelerinde ölümsüz gençler dolaşır ki onları gördüğünde saçılmış birinci sanırsın.' Yani bu ebedi olarak cennete girdiğinde cennette öyle ölümsüz gençler görürsün ki onları normalde saçılmış inci sanırsın. Demek ki onların makamları gelip geçici değil. Makamları gelip geçici olmadığından dolayı ebedi olarak etraflarına inci saçıyor.. 'Nereye baksan orada bir nimet ve büyük bir mülk görürsün.'Sen o zaman o ebedi şarapla nimetlendiğinde, nereye baksan Cenab-ı Hak sana ebedi bir nimet ve büyük bir mülk gösterir. Üzerinde, ince, yeşil, ipekli ve parlak atlastan elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rabları onlara tertemiz bir içecek içirmiştir. İşte bu sizin işlediklerinize karşılık oldu. Sa'yiniz meşkûr olmuştur. (İnsan Suresi ayet 19, 20, 21, 22) Demek ki işte o nöbeti gelgit olmayan, nöbeti geçici olmayan, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış ve Allah'ın dostluğunu kazanmış olan

kimseler, ebedi bir şekilde, yani geçici olmayan nimetlere kavuşuyorlar. Allah'ım cümlemizi onlardan eylesin. Konu başlığı:

'Küçük muharebeden büyük muharebeye döndük' sözünün tefsiri:

Ey padişahlar! Dışarıdaki düşmanı öldürdük, içimizde ondan beter bir hasım var. Bunu öldürmek aklın fikrin işi değil. İçerideki aslan öyle tavşan maskarası da olmaz.

Tavşan normalde bu şimdi Hz. Pir örnekliyor bunu. Diyor ki öyle bir düşmanı öldürdük yani ama diyor içerimizde öyle bir biz düşman taşıyoruz ki bu düşman böyle dışımızdaki aslan, dışımızdaki düşmanlar gibi böyle ahmak değil, kafasız değil. Ufak tefek oyunlara kanacak değil. Tabii bu hani küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz veya döndünüz, hadis-i şeriflerde çünkü bu iki ibare var. Bir ibare var küçük cihattan büyük cihada döndünüz, bir ibare daha var küçük cihattan büyük cihada geldiniz. Bu ibare nerede kullanılmış? Tebük seferinden sonra. (Özür dilerim, hakkınızı helal edin, isterseniz bir de helal etmeyin yani benim Bayındırlı olduğumu unutmayın. Ona göre!) Bu tabii küçük cihaddan büyük cihada dönme sözünü ehl-i tasavvuf çok kullanmış, hala da kullanır. Tarih boyunca kullanmışlar. Ben hadis âlimlerinin tartışmalarına girmek istemiyorum. Onlarla boğmak istemiyorum sizi, biliyorsunuz, ben bu tip teknik konulara çok girmem. Bir şey mana itibariyle sahihse ben onun üzerinde tartışmam bile. Küçük cihaddan büyük cihada dönme meselesi mana olarak sahih, insanın nefsi ile olan cihadı kadar büyük bir cihat olamaz. Çünkü bunu destekleyen yine hadisi şerifler var. O ne? İşte gerçek mücahit odur ki nefsine karşı cihad edendir. Tırmizi'de geçer. Yine 'senin en zararlı düşmanın nefsindir' der. Yine başka bir hadis-i şerifte, Acluni'de geçer. Şimdi küçük cihaddan büyük cihada geçme Tebük'te Bizanslıların yirmi bin kişilik ordusu var ve bu yirmi bin kişilik, yirmi binden fazla hatta bazı rivayetlerde otuz bin olduğu söyleniyor, böyle büyük bir orduya karşı bir avuç Müslüman savaş veriyor ve bir avuç Müslüman, o koca, devasa Bizans ordusunu dağıtıyor. Tabiri caizse yerle yeksan ediyor.

Müslümanlar çok sevinçli, sahabe çok sevinçli. Çok az bir kuvvetle, devasa bir otuz bin kişilik orduyu dağıtmışlar ve bu sevinçte Medine'ye, Medine i Münevvere' ye dönünce, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki küçük cihaddan büyük cihada döndünüz. Yani karşınızda otuz bin kişilik bir mükemmel bir şekilde müteşekkil bir Bizans ordusu vardı. Silahça üstünler, ondan sonra ekonomik olarak üstünler, sayı olarak üstünler, stratejik olarak üstünler, bir sürü üstünlükleri var. Hani bu zamandaki gibi şimdi Müslümanlar korkuyorlar, ürküyorlar ya! Yani karşılarında kocaman bir batı ordusu var. Kocaman bir deccal ordusu var ve Müslümanlar

kendilerince bu korkuyla siniyorlar ve onlar ne diyorlarsa batılılar, Müslümanlar emredersiniz komutanım, emredersiniz, deyip esas duruşa geçiyorlar ve hatta Müslüman liderler diyorlar ki batının bütün kurallarına, kanunlarına uyuyacağız. Batı neyi nasıl istiyorsa öyle yerine getireceğiz diyorlar. Sözler veriyorlar aman bizim ekonomimizi bozmasın aman bizim siyasetimizi bozmasın aman bizim ülkemize bir zarar vermesinler aman bizim ülkemizde bir avuç zengin var. Onların zenginliklerine bir zarar gelmesin diye bütün Müslüman ülkelerinin üç aşağı beş yukarı hepsi de aynı, hatta dünya ülkelerinin büyük bir çoğunluğu diyebiliriz.

Yani düşünebiliyor musunuz, dünya nüfusunun yüzde yirmi beşi Müslüman ortalama ve Müslümanların dünya üzerinde hiçbir etkinliği yok, hiçbir ağırlığı yok. Müslümanlar çünkü bir de kendi içlerine düşmüşler zaten birbirlerine, o ona savaşıyor, o ona savaşıyor, o onunla uğraşıyor, o onunla uğraşıyor. Oraya girmek istemiyorum şimdi, şimdi küçük cihaddan büyük cihada dönüyor. Bu hadisi şerif nefis tezkiyesi ile alakalı. Nefsi terbiye etmek ile alakalı ve sufilerin en büyük derdidir bu ve insanlığın en büyük derdidir nefis terbiyesi, insanlığın! Hangi dinden olduğu önemli değildir, hangi milletten olduğu önemli değildir. İnsanlığı insanlıktan çıkaran azgın nefsidir ve İslam bunu çok önemser, nefsiyle mücadele etmeyi. İslam'ın içerisindeki sufi meşreb bunun üzerinde daha da fazla titizlikle durur. Çünkü eğer ki bir kimse nefsini tezkiye etmez, nefsini terbiye etmezse onu savaş meydanına çıkarsanız dahi ondan gerekli olan randımanı alamazsınız. Hani savaş meydanına çıktı, işte birisi kalktı 'La ilahe illallah Muhammeden Resulullah' dedi müşriklerden birisi, sahabe doğradı onu. Bunu peygambere söylediklerinde dedi ki kalbini mi açtın yardın? Eğer o kimse nefsine hâkim olmuş olsaydı, o kimsenin kelime-i şahadet getirdiğini görüp onu katletmeyecekti ama nefis terbiyesinde eksiklik ve noksanlık olduğundan onu katletti ve bugün Müslümanların en büyük sıkıntılarından birisi bu, insanların nefis terbiyesi görmemeleri.

'Ele geleni yersin, dile geleni dersin, böyle dervişlik dursun, sen derviş olamazsın' denilen noktada olması.(Ali kalın olanı getirsene, bu incesi). Müslümanların en büyük handikabı Allah'ın emirlerine uyma noktasında nefislerine uyması. Bu ne? Bir haramları işleme, iki ibadetleri işlememe. Müslümanların şu andaki handikabı bu. Bir nefis terbiyesi altına girmediklerinden dolayı, bir haramı çok rahat işliyorlar haramı çok rahat işliyorlar; iki, ibadetlerde geri kalıyorlar. İbadetleri yerine getiremiyorlar. Şimdi bir kimse eğer ki zaten bir nefis terbiyesi görmeyen bir kimseye veya nefsini bu noktada belli bir kategoriden geçiremeyen bir kimse görüyoruz zaten İslam dünyasında, onu siz bir makama getiriyorsunuz bozuluyor. Bürokratta bir

makama geliyor orda bozuluyor. Siyasette bir makama geliyor, bozuluyor. Parayı görüyor, bozuluyor kadını görüyor bozuluyor, şakşağı görüyor bozuluyor. Bunları ben söylediğimde kızıyorlar yani Müslüman görünümündeki siyasetçiler ve bürokratlar bana kızıyorlar. Benim umrumda değil bana kızıp kızmamaları, sizde kızabilirsiniz. Sizde bu noktada ya böyle konuşmasa iyi olur, bak işte şöyle oluyor, böyle oluyor diyebilirsiniz. Benim umrumda değil! Hiç olmadı zaten. Ben hak gördüğümü, hak bildiğimi anlatırım.

Şimdi bu nefis tezkiyesinden, nefis terbiyesinden geçmeyen bir kimse, hani mücahit, sonra it oldu sonra şu oldu diyorum ya, çok kızıyorlar bu sözüme ama öyleler, bu nefis tezkiyesinden, terbiyesinden geçmeyen bir kimseyiz bir makam veriyorsunuz önce Müslümanlara silahını doğrultuyor, bir makam veriyorsunuz önce Müslümanlardan rüşvet alıyor, bir makam veriyorsunuz önce Müslümanlara zulmediyor, bakın önce Müslümanlara zulmediyor! Sebep? Çünkü nefis tezkiyesinden geçmedi, nefis terbiyesinden geçmedi. Bir Müslümanı gördüğünde, bir Müslümanı gördüğünde içi daralıyor onun, canı sıkılıyor. Ya sen bu Müslümanın oyunu alaraktan belediye başkanı oldun! Sen bu Müslümanın oyunu alaraktan milletvekili oldun! Sen bu Müslümanın oyunu alaraktan bir yere geldin! Şimdi onu görünce neden canın sıkılıyor veya sen neden herkes gibi davranmıyorsun ona? Neden onu öteliyorsun? Neden onu iteliyorsun? Neden onun yüzüne bakmıyorsun? Neden ona şimdi kardeşim demiyorsun? O adamın dünkü sakalıyla bugünkü sakalının arasında bir fark yok ama sen de fark var. Sen sakalını gün geçtikçe kısalttın. Gün geçtikçe kısalttın! Gün geçtikçe kısalttın, sen bir müddet sonra sakalını da kestin. Ama milletvekili oldun ama belediye başkanı oldun ama bir yerde bir bürokrat oldun! Nefis tezkiyesi yok. Kıymetli dostlar! Dünya Müslümanlarının en büyük problemi nefisle cihad, dünya Müslümanlarının en büyük problemi ve dünya İslam topluluğu nefisle cihad meselesini halledemezse yemin ediyorum hiçbir konuda başarılı olamayacaklar. Hiçbir alanda başarılı olamayacaklar, hiçbir alanda! Hiçbir dairede sözleri geçmeyecek ama bu nefisle cihatın böyle bence psikolojik tarafı var, sosyolojik tarafı var, nefisle cihatın teknolojik tarafı var, nefisle cihadın politik tarafı var, nefisle cihadın ekonomik tarafı var.

Bakın bunlar farklı farklı alanlar bunlar, bakın farklı farklı alanlar ve normalde nefisle cihad, kültürel alanı var, kültürün içerisinde kılık kıyafet, yeme içme, kültürünün içerisinde bakın bu. Musiki; kültürün içerisinde sanat, kültürün içerisinde, sanatın içerisinde resimdi, filimdi, işte şuydu, buydu, bunların dalları budakları var. Nefisle cihadı tam teşekküllü bir şekilde ele alan, ele alan, İslami bir tefekkür yelpazesi lazım. Bu yok İslam dünyasında ve bunun oluşmasına müsaade etmiyorlar. İslam dünyasında ilk kapatılan

nefisle mücadele verecek olan kurumlar tarikatlardı. İslam dünyası, tarikat düşmanı oldu. İslam dünyasında nefis terbiyesi veren yegâne kuruluşlar ehli sufi topluluklar, tarikatlardı. İslam dünyasında kapısına kilit vurulan, kapatılan, İslam dünyasında yerle yeksan edilen ve asılan, öldürülen katledilen, dağıtılan topluluk ehl-i sufiler. Bu yeni değil ama bakın bu yeni değil. Hallacı Mansur'u taşlayan biziz. Bu yeni değil. Seyyid Nesimi'nin derisini yüzen biziz. Bu yeni değil. Velileri sürgünden sürgüne gönderen biziz, onları şehrin dışına çıkaran biziz, onların hakkında dedikodu, gıybet iftira eden de biziz. İslâm dünyası, bir başkası değil. Sebep? Çünkü nefse zor geliyor, nefse ağır geliyor söyledikleri. Örnekliyorum şimdi bir yerde 'az ye, az uyu, az konuş', hadisi şerif bu dediğinde tüyler diken diken oluyor. Şatahat yapma, şatafat yapma, gösteriş yapma, israf etme, hava atma ortalığa. Ne bu kılık kıyafet dünyanın parasını yatırıyorsun? Ne bu şöhret, ne bu şatafat, ne bu eşyaya, tahta parçasına bu kadar para veriyorsunuz dediğinde tüyler diken diken oluyor! Ne bu gösterişli evler, ne bu kocaman kocaman evler, ne bu? Siz bu dünyada kalıcı mı kalacaksınız dediğimde kıyamet kopuyor ve İslam dünyasında bu tasavvufi eğitim, sufi öğretimi, nefisle mücadele yok. Olmayınca da olmayınca da İslam veyahut da Müslümanlar bir adım ileriye gitmiyorlar, gidemiyorlar. Gitmeleri mümkün değil! Müslümanları veyahut da kendilerince onlar kimisi İslam'ı temsil ettiklerini söylüyorlar ya bu çok büyük hata. Kendilerince Müslümanı, Müslümanları temsil ettiğini söyleyen kimseler!

Şatafata, şatahata, gösterişe, harama, rüşvete, işte ihale sıkıntısına, ne bileyim işte memurların, amirlerin, bürokratların rüşvete dalması, insanlara zulmetmesi, bunlar oluşunca herkes İslam bu mu demeye başlıyor veyahut da herhangi bir İslam topraklarında batılılar bir örgüt kuruyorlar orda, DAEŞ gibi, el-kaide gibi, bakın bunları böyle açık açık konuşuyorum yani bunlar böyle bu bunları adlandırdığım zaman boş durmuyorlar. CIA kuruyor bunları, MOSSAD kuruyor, M16 kuruyor. Bunlara göz yuman bürokratlar var. Bunlara göz yuman savcılar, hâkimler, valiler, emniyet müdürleri, emniyet amirleri var. Bunlara göz yumuyor. Bunlar çünkü batı adına çalışan, batıda yetişmiş, batıda eğitim almış, bilhassa İngiltere'de, Amerika'da eğitim almış, MOSSAD ajanı bunlar, bilerek veya bilmeyerek, bilerek veya bilmeyerek! Bunlar orda eğitimlerini almışlar, İslam ülkelerine gönderilmişler. İslam ülkelerinde sizdenmiş gibi görünüyorlar, bizdenmiş gibi görünüyorlar. Hadis-i şerif tecelli ediyor. Bizle beraber namaz kılıyorlar ama deccaliyete çalışıyorlar, şeytaniyete çalışıyorlar. Mossada çalışıyorlar, CIA'ya çalışıyorlar, M16'ya çalışıyorlar. İngiliz bozması bunlar Amerikan yosması. Bunlar böyle ve bunlar, fark etmiyor ümmet bunları. Bunları ümmet fark etmiyor.

Çünkü bir kimsenin ne söylediğine değil ne yaptığına bakacaksınız. Ümmet ne yaptığına bakmıyor ve ne yazık ki bu nefiste terbiye edilmemiş, azgın, şehvetine düşkün, dünyaya düşkün, makama düşkün, mevkiye düşkün, onlara bir vadi dolusu altın versen iki vadiye gözlerini dikecek kadar aç, bir vadi dolusu altın versen, ikinci vadi dolusu altını isteyecek kadar aç bunlar. Her şeyleri aç. Evet! Çünkü nefis terbiyesi görmemişler. Bunları durduracak dizginleyecek, bunlara söz dinletecek manevi bir önderleri yok. Bir şey bulursa otur oturduğun yere, ne bu, caiz değil haram bu dese yapmayacak adam. Bunlar şeyhlere de karşı, bunlar mürşitlere de karşı, bunlar velilere de karşı, bunlar nefsi terbiye edecek kurum ve kuruluşlara da karşı.

Bakın bunların hepsi de Müslüman! Bunların hepsi de Müslüman! Nefsini terbiye edecek, nefsini tezkiye edecek kurum kuruluş ve insanlara karşı. Ya alay edecek, ya küçük görecek, ya hor hakir görecek ya cahil görecek, oraya gitme diyecek. Siz bunları, ben çok duydum, sizde duyuyorsunuzdur. Ailelerinizden duyarsınız, memur olsanız amirlerden duyarsınız. Benim müdürüm öyle diyordu, oğlum lan vatanı memleketi sen mi kurtaracaksın! Senden başka memleketi kurtaracak kimse yok mu? Bırak oğlum bu işleri... Söyledikleri laf bu ama bunlar normalde nefisle cihadı yok görenler. Sebep? Çünkü o hırsızlığı rahat yapacak. O zinayı rahat yapacak. O haramı rahat işleyecek o. O rüşveti rahat yiyecek, rüşveti rahat yiyecek. Onu örtecek bir şeyle. Hâkimse rüşveti rahat yiyecek, savcıysa rüşveti rahat yiyecek, valiyse rüşveti rahat yiyecek. Bürokraside bir bölüm müdürü ise rüşveti rahat yiyecek, belediye başkanı ise rüşveti rahat yiyecek, milletvekili ise rüşveti rahat yiyecek, bakan bakan yardımcısı, müsteşar, ne bileyim işte, ordaki personel daire başkanı, ıvırı zıvırı ne varsa, rüşveti rahat yiyecek. Ona nefis terbiyesi lazım değil. Ona şeyh lazım değil. Bir de tırnak içerisinde böyle bir şey varsa külliyen yanlış, bu, topyekûn savaş açılması lazım, topyekûn! Bunların sesinin kısılması lazım. Çünkü bu seçilmiş, o nefisle mücadelesini vermiş, o nefiste tezkiye halinde olan kimse, Allah'tan başka kimseden korkmuyor. En büyük sıkıntı bu. Neden? Amirden korkacak, memurdan korkacak. Neden? İşte belediye başkanından korkacak, milletvekilinden korkacak validen korkacak, kaymakamdan korkacak, emniyetten korkacak, polisten korkacak, müdürden korkacak, korkacak da korkacak! Ama o seçilmiş olan kimse de korkuyu bilmiyor. Böyle olunca tehlikeli asker, sıkıntı büyük ama onlar nefis tezkiyesini bu yüzden istemiyorlar. Bakın, bu yüzden istemiyorlar. Gerçekten Kur'an ve sünnet dairesindeki bir nefis tezkiyesi veren bir yer deccalist sisteme karşı çünkü. Az yiyin ne demek biliyor musunuz? Değil mi hadisi şerif var:'az yiyin, az uyuyun, az konuşun.' Değil mi? Az yiyin ne demek

biliyor musunuz? Ey deccal sistemi! Sen bizim önümüze tüketmek için devasa oyunlar tezgâhlar kuruyorsun! Tüketmek için! Hayır!

Biz tüketmeyeceğiz. Biz tüketim toplumu olmayacağız. Çok gömleğimiz olmayacak bizim. Çok ayakkabımız olmayacak. Çok paltomuz olmayacak. Biz iki senede bir perde değiştirmeyeceğiz. Üç senede bir mobilya değiştirmeyeceğiz. Biz her sene kreasyonu yenilemeyeceğiz. Az tüketeceğiz. Deccal sistemi battı! Az tükettiğiniz için kredi kartlarınız borçlu değil, bankalara borçlu değilsiniz, hiçbir yere borçlu değilsiniz. Dünyanın 350 trilyon dolar borcu var! 350 trilyon dolar dünya borçlu! Amerikan devleti en büyük borçlu. Bu alacaklılar kim acaba? Bu 350 trilyon doların içerisinde Türkiye'de var. 500 milyon dolar filan borçlu. Daha fazladır da biz 500 milyon dolar diyelim. Borçlusunuz. Şimdi bu topluluğa desem ki borçlular ellerini kaldırsın, buradan çok azı kaldırır herhalde. Bir bakayım. Borcu olanlar elini kalırsın. Gene de varmış. Ya bak! Evet indir. Evet. Bakın borçlu. Herkes borçlu! Dünyayı yöneten deccalist sistem bütün ülkeleri ve ülkelerdeki insanları borçlandırıyor ve siz tükettikçe tüketiyorsunuz, harcadıkça harcıyorsunuz. Bir cuma indirimi var, önceden kara cumaydı. Şimdi mübarek cuma oldu. Nerdeyse cumanın başına bir tane başörtü, altına da bir tane sakal koyacaklar, başörtü kadınlara hitap edecek sakal da erkeklere hitap edecek. Kara cuma Türkiye'ye geldi, İslam dünyasına geldi, mübarek cuma oldu, tabi! Kara cumaydı batıda, buraya gelince İslam oldu. Yılbaşı geliyor ya, biz yakında, neydi o, ho ho ho diyen? Noel babayı da biz Müslüman ederiz. Prens Charles'ı Müslüman ettik ya, biz noel babayı da Müslüman ederiz. Hatta deriz ya Müslümandı o, sakladı gizledi kendini. Biz bunu da yaparız. Onu da Müslümanlaştırırız. Neden? Yutacağız çünkü biz onu. Yutacağız!

Kedi enceğini yiyeceği zaman kendi enceği gibi görmezmiş onu. Siz hiç kedinin kendi yavrusunu yediğini gördünüz mü? Görenler elini kaldırsın? Evet. Şimdi millet böyle hayvan sevgisi var ya herkeste, insan sevgisi yok hayvan sevgisi var. Kedi kendi yavrusunu yer, evet, döner kendi yavrusunu yer kedi. Ben şahidim, ben hayret ettim kedi nasıl kendi yavrusunu yer diye. Kedi kendi yavrusunu yer! Acımadan yer hem de. Sizin o çok sevimli gördüğünüz hayvan yavrusunu yer. İşte Müslümanlarda bir şeyi haram işleyecekler ya onu Müslümanlaştıraraktan yapmaya çalışıyor. Hani bizim İzmir'de öyle diyorlar ya. Ya bir kadeh haram değildir ya! Ya haram bu. Azı da haram çoğu da haram ama şeyden ne o Marmara'dan şurdan Bandırma'dan aşağı doğru taa Antalya'ya kadar hatta Antakya'ya kadar bütün Ege ve Akdeniz kıyısını dolaştığında buna inandırmışlar kendilerini. Yani içki içtin böyle bağırış, çağırış, kavga, gürültü olmadıysa bu haram değil. Öyle inandırmışlar kendilerini. Sebep yiyecek onu o. İslam dünyası da aynı. O nefisle olan

cihadını bitiremediğinden yapmış olduğu haramı İslamlaştıraraktan yapıyor Onu kendine caiz görüyor. Ona cevap veriyor, şimdi belli bir oranda ondan sonra faize cevaz verdikleri gibi. İşte az yeme, arkasından ne? Az uyuma. Ya bu adam az uyursa üretecek, az uyuyan bir kimse tembellik yapmayacağına göre üretecek, işine bakacak, çalışacak devasa bir zaman kalacak onun önünde. İşimi yetiştiremiyorum demeyecek üretecek o kimse. İslam dünyası çok uyuyor, üretmiyor. Öbürkü ne? Az konuşma. Çok basit bakın bunlar. O kimse az konuşsa malayaniye düşmeyecek, harama düşmeyecek, hevaya hevese düşmeyecek, dili ile olan günahlardan uzak duracak kalbi ve beyni perdelenmeyecek, feraseti açılacak o kimsenin. Bakın çok basit bir üçlü, bir tasavvufi ölçüden dem vurduk. İşte nefisle mücadelede, nefisle mücadelede İslam dünyası ne yazık ki sınıfı geçemiyor. Sınıfı geçemeyince de ne yazık ki Allah muhafaza eylesin dağılıp gidiyor. O yüzden maskara oluyor Müslümanlar, Müslümanlar maskara oluyor ve mücadele etmiş olsa, nefisle cihad etmiş olsa Ankebut 69:'Allah'ın vaadi haktır.'Ankebut 'da diyor ki 'bizim yolumuzda, uğrumuzda mücahede edenlere yollarımızı açarız.'Allah'ın vaadi mutlak Allah muhafaza eylesin ve içimizde taşıyoruz o nefsi. Hz. Pir de bunu daha önce bu beyiti işlemiştik, 772. beyit bu, birinci ciltten:'nefis putların anasıdır.'Hatırlayın şimdi:'İnsanların yaptıkları put yılan ise nefis ejderhadır. İnsanların elleriyle yaptıkları putlar kırılır, yok edilir ama nefis her daim kıvılcım üretmeye meyilli çakmak gibidir.'

Siz dışarıdaki insanların eliyle yaptıkları putları kırabilirsiniz, yıka bilirsiniz ama içinizdeki putları yıkmazsanız nefisle mücadele etmemiş olursunuz. 1375. Beyit: "Cehennem bu nefistir." Bakın şimdi Hz. Pir bizim cehennem algımızı farklı bir noktaya götürüyor.

"***Cehennem bu nefestir; cehennem bir ejderhadır ki harareti denizlerle eksilmez. Yedi denizi içer de yine kocakarıya benzeyen nefsin harareti ve coşkunluğu azalmaz.***"

O zaman o nefs-i emmarede duran insan, nefs-i emmarede yaşayan insan yani haramı tanımayan, helali tanımayan, Allah'tan korkmayan, kendince bütün haramları fütursuz bir şekilde işleyen ve o haramları da kendisine hak gören, helal dairede durmayan ibadetleri tınmayan, Allah'ı ve kanunlarını tanımayan, bilmeyen, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetlerine uymayan bu işin bir çıt daha içi, Allah'ı tanımaktan uzak olan çünkü insanların yaratılış sebebi cinnilerle beraber Allah'ın tanınması ve bilinmesi. Allah'ı tanımaktan ve bilmekten uzak olan kimseler cehennemi kendi içlerinde taşıyorlar. Cehennemi kendi içlerinde büyütüyorlar. Çünkü diyor Hz. Pir cehennem bu nefistir ve cehennem bir ejderhadır ve öyle bu cehennemde bir ejderhadır içinde türlü türlü oyunlar içinde

türlü türlü ızdıraplar vardır ve normalde bu eğer ki sen Allah'ı tanımadan bilmeden uzak isen ve Allah'ın yolunu bilmekten uzak isen sen normalde bütün her şeye körsündür ve kendi kendine kendi odununu, kendi taşını, kendi cehennemini, kendin örüyorsundur yaptıklarınla. Nasıl Allah'ı zikreden 'sübhanallahi ve bihamdihi sübhanallahil azim' diyen kimsenin adına cennette bir ağaç dikiliyorsa cennette bir ağaç dikiliyor. Kur'an ve sünnetten uzak bir haram işleyen kimse de cehennemde bir ağaç dikiyor kendisine. Nasıl burda Allah yolunda bir tuğla koyuyorsa, cennette Cenab-ı Hak ona köşk yapıyorsa o kimse Kur'an ve sünnetin dışında bir tuğla koyuyorsa cehenneme kendine bir tuğla yapıyor yani o kimse cehennemi kendi üzerinde kendi içinde taşıyor, başka bir yerde taşımıyor. Hz. Pir de ona diyor zaten diyor ki cehennem senin içinde ve bu cehennem yedi denizin suyunu içse yine harareti sönmez. Sebep? Sen bu nefs-i emmare de durduğun müddetçe o senin içini yakacak. O hararet sende sönmeyecek.

Sen nefsine uydukça daha fazla uymayı isteyeceksin. Uydukça daha fazla uymayı isteyeceksin. Haramı katmerleyeceksin. Haramı işlerken bir daha katmerleyeceksin. Bir daha katmerleyeceksin çünkü nefis öyle bir ejderha ki haramı katmerleyerek yaptırmak ister. Birisiyle kavga edeceksin, daha şedit kavga ettirir sana. Eşinle tartışacaksın, daha şedit tartıştırır seni. Küfrettirir sana, el kaldıttırır, tokat vurdutturur, çocuğuna tokat vurdutturur, çocuğuna zulmettirir. Bir insan çocuğunu alır yere çarpar mı? Alır yere çarpar. Nefis böyle bir ejderhadır. Bir insan eşini aymış sekiz kez bıçaklar mı ya! İnsan eşini atmış kez, atmış sekiz kez bıçaklar mı? Atmış sekiz kez! Nefis böyle bir ejderhadır. İnsanı yalar yutar. Sen nefsine uymaya gör. Sen emmareye uyumaya gör! Öldürsen dersin ki ya canım rahat etmedi, adam öldürmüş ölünün üzerine bir şarjör daha sıkmış. Nefis böyle bir şeydir. Adam öldürmüş, parçalara ayırıyor, bunu gazetelerden basından okuyoruz. Nasıl bir nefis var insanda! Öldürdüğün insanı nasıl kasap gibi parçalara ayırdın da parça parça poşetlere koydun da hiç mi için sızlamadı! Hiç mi vicdanın sızlamadı! Hiç mi bu da Allah'ın kuludur, bu da bir insan evladıdır demedin! Demez! Nefis böyle bir ejderhadır. Bakın böyle bir ejderhadır! Kendi çocuğunu ateşe attırır, kendi eşini ateşe attırır. Nefis böyle bir ejderhadır. Bak şimdi dünyaya, bak etrafına, nefsinin heva hevesine düşenleri gör. Nasıl eşlerini çocuklarını zulme maruz bırakıyorlar, nasıl Müslümanları zulme maruz bırakıyorlar, nasıl kendi rahatlarını düşünüyorlar, nasıl kendi paralarını, pullarını, makamlarını düşünüyorlar, nasıl kendi hayatlarının şatahatını, şatafatını düşünüyorlar, nasıl hayatlarını böyle ultra zenginliğin içerisinde sefil bir şekilde yaşıyorlar! Nefis böyle bir ejderhadır. Bakın böyle bir ejderhadır. Onunla mücadele etmediğin müddetçe, onun başını ezmediğin

müddetçe senin başına sarmayacağı hiçbir şey yoktur. Sana işletmeyeceği hiçbir haram yoktur.

Her haramı sana işletir. Her haramı! Düşünebileceğin en uç haramı işletir sana. Öyle ben kendi kendime ben adamım, ben erkeğim, ben efeyim, ben yiğidim, ben şöyleyim... Sakın!Nefsin alt edemeyeceği hiç kimse yoktur.. Nefis onu alt eder. Allah muhafaza eylesin!

"Taşlar, taş yürekli kâfirler ağlayıp inerek mahcup bir halde cehenneme girerler."

Hz. Pir diyor ki 'taşlar, taş yürekli kâfirler ağlayıp inleyerek mahcup bir halde cehenneme girerler.' Bu da normalde Allah u âlem Tahrim ayet 6, Tahrim suresi ayet 6:'Ey iman edenler! Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu yakacağı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun üzerinde iri gövdeli, haşin tabiatlı melekler vardır ki onlar Allah'ın kendilerine emrettiğine katiyen isyan etmezler ve emrolunduklarını yaparlar.' O yüzden nefsinize uyup nefs-i emmarede yüzüp eşlerinizi ve çocuklarınızı göz göre göre cehennem taşı yapmayın. Kadınlar, erkekler, hanımlarınızı demiyor, kocalarınız da demiyor, eşler diyor çünkü eşler birbirlerinin velileridir. Kadın adamdan sorumlu değil diye bir ibare yok. Dini ve ahlaki konularda kadınlarda sorumlu, dini ve ahlaki meselelerde erkeklerde sorumlu, dini ve ahlaki meselelerde çocuklarda sorumlu. Çocuklarda anne babalarına nasihat edecekler. Kadınlar kocalarına nasihat edecek, babalar eşlerine ve çocuklarına nasihat edecek. Onları nefs-i emmarede bırakmayacak. Eğer bir eş karısını, kocasını, çoluğunu, çocuğunu seviyorsa göz göre göre onu cehenneme odun, cehenneme taş haline getirmeyecek. Ona nasihat edecek. Ona anlatacak. Ona söyleyecek. Eğer bir kimse arkadaşıysa dostuysa onun göz göre göre cehenneme gitmesine müsaade etmeyecek. Ona nasihat edecek, ona anlatacak. Bir daha anlatacak, bir daha anlatacak, bir daha anlatacak. Haramı helali ona tebliğ edecek. Yoksa senin arkadaşınmış, senin dostunmuş, senin eşinmiş, senin çocuğunmuş gidecek cehenneme yuvarlanacak gidecek. Cehennemin yakacağı insanlar ve taşlar! Cehennemin yakacağı bu! Hangi insan eşinin cehennemde cayır cayır yanmasına müsaade eder? Gözünü kapatır? Hangi anne-baba çocuğunun cehennemde yanmasına gözünü kapatır? Vicdanı olan bunu yapabilir mi? Merhameti, şefkati olan yapabilir mi? Yapamaz ama o nefse uyarsa o nefs-i emmareye zebun olup nefs-i emmareye boyun eğerse o yapar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden herkes sorumlu. Herkes etrafındakilere Allah'a itaat etmeyi nasihat edecek. Resulüne itaat etmeye nasihat edecek. İmamların fetvasına itaat etmeye nasihat edecek. İtaat edin, Allah'a! İtaat edin, Resulüne! İtaat edin, sizden olan emir sahiplerine! İtaat belli. Heva hevesine değil, nefsine değil, heva ve hevesine uyanları sen diyor onları bırak ayeti

kerimede. Heva hevesine uyanları bırak diyor. Onlara sakın ha itaat etme. Ayeti kerime menediyor. Bir kimse heva hevesine uydu muydu kim olursa olsun ona itaat edilmez. Emir açık. Allah muhafaza eylesin.

"Hak'tan ona şu nida gelmedikçe bu kadar azaba da kanaat etmez.'Doydun mu' denir. O, kurt ve sırtlan gibi hayır doymadım der. İşte sana ateş, işte sana hararet! Bütün bir âlemi bir lokma edip yutar da yine de midesi 'daha fazla yok mu' diye bağırır."

Kaf Suresi, ayet 30, cehennem doymuyor yani. O gün cehenneme doldun mu deriz. O da daha da var mı der. Cehennem aç, cehennem büyük. Onca cehennemlikler içeri konur ve bir nidacı melek nida eder. Doydun mu? Cehennem der ki doymadım. Daha cehennem kendisine gelecek yakıt ister. 'Nihayet Hak onun üstüne lâmekân âleminden ayağını koyar da işte o vakit derhal sakinleşir.' Yani cehennem ne varsa yutuyor, yalıyor yutuyor, yalıyor, alıyor içine, çeki veriyor. Alıveriyor. Böyle bir topluluk düşünün. Bir ateş, ahtapot gibi bir ateş, bir hortum gibi o topluluğun içerisinden kimi alacaksa onun kafasından tutuyor böyle tam bu alnının ucundan çekiveriyor, o debelene debelene, anında cehennem yutuyor. Böyle topluluğun içerisinde görüyorsun.

Ateş böyle ahtapot gibi dolaşıyor. Yanındakine ateş hararet vermiyor. Yanındakine! Topluluğun içerisinden çekiveriyor böyle, enteresan bir şey. Onca o mahşerin içerisinde çekiveriyor ve Cenab-ı hak nida ediyor:' Doydun mu?' O diyor ki: 'Doymadım, daha da gönder.' Buhari'de geçiyor hadisi şerif. Ve diyor Cenab-ı Hak ona duydun mu diye nida eder. O da duymadım deyince diyor daha var mı der diyor ve Allah diyor Cehennemin, cehennemin üzerine ayağını koyar. Şimdi bu ne o selefiler diyecekler ki Allah'ın ayağımı var. İşte ayette de diyor Allah'ın ayağını koyar diyor Ayeti kerimede de. Biz Allah'ın ayağı nasıldır bilemeyiz, bir şeye benzetemeyiz, biz benzetemeyiz. Allah ayağını koyuyor, cehennemin üzerine koyar ve cehennem diyor ki yeter ve başka hadis-i şerifte diyor ki 'cehennem küçülmeye başlar.'Ayağını koyunca daralır, büyümez! Daralır! Bir hadis-i şerifte diyor ki katlanır. Bunların üzerinde ayrı ayrı tefekkür etmek lazım aslında. Hani katlanması nasıl? Daralması lazım, nasıl? Ondan sonra böyle enteresan şeyler bunlar. Tabii ben böyle cehennem sohbeti çok yapmak istemem ama cehennem ile alakalı hadisi şerifler de farklı ibareler var. Birisinde diyor ki daralır, birisinde diyor ki katlanır. Katlanıyor yani böyle, yelpaze gibi perde perde. Öyle düşünün. Hani böyle açıyorsunuz akordeon gibi açılıyor. Perde düşünün, kapatıyorsunuz kaplanıyor.

Önceden şeyler vardı böyle ne o, albümler vardı. Hiç gördün mü Salim öyle bir albüm? Değil mi böyle akordeon gibi. Evet, böyle bir şey yani,

tefekkür edin. Cehennem de perde perde. Böyle katlanıyor. Bakıyorsun büyüyor böyle akordeon gibi sonra katlanıyor, perde perde düşünün onu. Her perdede ayrı bir cehennem ezası, cezası var. Perde perde devam ediyor. Bunun gibi. Allah muhafaza eylesin. Hatta bir hadis-i şerif, bu böyle biraz uzun, bunu buraya not olarak aldım. Hz. Peygamber buyuruyor: 'Cennet ve cehennem çekiştiler. Cehennem büyüklenenler ve zorbalar için seçildim dedi. Cennet de niçin bana sadece insanların zayıfları ve değersizleri sokuluyor, dedi. Allah cennete dedi ki sen benim rahmetimsin, kullarımdan dilediğime seninle rahmet ederim. Cehenneme de sen benim azabımsın, kullarımdan dilediğime seninle azâb ederim, ikinizden her biri de dolacaktır.' buyurdu. Yani ikisi de dolacak. Cennette dolacak cehennemde dolacak.'Cehenneme gelince o dolmayacak ve sonunda Allah ayağını onun üzerine koyacak da cehennem yeter yeter diyecek ve işte o zaman dolacak ve dürülüp(burda enteresan bakın) dürülüp birbirine sarılacak, iç içe geçecek yani dürülüp birbirine sarılacak yani dürüyorsunuz bir şeyi katlıyorsunuz öyle değil mi veyahut da yuvarlıyorsunuz, yani bir şeyi yuvarlıyorsunuz veya dürüyorsunuz, katlıyorsunuz.'Dürülüp birbirine sarılacak.' Allah u Teâlâ yarattıklarından hiç kimseye asla zulmetmez. Cennete gelince şüphesiz Allah onun için başka yaratıklar var edecektir. Demek ki cennet halkı içinde başka yaratıklar da var olacak. Cennet için! Bunu da ayrı bir not olarak bir kenara koyun.

'***Bizim nefsimiz de cehenneminin bir parçasıdır. Onun için cüzler daima küllün tabiatındandır.***'

Yani bizim üzerinde terbiye edilmemiş olan nefs-i emmaremiz, cehennemden bir parçadır. Öyle olunca parça bütüne gitmek ister aslına gitmek ister. Böyle olunca da normalde o emmare olan nefis asla ve asla hep fazlasını isteyecektir. Cehennemlik ameller işleyecektir.

'Nefsi öldürecek ayak da ancak Hakkın ayağıdır. Zaten nefsin yayını Hak'tan gayrı kim çekebilir?

O zaman bu nasıl ki cehennemi Cenab-ı Hak kendi lamekân noktasında ayağını basaraktan cehennemi daraltacaksa küçültecekse ve cehennemi daha az hani insan alır hale getirecekse bizim nefisle olan mücadelemizde de ancak Cenab-ı Hakk'ın yardımı,ihsanı, lütfû, ikramı olmadıkça biz de onda başarılı olamayız. O zaman biz ne yapacağız? Biz bu konuda Cenab-ı Hak'tan yardım isteyeceğiz. Tövbe edeceğiz, Allah'ı zikredeceğiz, nefisle mücadele edeceğiz ve muhakkak Nasuh tövbesi ile tövbe edip günahlarımıza tekrar dönmemeye söz vereceğiz. Eğer öyle olursak o zaman biz nefsimizin üzerine ayağımızı basmış olacağız.

'Yaya ancak doğru ok koyarlar (yay, okun yayı yani, ona ancak doğru ok koyarlar.) ***Bu yayın ters ve eğri okları da vardır. Ok gibi doğru ol da yaydan kurtul. Çünkü her doğru okun, yaydan fırlayacağına şüphe yok.'***

Yani siz yayın normalde sizin hayatınız olarak görün, oku da kendiniz olarak görün. Ok doğru olursa, ok doğru olursa, o zaman hedefine varır. Ok doğru olmazsa hedefine varmaz. Hedefine varmaz! Biz bir sufi topluluğuyuz. Bu sufi topluluğunda dosdoğru olabilmesi için kendi içerisinde kaideleri olmalı. Eğer o kaidelere uyulmazsa o zaman bu topluluk o eğitimi vermemiş ve bu topluluğun içerisindeki tabileri, tabiri caizse hedefine ulaşmamış olur. Eğri bir ok hedefine ulaşmayacaksa o zaman o eğri okun düzeltilmesi gerekir veyahut da bir avcı eğri oku yanına alır mı? Almaz ancak özel bir iş vardır, özel bir iş için eğri oku avcı yanında dolaştırır. Özel bir iş. Ok eğri, bir tarafı vurmak için değil. Ordan korkutmak için onu atar, ordaki av hayvanı korkar, asıl tezgâha düşer, vurulacağı yere gelir veya bir taraftan birisini ürkütür o eğri okla avcı. O doğru yolu bulsun diye! O yüzden nefiste terbiyenin, nefis terbiye etmenin en önemli okullarından birisi olan sufiliğin kendine göre ana esasları, kaideleri vardır. Sebep? Kendisine tâbi olanlar düzgün olsunlar diye. Eğer o düzgünlüğü yakalayamazsa o nefsi terbiye edemezse bir kimse Allah'a dostluk menziline ulaşamaz. Bizim düsturumuz bellidir. Bir kimse iman eder, Allah'a, peygamberine, meleklerine, kitaplarına, din gününe, hayra, şerre, kadere, iman edilmesi gereken bütün unsurlara iman eder. Farzları yerine getirir (hadisi kutsi) nafilelerle Allah'a yaklaşır Allah'ı sever. Bize düşen vazife budur. Biz kendimizi nefis terbiyesine koyacaksak muhakkak ve muhakkak farzları yerine getirip haramlardan uzak durma yolunda duracağız. Bizim olmazsa olmamız ne? Sonrası ne? Allah'ı sevmek. Bir kimse Allah'ı sevme yolunda olacak. Seven sevdiği kadar da korkar. Ben insanlara korkmayı öğretmem. Ben insanlara sevmeyi öğretirim. O kimse Allah'ı sevecek. Allah sevgisiyle yoğrulacak. O insan, cennete gidip cennette peygamberlerle velilerle, müminlerle beraber olmayı isteyecek. Cenneti bu manada isteyecek, sevecek cenneti ve o insan ölüm sonrasını düşünecek, imani çünkü mesele. Ölüm sonrasını düşünecek, ölümü düşünecek, ölümü tefekkür edecek. Anında ölebileceğini düşünecek, anında ölebileceğini düşünmeyen bir kimse her şeyi yapar. Allah muhafaza eylesin. O insanda ibadet sevgisi olacak. Ok doğru gidecek ya ibadet sevgisi olacak o kimsede. O kimse namazı sevecek, orucu sevecek, tesettürü sevecek. O kimse helal dairede yaşamayı sevecek. O kimse şatafatı, şatahatı, gösterişi sevmeyecek. O kimse haramları sevmeyecek, haramlara karşı kendinde bir iştah, haramlara karşı kendisinde bir istek olmayacak. O helal dairede duracak. Olmazsa olmaz ana ilkeler ve o kimse sıkıntıların karşısında Allah'a

yaslanacak, Allah'a dayanacak, Allah'a tevekkül edecek. Bela, musibet, sıkıntı, dert, gam, kasavet, baskı, varlık, yokluk, her ne gelirse başına Allah'a tevekkül edip Allah'a yaslanıp Allah'a dayanıp öyle mücadele edecek. Başına gelen olumsuzlukları Allah'ın bir cilvei rabbaniyesi olarak görecek. Sakin olacak! Sakin olacak ve bilecek ki Allah onun vekilidir.

Allah'a tevekkül edecek ve o kimse muhakkak ve muhakkak çok şedit bir şekilde nefsiyle mücadele edecek. Bunu hep defalarca söylüyorum. Bu böyle işte zatın birisi kırk yıl canı pekmez istemiş de o pekmez yememiş, nefsiyle mücadele etmiş! Ya otur canım kardeşim ya! Onu konuşmuyorum ben şimdi. O da neymiş de bunu ciddi ciddi söylüyor bana, o da hocam ben de nefsimle mücadele ediyorum, pekmez yemiyorum dedi. Gıybet ediyor musun dedim ben kaldı! Sen gıybeti bırak önce, sen önce dedikoduyu bırak, sen önce iftirayı bırak, sen önce yalanı bırak, sen önce dilinin haramlardan kurtul, sen önce gözünün haramlarından kurtul, sen önce elinin haramlardan kurtul, sen önce ayağının haramlarından kurtul, sen önce namazını kıl, sen önce orucunu tut, sen önce zekâtını dosdoğru ver. Sen önce kimsenin kalbini kırma. Kimseyi üzme, kimseye zulmetme. Pekmez yemiyormuş! Onu da kendince nefis muhasebesi ne o nefis mücadelesi ediyor. Ben bunları söyleyince telefonda kaldı hanımefendi! Söylediği şey çok hoşuma gitti sonradan. Hocam sizin yolunuz zormuş ya dedi. Bizim dedi hiç öyle değil dedi. Ha dedim, sen pekmez yemeden kurtulacağını düşünüyorsan söyleyecek lafım yok dedim. Allah muhafaza eylesin. Değil! Nefisle mücadele edecek o kimse. Bu olmazsa olmaz. Bizim yolumuzun düsturlarındandır. Dönemimizde, bakın sufiliğin ana ilkesidir bu, benim ana ilkelerimden birisidir. Her dönemin bozulması vardır. Bir şeyden bozulur insanlar.

Bakın ben Allah affetsin, yaptım diye söylemiyorum otuz yıldan beri hadis inkârcılığını, mezhep inkârcılığını hep gündemde tutuyorum. Diyordum ki eski arkadaşlar hatırlarlar. Bir gün gelecek Kuran'ı değiştirmeye çalışacaklar diyordum. Bakın çalışıyorlar şimdi. Kur'an ayetlerinin üzerinde çalışıyorlar, geçtiler hadisleri, mezhepleri geçtiler, Kur'an ayetlerinin üzerinde çalışmalar yapılıyor. Kuran'ın cihatla alakalı ayetlerinin üzerinde çalışmalar var, faizle alakalı ayetlerin üzerinde çalışmalar var, hukukla alakalı ayetlerin üzerinde çalışmalar var, evlilik hukuku ile alakalı ayetlerin üzerinde çalışmalar var! Bunlar saklı gizli değil bir de! Şu anda ilahiyatlardan hadis inkârcısı öğrenciler çıkıyor, imam hatiplerden hadis inkârcısı, mezhep inkarcısı çocuklar çıkıyor. İlahiyatlardan bildiğiniz hadis inkarcısı, bildiğiniz mezhep inkarcısı bildiğiniz ayet inkarcısı ilahiyatçılar çıkıyor bu ülkede! Bunlar dönemin hastalıkları. Koca koca fıkıh profesörleri enflasyon miktarı kadar faizin alınabileceğini söylüyorlar. Koskoca fıkıh profesörleri,

bu ülkede söylüyorlar, TOKİ'nin almış olduğu faizin faiz olmadığını söylüyorlar. TOKİ faiz alıyor ya bunun faiz olmadığını söylüyorlar. Devletin almış olduğu faizin faiz olmadığını söylüyorlar. Koca koca fıkıhçılar artık enflasyon miktarı kadar faizin alınabileceğine dair Türkiye'de fetva veriyorlar. Bunlar dönemin hastalıkları. Bunlar gündemin, dönemin hastalıkları.

Sufiler Kur'an ve sünnet mücadelesi verirler. Sufiler hak ve hakikat mücadelesi verirler. Sufilerin canları, başları, malları, nelerine zarar gelirse gelsin, sufiler Kur'an ve sünnetin mücadelesini verirler. Hak yolda yürürler, derilerinin yüzüleceğini bilseler bile! Hak yolda yürürler, darağaçlarında sallanılacağını bilseler bile! Hak yolda yürürler, hakkı söylerler. İstediğin hangi zulme maruz kalırsa kalsınlar. Bunu önemsemezler çünkü sufi ölmeden önce ölünüz sırrına kavuşmuştur. Bir sefer öleni siz bin sefer öldürseniz de onu öldürmemişsinizdir. O yüzden döneminde, kendi döneminde meydana gelen bu tip hastalıklarla mücadele eder. Olmazsa olmaz kaidesidir bu. Benim anladığım sufilik, bu ve sufiler bunu da kendilerine ölçü olarak Kuran'dan sünnetten ve ashabın düşünce ve davranış biçiminden kendilerine ölçü alırlar. Olmazsa olmazdır ve sufilerin olmazsa olmaz kaidesidir, dünya hayatının zevklerinden uzak dururlar. Bu sufiliğin olmazsa olmaz kaideleridir. girmeyin canınız istiyorsa yola, geri dönebilirsiniz burdan. Herkese sözüm açık. Ya, biz yapma, ben dünya hayatına, dünyaya bir daha gelecek değilim ya! Yiyeceğim, eğleneceğim, diyorsanız geri dönebilirsiniz. Sufilerin olmazsa olmazıdır, olmazsa olmazıdır.

Sufiler dönemin idarecilerinden yani bürokratlarından dönemin siyasetçilerinden uzak dururlar. Onlara yalakalık yapmazlar. Onlara yanaşmalık yapmazlar. Onların önünde el pençe durmazlar, düğme iliklemezler, onların önünde parende atmazlar. Başlarına ne gelecekse gelsin ama onlara doğruyu nasihat etmekten de geri durmazlar. Bu sufilerin olmazsa olmazlarıdır. Onlara nasihat etmeye devam ederler ama dönemin o mülki amirleri diye tabir edilen, dönemin padişahı, dönemin kadısı, dönemin valisi, dönemin belediye başkanı, dönemin milletvekili, sufiler gidip onlara yalakalık yapmazlar. Sufiler gidip onlara yanaşmalık yapmazlar, sufiler gidip onların önünde el pençe durmazlar, parende atmazlar. Bunlar sufiliğin genel kaideleridir. Hani ben bazen derim ya biz ilk sufilerin yolundan gideceğiz diye, bizim genel kaidelerimizdir bunlar. Sonradan yanıldım demek yok, açık her şey. Sufiler gidip zenginlere yalakalık yapmazlar. Olmazsa olmazımız. Zenginlere yalakalık, onların önünde takla atmazlar. O zengin diye onu başka bir başköşeye oturtmazlar. Yaparlarsa dinlerinin yarısı gider, imanlarının. Sufiler bunu yapmazlar. Olmazsa olmazdır bunlar. Şöhretten uzak durma; sufiler şöhretten uzak dururlar. Etraflarına insan toplamaya çalışmazlar. Çok

derviş olsun, sufilerin böyle dertleri yoktur. Kaliteli derviş olsun, sufilerin derdi budur. O yüzden topluma nasihat ederler, herkese nasihat ederler amma velâkin kendilerine adam toplamazlar, kendilerine insan toplamazlar. Bu en büyük hastalıklardan birisidir. Bizim şu kadar müridimiz var! Alkışladık seni. Sufiler hak ve hakikati tebliğ edip yaşarlar. Çünkü ok doğru olacak ki menziline varsın, yamulmayacak yani! Çevrelerindeki insanlara kendi üzerlerinden olağanüstü bir keramet zuhur ederse onu Allah'tan bilirler. Kendi nefislerini orta yere koymazlar. Kendilerini ne yaparlar, bu noktada hiçliğe atıp 'la faili illallah' Allah'tan başka fail yoktur deyip, geri çekerler kendilerini. Allah, bu benim kendimce, dosdoğru, okun dosdoğru olmasını gerektiren unsurlar, ölçüler. Haklarınızı helal edin. Biraz uzadı bu akşam sohbet ama konuyu da böyle bölmek istemedim. O yüzden sürç-i lisan ettiysek affola. El- Fatiha maassalavat. Âmin... Geceniz hayrolsun.

https://youtu.be/lX7YpcKigEc

MESNEVİ-İ ŞERİF 1386-1396. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak her nefesinizi hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele edenlerden eylesin. Batılı batıl bilip bâtıla karşı cihad edenlerden eylesin. Rabbim cümlemizi heva ve hevesine uymayan, Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışan, Kur'an ve sünneti seniyyeyi yaşayan ve yaşatan kullarından eylesin inşallah. Kaldığımız yerden Mesnevi okumalarına devam ediyoruz. Malum tavşan aslanı mağlup etmişti. Aldı aslana tuzak kurdu ve aslanı kuyunun içerisine tabiri caizse gömdü. Tavşan neydi? Akil, kamil aklı simgeliyordu. Aslan da heva ve hevesine uymuş, nefsine uymuş bir kimseyi, yani nefs-i emmareyi simgeliyordu ve bunu öldürdükten sonra tavşanın etrafındaki diğer tavşanlar ve hayvanlar onun etrafında toplandılar. Ondan hikmetli sözler dinliyorlardı ve o en son geçen hafta 'ok gibi doğru ol da yaydan kurtul çünkü her doğru okun yaydan fırlayacağına şüphe yok' diye nasihatlerine devam ediyordu. Aynı şekilde tavşan etrafına olan nasihatlerine yine devam ediyor. Diyor ki:

"Dış savaşından kurtulunca iç savaşına yüz tuttum."

Yani o akil, o kâmil kimsenin yolunu söylüyor. Diyor ki dış savaştan kurtulunca iç savaşa yüz tuttum.

"Biz şimdi küçük muharebeden döndük; Peygamberle beraber büyük muharebedeyiz."

Demek ki o büyük muharebe dediği nefsiyle mücadele eden hani o hadis-i şerifte atıfta bulunduğu, geçen hafta derste bahsetmiştik. Neydi? Nefisle

olan mücadele dışarıdaki mücadeleden daha büyük. O nefisle olan mücadeleyi bir kimse halledemezse, nefsi ile olan mücadeleyi bitiremezse, dışardaki onun bahadırlığının dışarıdaki savaşçılığının bir anlamı kalmıyor. Çünkü hani pehlivan odur ki öfkesini yener diyor hadis-i şerifte. Demek ki eğer sen öfkeni yenemiyorsan yerli yersiz öfkeleniyorsan o zaman senin pehlivanlığının bir anlamı yok yani sen öfkeni yenenlerden olacaksın. Sen heva ve hevesine uyanlardan olmayacaksın. Nefsine uyanlardan olmayacaksın. Nefisle mücadelede de ne dediydik; siyasi bölümü var, ekonomik tarafı var. Biz nefisle olan mücadeleyi bugün işte kırk yıl pekmez yeme demiş ona, ne o, kırk yıl canı pekmez istemiş o kırk yıl pekmez yememiş, nefsi ile mücadele etmiş. Bu evet var, bunu inkâr etmek mümkün değil ama bu o değil şimdi artık. Bunun politik boyutu var nefisle mücadelenin, bunun ekonomik boyutu var nefiste mücadelenin, bunun şöhretle alakalı boyutu var nefiste mücadelenin.

O yüzden şu anda dünya insanlığının en büyük handikapı bu. Bu nefisle mücadelesini bitirememiş insanların bir makama gelmeleri, bir mevkiye gelmeleri, belli bir yeri işgal etmeleri, gerçekten Ümmeti Muhammed için büyük problem, büyük sıkıntı. Bu nefisle mücadelede belli bir yere gelemeyen insanlar, bir makama geldiklerinde ülkeyi de perişan ediyorlar, Müslümanları da perişan ediyorlar, dünyayı da perişan ediyorlar. Sebep? Nefisle olan mücadeleleri hallolmamış. Ekonomik boyutta hallolmamış, dünyaya tapıyor o kimse, paraya tapıyor. Ekonomik olarak eğer onu halledemedi ise ekonomik meselelerde nefsine uyup sadece kendi cebini ve etrafındakilerin cebini düşünerekten bir ay içerisinde ülkenin yüzde seksen parasını iç ediyorlar. Dolar bir ay önce on liraydı, bir ay sonra on sekiz lira oldu, sonra bir günde tekrar on liraya düştü. Bir kimse nefiste mücadelesini halledemediyse iki şak şaka kurban gidiyor. Onu bir yere getiriyorlar iki şakşakı duyunca ülkeyi satıyor, memleketi satıyor, ümmeti satıyor, kendi içindeki topluluğu satıyor. O bir makama gelince nereden geldiydin sen? Sufi bir topluluktan geldiydin. Hiç kimseyi tanımıyor orda. Bir makama geldi çünkü. Bir makama gelinceye kadar cami cami dolaşıyorlar. Bir sabah namazı Ulu Cami'de, bir sabah namazı Emir Sultan'da, bir sabah namazı nerde millet sabah namazına geliyor, filanca yerde, orda görülecek! Bizde eski, ben İzmir Bayındırlıyım, eski bir siyasetçi vardı bizde. Yani pavyonda pavyonu kapatır, sabah namazını Hacı Sinan Camii'ne ve Hacı Mehmet Camii'ne, sabah namazına oraya gelirdi. Pavyonu kapatıp gelirdi ama bu nefisle mücadelesi bitmediyse bir kimse siz onu hangi makama getirirseniz getirin. O nefs-i emmaresine kul köle olmuş, nefs-i emmaresinin emrinde olan insandan korktuğum ve çektiğim kadar hiçbir şeyden korkmam ve hiçbir şeyden çekmemişimdir.

O yüzden insanların sakalı, tarikatı, cemaati sizin gözünüzü bürümesin. Kur'an-ı Kerim okuması, namazda bulunması sizi aldatmasın. Müslümanların kandırıldığı yerler, aldatıldığı yerler. Şeyhmiş! Allah mübarek etsin ya! Yaptığına bakın. Yaptığına bakın! Bir insanın muamelesine bakın. Ne yapıyor ona bakın. Ümmeti Muhammed'in en büyük sıkıntısı bu. Muamelesine bakmıyor. Neymiş? İşte filanca yerde şöyle bir şeyh efendiymiş! Dervişleri kendi işinde çalıştırıyor mu? Çalıştırıyor. Ücretini veriyor mu? Vermiyor. At kenara. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetinde öyle bir şey yok. O nefs-i emmaresinden. Ne şeyhi! Dervişlerden para topluyor mu? Topluyor. Dervişlerden para topluyor mu? Topluyor. Ne şeyhi kardeşim ya, paranın kölesi olmuş o, paranın kölesi olmuş! Ne şeyhi ya! İşte şeyhin bütün aile efratlarına dağıtıyor. Çoluğuna, çocuğuna, eşine, kardeşlerine, hizmet etmek farzdır. Nerden çıkardın kardeşim sen bunu ya! Bunlar nefs-i emaresine köle olmuş ehl-i sufiyi ilgilendiren konular bakın bunlar. Ehli sufiyi ilgilendiren! Aldanmayın! Sosyal medyada nefis terbiyesi lazım, sosyal medyada! Ailede nefis terbiyesi lazım. Çalışıyor, nefis terbiyesi lazım işyerinde. Tüccar, nefis terbiyesi lazım o kimseye. Siyasetçi, nefis terbiyesi lazım. Bürokrat, nefis terbiyesi lazım o insana. O insan o nefis terbiyesini yapmadıysa başaramadı ise beceremedi ise sadece kendini yakmakla kalmaz. Hz. Mevlana Celaleddinî Rumi hazretlerinin sözüne göre o âlemi ateşe verir diyor. Edepsiz âlemi ateşe verir diyor. Neden? O çünkü nefis terbiyesi yapmadı, yaşamadı. Sufiler için nefis terbiyesi o yüzden çok önemli. Müslüman için nefis terbiyesi kadar önemli bir şey yok. Nefsini terbiye etmiyor ise o kimse, o yolda değil ise, yok, kurtulamaz, Allah muhafaza eylesin! O yüzden diyor ki tavşan, biz küçük muharebeden döndük. Tebük Savaşı ile alakalı ya bu, küçük muharebeden döndük. Neye? İç savaş yani içini tenvir etme, içini düzeltme, nefsinle mücadele etme. Hani zaman zaman zor gibi geliyor ya diyorum ki içinizden dahi kötülük düşünmeyin. İçinizden birisine kötülük düşünmeyin. Nefsinizi terbiye edin ve bu diyor ki peygamber ile beraber büyük muharebedeyiz.

Demek ki nefsiyle mücadele ederse o kimse peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile beraber, eğer o Peygamber sallallahü ve sellem ile beraber olacaksa nefsiyle mücadele edecek. Eğer nefsiyle mücadele etmiyorsa o Peygamber sallallahü ve sellem ile beraber değil çünkü onun meşhur hadisleri: 'Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.'Güzel ahlak ne? Nefis terbiyesi. Nefsini terbiye edeceksin. Çok zikrettin, nefsini terbiye etmedin, olmadı. Hem çok zikredeceksin hem nefsini terbiye edeceksin.

"Allah'tan denizleri yaran bir kuvvet isterim ki bu Kaf dağını iğne ile yerinden koparıp atayım."

Tavşan diyor 'Allah'tan denizleri yaran bir kuvvet isterim.' Demek ki kuvvet isteyeceğimiz yer neresi? Allah Celle Celalühu. Gücü elinde bulunduran, kuvveti elinde bulunduran, yarattığı varlık alemi, mukavemeti elinde bulunduran Allah. Biz güç isteyeceksek Allah'tan yardım dileriz. Nefsimizle olan mücadelede de Allah'tan yardım dileriz. Allah'ın yardımı olmaksızın bir insanın bir şeyde başarılı olması mümkün değildir. Muhakkak ki Cenabı Hak yardım edecek. Allah kime yardım eder? Mücadele eden çalışan gayret edenlere yardım eder. Kim çalışıyorsa gayret ediyorsa çalıştığının gayret ettiğinin Allah karşılığını verir. Sen çalış, gayret et, Cenab-ı Hak sana karşılığını verir. Sen mücadele et, Cenab-ı Hak senin karşılığını verir. Gücü de Allah'tan iste. Allah'a dua et. Allah'a yalvar. Hani deriz ya:'La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve ala külli şey'in kadir' diye, Allah'a yalvarırız. Ne deriz?'La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh', yani deriz ki:'Allah'tan başka ilah yok, onun bir şeriki de yok. 'Lehül mülkü ve lehül hamdü', mülk onun, hamd da ona.'Ve hüve ala külli şeyin kadir', o küllü şeye kadirdir. Her şeye kudret yetiren odur. Bunu hani böyle kim yüz sefer bunu söylerse diye hadisi şerifler var ya, demek ki güç kime aitmiş? Kuvvet kudret kime aitmiş? Şeriki ve naziri olmayan, benzeri olmayan, ortağı olmayan Allah'a aitmiş. Biz Allah'tan güç isteriz, Allah'tan kuvvet isteriz. Bizim güç ve kuvvet isteyeceğimiz yegane, tek merci Allah'tır.. Tavşan da onlara diyor ki: "Ben Allah'tan güç kuvvet isterim. İğneyle Kafdağı yerinden koparılır mı? Yok.

Kaf dağı malum nedir? Mecazdır. İğne de mecazdır burda. İşte insanın nefsi ile mücadele etmesi iğne ile Kaf dağını devirmek gibi bir şeydir. Dünyanın en zor işidir ve senin bu zor işi halledebilmen için Allah'tan gayret, kuvvet istemen lazım. Allah'tan yardım istemen lazım. Çünkü gerçekten nice babayiğit insanlar bu nefis mücadelesinde yıkılır gider. Hani değişik hadisi şeriflerden cem edeyim ben. Hani ümmeti üç şey helak eder. Para, ondan sonra, şan, şöhret, haram kadın veya kadın der orda da bu normalde helal para insanı perişan etmez. Para bir taraftan iyidir. Dünya hani Hz. Pir'in dediği gibi bizi diyor dünya, dünyayı sevmek bize diyor haram kılındı, yoksa diyor kumaş alıp satmak, ölçüp biçmek, bize haram kılınmadı. Dünyayı sevmek haram kılındı. Başka bir hadisi şerifte de: 'Bana dünyanızdan üç şey sevdirildi. Gözümün nuru da namazdır ama birisine? Güzel koku birisi de kadın. Demek ki kadın bir tarafta bakın bana dünyanızdan sevdirilen şey bir tarafta diyor ki ümmetimi helak eden şey. Bu ne oluyor? Kadın helal dairede o zaman sevdirilen bir şey ama haram olursa yani fuhuş girerse işin içerisine, bu ümmeti helak ediyor. Bir taraftan parasız bir kimsenin cihat etmesi dahi mümkün değil. Hepsi de ticaret yaptı bütün peygamberler,

sahabeler, ticaret yaptılar ve cihattan para kazandılar ve ticaretten para kazandılar. Demek ki Hz. Pir'in yine geçmiş derslerden örnek çıkarırsak demek ki helalinden kazanmak, para kazanmak ve onu helal dairede çoluğuna çocuğuna yedirmen, içirmen, Allah yolunda harcamandan daha büyük bir mükafatlı bir iş yok ama ne var burda? Haram sıkıntılı. Haram para, haramdan kazanmak yok. Sufilik, sufiler bunun üzerinde çok titiz dururlar. Haram kazanca hayır. Rüşvetti, yolsuzluktu, çalmaydı, çırpmaydı, hırsızlıktı, dolandırıcılıktı, üçkağıtçılıktı... Bunlar yok.

Sufiler buna dikkat ederler. Haram para kazanmamaya, kazançlarına haram katmamaya çalışırlar. Öbürkü ne? Fuhuş! Fuhuştan uzak dururlar. Bütün kadınlar senin mi kardeşim ya, ne bakıyorsun öküz gibi ortalığa, ne sarkıyorsun? Senin annen yok mu? Senin bacın yok mu? Senin kız kardeşin yok mu? Senin torunun yok mu? Git evlen, evlenmeyi yasaklayan mı var! Git evlen, ne fuhuşa saldırıyorsun? Ne iş istemeye gelen kadına saldıracağım diye uğraşıyorsun? Ne naçar kalmış kadına kıza saldıracağım diye uğraşıyorsun? Ne muhtaç olan insanlara sahip olacağım diye uğraşıyorsun? Yapma! Bu insanı helak eder. Şan, şöhret, zaten malum, Allah muhafaza eylesin. Bakın, bunlar nefisle mücadelede dikkat edilmesi gereken şeyler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefisle mücadele Hz.Pir'in deyimiyle Kaf dağını iğne ile yerinden oynatmak kadar zor. Allah'tan güç isteriz, kuvvet isteriz. O yüzden Fatiha'da deriz ya, bizi in'am ettiğin, ihsan ettiğin kullarınla beraber eyle. Amin!

"Şunu bil ki safları bozup dağıtan aslanla savaşmak kolaydır. Asıl aslan nefsini mağlup edendir."

Bir kimse dışarda gavur, biliyoruz biz onun gavurun gavurluğunu. Müşrik, müşriğin müşriklini biliyoruz. Münafık, münafığın münafıklığını biliyoruz. Dışarda koğucu, laf getirici götürücü, gıybetçi, bunları biliyoruz biz. Bunlar safları dağıtır mı? Evet. Safları dağıtan şeyler bunlardır. Birisi bir fitne çıkarır, fitne ortalığı dağıtır gider. Kimi dağıtır? Nefsine uyanları dağıtır. Kafir kimi dağıtır? Nefsine uyanları dağıtır. Müşrik kimi dağıtır? Nefsine uyanların saflarını dağıtır. Kimi dağıtır? Münafık. Münafık kimi dağıtır? Nefsine uyanların saflarını dağıtır. Sen nefsine uymazsan, Kur'an sünnete sımsıkı yapışırsan, kafiri de müşriğide münafığı da fasığı da heva heves tapınıcısı da kim olursa olsun, senin yerini ırgalamaz hiç ama senin nefsine uyduysan, sen heva hevesine uyduysan, biri senin gelip sana kulağına bir şey fısıldaması sana yeter. Kulağına bir şey fısıldar senin, tamam biter senin eşin. Sebep? Sen nefsine, nefs-i emmarene zebun olmuşsun. Gelir senin kulağına der ki filanca böyleymiş haberin var mı? A yok haberim! Aaa, öylemiymiş, öyleymiş. Tamam bitti! Hayır canım kardeşim, biz onu

sevdiğimiz kardeşimizdir. Kur'an, sünnete sımsıkı yapışır, düpdüzgün insandır. Sana bunu kim söylediyse yalan söylemiş. Bunu demiyorsan, o gıybetçiyi susturmuyorsan sen de nefsine uydun. Kulağını şeytana dayadın yani kalbini şeytana dayadın yasladın, Allah'a değil. O zaman o işte dışarıdaki aslan safları dağıtıyor ama o dışarıdaki aslan safları dağıtırken sen nefsine uyduğundan dolayı sen onun sözüne kulak verdin. Nefsine uymamış olsaydın onun sözüne kulak vermeyecektin. Nefsine uymamış olsaydın, kâfirin sözüne kulak vermeyecektin. Nefsine uyuduğun için gittin kafire itaat ettin, nefsine uyduğun için gittin sen münafığa itaat ettin. Nefsine uyduğun için gittin müşrike itaat ettin. Sen nefsine uyduğun için haram mı helal mi bakmadın, gittin nefsine hevana hevesine itaat ettin. Kur'an ve sünnete değil. Nefsine düşkün olduğun için, Kur'an ve sünnet ölçüsünde durmadın. E bilmiyordun, git öğren. Başında alim mi yoktu şeyhin mi yoktu soracağım bir kimse mi yoktu? Vardı. Ne gidip öğrenmedin? Ne gidip sormadın? Nefsine tatlı geldi çünkü nefsine hoş geldi, nefisle mücadele etmek zor geldi. E duyduklarını anlatman sana haram olarak yeter. Kim dedi? Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi. Yani sana yalan olarak yeter diyor ya, yalanda haram. Sen ne duyduğuna baktın? Nefsine uydun. Gözünle gördün mü? Hayır. Gördün mü gözünle diyorum ben, soruyorum, bazen geliyorlar bana bir şey danışmak için, gördün mü gözünle? Hayır. Kulağınla duydun mu? Hayır, e görmedin, duymadın, kim söyledi? Bir arkadaşım söyledi. E dedim onun söylediğiyle mi hareket ediyorsun? O haram, bu yalan! Yok, öyle değil. Nefsine uymuş çünkü. Bakın ümmetin başına ne geliyorsa nefsine uymaktan geliyor, hırstan geliyor, hevadan geliyor, dünya hırsından geliyor. Allah muhafaza eylesin. İşte kim nefsine uymazsa asıl aslan o, nefsine uymayan, nefsini terbiye eden, aklını kemale erdiren kimse, asıl aslan. Allah bizi onlardan eylesin.

'Bunun hakkında sen bir hikâye dinle de sözümden hisse al.'(Bu konu başlığı.) ***Rum Kayseri elçisinin Emire'l müminin Ömer'e- Allah ondan razı olsun- gelip Ömer'in kerametini görmesi. (***Konu başlığımız bu. 1390'dan devam ediyoruz.) ***Rum Kayseri'nden Medine'de Ömer'e, uzak çölleri aşarak bir elçi geldi. Medine halkına*** (buralara dikkat edin, bakın buralara dikkat edin. Kimseye hiçbir şekilde bir atıfta bulunmak değil, Mesnevi okuyoruz burda.) ***Medine halkına: 'Halifenin köşkü nerededir ki atımı eşyamı oraya çekeyim' dedi. Halk dedi ki: 'Onun köşkü yok. Ömer'in köşkü ancak aydın canıdır. Gerçi emir diye adı sanı duyulmuşsa da onun yoksullar gibi ancak bir kulübeciği var."***

Evet! Ben şimdi size Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri nasıl bir devlet reisiydi? Hz. Ömer zamanında Mısır fethedildi. Hz. Ömer Radıyallahu

Anh hazretleri zamanında Yemen fethedildi. Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri zamanında İran'a kadar fethedildi. Anadolu'nun Diyarbakır filan oraları fethedildi. Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri zamanında oldu bu, yani kocaman bir ülkenin yönetimindeydi Hz. Ömer efendimiz. Mısır'dan Şam'a kadar, Şamdan Yemen'e kadar ve aynı zamanda da şimdi küçücük, küçücük, küçücük, küçücük Arap Emirlikleri kurdular ya İngiliz soytarıları, hani Arap emirlikleri var, oralar da dahil bunun içine. Kocaman bir bugünkü dilde imparatorluk diyelim, böyle bir devlet kuruldu, devlet zengin mi? Evet. Adalet, çatır çatır. Hukuk, on numara. Hani Ömer Efendimizin bir sözü var ya, diyor diclenin kenarında bir kuzuyu kurt kapsa hesabını Ömer'den sorarlar. O Ömer. Hani Mısır'a tayin ettiği bir vali kendisine bir bina yaptırmış da kapısına bir tane de nöbetçi koymuş ya ondan randevu alınıyor. Bir tane de bekçi koymuşlar önüne, kapısı kapalı. Mektup yazıyor orayı senin başına yıkarım diye, önündeki nöbetçiyi de kaldıracaksın. Gelir orayı senin başına yıkarım diyen Ömer. Hani yine Mısır'a vali atıyor ya Mısır'a mı Yemen'e mi şimdi karıştırmayalım, o vali görevi son bulunca Medine-i Münevvere'ye geliyor. Medine-i Münevvere gelince a bakıyor bu zenginleşmiş, bildiğiniz para pul sahibi olmuş. Diyor seni vali gönderirken neyin vardı? Bir deven vardı, bir de şuyun vardı. Evet, bunlar ne diyor. Ben kazandım! Beytü'l mala vereceksin bu malların hepsini de diyor, bunlar. Beytü'lmalın halkı diyor. Bakın o Ömer.

Böyle neden şimdi dört halife dönemini öğretmiyorlar hiç? Neden bunlar örneklenmiyor Ümmeti Muhammed'e? Siz hurma ağacının dibinde yatan bir devlet başkanı tanıyor musunuz? Siz teftişe gittiğinde bir valisini vali önüne bal şerbeti ile bal şerbeti ile buğday ekmeği getirmiş, önüne koymuş Hz. Ömer efendimizin. Demiş gel buraya gel! Koşmuş vali gelmiş. Buyur demiş ya Emire'l Müminin. Senin demiş en fakirin bu bal şerbeti ile buğday ekmeğini yiyor mu? Hayır ya Emire'l müminin demiş, hayır. En fakirinin yediğini yemeyen, içtiğini içmeyen, giydiğini giymeyen bir devlet başkanı veya vali yalancının tekidir demiş. Kaldır bunu. Bu demiş yalancının tekidir, kaldırın bunu. Size din olarak bunları öğretmezler. Size din olarak namazı nasıl kılacağınızı, sakalınızın altını nasıl avuçlayacağınızı böyle su değsin diye, yüzüğünüzün altına su değdirmek için böyle parmağınızı koparırcasına nasıl yüzüğünüzün altına su değdireceğinizi, yok elleriniz kulak memesinin önüne mi değecekti, ardına mı değecekti ortasına mı değecekti onu hesaplayacaksınız. Gez, göz arpacık. Din olarak bunları öğretiyorlar topluma. Din olarak bunları öğretiyorlar. Bir devlet başkanının nasıl olacağını öğretmiyorlar. Hz. Ömer bu, bakın Hz. Ömer(r.a)! Başkası değil ve Rum Kayseri, Rum Kayseri ne demek biliyor musunuz? Orda vali veyahut

da orda bir devlet görevlisi, bulunduğu yerde vali veya bir devlet görevlisi. O geliyor. Hani yine meşhur ya, Mısır fethedilmiş, Hz. Ömer(r.a) hazretleri Mısır'a gidiyor. Yanında hizmetine bakan bir kimse var, deveye sırayla biniyorlar. Yaklaşınca hizmetkarı diyor ki ya Emire'l Müminin! Devenin üzerinde sen olsan diyor ben fedakarlık edeyim, feragat edeyim. Yok diyor. Sıra kiminse o binecek. Devenin üzerinde hizmetkarı kendisi devenin çilbirini tutmuş çekiyor. Mısır halkı da bunu tanımıyor ya, oraya Mısır'ı fetheden Amr bin As da mektup yazmış.

Hani halk sizi bekliyor. Bir de yalvarırcasına demiş yani muhakkak devenin üzerinde siz bulunun. Düştüğü derde bak! Sıra kölede tabiri caizse, o devenin üstünde Hz. Ömer efendimiz devenin çilbiri elinde. O da bakın, dikkat edin, kendisine hizmet edenle Emire'l Müminin arasında kıyafet farkı yok! Kıyafet farkı yok ve Mısır halkı Ömer diye devenin başındaki, devenin başındaki Ömer'in hizmetçisine Ömer diye yönleniyor ama o öyle Ömer işte Öyle Ömer! Nil geri akıyormuş gibi görünürmüş Kıptilere her sene. Vali mektup yazıyor ya diyor ki ya Emire'l Müminin, burada Kıptilerin bir inancı var. Nil diyor bunların o gününde geriye aktığı düşünülüyor yani Nil geriye akıyor diye, onlar öyle görüyorlar. Bir mektup yazıyor: 'Ey Nil! Ben ümmetin Emire'l Müminin'i fakir Ömer. Bu mektub sana geldiğinde ya dosdoğru akarsın ya da ebediyyen kurursun.' Mektub geliyor valiye, vali okuyor mektubu, götürüp Nil'e atıyor. O gün geliyor, Kıptiler toplanıyorlar. Nil'de bir sıkıntı yok. Nil dosdoğru akıyor. Öyle Ömer. Tevazuya bak! Yağmur duasına çıkıyor, yanında Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin amcası Abbas var, amcası Abbas'la çok samimiler. Taa Mekke'den itibaren. Hz.Ömer efendimiz Mekke Devleti'nde, müşrik devletinde, bugünkü Dışişleri Bakanı, entellektüel bir kimse yani. Müşrik Kureyş Devleti'nin dış işleri bakanı. Abbas da diyor ki sen diyor peygamberin amcasısın. Sen diyor dua et. Ona dua ettiriyor. Bu kadar da tevazu sahibi bir kimse Hz. Ömer ve nerde yaşıyormuş? Köşkü yokmuş. Bir evi varmış, aynı evde yaşıyormuş. Evi değişmemiş. Bakın evi değiştirmemiş. Evi lüks olmamış, evi saraya dönmemiş, evi saraya dönmemiş! O yine fukara bir şekilde yaşıyor. Bakın yine fukara bir şekilde yaşıyor. Gerçi emir diye adı sanı duyulmuşsa da onun yoksullar gibi ancak bir kulübeciği var, kulübesi var.

"Kardeş, onun köşkünü nasıl görebilirsin? Gönül gözünde kıl bitmiş!"

Gönül gözünde kıl bitmiş! O zaman onun köşkünü nasıl göreceksin? Gönül gözündeki kılları temizleyeceksin. Burdaki kıldan murat nedir, benim anladığım kibirdir, enaniyettir, insanda kibir olursa enaniyet olursa, bencillik olursa benlik olursa o kimsenin gönül gözü açılmaz. O hakikati göremez, o hakikati duyamaz. Kibiri olan bir kimse asla ne hakikati görebilir

ne de hakikati duyabilir. Asıl kibir nedir? Asıl kibir hakkı kabul etmemektir. Hakkı kabul etmemek ne demektir? Kur'an ve sünneti kabul etmemektir. Kur'an ve sünnete tabi olmamaktır. Bu kibrin en alası, dik alası ve en büyüğüdür. Bir meselede Kuran'ın ve sünnetin hükmü var iken o hükme karşı hareket ediyorsan ve onu doğru olarak görüyorsan heva hevesi asıl kibir budur. Bir kimse size Kur'an ve sünnetin emri bu dediği halde onu kabullenmiyorsa bir kimse onda kibir vardır ve onun gönül gözü asla açılmaz, onun gönül kulağı asla duymaz. O bakar körlerden olur. O duyan sağırlardan olur. Onlar hani 'gözleri vardır görmezler' dediği ayeti kerime odur. Onun 'kulakları vardır işitmezler' dediği ayet-i kerimedeki odur. Sebep? Çünkü o kimsede kibir var. Hakkı kabul etmiyor. Oysa hadisi şerifte Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri 'gönlünde zerrece kibir bulunan asla cennete giremez' buyurdu. Tabi normalde bu uzun bir hadisi şerif de bu konuda hadis-i kutsi de var: "Gönlünde zerrece kibir bulunan cennet'in 40.000 yıllık mesafeden dahi kokusunu alamaz' diye. Yani o kimse bırakın cennete girmeyi, cennetin kokusunu dahi alamayacak. Gönlünde zerrece kibir var ise! Kibrin en büyüğü nedir? Hakkı kabul etmemek. Kibrin en büyüğü, Kuran'ı kabul etmemek, hükümlerini ayetlerini, kibrin en büyüğü hadisi şerifleri reddetmek, hadisi şerifleri görmemezlikten gelmek. Şimdi hadisi şerifleri komple reddediyorlar ya. Kibrin büyüğü, hadisleri inkâr edenler, kibirli insanlar. Mezhepleri inkâr edenler, kibirli insanlar. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini böyle çok özür dilerim hani böyle şahsiyetini, kimliğini, kişiliğini, peygamberliğini küçük görmeye çalışanlar, küçültenler, sıradanlaştırmaya çalışanlar, kibirlilerin en büyükleri.

Bunların kitapları okunmaz. Bunların sohbetleri dinlenilmez. Bunlara nasihat edilir sadece, tebliğ edilir. Eğer o tebliğ edildiğinde, nasihat edildiğinde geri döner tövbe eder geri dönerlerse ne ala ama tebliğ ettiğin halde onlara söylediğin halde anlattığın halde geri dönmüyorlarsa bunlarla sohbet edilmez, bunlarla konuşulmaz. Çünkü o kibir bulaşıcı bir hastalıktır. Ona ancak kibirlenirsin. O Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini sıradanlaştırdı ya sen onu göm. Lafınla göm, hareketinle göm. Sen insan mısın de çık. Sebep? Çünkü o kibirli. Kibirlenene kibirlen. Bir kimse kibirlendi ya ona kibirlen. Bu cihat. Kibirlenene kibirlenmek cihattır. O kendini büyük görüyor çünkü sen ona Kur'an ve sünneti tebliğ ediyorsun. O kendini ulaşılmaz görüyor. Sen ona Kur'an sünnet tebliğ ediyorsun yine o hala da aynı noktada duruyor. Kilon kaç para senin de. Bu kadar! Ederin ne de, çık işin içinden. Ümmeti Muhammed kibirlenene kibirlenmediğinden dolayı kibirlenenler kendilerini yarı Tanrı görüyorlar. Ümmeti Muhammed zengini görüyor, zenginin kibrine seslenmiyor. Zengin ya o, işim düşer diye

düşünüyor, imanının yarısı gidiyor. Makam sahibini görüyor, makam sahibini görünce makam sahibinin kibrini çekiyor, imanının yarısı gidiyor. Bürokratı görüyor, siyasetçiyi görüyor, zengini görüyor işte onu görüyor, bunu görüyor, onların kibirliliklerini görüyor, kibirliliklerini gördükleri halde onlara doğruyu nasihat etmiyor. Kur'an sünneti nasihat etmiyor. Onların etrafında yalakalık yapacağız diye uğraşıyorlar. Dinlerini kaybediyorlar, şereflerini kaybediyorlar, haysiyetlerini kaybediyorlar. Ümmeti Muhammed denizin üstündeki köpük misali hiçbir kıymeti harbiyesi kalmıyor. Ümmeti Muhammed'den kaynaklanıyor. Bırak kardeşim, kibirlendiyse kendi kibrinde boğulsun. Kendi kibrinde boğulsun. Bir kimse dini hakir görüyorsa dindarları hakir görüyorsa müminleri hakir görüyorsa sufileri hakir görüyorsa sünneti hakir görüyorsa bırak kibrinde boğulsun ya! Ne onun etrafında ümmeti Muhammed pervane dönüyor ki! Ne onu bir şey zannediyor ki! Cehennemliğin teki tövbe etmezse, cehennemliğin teki. Ama yok, ümmette bu bilinç yok. Ümmet böyle bir tuhaf.

Adam yıllardır dine sövmüş, hakaret etmiş. Dindarlara sövmüş, hakaret etmiş, ölünce getiriyorlar musallaya. Adam bangır bangır bağırmış sağlığında benim cenazemi camiye götürmeyin diye gene camiye getiriyorlar. Orda millet de namazını kılıyor. Ümmet ordan dönse yürüse, kılmasa namazını, birbirlerine söylese bu adam camiye karşıydı, cemaate karşıydı. Müslümanlara karşıydı, müminlere karşıydı, başörtüsüne karşıydı, sakala sarığa karşıydı, alay etti, Müslümanlarla, Kur'anla alay etti, sünneti seniyye ile alay etti, bu böyle bir kimse kılınmaz cenaze namazı, tövbe ettiğini gördün duydun mu? Hayır. Tövbe etti mi? Hayır. Kılınmaz cenaze namazı! Orda varsa Müslümanın birisi Müslümanlar da yürüse gitse, oğlu, kızı, damadı, bilmemnesi siyah gözlükleri takmışlar caminin dışında, nasıl olsa orda namaz kılacak olan saf Müslümanlar hazır. Hazır! Adam kibir deryasında yüzmüş sağlığı boyunca, camiden içeri adım atmamış! Soruyorum camide gören var mı bunu? Yok. Cemaatten gören var mı? Yok. Namaz kıldığına şahit edecek olan bir kimse var mı burada? Yok. Müslüman olduğuna şehadet edecek bir kimse var mı? Yok ama herkes namazını kılıyor. Kibirli olan hakikati göremez. Kibirli olan hakikati duymaz. Kim olursan ol, kim olursan ol, kibir var ise senin hakikat gözün açılmaz. Kibir var ise senin hakikat kulağın açılmaz. Duymazsın görmezsin. Tövbe et. Allah'a yalvar. Kim kibirlendiyse sen bak mümin kardeşine kibirlendiysen git onunla helalleş. Dervişlere kibirlendiysen git onunla helalleş. E dervişlerin topuna da sen kibir yaptın, hangi biriyle helalleşeceksin? Zor işin. Allah muhafaza eylesin.

Hani bazen milletin ağzının kantarı kaçıyor ya: 'dervişlerin hepsi böyle' ya canım kardeşim sen ne yapmaya böyle söz söyledin? Neden sen 1400 yıllık

değil Adem'den beri tasavvuf var. Adem'den beri dervişlik var. Adem'den beri gelen bütün dervişlerin hepsini de aynı kefeye koydun sen. Birisi bir hata yaptıysa yaptı. Birisinin hatasından dolayı bütün dervişler böyle dedin, sen Adem'den itibaren bütün ehl-i sûfiye laf söyledin, bütün zikredenlere laf söyledin. Nasıl helalleşeceksin? Bütün sakallılar böyle dedin, bütün peygamberler de girdi işin içine. Adem aleyhisselamdan Hazreti Muhammedi Mustafa'ya kadar hepsi de sakallıydı sallallahü ve sellem e kadar, hepsi de sakallıydı. Sakalsız bir tane peygamber yok, sakal sünnet ve fıtrat, sen bütün sakallılar böyle dedin gitti, yandı keten helva. Bütün dervişler böyle dedin, bütün zikredenler böyle dedin, bütün Müslümanlar böyle dedin, kötülüğüne söyledin, yandı keten helva. Allah muhafaza eylesin.

"Gönül gözünü kıldan ve hastalıktan arıt, sonra köşkünü görmeyi gözet."

O zaman o gönül gözünü hastalıktan arıtacaksın, heva hevesten kibirden arıtacaksın, gönül gözünü normalde hastalıklardan arıtırsan, gönlünü temizlersen o zaman senin gönül gözün açılacak. O zaman senin gönül kulağın açılacak. O zaman hak ve hakikati duyacaksın. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Birkaç hafta sorulara bakamadım, sohbeti kısa keseyim dedim sorulara zaman kalsın diye, bugün de soru yok. 1396'dan devam edeceğiz, takip edenler var, o yüzden özellikle böyle söylüyorum. Hakkınızı helal edin inşallah. Var mı soru? Yok. Tamam. El- Fatiha maassalavat. Amin, ecmain. Allah razı olsun inşallah. Haklarınızı helal edin. Geceniz hayır olsun inşallah.

https://youtu.be/EDC2BzhYPNc

MESNEVİ-İ ŞERİF 1396-1398. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak gündüzünü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda koşturan, mücadele edenlerden eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizin gönlünü feraset nuruyla nurlandırdığı gönüllerden eylesin. Rabbim cümlemizi Kur'an ve sünnet dairesinde daim olanlardan eylesin. Allah izin verirse inşallah Mesnevi okumalarına kaldığımız yerden devam edeceğiz. Birkaç arkadaş bu tevhitle başlamayı işte yeni böyle bir başlıyorsunuz filan dedi. Dedim doğru olana anca erdik. Önceden dedim Karabaşı Veli Tekkesi Kültür Merkezi bize ait bir yer değildi. Orda belli bir resmi prosedür vardı. O resmi prosedürlere göre orda davranıyorduk ama burada böyle bir prosedür yok. Sufiler toplu olarak, cemaat olarak bir işe kalkışırlarken, bir şey yaparlarken 'Bismillahirrahmanirrahim fa'lem ennehu' ile başlarlar. Ayeti kerimedir. O yüzden Kuran'dan bir ayeti kerime ile sohbete başlanmış olur ve böylece sohbet bitinceye kadar bütün o arada konuşulanlar malayani olmadığı müddetçe ibadetten sayılır. O yüzden bütün sufiler yemeğe başlarken, sohbete başlarken neye başlarsa başlasınlar böyle üç tevhit okuyaraktan başlarlar, aynı zamanda üç elif miktarı üç sefer okunduğundan dolayı bir rivayette 5000 günahın affolduğu söylenir ama toplu olarak zikrullah yapıldığından dolayı o topluluğun içerisinde bulunanların hepsinin de geçmiş günahları affolmuş olur. Çünkü bu mesele hadisi şerif ile sabittir, toplu halde zikrullah yapılınca orda bulunan hepsinin de geçmiş günahları affolmuş olur. Rabbim cümlemizi affolmuş olan kullarından eylesin inşallah. 1395'i okumuşuz en son geçen hafta: 'Gönül

gözünü kıldan ve hastalıktan arıt. Sonra köşkünü görmeyi gözet. Yani geçen hafta gönül gözünü kıldan ve hastalıktan arıt yani gönül gözünün sen pasını sil. Kalplerin pası neydi? Cilası, pasını silen tevhitti, zikrullahtı gönül gözünü arıt, temizle ki sen manaya doğru bir gözün açılsın, bir manayı gör, bir mana ile bağın bağlantın olsun. Devam ediyoruz:

'Kimin canı heveslerden arınmışsa derhal tertemiz Allah tapusunu, Allah dergâhını görür.'

Kimin canı heveslerden arınmışsa dünya üzerinde bütün insanların en büyük handikapı hevesleridir. Heva ve heves diyebiliriz. Müslümanların da en büyük handikapı heva ve hevesleridir. Heva heves Müslümanları dinden çıkaran dinle bağını koparan ve Müslümanları helak eden en önemli şeytani duygulardan birisi. Furkan, ayet 43: ' Heva ve hevesini tanrı edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın? Yani bir kimsenin, bir Müslüman'ın Kur'an ve sünneti bırakıp kendi heva ve hevesine tabi olması. Elinde dini delilleri bırakıp kendince kendi heva ve hevesinin yoluna gitmesi.

Kur'an belli, sünneti seniyye belli, imamların içtihadı belli. Bunların belli olmasına rağmen o kimsenin kendince kendi hevasının peşine koşması. Kendi hevasını doğru görmesi veyahut da sufice konuşursak bunu, Kur'an belli, sünnet belli, imamların içtihadı belli, sufiliğin genel kaideleri belli. Buna rağmen o kimsenin kendince kendi heva ve hevesinin peşine düşüp kendi dogmatik fikirlerine, kendi dogmatik ölçülerine tabi olması. 'Yoksa sen onların çoğunun dinlediklerini ve aklettiklerini mi sanıyorsun? Başka başka değil, onlar dört ayaklı hayvanlar gibidirler, hatta daha sapıktırlar.' Bu heva hevesine düşenler, ayeti kerime mucibince sapkın oluyorlar. Hayvandan daha aşağı mahlûk oluyorlar yani o hayvandan daha aşağı mahlûk olması, o insanların heva ve heveslerine, kendi sapkınlıklarına, kendi şeytani güdülerine ve dürtülerine tabii olmalarından dolayı. Kuran'da hüküm belli. Kur'an bir şeyi haram etmiş veya Kuran'da hüküm belli. Kur'an o meseleye hükmetmiş, meseleyi bitirmiş ama o Kuran'a karşı tavır alıyor veyahut da sünneti seniyye ve hadisi şerifler belli, sünneti seniyyenin hareket tarzı, tavrı belli, sözler belli ama o hadisi şerife muhalif hareket ediyor veyahut da imamların içtihadı belli, imamların içtihadı belli olmasına rağmen o imamların içtihadının dışında bir hareket tarzı koyuyor veya bir fikir koyuyor, imamların içtihadının dışında. Bununla alakalı bir ayeti kerime var mı? Yok. Bununla alakalı bir hadisi şerif var mı? Yok ama o kimse kendi heva ve hevesinin peşine gidiyor, bence diyor. Bence diyeceği insanların kendi alanlarında yapabileceği şeyler vardır ama bunların hadisle sabit olması gerekir veya bunların imamların içtihadıyla sabit olması gerekir. İmam-ı Azam'a göre örnek veriyorum şimdi. İmam-ı Azam'a göre vitir

namazı vaciptir. İmam-ı Muhammed, İmam-ı Yusuf'a göre nafiledir. Bir kimse şimdi hanefiye göre ben vacip olarak algılıyorum, işte ben vitir namazını kılıyorum deme hakkına sahip midir?

Evet! Bir kimse şuna da sahiptir. Ben de hanefiyim. Ben İmam-ı Muhammed'in, İmam-ı Yusuf'un fetvasına uyuyorum. Vitir namazını normalde ben kendimce nafile hükmünde görüyorum diyebilir mi? El-cevap diyebilir. Bakın bence dediği, demiş olduğu şeyin yine arkasında ne var? Bir fetva var. Bir içtihat var. Bunun gibi insanların bence diyebileceği alanlar dinde var mıdır? Evet. Yani bir mesele de birkaç tane hadisi şerif bulmak mümkündür ve o hadisi şerife göre sen içlerinden birisini seçebilirsin. Çok nafile namazlar vardır. Nafile namazlardan birini kendine sen vird edinebilirsin. Teheccüd namazı ayetle sabittir. Teheccüd namazını vird edinebilirsin, evvabin namazını vird edinebilirsin, duha namazını vird edinebilirsin, işrak namazını vird edinebilirsin. Bakın bir sürü nafile namazlar çıktı. Yağmur namazı var, korku namazı var, savaşta kılınan namaz var... Yani bakın böyle namazlar çıktı bakın. Siz bunların içerisinden nafile olarak herhangi birisini kendinizce örnek alıp kendinizce ölçü alıp bir şeyi takip edebilirsiniz ama bence öğlen namazının farzı olmaması lazım diyemezsiniz. Bu sizin için heva heves olur. Bu sizin için şeytani bir şey olur veyahut da bence namaz beş vakit değil. Beş vakti nerden çıkardınız siz, bu o zaman işte şeytani heva heves olabilir. Hani ülkede zaman içerisinde böyle değişik tartışmalar çıkıyor ya, bilhassa kadınların başörtüsü ile alakalı çıkıyor, kurbanla alakalı çıkıyor, oruçla alakalı çıkıyor, zekâtla alakalı çıkıyor yani dini ibadetlerle alakalı bir yerden bir patlak veriyor, bir tartışma çıkarıyorlar. O tartışmanın neticesinde bence diyor insanlar veyahut da belirli dini meselelerde tavizler başlıyor. Taviz başlıyor. Neymiş, bu cuma hutbesi bir yıllık biz, bir yıllık biz geçmişimizi hesaba çekecekmişsiniz yeni miladi yıla girerken! Bunu Diyanet'in hutbesinden dinlemek, kendi kendine diyorsun yani hutbeye de kattın! Deki canım kardeşlerim, bu bizim dinimizde olmayan bir şeydir. Bizim âdetimizde, geleneğimizde, göreneğimizde, örfümüzde, dinimizde yılbaşı kutlaması yoktur. Bunu söyle! Bunu söyleyemeyen bir dil, bunu yumuşatmaya çalışıyor. Oluk oluk içkiler içiliyor, fuhuşlar yapılıyor, her türlü melanet işleniyor ve bu ümmetin çocukları yapıyor bunu. Bu ümmetin çocukları, yabancılar değil. Bu ümmetin çocukları yapıyor ve bunu yumuşatmaya çalışıyor. Yumuşatma!

Hadisi şerif belli. Siz diyor, kertenkelenin bir kertenkele diyor girse diyor bir deliye siz de gireceksiniz diyor, kertenkele! Onlar girdiğinde! Onlar kim? Hıristiyanlar ve Yahudiler mi? Evet, diyor. Onlar kertenkele deliğine girse siz de gireceksiniz. O hale geldik! Bunu yumuşatmaya çalışıyor, heva

heves! Kur'an ve sünnetin içerisinde olmayan herhangi bir şey heva heves. Ya şeytanidir ya şeytanidir ya tağutidir Kurani tabirle ya da heva hevestir. Bunun başka bir şeysi yoktur. İşte bu heva hevesin içerisinde duruyorsa, o zaman o kimse Allah'ın dergâhını bulması mümkün değil. Allah'ın dergâhını, Allah'ın tapusunu dediği şey o. O zaman heva hevesle sen, Kur'an sünnet yaşanan, Kur'an ve sünnetin yaşandığı bir dergâhta duramazsın. Heva hevesle sen Kur'an sünnet dairesinde olan bir yolda duramazsın. Sen heva hevesle sırat-ı müstakimde duramazsın. Sen heva hevesle o peygamberlerin, o velilerin, o in'am edilen yolda duramazsın. Heva hevesle Kur'an sünnet bir yerde durması mümkün değil ve böylece sen o kalp temizliği olmadığından dolayı o gönül arılığı olmadığından dolayı sen doğruyu göremezsin. Sen doğrunun içerisinde de olamazsın. Ya? Heva ve hevesten kurtulman lazım.

Şeytanın yolundan dönmen lazım ki senin kalbin Allah'ın dergâhına otursun. Yoksa sen Allah'ın dergâhına oturman mümkün değil ve Kur'an yine onları heva hevesine düşkün olan heva hevesinin peşine düşenleri hayvandan daha aşağı bir mahlûk olarak görüyor. Hani başka ayeti kerimede de: 'Siz nefsinize uyarsanız, şeytana uyarsanız hayvandan daha aşağı mahlûk olursunuz diyor. Bir tarafta da diyor ki ayeti kerimenin başında: 'İman eder, salih amel işlerseniz Allah'ın halifesisin.' Ama yok! Sen iman ettiğin gibi yaşamazsan Kur'an sünnet dairesinde durmazsan hayvandan daha aşağı bir mahlûk olursun. Ama insansın! Allah seni eşref-i mahlûkat olarak yaratmış ama sen şeytana uyaraktan, heva hevesine uyaraktan kendi kendini hayvanlaştırdın, bakın kendi kendini hayvanlaştırdın. Sen heva hevesine uyaraktan şeytana uyaraktan sen kendi kendine hayvanlar nasıl yaşıyorsa öyle yaşamaya başladın. Hayvanlar insan tanımaz, hayvan tanımaz, dişi ile erkek koklaşır. Sen de koklaştın hayvanlar gibi! Dişi ile erkek hayvanlar hiçbir şey tanımaz, ilişkiye girer, sen de girdin insanların içinde. Değişmedi, aranda bir fark yok. Yani hayvanlar bir parça et için kemik için birbirlerini boğazlar. Sen de bir parça dünyalık için birbirini boğazladın. Hayvanlar hırs sahibidir, hırsından dolayı, hırsından dolayı ne evlat tanır, ne anne tanır, ne baba tanır, ne sülale tanır, dağıtır ortalığı. E sen de heva hevesine uyarsan sende dağıtırsın. Hayvanlar ne eş tanır ne çocuk tanır yani sen de hayvanlaştıysan ne eş tanırsın ne çocuk tanırsın ne bu benim kocam deyip saygı gösterirsin ne de bu benim karım der sevgi gösterirsin. Ne benim bu benim çocuklarım deyip onlara şefkat ve merhametle yaklaşırsın ne de başka çocuklara yaklaşırsın. Hayvanlaşan bir insanın önünde hiçbir değer yoktur. Allah muhafaza eylesin.

İşte o gafil insanlar, gafil insanlar, heva hevesine düşenler, dünyaya, ahirete, bütün önündeki objelerin hepsine de nefis penceresinden bakar. Nefis

penceresinden baktığı için de o tabiri caizse cehennemdeki gayya kuyusuna layık olur. Allah muhafaza eylesin ve normalde bu tip heva hevesine uyan insanlarda cehalet böyle kol gezer. Tabiri caizse cehalet küpünün içerisine girerler ve onları ne yazık ki uyarmanla da bir şey elde edemezsin. Sebep? Çünkü o uyarıya da uyarıcıya da da heva heves gözüyle bakar. Sen ona Kur'an sünnet dairesinde anlatmaya çalışırsın ama o sana şeytan gözüyle gördüğünden o seni ötekileştirir, seni dinlemek istemez, sana paye vermek istemez. Sen ona Kur'an sünnet dairesinde anlatmaya çalışırsın. O heva hevesine uyduğundan dolayı seni reddeder. Senin sözlerini de reddeder, senin davranış biçimini de reddeder. Sen dersin ki Kur'an ve sünnetin emri bu. Bu haram, bunu işlemeyin, o senden uzaklaşır. O sana türlü bahaneler uydurur. Hatta sana iftira atar. Hatta senin ardından gıybet eder, dedikodu eder, senin ardından her şeyi yapar.

Sebep? Çünkü o heva heves gözlüğüyle bakıyor. Çünkü o gaflet gözlüğünü taktı. Çünkü o şeytan gözlüğünü taktı. Şeytan gözlüğünü takınca zina caiz olur. Şeytan gözlüğünü takınca içki caiz olur. Şeytan gözlüğünü takınca faiz caiz olur. Şeytan gözlüğünü takınca hanımının bir anlamı olmaz. Şeytan gözlüğünü takınca çocuğunun bir anlamı olmaz. Şeytan gözlüğünü takınca vatanın, milletin, devletin, bayrağın, namusun, şerefin, haysiyetin hiçbirisinin değeri kalmaz. Sebep? Onda çünkü şeytan gözlüğü var. Arkadaşlıkmış, vefaymış, bu senin eşinmiş, bu senin çocuğunmuş, bu senin kocanmış... Hiçbir şeyin anlamı olmaz. Şeytan gözlüğü takınca yok yirmi yıllık dostunmuş, yok on beş yıllık yol arkadaşınmış, yok şu kadar zamanlık dervişmiş, şu kadar zamanlık şeyhmiş, bunların hiç bir anlamı kalmaz. Sebep? Çünkü onda şeytan gözlüğü var. O artık onun kalbine, gönlüne şeytan oturdu. O önce heva hevesten yürüdü. Şeytan onun içine oturdu. Artık onun bakışı şeytani, görüşü şeytani, yürüyüşü şeytani, konuşması şeytani, nefes alıp vermesi şeytani, hareket etmesi şeytani, hedefi şeytani... Her şeyi onun şeytani. O ayaklı, yürüyen bir şeytan oldu.

Evet! Bakın heva ve heves insanı nereye getirdi? Küçücük bir heva heves der geçersiniz. Değil. Hani İslam kadınla erkeğin birbirine şehvetle bakmasını dahi yasaklar. Kız diyor bana, hocam ne olmuş bakınca diyor! Kızım, anlatıyorum, kızım bak, fuhuş diyorum bakışmaktan başlar. İslam, başlangıcını yasaklıyor. Kadınlar ve erkekler şehvetle birbirlerine yaklaşmayacaklar diyor. Bakın, fuhuşu durduruyor ve kadın ve erkek diyor kapalı odalarda nikâh düşüyorsa baş başa kalmayacak diyor. Fuhuşu önlüyor, dedikoduyu önlüyor diyorum anlatıyorum. Aynı yerde duruyor! Diyor ki ne var bunda!

Bakın heva heves gözlüğü böyle bir şeydir. Heva heves gözlüğü böyle bir şeydir. Ne var bunda! Çok masum görünür, masum görür veyahut da

kadınlar kıskançtır ya. Kocası bir kadınla konuşuyordur, kadın der ki ne yapmaya konuşuyorsun onunla. Adam şunu der, ne var bunda! Senin karın konuşsa aynı şeyi diyecek misin? Senin karın konuşsa bir adamla, kadında dese ne var bunda diye, yutacak mısın onu sen? Yutacak mısın? Seninkini nasıl yutsun? Bakın ne var bunda ile heva heves! Adam diyor ki ne var bunda diyor! Valla hiçbir şey yok mu dedim ben, hiçbir şey yok dedi. Peki eşin de böyle konuşsun? Durdu. Eşin de konuşsun. Bunda bir problem yoksa ne var bunda ise o da konuşsun. Ama ben erkeğim! Ha erkeklerin heva hevesine uymaya hakları var, kadınların yok, öyle mi? Heva heves böyle bir şeydir. Şeytani güdü böyle bir şeydir. Küçük gösterir bir şeyi. Küçültür! Allah muhafaza eylesin. İşte bunların hepsi de bu heva hevese uyanlar hepsi de nefis gözlükleriyle, şeytani gözlüklerle bakarlar. Cehaletin ta dibini görürler. Cehaletin içerisinde pervasızca günahların içine düşerler. Pervasızca, fütursuzca günah işlerler. Pervasız günah işler.

Şimdi ben atmış yaşındayım. Bizim gençliğimizde, gençliğim dediğim 15 yaşlarında bir kimse sarhoşluğunu saklardı, utanırdı. Bakın sarhoşluğunu saklardı. Meyhanelerin Bayındır'da perdeleri kapanırdı. İçerde kim var görünmezdi. Utanırdı insan meyhanelerde içerken, dışardan birisinin görmesini istemezdi. Düşünebiliyor musunuz, utanırlardı. Günah işlerken o insanlar utanırdı, içki içerken utanırdı. Hiç kimse, böyle bir fuhuşvari bir hareketin içerisine girmeye utanırlardı. Bunu toplumun önünde işlemeye utanırlardı. Yapamazlardı. Bir düğünde içkili düğün olacaksa içki içenler arkada başka bir yerde otururlardı, yapamazlardı, utanırlardı. Bakın heva heves öyle bir noktaya geldi ki artık insanlarda utanma duygusu kalmadı. Herkes her türlü haramı, bakın her türlü haramı her yerde pervasız bir şekilde yaşıyor artık. Pervasız bir şekilde! Önceden bir kadın fuhuş yapıyor olsa dahi saklardı bunu. Bunun belli olmaması için bütün çabasını sarf ederdi. Şimdi saklamaya ihtiyacı duymuyorlar. Erkekler de saklama ihtiyacı duymuyor. Heva, heves, şeytan; insanı zaptetti mi pervasız bir şekilde günah işletir. Pervasız bir şekilde o kimse saygısız olur. Pervasız bir şekilde o kimse edepsiz olur. Yaşı büyükmüş, küçükmüş, ona bir hizmeti varmış, ona bir faydası varmış, onunla ilgilenmiş dinlemez o kimse.

Sebep? Çünkü heva heves gözlüğü, şeytan gözlüğü böyle bir şeydir, Allah muhafaza eylesin ve en enteresanı Kur'an bunları tabir ederken diyor ki: 'Kötü işi kendisine süslendirilip de onu güzel gören bir midir?' Yani kötü işi kendisine süslendirmiş, güzel görüyor. Bununla iyi insan salih amel işleyen biri midir değildir? İşte bu pervasız bir şekilde günah işleyenler, bu kötü işleri, bu günahları, sanki iyi bir şey yapıyormuş gibi işlerler. Adam gıybet eder, o gıybeti doğruymuş gibi işler, iftira eder iftirayı doğruymuş

gibi yapar. Sanki sevap işledi o gıybetten, o iftiradan. Sanki bir müminin namusunu, şerefini, haysiyetini, insanların önünde alaşağı etmekten sanki sevap işledi. Ya haram işledin! Nasıl bu harama göz yumdun? Nasıl bir insanın namusuna, şerefine, haysiyetine dil uzattın! Dinlemez bu heva hevesine düşenler. Bu aynı bunlarda böyle kâfir ahlakı vardır. Bunlarda müşrik ahlakı vardır. Heva hevesine düştü mü Müslüman gibi görünürler yalnız, aldanır Ümmeti Muhammed. Bakın Ümmeti Muhammed aldanır. O çünkü Müslüman görünür. Zaten Ümmeti Muhammed'in aldandığı en önemli yer burası. Yani onu bizdenmiş gibi görmek, onu Müslüman'mış gibi görmek. Canım Kardeşim, bu çatır çatır gıybet işliyor, bu çatır çatır iftira atıyor, bu çatır çatır haram işliyor, haram işliyor bu, göz göre göre haram işliyor ama biz onu bizden zannediyoruz. Bizim en büyük handikapımız da bu. O haramı işlerken hiç fütursuzca işliyor. O gidiyor laf dolaştırıyor fütursuz bir şekilde. Biz onu bizden zannediyoruz. O gidiyor ona birisine şöyle, gidiyor öbürküne bir şey söylüyor, gidiyor öbürküne bir şey söylüyor.

Hani mesleğinin ta en başlarında bir tane Yahudi ama Hıristiyan bir vezir vardı ya, o vezir ne yapıyordu? Her topluluğa gidip bir tomar veriyordu. Bir din öğretiyordu onlara. Diyordu ki ben öldükten sonra sen bu vezirlik makamına geleceksin. Sakın bunu kimseye söyleme. Yedi tane sekiz tane dokuz tane tomar yaptı ve o tomarları da Hıristiyanların içerisinde dağıttı. Aslında o Mesnevi'de hikâye gibi görünen şey Hıristiyanların içerisinde gerçek oldu. Ne yaptılar? Hıristiyanların içerisinde binin üzerine İncil oldu, bazı rivayetlerde üç bin tane İncil oldu ve bunların hepsi de bizimki hak deyip birbirleriyle kavgaya tutuştular. Bu Müslümanlarda olmadı mı? Müslümanlarda da oldu. Ne oldu? Bir DAEŞ çıktı. Geri kalanına kâfirsin dedi, bombalamaya başladı ve bizim ahmak Müslümanlar ilk önce alkışladı onu. Ya bu Müslümanları da katlediyor! Camiyi bombalayan bir Müslüman olabilir mi? Cami bombalayan bir Müslüman olabilir mi? Olamaz değil mi? Kabul ediyorsunuz değil mi, olamaz değil mi? Peki, cami cemaatini bombalayan bir Müslüman olabilir mi? Peki, herhangi bir cemaati bombalayan Müslüman olabilir mi? Herhangi bir sufi topluluğu bombalayan insan Müslüman olabilir mi? E nerde kaldı şimdi, illaki bir tane füze mi atması lazım? Bakın Müslümanlar nerelerden açığa düşüyor. X cemaati bombalıyor Müslümanlar laflarıyla, evet, ölçü konuşmuyorlar. Bir sufi cemaatini x cemaat bombalıyorlar mı Müslümanlar? Bombalıyorlar. Nerde kaldı Hıristiyanlardan farkımız ne oldu? Sonra Hıristiyanlar İzmit'te toplandılar, sile sile sile sile dört tane kitaba indirdiler. Beş taneydi, ondan sonra dörde indirdiler. Beşincisi neydi? Barnabas İncili. Neden onu kabul etmediler? Çünkü Barnabas incilinde İsa aleyhisselam peygamber olarak geçiyordu, onda İsa aleyhisselam

tanrının oğlu değildi, onda tanrı baba değildi, onda İsa(a.s) tanrının oğlu değildi, onda Cebrail(a.s) yine ruh olarak geçiyordu ama tanrının oğlu ruh olarak değildi. Bir melekti. Onu aforoz ettiler. Sebep? Onda çünkü İsa Aleyhisselam peygamber olarak geçiyor. Barnabas İncili ve Barnabas incilini küfür olarak itham ettiler, yetmedi şimdi Ortodokslar, Katolikleri küfür ehli olarak görür. Bir Ortodoks Hıristiyan bir Katolik Hristiyanı küfür ehli olarak görür. Bir Katolik Hıristiyan da Ortodoks Hristiyanı küfür olarak görür. İkisi de birbirini küfür olarak itham eder, yetmedi ne çıktı Anglikan kilisesi çıktı. Yetmedi ne çıktı? Almanya'dan alınan papaz kim? Martin Luther çıktı. Bir de Protestanlık kurdular.

Bakın ne yaptılar bunlar? Dört tane İncili paylaşmak yetişmedi. Heva heves böyle bir şey. Bakın heva heves böyle bir şey. Aynı şey Müslümanların içerisinde oldu mu? Oldu. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dua etti. Ümmeti Muhammed tefrikaya ayrılmasın dedi. Cenabı Hak tehir ettim dedi. Müslümanlar da tefrikaya ayrıldı mı? Ayrıldı. Birbirlerinin boğazlarını sıkıyorlar mı? Evet, evet. Heva heves böyle bir şeydir. Sen Kur'an ve sünnete hizmet et kardeşim. Ne sen bir Müslüman'ın boğazına sarılıyorsun? Ama bir felsefesi olmayan, bir ideali olmayan, bir üretimi olmayan, Müslümanları kötülemekle ömrünü geçirir. Kur'an sünnete hizmet etmez. Allah muhafaza eylesin. 'Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir.' Demek ki bu kalbi çalışmayanlar, bu kalbini tenvir etmeyenler, düzeltmeyenler, Allah'ı unutan insanlar, Allah unutunca da Allah da onları unuttu. Onlar Allah'ı unuttuğu için Allah onları unuttu ve böylece Allah'ın unutması ne demek? Allah da onlara sırtını döndü. Sen Allah'a sırtını döndün, Allah da ona sırtını döndü. Rabbim muhafaza eylesin.

'Muhammed bu ateşten bu dumandan temizlendiğinden nereye yüz çevirirse orada Allah'ın cemalini gördü.'

Hani Bakara ayet 115 var ya: 'Doğu da Allah'ındır batı da Allah'ındır ve her nereye dönerseniz Allah'ın veçhi yani Allah'ın zatı oradadır." İşte eğer sen bu kalbini tenvir eder, kalbini temizlersen ve kalbin doğru istikamette yol giderse, sen Allah'ın veçhini görmeye başlarsın ve hangi cihetten bakarsan bak, hangi yönden bakarsan bak, insanı ilgilendiren altı yön vardır ya; sağı, solu, önü, arkası, üstü, altı, hangi cihetten bakarsan bak, hangi yönden bakarsan bak, eğer senin kalbin temizlendiyse, pak olduysa Allah'ın cemalini, Allah'ın sıfatlarını her cihete müşahede etmeye başlarsın. İşte sûfiliği ilgilendiren yer burası. Sufi, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp nafilelerle Allah'a yaklaşıp Allah'ı sevince kalbi onun nurlanmaya başladı zikrullahla ve Cenab-ı Hak onun kalbine bir feraset nuru verdi. Onun kalbine bir hidayet

nuru verdi. Onun kalbine bir istikamet nuru verdi. Onun kalbine zikr-i veledi yerleştirdi ve onunla o kimse her nereye bakarsa Allah'ın sıfatlarının tecelliyatını gördü. Çünkü başka bir ayeti kerimede Cenab-ı Hak diyor ki tam böyle ayeti kerimeyi okuyacaktım şen olarak: 'Göklerde ve yerde kim varsa hepsi de ondan ister. O her gün bir şeyin içindedir.' Yani o her an bir şey yaratır, her an yaratma üzerinedir o, her an ve her an her şeyi yaratandır ve her şey ne var ise her şey Allah'a muhtaçtır ve kendi hali lisaniyle Allah'tan ister. Sen bunun farkına varırsan harika, idrakin açılmıştır, kalbin açılmıştır. Senin hücrenin kendi lisanıyla zikri, kendi lisanıyla Allah'tan istemesi vardır. Eğer o hücre zikirden kesilirse ölür. Cenab-ı Hak yenisini yaratır. Ölür, Cenab-ı Hak yenisini yaratır. Sen bunun farkında değilsindir ve kâinattaki her şey, kâinattaki her şey, her an ölür, Cenab-ı Hak her an ona yeniden hayat verir ve yine o her daim bir şey üzerine, bir yaratma üzerinedir. Eğer sen kalbin puslanmaktan kurtulur da kalbin ilahi nur ile nurlanırsa sen her an baktığın yerde Allah'ın sıfatlarının tecelliyatını müşahede edersin ve her perdeden perdeye geçişte her yaradılışı, her yaradılışı gözünün önünde tecelli ettiğinden dolayı Hallacı Mansur gibi 'Ene'l Hak' dersin. O senin hakkındır o esnada. Sen çünkü o dil de o esnada senin değildir veyahut da Beyazıt'ı Bestami gibi 'benim cübbemin altında sizin taptığınız var' demek onun hakkıdır. Sebep? Çünkü o her an, her an Cenab-ı Hakkın sıfatsal tezahürünü görmektedir. Bütün yaratılanların, bütün yaratılanların iki yüzü vardır. Bir yüzü hakka bakar daim, bir yüzü de yaratılanlara halka bakar. Eğer ki Hakka bakan yüzünüz aydınlanmazsa her daim halka bakan gözünüz görür. Yani sizin gönül gözünüz açılmamış olur.

Hakka bakan gözünüzü açmakla mükellefsiniz. Âdem'den itibaren peygamberlerin indiriliş sebebi, insanların hakikati görmesi içindir. Hakikat bu manada Allah'ın sıfatlarına mazhar olmaktır ama bu sadece bir anlık değil, sufi için hayretten hayrete, perdeden perdeye, hayretten hayrete, perdeden perdeye, hayret, perde, hayret, perde, hayret, perde... O sonsuz bir ilimdir, sonsuz bir aşk dalgası, sonsuz bir vechullahtır ve sufi bunun zevkini en zirvede yaşar ve sufi bir an olsun bu vechullahtan kendini alamaz. Ve vechullahtan kendisini alamadığı için de konuşan dil olur, söyleyen dil olur, bakan gören göz olur, tutan el olur, yürüyen ayak olur, onunla görür, onunla duyar, onunla işitir haline gelir ama bu ancak o kimsenin farzlara sımsıkı yapışıp sünneti seniyyeyi işleyip Allah'ı sevmesi ve zikretmesi ile mümkündür. Bu hale ulaşan bir kimse, haza velidir ve bu hale ulaşmadıysa bu halden haberi yoksa onun veliliği velilik değildir. Ona yüz on sekiz tane icazet verseniz yine veli değildir. Şeyhlik görevi yapar, velilik ve mürşitlik ayrı bir şeydir. İstediğinize istediğiniz kadar şeyhlik icazeti verebilirsiniz, dileyen dilediği

kadar şeyhlik icazeti de toplayabilir ama eğer ki o Allah'ın veçhini, sıfatsal tecelliyatlarını hayretten hayrete aşina değil ise perdeden perdeye aşina değil ise o asla ve asla mürşid-i kâmil değildir. Şimdi kabir haline vakıf olmayan şeyhler var icazetli. Daha yolun başı, rüya görmeyen şeyhler var. Bakın bunların hepsinin de bu yolda büyük hükmü ve hikmeti vardır. Bir kimse rüya görecek, bir kimse hal görecek eğer o şeyhlik yoluna gidiyorsa o seyri sülükte yürüyorsa. 'Sizin dergâhta her şey rüyaya bağlı!' Evet, rüyaya bağlı.

Biz sufi yetiştiriyoruz, biz övendirek yetiştirmiyoruz. Evet, rüya görecek o kimse. 'Bu dergâhta hep hal mi konuşulacak!' Evet, hal konuşulacak. Sebep? O zikrullah yapacak çünkü. O Allah'ı sevecek, hal de görecek, rüya da görecek. Sebep? Çünkü o, o manevi yolun icaplarından birisi. Görmeden de yürür mü? Yürür ama sen mürşitsen göreceksin, sen mürşitsen göreceksin. Görmekle mükellefsin. Görmüyorsan mürşit değilsin. Şeyh olabilirsin, mürşit değilsin. Şeyhlik yapabilirsin ama mürşit değilsin, veli değilsin. Öğretici veli değilsin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden onlar Allah her an bir şen üzerinedir o vechullahla hemhal olanlar Allah'ın şen'ine şahit olurlar. O şahittir aynı zamanda. Allah insanı yeryüzüne şahit olarak yarattı bir de. Ha kim şahit oluyor o zaman? İşte o her an Allah'ın şen'ini yakalayan kimse şahit oluyor. O yeryüzünde şahit. O aynı zamanda da mahşerde şahit. Allah'ın peygamberleri, Allah'ın mürşitleri, velileri, müminler, hem dünyada şahittirler hem de mahşerde şahittirler. Ey Sufi topluluğu! Allah'ı zikreden sufiler! Kalbi harekete geçen sufiler! Hem bu dünyada şahitsiniz hem de mahşerde şahitsiniz. Allah mahşerde peygamberleri ile beraber, velileri ve kalbi harekete geçen müminleri, mahşer halkına şahit olarak gösterecek. Diyecekler ki bu peygamberleri gönderdim ben. Ey mahşer halkı! Siz bu peygamberlere iman etmediniz. O yüzden Hz. Muhammedi Mustafa şahit olun dedi. Şahit olun, size Kur'an ve sünneti tebliğ ediyorum. Heva hevesimden konuşmuyorum Allah'ın izniyle. Şahitsiniz siz de. Siz de diyeceksiniz ki mahşerde, evet size soracak, diyecek ki bu ne size anlattı? Siz de diyeceksiniz ki evet, bize Kur'an ve sünneti tebliğ etti. Bize Allah'ın sıfatlarını tebliğ etti. Bize batıni hakikatleri tebliğ etti. Bize Allah'ı tanımayı, Allah'ı bilmeyi tebliğ etti. Benim başka bir derdim yok. Evet, şahittir mümin ve mahşerde şahitlik edecek. Peygamberler kalkacaklar diyecekler ki: 'Ya Rabbi! Biz senin dinini kendi zamanımızda yaşayan müminlere tebliğ ettik.' Müminler ayağa kalkacaklar, şahidiz diyecekler. Evet, bize Allah'ın dinini, seni tebliğ etti. Veliler, onlar ayağa kalkacaklar. Cenab-ı Hak onlara diyecek ki: 'Siz kendi yaşadığınız zamanda insanlara benim dinimi tebliğ ettiniz mi?' Onlar da diyecekler ki tebliğ ettik. O yüzden sufiler önemlidir derim. Ona tabi olan sufiler ayağa kalkacaklar, şahidiz bize Allah'ın dinini anlattı.

O yüzden bir mürşid-i kâmilin hali olmak zorundadır, rüyası olmak zorundadır, olmalıdır. Olmuyorsa o mürşid-i kâmil değildir. Bunun delilli, ispatlı olması gerekir bir de. Bunun delilli ispatlı olması gerekir. İşte yeryüzünde veya gökyüzünde her ne var ise hepsi de fani ve geçicidir. Allah'ın zatı bakidir. Baki olan Allah'ın zatıdır. 'Her şey yürür gider ve mahşer yerinde ölümü tatmayan hiçbir varlık olmayacaktır.' Allah bakidir ama Allah bakidir. Allah'ı tanımak o yüzden önemlidir ve bu ancak gönül ilmi ile mümkündür. Gönül ilmiyle. Bu nedir? Bu sufiliktir. Evet! "Seni kötülüğe sevk eden vesveselere yoldaş oldukça sen vechullahı nasıl bilebilirsin?" Ayeti kerimenin Arapçasını söylemiş Hz. Pir: 'fe eynemâ tuvellû fe semme vechullâh' Bakara ayet 115, yani senin kalbin hep vesveselerin içerisinde durduğu müddetçe. Neden kalpte vesvese var? Zikrullah olmadığından. Hadisi şerifte Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ne buyurdu? Şeytan dedi kalbin kapısında durur. Aynı böyle bir kalbi böyle bir burası gibi bir sufi haneye benzetin. Şeytan burda kapıda duruyor, burda zikrullah var, içeri giremiyor. Burda zikrullah kesildi, o geliyor yerleşiyor. Vesvese başlıyor. Yerleşti, vesvese başladı. Hadis-i şerifte diyor ki: 'Ne zaman diyor ki zikrullah kalbe yerleşti, şeytan orayı terk eder.' Öbür türlü zikrullah yok, şeytan oraya yerleşti. Hastalığın bahane oldu, kadınlığın bahane, erkekliğin bahane, çocuğun bahane, işin bahane, yağmur yağdı bahane, kar yağdı bahane, hava soğudu bahane, sıcak bahane, orası kokuyordu, ter kokuyordu bahane! Bahane, bahane, bahane…Çünkü sebep? Şeytan oraya yerleşmiş. Şeytan oraya yerleşince Müslümanı sevdirmez, anneyi sevdirmez, babayı sevdirmezler, dervişi sevdirmez, dervişleri hor hakir görür, sûfileri hor hakir görür, imani meseleleri hor hakir görür, sünneti seniyyeyi hor hakir görür. 'Genç adamsın bu sakal sana olmuş mu şimdi, yaşlanınca bırakırsın!' Duyduk hep ya bunları. Onun kalbine şeytan oturmuş! Direk. 'Esnaf adamsın. Bu sakal ne ya sende!'. Şeytan kalbine oturmuş. Sünnet-i seniyyeye laf söyletiyor. Sen de onu kırmayayım, üzmeyeyim diye böyle hep yaptık bunları, böyle susuyorsun, bir sessiz kalıyorsun. Sonra tecrübe, zaman içerisinde oluyor, bu adam şeytanın sesi. Öyle bir şey deyince, aaaa, böyle dikkatli bakacaksın kalbine doğru. 'Ne oldu?' 'Kalbinde şeytanı gördüm.' Bana böyle söyleyenlere böyle bakıyordum ben, ne oldu, bir şey mi oldu diyordu, kalbinde şeytanı gördüm diyordum. 'Git ya, sen kafayı mı yedin ya, şeytan görünür mü', diyordu.

İbrahim görmüş, İsmail görmüş, Hacer görmüş Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) görmüş, Ebu Hureyre görmüş, Ömer görmüş, Osman görmüş, Ebubekir görmüş, Ali görmüş, Geylani görmüş, Rufai hazretleri görmüş, Hz. Mevlana görmüş, pir efendiler görmüş. Görmüş, görmüş. Şeytanı görmüşler! Ya sen de aynı insansın sen de müminsin, sen neden görmüyorsun?

Şeytan görünmez diye bir şey yok. Melek görünmez diye bir şey yok. Nerden buldun bunu görünmez diye? Sana görünmüyor. Adı olan her şey görünür. Bir şeyin adı varsa, ismi varsa görünür o. Görünmeyen hiçbir şey yoktur. Bir şey varlık âlemine sudur ettiyse görünür. Sen görmüyorsun! Duvarın arkasını yok mu göreceksin görmediğin için? Duvarın arkası var mı? Var. Nerede var? İlmen var sizin için. Halen yok. Hal olarak göreceksin duvarın arkasını. Var çünkü. Atıyorum, Tebriz'e giden var mı içinizde? Bir tane var Tebriz'e giden. Peki, soruyorum diğerlerine, Tebriz diye bir şehir var mı? İlmen var. Öyle değil mi? Görmediniz orayı da. Görürseniz, bir kişi görmüş. Diyecek ki ben gördüm, aynen gördüm diyor değil mi? Aynel, ayın görmek. Tebriz'i gitti gördü, diyor ki Tebriz var, gördüm, Tebriz'de yaşıyor. Yok ben yaşıyorum içinde, o yaşıyor. O artık yaşadığı için onunki artık ayne'l yakinden hakke'l yakinliğe geçti. Demek ki şeytan var mı? Var. Görünür mü? Evet. Senin kalbine oturduğunda, yerleştiğinde, sen seni kötülüğe sevk ediyor, seni vesveselere götürüyor, seni Kur'an ve sünnetten dışarı çıkarıyor. Seni heva hevesine uyduruyor o.

Çünkü senin yoldaşın şeytan oldu, yoldaşın şeytan oldu senin. Yoldaşın şeytan olduğu için senin gördüğün, baktığın her şey şeytan oldu ve sen o halinle Allah'ın veçhini yani yüzünü yani Allah'ın her an sıfatlarının tecelliyatını izlemen, seyretmen, seyrillah yapman mümkün değil. Allah muhafaza eylesin ve o haldeyken sen kendi kendine güzel işler yapıyorum deme. Hak ve hakikate dön, iman et, tövbe et, iman et, tövbe et ve hakikate gel. Hakikate. Yoksa işin sıkıntılı. Allah muhafaza eylesin. Şimdi tabi bunlar şeytan kalbine vesvese girince Hz. Pir diyor ya sen vechullah'ı bilemezsin. Bilemeyince ne oldun? Körlerden oldun, basiretin kapalı. Allah muhafaza eylesin. Küfür noktasına gidersen kalbin bile mühürlenir. İşin bir de bu noktası var. Küfür noktasına gidersen kalbin mühürleniverir ve Cenab-ı Hakkın o ayeti kerimesi tecelli eder: 'Onların kalpleri mühürlenmiştir. Gözleri kördür, kulakları sağırdır. Görmezler ve duymazlar. Bu işin küfür noktasıdır. Artık o şeytan onun kalbine oturur yerleşirse Allah muhafaza eylesin, o küfür noktasına gidebilir mi? Evet. Hatta bazı Müslümanım diye geçinenler dahi bu noktada durur mu? Evet. Aldanma. Yaptıklarına bak, söylediklerine bak. Allah muhafaza eylesin. Çünkü o devamlı kötülüğü meyl ediyor. Şeytan bir kimsenin içine yerleşince o kimse kötülüğe doğru kulaç atar, kötülüğe doğru yelken açar o kimse. Kötülüğe doğru gider. Ne tarafa gittiğine bak. Eğer devamlı kötülüğe doğru gidiyorsan bil ki kalbi mühürlenenlerdensin. Tövbe etmek, namaz kılmak, yaptıklarından geri dönmek, helalleşmek aklına gelmiyorsa Allah muhafaza eylesin. O zaman kalbi mühürlenenlerden olabilirsin. Bazı şeylere inanıp bazı şeylere inanmamazlık ediyorsan yine dikkat et.

Münafıklardan olursun. Onun da ayet-i kerimesi var mı? Evet. Onlar için de diyor ki Allah yani onlarla alakalı: 'onların ışığını giderdi, karanlıklar içerisinde görmez halde bırakıverdi.' Bu münafıklar da onların Cenab-ı Hak onların kalplerinden nurunu aldı. Kalplerinden nurunu alınca onlar karanlığın içinde kaldılar. Ayeti kerime ile Bakara ayet 17-18: 'Allah onların ışığını giderdi, karanlıkların içerisinde görmez halde bırakıverdi. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar dönmezler.' Bunlar münafıklarla alakalı. O münafıklığın içerisinde kaldı. Müslüman göründü ama münafıklığın içinde kaldı, dikkat edin, o Müslüman görünümlü kimseler, Müslümanların aleyhine, müminlerin aleyhine, sufilerin aleyhine, doğrunun aleyhine çalışır.

İzle, ne yaptığına bak. Yaptığı şey Kur'an'a, sünnete uygun mu değil mi? Söylediği şey ümmeti Muhammed'in hayrına mı zararına mı? Yaptığına bak, söylediğine bak. Bu seni ayıktırır. Sen annendir, babandır, eşindir, kardeşindir, çocuğundur, dostundur, komşundur, arkadaşındır, hiç önemli değil kim ne olduğu. Söyledikleri ve yaptıkları. Söyledikleri ve yaptıkları. Diyeceksin ya bunu bana söylüyorsun ama ümmeti Muhammed'in bundan bir faydası var mı? Yok. Ne yapmaya söyledin? Sen bunu söyledin ama Kur'an ve sünnet mücadelesinde bunun bir faydası var mı? Yok. Ne yapmaya söyledin? Fesat çıkarıyor, fitne çıkarıyor, ortalık bulandırıyor, müminlerin arasını bozuyor. Dikkat et. Allah muhafaza eylesin ve insanların bir kısmı da, bu benim konunun başına atmışım. Araf 179: 'Andolsun ki biz cin ve insanların birçoğunu cehennem için yarattık.' İnsanların bir kısmı da cehennem için yaratılmış. Yani onlar öyle cehennemlik ameller işliyorlar ki öyle cehennemlik amellerin içinde ki Cenab-ı Hak diyor ki ben cehennemi bunlarla dolduracağım. Sebep? Bunlar cehennemlik amelden geri dönmüyorlar, tövbe etmiyorlar bunlar, bunlar ne küfürlerinden geri dönüyorlar, ne münafıklıklarından geri dönüyorlar, ne müşrikliklerinden geri dönüyorlar. Bunlar küfrü inabi. Bunlar böyle ayeti kerime olmaz diyorlar, bunlar örtünmek farz değil diyorlar, bunlar hadislerin komplesini inkâr ediyorlar, Kur'an-ı Kerim'i değiştirmeye çalışıyorlar, reforme etmeye çalışıyorlar, dini reforme etmeye çalışıyorlar. Faize helal demeye gayret ediyorlar. Faizi nerden helalleştireceğiz diye ordan burdan girip çıkıyorlar böyle dolambaçlı yollardan. Bunlar ümmetin kafasını bulandırıyorlar. Bulanıklığa, kocaman bir ümmeti bulanıklığa atıyorlar. Bin dört yüz yıllık, kadim bin dört yüz yıllık İslam kadim dinini, nerden ifsat edeceğiz diye uğraşıyorlar.

İşte Allah bunlarla cehennemi dolduracak. Otur canım kardeşim. Bu kaç para? Bir lira. Sen bundan bir lirayı yatır, ben sana bir lira on kuruş vereceğim dediğin an faiz bu. Bankaya bir lira yatırdın, bir lira beş kuruş aldın, faiz bu beş kuruş, faiz! Lütfü ustaya beş lira borcum var, ödeyemedim

Lütfü ustaya beş lirayı bir ay sonra vereyim, altı lira vereceğim dedi, faiz bir lirası. Müminin müminden faiz alması, Kâbe duvarın dibinde anasını nikâhlanması gibidir. Faiz yiyenler mezarlarından şeytan çarpmış gibi kaldırılır. İki tane de profesör bul, altına imza attır, yayınlat. Yok canım kardeşlerim benim. Biz dini Kur'an ve sünnetin emrettiği şekilde yaşayacağız. Kur'an ve sünnet fazlalığa haram demiş. Haram bizim için. Haram desen ve haramı kabul etsen, haram demiş olacaksın. Dinden çıkmayacaksın ama sen fazlalığa faiz değil dersen dinden çıktın. Bu çok büyük tehlike. Peki, burası İslam ülkesi değil. İslam ülkesinde müminle gayrimüslimin veya dinsizin arasında faiz yoktur. Hüküm var mı var. Hüküm İmam-ı Azam'ın mı? Evet. Bu yaşanmış mı sahabe döneminde? Evet. Hz. Ebubekir yaşamış, diğer sahabeler yaşamış mı? Evet. Bunun hükmünü böyle versen alır kabul ederiz, sıkıntı yok. Hüküm var. Ama sen TOKİ'nin aldığı faiz değil dersen, yok bankaların aldığı faiz değil dersen o zaman yok! Allah muhafaza eylesin. Bu doğru değil. O yüzden insanların büyük bir çoğunluğu ve cehennem için: 'Onların kalpleri vardır, anlamazlar. Gözleri vardır, görmezler. Kulakları vardır, duymazlar onlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha sapıktırlar. İşte onlar gafillerin ta kendileridir. (Araf 179) İşte bunlar Kur'an ve sünnetin dışında hükmeden, Kur'an ve sünnetin dışında, dışında düşünen, Kur'an ve sünnetin dışında yaşayıp bunu helal görenler. Adam içki içti, haram. Haram olduğunu biliyor, içtim dedi. Tövbe et canım kardeşim. Allah tüm günahları affeder, bakın altını çiziyorum. Allah'ın affetmeyeceği hiçbir günah yoktur. Adam şirke düşer, döner iman eder, Allah onu da affeder. Sakın böyle bir şey düşünmeyin. Allah şunu affetmez diye düşünmeyin. Tövbe eden herkesi Allah affeder ama bir kimse içkiye devam ediyorsa Allah onu affetmez. Kumara devam ediyor, fuhuşa devam ediyor, Allah onu affetmez. Zinaya devam ediyor, Allah onu affetmez. Eşcinselliğe devam ediyor, Allah affetmez onu. Tövbe edip geri dönecek, içki içmeyecek, kumar oynamayacak, zinadan uzak duracak, eşcinsellikten uzak duracak. Ben tövbe ettim, bir daha dokunmayacağım diyecek. Tövbe ettim, bir daha dokundurmayacağım kendime diyecek.

Diyorum, yavrum sen erkek değil misin? Nasıl kendine dokunduruyorsun? Böyle bana bakıyor. Önce dedi ki sen anlamazsın, anlamam tabii dedim, ben böyle bir şey yaşamadım hiç dedim ama sen nasıl kendine dokunduruyorsun dedim. Biraz daha, biraz daha, biraz daha, bana böyle anlatan olmadı ama hiç dedi. Anlatıyorum işte sana dedim şahitleneceksin dedim. Yarın öbür gün mahşere çıkacaksın, orda da dedim şahitleneceksin. Deki ki Cenab-ı Hak bak dedim sana anlatan bir kulunu gönderdim. Onu da mı dinlemedin? Bu sonra girmiş Mustafa Özbağ diye, sonra aradı. Hocam siz şeyh

misiniz, dedi. Yok değilim dedim ben ama dedi google dedi sizden yıkılıyor ortalık, dedi. Dedim yıkılır. E dedi nasıl şeyh değilim diyorsunuz. Ben olamadım daha dedim, olduğumda dedim belki dedim ilan edeceğim ama olamadım daha ben şeyh dedim. Böyle giderse de olamayacağım zaten, dedim. Hocam nasıl bir insansınız dedi ya! Neden olamıyorsunuz, dedi. Kadro yok dedim. Dolu! Şeyh çok, kadro dolu çünkü. Dedim kadro yok. Gelebilir miyim dedi, gel dedim. Biraz daha konuşalım. Biraz daha konuştum, inşallah tövbe edecek, dönecek, bir daha yapmayacağım dedi. Dua edelim inşallah, bir daha yapmasın inşallah. Rabbim onları da haramlardan uzak tutsun. Bakın bu çocuklar, bu ümmetin çocuğu. Bu toprakların çocukları bunlar. Bu haramları işleyenler, bu ümmetin çocukları, bu toprakların çocukları. Üzülmemek elde değil! Şehit kanlarıyla yoğrulmuş bu toprakların üzerinde eşcinsellik pohpohlanıyor, eşcinsellik destekleniyor, üzülmemek elde değil!

Şehit kanları ile yoğrulmuş ecdad, ata, eşinden geçmiş, çocuğunu koklayamamış, cihad edeceğim, İslam edeceğim diye çocuğunu koklamadan şehit olmuş, çocuğunu göremeden şehit olmuş! Eşiyle bir yıl iki yıl evli kalıp savaş meydanında şehit düşmüş. O kadın evlenmemiş. Bu demiş şehit evladı, buna üvey baba demiş ben göstermeyeyim ve insanlar, toplum o şehit kadınlarına, o şehit çocuklarına sahip çıkmış. Hiç kimse yan gözle bakmamışlar, onları el üstünde tutmuşlar. Bu topraklar öyle İslam olmuş ve bu toprakları ecdat bize böyle hediye bırakmış. Şimdi bu topraklarda düşünebiliyor musunuz Allah'ın laneti kol geziyor! Allah'ın lanetlemiş olduğu ne kadar fiiliyat var ise bu topraklarda kol geziyor! Üzülüyorum kendi kendime. Haberleri izliyorum, bir kadın içki komasına girmiş, upuzun yatmış, bayılmış. Neymiş, yıl başıymış! Bütün melametler işlendi, düşünebiliyor musunuz bir gecede ve bunları yaşayanlar, bunları işleyenler bu ümmetin çocukları! Bunların anneleri, babaları Müslüman. Bunların dedeleri nineleri Müslüman. Bunların dedelerinin dedeleri Müslüman. Bunların ninelerinin nineleri Müslüman! Bunların ikinci kuşak, üçüncü kuşak geriye doğru hepsi de Müslüman. Hepsi de takva sahibi ve bu melâmet, bu haram böyle kol geziyor ortalıkta ve bunların hepsi de ümmeti Muhammed'in çocukları, dışardan gelmedi bunlar. Bunlar uzaydan gelmedi, Mars'tan Merih'ten gelmedi bunlar. Zaten Marstakiler, Merihtekiler inseler dünyada insan kalmayacak. İnsan kalmayacak, insanların ödleri kopacak, ölecek gidecek, korkudan ölecek gidecek. O normalde o dünyanın dışındaki varlıklardan bir grubu inse dünyaya, böyle iniverse, şöyle bir televizyonlarda bir görünüverse, bütün insanlar secdeye gidecekler, bütün insanlar secdeye gider, imtihanın bir anlamı kalmaz! İmtihanın bir anlamı kalmaz!

O yüzden diyorum ben kalp gözünüz açılsın inşallah. Çalışsın kardeşlerim Allah'ı sevin, Resulünü sevin, sünneti seniyyeye tabi olun. Allah'ı zikredin. Kardeşlerinize hizmet edin, kardeşlerinizi sevin ve o zaman hakikate ereceksiniz. O zaman hakikat-i göreceksiniz. Allah'ın bizim zikrimize, bizim ibadetimize ihtiyacının olmadığını o zaman göreceksiniz. O zaman bakacaksınız ki sen farkında değilsin bütün her şey onu zikrediyor. Sen bakacaksın masa zikrediyor, bu mouse zikrediyor, bilgisayar zikrediyor, telefon zikrediyor, bütün kâinatın her zerresi kendi lisanıyla onu zikrediyor. Zaten bir kısmını görsen, bir kısmını duysan senin zikrullahı bırakman mümkün değil. Bakın zikrullahı duyduğunuz anda zikrullahı bırakmanız mümkün değil. İnsanlığınızdan utanırsınız, müminliğinizden utanırsınız, sufiliğinizden utanırsınız. Dersiniz ki ya şu küçücük böcek böyle Allah'ı zikrediyor ben bu böcek kadar değilim. Ben bu papatya kadar değilim. Ben bu gül kadar değilim. Ben bu ağaç kadar değilim. Ben bu çiçek kadar değilim. Ben bu suyun içindeki hücre kadar değilim. O kesintisiz Allah'ı zikrediyor. Birazını duysanız böyle, birazını! Yediğinizin içtiğinizin, her şeyin zikrullah ettiğini görseniz, duysanız alamazsınız kendinizi. Huzur burda. Huzur burda. Bütün her şey… Hele bir de Cenab-ı Hak öyle bir perdeye atarsa hepsine bir esma, aynı esma, muhteşem bir senfoni! Gece yarısı her şey aynı esmada. Hu hu hu hu hu hu hu hu hu hu hu huuuu Celle Celalühu! Alamazsanız kendinizi. Alamazsınız! Siz yorulursunuz onlar yorulmaz. Sizin uykunuz gelir, onlar uyumaz. Bir kendine gelirsin, hu devam ediyor. Katılırsın ama bir an insan gafleti. İşte o zaman o uykuda zikir. Bu peygamberlerin uykusu, velilerin uykusu, müminlerin uykusu böyle. Onları uyur görme diyor ya, onların uykuları da uyanıklıktır. Onların uykuları da zikirdedir. Zikirle hu hu hu hu, uyudu, kafa gitti, hu devam ediyor. O devam ettiğini düşünüyor ama uykuda. Tık, kendine geldi. Hani kuş uykusu, tavşan uykusu derler ya, hemen uyanır ya tık kendine geldi, esma devam ediyor. Bırakamazsın zikrullahı.

Ertesi gün sen sarhoş hancı sarhoş yolcu sarhoş her şey sarhoş her yerde hu var. Ohooo! Gitti her şey. Tamam, gitti! Bitti! Beklersin an ve an yine böyle öyle bir hal yaşamayı. O zaman sufiliğin tadı. Allah bizi onlardan eylesin. Evet. Allah muhafaza eylesin cümlemizi inşallah. Hac ayet 46 'Ne var ki yalnız gözler kör olmaz. Göğüslerde olan kalpler de körleşir.' Bu körleşmekle alakalı çok ayeti kerime aldım buraya hani ama böyle hani vaktinizi almayayım diye hızlı hızlı geçiyorum. Çünkü saati 10.30 etmişiz. Hakkınızı helal edin. Ben burda bırakayım. Bu kadar çok hazırlık yapmışım buraya. İnşallah önümüzdeki hafta vaktinizi almayayım ama bu: "Seni kötülüğe sevk eden vesveselere yoldaş oldukça 'Sen Allah'ın vechullah'ını

göremezsin"den devam edelim. Bunlar böyle bir yolda bir ölçü olarak kalsın inşallah. O yüzden özellikte bunları böyle sindire sindire gidelim diye düşünüyorum. Hakkınızı helal edin. Yoksa öyle haddime değil böyle âlimlik taslayacak değiliz. Rabbim bizi muhafaza eylesin. Öyle bir derdimiz yok âlimlik taslama ile alakalı, biz âlim de olamadığımız için Rabbim korusun cümlemizi, muhafaza eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah rızası için El-Fatiha maassalavat. Âmin. Ya bir şeye niyet ettiydim. Aklıma geldi şimdi, onunla geceyi bitireceğim diye kendi kendime şey yaptıydım, niyet ettiydim. Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri yatacağı zaman böyle bir dua edermiş. O dua ile ben bu geceyi sonlandırmak istedim, hakkınızı helal edin. O yüzden Hz. Peygamber (s.a.v.) hazretlerinin dilinden dua edeceğiz: 'Allah'ım yedi kat göğün ve yüce arşın Rabbi! Bizim Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Ey Tevrat'ı, İncil'i ve Kuran'ı indiren, taneyi ve çekirdeği yaratan! Senden başka hiçbir ilah yoktur. Senin boynundan tutup yakalayacağın her şeyin şerrinden sana sığınırım. Evvel sensin. Senden önce hiçbir şey yoktur. Ahir sensin. Senden sonra hiçbir şey yoktur. Zahir sensin. Senin üzerinde hiçbir şey yoktur. Batın sensin. Senin altında hiçbir şey yoktur. Borcumuzu bize ödettir ve bizi fakirlikten kurtar. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Ecmain. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Geceniz hayır olsun tekrar.

https://youtu.be/te8ET4jHwHU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1398-1403. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Rabbim cümlemizin gecesini hayırlı eylesin. Rabbim gündüzlerimizi hayırlı eylesin. Rabbim ayımızı, yılımızı, ömrümüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hak hakkı bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip bâtıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmeti Muhammed'i Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp Kur'an ve sünneti seniyyeyi yaşama ve yaşatma mücadelesi veren kullarından eylesin inşallah. Geçen haftadan kaldığımız yerden Mesnevi okumalarına inşallah devam edeceğiz:

"Seni kötülüğe sevk eden vesveselere yoldaş oldukça 'Semme vechullah'ı nasıl bilebilirsin?"

Hani bir, Hz. Ömer efendimizi bir Rum kayseri ziyarete geliyordu. O ziyarete gelince dediler ki nerde? Şurda ağacın dibinde oturuyor. Öyle deyince halifenin köşkünü aradı yani, her zamanki gibi normalde halifeler, devlet başkanları, o zaman için köşklerde yaşar. Daha doğrusu saraylarda yaşardı. Malum Kisra Devleti vardı, sarayı vardı. Mısır'da saray vardı. Ülkelerini saraydan yönetiyorlardı. İşte Rumlar, hem Doğu Roma İmparatorluğu hem Batı Roma İmparatorluğu saraylardan idare ediliyordu. O zaman için İslam Devleti kurulunca, İslam Devleti saraylardan yönetilmiyordu. İslam'da saray anlayışı yok. Türklerde de önceden saray anlayışı yok. Mesela şey de Orta Asya'da Çin Devleti var. Çin devletinin sarayı var. Hintlilerin sarayı var örneğin. Hindistan Devleti'nin sarayı var ama Türklerde Saray yok. Sonradan artık Türklerde saray olgusu oluşmaya başlıyor ve Selçuklularda, Emevilerde saray var. İslam'da ilk saray Emevilerde. Hz Ali radıyallahu anh

hazretlerine kadar saray yok. Hz. Ali radyallahu anh hazretleri vefat ettikten, şehit olduktan sonra, Hz. Hasan efendimiz altı aylık bir halifelik yapıyor, yine saray yok ama Şam'da Muaviye'nin sarayı var. O vali, ama sarayı var. Sonradan, Muaviye'den sonra oğlu Yezid, sarayı var. Sonra Emeviler, Abbasiler hep sarayları var. Türklerinde normalde Orta Asya'dan sonra Selçuklularda saray var. Selçuklulardan sonra saray oluşunca Osmanlı'da da saray var ve Osmanlı tarihi boyunca saraydan yönetilmiş. Sarayı var. Peki size şimdi bir soru: Dünya üzerinde kaç tane saraydan yönetilen ülke var? Bir tane. Neresi? İngiltere. Yeryüzünde devletler olarak saraydan yönetilen, saraydan yönetilen tek devlet var. O da İngiltere. Diğer ülkelerin, imparatorlukların, sarayları ne oldu? Hepsi de müze oldu. Bakın müze oldu. Avusturya Macaristan müze, Fransa, müze. İspanya müze. İn aşağı, Afrika'da saraydan yönetilen saray olarak yok. Zaten Kuzey Afrika Osmanlı İmparatorluğu'na bağlıydı yani o sonradan sarayı kim yaptı? Suud yaptı. Suud saray yaptı ama eskimi? Değil. Yeni devasa saraylar yapıyorlar, her şehirde kralın sarayı var.

E şimdi işte o zaman için Rum, o kimse geldi, bir saray arıyor, bir köşk arıyor Hz. Ömer efendimizde, yok ve böylece o normalde hani onun üzerinden Hz. Pir bize nasihatlerde bulunuyor. O nasihatlere devam ediyor ve diyor ki:'Seni kötülüğe sevk eden vesveselerle yoldaş oldukça', hani 'ne tarafa dönerseniz dönün Allah'ın veçhullahı o taraftadır'ayeti kerimesi var ya, diyor ki:'fe eynema tuvellu fesemme vechullah' yani ne tarafa dönerseniz dönün Allah'ın veçhi oradadır ayeti kerimesi sende tecelli etmez. Yani sen bu kalbindeki kötülüğe sevk olduğun müddetçe, kalbinde kötülük vesvesesi durduğu müddetçe, kötülük vesvesesi, bakın bütün herkesin kalbinde vesvese vardır, şeytan ile alakalı kötülük vesvesesi ayrıdır. Kalbinde kötülük vesvesesi varsa yani senin kalbin devamlı bir fenalığı istiyorsa, bir fenalık yapmayı arzu ediyorsa ve bir fenalığı istediği müddetçe, şeytanın vesvesesi onun üzerinde duracak ve hep o fenalık isteyecek. O fenalık isteyenlerde ayeti kerime mucibince onlar kendilerinin güzel işler yaptıklarını düşünecek. Ayet-i kerimede de:'Oysa onlar güzel işler yaptıklarını sanıyorlardı.'(Kehf ayet 104). Yani bu kalbinde kötülüğe meyleden, kalbinden kötülük yapan, Müslümanlara zulmeden, sufilere zulmeden, Kur'an ve sünneti yaşamaya çalışanlara zulmeden, iyilere zulmeden, doğrulara zulmeden veyahut da masum insanlara zulmeden, insanlara haksızlık yapan, haksızlıkla insanların malına, namusuna, şerefine, haysiyetine göz diken insanlar, bunlar kendilerince ne düşünüyorlar? İyilik yaptıklarını düşünüyorlar ve oysa kalplerinde ne var? Her daim kötülük var, kalpleri kötülüğün içerisinde yüzüyor ve bunlar normalde oysa ne tarafa dönerse dönsün Allah'ın vechini görecek, ayeti kerime ve Rahman ayet 29'da da:'Göklerde ve yerde

kim varsa hepsi de ondan ister. O her gün bir şe'm içindedir.' Yani gökteki, yerdeki bütün varlıklar devamlı ondan bir şey ister ve o devamlı her şeyi daima yaratır. O devamlı her şeyi yaratırken ve bütün varlığın üzerinde fiiliyat olarak Allah'a ait olup aktif iken, aktif, duran bir sıfat yoktur. Cenâb-ı Hakkın bütün sıfatları aktiftir. Ebediyen aktif olacaktır. Bütün sıfatları ve bütün varlığı Cenab-ı Hak kendi sıfatları ile bürümüştür.

Varlığın üzerinde toplu iğnenin ucu kadar bir yer yoktur ki Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal olarak oraya bir tecelliyatı olmamış olsun. Bakın varlığın üzerinde bir toplu iğne ucu kadar bir yer yoktur ki toplu iğne ucu kadar veyahut da biz ona mikroskopla bakılabilecek en küçük mikrobik bir şey diyelim, onun üzerinde dahi Cenab-ı Hakkın sıfatsal tecelliyatı vardır. Öyle olmasına rağmen, öyle olmasına rağmen ve bütün kendi üzerinde, hem içsel olarak hem de kendi dışsallığın olarak hem de yaşadığın dünya olarak, hem içsel olarak hem kocaman evren olarak Cenab-ı Hakk'ın sıfatları bu kadar tecelli ederken ve Cenab-ı Hakkın sıfatları her an her şeyi yaratırken sen Allah'ı görmüyorsun, tanımıyorsun, bilmiyorsun. Sebep? Çünkü kalbinde senin kötülük var. Oysa sen daha 'la ilahe illallah' derken 'la' da daha görmen lazım.'La' derken komple gözünün önündeki bütün varlık silinmesi lazım. 'İlahe' dediğinde ilahelerin hepsi gitti, illallah. İllallahı görmen lazım ama yok, görmüyorsan o zaman senin kendinle alakalı bir şey ve görmeyenler bir kâfirlerdir. Kalp gözü açık, gördüğünü bilmeyen bir kâfirlerdir.'Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinin üzerinde bir perde vardır ve onlar için büyük bir azap vardır.(Bakara, ayet7) Kâfirlerin, Allah'ın sıfatsal boyutunu ve tecelliyatını, Allah'ı tanımadıklarından ve göremediklerinden dolayı mühürlenmiştir. Devam ediyor ayeti kerimeler:'Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, akledemezler', bakın kördürler. Kör neydi? Gözle alakalı. Akledemezler, kalple alakalı, akılla alakalı. Demek ki onların akılları da örtülü.

Bakara ayet 7. Aklı da örtülü onun. Onun aklı da donmuş, aklı da çalışmıyor. Sebep?. Çünkü onun kalbinde kötülük var. Çünkü o kalbi tıkalı çünkü onun kalbi kararmış. O kötülükten dönmediği müddetçe onun kalbi çalışmayacak ancak kötülükten döndüğünde Cenab-ı Hak onun kalbini çalıştıracak, iman edecek, salih amel işleyecek, Allah'ı sevecek. O zaman kalp ne olacak? Açılacak, kalbi devam edecek ve bütün o küfür gibi nifak gibi olumsuz böyle inanç noktasında sapıklıklar gibi bütün bunların yüzünden onların kalplerine olmuş oluyor? Kararmış oluyor, mühürlenmiş oluyor. Burda ayırdedeceğin şey şu: Bir kul kendi yaptıklarından dolayı kalbi mühürlendi. O kalbi mühürlendiği için sapkınlık yapmadı. Sapkınlık yaptığı için kalbi mühürlendi. Yolunu eğrilttiği için kalbi mühürlendi. O kendisi

kendi kendisine zulmettiği için onun kalbi mühürlendi. Onun kalbi mühürlendiği için sapkınlık yapmadı. O zaman bu cebriyeye girer. Burayı ayırdedeceğiz: 'Sizin önünüzde sizin işledikleriniz vardır' yani sizin önünüzde sizin işledikleriniz var. Sen bir günaha girdiysen senin önüne gelecek o. Sen bir yanlışlık yaptıysan senin önüne gelecek o. Bundan asla şüphe etme. Eğer dünyada gelirse bil ki müminlerdensin, dünyada önüne geldi senin. Dünyada nedir mümin için gelen? Ekonomik sıkıntıdır. Nedir mümin için gelen? Hastalıktır, zorluktur, sıkıntıdır, beladır, musibettir. Dünyada müminin başına geliyorsa bu o hamdetsin. Sebep? Cenab-ı Hak ona dünyada gösteriyor, uyarıyor. Dünyada onu temizliyor. O yüzden hastalıkları nimet bilin. O yüzden sıkıntıları nimet bilin kendinize. Sıkıntı; nimet bilin onu kendinize. Cenab-ı Hak seni temizliyor. Cenab-ı Hak sana lütfediyor. Mesela hastalık. Bir kimse hasta oldu değil mi? Onu Cenab-ı Hak temizliyor, tertemiz ediyor onu. Biz hastalık olunca sıkıntı duyuyoruz kendi kendimize. Allah'a hamd et. Sebep? Cenab-ı Hak seni temizliyor.

Bizde şimdi böyle bir ekonomik sıkıntı yaşayan bir kimseye tüh ya falan biz işte kafası çalışmadı da yok beyni çalışmadı da ben derim ki nerde batırdı? Meyhanede mi batırdın barda mı batırdı pavyonda mı batırdı? Nerde batırdı parayı? Ticaret yaparken yanlış adam geldi, malı verdi ona gözü kapandı, verdi ona, verilmeyecek adama mal verdi veya öderim dedi, adam söz verdi, adam ödemedi. Bakın adam ödemedi. O sıkıntı onun için dünya temizliği, bakın dünya temizliği. Adam kumarda batırmadı ya, adam içkide batırmadı ya, pavyonda batırmadı ya, adamın kafası çalışmamazlıktan batırmadı ya. Ticaret; bir ekonomik buhran oldu, batırdı adam. Adamın dolar borcu vardı, dolar 1300 liraydı, ben kendimi anlatıyorum, dolar 1300 liraydı, bir gecede 3300 oldu dolar Türkiye'de! Üç gün içerisinde 3300 lira oldu dolar, üç gün içinde! 1300 liradan 3300 lira oldu! Ben televizyonda benim gözüm, başım, her şeyim televizyonda. Üçüncü gün gözlerim kan çanağı benim, ben battım dedim, battım! Herkes bir dedikodudur tutturdu. Ya dedim ben nerde battım, bu memlekette battım. Bir gecede battım! Bir gecede batar insan. Evet, bir gecede batar. Bir deprem olur batarsın, bir sel olur batarsın, yangın olur batarsın, batarsın! Adamın birisi gelir, devamlı çalıştığın bir kimsedir, yıllardır çalışıyorsundur, çek alıyorsundur, çek veriyorsundur, haberin yoktur senin, adam konkordato ilan eder, bir gecede batarsın. Bunlar, bakın bunlar adamın kafasından değil, Cenab-ı Hak temizliyor. Biz öyle düşünürüz. Deriz ki ya tamam, Rabbimden geldi veya zarar ediyorsun, bir mal alıyorsun, bir mal satacaksın, zarar ediyorsun, tüccarlar için, kendince kâr edeceğim diyorsun, zarar ediyorsun. Bu normal, gayet normal ama bunlar diyecek ki kimse evet, ben nerede yanlış yaptım,

yanlışlıklarımı tespit edeyim. Eyvallah! Ama kendi içinden de sabredecek. Diyecek ki bunlar bana lazım, temizleniyorum. Hamd edecek Allah'a.

İşte normalde bu kalbinde küfürdür, nifaktır, hırstır, dünya hırsıdır, işte yalandır, gıybettir, dedikodudur, bunlar var ise veya birisine kötülük yapmaktır, fitne çıkarmaktır, bir topluluğa fitne çıkarmaya çalışıyor o kimse. Kendince iyi yaptığını düşünüyor. Bir topluluğun içerisine fitne atıyor, kendince iyi şey yaptığını düşünüyor ama öyle değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden böyle kalp gözü körleşmiş, basireti bağlanmış kimselere Cenab-ı Hak körler diyor, kör! Ayet-i kerimede Allah onları kör olarak nitelendiriyor. Bunlar anlattığımız kâfirler, müşrikler, mürtetler ile alakalı. "Allah onların ışığını giderdi, karanlıkların içerisinde görmez halde bırakıverdi. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler." Onlar artık dönmezler, bu kesin kalbi mühürlenmiş artık onun, dönüş yolu yok. Hani tövbesi kabul edilmeyenler var ya tövbesi kabul edilmeyenlerden, şirk ehl-i. Allah şirketinin tövbesini kabul eder mi? Hayır. İbadetlerini kabul eder mi? Hayır. Önce o şirkten dönmesi gerekir. Eğer şirkten dönmezse Cenab-ı Hak okulunun tövbesini kabul etmez, hadislerle sabit, ayetlerle sabit. Allah muhafaza eylesin.'İnsanların bir kısmı da', bu da münafıklarla alakalı:'Andolsun ki biz cin ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır anlamazlar.' Bunlar münafıklarla alakalı, kalbi var anlamıyor, gözleri var görmüyor, kulakları var duymuyor.'Onlar da hayvanlar gibidirler. Hatta daha sapıktırlar. İşte onlar kâfirlerin ta kendileridir.'(Araf, 179). Bunlarda münafıklar. Bunlar akletmiyorlar, gördüklerinden bir hisse çıkarmıyorlar. Bunlar o münafıkça kalbi muhafaza ediyorlar, münafıkça yaşıyorlar bunlar. Bunlar, o münafıklıklarına devam eden insanlar. Allah muhafaza eylesin. Bunlarda Allah'ın nereye bakarsan bak, veçhini görebilecek olanlar değil, bunlar da görmüyorlar. İşte onlar normalde bu Cenabı hakkın yaratmış olduğu organları da yerli yerinde kullanmıyorlar. Cenab-ı Hakkın vermiş olduğu o kalbi hissiyatı da yerli yerinde kullanmıyorlar. Allah muhafaza eylesin.'Ve kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Ne var ki kulakları, gözleri ve kalpleri onlara bir fayda sağlamadı. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr ediyorlardı.' Ahkaf 26. Demek ki bunlar, bu münafıklar Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar. Allah'ın ayetlerini inkâr ettiklerinden dolayı onlar Allah'ın veçhini görmüyorlar.

Şimdi diyeceksiniz Allah'ın ayetlerini inkâr eden mi var? Dolu... Öyle değil mi? Gün geçmiyor bir ilahiyat fakültesinden bir öğretim üyesi bir bomba patlamamış olsun! Gün geçmiyor diyanetten bir kimse bir bomba patlatmamış olsun. Gün geçmiyor ki herhangi bir ilahiyatçı, şeyh, derviş... Adına ne derseniz deyin, bir bomba patlatmamış olsun. Bakıyorsun, Allah Allah

diyorsun, ya bu nerden çıktı! Gün geçmiyor ki bir profesör faize cevap vermemiş olsun. Oturuyor enflasyon miktarı kadar faiz alınabilinir diyor. Dıdığımın dıdığı şunu dedi, dıdığımın dıdığı bunu dedi diyor. Ayet var kardeşim, ne bakıyorsun sen? Ona, bakmıyor! Hani bundan yüz yıl sonra belki de hani çıktı ya ülkeden bazı sapkın insanlar. Biz bunu kulaklarımızla duyduk 28 Şubat'ta. Adam çıktı, Ankara ilahiyat fakültesi dekanı, horozdan kurban olur dedi! E çıktı adam, ayakkabıyı getirdi, masanın üzerine koydu televizyonda, ayakkabıdan kurban olur dedi. Bunları bu göz gördü! Yüz yıl sonra birisi çıkacak, neydi o adamın adı ya, Zekeriya Beyaz, diyecek ki Türkiye'de bir âlim yaşamış, Zekeriya Beyaz adında, o fetva vermiş, ayakkabıdan kurban olur. Bu şimdi tuhaf gelmesin size. Evet, Âdem'den beri İslam dünyasında dolu fetva var, bakın dolu fetva! Neden dedi Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri'Ahir zamanda ümmetim yetmiş üç fırkaya bölünecek, yetmiş ikisi delalette olacak, birisi hidayette olacak'diye? Adam bunun fetvasını veriyor veyahut da adam kalkıyor, bunlar Kur'an ayeti olamaz diyor. Almanya'da soluğu aldı! Bakın bunlar tarihe not düşüyor. Bunlar İslam dünyasında kitap yazıyorlar. Ciltler ciltler kitapları var bunların. Bunlar üniversitelerde tez hazırlatıyorlar öğrencilere.

Diyorlar ki böyle tez hazırlayacaksın, bitirme tezi hazırlayacaksın! Öğrencilerin gideceği yolu gösteriyor. Öğrenci ne yapsın! O bitirme tezini onun istedikleri gibi yapıyor. Bakıyorsun o bitirme tezlerini inceliyorsun, o kadar çok sapkınlıklar var ki yani dini biliyorsan sinirinden patlarsın. Diyorsun bununla alakalı ayet-i kerime var, onu buluyorsun, bunu nasıl görmedi diyorsun. Onunla alakalı hadis var diyorsun, onu buluyorsun, bunu nasıl koymadı buraya diyorsun, sapkınca bir şey çıkıyor orta yere. E sonra Cübbeli de hani diyor ya iyi ki çocuklarımı imam hatibe göndermemişim, elhamdülillah diyor. Şimdio zaman haydi, herkes Cübbeli'ye saldırıyor. Hadis inkârcısı çıkıyorlar, ayet inkârcısı çıkıyorlar. İşte bu münafıklar ne yapıyorlar? Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr ediyorlar. Onları biz Müslüman olarak düşünüyoruz. Sebep? Bizim yanımıza geldiklerinde namaz kılıyorlar. Bizle beraber namaz kılıyor, bizle beraber oruç tutuyor ama diyor ki başörtüsü yok. Ne alakası var diyor! Geçen gün twitterda paylaştım. Ne? Başörtüsü demeyin diyor. Ne diyor? Çul diyor! Öbürkü diyor Kur'an kursları ile alakalı ortaçağ zihniyeti diyor, Kur'an kursları ile alakalı! Yani bir kimse çocuğuna din öğretecek, ortaçağ zihniyeti! Bir kadın inancından dolayı başını örtecek, onun örtüsüne çul diyeceksin! Bir de ne diyorlar, dinde bunun yeri yok! Ayeti kerimeyi inkâr etti mi? Etti. Dinde yeri yok! Çünkü Türkiye öyle bir yer ki siyasetçisi din hakkında hükmediyor, hüküm veriyor, bürokratı veriyor, ondan sonra ekonomi profesörü veriyor, sosyal ilişkiler ile alakalı

ilim yapmış bir kimse veriyor, felsefeci veriyor! Dinle alakalı herkes istediği fetvayı veriyor ülkede ama birisi ben burada doktorum dese, diploması olmasa adamı çarmıha geriyorlar. Hani kaldı mı önceden dişçiler vardı öyle değil mi, diplomasız, yetişmiş şeyden, ne o çıraklıktan. Kaldı mı? Kalmadı. Ha söyle de bassınlar adamın dükkânını! Yok! Nerde. Adamı anında şikâyet ederler, adamın tezgâhını başına giydirirler. Bu mümkün mü? Eeee? Ya sen diplomasız bir diş doktorunu çalıştırmıyorsun, adamın dinle alakası yok, onun sözünü neden kullanıyorsun? Kullanıyor ama veya bir kimse örneğin işte bütün herkes dinle alakalı basıyor fetvayı, geçiyor, konuşuyor, bunda bir sıkıntı yok! Allah muhafaza eylesin.

'Şayet Allah onlarda bir hayır görseydi onlara işittirirdi. Eğer işittirmiş olsaydı yine de yüz çevirenler olarak arkalarını dönerlerdi.'(Enfal, 23). Bunlar küfürde, bunlar müşriklikte o kadar ileri gitmiş ki Allah onlara ayeti kerimeyi duyursa dahi onlar tekrar yüz çeviriyorlar. Cenab-ı Hak onlara ayeti kerimeleri duyuruyor, o tekrar geri dönüyor, tekrar yüz çeviriyor.'Ne var ki yalnız gözler kör olmaz, göğüslerde olan kalplerde körleşir.' İşte en sıkıntılı yer burası, Hac suresi, ayet 46.Bunları topladığımızda hepsini de yalnız o kimsenin gözü kör olmuyor. Ya? O kimsenin kalbi de körleşiyor. Zaten konumuzda bu, kalp körlüğü. Demek ki bir kimse ayeti kerimeleri inkâr etti, hadis-i şerifleri inkâr etti, mezhepleri inkâr etti, inkâr ede ede geldi, o kimsenin kalbi de körleşti. Ayeti kerimeyi reddetti, şunu yaptı bunu yaptı, bunu yaptı, kalbi de körleşti. En sıkıntılı nokta burası. Sufiler içinde en sıkıntılı yer burası, kalbin körleşmesi, yani o kimsenin hakikati görememesi, hakikate sırtını dönmesi, maneviyata sırtını dönmesi, maneviyatı anlamaması, algılamaması, kalbinin körleşmesi. Bu ne ile alakalı. Bu o kimsenin kalbindeki vesveseyle, o kimsenin kalbindeki şeytani duyguları ile alakalı. Öyle bir hale geliyor ki o kimse mânen artık körleşmiş oluyor. O gördüğü rüyayı bile inkâr ediyor, gördüğü hâli bile inkâr ediyor, tuttuğu eli bile inkâr ediyor. Manevi körlük bu.O artık 'her yer karanlık' şarkısı söylüyor. Manevi körlük! Namazını kılıyor, orucunu tutuyor, manevi kör!Baktığımızda beş vakit namazında abdestinde, manevi kör, hakikati görmüyor, doğruları görmüyor. Hakikati ve doğruları görmeyince o kimse, manevi kör oluyor ve manevi kör olan bir kimse de Cenab-ı Hakkın veçhini görmekten, Cenab-ı Hakkın sıfatlarının tecelliyatını görmekten uzak oluyor. Yağmuru yağdıranın Allah olduğunu unutuyor. Diyor ki bulutlar geldi yağmur yağdırdı. Ulan bütün bulutlar toplanıyor, yağmıyor. O zaman ne oluyor?

O diyor ki şu şöyle oldu, bu böyle oldu, yağmur yağmadı. Yağmuru yağdıranın Allah olduğunu unutuyor. Bulutları sevk edenin Allah olduğunu unutuyor. Tohuma can verenin Allah olduğunu unutuyor. Meniye can

verenin Allah olduğunu unutuyor. Anne karnında ona bir suret giydirenin Allah olduğunu unutuyor. O surete dişi mi olacak erkek mi olacak ona normalde hükmedenin Allah olduğunu unutuyor. Anne karnında oksijen yok, gaz yok, ekmek yok, pırasa yok, patlıcan yok! O çocuk orda büyüyor. Onu büyütenin Allah olduğunu unutuyor ve normalde o insan hayatına devam ederken, hayatının içerisinde saç rengini, göz rengini, bıyık rengini, sakal rengini, şeklini, şemalini, bütün her şeyini dizayn edenin Allah olduğunu unutuyor. Kaşını, gözünü, burnunu, ağzını, dişlerini okka gibi oturtanın Allah olduğunu unutuyor. Her nefes alış verişte Cenab-ı Hakkın ona hayat verdiğini, her nefes alış verişte Cenab-ı Hakkın onunla bizatihi ilgilendiğini unutuyor. Gaflet basıyor o kimseye ve hücrelerini dizayn edeni, bütün kainatı dizayn edeni, bütün semavatı dizayn edeni, bütün varlığa hayat verenin ve bütün varlığa ruhunu üfleyenin Allah olduğunu unutuyor ve o gören körlerden oluyor, gören körlerden oluyor ve o kimse Allah'ı sevmediğinden, Resulünü sevmediğinden Allah dostlarını sevmediğinden ve şeytani şeyleri sevdiğinden de kör oluyor. Çünkü bir kimse şeytani bir şeyi severse Allah'a kör olur. Bir kimse şeytani bir şeyi severse Resulullah'a kör olur. Bir kimse şeytani bir yolu severse velilere kör olur. Bir kimse şeytanlaşmış insanları severse müminlere kör olur. Bakın bir şeyi sizin sevmeniz, aşırı derecede sevmeniz başka şeylere karşı sizi kör eder. Bir kimse dünyayı çok severse Allah'a kör olur, Resulullah'a kör olur, velilere kör olur. Tanımaz, bilmez, anlamaz ve onları kötüler. Bir kimse nefsine uydu, şeytana uyuduysa hani Hz. Ali efendimiz demiş ya bana bir harf öğretenin kölesi olurum. Ona harf öğretene kör olur. Ona ilim öğretene kör olur. Ona Allah'ı tanıtana kör olur. Ona Resulünü tanıtana kör olur. OnaAllah'ın zikrini tanıtana kör olur. Ona iyiliği öğretene kör olur. Kör olur o kimse. Sebep? O kimse çünkü heva hevesine uydu, gaflete düştü, şeytani vesvese onun kalbine oturdu.

Çocuk babasına kör olur. Çocuk annesine kör olur. Seni büyüttü, yetiştirdi, eğitti, belli bir hale getirdi, sen annene babana nasıl asi oluyorsun? Asi oluyor! Kör annesine babasına. Eşler birbirine kör olur. Eğer onlara şeytani sevgi basarsa eş birbirine kör olur. Çünkü şeytani bir sevgi oluştu onda, şeytani bir sevgi oluştu. Niye oluştu? Bana koltuk takımı almadın, ben gidiyorum anneme, evlendiğimizden beri bir gün yüzünü göstermedin, gidiyorum anneme! Senin gibi kadın olmaz olsun. Ben seni istemiyorum. Defol bu evden! Kör eşler birbirine. Ya evlenmişsiniz, evliliğinizi yürütmeye bakın. Makul dairede buluşun, çocuklarınız var işte şuyun var, buyun var, bunca yıl geçmiş, makul dairede buluşun. Buluşmuyor! Buluşmuyor, kör birbirine! Birbirine kör olduğu zaman bir şey anlatmam mümkün değil. Ona bir nasihatte bulunman mümkün değil. Neden? Kör? Kör olunca kalbi mühürlü

onun. Gözü mühürlü, ona bir şey gösteremezsin. Anlatıyorsun, anlatıyorsun, anlatıyorsun, aynı yerde duruyorlar. Anlatıyorsun, anlatıyorsun, anlatıyorsun, aynı yerde duruyorlar. Bir saat, ikisaat, üç saat, dört saat anlatıyorsun, aynı yerde duruyorlar! Ya bir adım ilerle ya, bir adım ilerle! Bir adım ilerlemiyor! Kör olmuşlar birbirlerine. Karı koca körler veya anne baba çocuk kör olmuşlar birbirlerine. Bakın çocuk, anne, baba, kör olmuşlar. İletişim sağlamaları mümkün değil. Sen anlatıyorsun boyna, ikisine iletişim kurdurmak için her iki tarafta kör. Körler sağırlar birbirlerini ağırlar. Kör! Allah'ım diyorsun ya bu nasıl bir körlük. Ayet koyuyorsun orta yere, hadisi şerif koyuyorsun, imamların içtihadını koyuyorsun, sufilikten koyuyorsun, evliyalardan menkıbeler anlatıyorsun, yok! Anlamakta inat ediyorlar. Anlamamakta inat ediyorlar. Kör, bildiğiniz kör. Körlerle uğraşmak kadar dünya üzerinde zor bir şey görmedim ben.

Hele Müslüman'ın körü var ya, Müslüman'ın körü, yemin ediyorum, bakın yemin ediyorum dünyanın en zor işi, Müslüman'ın körü. Sebep? Ya ayet söylüyorsun, ya adam ayeti dinlemiyor! Müslüman, hadisi şerif var diyorsun, hadisi şerifi söylüyorsun, alay eder gibi hadis nerde geçiyor diyor. Geçtiği yeri söylüyorsun, koyuyorsun önüne, bu senin kitabın diyor. Kör! Böyle dervişlerin de körleri var. Derviş, anlatıyorsun anlatıyorsun, kör. İçinden diyorsun ki ya böyle bir kör derviş olacağına olmayı versin, dersi bırakıp gidiyor zaten. Neden? Kör çünkü. Şaşı, bildiğiniz şaşı. Çok eski dönemden, adam dersi bırakacağım dedi, bırakabilirsin dedim. Rüyaları ben dinliyorum, halleri de ben dinliyorum. Kim ne rüya anlatmış biliyorum. Bu rüyayı sen görmedin mi? Evet dedi, bu rüyayı da görmedin mi? Evet. Bu rüyayı da görmedin mi? Evet. Dedim sen dedim bana en azından on taneye yakın rüya anlattın mı? Anlattın. Bu gördüğün rüyalar dedim sahih. Ben rüyaya da inanmıyorum dedi. Dedim rüyanın varlığına mı inanmıyorsun, evet dedi. Ayeti inkâr ettin dedim ben, sen ayeti inkâr ettin. O rüyadan bu rüya mı acaba kasıt dedi. Ha, işin gücün rast gelsin dedim, tamam. Tecrübe bunlar. Kör!

Bayındır'da dersi bırakan bir, hep tecrübe ya, hoca dedim ya itikâfta dedim geldim, Oktay da buna şahittir. Birinci gün ben gidiyorum itikâfa soruyorum, var mı bir şey diyorum ben, yok diyor. İkinci gün gidiyorum itikâfa var mı bir şey dedim ben, yok dedi. Üçüncü gün yassıdan sonra teraviyi kıldım, gene girdim yanına, dedim hoca var mı bir şey yok dedi. Oktay da yanımda, destur dedim, kaldırdım ayağa, oturuyoruz biz. Ayakta bir başladım zikrullaha, üçümüz beraber zikrullah yapıyoruz. Bu başladı ağlamaya. Ben gördüm dedi göreceğimi. Ben de hani Bayındır'da dergâh oturacak, yerleşecek, böyle kendimce büyük mücadele veriyoruz. Ben hani onun hâli

açılsın, ondan sonra, Allah'a münacat ediyorum, onunhali açılsın, delillensin. Hani Bayındır'da yolumuzun hak olduğu bilinsin diye Allah'a münacat ediyorum. Hali açıldı bunun, gördü Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini. Sabah namazından sonra gelip kapımda ağlayan insan. Abdülkadir Geylani hazretleri geldi dedi ki git işte Mustafa'ya şunu şunu şunu söyledi diye ağlayan insan. Bakın, böyle rüya görüp böyle hâl gören bir kimse dersi bırakıyor bu! Daha doğrusu bıraktı da ben ona delillendiriyorum. Bunları gören sen değil miydin? Evet. Peki dedim kimi gördün de rüyanda gittin? Öyle ya Peygamber(s.a.v.), bu sufilik yolu bu. Bunun ölçüsü ne? Rüyanda bir şeyhi görmüşsün, gitmişsin intisap etmişsin. Bir daha rüyanda göreceksin bir başkasını, gideceksin intisap edeceksin. Hak. Dedim kimi gördün? Hiç kimseyi görmedim dedi. Dedim gitmene sebep ne senin? Ben dedi sabah namazından sonra rabıta yaptım, şeyh efendiyi dedi, şeyh efendi demiyor, Abdullah Gürbüz Efendiyi dedi uyurken gördüm dedi. Dedim tamam, bunun üzerine söylenecek bir söz yok dedim. Sen rabıta yapacaksın, rabıtada şeyhini göreceksin, sabah namazından sonra onu uyurken gördüm ben, soru sordum, o uykuda olduğu için bana cevap veremedi deyip gideceksin!

Sonra ona eşek muhabbetini anlattım. Bilir misiniz? Eşek muhabbetini? Evet, körlük böyle bir şey bak. Dervişin birisi şeyh efendiye geliyor, efendim diyor ben size rabıta ettiğimde sizi diyor eşek suretinde görüyorum diyor. Âlâ oğlum diyor. Sen öyle bir şey olduğunda diyor yanında diyor hançerin, bıçağın, kesici bir aletin yok mu? Var efendim diyor. Sen öyle olduğunda diyor bize o diyor eşeğin diyor kulağını kes de getir benim yanıma diyor. Dervişte böyle körlük öyle bir şey, kibirle tamam efendim diyor. Neyse zikrullahta yine rabıta yapıyor, bakıyor şeyhi eşek suretinde yine şeyhim emretti artık diyor çekiyor hançeri cart kesiyor. Yandım Allah! Kendi kulağı! Kulak elde koşa koşa şeyhinin yanına... Efendim diyor böyle böyle ben kulağımı kestim, benim diyor eşek suretinde gördüğüm meğer benmişim ya diyor. Meğer benmişim ya eşek suretinde gördüğüm! Bu eşek muhabbeti.

Körlük böyle bir şeydir. Bu da sufi körlüğüdür. Doğruyu göremez. Görmüş olduğu doğruya sonradan eğrilik katar, kendi rüyasını inkâr eder, kendi halini inkâr eder ve ne yapar? O körlüğünden dolayı Allah muhafaza eylesin, mühürlenir, bu işin daha acı tarafı! Bakın mühürlenir. Rabbim kimseyi böyle bir şeyle karşılaştırmasın. O yüzden Rabbim körlükten cümlemizi muhafaza eylesin. Hem maddi körlükten hem manevi körlükten Rabb'im cümle kardeşlerimizi korusun, muhafaza eylesin. En önemlisi Rabbim manevi körlükten hepimizi korusun, muhafaza eylesin ve işte bir insan şeytanı kendine dost eder, heva ve hevesini sever, heva ve hevesini Rab edinirse o körlerden olur ki bir daha onun gözü açılmaz. Allah muhafaza eylesin.

"Kimin kalbinde kapı açılırsa gönül göğünde yüzlerce güneş görür."

Demek ki eğer şeytanın vesvesesine uydu, kör oldu ama bir de kalbinde kapı açılırsa gönül göğünde yüzlerce güneş görür ve normalde insanoğlu gözleri açıktır. Bakın gözleri açıktır insanların ama ne yazık ki çoğunluğunun kalbi uykudadır. Göz açık, kalp uykuda. Ben böyle daha makul olanını söyleyeyim; kalbi uykuda. Kimisinin gözü açık, kalbi mühürlü; kimisinin gözü açık, kalbi uykuda. Eğer normalde o kalbi uykudaysa, o kimsenin manadan haberdar olması ne bileyim işte manada perdeden perdeye geçmesi mümkün değil. O zaman o kimse kalben uyurluğunu yok etmeli. Kalben uyanık hale gelmeli. Öyle bir kalben uyanık hale gelmeli ki o uykudayken bile uyanık olmalı. Öyle bir kalben uyanık hale gelmeli ki gözü açıkken o kimse uyanık, gözü açıkken de uyanık olmalı. Şimdi kalben uyanık olmanın gece yatarken kalbin uyumaması, kalbin uyanık olması, o kimsenin rüya görmesi, o kimsenin perdeden perdeye, halden hale geçmesi. Bu normalde baş gözü uyurken kalbin uyumaması. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Hz. Aişe annemize dedi ya benim kalbim uyumaz diye. İşte o göz uyusa dahi kalbinin uyumaması. Bunun daha ilerisi var. Daha ilerisine? Normalde uyumadığı halde de çıplakken kalbinin ne yapması? Görmesi, uyumaması. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kabristana gidiyordu. Üç kişinin başına birer tane yeşil hurma dalı dikti. Dediler ki ya Resulallah. Bu nedir? Dedi ki bu kardeşlerinizin kabir azabını duydunuz mu? Gördünüz mü? Hayır ya Resulullah. Dedi bir tanesi bevlederken dikkat etmezdi dedi, üzerine sıçratırdı dedi. Bir tanesi böyle laf getirir götürürdü gibisinden onların kusurlarını söyledi. Lafı uzatmayayım şimdi. Bu ne? Bu Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri gözü açık, uykuda olmadığı halde kalbi uyanıktı. O uyurken de kalbi uyanıktı. O ayaktayken de kalbi uyanıktı. Bu normalde sufiler için önemli. Sufi de gözü açıkken kalbi uyumamalı. Onun kalbi basiret nuru ile nurlanmalı, zikrullah nuru ile nurlanmalı ve o kimsenin de muhakkak ve muhakkak onur onda oluşmalı.

İlla ki herkes rüyada görecek, hal görecek diye bir kaide yok ama o kimsenin kalbi ilham almalı. O doğruyu, yanlışı ayırt edebilmeli. O eksiği fazlayı ayırt edebilmeli. Hz. Mevlana diyor ki: 'zahiri kör olan, görünen necasetlere bulaşır. Fakat can gözü kör olan kişi gizli olan, görünmeyen pisliklere bulaşır.' Demek ki o kimse eğer kalp gözü kör ise o görünmeyen pisliklere bulaşacak. Görünen pisliklerden temizlenmek kolay. Üzerinize bir necaset dökülürse, bulaşırsa gider yıkar temizlenirsiniz ama kalbe necaset girer de bunu fark etmezseniz yandı keten helva! O yüzden Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: ' Müminin ferasetinden sakınınız çünkü o Allah'ın nuru ile bakar' dedi. Yine velilerle alakalı: 'gören gözüm, duyan

kulağım, tutan elim, yürüyen ayağım olur, benimle görür' dedi. Benimle görür! O zaman o kalp, o körlüğü atacak o kimse üzerinden. Sufiler feraset sahibi olacak. Bunun oluşması için veyahut da olmamasının sebebi ne? Olmamasının sebebi şu:

'Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten alıkoymasın. Kim böyle yaparsa işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.' O zaman bu manevi kör olanlar kimlermiş? Allah'ın zikrini terk edenler ve Allah'ın zikrini terk ederse işte o zaman o kimse ne yapıyor? Manevi körlerden oluyor. Allah muhafaza eylesin ve o manevi körlerden olursa da bir daha asla ve asla kendini toparlayamıyor. Rabbim korusun, muhafaza eylesin inşallah. Bir ayeti kerime daha: 'Rahman'ı anmaktan yüz çevirene (yani Allah'ı anmaktan yüz çevirene) yanından ayrılmayacak bir şeytanı arkadaş veririz.' Demek ki kim zikrullahı terk etti, zikrullah ile bağını kesti, Allah diyor bakın, Allah diyor, yani burda bilinmeyen bir şey yok. Ona diyor şeytanı, yanına bir tane ondan ayrılmayacak bir şeytanı arkadaş veririz. O onun yanından ayrılmaz ve onun kalbine habire ne yapar? Vesvese verir. Devamlı onun kalbine tabiri caizse işer. Kalbine oturur. Hadisi şerifte Hazreti Peygamber(s.a.v.) hazretleri dedi ki: ' Şeytan kalbin kapısında bekler. Zikrullah ordan çıkınca şeytan girer oturur.' dedi. Demek ki Allah'ın zikrini terk edene Cenab-ı Hak bir şeytanı arkadaş veriyor, bir şeytanı dost veriyor ve o kimse Allah muhafaza eylesin, körlerden oluyor ve artık onun kalbi ne yapıyor. Hiçbir şey hissetmiyor. Kalbi körlerden oldu. Allah muhafaza eylesin ve feraset nuru ondan çıktı gitti. Bakın onlara; dedikodu ederler, gıybet ederler, bir müddet sonra Allah'ın dostlarına laf söylerler, bir müddet sonra peygamberlere laf söylerler, bir müddet sonra yola, ize, insanlara, her şeye laf söylemeye başlarlar. İzleyin, takip edin böyle, görürsünüz. Sebep? Onun çünkü kalbine şeytan oturdu. Zikri terk etti, Cenab-ı Hak kalbine şeytanı dost etti. Şeytanla dost oldu. Allah muhafaza eylesin.

"Yıldızların içinde ay nasıl görünürse başkaları arasında Allah da öyle görünür."

Demek ki yıldızların içerisinde gece baktınız ay nasıl görünüyorsa Allah da böyle görünür. Allah görünmez bir varlık değildir. Allah bilinmez bir varlık değildir. Allah tanınmaz bir varlık değildir. Bugüne kadar öğrenilen öğretileri değiştirecek herkes. Görünmeyen, bilinmeyen bir Allah'a iman etmedik. Görünen, bilinen bir Allah'a iman ettik. Dualarımızı işiten, dualarımıza cevap veren, dualarımızı Allah'ın izniyle biiznillah yerine getiren bir Allah'a iman ettik. Tövbe ettiğimizde tövbemizi kabul eden 'Yarabbi' dediğimizde 'buyur kulum' diyen bir Allah'a iman ettik. Görünmeyen, bilinmeyen, tanınmayan bir Allah'a iman etmedik. Görünen, bilinen, tanınan

Allah'a iman ettik. Kullarıyla konuşan, kullarının istediklerine cevap veren, kullarının dualarına icabet eden, kulları kendisini zikrederse kullarını zikreden bir Allah'a iman ettik. Bakın kulları kendisini zikrederse kullarını zikreden bir Allah'a iman ettik. Şimdi Allah'ı zikrediyoruz, o da bizi zikrediyor. Onu tanıtıyoruz, o da bizi tanıtıyor. Biz onu tanıyoruz, o da bizi tanıyor, tanıtıyor. Biz burda insanlara onu tanıtıyoruz o da meleklere tanıtıyor, o da arş-ı alanın meleklerine tanıtıyor, kürsünün meleklerine tanıtıyor. Siz burda onu zikrediyorsunuz, o da sizi meleklerinin huzurunda zikrediyor. 'Ey melaikelerim! 'Onlara' diyor 'kadın verdim, çocuk verdim, adam verdim, mal verdim, mülk verdim, şeytan verdim, vesvese verdim, cinni taifesini verdim, hepsini de geçtiler, beni zikrettiler' diyor. 'Onlara dua edin' diyor, melekler dua ediyorlar. Kim Allah'ı zikrederse melekler o kimseye dua eder. Kim namaz kılarsa melekler ona dua eder. Kim oruç tutarsa melekler ona dua eder. Kim bir fukaraya bir lokma yedirirse melekler ona dua eder. Kim zekâtını verirse melekler ona dua eder. Melekler ona dua eder, malını arttır diye. Kim bir cömertlik yaptı, melekler dua eder. Daha verirken, daha verirken, bir fukaranın eline daha tutuştururken hemen melek başucunda başlar: 'Yarabbi! Sen buna fazlasını ver, sayısız ver', âmin. Hemen melek dua eder, başında dua eder. Melekler günah işler mi? Hayır. Günahsız ağızla yapılan dualara icabet edilir mi? Evet.

Bir maruzatınız varsa tasadduk ederekten dua edin. Bir maruzatınız, bir sıkıntınız varsa tövbe ederekten, tasadduk ederekten dua edin. Cenab-ı Hak icabet eder. Allah'ı zikrederekten dua edin. Cenab-ı Hak icabet eder ve işte bir karanlık gecede yıldızların içerisinde ay nasıl tanınırsa Allah da böyle tanınır. Hz. Pir diyor çünkü Hak zahirdir. Batın olduğu kadar zahirdir, ortadadır, belirgindir, bellidir, tanınır, görünür, görünür! Çünkü göklerde, yerlerde ne varsa her şey onu zikreder o azizdir ve her şeyi elinin altında, hükmünün altında toplayan hâkimdir. Kuvvet sahibidir, kudret sahibidir. Her şey gözünüzün önünde tecelli eder. Her şey! Göklerin de yerin de mülkü onundur. Her şeyin sahibi odur, kalplerin de sahibi odur, ruhların da sahibi odur, canların da sahibi odur, Rezzak olan da odur, rızıklandıran da odur, yağmur yağdıran da odur, deprem oluşturan da odur, darlığı veren de odur, bolluğu veren de odur, kıtlığı veren de odur, yağmur yağdıran da odur, yağmur yağdırmayan da odur. Evlendiren de odur, boşandıran da odur. Her şeyde bütün fiiliyatta Allah çalışır. Allah 'La faile illallah' Allah'tan başka fail olan yoktur. İşleyen Allah'tır, onu görmezsen körlerden olursun. O her şeye de kadirdir. Onu güçsüz zannetme, onu kuvvetsiz zannetme. O bunu yapmaz, o bunu etmez, onun buna gücü yetmez... Düşünme, şirke düşersin. Onun gücünün yetmeyeceği hiçbir şey yoktur. Onun

kudretinin ulaşmayacağı hiçbir şey yoktur ve o evvelin evvelidir. Evveldir! Ondan öncesi yoktur. Ondan öncesi yoktur. Ahirdir. Sonrası da yoktu, devam eden ahir, devam eden, sonu olmayandır. Her şey ölümü tadar. Bütün her şey fanidir, bâki olan odur. Bütün nefeslerin nefeslerini alacak olan odur ve bugün 'Vahidü'l Kahhar olan kim' diye sorduğunda yine kendisi cevap verir: 'Bugün gün Vahidü'l Kahhar olan Allah' der ve her şeyi yeniden yaratır. Her şeyi! Şimdi yaratana bir daha yaratmak zor gelmez. O her şeyi her an yeniden yaratır. O her şeye yeniden hayat verir. O her şeyi yeniden sonlandırır, yeniden hayat verir sonlandırır, yeniden hayat verir. Onun kudretiyle uğraşacak olan hiçbir şey yoktur. Onun kuvveti ile baş edecek olan hiçbir şey yoktur. Sen bitti dersin o bitti demeden bitmez. Fatih Terim gibi oldu ama bitmez. "O" bitti demeden bitmez. Ümidini kesme, umudunu kesme, duanı kesme, zikrini kesme, mücadeleni kesme. Bütün dünya sana düşman olsa, "O" sana kulum dediği müddetçe hepsi de havasını alır. Bütün dünya, bütün dünya sana karşı olsa eğer "O" karşı değilse bütün dünyayı dize getirir.

"O" Vahidü'l Kahhar olandır. "O" ebabil kuşları ile orduları helak edendir. O bütün Lut kavmini dünyanın altına geçirendir. O Nuh'un kavmini suyun altında boğandır. O Hûd'un kavmini alabora edendir. O Salih'in kavmini bir sesle donakala, dondurup bırakandır. O Musa'ya Kızıldeniz'den yol açan ve Kızıldeniz'de firavunu boğandır. O Nemrud'un burnuna küçücük bir sinek sokup Nemrudu kendi balyozuyla öldüren Allah'tır. O İbrahim'i ateşten alan Allah'tır. O Yusuf'u kuyudan çıkaran Allah'tır. O Yakub'un kör olan gözünü açan Allah'tır. O Eyüb'ü topuğundan su çıkarttırıp, onunla yıkatıp gençleştiren Allah'tır. O Allah'la baş edecek olan hiçbir güç, hiçbir kuvvet yoktur ve o Allah gösterir kendini saklamaz ama onu gören göz lazım. O göz, o göz haramla, o kalp şeytanla, o kalp heva hevesle, o kalp haramla iştigal ederse, o kalp kör olur görmez, o göz kör olur görmez. O zaman 'ne tarafa dönersen dön, Allah'ın veçhi oradadır' ayeti kerimesinin sırrına o kimse ulaşamaz. Ancak imanını tazeleyecek, salih ameller işleyecek, tövbe edecek, Allah'ı çokça zikredecek, Allah'ı sevecek, Resulünü sevecek, Allah dostlarını sevecek, müminleri sevecek, şeytanla, şeytanlaşmış olanlarla dost olmayacak. Gözünü şeytani şeylere çevirmeyecek. Kalbini şeytaniyete çevirmeyecek. Kalbini kötülüğe çevirmeyecek. Bu dünya göçüp gidecek, her şey bomboş kalacak. Ne zamana kadar kör gelip kör gidecek insanlar! Mal onun, mülk onun, verecek olan da, alacak olan da o. Birinizi bin yapacak, birinizi milyon yapacak o, milyonunuzu bir yapacak olan da o. Milyonunuzu; bir gece uzun, bir dakikada milyonunuzu, milyonunuzu bir yapar, bir lira olur! Bir dakikada! Bir dakikada bir liranız da milyon olur.

Ona yaslan, ona dayan. Yedi gök, yedi arz içindekiler onun! İçindekiler onun, bir başkasının değil. Yedi göğün de yedi arzın da yedi semanın da arş-ı âlânın, levh-i mahfuzun, kürsünün, kaderin, kalemin, hepsinin sahibi o. Kalem onun, kader onun. Yazan o, silen o, bozan o! Kimin elinde kalem var Allah'tan başka? Kimin kitabı var Allah'tan başka? Kimin cenneti var Allah'tan başka? Kimin cehennemi var Allah'tan başka? Kimin kabri var Allah'tan başka? Kim yaratıyor Allahtan başka? Kim dizayn ediyor, kim düzen veriyor Allah'tan başka? Kim? Bir güç göster, bir kuvvet göster, bir kudret göster! Kim yaratıyor ki ya! Allah! Ve görünen! Hz. Ali efendimizin sözünü unuttu Müslümanlar: 'Görmediğim Allah'a ibadet etmem' dedi. Pirimiz! Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in damadı, ilmin kapısı, Haydar-ı Kerrar! Görmediğim Allah'a ibadet etmem dedi. Nerde kaldınız Müslümanlar? Nerde kaldınız? Görmediği Allah'a ibadet etmeyen bir pirin evlatlarıyız. Çıkarılacak olan oku namazdayken çıkarın, diyen bir pirin evlatlarıyız. Bu sözü nereye atacağız? Şimdiki o kör gözlü ilahiyatçıların, kör gözlü diyanetçilerin Allah görünmez dediklerine bakmayın. Yüz bin sefer beni mahkemeye verseler, yüz bin sefer bağırırım: 'Allah görülür.' Allah görülür! Allah rüyada da görülür, zahirde de görülür, batında da görülür, perdede görülür. Gözün açıkken de görülür gözü kapalı da görülür. Allah görülür. Çünkü her an, sıfatlarıyla her yere her an tecelli edendir. Allah görünmez diyenler kör ehlidir. Allah görünmez diyen küfür ehlidir. Kâfirin ta kendisidir. Allah görülmez diyen kâfirin ta kendisidir. İlan ediyorum, yazın her yere: Allah görünmez diyen kâfirin ta kendisidir. Altına Mustafa Özbağ diye yazın. Bununla mahşere çıkarım! Bununla mahşere çıkarım, bununla hesaba çıkarım, bununla huzuruna çıkarım. Allah görünür, sıfatları ile görünür. Allah bütün sıfatları ile görünen bilinen varlıktır. Görmeyen körün körüdür. Kör gelmiş, kör gider. Kör gelmiş, kör gider. Allah çünkü hiçbir zaman kendini saklamamıştır. Saklamadı, saklamayacak da ebediyen hep görünür olacak. Allah Müslümanlara, ne o, cennette gösterilecek! Canım kardeşim, o burda kör olarak cennete giden Müslümanlarla alakalı. Allah dünyada da görülür, ahirette de görülür. Her an her yerde görünür. Allah. Sen yeter ki Hz. Pirin dediği gibi gözünden parmağını kaldır da diyor, ne istiyorsan gör. Bakın burda ne diyor, Allah muhafaza eylesin. Diyor ki:

"Fakat iki parmağını iki gözünün üstüne koy. Bir şey görebilir misin? İnsaf et! Sen görmesen de dünya yok değildir. Kusur ancak şom nefsin parmağında."

Kusur nerdeymiş? Şom nefsin parmağındaymış. Sen ellerini koy şimdi gözlerinin üzerine. Görebilir misin bir şey? Göremezsin! Allah'ın suçu ne? Sen nefsine uyduysan Allah'ın suçu ne? Sen şeytanı dost edinmişsin, Allah'ın

suçu ne? Heva hevesini ilah edinmişsin, peygamberin suçu ne? Sen nefsin perdesinden nefsin perdesine geçiyorsun, şeyhinin suçu ne, ahmak adam! Sen zikrettin de Allah mı saymadı? Sen zikrettin de sen salatu selam getirdin de Hz. Muhammedî Mustafa(s.a.v.) mi salatü selam vermedi sana? Değil. Bu senin nefsinden. Bu senin nefsinden! Bu senin kendi gönlünden. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ne dedi? Yedi gök, yedi arz, her şey dedi Allah'ı hamd ile tesbih eder ama dedi siz onların tesbihlerini anlamazsınız. Neden? Duymadın. Neden görmedin, anlamadım. Sen üzerindeki hücreler dahi seni zikrederken sen kendi zikrini duymaktan uzaksın. Senin hücrelerin Allah'a hamd ederken sen kendi hücrelerinin hamdini duymaktan, hamdini görmekten uzaksın. Senin yediğin yemek Allah'ı zikrederken, Allah'ı tesbih ederken, onu görmekten uzaksın. Senin adımını attığın toprak Allah'ı zikrederken, elinde tuttuğun kaşık, elinde tuttuğun çatal, giydiğin elbise Allah'ı zikrederken, sen bunu görmekten, duymaktan uzaksın. Bunu anlamaktan uzaksın. Kendi nefsime söylemiş olayım, ağaçların zikrini duymaktan uzaksın.

"Sordum sarı çiçeğe
Annen baban var mıdır?
Çiçek dedi ki derviş baba
Annem babam topraktır."

Ne dedi? Topraktır! Yunus konuştu, sen konuştun mu? Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in üzerine çıkıp hutbe okuduğu kütük konuştu, hurma kütüğü konuştu, hurma kütüğü! Biz konuştuk mu? Biz duyduk mu? Mademki bütün mükevvenat, her şey Allah'ı hamd ediyor, tesbih ediyor, tenzih ediyor, teşbih ediyor, zikrediyor, hangisini duyduk, hangisini duyduk? Ama biz din hakkında ahkâm kesiyoruz boyna. Herkes bir ahkâm kesiyor. Ben de dâhilim! Allah bizi affetsin inşallah. Kıymetli dostlar, sakın, sakın hiçbir zaman Allah'ı görünmez bir varlık olarak düşünmeyin. Bu büyük bir şirk olur. Allah muhafaza eylesin. Sürç-i lisan ettiysek affola. Rabbim cümlemizi affı mağfiret eylesin. Rabbim cümlemizi görenlerden eylesin. Rabbim cümlemizi körlerden eylemesin. Rabbim kör olarak bu dünyadan göçüp gidenlerden eylemesin. El-Fatiha maassalavat. Âmin ecmain

https://youtu.be/1sB4FNteYgw

MESNEVİ-İ ŞERİF 1401-1409. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenabı- Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak bilenlerden eylesin. Batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolda mücadele edenlerden eylesin. Batılı batıl bilip her türlü batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmeti Muhammed'in kalbine feraset versin. Kalbine ilahi ilim versin. Kalbine dini anlama ve yaşatma ilmi versin. Kalbine dini anlama ve yaşama aşkı ve şevki versin. Rabbim cümle ümmeti Muhammedi kendisine Âşık kullarından eylesin. Habibini seven, habibinin sünnet-i seniyyesini yaşayan kullarından eylesin inşallah... Evet, geçen haftadan kaldığımız yerden devam edeceğiz 1400. Beyiti okumuşuz:

"Yıldızların içinde ay nasıl görünürse başkaları arasında Allah da öyle görünür."

Fakat iki parmağını iki gözünün üstüne koy. Bir şey görebilir misin? İnsaf et! Sen görmesen de dünya yok değildir. Kusur ancak şom nefsin parmağında."

Demek ki Allah zahir her şey ile görünüyor, bütün sıfatlarıyla her an görünmekte. Her an! Şimdi burda bütün herkes var mı? Var. Birisi iki parmağı ile iki gözünü kapatsa var olanı görebilir mi? (Göremez) Efendim? (Göremez) Neden? Efendim? (Gözünü kapattı.) Zahir gözüyle görenler göremezler, doğru ama o kadar çok böyle kesin, kati söylediniz ki göremezler diye, biriniz demedi hani kalp gözü de var, onunla görür demedi. Ne imtihan değil mi! kimsenin aklına gelmedi. Ben dedim ki bunca insan içerisinden birisi

çıkar bunu söyler diye düşündüm. Evet, demek ki zahiren nasıl iki parmağımızı veya elimizi zahir gözümüzün üzerine koyarsak, zahiren göremezsek aynı şekilde eğer kalbimiz de bizim körleştiyse bu sefer Allah'ı görmesi mümkün değil. O zaman ilk önce bizim zahiri gözlerimizi değil batın gözümüzü açmamız lazım. Bizim önce batın gözünü açmamız gerekir. Bir kimsenin batın gözü açılmazsa zahir gözüyle ayırt etmesi, ayırması, gördüğünü anlaması mümkün değildir. Göz normalde görmez. Gören, gözün arkasındaki beyindir. Göz sadece bakar. Gören insanın kendi içidir, beynidir. O yüzden her bakan doğru görmez. Her bakan doğru görmez. Her bakanın gördüğü doğru değildir. Hani gözlerini ovuştur bir daha bak dedikleri şey sen karıştırabilirsin. Sen onu üçü beş görmüş olabilirsin. Beşi üç desen beyin içerisinde beyin matematiksel hata yapabilir. Gördüğünü karıştırabilirsin çünkü göz sadece bakar, beyin onun baktığını analiz eder arkada. Analiz ederekten onu duyduysa onun sesini de analiz eder. Onu gördü, görüntüsünü de analiz eder. Onun gençliğini gördüyse gençliğinden onun gördüğü zamana kadar beyin analiz eder. Der ki beyin, işte bu Erkan. Beyin anında ona hükmeder. Göz hükmetmez ona. Göz hükmeder diye düşünürseniz yanılırsınız. Beyniniz ona hükmeder. Beyniniz ona hükmederken de iç dinamikleri, beynin iç dinamikleri onu hükmeder. Beyin birisini gördüğünde hafızaya alır. Sesini de hafızaya alır görüntüsünü hafızaya alır. Dokunduysa onun dokunduğu yeri de hafızaya alır. Sıcaklığını hafızaya alır, nefesini hafızaya alır, ses tınısını hafızaya alır.

Bakın hepsini de hafızaya alır. O sesi duyduğunda evet der ki bu kasap Sait'in sesi. Sebep? Çünkü Said'in sesini hafızaya aldı ama Said'i hiç görmediyse Said'in görüntüsü bakın Said'in görüntüsü onun gözünün önüne gelmez. Eğer onda batın çalıştıysa o zaman Said'e rabıta ettiğinde Said'in görüntüsü de ne oldu? Onun gözünün önüne geldi. Göz değildir. Kalpten ne yaptı? Akla geldi. Gördüğünüz rüya da akla gelir. Akıl onu hafızaya alır. Akıl onu hafızaya alırken tanımladığı cisimler, tanımladığı eşyaları gördüğünde o tanımladıkları ile beraber onu hafızaya alır. Bilir çünkü Said'i biliyor, Said'i tanıdı. Said'i bildiğinden, Said'i tanıdığından dolayı rüya gördüğünde dedi ki bu Saitdi. Rüyamda Sait abiyi gördüm, ay işte şöyle yapıyordu, böyle yapıyordu. Sait abiyi tanıyorsa Said'i tanıdı, söyledi. Said'i tanımadı, sakallı birisini gördü. Rüyamda sakallı birisini gördüm. Seni tanıttı mı tanıtmadı. Rüya o yüzden peygamberliğin kırk altı cüzünden bir cüzdür, delildir. O yüzden biz deriz ki arkadaşlar rüyanızda görerekten ders alın. O yüzden deriz biz, bir yere mi gideceksiniz, dersi bırakacak mısınız, rüyanızda görerekten bırakın. Ha sen bırakıp gidiyormuşsun, bırak git, umurumuzda değil ama eğer işin hakikati buysa rüya peygamberliğin kırk altı

cüzünden bir cüz, sahih rüya. Sebep? O senin kurguladığın bir şey değil. O ilahi bir süzgeçten geldi. O ilahi. Öyle olunca gören bu göz değildir. Göz sadece bakar. Göz sadece bakar. Gözde çok fazla anlatılmayacak kadar o kadar uzun hikmetler var, bu ayrı mesele ama biz zahiren iki parmağımızı gözümüzün üzerinize koyduk, zahiren göremedik. Göremediğimiz şeylere yok hükmünde, biz göremezsek dahi, yok desek dahi yok değil. Onlar var. Kapattın gözünü, burasını yok görebilirsin ama gerçekten hakikat de varlar mı? Evet! Ama işte mânen de senin Allah'ı görememen, sıfatlarının tecelliyatına aşina olamaman manevi körlüğünden.

O zaman sen o iki gözünün yani manevi gözünün üzerine şeytan oturmuş, heva heves orayı yurt edinmiş. Sen ordan şeytanı kovar heva hevesi kovarsan o zaman gözün manen de açılır. Bakın şeytanı kovmak haramlardan başlar, terk etmekle alakalı, farzları yerine getirmekten devam eder ve aynı zamanda gizli şirkten, riyadan, gösterişten, ondan sonra, kendini beğenmekten, bunlardan kurtulmakla devam eder. Dervişlerin büyük handikaplarından birisidir bu. Derviş kendi kendine şöyle düşünür, ben haramları gücümün yettiğince terk ettim, farzları da yerine getiriyorum ama benim manevi gözüm açılmadı. Canım kardeşim, nerde riya yaptın, nerde gösteriş yaptın, nerde şirke bulaştın, nerde kendinde bir benlik gördün, nerde birisine saygısızlık yaptın, nerde birisine edep adap dışı davrandın? Eşine mi küfrettin, çocuğuna mı küfrettin, annene babana isyankâr mı oldun? Eşine zulüm mü yaptın? Çocuğuna zulmettim mi? Yanında çalışanlara zulüm mü ettin? Kardeşlerine, arkadaşlarına zulüm mü ettin? Bu manevi gözün açılması, o kimsenin için erdemlilik gerektirir. Cömert olacaksın, tevazulu olacaksın, Allah'ı seveceksin, Resulünü seveceksin. Allah ve Resulüne âşık olacaksın. Allah ve Resul'ünün istediği çizgide yürüyeceksin ancak o zaman senin mânen gözün açılmış olacak ve eğer bu sen basiretin açılmadıysa basiretin açılmadıysa Allah'ın suçu yok. E bizi Allah böyle mi yarattı? Allah hiç kimseye zulmetmez. Allah neden seni öyle yaratsın! Sen Allah'a yaslan. Allah'a dayan. Ona güven, ona iman et. Namazını kıl dosdoğru. Peygamberin suçu ne? Sen sünneti seniyyesine tabi olacaksın onun. E üstadının suçu ne? Sen edebi, adabı yerine getirmiyorsan! Kimsenin bunda suçu yok. Sen manevi olarak şeytanla, heva hevesinle mücadele etmezsen kusur senin. Hatta kusur, ben kendi nefsim için söyleyeyim, nefsinden, kusur senin, kendi münafıklığından! Kusur senin, zaman zaman düştüğün kâfirlik çukurundan. Allah muhafaza eylesin. Rabbim muhafaza etsin kendimizi korusun inşallah.

"Kendine gel. Gözünden parmağını kaldır da ne istiyorsan gör."

Allah ve Resulüne iman et ve ona tabi ol. Kendine gel. Tövbeyi nasuh gibi öyle bir tövbe yap, bir daha geri dönme ama şeyhimin dediği gibi tavuk tövbesi yaparsan değişmeyecek bir şey. O zaman sen öyle bir tövbe yap aynı günaha bir daha düşme, aynı gaflete bir daha düşme. Öyle tövbe yap ki aynı yerlerde dolanma. O zaman bu konuda sen üzerine düşen vazifeyi yerine getir, titre. Eski dervişliğin, yeni dervişliğin seni aldatmasın. Kıldığın namaz, kıldığın oruç seni aldatmasın. İki zikir yapmakla aldanma. Kendine gel. Kendini derle toparla. Din yolu ince bir yoldur. O ince bir yola layık bir şekilde yürü. Dedikoduyla, gıybet ve iftirayla bu yol yürünmez. Birilerine kinle, nefretle, bu yol yürünmez. Birilerine çamur atmakla bu yol yürünmez. Sufilik yolu, temizlenme yoludur. Temizlen. Tövbeden asla ve asla dilini eksiltme. Zikrullahtan asla ve asla geri durma. Farzlara sımsıkı yapış. Bu dünyanın geçici olduğunu öğren. Bir bakmışsın ki Mustafa Özbağ gibi yaşın atmış olmuş. Geriye dönüp baktığında ne kadar geçti bu zaman der oturur, elim boş, karnım aç dersin. Sebep? Hayat hızla geçip gidiyor. Gençlik hızla geçip gidiyor. Ömür hızla geçip gidiyor. Kendimize gelelim. Derleyelim toparlayalım kendimizi. Her an uyanık olalım, her an ve diyelim ki aman başımıza bir şey gelmesin. Uyanık olalım, aman bir hataya düşmüş olmayalım. Uyanık olalım, şeytan bizi aldatmasın. Uyanık olalım, heva ve heves bizi aldatmasın. Uyanık olalım, şeytanlaşmış insanlar bizi aldatmasın. Uyanık olalım, şeytanlaşmış beyinlere kanmayalım. Uyanık olalım, nefsimiz bizi bataklığa götürmesin. Uyanık olalım, nefsi bataklığın içerisinde dolaşan kimseler bizi bataklığın içerisine çekip götürmesinler. Uyanık olalım, Kuran ve sünnetin helal ettiğini helal görelim, haram ettiğini haram görelim. Uyanık olalım, Allah'ın sevmediklerini sevmeyelim, Allah'ın sevdiklerini sevelim. Hani Musa'ya demiş ya, demiş dostumla dost oldun mu ki, düşmanımla düşman oldun mu ki! Allah'tan razılık, Allah'ın razılığı budur. Allah'ın dostuna dost olmak, düşmanına düşman olmaktır. Açıktan haram işleyenle, açıktan haramların içerisinde dolaşanlarla dostluk kurulmaz. Onlara din tebliğ edilir. Onlara hak ve hakikat tebliğ edilir. Onlar bir müminin dostu olamaz. Allah'a isyan eden bir kimse Mümin'in dostu olamaz. Allah'a isyan yolu, müminin yolu değildir.

O zaman zalimler müminlerin dostu olamaz. Hainler müminlerin dostu olamaz. Yalancılar, müminlerin dostu olamaz. Riyakârlar, müminlerin dostu olamaz. Müminlere iftira atanlar, müminlerin dostu olamaz. Müminlere zulmedenler, müminlerin dostu olamaz. Sebep? Allah zalimleri sevmez. Sen zalim bir kimseyi kendine dost tutarsan seni de sevmez. Beş vakit namaz kılsan ama sen zalim bir kimsenin dostuysan ve o benim dostum

diyorsan senin kıldığın namaz paçavra gibi yüzüne atılacak namazlardandır. O yüzden Allah'ın sevdiklerini severiz. Allah'ın sevdiği fiiliyatları severiz. 'Bir kimse iman üzerine içki içemez', hadisi şerif. 'Bir kimse iman üzerine hırsızlık yapamaz', hadisi şerif. 'Bir kimse iman üzerine zulmedemez', hadisi şerif. 'Bir kimse iman üzerine fuhuş yapamaz', hadisi şerif. 'Bir kimse iman üzerine kumar oynayamaz'. Biz onlarla dost oluyorsak, biz dolaylı direkt veya indirek onları destekliyorsak o zaman kendimize gelelim. Bu halimizle bizim kalp gözümüz açılmaz. Biz bu halimizle hak ve hakikati bilemeyiz. Hak ve hakikat noktasında duramayız. Allah muhafaza eylesin. İsra ayet 9: 'Gerçekten bu Kur'an insanları en doğru yola iletir ve salih ameller işleyen müminlere de kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.' O yüzden Kur'an bizim için ilahi kitabımız, uyulması gereken kitabımızdır. Bizim uymamız gereken Kuran'dır. Bizim uymamız gereken Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetidir ancak doğru yol odur. Başka bir doğru yol yoktur. Biz o doğru yolda olursak ancak kurtuluşa erenlerden oluruz. Allah bizi onlardan eylesin.

"Nuh'un ümmeti Nuh'a: 'Nerede sevap' dediler. Nuh: 'Duymamak, görmemek için elbisenize büründüğünüz cihette. Elbiselerinize bürünüp yüzünüzü başınızı sardınız; ondan dolayı gözünüz olduğu halde görmediniz' dedi."

Nuh Suresi, ayet 7: 'Doğrusu ben senin onları bağışlaman için kendilerini davet ettiğim her seferinde parmaklarını kulaklarına tıkadılar. Elbiselerine büründüler, direndiler ve büyüklendikçe büyüklendiler.' Hz. Pir direkt burdan, Nuh aleyhisselamdan bizi örneklemeye geçiyor. Nuh aleyhisselamın ümmeti ne yapmıştı, Nuh'u dinlememişti. Nuh onlara Allah'ın dinini tebliğ edeceği zaman ellerini kulaklarına götürüp dinlemediler. Örtülerini yani üzerindeki cübbelerini, elbiselerini başlarından aşağı geçirip onu görmek de istemediler, duymak da istemediler yani hidayete, Allah'ın yoluna, gözlerini ve kulaklarını tıkadılar, kalplerini bu manada kendi kendilerine mühürlediler. Ey Müslüman kardeş, Mümin kardeş, Sufi kardeş! Hak ve hakikate gözünü ve kulağını tıkama. Hak ve hakikate kalbini kapatma. Nuh'un kavmi gibi yapma. Birisi sana Kur'an ve sünneti tebliğ ediyorsa tabiri caizse can kulağıyla dinle ve itaat et. Neye? Kur'an'a. Neye? Sünnet-i seniyyeye itaat Kur'an'a ve sünnetedir. Birisi sana Kur'an ve sünnetten bahsediyorsa sen onu canla başla dinle ve onu icra etmeye koyul. Bunu söyleyen kim olursa olsun, doğru taştan da gelse topraktan da gelse doğru itten de gelse koyundan da gelse doğru doğrudur. Unutma, Cenab-ı Hak Musa'ya ağacın üzerinden vahyetti, konuştu. Unutma, Cenab-ı Hak Musa'ya ateşin

arkasından konuştu. Cenab-ı Hak Musa'ya bulutun arkasından da konuştu. O zaman hak ve hakikat nerden gelirse gelsin, hak ve hakikat nerden gelirse gelsin, sen gözünü, kalbini, kulağını aç, dinle ve onu yerine getir. Bakın dinle ve onu yerine getir.

Cenab-ı Hak sana taştan da konuşturur, Cenab-ı Hak seni çiçekten de konuşturur. Cenab-ı Hak seninle iletişime girecekse konuşacaksa hususi bir şekilde, her türlü her şeyden konuşur. Bir kuş da dillenir seninle konuşur, ağaç da dillenir seninle konuşur. Pencerene bir kumru gelir konar, o seninle konuşur. Senin dalına bir kuş gelir, o seninle konuşur ama mürşidin konuşur ama senin bir arkadaşın konuşur ama çavuşun konuşur ama eşin konuşur Cenab-ı Hak seni her yerden ikaz ve irşad eder. Sen gözünü aç. Sen Nuh'un kavmi gibi örtüne bürünme. Senin örtün nedir? Şeytanın sana verdiği vesvesedir. Senin örtün nedir? Senin heva ve hevesindir. Senin örtün nedir? Senin çok bilgiçlik tasladığın kibrindir. Senin örtün nedir? Dünyaları ben yarattım havandır senin. Sen bu örtülerin altında asla ve asla hakikati göremezsin. Nuh'un kavmi zahiren kulaklarını tıkadı diye düşünüyorsan aldanırsın. Nuh'un kavmi de hakikate gözlerini tıkadılar. Nuh'un kavmi de hakikate gözlerini perdelediler. Hakikati görmek istemediler. Nuh aleyhisselam ile alay ettiler. Cenab-ı Hak, ona Nuh Aleyhisselam dua edince, 'bir tane yeryüzünde kâfir bırakma' deyince, Cenab-ı Hak onun duasını kabul etti ve ona bir gemi yapmasını söyledi. O gemiyi yaparken dahi kâfirler ve müşrikler, Hz. Nuh'la alay ediyordu ve şunu unutma; sen hak ve hakikati konuştuğunda senin oğlun dahi kabul etmeyebilir, oğlun dahi senin gemine binmeyebilir. Senin eşin dahi senin gemine binmeyebilir. Senin çocuğun, senin sevdiklerin dahi o gemiye binmeyebilir. Sen, hak ve hakikat yolunda her şeyi gözüne alaraktan yoluna devam et. Nuh dedi ki kavmi için, 'ben onlara', kavmi için diyor, Cenab-ı Hakka diyor, 'ben onlara' diyor 'açıktan da her şeyi anlattım. Açık açık her şeyi anlattım. Gizli gizli de anlattım, yani açıktan anlattım. Ben onları gördüğüm yerde, toplandığımız yerde ben onlara dini tebliğ ettim, dini anlattım. Ben onlara gizliden de anlattım. Çünkü müşrik bir devlet vardı. O müşrik devlet açıktan din anlatanlara ve dinleyenlere baskı uyguluyordu. Ben onları gizli gizli topladım. Gizli gizli de anlattım. O müşrik devlet, o müşrik kafalılar, ben din anlatırken onları rahatsız ediyordu. Ben onlara özel, kalbi yol ile de anlattım ama onlar gözlerini örttüler, kulaklarını tıkadılar, gözlerini ve kulaklarını tıkayaraktan beni dinlemediler.'

Kimi dinlediler? Dört tane put yaptılar, dört tane put. Dört tane putu kendi dilleriyle konuşturdular: Ved, Süa, Yegüs, Yaog, putların ismi ve onlar

kendilerince o putları konuşturaraktan Nuh'un dinine karşı çıktılar. Putçuluğun ilk başladığı insanlık tarihinde Nuh Aleyhisselam zamanındadır. Şid'den sonradır Nuh Aleyhisselam, arasında çok zaman vardır peygamberliklerinin arasında. Şit Aleyhisselam yaklaşık sekiz yüz yıl yaşamıştır. Şid'den yaklaşık iki bin, üç bin yıl sonra, Nuh Aleyhisselam gelmiştir. Arada bir fetret devri dediğimiz çok uzun bir zaman vardır. Şit, yeryüzünü İslam etmiştir. Yeryüzünü derken insanlar nerde var ise hepsini de İslam etmiştir. Kime karşı? Kâbil'e karşı. Neden? Çünkü Kâbil, Hâbil'i şehit ettikten sonra, babasının yanından ayrıldı. Şehirleri ovaya kurmaya başladı. Ovalara şehir kurmaya başladı ve oralarda hükmünü sürdürmeye başladı. Âdem Aleyhisselam dua etti ona salih bir evlat vermesi için. Cenab-ı Hak Şit'i verdi ona ve Şit büyüdü, Hz. Âdem(a.s.) hani Cenab-ı Hak Âdem'e isimleri öğretti dedi ya, her şeyi Şit'e öğretti. Şit'e öğrettikten sonra Şit Kabil'e karşı galip geldi. Onun şehirlerini fethetti. İslam'ı hâkim etti. İnsanların bulunduğu yerlerde ve Şit de vefat etti. Şit vefat ettikten sonra bozulma başladı. Nuh Aleyhisselam işte onlara ne yaptı? Hem açıktan tebliğ etti hem de gizliden tebliğ etti. Hem açık tebliğ hem gizli tebliğ etti ama Nuh'un kavmi putlara tapınmaktan vazgeçmedi. Dört tane put. Dört put! Hayatınızda dört tane put olabilir. Neydi mümini helak eden şey? Mal, güç, mal derken, para, ekonomi, güç… Kadın dedi birisi, kadınlar Allah'ın nimeti, lütfudur ya, Allah'ın hediyesidir, emanetidir. Keşke öbürküler kadın gibi olsa! Başımızın tacı olur ya! Hele bir de erkekler öyle kadınları görmesin ya! Biz cennetten çıkmışız kadın için ya! Âdem'in yolundanız biz, evet. Şimdi bu insanın başına dert olan şeylerdir bunlar; şöhret, güç, ekonomik güç veya siyasi güç. Bunlar insanların başına derttir. Kendi kendine o kibirlenme, bilgiçlik taslama… Herkesin bu konuda ayrı ayrı putları vardır. Kendi hayatına göre. O putlardan insanlar sıyrılamazlar. Sıyrıldıklarında hakikati görürler çünkü. Herkesin kendince bakın bu konuda birçok hadis vardır. Ümmetimin helaki burdan olacaktır, şurdan olacaktır, diye bütün hadisler doğrudur ve hadislere baktığımızda farklı farklı cenahlar görürsünüz. Bu farklı cenahlar herkesin kendi imtihan alanına göredir. Allah bizi affetsin ve onlar işte böyle gözlerini, kulaklarını tıkayınca hakikate ne oldular? Helak olup gittiler. Hz. Pir diyor ki Nuh'un ümmeti böyle helak oldu gitti. Aman diyor siz de böyle helak olup gitmeyin.

"İnsan gözden ibarettir. Geri kalanı bir deridir. Göz de dostu gören göze derler."

Göz neymiş? Dostu görmeliymiş. Eğer dostu görmüyorsa göz, göz gözden sayılmazmış. O zaman bir kimse Cenab-ı Hakkın sıfatlarının bizim anlayabileceğimiz şekilde her mertebede, her perdede tecelliyatını görmezse bir

kimse, o zaman gerçek dost olan Allah'ı görmedi. Görmeyince göz gözlükten çıktı ve Cenab-ı Hakkın o her mertebede sıfatsal tecelliyatlarını görmekten uzak ise bir kimse, o zaman o yaradılış maksadından uzaklaştı. Neydi yaradılış maksadımız? Allah'ı tanımak ve bilmekti. O zaman biz Cenab-ı Hakkın sıfatlarını her mertebede, her perdede sıfatsal teccelliyatlarını görmekten uzak isek o zaman göz, gözlük yapmadı, sadece bir etten ibaret.

"İnsan dostu görmeyince kör olsun, daha iyi. Böyle adam Süleyman bile olsa, karınca ondan yeğdir."

Eğer sen şimdi Süleyman bile olsa dediği, Süleyman aynı zamanda Süleyman(a.s.) kral bir peygamberdir, kraldır. Davut(a.s.) da kral bir peygamberdir. Öyle olunca Hz. Pir diyor ki 'eğer dostu görmüyorsa o kör olsun daha iyi. Böyle adam diyor, Süleyman bile olsa karınca ondan yeğdir', yani o kimse bir ülkenin başına kral dahi olsa, bir imparatorluğun başında kral dahi olsa eğer o dostu görmüyorsa karınca ondan iyidir diyor. O zaman asıl ne olması gerekiyormuş? O kimsenin dostu görmesi gerekiyormuş.

Asıl dost Allah'tır(c.c). Biz ona iman edip onu tanıyıp onu bilmek için yaratıldık. Yaratılış maksadımız, amacımız bu. Cenab-ı Hak tanınsın bilinsin diye. O yüzden Allah kendisini tanıma bilme yolunda mücahede edenleri, herkesten ve her şeyden fazla sever. Sebep? Çünkü onu tanımak onu bilmek mücadelesi veriyor. Bakın Allah namaz kılanları sever, oruç tutanları sever, tövbe edenleri sever, zikredenleri sever… Bunların hepsi de Allah'ı tanımaya giden yoldur, vesiledir, şahitliktir ama Cenab-ı Hak asıl kendisini tanıma, bilme yolunda olanı sever. Bütün herkes namaz kılar. Allah'ı tanıma yolunda yürüyenin namazını, namaz kılanını daha fazla sever. Bunun gibi ve Hac Suresi, 46: 'Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki orada onları akledecek kalpleri, işitecek kulakları olsun. Ne var ki yalnız gözler kör olmaz. Göğüslerde olan kalpler de körelir.' İşte asıl körlük bu basiretsizliktir. Asıl körlük o kalbinin insanın çalışmamasıdır. Sen kral dahi olsan kalbin çalışmadıysa sen ne olursan ol karınca senden daha kıymetli. Eğer dostu görmüyorsan senin ne olduğun önemli değil. Nerde olduğun da önemli değil. Allah bizleri muhafaza eylesin.

'Bu yepyeni sözler Rum elçisini semaa getirdi, Ömer'i görme iştiyakı artı.'

Bunları kimler söylediler? Sahabeler söyledi Rum elçisine. Bu sefer Rum elçisi, o ashab-ı kiramdan o güne kadar duymadığı, o güne kadar işitmediği taptaze, yesyeni, hiç bir dini kitapta olmayan, hiçbir dini literatürde olmayan ayrı bir literatürü duyunca Hz. Ömer efendimize karşı daha da iştiyakı artı. Hani Hz. Pir der ya hani: 'bir şey söyle daha önce söylenmemiş

olsun'. Bir şey söyle, daha önce söylenmemiş olsun. İşte ashab-ı kiram da öyle bir şey yaptı. Daha önce söylenmemiş sözler söylediler. o Rum kayserine ve Rum Kayseri Ömer'e karşı daha da iştiyakını arttırdı ve daha da iştiyakını arttıraraktan Ömer'i aramaya yola koyuldu. Önümüzdeki hafta inşallah burdan devam edeceğiz. Demek ki bir şey anlatırken, bir şey söylerken, öyle bir şey söyleyin ki daha önce hiç söylenmemiş olsun. Daha önce hiç o sözü öyle duymamış olsun o kimse. Eğer yok öyle sözler söylemiyorsanız o zaman siz başkasının sözlerini papağan gibi tekrar ediyorsunuz demektir. "Gözünü o padişahı aramaya dikti, eşyasını da kaybetti, atını da." Ordan inşallah devam edeceğiz. Gelen sorulara bakalım.

https://www.youtube.com/watch?v=fVEysCE-2Z4&t=4835s

MESNEVİ-İ ŞERİF 1410-1427. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Rabbim gecemizi hayırlı eylesin inşallah. Cümlemizi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayanlardan, batılı batıl bilip batılla mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmet-i Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatma mücadelesi veren kullarından eylesin inşallah. Allah razı olsun. Hepiniz de hoş geldiniz. İnşallah 1399. beyitten devam ediyoruz. Hani bir Rum kayseri vardı. Rum kayseri, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerini sormuştu, onu arıyordu ve sahabeler de onunla alakalı, bu konuyla alakalı onlara bir şeyler söylemişlerdi. Bu yeni sözlerden Rum kayseri çok etkilendi. Bu normalde Rum kayseri böyle etkilenince Hz. Ömer(r.a) hazretlerini görme iştiyakı daha da arttı.

"Gözünü o padişahı aramaya dikti. Eşyasını da kaybetti, atını da"

Onu, böyle Hz. Ömer(r.a) hazretlerini anlatınca veçhe geldi. Tabiri caizse böyle bir cezbe geldi ona. Cezbe gelince malı mülkü hiç aklına gelmedi. Gerçek cezbe odur ki o kimsenin cezbe anında dünyalık bir şey aklına gelmez, dünya aklına gelmez. Paraymış, pulmuş, malmış, mülkmüş, katmış, yatmış, arabaymış, makam mevkiymiş, şeyhmiş, mürşitmiş, dervişmiş, nakipmiş, nükebbaymış, erkekmiş, kadınmış, babaymış, dedeymiş... Aklına bir şey gelmez. Cezbenin hakikati budur. Eğer o kimsenin cezbe halinde malı, mülkü, katı, yatı, atı, avradı aklına geliyorsa o hakiki cezbe değildir. İşte o Rum kayseri, Hz. Ömer (r.a.) hazretlerinin özelliklerini, sahabenin onlar hakkındaki konuştuklarını duyunca Rum kayseri de ne yaptı? Atını,

eşyasını, her şeyini bıraktı, aklının ucuna dahi gelmedi, Hz. Ömer(r.a) hazretlerini aramaya koyuldu:

"O iş erinin ardına düşmüş, her tarafa koşmakta, delicesine onu aramaktaydı."

Artık o hale geldi, her şeyini bıraktı, tabiri caizse deliler gibi Hz. Ömer'i arıyor (r.a) hazretlerini. Diyordu ki:

" 'Dünyada böyle adam da olur mu ki cihandan can gibi gizlenmiş' diyordu. Candan kul olmak için onu aradı. Şüphesiz arayan bulur."

İşte Rum elçisi kendi kendine diyordu ki yani bu dünya üzerinde böyle bir acayip adam bulunur mu ki? Böyle bir adam var mı ki? Bu öyle bir şey ki tenlerdeki can gibi saklı olmuş. Tendeki can gibi gizlenmiş ve tendeki can gibi normalde görünür halde değil. İşlevi var ama görünmüyor. Ona benzetti onu, arayan bulur, arayan bulur dediği tabi Hz. Pir söylüyor bunu, arayan bulur. Burayı açalım biraz; arayan bulur.

Her arayan bulur mu? Ben inanırım, bulur ama bunu derler ki işte Allah işte nasip edecek, kısmet edecek. Her arayan bulmaz derler bazıları. Ben bunu kabul etmem. Ben derim ki her arayan neyi arıyorsa onu bulur. Neyi arıyorsa! Hatta Hz. Pir'in deyimiyle: 'neyi arıyorsan osundur' der, sen neyi arıyorsan osundur. Sufilik açısından bakılacak olursa buna, bir kimse arıyorsa gerçekten hakikat noktasında o bulur. Çünkü Cenab-ı Hak, ayeti kerimesinde vadetmiş. Yolumuzda mücahede edenlere yollarımızı açarız. Allah'ın vaadi haktır. Allah vaadinden geri dönmez. Bu kim olursa olsun. Cenab-ı Hakk'ın yolunda arıyorsa o kimse ve Cenab-ı Hakkın yolunda koşuyorsa Allah onun yolunu açar. 'Ben aradım, bulamadım.' Yok canım kardeşim! Sen tembellik yapmışsın. Dosdoğru aramışsın. 'Ben aradım bulamadım.' Sen doğru yerde aramamışsın. Sen doğru yerde aramamışsın! Sen doğru yerde aramış olsaydın bulurdun. Sen doğru yerde, doğru yolda, doğru menfezde aramışsın. Örnekliyorum, yani sen ekmek arıyorsan fırın bulacaksın. Sen kasaptan ekmek almaya çalışırsan orda ekmek aramaya çalışırsan bulamazsın. Sen fırın bulacaksın. Bir fırıncıdan gideceksin ekmeği bulacaksın. O zaman doğru yerde, doğru şekilde arayan, her ne ararsa onu bulur. Bunu ben hani insanın kendisinden örneklendirmesi çok hoş değil ama tecrübe de böyle kazanılıyor. Ben kendi kendisine namaza başlayan, kendi kendisine oruca başlayan bir insanım. Hiç kimse bana şunu bırak, şunu et, bunu et demedi. Biz çok biliyoruz ya, böyle bir akla da ihtiyacımız yok. Ben teker teker bıraktım her şeyi, ondan sonra bir öğlen namaz vakti ezan okunuyor, namaza çıkmaya karar verdim. Hemen benim çalıştığım dükkânın arkasında risale-i nur okuyan, ondan sonra, bir Hüseyin abimiz var. Bizim mahallede oturuyor. Bizim mahallenin de damadı. Hüseyin abi, okunan ne

dedim. Ezan efe dedi. Kimi çağırıyor dedim. Bizi çağırıyor dedi. Ne duruyoruz ki daha o zaman dedim. Benim ilk namaza başlamam, öğlen namazı. Kapattık dükkânları biz, o dükkân kendisine ait, ben çalışıyorum, biz gittik öğlen namazını kıldık geldik. Benim için bu devrim, ihtilal! İkindiye tekrar gittik, akşama tekrar gittik, ben yatsıya camiye gittim, bu dört vakti camide kıldım. Camiye giden insanlar dahi dönüp bakıyorlar, hani ne oldu da bu adam buraya düştü.

Hani bir sıkıntı var küçük yerlerde, böyle problemdir. Bir de gencim, yakışıklıyım, boyum posum yerinde, kilom yerinde. Dönüp bakıyor herkes, hani bu adam ne oldu da hani nasıl geldi buraya, nasıl düştü diye. Bir, iki, üç… Sonra abimin evde 'Mesnevi' var abimin kitabı. 'Onların Âlemi' var Ahmet er Rufai hazretlerinin, abimin kitabı. 'Hak Yolcusunun Düsturları' var Ahmet er Rufai Hazretleri'nin, abimin kitabı. Ben 'Onların Âlemi'ni okumaya başladım bir müddet, 'Onların Alemi' insanı alemden çıkarıyor. Başladım kendi kendime zikrullah yapmaya, kendi kendime zikrullah yapıyorum. İşi o kadar ben büyüttüm ki sabah namazını kılıyorum. Sabah namazından sonra böyle bir beton bir yer var evin arka kısmında, betonun üstüne merdivenle yukarı çıkıyorum, başlıyorum orda zikrullah yapmaya. Seher vaktindeki zikrullah makbul, hadislerden de okumuşum ya, sabah namazından sonra işe gidinceye kadar ben kendi kendime zikrullah yapıyorum. Yanlış anlaşılmasın, şatahatvari gelmesin, zaman zaman söylüyorum, yolda yürüyen insanın kalbinden geçeni, kalbime ilham olarak geliyor. Karşıma kim çıkacak, kalbime ilham olarak geliyor. Ben şimdi diyorum şu çıkacak, pat çıkıyor köşeden adam. Şimdi dönecek, geri bakacak diyorum ben, geri bakıyor, dönüyor geriye. Şimdi köşeden şunu gelecek, şunu…Resmi dairede çalışıyorum, şimdi diyorum şu girecek içeri bunu söyleyecek diyorum, giriyor söylüyor. Bir başkası olsa kafayı yer. Ben ama zikrullaha devam ediyorum, abdestsiz yere basmıyorum. Gece saat üç, abdest bozuyorum, abdest alıp öyle yatıyorum yine. Bakın gece saat üç, abdest alıyorum yine öyle yatıyorum, abdestsiz yatmıyorum, abdestsiz dolaşmıyorum. Nerde abdestim bozuldu, orda abdestimi alıyorum. Hangi tuvalette olursa olsun, tuvalette abdestimi bozdum, orda abdestimi alıyorum. Beş vakit namazı hiç kaçırmıyorum. Devamlı zikrullah yapıyorum, devamlı tevhit çekiyorum ve ben kendi kendime dedim ki bana bir şeyh lazım, kitapta okuyorum çünkü onu.

Bana dedim bir üstat lazım, bana bir mürşit lazım. Bunu ben kendi kendime çözüyorum bunu, diyorum ki benim bu durumlarımı çözecek, benim bu durumlarıma bir şey söyleyecek olan bir kimse lazım bana. Kendi kendime bunun kararını veren bir insanım ve sonra ilk ramazan, oruç tutuyorum ben, o ramazanda şeyh efendi hazretlerinin halaka-ı zikrullahı ile ben

buluştum. Bizim, Allah rahmet eylesin, Mehmet diye bir arkadaş vardı, onu çağırdı bir arkadaş. Hep anlatıyorum ilk zikrullah halakası ile tanışmamı, dedim nereye çağırıyor seni, dedi birader sana göre değil dedi. Söyle lan dedim, nereye çağırdı seni. Ben dedim Furunlu köyünü biliyorum. Eğer bana söyleme dedim, vallaha da billaha da tillaha da dedim basacağım bu gece orayı dedim. Biz namaza abdeste başladık ama kabadayılıktan bir şey bırakmıyoruz gene. Bu korktu, ben basacağım deyince basıyorum, o biliyor çünkü. Dayak atacağım diyorsam atıyorum, döveceğim deyince dövüyorum. Orası karışacaksa karışıyor. Hoç hala da geri adım atmış değiliz. Öyle yaşımın atmış olduğuna bakmayın, dövülecekse döverim, kimseye de bir şey demem ya! Yatırıveririm aşağı! Sakalımın beyazlığı sizi aldatmasın, siyahlar arkadan tekrar gelmeye başladı! Ona göre yani, onu da not olarak düşelim kenara, bir yerde dursun. Öyle biz varoş çocuğuyuz yavrum! Hah, adamın geliyor senin, her gün uğruyor. Bir de fotoğraf çekti, selfie yaptık, kime göndereceksin dedim, ha nerde Onur? Attı mı? Evet.

Şimdi neyse gittim ben zikrullaha, orda da bu sefer bütün her şeyin zirvesi yaşandı. Arayınca bulursun. Neyi arıyorsan ara ama aramış olduğun şeyin yerini karıştırmışsındır. Yerini şaşırma. Kuyumcu dükkânında teneke aranmaz. Tenekeci dükkânında da altın aranmaz. Altın arıyorsan kuyumcu dükkânına, kuyumcular çarşısına gideceksin, teneke arıyorsan tenekeciler çarşısına gideceksin, buğday arıyorsan buğday pazarına gideceksin. Sen kuyumcular çarşısında buğday arama. O zaman arayan bulur mu? Evet. Gerçekten bulur ve Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri: 'Bizi arayan bulur, bulan tanır, tanıyan sever, seven âşık olur. Aşık olana biz de aşık oluruz.' Hz. Ali efendimizin sözü bu. Aslında bir hadis-i kutsi daha var: 'Arayan bulur, bulan tanır, tanıyan sever, seven aşık olur, aşık oldu mu ben de ona aşık olurum. Ben ona âşık olunca gören gözü, duyan kulağı, tutan eli olurum' diye o hadis-i kutsinin bir de bu versiyonu var. Hatta diyor ki: 'Onun canını ben alırım, diyeti bana aittir sonunda.' Demek ki arayan bulurmuş. Öyle arayan bulmaz diye düşünmeyin. Arayan bulur. Bir insan ne aradığını, nerede arayacağını bilecek yeter ki. E şimdi kuyumcular çarşısında buğday arayan demek ki kafası çalışmıyor, saf bir kimse o. O nerde ne arayacağını bilmiyor. Bir insan nerde ne arayacağını bilirse muhakkak bulur ve arayanlar, bakın arayanlar, çoğunlukla bulunduğu ortamın yabancılarıdır. Çünkü arayanlar ordaki toplumun, ordaki toplumun vasat düşüncesine, vasat fikrine, vasat hal ve hareketlerine ve fiiliyatına uymayan insanlardır. Tabiri caizse, benim tabirimle aykırı insanlardır. Aykırı, her arayan; kadını erkeği yoktur bunun. Aykırı bir fıtrata sahiptir. O herkes gibi düşünmez. O herkes gibi hareket etmez. O herkesin gittiği yerden gitmez. O herkesin yediği gibi

yemez. O herkesin içtiği gibi içmez. O herkesin düşündüğü gibi düşünmez. O gerçek bir arayıcısı ise gerçek bir arayıcı, o hiçbir zaman herkes gibi olmayacaktır ve dünyayı değiştirenler bu arayanlardır ve onların aramaları asla ve asla son bulmaz. Onun araması bitmez. O bir durakta durmaz ve o yüzden bulundukları toplumun yabancısıdır. Bulundukları ailenin yabancısıdır. Bulundukları şehrin yabancısıdır. Aslında yabancı değildir ama yabancısıdır. Sebep? Çünkü herkes ona başka gözlükle bakar. Bu başka derler. Bakın bu başka derler. Onun konuşması farklıdır, hal ve hareketleri farklıdır, düşünme fizyonomisi farklıdır, çalışması farklıdır, yürümesi farklıdır onun böyle her şeyi farklı çalışır. O çünkü bir arayıcıdır. Arayıcıdır! O bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjiye sahip olup tatminsizlik hastalığına sahiptir.

Hastadır o bir açıdan. Niçin? O asla tatmin olmayacaktır. Bu tatmini haz olarak düşünmeyin. Ona yetmeyecektir hiç. Hep daha da diyecektir ve siz onun önüne klasik bir şekilde tekdüze geldiğinizde asla anlaşamayacaksınız onunla. Asla! Asla bir noktada buluşamayacaksınız ve arayan hiçbir kimse ile bir noktada buluşmaz. Sebep? O çünkü perdeden perdeye her daim aramaya devam eder. Ancak onunla beraber koşanlar arıyorlarsa, onların birbirlerine frekansları tutar. Eğer aramadan yorulduysa gerçek bir arayıcı değilse o yorulacaktır. Yorulup tabiri caizse ya yolda teklemeye başlayacaktır ya da koşamayacaktır, nefesi yetmeyecektir ya da yoldan çıkacaktır ya da terk edecektir. Tü yansın! Buraya kadarmış deyip dönecektir. O yüzden Mustafa Özbağ, tü yansın deyip dönene bir daha bakmaz geriye. Sebep? Çünkü o asla ve asla aynı frekansta olamaz bir daha. Bu gecenin frekansıyla bir dahaki cumartesinin frekansını aynı olması mümkün değil. Çünkü aynıysanız sohbet de sizi heyecanlandırmayacaktır. Siz aynıysanız ben de aynıysam hiçbir zaman hiçbir sohbet sizi heyecanlandırmayacaktır. Ben eğer aramayı bırakırsam ben heyecanımı yitiririm. O zaman siz de yitirirsiniz, arayıcı değilseniz. Arayıcıysanız o zaman yok hayır heyecanınız yetmez, bitmez, yitirilmez. İşte o yüzden bu yolda arayanlar hep de talebedir, öğrencidir yani mürittir. Arayanlar hiçbir zaman gerçek manada mürşit değildir.

Gerçek manada mürşit Allah'tır. Gerçek manada mürit da Allah'tır. Sakın ayırt ettiğimizi düşünmeyin ama arayanların üzerine Cenâb-ı Hakkın mürit ismi sıfatı tecelli eder, arıyor çünkü o, bakın arıyor. O arayan diğerlerine karşı mürşit görünür. Diğerlerine karşı mürşittir ama kendi içerisinde onun üzerinde 'Mürit' ism-i şerifi tecelli eder ama ona bir başkası bakınca onu mürşit görür. Sebep? Çünkü o arıyor. Her arayanın üzerinde mürşitlik kokusu vardır. Her arayanın üzerinde! Bakın her arayan! Sebep? Ona bakan muhakkak ki ondan bir şey öğrenir. Hani hadis-i kutsi vardı. Neydi? 'Allah'ın öyle kulları vardır ki onlar görüldüğünde Allah hatıra gelir. Çünkü

onlar arayıcıdır. Onlar arayıcı olduğundan dolayı bitmek tükenmek bilmeyen bir nefesle koştuklarından dolayı ona bakan herkesin aklına Allah hatıra gelir. O gerçek arayıştır.

Hani: 'öyle insanlar vardır ki zikrin anahtarıdır', hadisi şerif. Zikrin anahtarı! O görüldüğünde hemen zikredilir. Onlar hemen zikre otururlar. Hemen cemaat, cemaatsiz zikrullah ile aşina olurlar. İşte onlar arayıcıdırlar. Onlar her daim arama üzerinde dururlar. Onlar durdukları yerde durmazlar zaten, coşkun akan Fırat nehri gibi. Onlar durdukları yerde durmazlar. Niyagara şelalesi gibi, at kendini, içine at. Ha rafting olacak, olacak. Kolun bacağın kırılacak, kırılacak. Suyun içerisine dalacak çıkacaksın. Dalacak çıkacaksın. Gâh seni kıyıya vuracak, vuracak. Canını düşünüyorsan dalma hiç. Kolunu bacağını düşünüyorsan hiç dalma. Hiç. Bak işine. Git camiden eve, evden camiye, beş vakit namazını kıl, hayatını devam ettir. Körlerden gel, körlerden git. Hayat böyle! O zaman o gerçek manada arayıcı ol. Çünkü Hz. Pir de dedi bak, 'arayan bulur' dedi. Hz. Ali efendimiz de dedi 'arayan bulur' diye. Cenab-ı Hak da dedi 'arayan bulur' dedi. O zaman ara ve hakikate susamış olanlar ararlar ve hakikatin sonu yoktur. Hakikatin bir tavanı yoktur. Ben hakikate ulaştım diyen hakikate ulaşamamıştır. Ben oldum diyen aslında olamamıştır. Ben erdim diyen aslında ermemiştir. Kendi kendini aldatır çünkü eğer aradığın senin hakikatin hakikatin hakikati ise senin araman bitmeyecektir. Senin koşman da bitmeyecektir. Allah, Rabbim cümlemizi bunlardan eylesin inşallah ve hiçbir zaman şunu unutmayın ve hiçbir zaman da bundan bıkmayın: Aramanın sonu gelmeyecektir hiç. Aramanın sonu gelmeyecektir. Çünkü o hep her perdeye tecelli eder ve her perdede de kendini gizler. Öyle olunca sonu gelmez.

"Bir bedevi karısı, onun yabancı olduğunu gördü; Ömer'i aradığını anlayıp: 'İşte şuracıkta, şu hurma ağacının altında;

Elçinin, Emirü'l Mü'minin Ömer'i, Allah ondan razı olsun- bir ağaç altında uyur bulması. Hurma ağacının dibinde, halktan ayrılmış, yapayalnız, gölgelikte uyuyan Allah gölgesini gör dedi."

Hani bir beldeye bir şehre bir köye birisi gelir. Yabancı olduğu bellidir. İki tarafına bakınır ya, bir şey arıyor. Bir de adam malını mülkünü terk etti. Atını eğerini terk etti, eşyasını meşyasını terk etti. Medine sokaklarında deliler gibi Ömer'i arıyor. Bu sefer kadının birisi onun Ömer'i aradığını anladı çünkü onlar peygamber terbiyesinden geçtiler. Peygamber terbiyesinden geçtikleri için onun, onların kalpleri ilham alıyor. Hakkında ayet inen kadınlar var Medine-i Münevvere'de. Hakkında ayet inen kadınlar var yani öyle kadınlar Medine-i Münevvere' deki kadınlar, pasif değil. Medine i Münevvere' deki Müslüman kadınlar öyle şimdiki Müslüman kadınlar gibi değil.

Küçümsemek istemiyorum ama onlar Allah'ı zikirde, Allah'a inanmada, Allah'a yaslanmada, Allah'a tabi olmada, Resul'üne tabi olmada zirvedeler. Yani eşmiş, çocukmuş, malmış, mülkmüş, Kur'an sünnet için zirvedeler. Hiçbir şey gözlerine görünmüyor. Hz Muhammedi Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bir zarar gelecek, işte o savaşta, zor durumda denildiğinde Medineli kadınlar kılıçlarını, bıçaklarını, ondan sonra, kamalarını kapan Uhud'a yürüdü, bakın Uhud'a doğru yürüdü. Onlar öyle sahabe kadınlar, tavizleri yok. Düşünebiliyor musunuz, akşam eve geldiğinde çocukları ölmüş, çocukları ölünce çocuklarını yıkayıp kefenleyip yan odaya koyup kocasına gerekli olan hizmetleri yapıp kocası, çocuklar ne oldu sesleri çıkmıyor, deyince sahibine teslim ettik deyip böyle bir imanı kâmil sahibi kadınlar. Çocuğum öldü diye ağlamıyor bile. Yüreğine taş basıyor, eşiyle yemek yiyor, cinsel ilişkiye giriyor, bakıyor daha adam ses seda yok. En sonunda diyor ki ne oldu? Diyor ki bir kimse diyor sana bir emanet bıraksa sonra diyor gelse emanetini alsa sen diyor buna üzülür müsün? Neden üzüleyim ki diyor. Onun zaten diyor. İşte biz de çocukları, emaneti yerine teslim ettik, çocuklar vefat etti, diyor. Medine kadınları böyle bir kadın. Dinlerini öğrenmede harisler. Dinlerini öğrenmede harisler.

Gece yarısı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine gelip: 'kocam bana zihar yaptı. Sen bana annem gibisin, dedi. Ben boş mu oldum' dediğinde kadın Allah Resulü(s.a.v) de geçmiş dinden hüküm veriyor, boş olman gerekir diyor. Allah Resulü(s.a.v) hazretlerinin cübbesinin yakasından tutuyor: 'Olmaz ya Muhammed(s.a.v.)' diyor sessiz sessiz, 'olmaz!' Bunu diyor Rabbine danış. Bunu Rabbinle görüş diyor, olmaz. Medineli kadınlar böyle. Öyle pısırık kadın yok Medineli kadınlardan. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri duruyor ve anında hakkında ayet iniyor, zihar ile alakalı ayet. O kadındır sebep ve zaman sonra Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri vefat ettikten sonra, Hz. Ömer efendimiz yoldan giderken o kadın onu çağırıyor, Hz. Ömer efendimizi. Hz. Ömer efendimiz attan iniyor, o kadının omzuna elini koyuyor, bir şeyler konuşuyor. Diyorlar ki ya Emire'l Müminin, bir kadın seni yolundan alıkoydu. Susun diyor. O kadın kim biliyor musunuz? O diyor filanca, hakkında ayet inen kadın o diyor, hakkında ayet inen kadın. Medineli kadınlar dinlerine böyle harisler, böyle sıkılar. Tavizleri yok hiç. İşte o Medineli kadın, o Rum elçisinin ne aradığını anlıyor, kalbine ilham geliyor. Kalpler çalışıyor çünkü kalpler kör değil, kalpler sağır değil, kalpler mühürlü değil, kalpler duygusuz değil, kalpler ilhama kapalı değil. Rabbinden ilham alan kalpler bunlar. Diyor ki sen Ömer'i arayıp duruyorsun, filanca yerde diyor, hurma ağacının altında yapayalnız oturuyor.

Bakın Hazreti Ömer(r.a.) hazretleri de arayıcı. O da yalnız. O da halvette. Ne yaptı? Hurma ağacının dibinde gitti halvet etti.

Nedir halvet? Günahlardan uzak durmaktır. Halvet nedir? Daha iyi ibadet etmek için günahlardan korunmak için insanın kendi kendisini inzivaya çekmesidir. Namaz halvettir. Bakın namaz halvettir. Her şeyi bırakırsın, namaza dursun. Namaz, gerçek manada bir halvettir. Zikrullah, yapan için halvettir. Toplanırsın, her şeyden kesilirsin. Yanıbaşındakinden de kesilirsin, Allah'ı zikredersin. Halvettir. Bir insanın tek başına Allah'ı zikretmesi de halvettir. Bir odaya çekilip zikretmesi de halvettir. İnsanlarla biraz ilişkiyi, halkla ilişkiyi aza indirip Hak ile beraber olma da halvettir. Bakın bunların hepsi de halvettir. Bir insan bir yöneticidir, âlimdir, şeyhtir, bir yerde böyle bir iş adamıdır, iş yapıyordur aile başkanıdır, aile sorumluluğu vardır, onun halvet etmeye ihtiyacı vardır. Halvet etmeli. Sebep? O, o dinginliği yakalamalı, kendi kendine tefekkür etmeli. Düşünmeli. O yapacak olduğu meseleyi veya hedefindeki meseleyi halvet etmeli, düşünmeli, ona rabıta etmeli, onunla kalbi ile bir frekans kurmalı. Ne iş yaparsan yap, ister dünyevi ister uhrevi ister aileyi ilgilendiren ister çocuklarını ilgilendiren ister anneni babanı ilgilendiren, önemli değil. Sen biraz halvet et, kendi kendine düşün, inzivaya çekil. Bir böyle kendine gel, bir namaz vakti beş on dakika öncesinden otur seccadene, bir böyle bir tefekkür et, böyle bir âlemi varlığı tefekkür et. Yapacak olduğun şeyi düşün biraz, yapacak olduğun şeyi düşün. Yapacak olduğunuz şeyi düşünün biraz ve böylece ona odaklan, ona kilitlen, ona rabıta et. Halvet bu.

Yoksa halvet git kendini bir odanın içerisine kapat saatlerce böyle kukuman kuşu gibi düşün, o değil o. O böyle bir an insanın kendisini ona verip onu böyle kendini ona vermesi veyahut da halvet, bir halvet daha, işte herhangi bir zalim bir iktidar, Müslümanlara karşı acımasız bir şekilde zulmediyor inananlara. Halvet ediyor inananlar. Dağlara çekiliyorlar, mağaralarda yaşıyorlar. Hıristiyanların yaşadığı halvetler. Sebep? Çünkü o Yahudi zalimler, inanan Hıristiyanlara bunlar kâfir deyip gördükleri yerde öldürüyorlar. Katlediyorlar, evlerini basıyorlar. Hala da aynı şekilde yapıyorlar da değişmedi. Hıristiyanlar da yapıyorlar. Şimdi görmüyor musunuz Filistin'de adamın tapulu evi, adamı evinden çıkarıyorlar. Tapulu evin senin, senin evini boşalttırıyor. Sana ültimatom veriyor. Bir hafta içinde boşaltacaksın evini diyor, deliyor, yıkıyor. Senin tapulu evini yıkıyor, bütün dünya da seyrediyor. Hatta seyretmiyorlar, gözlerini yumuyorlar, kulaklarını da tıkıyorlar. Bunlar yeni değil. Bu Yahudiler, Hıristiyanlara da aynını yaptılar. Yıktılar, yaktılar, hanımlarını esir aldılar, erkeklerini öldürdüler. Bütün o Yahudi zalim iktidar sahipleri, inanan Hıristiyanlara hep zulmetti. O Yahudi iktidar

sahipleri inanan İbrahimilere hep zulmettiler, yaktılar, yıktılar. Ne zaman ki Hıristiyanlık dini Roma İmparatorluğu'nun koruması altına girdi, Roma İmparatorluğu Hıristiyanlık dinini kendine resmi din olarak kabul edince Hıristiyanlar nefes aldılar. O Sümela manastırı neden orda taaaa dingilin tepesinde? Gitmesi zor, gelmesi zor? Yahudi zulmünden. O Nevşehir'de, Göreme'de, orda burda, toprağın altında şehirler var, kiliseler var. Neden? Yahudi zulmünden dolayı. Bakın Yahudi zulmünden dolayı. E sonradan da onlar Yahudilerle Hıristiyanlar başladılar, birleştiler Müslümanlara zulmetmeye başladılar. Devam ediyorlar hala daha. Müslümanlar bütün yeryüzünde zulüm altındalar. Hem ekonomik zulüm altındalar hem siyasi zulüm altındalar hem kültürel olarak zulüm altındalar. Her türlü zulüm var Müslümanların üzerinde. Müslümanların kanlarının, canlarının, kültürlerinin, inanışlarının, namuslarının bir kıymeti harbiyesi yok. Bir değeri yok. Hıristiyanlar ve Yahudiler birleşmişler, Müslümanların boğazlarını tutmuşlar, Müslümanları öldürüyorlar günden güne. Maddi manevi öldürüyorlar, katlediyorlar maddi manevi ve İslam dünyası hızla dinini terk ediyor. Dini yaşantısını terk ediyor. Dini anlayışını terk ediyor. Kur'an ve sünneti terk ediyor ve terk ederken kendi içlerinden yetişmiş olan hainler tarafından yaptırılıyor bu. Kendi içinden, kendi lisanından konuşuyor bunlar. Kendi lisanından ve Müslümanlar bunun farkında değiller.

Hala da Müslümanlar birbirlerini katletmek için uğraşıyorlar. Birbirlerine çelme takacağız diye uğraşıyorlar. Müslümanlar inanıyorlar. O Müslüman'a inanan diğer o Müslüman'a inanan Müslümanlar sonunda kandırılıyorlar. Kimler tarafından? İnandıkları insanlar tarafından ve o inandıkları insanlar kimisi Yahudilerle işbirliği yapıyor, kimisi Hıristiyanlarla, kimisi ateistlerle, kimisi ne bileyim ne idüğü belirsiz insanlarla! Üç beş kuruşa satılıyor Müslümanlar. Bir makama satılıyor Müslümanlar, bir mevkiye satılıyorlar. Bu çok acı bir şey ve Müslümanların içerisinden çıkan adı Profesör olan, adı diyanet olan, adı ne olursa olsun içinden çıkmış zayıf halkalar, Müslümanların imanlarını, idraklerini bozuyorlar ve Müslümanlar ne yazık ki derlenip toparlanamıyorlar. Denizin üzerindeki köpük gibiler ve Hıristiyan ve Yahudiler bu işi başarmış vaziyetteler. Hiç birimiz de İslam'dan yana bir şey kalmadı. Kültürlerimiz, düğünlerimiz, derneklerimiz, eğlencelerimiz, müziklerimiz hepsi de değişti. Yemek yeme şekillerimiz, sistemlerimiz, hepsi de değişti. Bakın değişti! Kültürümüz değişti, örfümüz değişti, âdetimiz değişti, eğlencemiz değişti, yemeklerimiz değişti, kıyafetlerimiz değişti, eğitimimiz değişti. Hepsi de değişti. Neye benzedi? Gâvurlara benzedi. Evet! Ya zorla benzettiler yasayla, kanun çıkardılar. Ondan sonra da biz zaten kendimiz benzedik. Tecavüze açığız. Evet ve tecavüzcümüze aşığız.

Kim tecavüz etti? Batı! Bize tecavüz eden, bizim Osmanlı İmparatorluğu'nu dağıtan, Osmanlı İmparatorluğu'nun topraklarını işgal eden, orda Müslümanların kanını döken, ırzına geçenlerle biz şimdi biz sizden olduk demek için yarışıyoruz. Evet! Çanakkale'yi geçemeyen İngiliz, sonradan elini kolunu sallaya sallaya, üç sene sonra geldi. Elini kolunu sallaya sallaya gitti. Her şeyimizi değiştirdi de gitti. Gitmedi aslında da hani askerleri gitti. Gitmedi, içimizde hepsi de. Gitmediler. Sakın ha bıraktılar zannetmeyin. Osmanlı İmparatorluğu'nun bıraktığı bütün devletlerin hepsinde İngilizler oturuyorlar hala daha. Evet! İngilizlerin sözü geçiyor. Bitmedi.

İşte yani bu normalde baskılardan dolayı da ne yapmışlar? İnananlar halvet etmişler ama halvetin bu manada hani hicret günahlardan kaçınmaktır diyor ya hadisi şerif'te, halvet günahlardan kaçınmaktır. İbadetlerini yerine getirmektir. Haramlardan helale dönmektir. Asıl halvet odur ve o halveti yaşayan kimse gerçek manada halveti yaşar. Halkın eziyetinden uzak durmak değildir bu. Bunun karşılığı nedir? Celvettir. Celvet nedir? Halkın içerisinde, halkın eziyetlerine katlanmaktır. Halkın içinde durup insanlara dini tebliğ etmek, dini yaşama ve yaşatma mücadelesi vermektedir. Benim yolum halvet değildir. Benim yolum celvettir. Benim halvetim nedir benim? Namazımdır, zikrimdir evime çekildiğimdeki halimdir. Halvetim odur benim ama ben celvet ehliyimdir. Ben dinimi anlatacağım. Ben sohbet edeceğim. Ben sorulara cevap vereceğim. Bu insanların yeniden İslam'ı anlamaları, öğrenmeleri, yaşamaları için mücadele edeceğim. Allah'ım bizleri muhafaza eylesin. O yüzden benim için celvet, halvetten üstün hükmündedir. Benim için halvet üstün değildir. Benim için evlâ olan celvet halidir. İnsanların içerisinde olup insanların durumları ile ilgilenmen, insanların varsa derdi derdiyle dertlenmen, elinden gelecek olan bir şey varsa onu esirgememen ve onlara Kur'an ve sünneti, dini anlatmaktır. Celvet budur. Bunu yaparken harama bulaşmadan bunu yapmaktır. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Elçi oraya gelip uzakta durdu. Ömer'i görünce titremeye başladı. O uyuyandan elçiye bir heybet, gönlüne hoş bir hal geldi. Muhabbet ve heybet birbirinin zıttı iken gönlünde bu iki zıttın birleştiğini gördü."

Ömer hurma ağacının gölgesinde gölgeleniyor ve elçi onu uzaktan görünce kendince bir kendine bir heybet geliyor ve aynı zamanda da gönlüne hoş bir muhabbet geliyor ve muhabbetle heybet elçinin gönlünde birleşiyor ve işte o öyle bir hal oluyor ki tiril tiril titremeye başlıyor ve

"Kendi kendine diyor ki: 'Ben nice padişahlar gördüm, büyük sultanların makbulü oldum. Onlardan korkmaz, ürkmezdim. Bu adamın heybeti aklımı başımdan aldı."

Yani o bir büyükelçi öyle olunca nice sultanlar görmüş, nice krallar görmüş, nice padişahlar görmüş ve bunların hiç birisinde de böyle bir heybet görmemiş, böyle bir hal yaşamamış. Bunda yaşıyor. Buna tabii hayretine mucip oluyor ve:

"Aslanlar, kaplanlar bulunan ormanlara daldım, yüzümün rengi bile kaçmadı."

Yani ben bu yolculuklar esnasında aslanların, kaplanların yaşadığı ormanlıklara daldım ve onlarla yüz yüze geldim. Yüzümün rengi bile değişmedi.

"Birçok savaşlarda bulundum, savaş başlayınca bir hayli ağır yaralar aldım, düşmanları ağır bir suretle yaraladım. Bütün bu ahvalde kalbim, diğerlerinden daha kuvvetli idi."

Yani ben savaşlara katıldım, yaralandım da yaraladım da. Ölümle burun buruna geldim ama ağır yaralar da aldım. Öldürmekle de burun buruna geldim ama bu arada ben hiç böyle bir hal yaşamadım ve diğer etrafındaki insanlardan daha metin durdum. Daha korkusuz durdum. Daha sıradağlar gibi durdum. Bu adam silahsız kuru yerde yatıyor. Ne enteresan değil mi? Yani o zaman da Hz. Ömer(r.a.) hazretleri iki kıtaya hükmediyordu. Toprakları genişlemişti. Hiçbir koruma ordusu yoktu. Kapısında bekleyen bir bekçi dahi yoktu İlk defa Mısır'a atadığı vali, kapısına bir tane sekreter koymuştu. Valilik binasına kapı koymuştu. Valilik binasına kapı! Kapı kapı! Kapıya da bir tane tabiri caizse sekreter koydu. Bunu Hz. Ömer efendimize söylediler. Dedi ki o binayı onun başına yıkarım. O binayı onun başına yıkarım. O kapıyı dedi kırsın, önündeki sekreteri de atsın. Muaviye zamanında başladı, valilerin özel evleri, sarayları Muaviye ile başlamıştır. İlk valilik sarayını yapan Muaviye'dir. Evet! İlk valilik sarayı, sarayda hizmetkârlar Muaviye zamanında başlamıştır. Acı bir şey bunlar.

" 'Bu adam silahsız kuru yerde yatıyor, benim yedi azam tir tir titremekte' bu ne? Bu heybet Hak'tan, halktan değil; bu heybet şu abalı adamdan gelmiyor' dedi. Bir kişi Hak'tan korkup takva yolunu tuttu mu cin olsun insan olsun onu kim görse korkar."

Demek ki Hz. Ömer(r.a.) hazretlerinin o heybeti, o görünüşü, o böyle insanları titreten hali, etrafındaki halktan değil. Ya? Haktan geliyor. İnsanlardan değil, insanı yaratandan geliyor. Güç insandan değil, Allah'tan. Güç etrafında değil Allah'ta. Eğer güç Hak'tan ise sana, senin Hak'tan başka korkacak bir şeyin yok ama güç halktan ise o zaman kork. Allah muhafaza eylesin ve bu da ne diyor Hz. Pir? Takva yolunu tuttu mu? O zaman takva ne? Takva kulun Allah'tan korkmasıdır. Takva neymiş? Allah'tan korkması. Çünkü takva Arapça bir kelime. Karşılığı da manası da Allah'ın azametinden

korkup rahmetini ümit ederekten Rabbi'ne karşı kulluk görevlerini yerine getirmek. Manası bu. Hani Ali İmran ayet 20: 'Ey iman edenler. Allah'tan nasıl korkmak gerekiyorsa öyle korkup gerektiği gibi sakının ve ancak Müslümanlar olarak can verin.' Demek ki Allah'tan nasıl korkulması gerekiyorsa öyle korkanlar takvaya ulaşıyorlar. O zaman takva bu manada bir insanın Allah'la olan arasındaki ilişki, Allah ile olan arasındaki samimiyet, Allah ile olan arasındaki alışveriş. Takva buna göre dizayn ediliyor. Birkaç tane hadis var: 'Nerede olursan ol, Allah'tan ittika et (yani kork) ve kötülüğün arkasından hemen bir iyilik yap ki bu onu yok etsin. İnsanlara da güzel ahlak ile muamele et.'

O zaman takva neymiş? Nerde olursan ol, Allah'tan kork ve bir kötülük senin elinden çıktıysa hemen ardından iyilik yap. Hemen! Bekletme, hemen tövbe et. Hemen bir iyilik yap. Hemen birisine bir yardımda bulun, yardımcı ol. Dilinle, paranla, malınla, mülkünle, güler yüzlülüğünle, tatlı tebessümünle, bir hoş sohbetinle, özür dilemekle iyilik yap. Kötülüğün ardından iyilik yap. Burası çok önemli veyahut da bir yerde bir kötülük yaptınız hemen Allah'ı zikredin orda, kötülük yaptığınız yerlerde Allah'ı zikredin. Kötülük yaptığınız insanların üzerine tevhit çekip onlara hediye edin. Helalleşecek aranızda bir şey olsun. Ulaşamıyorsun o kimseye, onun gönlünü kırdın, onun kalbini kırdın ama şu anda ulaşamıyorsun ona, hiç olmazsa yüz tevhit çek, onun ruhaniyetine bağışla. Sebep? Mahşer yerinde, hesap kitapta ona senin bağışladın tevhit, senin elinde bir hediye olsun, ona karşı. Tevhit gibi bir hediyeniz olsun. Oturun ola ki bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek birisine kötülük yaptınız, kalbini kırdınız, incittiniz, onu üzdünüz, bir şey yaptınız, oturun yetmiş bin tevhit niyet edin, kötülük yaptığınız, ne bileyim, incittiğiniz, kırdığınız insanlara ulaşamıyorsanız, bakın ulaşamıyorsanız, onlara tevhit hatmi, ruhaniyetlerine hediye edin ama Adnan orda oturuyor, Adnan'ın ulaşamayacak bir durumu mu var? Yok. Git Adnan'dan helallik iste, Adnan kardeş böyle böyle, ben bir hata yaptım, yanlış yaptım sana karşı, hakkını helal et, özür dilerim senden. Benim bu dediğim ulaşamıyorsun, nerede olduğunu bilmiyorsun ona bir tevhit hatmi çek gönder. Sebep? Çünkü 'tevhidim ağır gelir' dedi hadisi kutside Musa'ya. Dedi ki Musa aleyhisselam Tur-i Sina'da: 'Yarabbi! Bana öyle bir şey öğret ki o yükte hafif pahada çok ağır olsun. Beni sana dost etsin, beni sana yaklaştırsın. Dedi ki Musa'ya: 'Ya Musa! Tevhidime devam et. Musa aleyhisselam dedi ki: 'Bunu herkes söylüyor.' Ha bunu herkes söylüyor! Özel bir şey istiyor. Şimdi bu dervişlerde de var: 'Efendim bir de bana özel bir şey söyler misiniz?' 'Tevhide devam et.' 'Çekiyorum ben zaten.' Allah Allah! Sana çekip çekmediğini mi sorduk veya birisi bir şey, bir dua

istiyor, diyorum tevhide devam et. Tevhidi insanlar küçük görüyor. Ben çekiyorum zaten, ben devamlı tevhit çekiyorum dediği anda küçük görüyor. Yok canım kardeşim. Sen yaptığını küçük görüyorsun. Sen tevhidin azametini, tevhidin ağırlığını, tevhidin tecelliyatını, tevhidin manasını anlamamışsın. Anlamış olsaydın küçük görmezdin. Anlamış olsaydın hafif görmezdin. Sen tevhide devam et.

Birisi öyle dedi şeyh efendiye. Efendim ben devamlı çekiyorum ki dedi, dersli değil bu adam. Şeyh efendi dedi ki böyle tebessüm etti, sen bu akşam dedi yüz tane dedi niyet et çek dedi. Yarın sabah görüşürüz dedi. Çekerim efendim, ne olacak dedi. Bu bütün sabaha kadar yüz taneyi bitirememiş. İşte la ilahe illallah, la ilahe illallah, (horrr, uyuyor, Allahım, tevhit çekecektim…) Sabah olmuş, bu bitirememiş yüz tane tevhidi. Sabah erkenden kahvaltı yapacağımız yere geldi. Selamünaleyküm, Aleykümselâm. Hocam ben o yüz tevhidi bitiremedim dedi. E hani dedi boyna dedi şu kadar şundan çekiyordum, bu kadar bundan çekiyorum diyordun dedi. İşte 'neden oldu ki' dedi. Nefsinden çekiyordun dedi. Bir insanın şeyhi olmayınca nefsinden çeker onu. Onları dedi nefsinden çekiyordun. Şimdi dedi sana böyle vird olarak verince dedi çekemedin. Gerçeğin bu senin dedi. Hani gerçeğin bu senin! Hani hakikate ulaşamamış daha, özüne ulaşamamış. Hani şeytan geldi ya İsa aleyhisselama dedi: 'Ya İsa! Allah'ı dilinle zikret dedi, daim dedi. İsa aleyhisselam bir an 'lailahe illallah, la ilahe illallah' demeye başladı, sonradan dedi, ya şeytan insana tevhidi ilham etmez, önermez, bu dedi neden önerdi ki dedi. Neden önerdi? Ondan önce İsa aleyhisselam tevhidi kalbi ile çekiyordu. Kalp ile zikrullah yapmak, dil ile zikrullah yapmaktan evlâdır. Onu evlâ olandan daha az evlâ olana çekti. Şeytanın sağdan vurması! Şimdi ona dedi ki şeyh efendi, Allah rahmet eylesin, sen dedi bunu dedi nefsinden yapıyormuşsun. Şimdi işin hakikati bu. Yani sen yüz tevhid hiç çekemiyorsun. Hiç unutmuyorum birisine otuz üç besmele vermişti, küçük gördü o otuz üç besmeleyi. Otuz üç besmele, bitirememiş! Dedi nefsinden yapıyorsun.

Şimdi burdan herkes kendine bir mektup yazmasın, 'ha ben ders çekemiyorum, demek ki nefsimden', haa nefsinden! Bitiremiyorsun, nefsinden. Sonunu getiremiyorsun, nefsinden. Nefsinle mücadele et. 'Ya işte çekemiyorum ben', nefsinden! Ne yapmaya geldin buraya? Nefsinle mücadele etmek için geldin. Ne yapmaya geldin buraya? Nefsini terbiye etmek için geldin? Ne yapmaya geldin buraya? Nefsin sana yapma diyecek, sen yapmaya geldin. E gene yapmıyorsun? Ne anladık biz bu işten. Allah muhafaza eylesin. İşte takva sahibi olma, haramlardan uzak durma. Takva sahibi olma, şüphelileri terk etme. Allah muhafaza eylesin. Bir de takvanın kendi içerisinde

de dereceleri vardır. İlme'l yakin, hakka'l yakin, ayne'l yakin olarak. Nedir ilme'l yakin takva? İlmel yakin olan takva, o nedir? O iman edip şirkten kurtulmaktır. İman edip şirkten kurtulmak, ilmel yakin takvadır. Birinci derecede takvadır. Önce şirkten kurtul.

Buyurun: 'Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu.' Yarabbi! Senin Kur'an ve sünnetinde neye iman etmemiz gerekiyorsa hepsine de iman ettik. İmanlarımızı kabul eyle. Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, nasıl iman ettiyse bizde kalben öyle iman ettik, imanlarımızı kabul eyle. İman, bu şirkten kurtulma, bu ilmel yakin iman. Allah kabul etsin inşallah. Böyle imanlarımızı; diyor ya: 'Ey iman edenler, iman ediniz' yani imanlarınızı, tazeleyiniz. Hadis-i şerifte de diyor ki bunu arada her aklınızda geldiğinde 'eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' diyerek imanlarınızı tazeleyiniz diyor hadisi şerifte. Kalbinize bir kötülük geldiğinde, şeytan size bir vesvese verdiğinde, kalbinizde namaza karşı bir soğukluk, zikrullaha karşı bir soğukluk, Kur'an ve sünnete karşı bir soğukluk, koşuşturmaya karşı bir soğukluk var ise veya eşine karşı düşmanlık, çocuklarına karşı düşmanlık, derviş kardeşlerine karşı düşmanlık, derviş kardeşlerinin gıybetini etme, üstadının arkasından gıybet etme, üstadının arkasından olur olmaz konuşma, peygamberin üzerinde şüphe etme, Kuran'ın üzerine şüphe etme, Allah'ın üzerinde şüphe etme…Böyle bir şeytan vesvesesi ile karşı karşıya kaldığınızda hemen: 'eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' deyip tevhide başlayın. Hemen zikrullaha başla. Öyle kendi kendine babayiğitlik, bahadırlık yapma. Tevhitle yürü. Bu ne yapacak? Bu seni normalde şirkten kurtaracak. Bu ilme'l yakin takva hali. Bu ilme'l yakin. Önce iman et, şirkten kurtul, kelime-i şahadet getir, kendini sabitle. Sağlamlaştır.

Ardından ayne'l yakin takva. Ayne'l yakin takva ne? İnsanların günahlardan uzak durması. Ben şimdi, derviş kardeşleri şirk üzerinde görmek zaten adaba mugayir. Ben ne derim takvayı size anlatırken? Derim ki günahlardan uzak durun. Takva bu. Bugünün takvası günahlardan uzak durmak, haramlardan uzak durmak. Bu haram, dokunma. Bu haram, yürüme. Bu haram, konuşma. Bu haram, bakma. Gözünü haramdan koru. Bu gün için ümmeti Muhammed'in sıkıntıya düştüğü yerler, dilin haramları, gözün haramları. Dil ve göz! Bakma harama. Dilini muhafaza et, dilini koru. Haramlardan uzak dur ve küçük gördüğün günahlarda ısrarcı olma. Büyük günaha götürür seni. Onları küçük görme. Günahı büyük küçük diye ayırma. Komplesini büyük gör ve günahlardan uzak dur ve günahlardan uzak durursan işte farzları da yerine getirirsen sen bugün için takvada çok önemli

bir yol katettin. Haramlardan uzak durmaya gayret ediyorsun, mücadele ediyorsun muhakkak harama düşeceksin ama ısrar etme. Hemen ordan çık, sıçra, durma orda, günahta ısrarcılık ayrı büyük günah-ı kebairdir, ordan uzaklaş. Aman farzları yerine getir. Bu ayne'l yakin takva derecesi. Bu, bütün Ümmet-i Muhammed'de tesis olması lazım ama bilhassa sufilerde bu kesinkes tesis olması lazım.

Üçüncüsü ne? Hakke'l yakin takva sahibi olmak. Bu ne? Bu artık o kimse kalbini günahı kebairlerden koruyor, düşüncesini günahı kebairlerden arındırıyor. Kalbini mâsivâdan arındırıyor. Bir an için boşluk kalmasın diyor. Devamlı kalbinde muhabbetullah tecelli etmiş. Zikrullah tecelli etmiş. Bu da ne? Bu da Hakke'l yakin takva derecesi. Sufilerin ulaşmak istedikleri derece. Kalbinden dahi günah geçirme. Yalnız bu şu demek değil: 'Benim kalbim temiz, namaza ihtiyacımız yok.' Otur, pis adam! Namaza ihtiyacı yokmuş! Kalbi temizmiş! Pis mendebur! Ya neden pis dedin? Namazı kılmayanın hayvandan aşağı farkı mı var. Kasten namazı terk etmek küfür. Evet Bir de neymiş? Kalbi temizmiş. Ben senin o gördüğüm Müslümanlardan daha temizim! Benim gördüğüm Müslümanlar temiz diyorum ben. Hırsızlıklarına şahit değilim, şuna şahit değilim, buna şahit değilim, benim gördüğüm Müslümanlar öyle. Sen kimi gördün bilmiyorum diyorum ben. Benim gördüklerim bunlar. Ben diyorum haftada dört beş gece onlarla beraberim. Evet. Onların kalbi temiz, namaza ihtiyaç yok! Onların kalbi temiz, oruca ihtiyaç yok! Onlar herkesten temizler!

Şimdi yeni sloganlar var ya şeyde, sosyal medyada, e ben hırsız değilim! Ha Müslümanlar hırsız! Bütün Müslümanlar zan altında. İki tane siyasetçi, iki alavere dalavere yapmış. Yaptılarsa bütün Müslümanlar suçlu. Bir tane sufinin, tarikatın başındaki bir kimse bir şey yapmış, bütün ehl-i tarikat suçtu, toptan! Bu memlekette biz hırsız Atatürkçüler gördük. Bütün Atatürkçüler hırsız mı diyeceğiz şimdi? Bu memlekette laikim deyip de Müslümanlara zulüm eden laikler gördük, bütün laikler zalim mi diyeceğiz şimdi? Ensemizde boza pişirdiler bizim, ne diyeceğiz şimdi? Bütün Kemalist laikler zalimdir, zulüm ehli midir diyeceğiz ki öyleler ama toptan Müslüman'ın birisi bir hata yapıyor, bütün Müslümanlar böyle! Ya bütün Müslümanlar böyle deyince Âdem'e kadar laf söylüyorsun. Âdem aleyhisselamda Müslümandı, bütün peygamberler Müslümandı. Hz Muhammedi Mustafa da Müslümandı. Sen bütün Müslümanlar böyle dediğinde Âdem aleyhisselamla Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) arasında ne kadar peygamber, ne kadar iman eden Müslüman varsa hepsini de aynı kefeye koydun. Küfür ehli oldun be ahmak! Ama şimdi moda oldu. Bütün Müslümanlar hırsız diyor! Ya deme bunu. Bunu söyleme. Cahilsin işte, zır cahilsin bir de! Bütün dervişler böyle

deme; Abdülkadir Geylani hazretleri de girdi, taaa Hz. Ali efendimizden itibaren bütün silsile girdi. Onca veliye laf söyledin. Onca sufiye laf söyledin. Onca dervişe laf söyledin, iftira attın hepsi ne de! Nasıl imanla öleceksin sen? Mümkün değil. Hadi git Abdülkadir Geylani hazretleri ile helalleş. Hadi Cüneydi Bağdadi hazretleri ile helalleş. Hadi git Hz. Ali efendimizle helalleş hadi! İftira ettin, topyekun bütün Müslümanlar böyle! Allah muhafaza eylesin. Yanlış ama işte takvanın en üst derecesi kalbi günahlardan, masivalardan arındırıp her daim Hak ile beraber olma hali. Allah cümlemizi onlardan eylesin. Haklarınızı helal edin. Cenab-ı Hak, bizden yana da helal olsun inşallah. Konu başlığına gelmişiz:

"Bu düşünce içinde hürmetle ellerini bağladı. Bir müddet sonra Ömer uykudan uyandı. Ömer'in uykudan uyanması ve Kayser elçisinin ona selam vermesi."

Konu başlığı burası. İnşallah önümüzdeki hafta Allah'tan bir şey gelmezse burdan Rabbim inşallah devam ettirecek. Vaktinizi aldım, yirmi dakika geciktik ama konu konu ardına ardına eklendi ve konu başlığını Cenab-ı Hak nasip etti, burda kaldık. İnşallah önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz. Soru yok herhalde, yok peki. Allah gecenizi hayırlı eylesin. El-Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/qqPqM8raPio

MESNEVİ-İ ŞERİF 1427-1433. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim bizleri ve cümle Ümmeti Muhammed'i Hakkı hak bilip Hakkı hakça yaşayanlardan eylesin. Batılı batıl bilip batıldan uzaklaşan ve batılın hükmünü ortadan kaldırmak için mücadele eden, cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmeti Muhammed'in dertlerine deva, hastalıklarına şifa, sıkıntıların defi için ya Rabbi bütün Ümmeti Muhammed'in maddi manevi afiyet olması için Rabbim bütün Ümmeti Muhammed'in bütün dertlerine, sıkıntılarına, belalarına, musibetlerine, her türlü gamına, kasavetine şifa versin inşallah. Âmin. Ecmain. Kaldığımız yerden inşallah devam ediyoruz. Konu başlığı vardı. Bir Rum kayseri yani bugünkü karşılığı büyükelçisi, Hz. Ömer(r.a.) hazretlerini görmeye gelmişti. Malum, elçiler bir ülkeden bir ülkeye atandıklarında gidip devlet başkanına güven mektubu sunarlar. O güven mektubundan sonra işlerine devam ederler. Bu öncesinden beri var. Hani bazen diyorlar ya işte Müslümanların hiç devleti olmadı diye, yalancılar var ya, böyle iftiracılar, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, İslam devleti kurmuştu ve ardından Hz. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali ve Hz. Hasan efendimizin altı aylık bir dönemi oldu. Bu Normalde bazılarının böyle altın yıllar diye nitelendirdiğini ama bazı insanların da kalkıp bu zamana böyle küfür edercesine hakaret edip onlar altın yıllar değildi gibisinden konuştukları zamanla alakalı, Hz. Ebubekir(r.a.) efendimiz devlet başkanlığı yaptı. Sonra ne yazık ki Müslümanların içinden birileri çıkıp onu şehit etti. Ardından Hz. Ömer, ardından Hz. Osman, adından Hz. Ali ne yazık ki pardon, Hz. Ebubekir efendimiz değildi şehit olan, Hz. Ömer, Osman, Ali ne yazık ki üçü de şehit

edildiler Müslümanlar tarafından. Adı Müslüman. Biz içini bilemeyiz ve işte o ikinci halife, Hz. Ömer efendimize kendince güven mektubu sunmak için arıyordu ve onu ararken sonuçta Hz. Ömer(r.a.) hazretlerine bir kadın ne dedi? 'Şu hurma ağacının dibinde yatan kimsedir, uyuyan kimsedir' dedi. Koca Emirel Müminin Ömer, hurma ağacının dibinde uyuyor. Yanında asker yok, yanında koruması yok, yanında herhangi bir şeysi yok. Hiç kimse yok. O Ömer. Ben yeni İslam'la tanıştığım zaman böyle değişik gruplarda anlatılan Ömer, öyle anlatırlardı, işte şöyle adalet sahibi, böyle adalet sahibi ve adaleti ile önde muhakkak Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri ama ne yazık ki Müslümanlar onun adaletini methederken aynı adaleti kendileri uygulayamadılar veyahut da bir makama gelenler, bir mevkiye gelenler ama siyaseten ama bürokratik olarak adaletli davranamadılar. O adalet terazisini ellerinden kaçırdılar ne yazık ki. Tabii bu bir kimse bir makama gelince, bir mevkiye gelince imtihan oluyor. Yoksa bir makama, bir mevkiye gelmeden o kimsenin ne ile imtihan olduğu bilinmiyor ve herkes diyor ki ben şu makama geldiğimde şöyle hizmet edeceğim, böyle adaletli olacağım ama o makama geldiğinde ne yazık ki o sözler unutuluyor. İşte o Ömer! Benim çok hoşuma gider bazı şeyleri. Hani Mısır'a bir vali tayin ediyor, sahabeden. O vali valilik binasının kapısının önüne bir bugünkü tabiriyle bir sekreter koyuyor ya. Kapı yaptırıyor, bir de sekreter koyuyor, haber gönderiyor Mısır'a. Diyor ki eğer o valilik binasının önündeki kapıyı yıktırmazsan, o sekreteri de atmazsan diyor geliyorum oraya! O Ömer! Hani yine bir Mısır'a bir vali atıyor da o valiyi gönderirken bir tane afedersiniz binek atla göndermiş, malı, parası, pulu yok ama o vali geri döndüğünde bir hayli malla, parayla dönüyor. Bir hayli malla, parayla dönünce bu senin kazancın diyor. Doğru değil. Bunun içerisinde hile hurda var.

Sen valiliğini konuşturaraktan bu kazancı yapmışsındır deyip bütün malına el koyup devlete, beytülmale veren Ömer, öyle bir Ömer. Öyle bir Ömer ki birisi kafasını kaldırıp ona bakamıyor bile. Öyle bir Ömer, yani şedit çok, hukuku üstün tutan Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışa, bir meselede peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sözü varsa asla tevil etme ihtiyacı duymayan sahabeler bunlar, böyle. Rabbim hepsinin de şefaatini üzerimizden eksik eylemesin. İşte o Rum kayser gelince bakıyor, orda hurma ağacının dibinde uyuyor. Tabii ellerini bağlıyor edeple, onun uyanmasını bekliyor ve Ömer uykudan uyanıyor ve kayser yani

"***Rum elçisi Ömer'i tazim etti, ona selam verdi. Peygamber: 'önce selam sonra söz' demiştir.***"

Bunu da Hz. Pir ilave ediyor. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ne demiş? Önce selam sonra söz demiş. Hani zaman zaman derim ya

Mesnevi'de altı binin üzerinde hadisi şerif meali var diye. İşte bu da bir hadisi şerif meali. Önce neymiş? Önce selammış. Bir topluluğa girdiğinizde selamünaleyküm diyeceksiniz. Böyle yeni moda selamlardan yok. Selam, merhaba, tünaydın, günaydın... İslam'la alakası yok bunların. Müslümanların bir tek selamlaşma kelimesi var: 'Selamünaleyküm.' Bu! Bunu ilk nerde görüyoruz? Âdem aleyhisselamda. Cenab-ı Hak Âdem'i yarattı, Âdem'i yarattıktan sonra melekler cennette bir yerde halaka olmuşlar, sohbet ediyorlar. Cenab-ı Hak Âdem'e dedi ki: 'Ey Âdem! Git o meleklere selam ver.' Âdem aleyhisselam gitti, meleklere: 'Selamünaleyküm' dedi. Melekler ona cevap verdi: 'Aleykümselâm ve rahmetullahu'. Yani Allah'ın selamını verdi. Allah sana rahmet etsin dedi melekler ona karşılık olarak. Demek ki selam ilk yaratıldığında Âdem aleyhisselamdan itibaren var olan bir selamlaşma. Evet, o yüzden Nisa Suresi, ayet 86: 'Size bir selam verildiği zaman ondan daha güzeliyle veya aynı selamla karşılık verin. Şüphesiz Allah her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.' Nisa, ayet 86. Bakın, selamlaşma, ayetle sabit.

O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bir hadis-i şerifte: 'selamı yayınız' der. Başka bir hadis-i şerifte de: 'Tanıdığınız tanımadığınız herkese selam veriniz.' der. O zaman selam ne demek? 'Selamünaleyküm' deyince bir kimse, ben Müslümanım, ben Müslümanlardanım, ben müminim, ben bu topluluğa geldim selam verdim, benden size zarar gelmeyecek. Benim elimden, dilimden eminsiniz. Ben Müslümanlardanım çünkü. 'Selamünaleyküm' dedi, öbürkü de 'aleykümselâm' dedi. Öbürkü de dedi ki evet, ben de Müslümanlardanım. Sen de benden, elimden ve dilimden sen de emin ol. Çünkü normalde selam, Allah'ın isimlerinden birisi. O kimse 'Selamünaleyküm' 'Aleykümselâm' derken Allah'ı zikrediyor aynı zamanda ve Cenab-ı Hak diyor ki: 'birisi size selam verdiği zaman ondan daha güzeliyle ona selam verin, karşılık verin' yani birisi 'Selamünaleyküm' dedi, sen de 'aleykümselâm verahmetullahu ve berekatuhu de' örneğin. O sana daha fazlasından versin ve ilk selamı veren daha fazla sevap alıyor. Hangisi daha güler yüzlü olursa o daha fazla sevap oluyor. Demek ki selamlaşma Âdem'den itibaren var ama zirve neresi? Miraç. Selamlaşmanın zirvesi miraçtır ve Muhammed ümmetine o miraçtan kesit vardır. Ne zaman? Namazda, tahiyyatta. Tahiyyatta okuduğumuz bizim Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ve Allah'la ve Cebrail aleyhisselamın selamlaşmasını biz her namazın tahiyyatında okuruz. Nerden bize mirastır? Miraçtan. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri miraca çıktığında önce Allah peygamberine selam verdi, hoş geldin deyip. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de 'Ettehiyyatü lillahi vessalavatü vettayyibatu' dedi, cevap verdi ona. Her türlü hürmet, dua bütün iyilikler sendendir dedi Cenab-ı Hakka yani misli ile Cenab-ı Hakka

cevap verdi. Bakın tahiyyatta bu okuduğumuzun biz farkında değiliz. Tahiyyatta cem vardır. Sufilik olarak görüşeyim. Vahdete erme, birliğe erme vardır tahiyyatta. Namaz kılan kimse, bakın namaz kılan kimse tahiyyatta hem Allah'ın hâşâ ağzı olur hem Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ağzı olur hem Cebrail aleyhisselamın ağzı olur, hem Allah'ın kulağı olur hem Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kulağı olur aynı zamanda da Cebrail aleyhisselamın kulağı olur

Tahiyyatta o kimsenin kendisi yoktur çünkü tahiyyatta okunanların hepsi de Allah, peygamber, Cebrail aleyhisselamın arasında geçen selamlaşma ve konuşma faslıdır. Sen kendi kendini fasulye gibi bir nimetten sayma. Tahiyyatı cem olarak gör. Kendi varlığından kurtul, kendi kimliğinden kurtul, kendinden kurtul. Neden namaz müminin miracı oldu? Namaz müminin miracı. Miraçta Allah, Peygamber, Cebrail aleyhisselamın arasındaki selamlaşma ve muhabbet, bizim tahiyyatta oturduğumuz. O zaman namaz bize ne zaman farz oldu? Miraçtan sonra. Miracın hediyesi bize ve Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, 'ettehiyatü lillahi vessalavatü vettayyibatu' dedi yani her türlü hürmet, salâvat, dua, bütün iyilikler sendendir dedi. Allah'ı övdü ve Cenab-ı Hak cevap verdi ona: 'Esselamu aleyna ve ala ibadillahissalihin' yani 'selam bütün ibadet eden salih kulların üzerine olsun' dedi Cenab-ı Hak. Bakın her namazda biz kendi lisanımız değil, bizim lisanımız değil, Allah'ın lisanıyla namazda biz, Allah'ın üzerimize olan selamını alırız. Her namazda Muhammedi Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin selamını alırız ve Cebrail aleyhisselam da o esnada: 'eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu' dedi. O esnada dedi yani şahadet getirdi, dedi ki Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed de Muhammed(s.a.v) onun kulu ve resulüdür. Bakın, biz tahiyyatta oturduğumuzda hem Allah adına selam verdik Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin adına selam aldık verdik ve Cebrail aleyhisselamın kelamı ile biz Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin peygamberliğini ve aynı zamanda Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet getirdik. Namazda cem ettik. Cem ettik cem, vahdete ulaştık, birliğe ulaştık namazda. Eğer ki biz bunu idrak edebilirsek, bakın eğer ki biz bunu idrak edebilirsek! O zaman selamlaşmada benim nazarımda en önemli nokta, en önemli nokta namazda tahiyyata oturduğumuz zaman. Bakın tahiyyata oturmak farzdır. Namazın farzlarındandır ve oturduğunuzda siz orada miraçta yaşananı yaşarsınız. Miraç'ta yaşananı, namaz müminin miracıdır işte burasıdır. Namaz müminin miracıdır işte burasıdır. Selamlaşma ve selamlaşma ile alakalı çok hadisi şerif var eyvallah ama en önemli nokta burası.

Kıymetli kardeşler, kıymetli dostlar! Namazı böyle namaz olarak böyle geçiştirmeyin, namazın idrakine varın yani sen 'Ettehiyyatü'yü okuduğunda, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem 'in, Cenâb-ı Hakka salâtu selam getirdiğini, ona meth ü sena ettiğini idrak et. Bunu idrak et. Senin dilinden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem konuşuyor, senin dilinden. Bu muhteşem bir şey. Sen Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin miraçta Cenâb-ı Hakka söylemiş olduğu duayı söylemiş olduğu methüsenayı senin dilinden sen Allah'a söylüyorsun ve Cenab-ı Hak sana yine senin dilinden cevap veriyor ve Cebrail Aleyhisselam senin bu alışverişine şahadet ediyor. Cebrail Aleyhisselam bu alışverişe şahadet ediyor, bu selamlaşmaya şehadet ediyor. Belki de selamlaşmanın en zirve hali ettehüyatüdeki selamlaşma, en zirve hali ve cem hali, birlik hali ve düşünebiliyor musunuz? O vahdet senin üzerinde oluştu. Sen halifesin çünkü. O cem, namaz kılanın üzerinde oluştu. Böyle bize namaza gerek yok, sen benim kalbime bak, yok işte biz öyle sufilik yaşıyoruz yok şu makamdayız, şu çakradayız otur oturduğun yerde! Namazın yoksa dinin bile yok senin! Otur! Boş muhabbet yapma. Beş vakit namaz kılan şuurlu kılıyorsa Allah'la selamlaştı, Resulullahla selamlaştı sallallahü ve sellem e, Cebrail aleyhisselamla selamlaştı, cem oldu üçü de. O zaman selam verirken de alırken de şuurunuzu yükseltin, ferasetinizi genişletin, algınızı yükseltin ve namazdan çıkarken selam verdin yine. 'Esselamu aleyküm ve rahmetullah' sağına selam verdin. Kimlere selam verdin? Hava boşluğuna mı verdin? Sağında bütün peygamberler; Âdem'den Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v)'e kadar ismi açıklanmış açıklanmamış, kitabı olan kitabı olmayan rivayetlerde var ya yüzyirmidörtbin veya daha fazla diye Âdem'den itibaren. Hangi Âdemse, kaçıncı Âdemse, hangi perdedeyse, âlemin hangi tecelliyatında, perdesindeki peygamber var ise... Siz bu âlemi sadece dünya, cennet, cehennem olarak sınırlamayın. Ne kadar âlem var ise ve onca âlemlerde ne kadar peygamber var ise ve o âlemlerde o peygamberlerin ümmetleri var ise... Veliler, evliyalar, salihler, şehitler... Bunu sadece dünya hayatıyla sınırlama. Bunu dünya hayatı ile sınırlama.

Hepsine birden selamlaştın. Selamın ehemmiyetine ver ve bir topluluğa girdiğinizde sakın ha! Eğer o topluluk kâfirse selamün aleyküm denmez. Kâfire de selamün aleyküm denmez. Onlara merhaba de. Mümin bir topluluğa, mümin bir kimseye selamünaleyküm denir. Mümin bir kimse evine girerken selamünaleyküm der. Evinde isterse hiç kimse olmasın, boş olsun ev. Kapıyı aç, esselamün aleyküm ve rahmetullahu ve berekatuhu de aleykümselâm de, selamı kendin al yine. Ev boş deme, bu âlemde boş bir yer yok. Bir odadan bir odaya dahi geçsen selam ver. Hatta sesli ver. Sesli verirsen varsa cinni taifesi orda keferelerden, cinnoşlardan, yürür gider. Sesli ver,

'esselamün aleyküm ve rahmetullahi ve berekatuhu' de şedit ver öyle bir şey varsa. Şüphelendin, evet, mümin vakarlı olur. Mümin sert olur gerekirse. Gireceksin varsa orda kâfir cinnoş, kendi kendine düşünüyorsan, öyle bir selam vereceksin ki titreyecekler. Hoş bizim insanımız cinni taifesini görse kaçacak yer arar da onlar titrer. Öyle korkmayın onlardan. Öyle kendi kendinize çekinmeyin. Sufi insan, cinni taifesinden mi çekinirmiş! Kim oluyorlarmış! Bir esmalık işleri vardır. Yaklaşamazlar bile. Ben böyle derim, yaklaş, bir esmam hazır size derim. Yaklaşamazlar bile. Yaklaşamazlar bile. Derim gelin, esmam hazır derim ben. Gelin! Hepsi de toplanırlar. Mızraklar, bilmem neler böyle! Anlatıyorum bazen İzmit'te toplandılar böyle askeri alay gibi kırmızısı pembesi, mavisi, orda bir hazine varmış da o yüzden gelmişler. Hani onu koruyacaklar. Ben dedim yürüyün, hazine ile ne işin var? Gelmişim oraya Allah sohbetine. Dedim yaklaşın, bir esmam size var dedim, hazır. Yaklaşamadılar, yaklaşamazlar. Sakın ha! Korkmayın onlardan. Bunlar daha da şimdi fazlalaşacak bunların tecelliyatları yeryüzünde. Tabii, herkes bu konuda sıkıntıya uğrayacak, sıkıntıya uğrayacak. Dervişliği gevşek olanlar, Müslümanlığı gevşek olanlar, sıkıntıya uğrayacaklar. Böyle kendi geldisi yani annesi, babası, dedesi, ninesi, ninesinin ninesi, üfürükçülük yazmış, muska yapmış, ıvır zıvır yapmışsa, onların çocukları, onların torunları, onların ekmeklerini yediyse onların yemeklerini yediyse onlardan bir mal falan kaldıysa onlara, onlara sıkıntı olacak hep onlar. Evet, onlar yeniden yeryüzüne gelmek için mücadele ediyorlar. Onlar yeryüzünde yeniden hâkim olmak için mücadele ediyorlar. Onlar dünyadan sürgünü yediler. Bir kısmı denizlerde yaşıyor, bir kısmı yeryüzünde adalarda yaşıyorlar. O yüzden hangi deniz kenarına giderseniz gidin ordaki insanlar gevşektir.

Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadisi şerifi var, der ki: 'Siz deniz kenarlarını yurt edinmeyin. Deniz kenarlarını yurt edinmeyin, ovaları da yurt edinmeyin.' der Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. Âdem aleyhisselam dağda yaşamıştır. Oğlu, katil olan Kâbil ovalara ilk ev kurmuştur, yurt kurmuştur ve Âdem(a.s.)'ın oğlu, sonraki oğlu, peygamber olan Şit'e vasiyeti vardır: ' Ovalara ev kurma, ovalara şehir kurma' diye. Ya? Dağda, yamaçta. Ovalara değil, deniz kenarlarına da değil. Sebep? Çünkü denizde şeytan, cinnilerin şeytan kısmı ikametgâh eder. Onlar sabah oldu mu ilk vardıkları yer deniz kenarlarıdır. Gidin, deniz kenarları olan yerler, İslam'dan uzaktır, bozulmuşlardır, karman çormanlardır genel olarak. Dünyanın neresine giderseniz gidin, bakın dünyanın neresine giderseniz gidin. Sebep? Çünkü şeytan otağını denize kurar ve her sabah çocuklarını, yavrularını, evlatlarını ne yapar? Salar. Der ki hadi yürüyün gidin. Karaya çıkın, orda ilk Müslümanları aldatın, kandırın der ve

ilk kandırılan kimlerdir? Deniz kenarındakilerdir. Mevzuyu toparlayalım, selamlaşma mümin içindir. Biz müminler 'esselamün aleyküm verahmetullah' deriz, müminler de 'aleykümselâm' der, demezse bir kimse, selamı almazsa biz kendimiz alırız, 'aleykümselâm' deriz. Kabristana gideriz 'esselamün aleyküm ey ehli kubur' deriz, kabirdekilere selam veririz. Eğer senin selamını birisi aldı da sen duyduysan, gördüysen senin ve 'aleyküm selam ehli dünya' demene gerek yok çünkü birisi senin onların içlerinden biri, birkaçı senin selamını aldı ya da sen 'esselamün aleyküm ya ehli kubur' dedin, mümin olanların hepsi de tek ağızdan 've aleykümselâm' dediler örneğin. O zaman senin 've aleyküm selam ehli dünya' demene gerek yok çünkü senin selamını ne yaptı, birileri aldı senin selamına mukabele etti 've aleykümselâm' dedi birisi.

Hatta makamca en üstte olan bir kimse dedi ki 've aleykümselâm, hoş geldin.' Bir de dua etti sana. Bu şimdi, ağzım bozulacak, bu kabre ziyarete gidilmez, bu veli kabirleri ziyaret edilmez, onlara selam verilmez diyen zırtapozlara bakmayın siz. Bunların hepsi de sapık ve sapkın! Sapık ve sapkın. İnsanları da saptırıyorlar. Bir Emir Sultan hazretlerini ziyaret ettiğinizde, onun kabri başına gittiğinizde, on bir ihlâs bir fatiha okuduğunuzda ve ona selam verdiğinizde, o selamınızı alır ve size dua eder. Bir Üftade hazretlerine gittiğinizde ona selam verip orda okusanız, o da size dua eder, selamınızı alır veya bir evliya kabrine gitsen orda okusan selam versen o selamını alır, sana dua eder. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kabri şerifinin başına gittiğinde: 'esselamü aleyke Ya Resulullah' dediğinde, o senin selamını alır. Onlar işitir, onlar görür. 'Siz onlara ölü demeyiniz', ayetle sabit. Sakın ha! Bu şimdiki sapkınların sözüne bakmayın. Evliya kabirleri ziyaret edilir. Orda dua edilir, onlar vesile edilir bir şeye. . Sıkıntıya düştüğünüzde, dara düştüğünüzde, probleminiz olduğunda, hadisle sabit, onları vesile edin, gidin ziyaret edin ve vesile edin. Hadisle sabittir bu. O yüzden boş geçmeyin. Allah muhafaza eylesin.

"Ömer, selamını alıp onu yanına çağırdı, onu teskin etti, karşısına oturttu."

Hz. Ömer efendimiz feraset ehli. Hani Hz. Ömer efendimiz ağlıyordu, o titredi, korktu, heyecanlandı ya o kayser; Hz Ömer efendimiz onu gördü, onu tanıdı, onu anladı. Dedi ki: 'Bu heyecan kasırgasına, bu veche gelmiş, bu vech ehli olmuş, sekre düşmüş, sekir hali onda galip olmuş. Sekir hali neydi? Kendinden geçme. Musa aleyhisselam ne dedi sohbet ederken konuşurken Cenab-ı Hak'la? Kendinden geçti. Dedi ki 'ben seni göremez miyim? Seni görmek istiyorum.' Cenab-ı Hak Musa(a.s)'a dedi ki 'sen buna dayanamazsın. Buna güç yetiremezsin. Ben dedi şu dağa tecelli edeceğim, oraya bak.'

Musa aleyhisselam oraya baktığında kütdek bayıldı. Sekir halinin zirve noktasıdır bayılmak. Sekir halinin zirve noktasıdır. Bir kimse o zaman veche düştüğünde, sekir haline düştüğünde bayılabilir mi? El cevap bayılır. Allah der atar kendini, kendinde değil. Bu sekir halidir. Öyle ağzını burnunu kabartmak, değiştirmek, öyle kendince değişik değişik modurtular çıkarmak, sekir hali değildir. Bunun bir düşüğü ağlamaktır. Sekir halinin bir düşük halidir. Öyle kendi kendine hoplayıp zıplayıp sekir hali olmaz. Öyle titremekle sekir hali olmaz. Bir düşüğü, o kimse ağlar, sahabedir örneğimiz; bir üstü Hz. Musa'dır örneğimiz, bayılır. Sekir hali budur. İşte o kayser de böyle bir vech hali yaşadı. Böyle bir sekir hali yaşadı. Baktı, baktıkça heybet gözünde büyüdü. Kalbinde muhteşem bir heybet oluştu.

Kalbinde değişik bir hal oluştu ve o sekir haline girdi ve o sekir haline girince Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri onu anladı, aynı hali çünkü Ömer de yaşadı. Ömer radıyallahu anh hazretleri ne zaman yaşadı? Kardeşinden Kur'an'ı dinlediği zaman yaşadı. Dedi ki bu kelam farklı. Tüyleri diken diken oldu, titredi Allah'ın kelamını işittiği zaman ve kardeşini dövecekti, dövemedi, sövecekti sövemedi. Kur'an, Kur'an onun üzerinde öyle bir tecelli etti ki onu sekir haline soktu. Hiçbir şey düşünemez hale geldi ve geldi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine geldi, o sekir haliyle onu gördü, kaldı aşık oldu. Aşk onda tecelli etti. Sekir hali devam etti ve hemen Müslüman oldu. Hemen kelime-i şehadet getirdi. Sekir hali galip! Dedi ki çıkalım, Mekke'nin altını üstüne getirelim. Sekir halidir bu. Devam ediyor. Çünkü o vech hali bir kimseye dokunduysa o onda makam olarak kaldıysa o hep sekir halindedir. İşte Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri sekir halindeydi, ashab sekir halindeydi hep. O yüzden tabiin dedi ki: "Siz onları görseydiniz bunlar deli olmuş derdiniz. Onlar sizi görseydi bunlar dinlerinden dönmüş der, sizleri kılıçtan geçirirdi' dedi. Ashab çünkü hep vech halindeydi, hep sekir halindeydi. Onlarda bu manada din, kalbi akılla gidiyordu. Onlarda, onların böyle matematiksel hesabı yoktu. Yok beş kişiyle biz karşımızda var biz iki kişiyle ona mağlup oluruz. Öyle bir şey yoktu onlarda. Onlar sekir halindeydi hep. O yüzden Uhutmuş, Bedirmiş, Hendekmiş, onların gözünde ehemmiyeti yoktur onun. Yok Bedir'de biz üç yüz kişiyiz karşıdakiler bin kişi, ehemmiyeti yok onun.

Hz. Abbas diyor ya: 'Biz onları az görüyorduk', diyor. 'Onları çok görmüyorduk. Onları azıcık bir şey görüyorduk.' Ne zaman ki diyor Allah resulü(s.a.v.) hazretleri bir esiri konuşturdu diyor. Günde kaç deve kesiyorsunuz? O dedi ki diyor on deve. Dedi ki diyor bir deve on kişiye yemektir. On deve bin kişiye. Karşıda 1000 kişi var deyince diyor biz bin kişi olduğunu anladık. O ana kadar diyor biz onları bin kişi görmüyorduk. Sekir

hali! Senin bin gördüğünü o bir görür. Senin bir gördüğünü o bin görür ama bu, makam olursa, hal değil. Ömer radıyallahu anh hazretleri, ondaki bu hali gördü. Ondaki bu halini görünce onu yanına çağırdı. Onu teskin etti. Onu karşısına o tutturdu. Onu rahatlattı. Onu rahatlattı. Hz. Pir diyor ki 'o çünkü sekir hali üzerinde heybet olur, celal olur. Onun üzerinde celaliyet tecelli eder sekir ehlinin üzerinde. O sekir ehli iki celal bir araya gelirse kıyamet kopar ama kâmil olan celaliyetini, cemaliyetle süsler. Kamil olan! Onun içi Fırat Nehri gibidir. Dışı sakindir. Celaliyetini cemaliyetle ne yaptı? Sardı, kapladı. Sakın onların öyle cemaliyetine kanma. Onların arkasında kocaman bir celaliyet vardır. Kocaman! Hani Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri müşfik, yumuşak ama atını sürdü, kimse durduramadı. Öyle bir Celaliyet var ki sahabeler onun ne atını ne kendisini durdurabildiler. Ashab ne diyor? Öyle atını sürdü ki biz diyor cepheyi yardık, arkada diyor yemek pişiren kadınların yani hastalara bakan müşrik kadınların yanına, yanlarına kadar gittik. Artık sekir hali öyle bir haldi ki düşmanı falan görmüyor gözü. Sayısalı bırakmış, sayısallığı bırakmış! Sekir halidir bu. O yüzden her sekir hali kâmilin, mürşid-i kâmilin cemaliyeti, dışında süs gibi durur. İçi celaliyettir. O cemaliyet, Cenab-ı Hakkın ona geydirmiş olduğu elbisedir. Bu sizi aldatmasın, içinde muhakkak onun celaliyet saklar. İşte Hz. Pir diyor ki:

'***Korkanı emin ederler, gönlünü yatıştırırlar.'***

O kâmil mürşitler, birisi korkmuş, onun korkusunu ne yapar? Teskin eder, emin eder, onun gönlünü, yatıştırır. Çünkü o kâmil bir mürşid. Karşısındakini analiz etti, sakinleştirdi. Onu cemaliyetine ne yaptı? Aldı. Tabiri caizse bir çocuk ağlasa anne kucağında anında susar. Neden? Annede cemaliyet vardır, müşviklik vardır. Çocuk anne şefkatini, merhametini hissedar. Hisseder hissetmez hemen susar. O yüzden küçük çocuklar annelerinden ayrılmazlar. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ayırmayın demiş. Bazen hukuk girer devreye. Ayrılmak zorunda kalınır ama o çocuk akıl baliğ oluncaya kadar annenin yanında durması gerekir.

"Korkmayın sözü korkanlara sunulan hazır yemektir ve bu yemek tam onlara lâyıktır"

Yani birisine korkma dediğinde korkunun varlığını kabul etmiş olursun. Demek ki korku var veya birisi korkuyorum deyince korkmamanın varlığını da ispat etmiş olursun, bu manada. Demek ki zıddıyla mukimdir her şey. Korkmak korkmamak, birbirinden zıttır. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri korkaklığı şer olarak görmüştür. Allah'tan korkmayı değil yalnız. Hani: 'korkaklığın şerrinden, kalbin fitnesinden' diye uzun dua var ya. Demek ki korkaklık nedir bu konuda? Şerdir. Ümmeti Muhammed'in

düştüğü en büyük şerlerden birisi. Ümmeti Muhammed bu korkaklığı yaşıyor şimdi. . Dinini yaşamaya korkuyor. Dinini tebliğ etmeye korkuyor, gelecekle alakalı korkuyor, aç kalırım diye korkuyor. Ceza evine girerim diye korkuyor. Eşim beni terk eder diye korkuyor. Çocuklar beni terk eder diye korkuyor. Ben işimden olurum diye korkuyor. Korkular yönetiyor ümmeti şu anda. Korku, bütün ümmeti Muhammedi şu anda yöneten korku. Korkutuyorlar ümmeti Muhammedi. Elektrikler kesilirse korku, doğalgaz kesilirse korku, sular kesilirse korku, yiyecek-içecek bulamazsak korku, buğday olmazsa korku, hava yağmazsa korku, soğuk olursa korku, yağmur yağdı korku, rüzgâr esti korku, lodos esti korku, güneş gitti korku...

Korku pompalıyorlar bütün ümmete, bütün dünyaya! Bir kimse zulmediyor korku! Kimse sen zalimsin diyemiyor, adaletsizlik var, korku hâkim! Ya burda adaletsizlik var, burda haksızlık var, burda yanlışlık var, burda eksiklik var. Korku! Bu millet soyuluyor, korku. Kimse ses çıkaramıyor. Herkes susuyor. Korku ile yönetiyorlar bütün dünya insanlarını ve müslümanları. Ufacık bir şey oluyor, herkes güldür güldür güldür güldür marketlere gidiyor. Bir anda çekirge sürüsü gibi marketler bomboş. Korku! Allah'a tevekkül yok. Allah'a yaslanma yok. Ona dayanma yok. Ona inanma yok. Korku hâkim. Bakın hayatınıza korku hâkim? Ben bunu yaparsam eşim ne der, bunu böyle yaparsam çocuklarım ne der, insanlar ne der. Hep ne derin üzerindeyiz. Kardeşim burda haksızlık var, 'haksızlıklar karşısında susan dilsiz şeytandır' demiş Hz. Peygamber sallallahü ve sellem . Bu sadece benim peygamberim değil; benim peygamberim değil iman eden bütün herkesin peygamberi. Sadece Ahmede Mehmede söylenmiş bir söz değil. Bir yerde haksızlık varsa burda haksızlık var diyebilmeliyiz. . Bir yerde zulüm varsa burda zulüm var diyebilmeliyiz. Bir yerde adaletsizlik varsa burda adaletsizlik var, burda adalet tecelli etmiyor diyebilmeliyiz. Bir yerde yolsuzluk varsa arkadaş burda yolsuzluk var. Yolsuzluğun önüne geçilmesi lazım diyebilmeliyiz. Bir yerde açlık varsa kardeşim burda açlık var açlık diyebilmeliyiz. Korku hâkim bizde. Biz hakkımızı aramaktan uzağız. Biz kendimizi aramaktan uzağız zaten önce, biz kendimizi arayamıyoruz zaten, ben neyim, ben ne için yaratıldım, benim yaradılış maksadım neydi? Ben bu yaradılış maksadımın neresindeyim! Biz kendimize dahi bu soruyu soramıyoruz ki! Kendimize soramıyoruz! Korkuyoruz! Hani var ya meşhur söz, bugün Allah için ne yaptın? Sor bakalım kendine, ne yaptın bugün Allah için?. Namaz kıldın, kendine. Oruç tuttun, kendine. Zikrettin, kendine. Allah için ne yaptın? Musa soruyor ya ne yapabilirim? Peygamberlerden öğreniyoruz bunları. Musa'ya diyor ki sen benim dostumla dost oldun mu? Benim düşmanıma düşman oldun mu ya Musa? Cevap enteresan! Allah için

ne yaptın? Dostuyla dost ol, düşmanıyla düşman ol. Biz düşmanına dostuz, dostuna düşmanız. Bize birisi Kur'an ve sünneti anlatınca biz böyle bu zamanda da ya böyle olur mu ya! Ya dik konuşuyor zaten canım Mustafa Özbağ! Başına böyle bir iş geleceği belliydi. Allah Allah! Ne yapsın Mustafa Özbağ! Kur'an sünnet anlatmasın mı? Yok anlatmasın! Ne yapsın? Herkes gibi geliver Ayvazım gidiverdin dingozum mu yapsın!

Hani meşhur ya değil mi Bursa'da ne yapmış adam? Şu Altıparmağın oraya, başlangıcına değil mi bir çeşme yaptırmış, değil mi? Üzerine de yazmış Müslümanlar giremez diye. Değil mi? Padişaha haber vermişler. Demişler ki böyle böyle, padişahım bir adamın birisi buraya çeşme yaptırdı, üzerine de yazdı, demişler Müslümanlar içemez diye. Tam padişah atacak onu içeri, demiş bana bir müsaade et. Ben demiş bir bunu ispat edeyim size. Olur demiş. İşte günlerden cumartesi, demiş şurda, aşağıda kilise var ya. Şu aşağıdaki hemen, demiş cumartesi günü ayin esnasında iki tane demiş asker gönder. Ayin esnasında demiş ordan o papazı tevkif et, tutukla demiş. Ayin esnasında gitmişler papazı iki tane asker tutuklamış. Bütün Hıristiyan ahali ayağa kalkmış. Sarayın önüne yığılmışlar. Papazımızı istiyoruz biz demişler, onsuz yaşayamayız. Bizim nikâhımızı kıyacak olan o, bizi boşatacak olan o çocuklarımızı vaftiz edecek olan o, çocuklarımıza dua edecek olan o, ayinlerimizi demiş sürdürecek olan o. Her şeyimiz o. Biz papazı almadan evlerimize gitmeyiz. Bir nümayiş çıkmış ortalıkta. O zat demiş ki yerli yerinde gördünüz mü padişahım? Gördük. Bırakabilirsiniz şimdi demiş, papazı bırakmışlar. Cumartesi günü, pardon cumartesi hahamı yapmış, pazar günü de papazı yapmış. Aynı şekilde papazı da almışlar pazar günü, yine ortalık ayağa kalkmış. Cuma olmuş, cuma günü Ulu camide bir hoca vaaz ediyor, vaaz kürsüsünden hocayı almışlar, iki tane zaptiye gelmiş hocayı almış, kimse nümayiş yapan yok, bir söz söyleyen yok, hatta cemaat başlamış. Ya zaten ileri geri konuşuyordu, kim bilir ne yaptı zaten. Zaten onun sakalında şöyle vardı, bıyığı böyleydi, işte şu şöyleydi, bu böyleydi, cemaat satmış anında. Kimi? Arkasında namaz kıldığı hocayı. Demiş o zat padişaha, demiş padişahım bir cemaat düşün demiş, imamına sahip değil, imamına sahip değil! Demiş neden onlar bu sudan içsinler ki demiş! Biz korkarız. Biz imamımıza dahi sahip çıkamayız. E biz dinimize sahip çıkamıyoruz ki! Bizim herkes dinimize hakaret ediyor mu? Ediyor. Hangi birine sahip çıkıyoruz ki biz? Çıkamayız! Korkarız biz.

Bayağı oluyor, adamın sonu oldu. Bir şey vardı, starda bir program sunuyordu. Sen Kızılbaş mısın dediydi bir şey, Güner Ümit. Evet, adamın televizyon hayatı bitti. Bütün ülkedeki Alevi vatandaşlar, hâlbuki kızılbaş mısın dedi, kızılbaşlarla aleviler ayrıdır, kızılbaşlar ayrıdır, aleviler ayrıdır. Aleviler

kızılbaş değildir. Tabi onlarda biz de kızıl başız diyenler var. Kızılbaşlık ayrıdır, alevilik ayrıdır. Uzun tartışma, adamın televizyon hayatı bitti. Bakın televizyon hayatı bitti. Biz de öyle değildir. Herkes istediği gibi bizim dinimize hakaret eder. Tabi! Onlara hiç siz mesela ne, Öztürk'tü, öyle değil mi? O Almanya'ya gitti, hani bunlar Kuran-ı Kerim'deki ayetlere bunlar Allah ayeti değildir diyen adam. Bir şey oldu mu? Olmadı! Diyanet onunla alakalı suç duyurusunda bulundu mu? Bulunmadı. O Hz. Meryem'e, validemize, onun namusuna söz söyleyen bir öğretim görevlisi vardı, 9 Eylül ilahiyatta, onunla alakalı bir dava açıldı mı? Açılmadı! Üniversite soruşturma açtı mı? Açmadı. Diyanet ona bir soruşturma açtı mı? Açmadı! Açmadı! Diyanet kime soruşturma açtı? Mustafa Özbağ'a. Hacı Erkan İzmir'de, rüya gördü, rüya anlattı. Ben Allah'ı gördüm. Senin suretindeydi. Üzerinde de şöyle bir kıyafet vardı dedi, diyanet dini istismardan bana dava açtı. Sen Allahlık taslıyorsun diye hâşâ. Diyanet kime dava açıyormuş bak! Ya! Bir de önüne arkasına bir sürü iftiralar koyaraktan dava açtı.

Biz korkağız, biz dinimiz üzerinde vatanımız üzerine, milletimizin üzerine, namusumuzun üzerine korkağız biz. Biz ailemizi korumaktan uzağız, çocuklarımızı korumaktan uzağız. Vatanımızı, milletimizi, dinimizi korumaktan uzağız. Şehrimizi korumaktan uzağız. Biz diyemiyoruz ki bu kaldırımların nesi vardı kardeşim sen zırt vırt değiştiriyorsun bu kaldırımları? Ne habire bu parayı harcıyorsun sen buraya diyebiliyor muyuz? Diyemiyoruz. Sen zırt vırt ne böyle masraflar yapıyorsun diyebiliyor muyuz? Diyemiyoruz. Korkağız biz, biz korkacağız. Korkağa korkma denir. Bir korkarsa bir kimse, ona korkma denir. Korkak olmayana korkma denir mi? Denmez. Korkak için korkma demek hazır yemek gibidir. O hemen başlar yemeğe. O yüzden Allah muhafaza eylesin ama bir kimsenin Allah'tan korkması farklı bir şeydir.

O Allah'tan korkmak nedir? Allah'ın hukukuna uymaktır. Allah'ın sınırlarına tabi olmaktır. Bu o kimsenin, bir ya Allah'tan korktuğuna işarettir ya da Allah'ı sevdiğine işarettir. Ya sever sınırlara uyar ya da korkar sınırlara uyar. Severek sınırları uyumayanı Allah korkutur. Ne ile? Cehennemle. Ne ile? Açlık korkusuyla. Ne ile? Yoklukla. Ne ile? Mal azlığıyla. Ne ile? Çocuklarıyla. Ne ile? Ona delaletle korkutur. Ne der? Allah'ın zikrini terk ederseniz size rızık darlığı veririz, der. Ne der? Allah'ın zikrini terk ederseniz size bir şeytan musallat ederiz, der. Bakın korkutuyor öyle. Öbür tarafta diyor ki 'Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder.' Bu da farklı bir şey bak, burda korku yok. O kendiliğinden Allah'ı zikrediyor. Cenab-ı Hak diyor ki ben de seni zikrederim. Öbürküne diyor ki sen zikri terk edersen sana bir şeytan musallat ederim. Öbürküne diyor ki sen zikri terk edersen sana dar

bir maişet veririm. Bakın onu nasıl korkuttu. Sen Allah'ın zikrini terk edersen sana akıl noksanlığı veririm diyor. Evet, sen Allah'ın zikrini terk edersen senin kalbini mühürlerim diyor. Korkutuyor bakın, sen Allah'ın zikrini terk edersen seni körlerden yaparım, diyor. Sen Allah'ın zikrini terk edersen seni sağırlardan yaparım, diyor. . Korkutuyor, korkutuyor! Neden? O sevgiden anlamadı. O sevgiden anlamadığı için Cenab-ı Hak onu korkuttu. O zaman korkana korkma demek, evet, hazır yiyecek. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Korkusu olmayana nasıl korkma dersin? Niye ona ders veriyorsun? O, derse muhtaç değil ki! Ömer, o yüreği oynayan kimseyi sevindirdi, yıkılmış gönlünü yaptı."

Yani normalde korkmayan bir kimseye yani o kimse Allah'tan korkuyor, başka bir şeyden korkmuyor. Ona neden korkma diyeceksin ki? Ona bir şey demene gerek yok. O zaten korkmuyor. Ne yaptı o kimseye? O sevindirdi. Onu, yıkılmış olan gönlünü yaptı, ona tatlı tatlı konuştu. Ona nasihat etti, güzel güzel yumuşak yumuşak söyledi ona. Yumuşak söz, güzel söz, insan-ı kâmilin sıfatıdır. Güzel söz söylemek, yumuşak konuşmak. Hani Cenab-ı Hak Musa'yı firavuna gönderiyordu ya, Musa'yı firavuna gönderirken dedi ki: 'Ya Musa! Ona yumuşak konuş, ona tatlı tatlı konuş, ola ki hidayete erer.' Bakın, Musa'yı firavuna gönderirken dahi ona yumuşak yumuşak, tatlı tatlı söyletti, konuşturdu ona. Bakın ona sert konuşturmadı. O zaman tebliğcide, tebliğcide istenilen vasıfların en birincisi yumuşak konuşması, tatlı tatlı konuşması, güleryüzlü ona söylemesi. Tebliğ sert yapılmaz. Çocuklarınıza, eşlerinize, akrabalarınıza, arkadaşlarınıza, dostlarınıza bir şey nasihat ederken, en önemli şey, yumuşak sözlü olmak, tatlı sözlü olmak, güler yüzlü olmak. Bu önemli. Sert olacağı yerler olacak mı? Olacak ama bu önemli. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o hani başka bir ayeti kerimede de:

'Güzel sözler ancak ona yükseltilir' der ya ayet-i kerimede, o zaman güzel sözler söylemek, etrafınıza hayırhah olmak, hayırlı sözler söylemek, iyi sözler söylemek, bunlar methedilmiş. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Saat onu geçiyor, burdan devam edeceğiz, inşallah kaldığımız yerden. Sıktıysak, sürç-i lisan ettiysek affola inşallah. Şuraya bir bellilik koyalım, sorulara da bakacağım inşallah. Yaşlılık, bellilik koyuyoruz böyle kaldığımız yere...

Hakkınızı helal edin, vaktinizi fazla aldım, geceniz hayrolsun. El- fatiha maassalavat.

https://youtu.be/FhKJNQvWHtY

MESNEVİ-İ ŞERİF 1433-1434. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Hem buradaki kardeşler, hem de değişik medya üzerinden izleyenler hepiniz de hoş geldiniz. Cenab-ı Hak cümlemizi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda yürüyen, mücadele eden, koşturan, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim son nefesimize kadar buyurun: 'Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhu' diyerek yaşamayı, yaşatmayı, ölmeyi ve dirilmeyi cümlemize nasip eylesin inşallah. Bir soru var, ondan sonra sohbete başlayalım.

Tabii önce bizim zeybeklerden Onur kardeşin babası bugün vefat etti. Allah rahmet eylesin inşallah. Az önce burdaydı, kalk bir ayağa. Aferin! Dervişlik böyle işte. Baban, annen, sevdiğini gömeceksin, akşamına ders varsa derse geleceksin. Takdire şayan! Burda görünce kendisini az önce Allah razı olsun, o yüzden içimden geçeni söyleyeyim, Allah razı olsun, devamlı olsun, Cenab-ı Hak muinin olsun inşallah. Kardeşlerimiz inşallah önümüzdeki perşembeye kadar babası bizi severdi, biz de babasını severdik, Allah razı olsun. Cenab-ı Hak taksiratını affeylesin inşallah. Rabbim habibinin şefaatine nail eylesin inşallah. O yüzden önümüzdeki perşembeye kadar inşallah arkadaşlar tevhid okurlarsa önümüzdeki perşembe inşallah bağışlamasını yaparız. Geciktim bugün, zaten görmüşsünüzdür, bizim Bayındır'ın çetesi geldi, Allah razı olsun onlardan da biraz o yüzden geciktik. Haklarınızı helal edin. İsterseniz helal etmeyin de bir görün başınıza ne gelecek! Hele bir de Bayındırlılar burda, öbür Bayındırlılar da burda, o yüzden! Var

mı Bayındırlı olmayan içinizde? Yok! Herkes Bayındırlı olmuş elhamdülillah, evet.

Evet, geçen hafta **dört kapı kırk makamdan** devam ediyorduk ve geçen hafta şeriat kapısını ve şeriatın on makamını konuşmuştuk. **Bu hafta da tarikat kapısından ve tarikat kapısının on makamından**, ardından hakikat, ardından marifet, öyle devam edeceğiz. Bazen hakikat ile marifet yer değiştirir bazı öğretilerde. Bu o kadar çok teknik bir problem teşkil eden bir şey değil. Çünkü bazı eserlerde bakarsınız işte hakikat önde, marifet arkasında; kimisinde de marifet önünde hakikat arkasındadır. Bu o kadar çok problem olacak bir şey değildir. Biz marifeti üçüncü, hakikati dördüncü kapı olarak görürüz. O yüzden biz ikinci kapı olan tarikatı, ondan sonra da marifeti konuşacağız inşallah.

Tarikatın **birinci** kapısı **tövbe etmektir.** Bir kimse geçen haftadan şeriatın ahkâmını ders etmiştik. İşte iman etmek, ilim öğrenmek, ibadet etmek, helal kazanmak, haramdan uzak durmak, nikâh yapmak yani evlenmek, çevreye zarar vermemek, peygamberlerin emirlerine uymak, şefkatli olmak, temiz olmak, yaramaz işlerden sakıncalı işlerden uzak olmak diye bunu geçen hafta biraz da hafiften açaraktan öyle ders yapmıştık. Yine hafiften açaraktan gideceğiz. Çünkü bunların hepsi de aslında başlı başına birer konu. Bu sohbet buraya denk gelince inşallah niyet ettim, bu dört kapı kırk makamı daha teferruatlı bir şekilde ders yapmaya. Çünkü bu ders buna yetmeyecek. İnşallah Cenab-ı Hak fırsat verir, zaman verirse böyle bir ders yapmaya karar verdim. Bu işin çünkü bu Orta Asya'dan gelen Horasan erlerinden gelen silsilenin yani sûfi silsilesinin olmazsa olmazı bir öğretidir bu. . Biz de o öğretinin içinde olan bir topluluk olarak görüyorum. O yüzden inşallah bu öğretiyi böyle daha geniş, daha kapsamlı bir şekilde, böyle sıralı bir şekilde inşallah bunu daha da teferruatlandıraraktan inşallah sohbet edeceğim. İnşallah onu da böyle bir yazılı risale haline getirilirse inşallah onu da böyle bir küçük risale gibi bastıttırırız inşallah. Cenab-ı Hak nasip etsin inşallah.

Tövbe etmek, tarikatın ikinci kapının birinci makamı. Şimdi bakın, bunları makamı olarak sıralıyoruz yani tövbe etmek bir makam bir kimse veyahut da ne bileyim işte bir üstaddan ders almak, bir mürşide intisab etmek bir makamdır. Şimdi mürşidi olmayanın o makamı olmaz veya bırakan o makamdan düşmüş olur veya günah işliyor, günahtan sonra tövbe etmiyor. O kimse tövbe makamından düşmüş olur. Bakın bunların hepsi de birer makamdır. Bu sıraladığımız kapının içerisindeki haller.

Tövbe etmek; 'Allah'a samimiyetle tövbe edin. Rabbim kötülüklerinizi siler' der Ayet-i kerimede. Tahrim 8: 'Tövbe eden hiç günah işlememiş

gibidir.' Hadisi şerif: 'Allah tövbe edenleri sever.' Ayeti kerime. Şimdi ama sufilik yolunda tövbe etmek o kimsenin o güne kadar Allah'a isyan noktasında olan her şeyini terk etmesidir ve o kimse tövbesinde sadık kalmasıdır. Artık daha önce işlemiş olduğu günahlara tekrar geri dönmez. Bu avamın tövbesidir. Bakın bu avamın tövbesidir. Önceden içki içiyordu, içmiyor artık. Önceden namaz kılmıyordu, kılıyor artık. Bu avamın tövbesidir. Bu o kimse günahı kebairleri, haramları bıraktı geri döndü o avamın tövbesi.

Bir de hasın tövbesi vardır. Hasın tövbesi nedir? O kimse gafletine tövbe etmeye başlar. Bu da hasın tövbesidir.

Bir de hasü'l hasın tövbesi vardır. Hasü'l hasın tövbesi nedir? O bir an gözünün önünden sevgilisi giderse ona tövbe eder. Bu da hasü'l hasın tövbesidir. Ama bir kimse sufilik yoluna girecekse işte öncekiler öyle yaparlarmış. Üstadın önüne gelip tövbe vermek derler ya üstadın önüne oturur üstadına söz verir. Der ki ben bugüne kadar işlediğim bütün günahlara tövbe ediyorum. Bir daha geri dönmemek üzere üstadıyla biatlaşma yapıyor. Üstadına söz veriyor çünkü. Bir daha o işleri yapmayacağına dair ve üstad da onun o tövbesine binaen Cenab-ı Hakka münacaat eder, der ki bu bana söz verdi, bu konuda yemin etti, akit yaptı, eski işlemiş olduğu günahlara bir daha dönmemeye söz verdi. Ya Rabbi sen bunu affeyle diye ona ne yapar? Ona dua eder. Ona himmet eder. Artık o, derviş olma yoluna girdi.

Ardından hemen **ikinci** kapı ne? **Mürşide teslim olma**. Onun öğütlerine uyma, ona biat etme. Bakın bu da ne? Bu ikinci kapı oldu, tarikatın kapısı. O kimse ne yaptı? Hemen o üstada intisap etti. O üstada bağlandı, artık asla ve asla onun sözünden dışarı çıkmıyor. Kar da olsa zarar da olsa onu nefsine acı da gelse tatlı da gelse ona ne bileyim işte bazı şeyler kafası alsa da almasa da Kur'an sünnet dairesinde o üstadına teslim oldu. Mürşidinin öğütlerine, mürşidinin tavsiyelerine, mürşidinin nasihatlerine tam olarak intibak sağladı. Ondan asla ve asla zerrece ayrılmamaya gayret ediyor. Bu da ne? Tarikatın ikinci kapısı.

Ondan sonra ne? Artık o bir tarikat erbabı oldu. Tarikat erbabı demek sünneti seniyyeye uymak demek. Hz.Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetlerini, olmazsa olmazlarını artık üzerinde taşıyacağım demek. **Bunun başlığı nedir? Temizliktir.** O kimse temiz bir kimse olarak toprağın üzerinde yürümeye başlar. Temiz, temizlik! O kimsenin vücut temizliği, o kimsenin ağız temizliği, o kimsenin kıyafet temizliği, o kimsenin yaşadığı yerin temizliği, o kimsenin ibadet ettiği yerin temizliği...Bütün temizlikle alakalı üzerinde temiz olmayı o üzerinde barındırır. Bir sufinin sakalı karman çorman olmaz. Bir sufinin saçı başı yağlı pis olmaz. Bir sufi ekşi ekşi kokmaz. Bir sufinin ağzı kokmaz, bedeni kokmaz. Bir sufinin kıyafeti

kokmaz, yeni değildir bu, illaki yeni olması şart değildir. Bir sufi temizdir. Yaşadığı ev yaşadığı alan da temizdir. Bir sufinin evine ne zaman giderseniz gidin evini tertemiz görmeniz gerekir. Bir sufinin yaşadığı yer tertemiz olması gerekir. Benim büroyu ölçü etmeyin siz, benim büroyu görenler ya bu temizliği bize söyleyen bu adam mı demesin, bunu da baştan söyleyeyim. Ben orda normalde anca yetiştirebiliyorum, yaşım atmış bir. Sen demiyorsun değil mi öyle bir şey? Ama senin büro çok temiz de baktığında, evet, kıyaslanmaz tabii! Şimdi ama sufi yaşadığı yeri ve kendi üzerini temiz tutmakla mükelleftir. Bakın temiz tutacak. Esnaflar, toplum içinde yaşayanlar, buna çok dikkat edin. Buna çok dikkat edin! Ağız kokunuza, kılığınıza, kıyafetinize, saçınıza sakalınıza, dişlerinize dikkat edin. Genç bayanlar, kendinize dikkat edin. Evlerinize dikkat edin. Kadınlar! Temiz olun! Eşleriniz eve geldiğinde temiz bir kadın, temiz bir ev görsün. Temizlik bu konuda çok önemli. Allah muhafaza eylesin.

Peki **dördüncü** kapı ne? **İyilik yolunda koşturmak, iyilik yolunda savaşmak, iyilik yolunda mücadele etmek.** Bir tarikat ehlinin, bir sufinin iyilik yolunda mücadele etmesi, iyilik yolunda savaşması gerekir. Sufi asla ve asla kötülük düşünmez. Ağzından kötü bir söz çıkmaz, gözünden kötülük çıkmaz, kulağından, elinden, ayağından, uzuvlarından, kötülük çıkmaz. Sufi kötü düşünmez. Sufi iyilik yolunda koşturur, elinden geldiğince etrafına iyilik olur. İyilik yapar: 'Sizin en hayırlınız, etrafına zarar vermeyeninizdir.' Hadisi şerif. Daha bir üstü: 'Sizin en hayırlınız etrafına en fazla faydası dokunanınızdır.' Sufinin ölçüsü budur. Sufi etrafına zarar vermez. Hatta ne yapar? İyilik yapar. Mümin odur ki etrafındaki insanlar, müminler, insanlar, onun elinden ve dilinden emindirler. Senin elinden ve dilinden emin olacak insanlar. Elinden emin olmak ne demek? Hırsızlık! Şimdi artık insanlar bir yerden gidip mal çalmıyorlar. Mesai saatlerinden çalıyorlar. Birisinin ücretini tam vermemekten çalıyorlar. Elinden emin olmak, yani o zaman elini sen zulme kaldırma. Elini fasıklığa kaldırma. Elini fitneye kaldırma. Elini fitneden uzak tut. Haramdan uzak tut. Münafıklıktan uzak tut elini, kâfirlikten, gâvurluktan uzak tut elini. Elinden emin olacak insanlar. Aslında bütün varlık, bütün canlılar senin elinden emin olacaklar, dilinden emin olacaklar senin, dilinden emin olacak. Sen gıybet etmeyeceksin, dedikodu etmeyeceksin, iftira etmeyeceksin. Dilinden emin olacak.

Derviş kardeşine sen kalkıp da tepeden konuşmayacaksın. Derviş kardeşinin hatasını herkesin içerisinde söylemek dervişlik değil, sufilik değil. Üstadının adabını, erkânını, üstadının bir konudaki herhangi bir edebini söylerken dahi onu kenara çekeceksin. Ona özel nasihat edeceksin. Öyle herkesin içerisinde ona üstadımızın böyle edebi var, sen bunu nasıl böyle yaparsın,

demek üstadının edebini bilmemek demek. Senin üstadın insanların içerisinde senin hatanı kusurunu senin yüzüne söylemez. Sen insanların hatasını, kusurunu, insanların içerisinde söylüyorsan sen edebe mugayyir olan sensin. Senin hatanı, kusurunu üstadın herkesin içerisinde söyledi mi sana sen bir başkasına söylüyorsun? O zaman insanlar iyilik yolunda mücadele edecek olan, iyilik yolunda koşacak olan sufiler, dillerine dikkat edecekler. Şeriatın makamlarından birisiydi haramlardan uzak durmak. Dilinle haramdan uzak dur. Sufiler aldanmayın, kanmayın. Birisine normalde üstadımızın edebini, adabını ben ona naklediyorum, ona nasihat ediyorum derken toplum içerisinde insanları azarlamayın. Toplum içerisinde insanlara tepeden konuşmayın. Bu sufilik değil. Bir insanın eksikliğini, yanlışlığını insan içerisinde, toplumun içerisinde yüzüne söylemek doğru değil. O zaman biz iyilik yolunda konuşacaksak dilimize dikkat edeceğiz, gözümüze dikkat edeceğiz, elimize ayağımıza dikkat edeceğiz. Önce zarar vermemek. Kendimizi buna alıştıracağız. Diyeceğiz ki benim elimden, dilimden, ayağımdan, kolumdan, gözümden, her türlü her şeyimden zarar çıkmayacak. Bile bile ben zarar vermeyeceğim hiç kimseye. Ben kasıtlı olarak birisine zarar vermeyeceğim. Ben birisini dilime dolamayacağım. Müslümanların yaptığı en büyük yanlışlıklardan birisi bu.

Beşinci makam ne? Hizmet etmek. Sufi hizmet ehlidir. Sufi hizmet eder. Hizmet etmeyen sufi, sufi değildir. Neden hizmet eder? Nefsini terbiye etmek için insanlara faydalı olmak için hizmet eder. O zikrullah yapan o cemaate hizmet etmek, zikrullah yapan cemaate hizmet etmek, hizmetin en büyüğüdür. Sufilere hizmet etmek, hizmetin en büyüğüdür. Ama hizmet ediyorum derken sen kendini tepede tutarsan, insanları kırarsan, üzersen, insanlara tepeden bakar hor davranırsan, insanlara çay dağıtırken, yemek dağıtırken veya bir hizmet görürken kibirlenirsen yapma. Senin için o günahı kebair oldu. Hatta küfre düştün. Yapma! Kendini terbiye et. Tevazu sahibi ol. Hizmet etmek kadar önemli bir işlev yoktur. Kır nefsini. Nefsini kır. Ne dedi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretler? Sordu Yahudiler buranın emiri kim? Ümmetine hizmet eden dedi. Bu mecnun dediler ya kafayı kırmış, su dağıtıyor ya Hendek gazasından önce! Gittiler, bir gölgelikte oturan Hz.Ebubekir efendimize, baktılar kılığına kıyafetine, herhalde dediler buradan emiri bu, gölgede de oturuyor ya! Gittiler dediler ki buranın emiri kim? O da su dağıtan hazreti peygamberi gösterdi, ümmetine hizmet eden dedi. İkisi de aynı lafzı kullandı, aynı cümleleri, aynı kelimeleri kullandılar. Kalp, kalpte fena olmuş. Fani olmak budur. Sevenin sevdiğinde faniliği budur. Kelimeleri bile aynı çıkar, aynı cümleleri kurarlar. Sevenin sevdiğinde fani olmasıdır bu. Öyle ben seni seviyorum demekle sevilmez. Seviyorum

demenin arkasından getireceği bir tecelliyat olması gerekir. Evet, güzel kelimedir seni seviyorum. Herkes duymak ister; erkekler eşlerinden duymak ister, kadınlar kocalarından duymak ister, çocuklar anne babalarından duymak ister, anne baba çocuklarından duymak ister. Ne kadar güzel bir sözdür. Seni seviyorum demek, muhteşem bir şeydir ama Hz.Pir'in dediği gibi buna delil gerek. Bakın, Hz.Ebubekir(r.a), hazretleri ile Hz.Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri aynı sözü söylüyorlar. Önce Hz. Peygamber diyor, ümmetine hizmet eden diye, ardından Hz.Ebubekir efendimiz diyor ümmetine hizmet eden. O zaman bir sufi hizmet ehlidir. Etrafına hizmet eder, derviş kardeşlerine hizmet eder, evet yoluna hizmet eder, evine hizmet eder, eşine hizmet eder, çocuklarına hizmet eder, arkadaşlarına hizmet eder. Hizmet eden evlâdır. Hizmet eden! Sufiler zorla kendilerine hizmet ettirmezler. Sufiler benim çayım bitti demez. O kendine hizmet ettirmektir. Bana bir bardak su verir misin demez. Kendine hizmet ettirmektir o ama bir yerde ortalıkta dolaşan varsa çay dağıtan, su dağıtan bunlara söylenebilir.

Burda bizim vazifeli kardeşler var şimdi onlar dolaşıyorlar ortalıkta. Onlardan su istenebilir, onlardan çay istenebilir. Bunda bir sıkıntı yok ama vazifeli yok ortalıkta, herhangi bir kimse yok. Ben diyeceğim ki işte: 'Onur kalk, bana bir çay getir.' Neyse ben desem hakkımdır da şimdi yanlış anlaşılmasın, ben kendimde o hakkı görüyorum öyle bir şey de. O yüzden kendimde onu görüyorum ama mesela Özgür'le Onur. Özgür sen Onur'dan büyüksün herhalde değil mi? Bir yaş, aaa, aynı yaşıt sayılırsınız. Birbirlerine, mesela kalkıp da böyle emrivaki dervişliği öne sürerekten, hadi bana bir çay getir demeyecek, hizmet istemeyecek kendine. Aranızda bir yaş mı var ya? Yaşıt sayılırsınız yani, maşallah. Kaç ay var aranızda? Hesaplamadınız mı hiç? Tamam. Tabii eskiler hesaplarlardı ya önceden, değil mi? Sen de hesaplıyor musun ara sıra? Sen mali müşavirsin. Sende de hesap kitap çok. Senin işin hesap, evet. Hemen hesaplıyorlar onlar çünkü hesaba düşkünler. Şimdi birbirinden böyle kalkıp da emirvaki hizmet istemek sufilerin işi değil. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Haksızlık yapmaktan korkmak. Bu da altıncı makam. Haksızlık yapmaktan korkacak insan. Eşine, çocuklarına, yanında çalışan elemanlarına veya patronuna veya bir derviş kardeşine haksızlık yapmaktan korkacak o insan. Haksızlıktan şeytandan kaçar gibi kaçacak. Haksızlık yapmayacak, adaletli davranacak. Çünkü haksızlığı ortadan kaldırabilmesi için adalet gerekli ama ne yazık ki yani İslam dünyası adaletsizlikler dünyası. Ne yazık ki böyle ama biz haksızlık yapmamaya adaletsiz davranmamaya gayret edeceğiz. Mücadele edeceğiz. Kimseye haksızlık yapmayacağız. Kimse adaletin dışında davranmayacağız ama balık baştan kokuyor. Önce bizim hukuk

sistemimiz adaletsiz. Evet, adalet tecelli etmiyor, insanların arasında da adalet yok. Ailelerin içerisinde de adalet yok, haksızlık diz boyu. Allah bizi affetsin.

Yedinci makam, ümitsizliğe düşmemek. O ne olursa olsun asla ümitsizliğe düşmeyecek. Hani Şibli'de geçer bu. Şibli'nin eserinde geçer. Yeryüzü demir levhalarla kaplı olsa, gökyüzü bakır levhalarla kaplı olsa, yine rızıktan endişe etmem, ümitsizliğe düşmem diye bir evliya sözü var. İşte hiçbir zaman ümitsizliğe düşmemek ama insan ümitsizliğe düşmemek derken böyle kendince gücünün, kudretinin, kuvvetinin, halinin nispetinde işlerle uğraşacak, boyunu aşan işlerde uğraşmayacak, kendini utandırır. Hani Hz. Pir diyor ya: ' Sen bir saman çöpü bir dağı kaldırabilir mi' der ya. Sen bir saman çöpüsün, bir dağı kaldırabilir misin? Kaldıramazsın. O zaman saman çöplüğünü bil, dağı kaldırmaya kalkma. Sen bir dağı çekemezsin veyahut da sen kendince kendini analiz et. Kendince kendini analiz edip ben ne iş yapabilirim ne iş yapamam, neyi başarabilirim, neyi başaramam ben neye layığım, neye layık değilim bunu gör kendin ve kendince bunu göre rekten hareket et. Ümitsizliğe düşme. E senin on liralık sermayen var, sen iki bin liralık iş yapmaya kalkıyorsun. Zorluyorsun ve ümitsizliğe düşüyorsun. Canım kardeşim, sen kendini analiz etmedin ki! Ben bazen kardeşlere diyorum. Ne iş yapacaksın? Şu işi yapacaksın. Ne kadar sermayen var? Şu kadar. Yapamazsın diyorum. Sebep? Ya o sermayeyle o iş olmaz veya bir iş yapacak, sen bu iş yaptın mı daha önce? Hayır. Bu işi yapan bir yerde çalıştın mı? Hayır. Şunu yapanı gördün mü? Hayır. Kardeşim nerden gireceksin sen bu işin içine? Ondan sonra ümitsizliğe düşecek o. Ümitsizlik de şeytanın vesvesesi. Ardından küfre düşecek. Çünkü ancak kâfirler Allah'tan ümidi keserler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz ümitsizliğe düşmeyeceğiz ama bizi ümitsizliğe düşürecek olan her şeyden uzak duracağız.

Sekizinci, ibret almak. İbret almak, ders almak, bir şeyden kendimize ders çıkarmak, bir olaydan kendimize ders çıkarmak, başımıza gelen bir hadiseden veya bir başkasının başına gelen hadiseden ibret almak, ders çıkarmak, tecrübe sahibi olmak ve o tecrübeyi icra etmek, yerine getirmek. Bu muhakkak önemli. Ders çıkarmak ibret almak, ondan sonra nasihat ve muhabbet sahibi olmak.

Dokuzuncu, makam. Artık sen böyle bu şeriatın ve tarikatın makamlarını yaşadın, artık **nasihat sahibi oldun, artık sen etrafına nasihat edeceksin.** İyilik yapıyorsun, iyilik yaptığın için senin iyiliği methetmeye iyiliği anlatmaya, nasihat etmeye hakkın var. Kötülüklerden uzak duruyorsun artık nasihat edebilirsin. Ey kardeşim! Sen kötülüklerden uzak dur. Üzerinizde bulunan bir makamı nasihat edebilirsiniz. 'Ey Habibim! Sakın ha yapmadıklarını nasihat edicilerden, tebliğ edicilerde olma' ayeti kerimesi artık

senin üzerinde tecelli ediyor. Sen gıybet etmezsen gıybet etmeyin sözün tesirli olur. Sen iftira atmazsan iftira atma sözün tesirli olur. Sen bu şeriatın ve tarikatın makamlarını geçersen ve bu makamlarda otururşan bu makamlarda mukim kalırsan evet, senin nasihatini dinlerler. Evet, sen o zaman muhabbet sahibi olursun yani insanlarla muhabbet edersin ve insanlar sana muhabbet besler. İnsanlar sana muhabbet beslemiyorsa kabahati insanlarda arama, kendinde ara. Eğer senin nasihatini dinlemiyorlarsa sen insanlarda kabahat arama, kendinde ara. Sen demek ki nasihat edecek makama henüz gelmemişsin. Sen henüz daha muhabbet edilecek bir makama gelmemişsin. O yüzden o makama gelmek için şeriatın makamlarını, o makama gelmek için tarikatın makamlarını oturup yerleştirmen gerekir. O zaman sen nasihat ve muhabbet sahibi olursun.

Onuncu, tarikatın makamı, özünü, insanın kendisini fukara görmesidir. Sufi kendisini fukara görür. Çünkü Cenab-ı Hak ayet-i kerimede beyan etmiştir ki hepiniz Allah indinde fukarasınız, Allah ganidir demiş. Kendini fukara görmek, Allah indinde, kendini hiçliğe doğru götürme. Sakın âlimim deme, fukara gör kendini. Sakın ben şeyhim deme, fukara gör kendini. Sakın ben iyi bir sufiyim deme, kendini fukara gör. Sakın ben zenginim deme, kendini fukara gör. Sakın benim katım var, yatım var, arabam var görme, kendini fukara gör. Bu dünyada fukara bir şekilde yaşa. Bu cimrilikten değil, bu tevazudandır, bu gösterişten, şatahattan, şatafattan kaçmaktır. Sen şeytana tapanlar gibi gösterişe düşme. Sen heva ve hevesini ilah edinenler gibi şatafata, şatahata düşme. Sakın ben şöyle âlimim, ben böyle şeyhim, ben böyle dervişim, ben böyle zakirim, ben böyle hal sahibiyim, ben böyle rüya görürüm, ben böyle hal görürüm, benim gördüğüm hali kimse görmez, benim gördüğüm rüyayı kimse görmez. Sakın ha! Sen daha yuvasından uçacak kuş olmadın, kendi kendine kanatlandım zannetme! Kuşun ahmağı, kanatları tüyleri çıkmadan uçma sevdasına düşer. Uçma sevdasına düşen kuş ahmaklığından kendisini yuvadan atar, kediye köpeğe yem olur. Kediye köpeğe yem olmak isteyen, olmadan önce oldum sevdasını düşüp yuvadan uçmaya kalkan ahmak kuşlardır. Ana kuş, o ahmak gördüyse onu, onu kurtarmak için uğraşmaz. Der ki benim getireceğim rızık ahmak bir yavruya gideceğine sağlam, zeki, iş yapacak, benim soyumu sopumu yürütecek kuşa yem olsun der. Onun gözünün yaşına bakmaz. Onun kendi kendine, kendi hevasından uçmaya çalışmasına bakmaz. O korur kollarken anası yuvada yokken, o kuş atar kendini. Zaten aşağıda kediler bekler. O kuş kendini atar atmaz kedi kapar onu. Kolay av olur. Sufinin aptalı, sufinin kibirlisi, sufinin kendini beğenmişi, kendisini oldum zanneder, ben uçacağım der, kanatlandım der, kendi kendini yuvadan dışarı atar, burnunun üstüne çakılır gider.

Fakîr görme kendini, fukara görme. Bu ticarette, sanatta, ziraatta, dervişlikte, evde, arkadaşlarının arasında, etrafta tevazu sahibi olup kendini fukaradan görme. Bilhassa Allah'ın önünde, Allah'ın önünde kendini bir şey görme! Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin önünde kendini bir şey görme! Üstadının önünde kendini bir şey görme! Bu insanı helake götürür.

O yüzden Allah'ın önünde kendinizi bir şey görmeyin. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yolunu takip edin, deyin ki sana hakkıyla kulluk edemedim ya Mabud. Adem'in yolunu tutun, ben nefsime zulmedenlerden oldum, beni affet deyin. Adem'in yoludur bu. Âdem'in çocuklarının yoludur, o yolda yürüyün. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in önünde kendinizi bir şey zannetmeyin. Ona ümmet olmanın lütfu ve ikramı altında ezilin, kendinizde bir şey görmeyin. Allah muhafaza eylesin. Üstadınızın önünde kendinizi bir şey görmeyin. Biliyor olmuş olsanız dahi. Bu sizi perişan eder. Allah muhafaza eylesin.

Şeyh efendi bir laf söylüyordu, bazıları vardı, öyle değildi efendi baba! Oğlum, böyle böyle olmuştu diyor, o diyor ki efendim öyle olmadıydı o. Ben de olaya şahidim, bana döndü, nasıl olduydu Mustafa efendi dedi, sizin dediğiniz gibi böyle böyle böyle böyle olmuştu efendim dedim. Olduğunda o adam da yoktu yanımızda. Ondan sonra baktı, bana öyle demediler dedi. Ben sustum. Şeyh efendinin yanında ne diyeceksin. Şeyh efendi kafasını salladı, sustu. Neyse ben bir fırsatını buldum, bırakır mıyım! Mustafa Özbağ'ın şanına yakışmaz. Dedim sen orda değilsin. Sen orda olmadığın halde, ne yapmaya böyle konuştun? O benim orda olduğumu bilmiyor tabii! Olayın olduğunda ben ordaydım dedim. Velev ki olmayayım! Velev ki orda ol dedim. Önemli değil. Ne biliyorsun dedim? Şeyh efendi zahirde öyle bir şey yaşarken gözünün önünde, batında başka bir şey yaşadı dedim. Batında yaşadığı şeyi söyledi, ne yapacaksın dedim. Batından haberin var mı dedim. Yok, dedi. Duyduğunu söylemek yalan olarak yeter demiyor mu hadisi şerifte dedim ben, sustu. Sen nasıl dervişsin dedim ya! Sen nasıl dervişsin dedim. O yüzden bir kimse üstadının önünde öyle değildi böyle...Sordular mı sana? Yok. Bırak, sana ne!

Böyle şeyh Efendi'nin kaldığı bir yer vardı şeyh efendi de o kadar hassas, Allah rahmet eylesin ve küçücük bir rutubet olsa rutubeti hissediyor. Böyle koklar, Mustafa efendi, rutubet mi var burda? Var efendim. Ben yok demem, hissediyor o. Ben o kadar hassas değilim, o hassas. Evet, rutubet var oğlum burda. Hemen değiştirelim efendim. Evi değiştiriyoruz biz. Umredeyiz, hasta olmuş, duyduk gittik. Gelmedi çünkü akşam namazına iftara, sordum dediler işte birisi dediki bilmiyorum onun otelde kalan. Öbürküne sordum. O dedi ki görüşmedik. Bir başkasına sordum. Dedi ki hasta. Nasıl

hasta dedim ya! Bu akşam namazından sonra oluyor, yatsıya yakın. Hasta dediler. Allah Allah! Biz hemen yatsıyı kıldık, teraviyi kıldık, gittik onun kaldığı otele. İlk defa tabi odaya girdik biz onların. Biz de yeni gittiydik Medine'ye, biz sonradan gittiydik, baktım beş altı kişi aynı odanın içindeler, yer yataklarını yapmışlar, ondan sonra, şeyh efendi işte böyle bir yerde yatıyor. Onun yanında da öbür arkadaşlar yatıyor beraber umreye gittikleri kimseler. Birisi orda horluyor, birisi zaten sırtını dönmüş, dağınık bir vaziyette her şey. Eyvah! Ben başına gittim şimdi, sessizce oturdum. Bizim birkaç arkadaş var, onlar da geldiler. Tabi bizim böyle şeyler de var ya, hasta olduğu onun zamanları da biliyorum ya, ben gittim hafiften huuuu dedim, tak açtı gözünü. 'Mustafa efendi hoş geldin', hoş bulduk efendim.' Ondan sonra, dedim, geçmiş olsun. Allah razı olsun oğlum, dedi. Neyse, baktı yanımızda arkadaşlar da var, böyle hafiften işte yastıkları arkaya koyduk, biraz böyle yarım oturur gibi oldu. Ben dedim, yatın. Neyse, biz giderken ayıp söylemesi işte meyve falan bir şeyler aldıydık. Hemen onları dedim rahatsızsınız, bir şey yememişsinizdir, işte biraz muz yiyin, biraz şu hurmadan yiyin falan. Onlardan yedirmeye başladık. Ondan sonra dedi, Mustafa Efendi, oğlum, rutubet var herhalde burda, dedi. Bende dedi, hasta oldum, dedi. Ondan sonra, herhalde dedi bu camdan geliyor dedi. Gelebilir efendim, dedim. Ben sizi dedim götüreyim bizim otele.

O esnada ordan nakip bir arkadaş geldi. O işlere de bakıyor, sorumlu, ondan sonra, böyle bir mevzu olunca o da buna şahit oldu. Şeyh efendi onu bir daha söyleyince hemen kalktı bu şimdi pencereye (kokluyor), yok efendim burda rutubet. Yok, koku yok. O var diyor, o yok diyor. Kafa döndü benim. Dedim efendim, ben sizi götüreyim dedim, hani gidelim. Tamam oğlum, gidelim dedi ondan sonra, hani yarın gidelim dedi. Yarın gelin alın beni burdan. Tamam efendimiz dedik biz, çıktık. O arkadaş da bizi hani hemen kapıdan gönderecek. Sen gel dedim. Bizim arkadaşlara dedim siz inin aşağı, ben onunla baş başa kalmam lazım. Onu tabii asansörde yasladım asansöre, sen kimsin lan dedim! Şeyh efendi burdan koku geliyor diyor, sen bir de kalkıyor kokluyorsun, kokmuyor diyorsun! Yok burdan rutubet gelmiyor diyorsun. Sen şeyh efendinin sözüne nasıl söz koyarsın? Bunun rengi mengi gitti. Asansörden aşağı ininceye kadar ben bunu bir hayli sıkıştırdım. Bir daha da dedim seni görmeyeceğim şeyh efendinin yanında dedim. Seni dedim görmeyeceğim, perişan ederim seni... Velhasılı kelam biz ertesi gün şeyh efendiyi götürdük otele.

Bir insan edep sahibi olacak. Susacak ya, sus! Edeb sahibi ol! O yüzden kendini fukara gör. Kendini biliyor görme. Allah muhafaza eylesin. Fukara gördükçe zenginleşirsin hem hâl olarak hem rüya olarak hem makam

olarak hem maddi olarak hem manevi olarak kendini fukara gör. Kendini acizlerden gör. Kendini zayıflardan gör. Bundan bir şey kaybetmezsin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. İnşallah Rabbim nasip ederse önümüzdeki hafta da marifet kapısını inşallah sizlerle sohbet edeceğiz Allah'tan bir şey gelmezse eğer.

Ben saati telafi ettim. Saat kaç? 22.27 olmuş. Yani sohbete bu noktada kendimce geç kalmamın karşılığını verdim sayılabilir. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. İnşallah Cenab-ı Hak cümlemizi kendi yolunda devam eden kullarından eylesin inşallah. Allah rızası için El- fatiha maas-salavat. Âmin! Ecmain! Allah razı olsun.

https://youtu.be/24gNnJcmaG8

MESNEVİ-İ ŞERİF 1435. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabb'im gündüzünüzü, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabb'im cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, hakkı savunan, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden mücadele eden kullarından eylesin. Allah hepinizden de razı olsun inşallah. 1435. beyitten devam edeceğiz inşallah.

"Hal güzel bir gelinin cilvesidir; makam ise o gelinle halvet olup vuslatına erişmektir. Gelinin cilvesini padişah da görür başkaları da fakat onunla vuslat ancak aziz padişaha mahsustur. Gelin havasa da cilve eder avama da ama onunla halvete giren ancak padişahtır."

Sufi terminolojisinde hal, makam, perde, tecelliyat, bu tip sözler çok kullanılırlar. Hal de bunlardan birisi. Tırnak içerisinde söylemek gerekirse genel olarak bizim kardeşlerde, yolumuzda çok konuşulur. Biraz da çok konuşulmasına sebep benim bunu konuşulmasına müsaade etmemdir. Çünkü halin konuşulmasına müsaade edilecek ki o hal, o insanda bir müddet sonra makam olarak kalsın veyahut da o derviş, o sufi adayı, derviş adayı, o yolda yürürken tabiri caizse yolun şekerlemesini, yolun tatlısını, yolun içerisindeki o neşesini biraz tatsın. Onun zevkini alsın. Bir de bu hal hem o kimsenin yol yürüdüğünde yürüdüğüne işaret, bir delil hem de yol yürütene delil. Bu böyle, hepsi de birbiriyle bağlantılı iç içe olan bir şey. Sözlüğe baktığınızda işte bir sıfat, bir oluş, bir keyfiyet, bir suret, ondan sonra, bir içinde

bulunduğun zaman, dönüşme, bir yerden başka bir yere göçme, bir perdeden başka bir perdeye geçme, içsel olarak…Bunların hepsini de biz hal olarak nitelendiririz. Mesela az önce üç tevhit okuduk. Üç tevhit zikrullah yaptık. Bu bir haldir. Eğer bir kimse üç tevhit esnasında bir tecelliyata, böyle bir zemin olduysa, bir tecelliyat gördüyse, o hal içerisinde hal gördü. Eğer o zikrullahta, zikrullah bir hal, zikrullah içerisinde gözünü yumduğunda bir hal daha gördü, farklı bir perdede yaşadı, farklı bir şey yaşadı, farkı! Üç tevhitte bir şey gören var mı içinizde? Saklamasın, gören varsa söylesin. Bayanlardan var mı? Evet, yukarı bir mikrofon verin. Elini kaldır görsünler seni, evet mikrofon geliyor sana. Anlat kısaca. 'Selamünaleyküm. Siz üç tevhidi çektirdiğinizde her zaman, önce bir nur bulutu oluşuyor. Eksik anlatabilirim, Allah beni affetsin. Tam kelimeleri bulamıyorum. Önce sizinle bütünleşme oluyor. İkinci tevhitte Peygamber Efendimiz(s.a.v.) ile bütünleşme oluyor. Şimdi burda farklı bir şey oldu son noktada. O üçüncü tevhitte de sanırım nur olarak Allah(c.c.)'da, burda da hiçbir şey gözükmüyor. Sadece nur ve renksizlik olarak söyleyebilirim, yani burda hiçbir şey yok. Ucu bucağı hiçbir şey yok.' Eyvallah. Bu şimdi zikrullah bir hal, o kimse üç tevhitte ayrı ayrı üç ayrı perdede üç ayrı hal gördü. Halin içerisinde hal, onun içerisinde bir daha hal gördü. Bunu normalde çoğaltması mümkün mü, çoğalması bunun? Mümkün ama bu sufinin elinde değil.

Şimdi hal denilince, bu sufinin elinde değil. Bu ne? Bu sufinin bu konuda içinde hiçbir katkısı olmadan, hiçbir iradesi olmadan, Cenab-ı Hakk'ın lütfuyla, ikramı ile yaşanan bir durum, bir fiiliyat. Aslında fiiliyat derken böyle hani zahiri fiiliyat gibi aklınıza gelebilir. Bu böyle zahiri fiiliyat değil. Biz buna ne diyoruz? Bu böyle bir hal. Bunun içerisinde sevinç var, hüzün var, kabz hali var, bast hali var. Bunun içerisinde farklı perdelerde dolaşmak var. Bunun içerisinde farklı perdelerde, farklı maneviyatlarda, farklı ruhaniyetlerde konuşmak var, görüşmek var. Bunun içerisinde farklı perdelerden o ehli maneviyat dediğimiz Abdulkadir Geylani, Ahmed Er Rufai, Pir efendiler, sahabeler, peygamberler, geçmiş peygamberlerin zamanlarında yaşayan veliler, bunlardan ilim almak var, ilim öğrenmek var. Bunun içerisinde mümin cinnilerle irtibata girmek var, mümin cinnilerden bilmediklerini öğrenmek var, mümin cinnilerin içerisinde alim olanlar var, alim olanlarından bilgi almak var. Bunun içerisinde Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) ile görüşmek var, onu görmek var, onunla konuşmak var. Âdem aleyhisselamla her ikisinin arasında çok değişik peygamberleri görmek var. Bunun içerisinde birinci kat gökteki melekler, iki, üç, dört, beş, altı, yedi…Gök bittikten sonra, gök bittikten sonra hâlk âleminin katmanları. Ondan sonra, o bittikten sonra arş-ı ala, arş-ı alanın üstü, kürsi, kürsiden sonra ayriyetten

ayrı makamatlar, bunların içerisinde yaşayan varlıklar, bunların içerisinde yaşayan varlıklar…Bunların hepsini çoğaltmamız mümkün. Bakın bunların hepsini çoğaltmamız mümkün. Birinci kat gökteki meleklerin ilk katı, içinde yedi kat var. Birinci kat gök var ve onun içerisinde yedi kat var. Birinci kattaki gökteki meleklerin zikri ne? İkincideki ne? Üçüncüdeki ne? Dörtteki ne? Beşteki ne? Altıdaki ne? Yedideki ne? Birinci kat bitti, ikinci kat başladı. Birinci kat gökte yaşayan mahlûkatlar neler? Onların zikirleri neler? Bunların hepsi de hal ve bunların hepsi de bir seyri süluk yolunda sufinin yaşaması gereken, tekrar söylüyorum, yaşaması gereken haller. Yaşamaz, birisi paket halinde yaşar. Eyvallah! Söyleyecek bir sözümüz yok.

Bir şey böyle illaki böyle olacak diye bir kaidemiz yok ama yaşanan haller. Bunların hepsine de biz ben zahiri şeyler konuşmak istemiyorum. Namaz kılmak da bir haldir, oruç tutmak da bir haldir, tövbe etmek de bir haldir. Bunları konuşmak istemiyorum. Bunlar değil. Benim dediğim bu şeyler manevi. Çünkü namaz kılmak ehli zahirin işi, avamın işi zaten. O namaz kılıyor. O namazı da bir hal onun. Farzı kılıyor bir hal, sünneti kılıyor bir hal. Bu değil benim anlatmak istediğim şey. Ben, benim anlatmak istediğim şey Âdem'den itibaren devam eden sufi yolunda manevi yaşananlar. Benim anlatmak istediğim o. Ona kabir hali deriz ya, kabir hali, o da bir hal. Bir sufinin gidip kabristandaki bir kimseyle görüşmesi de bir hal veya sufinin Allah'ı zikrederken bir ağaç ile konuşması, bir kuşla konuşması, bir böcekle konuşması, suyun dile gelmesi, yaprağın dile gelmesi, meyvenin dile gelmesi, gökteki yıldızın dile gelmesi, Sirius'un dile gelmesi, ayın dile gelmesi, ordan geçen meleklerin dile gelmesi, cinni taifesinin dile gelmesi, hangi gezegende yaşayanın dile gelmesi, ben filanca gezegendeyim, ben filanca felekteyim, ben filanca kattayım deyip dile gelmesi, meleklerin kendilerini tanıtması, onların dile gelmesi… Bunu normalde hani hadis-i şerifte yetmiş bin perde vardır diyor ya o yetmiş bin perdenin içerisinde bunların hepsi de, öyle söyleyeyim ve yetmiş bin perdenin içerisinde her bir yetmiş binin her birinde ayrı perdeler daha var. Bunların hepsi de hal. Şimdi Hz. Pir bunu böyle koymuş buraya hali yani benim bu kadar çok anlattığım şeyi yani bir cümleyle özetlemiş. Pir olmak böyle bir şey. Onu bir cümleyle özetliyor, bizim gibi avam arkadan böyle onları anlatacağım veyahut da hani Hz. Ali efendimizin 'ilim bir noktadır, cahiller çoğaltır' demiş ya, bizimki de o hesap. Biz böyle anlatmaya çalışıyoruz, tarif etmeye çalışıyoruz hani bunların hepsi de var diye. Şimdi bunların hepsi de hal ama bunların hepsi de bir kısım teknik olarak sufiler bunlara makam adı da vermiş. Bir kısım teknik olarak sufiler makam ayrıdır demiş. Ben bunun tartışmasına girmeyeceğim. Bu benim

işim değil. Ben o kadar teknik bir sufi değilim. Biz alaylıyız. Bizim, benim kendi nefsim için söyleyeyim, benim öyle bir tekniğim yok.

Ben normalde hazırlarken de konuyu çok dağıtmayayım diye notlar alıyorum ben. Başka bir şey değil benimkisi. Farkındaysanız ben okumuyorum bile. Hani ben sadece sıralamayı hani en son söyleyeceğimi ilk önce söylemeyeyim diye gayret ediyorum ve bu normalde bu hale sufinin bu böyle şimdi insanlar hop oturup hop kalkacaklar. Buna sufinin ibadeti, bunu böyle amelinin bu işe çok fazla tesiri yok. Zemin olarak lazım mı? Evet. Bakın bizim gibi sufi topluluklarda bu enteresan bir şey yaşanır bizlerde, bizim gibi topluluklar böyle çok amel ortada değildir amel çok görülmez ama bizde çok hal yaşanır. Rüyada bu hallerin içerisindedir. Dışardan bakan bize derki 'Ulan bunlar böyle şeyler görmez. Bak, tabirime bakın: 'Ulan, bunlar böyle şeyler görmez, ne alakası var bunların'. Böyle bizi sınıflandırılırlar, böyle tanımlarlar. Sebep? Yani gerçekten baktığında, yani geceyi geceye ekleyip namaz kılan bizim içimizde yoktur. Bizde herkes ittirip kaktıraraktan dersini çeker. Hatta bir de gelirler derler ki: 'Dersimizi çekemedik, hakkını helal et, dersimizi çekemedik, hakkını helal et.' 'Helal olsun.' 'Bir rüyam vardı anlatabilir miyim?' der. Anlat derim ben, bir rüya anlatır, adamın onu görmesi için böyle eklemesi lazım her şeyi ama yok. Adam dersini veya kadın dersini çekemedim diye helalleşmeye gelir, bir rüya anlatır, dersin ki ya bu beşinci makamın rüyası, bu altıncı makamın rüyası. Onu dinleyen de kendi kendine hayret eder, derki, derim ki ben ya derim ki burda akıl yürütme Mustafa Özbağ, burda akıl yürütme.

Hani bir ara böyle ya bunların, bayanlarla alakalı, ne alakası var, bunlar açık dolaşanlar dahi bunların içerisinde hal anlatıyor, Peygamber efendimizi gördüğünü söylüyor. E şimdi ben onu şey yapmam, ne o, kerih görmem. Bazen hani kendimi orta yere koymak gibi olmasın, hani Bayındır'da böyle ordaki imamlar benden rahatsızdı. Benim zakirliğimden de rahatsızdı yani ne yapmaya bu adam zakir oldu, burda o kadar hoca varken, cami hocası bunların olması lazım diye muhabbet dönüyor, benim dedikodum çok olur. Ben hep derim güzelin dedikodusu çok olur diye. Bütün dünyada dedikodum vardır benim. Biraz methedeyim kendimi ya, dedikodum çoğalsın amma kendini beğenmiş adam desinler biraz. Şimdi o zaman da böyle. Bayındır'ın içerisinde o böyle cami imamı dairesi benden rahatsız. Yani biliyorlar ya benim geçmişimi. Hani bu adam mı zakirlik yapacak! Bu adamın zikrine gelinir mi! Şeyleri o, tezleri o. Bir de kulağım duysun diye söylüyorlar yani. Ben de şeyh efendi gelince dedim ki 'Efendim, hakkınızı helal edin, benim zakirliğimi alın dedim, benim çavuş ettiğim bir hoca var, cami hocası. Dedim filancaya verin, bu imamlar dedim onu yaparsanız derslere

gelir efendim, dedim. Şeyh efendiye açıktan söyledim. Benim şeyh efendi ile olan diyaloğumun en güzel tarafı. Biz yalnız kaldığımda ben ne diyeceksem diyorum ona, hani derdimi anlatıyorum ya, dedim efendim, dedim burda daha fazla çoğalabilir. Benim yüzümden dedim bu hani eksik kalabilir. Dedim o kardeşi zakir tayin edelim, siz bilirsiniz. Ben hizmet ederim efendim ona dedim. Kafasını salladı, onun meşhurdur böyle kafa sallaması, kelam yok. Akşam oldu, sohbet var, tabi o İmam taifesi sohbete, zikrullaha gelmiyorlar. Şeyh efendi geldiğinde geliyorlar. Öyle dervişler vardır, şeyh efendi geldiğinde gelir, öyledir ama. Böyle benim çok canım sıkılırdı zakirliğimde. Kendimden dolayı değil, kardeşim hep burda zikrullah var, ne gelmiyorsun ya, şeyhe mi zikrediyorsun! Kendimce öyle derdim. Velhasıl şeyh efendi mevzuyu aldı getirdi, bu işin başındaki adama sordu. O da mahalle komşusuydu bizim daha önce.

Hani bir İbrahim'in kıssası var ya. Hani İbrahim Aleyhisselam Mısır'a gitmiş gün geçmiş devran dönmüş Urfa'dan komşusu gelmiş. Almış, yıkamış, paklamış, yedirmiş, içirmiş, elbiselerini yıkamış, kendi elbiselerini vermiş. Komşusu içinden diyormuş ki beni tanımadı herhalde İbrahim, ihtiyarlamış diyormuş. İkinci gün, üçüncü gün, dördüncü gün, beşinci gün, altıncı gün, yedinci gün…Dayanamamış adam, demiş İbrahim, beni tanıdın mı demiş. Evet demiş. Demiş ben kimim? E demiş sen benim Urfa'da demiş kapı komşumdun ya demiş. E demiş İbrahim, ben demiş mancınığın ipini kestim ya demiş. Hani mancınığa atılacağı zaman Nemrut demiş ki kim ipini kesecek? Her gün sofrasında oturan bu komşu gelmiş. Demiş ben. Kesmiş ipini mancınığın. Demiş ben kestim ya, tebessüm etmiş İbrahim(a.s.), Allah izin vermeseydi kesmezdin demiş. Allah izin verdi de kestin demiş. Ben biliyorum sen olduğunu demiş. Peygamber! Bizim şimdi birisi ipimizi kesse bir boğazını keseriz onun. O yemek yediriyor daha, hizmet ediyor ona.

İşte yani o öyle değil ama o da komşu bizim. Yani bir ev var aramızda. Öyleydi yani. En bana muhalefet edenlerin başını da o çekiyor. Ona döndü, kaç yıllık imamsın dedi. İşte bilmem kaç yıllık imam. Hiç rüyanda Peygamber sallallahü ve sellem i gördün mü, dedi. Hayır, dedi. Sahabeleri gördün mü? Hayır! İmamları gördün mü? Hayır! Pirleri gördün mü? Hayır! Hiç rüyanda bir şeyh gördün mü? Hayır! Sen hafızdın değil mi, dedi. Evet, dedi. Hiç rüyanda Kur'an-ı Kerim okudun mu, dedi. Hayır dedi. Sen imamsın değil mi dedi. Evet, dedi. Hiç rüyanda ezan okudun mu? Hayır. Hiç müezzinlik yaptın mı? Hayır! Hiç namaz kıldırdın mı? Hayır! Hiç şunu yaptın mı? Hayır…Hep şeyh efendi manadan söylüyor ama. Hayır, hayır…Bütün imanlar dinliyor, bütün müezzinler dinliyor. Yaaaaa hoca, dedi. Hiç dedi maneviyattan hiçbir şeyin yok, dedi. Şu beğenmediğiniz var ya dedi böyle

beni göstererek yürürken Hz. Peygamber Efendimiz(s.a.v.)'i görür, soracağını ona sorar dedi. Ne soracaksa ona sorar, başka kimseye sormaz dedi. Bütün imamlar döndüler, bana bakıyorlar. Dedim taşlayacaklar beni herhalde şimdi. Şimdi bizim gibi topluluklar hali fazla yaşarlar. Bu böyle Allah'ın takdiri. Şeyh efendinin zamanında da böyleydi. Bu devam ediyor.

Demek ki Cenab-ı Hak bu topluluğa böyle bir hususiyet, böyle bir özellik vermiş. Fazlaca hal yaşanıyor ama bunu normalde tekrar söyleyeceğim, bu kardeşlerin ihtiyarında değil. Bir böyle buranın iyi anlaşılması için söyleyeceğim, ihtiyarınızda olan bir şeyi görürseniz o hayallediniz onu. Bir şeyi düşündünüz, onu hal olarak gördünüz, o hayal. Hayallediniz onu. O hayallemek de halin içinde mi? Evet. Bakın, o da haldir. Ben hayallemeyi de hal olarak kabul ederim. O da haldir. Şimdi o zaman bu halin hepsini de yaşadığınız bütün duyguların hepsi de bu halin içindedir ve hal Hz. Pirin tabiriyle gelinin cilvesidir. Avama da görünür cilvelenir, hasa da görünür cilvelenir. Bu ne demektir? Bu emmarede de olsan bu hali görebilirsin levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye. Bunda da ne yaparsınız? Bu hali görürsün. O zaman bu hali herkes görebilir, yaşayabilir mi? Evet. Bu kapı herkese açık mı? Evet. Ama ben hala da aynı noktadayım. Bu sufinin cüzzi iradesinde değildir. Hayallemek cüzzi iradenin içindedir, hal cüzzi iradenin içinde değildir. Bakın, hal cüzzi iradenin içinde değildir. O yüzden zikrullah esnasında veyahut da işte rabıta esnasında gözünü ne kadar çok sıkarsan hal görürsün, böyle bir şey yok. Sen yalnız huzur içerisinde Allah'ı zikret. Sen bağını kes her şeyle. Her şeyle, kendinle bile bağını kes. Bazen sorarlar bana zikrullahta dua edebilir miyiz, edebilirsiniz. Ama bu bağınızı kesmediğinizi gösteriyor. Zikrullahta bir şey isteyebilir misiniz zikir esnasında? Evet. O bağınızı kesmediğinizi gösteriyor. Zikrullah öyle bir haldir ki sadece zikredilen kalıncaya kadar, zikredilen kalıncaya kadar devam etmelisiniz. O zaman o hal, makama dönüşür. Eğer zikrullah yaparken hala da yaptığınız zikri görüyorsanız, kendinizi görüyorsanız ortada zikreden ve zikredilen var.

Ne zaman ki bu aslında şeydi, en son söyleyeceğim şeydi, ne zaman ki sadece zikrullah esnasında zikreden değil zikrolunan kaldı o zaman o hal makama erişti. Zikirde haldir çünkü.

Kulun oturup Allah'ı zikretmesi de haldir. Bakın bu da geçici, bütün haller geçicidir. Hani dedim ya sohbetin başında geçicidir diye, bütün haller geçicidir, makam kalıcıdır. Bunu tartışmışlar hep teknik olarak sufiler, kimisi demiş ki hal de makamdır, kimisi makam da haldir, ben bunu ayırt edenlerdenim. Makam ayrıdır, makam o kimsede kalıcıdır, geçici değildir, hal ise geçicidir. Perdeden perdeye geçer. Makam ehli, hal görmez diye bir

kaide yok makam ehli de hal görür ama onun makamı kalıcıdır. Mesela o kimse zikrullaha başlar haldir, ardından sadece zikredilen kalır, o makamdır. Bir kimse cömerttir önce. Cömert olunca isteyene verir. Cömertlik bir haldir, cûd ehli olmak makamdır. Cûd ehli olmak ihtiyaç gördüğün yerde ihtiyacı görmektir, bu makamdır. Cûd ehli olmuş o kimse. Yani onda cömertlik makam haline gelmiş, geçici değil. Geçici olan nedir? Geldi, olur ya, 'bir ihtiyacım vardı benim ama', 'ne kadar', 'Elli lira', 'al elli lira'. Cömert! İsteyen olmayınca cömertlik yapmıyor, isteyen olursa cömertlik yapıyor. Bakın bu ne oldu? Hal oldu bu ama onlar bakıyor, Mustafa Özbağ'ın elli liraya ihtiyacı var, tak, cebine elli lira koyuyor, istetmiyor. Cûd ehli oldu.

Makamla hali ayırt edin, ayırt etmeniz için söylüyorum bunu. Bakın, ayırdetmeniz için söylüyorum. Tövbe; günah işledi tövbe etti, günah işledi tövbe etti, günah işledi tövbe etti, hal. Günah işlemediği güne de tövbe etti; her gün tövbe ediyor, makam. Hadis-i şerif: 'Ben günde yetmiş kez en az Allah'a tövbe ederim.' Günde yetmiş kez! Makam, hal değil. Tövbeye ihtiyacı olmadığı halde tövbe ediyor. Şimdi biz sufilere, sufi kardeşlere ders veriyoruz. Ben ne diyorum size, muhakkak günlük dersinizi mümkünse aynı saatte dersinizi çekin, terk etmeyin. O ders, halden makama geçecek çünkü. Gelip geçici ise o hal oldu. Olmadı! Onun makam olması için senin her gün aynı saatte o dersi çekmen lazım veyahut da aynı saatte olmasa dahi her gün o dersi çekmen lazım. Ders, halden makama geçti, oturdu, yerleşti. Beş vakit namaz farz. Sen bir kıldın bir bıraktın, hal oldu, makam değil ama sen beş vakit namazı hiç kaçırmıyorsun artık. O sende oturdu, yerleşti, o makam oldu. Bakın o makam oldu. Ooo, harika. İşte; hal oturur, yerleşir mukimleşirse makam olur ama hal oturur mukimleşmezse gelip geçicidir, hal olur. Makam ehli hal görür mü? Görür. Bakın, makam ehli yine hal görür mü bu manada? Görür. Hal yaşar mı? Evet, yaşar ama artık onun hali hakikate doğru kanat çırpmaya başlar. Hakikate doğru kanat çırpmaya başlayacağından dolayı onun hali hakikate dönmeye başlar, hakikate dönmeye. Artık o hal dediğimiz şey hakikat perdesinden hakikat perdesine, hakikatin hakikatine, hakikatin hakikatine doğru yol almaya başlar ki o artık makam ehlidir. Bakın o artık makam ehlidir. Biraz daha burayı bir çıt daha açayım.

Şimdi hal ehli bir kusur işlerse de hal görür mü görür ama genel olarak Cenab-ı Hak böyle gözünün içine baka baka bir suç, kusur işleyince tabiri caizse onun biraz vanasını kısar. Makam ehli için vananın kısılması yoktur ama o hızla o hali terk eder. Vananın kısılmasına sebep olacak olan hali hızla ne yapar? Terk eder. İşte makam bu manada nadide, özel bir haldir. Bakın, özel bir haldir. O yüzden sufilerin içerisinde, Hz. Pir öyle diyor, 'hal ehli çoktur fakat aralarında makam sahibi nadirdir' der. Azdır. Sebep?

Makam sahibi olan kurmaylıktadır da o yüzden. Hani askeriye diliyle bir albaylıktan emekli olanlar vardır bir de kurmay olanlar vardır. Öyle değil mi? Üsteğmenlikten mi teğmenlikte mi de sınavlara giriyorlar, kurmay sınavlarına, kurmay oluyorlar. Onların sınavları bitmiyor. Ne bileyim dersleri farklı, eğitimleri farklı. Kurmay olunca genelkurmay başkanlığına kadar kapın açık. Normal, makul şartlarda söylüyorum. Öbür türlü her kurmay genelkurmay başkanlığına açık değildir. Seçilir genelkurmay başkanları. Yani daha teymenken yüz tane teymenin içerisinden on tanesini seçerler, sonra ondan dokuza indirler, sonra sekize, böyle teğmenden yüzbaşı olur, yüzbaşıdan albay olur, o albay oluncaya kadar beşe, dörde iner onlar, adaylar.

Sonra Amerika'ya giderler. Amerika'da Pentagon'da eğitim görürler. Sonra bir daha elenirler. Sonra CIA ile ortak çalışmaya başlarlar. Bir daha elenirler. Öyle ya aidiyet kesbetmesi lazım, her şeyden haberdar olması lazım. Ya sizin kafanızı başka yere döndürmeyeyim şimdi böyle hani kurmay denir ya, her kurmay kendince gözünü genelkurmay başkanlığına diker. Bu kaçınılmaz sondur. Sufilikte de aynıdır. Bakın sufilikte de aynıdır. Her sufi bir mürşid-i kâmil adayıdır. Bu kapı herkese açıktır. Kim kemalâta ermek istemez ki? İnsan fıtratına aykırı bu. Kim kâmil bir mümin olmak istemez ki? Dinin fıtratı bu. Bakın dinin fıtratı bu. Yaradılış amacı, gayesi bu. Bazı yerlerde böyle bu küçümsenir. Ben isterim ki herkes mürşid-i kâmil olsun. Evet, neden olmasınlar? Ben isterim ki bu topluluktan üç tane, beş tane değil elli tane, yüz tane, iki yüz tane mürşid-i kâmil çıksın. Hepsi de irşad etsinler. Toplu yürüsünler. Bütün Alem-i İslam'a hizmet etsinler. Bu böyle benim bu konuda hadsizliğim yoktur hiç. Rahat olun. Ben bir gecede sohbette bulunanların hepsine de hepiniz de çavuşsunuz diyen, diyecek kadar deli bir adamım. Bunu şeyh efendiye gidip söylemişler. Demişler ki gece sohbete İsmail Hakkı tekkesinde herkesi çavuş etti efendim demişler. Şeyh efendi dedi, Mustafa Efendi, oğlum, tekkedeki sohbette herkesi çavuş etmişsin dedi. Ettim Efendim dedim. Saklayacak, gizleyecek değilim. Bu yetkiyi vermişsin bana, istediğini çavuş eder, istediğimi zakir eder, istediğinin dersini verir, istediğinin dersini alır.. E yetki var, ne kullanmayayım. Sen bana yetki ver, ben dünyayı karıştırayım, altını üstüne getireyim. Bana yetki ver, bütün ben Amerika'yı yıkayım. İngiltere'yi karıştırayım. Allah Allah! Bana yetki ver yeter ki!

Benim önümü kesecek olanlar belli. Yani dur, duruyoruz; sus, susuyoruz durduruyoruz. E şeyh efendi bana yetki vermiş, istediğini çavuş edersin. Her şeyini de çavuş ettim orda olanların. Hepiniz çavuşsunuz, koşun dedim. O arkadaşların kimisi kullanıyor kimisi kullanmıyor. Orda sohbette bulunanların hepsi de çavuş. Kullanmıyorsa bana ne. Kendi sorumluluğunda. Yürü

kardeşim, koş Allah yolunda. Şimdi her derviş bir mürşid-i kâmil adayıdır. Evet, sen kendini kemalâta erdir, koştur. Mücadele et. Bunun için yaratıldın. Bunun için yaratıldın! Mürşidi kamil olmak için yaratıldın. Kadın, erkek. Kadından şeyh olmaz, mürşid-i kâmil olur. Bizde böyle bir sıkıntı var. Kadın şeyhlik yapamaz! İmanı kemale ermez mi kadının? Erer. Kadından evliya olmaz mı? Olur. Kadından mürşid-i kâmil olmaz mı? Olur. Kadından veli olmaz mı? Olur. Kadına bir dergâh vermezler, buranın şeyhi sensin demezler. Öbür türlü kadından mürşid-i kâmil olur. Erkeklere ait değil. Öyle bir şey yok. E şimdi öyle olunca sufilerin içerisinde hal ehli çok, makam sahibi nadir. Hz. Pir de halle makamı ayırt edenlerden. Yani hal ehliyle makamı ayırt edenlerden.

Tabi makam ne o zaman? Bir merhale, bir menzil, bir oturulan yer, bir konak, bir mertebe. Bakın bir mertebe! Bir kat. Öyle düşünün. Bir makam. Yani o da memur, o da memur. Birisi müdür ama. İkisi de 657'ye tabi ama birisi müdür. Müdür ne oldu? Makam oldu. Hepsi de belediyede çalışıyor. Ama birisi belediye başkan yardımcısı, makam oldu. Hâlbuki o da mühendis o da mühendis. İkisi de inşaat mühendisi ama birisi ne oldu? İnşaattan sorumlu bölüm müdürü oldu. Ne diyorlar ona? Daire başkanı oldu, evet. Belediyelerde ruhsata veren yerlere, ne diyorlar oraya? İmar müdürlüğü. Ha, şimdi bulduk. Belediyede ne var? İmar var. İmar müdürü oldu. Ama ikisi de mühendis mi mühendis. Ama birisi imar müdürü oldu, makam oldu o bakın. Mühendisti, o makam oldu onda, imar müdürü oldu veya öbürkü ne oldu? İmardan sorumlu başkan yardımcısı oldu. Bakın makam! Makamla halin ayrışması bu. O zaman makam ehli az. Bir yerde bir tane genel müdür var, iki tane yok. Makam ehli az. Bir beldede bir belediye başkanı var, iki tane yok. Makam ehli az. Aynı şey sufilikte de geçerli. Orda da makam ehli az, hal ehli çok mu? Evet.

İşte bu hal ehli o hal perdelerinde yürürken kendini bu manada daha da safi noktaya daha da böyle kendisini ahlaken güzelleştirmeye götürdüğünde onda makam oluşmaya başlıyor. Artık o makam ehli oluyor. Bu normalde dervişlerin hepsinde bu tecelli eder ama bu esma alması onun, makama doğru yürümesidir. Şimdi bu makamla alakalı, bu makamla alakalı o kimsede makam oturduğunda, yerleştiğinde artık o hal görse dahi onun hali diğer hal görenlerden farklılaşmaya başlar, değişmeye başlar. Artık onun hali hakikate doğru kanat çırpar. O artık makam ehli olma yolunda ve makama gidiyor. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin ve bu şekilde o makama yürüdükçe o artık avamlıktan da çıkıp haslığa doğru, o artık böyle gelip geçici hallerden çıkıp kalıcı haller yaşamaya başlar ki bu seyr-i süluka adım

attığının işaretidir. Herkes seyr-i süluktadır. O artık yürüyor. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

" Ömer elçiye can menzillerini söyledi, ruh seferlerini anlattı."

Bakın, bir can menzili var, bir de ne var? Ruh seferleri var. Can ne? Bu bedenin ayakta durmasını sağlayan fiziki oluşum. Ruh ne? Bizim asıl bizi biz eden nesne. 'Sana ruhtan sorarlar ona de ki bu konuda size çok az bir bilgi verildi.' İşte Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri o gelen Rum elçisine can menzillerini ve ruh seferlerini anlatmaya başladı. En bugün kafayı ve telleri yakacak olan beyit:

"Zamandan dışarı olan (burayı iyi dinleyin) zamandan dışarı olan, zamana sığmayan bir zamandan azamete mensup kutsiyet makamından ruh Simurgunun bu âleme gelmeden önceki geniş uçuşlarından bahsetti."

Şimdi en sondan başa doğru tekrar edeyim. Bir ruhun bu âleme gelmezden önce katettiği perdeler, gittiği yollar, geriye doğru gidiyoruz, azamete mensup kutsiyet makamı, geriye gidiyoruz zamana sığmayan bir zamanda bir daha geriye gittik. Bakın aşağıdan yukarı doğru gittik şimdi. Zamandan dışarı olan. En yukarı koyduk, zamandan dışarı koyan, dışarı olan, zamandan dışarı olan. (Bu arada bu canlı yayında bütün bugün benimle görüşmek isteyen telefon açıp da görüşemeyen herkesten bu konuda özür dilerim. Ben cumartesi günleri ne yazık ki hiçbir şeye cevap veremiyorum. Bu konuyla ilgileniyorum. O yüzden bütün telefon açıp mesaj atıp işte cevap alamayanlardan bu manada özür diliyorum.) Şimdi, en yukarda zamandan dışarı olan yani o zaman zamandan dışarı olduğunda komple bütün varlığın üstünde bir hal oldu. Çünkü zamandan dışarı olan. Zaman dediğimizde zaman Allah'ın sıfatı. Zamandan dışarı dediğimizde sıfatın üstü. O zaman zata geçtik. Yani 'ben gizli bir hazineydim.' Bu benim kendi yorumum. Böyle olmayabilir.

Hz. Pir bunu bu manada söylememiş olabilir, bunu da hemen baştan bunu da söyleyeyim ama bu benim kendimce, hani ben diyorum ya ben mesneviye bakarken kalbime gelen ayet, hadis varsa ona göre orayı şerh etmeye çalışıyorum, okumaya çalışıyorum diye. Ben zamandan dışarı olan deyince benim benim kalbime inen, 'ben bilinmez bir hazineydim, bilinmekliği istedim.' Zamandan dışarı olan, bilinmezlik yani gizli hazine bilinmek istedi, o zaman zamana sığmayan zaman, bilinmek istedi. O zaman bunu böyle söylediğimizde 'Ama'. 'Allah neredeydi hiçbir şey yaratmazdan önce? 'Âmâ'daydı' hadis-i kutsisi. O zaman zamandan dışarı olan dediğimizde Cenab-ı Hak henüz daha sıfatsal boyuta tecelli etmeden, sıfatsallığa

bürünmeden, tanınmak lığa bürünmeden olan hali ve bu hani laftan, kelimeden, sözden, her türlü anlayıştan, tefekkürden münezzeh olan hali ve biz kullara yasaklanmış olan hali. Çünkü burası zamandan dışarda. Zamandan içerde dediğimizde içeri olursa o zaman Cenab-ı Hak 'Kün' 'ol' dedi. Ol dediği anda bütün kâinatın tik takı başladı. Tik tak, zaman başladı. Ol dediğinde başladı. Neyin? Bu varlığın zamanı başladı. Bakın varlığın zamanı o zaman başladı. Varlığın ama. Yaradılmışların zamanı o zaman başladı. Hz. Pir, 850 yıl önce diyor ki 'zamandan dışarı olan'.

Zamandan dışarı olan olunca, Hz. Pir Allah'ın zatını, yarattığıyla özdeşleştirmedi. Burda akait de girdi işin içerisine. Yani Hz. Pir'i panteist olarak nitelendirenlere söylüyorum bunu. Burda Hz. Pir, Cenab-ı Hakkın bilinmezlik noktasını bilinirlikten ayrıştırdı. Bilinirlikten ayrıştırdı. Yani bir bilinmez, gizli hazine var. Hani bu Keşfü'l-Hafa'da geçer, şeyde, Suiti'de geçer bu kutsi hadis. Ben biraz da o konuya da gireyim. Bunu İbni Teymiyye, bu kutsi hadisi reddeder. Ama İbni Teymiyye'nin talebesi olan Ali ül Kari, bu hadis-i şerifi kendince kabul eder ve der ki 'ben bütün insanları ve cinnileri beni tanısınlar, bana ibadet etsinler diye yarattım' diyen ayeti kerimenin uygundur bu ayet-i kerimeye, bu hadis-i kutsi der, kabul eder. Teymiyecilere de burdan bir cevap olsun bu. Şimdi hani sufiliğe karşı çıkan sufilerin bazı hadis-i kutsilerine, hadis-i şerife karşı çıkan ilmi kıt, kalbi çorak. İlmi kıt akılla alakalı, kalbi çorak, maneviyatla alakalı. İlmi kıt, kalbi çorak bir kısım alim geçinen ümmetin içerisindeki sapkınlar, bunlar bir de sapkın. Sapkınlar bu tip hadis-i kutsileri ve hadis-i şerifleri reddetme cehaletini yaşıyorlar. Çünkü akılları yani pozitif akılları bu konuda ilme yetmiyor. Manevi olarak kalplerinde zaten bir şey yok. Yani manevi haldir, makamdır, maneviyattan böyle bir bir şey aktarma ilhamattır, yok. Çünkü makam ehli olursa onun kalbine ilham da gelecek. Makam ehlinin en büyük özelliklerinden birisi de o. Az önce onu atladık. Makam ehlinin kalbine ilham da gelir. Rüya mübeşşerattandır hadis-i şerifi, makam ehli içindir. O veliler ki korku yoktur, makam ehli için, veli oldu makam ehli oldu. Artık korku yok, hüzün de yok. Hepiniz olun. Bu böyle kısıtlı bir şey değil, hepiniz olun inşallah. Bu makam çünkü. Hepiniz gelin o hale. Hayatınız, ömrünüz, sufiliğiniz, zikriniz, hiçbir şeyiniz heba olmasın. Kendinizi heba etmeyin Hepiniz de birer tam teşkilatlı, müştemilatlı bir birer veli olun inşallah. Rabbim hepinize nasip etsin.

İşte o da makam oldu. Bakın o da ne oldu? Makam oldu. O da makam. İşte 'gizli bir hazineydim', bu normalde hani İmam Suyuti'ye çok kızarlar. İmam Suyuti hâlbuki aynı zamanda bir mezhep imamıdır. Hadisçi olduğu

kadar mezhep imamıdır İmam Suudi. Böyle İmam Suyuti'yi yabana atmayın. Mezhep imamı olduğunu bilen var mı içinizde? Mezhep imamıdır İmam Suyuti aynı zamanda. Bir İmamı Azam gibi olmasa da mezhep imamıdır. Ha, tabisi yoktur, o ayrı mesele. Mesela İmam Buhari de bir mezhep imamı derecesinde, mesabesindedir. Şimdi İmam Buhari'ye laf söylüyorlar, ahlaksızlar! Ahlaksızdır İmam Buhari'ye laf söyleyen. Sapkındır İmam Buhari'ye laf söyleyen. Evet, sapkındır. Birisi İmam Buhari'ye laf söylüyorsa sapkındır. Birisi Ebu Hureyre'ye laf söylüyorsa sapkındır. Sahabeden haşa işte en büyük yalancı Ebu Hureyre imiş! O sapkındır, zındıktır o. Hadisleri inkâr edenler sapkındır, zındıktır. Hüseyin Nasır gibi nereden nereye atlıyorum, değil mi? Neden atlıyorum? Bunlar bu ülkeye sapkınlığı, zındıklığı getirenler. Evet, Hüseyin Nasır'ın talebeleri bu ülkeye hadis sapkınlıklarını getiriyorlar. Evet, bir tane daha vardı Amerika'da, neydi? Size söylüyorum bunları ama? Edip Yüksel, zaten bırak onu ya, ismini bile anmam. Kim? Hadisleri inkâr eden? Bundan sonra soracağım. Söyleyin bakalım? Hüseyin Nasır'ı söyledim, bir tane daha var. İranlı? Pakistan. Kim dedi onu? Kalk ayağa. Tebrik ederim. Evet, aferim. Bu isimleri unutmayacaksınız. Kim birisi de? Otur, teşekkür ederim. Demek ki kimmiş öbür İranlı olan?

Ali Şeriati'ymiş. Hadisleri inkâr edenler, bakın hadisleri inkâr edenleri not alacaksınız beyninizin bir tarafına. Kafanızın bir tarafına not alacaksınız hadisleri inkâr ediyor, koyacaksınız kenara. Sahabeleri yalancılıkla itham ediyor, koyacaksınız kenara. İmam Gazali'ye küfrediyor, koyacaksınız kenara. İmam-ı Azam'a hakaret ediyor, koyacaksınız kenara. Kevseriye laf söylüyor, koyacaksınız kenara. Muhyiddin İbni Arabî'ye laf söylüyor koyacaksınız kenara, not alacaksınız. Hz. Mevlana'ya laf söylüyor, not alacaksınız, koyacağınız kenara. Hacı Bayram'a, Yunus Emre'ye, bunlara laf söylüyorlar, koyacaksınız kenara. Bunlara laf söyleyenler sapık, zındık, İngiliz bozması, CIA yosması bunlar. Evet, bunları unutma. Bunları hatırla. Fazlu'r Rahman, koyacaksın kenara, hatırlayacaksın bunu. Abduh, hatırlayacaksın, koyacaksın kenara. O çizgiden kim geliyorsa hepsini de hatırlayacaksın. O silsile nasıl bir sufi silsilesini koyacak orta yer? Silsilesiz sufi şeyh olur mu? Olmaz. O profesörün silsilesini öğreneceksin. Kimde okumuş, nerde okumuş, nerden burs almış, nerden para almış, uluslararası hangi vakıf onu okutmuş, uluslararası hangi vakıf onu desteklemiş, hangi uluslar arası CIA bozması, CIA bozması, İngiliz yosması kim bakmış ona? Onu bileceksin. Onu bileceksin! Bu kanaldan yetişen ilahiyat profesörlerini bileceksin. Bu kanaldan yetişen bürokratları bileceksin. Bu kanaldan yetişen bakandı, müsteşardı, başbakandı, cumhurbaşkanıydı, bunları bileceksin. Bunları bileceksin.

Bunları bilmekle mükellefsin. Tanıyacaksın. Evet, hangi âlim görüntüdeki kim, hangi âlim görüntüdeki kimse, hangi uluslararası, hangi uluslararası vakıftan desteklenmiş, siz bilmeyecektiniz ben ne zaman İngilizlerin beslediği tarikatlar var, cemaatler var, kurdukları var deyince bazen bizim, benim kendi arkadaşlarım bile böyle hani ya yapma, sen bu kadar söylemesen falan diye içinden geçiriyorlar böyle. Ama bileceksiniz bunları. Bu ülkemizi seviyorsanız, bu toprakları seviyorsanız, bu ülkenin insanıysanız ve İslamsanız, Muhammed'i iseniz, size taş atanı da bileceksiniz, size gül atanı da bileceksiniz. Sizin yolunuza diken sereni de bileceksiniz, gül sereni de bileceksiniz. Bilmekle mükellefsiniz. Mükellefsiniz. Evet!

İşte Ali Şeriati de bu hadisi kutsiyi veya işte Fazlu'r Rahman gibi kimseler, işte Teymiye gibi kimseler bunları reddederler. Gerçek sufiliği istemezler çünkü hakikat noktasındaki bir sufiliği ne CIA ister, ne MOSSAT ister, ne EM16 ister, ne Alman istihbaratı ister, ne Rus istihbaratı ister. Kur'an sünnet dairesindeki hakiki bir sufi yolunu hiç birisi de istemez. Hiç birisi de istemez. Hiçbirisi de ve bunlardan bir tanesi böyle bir Türkiye'de ve İslam dünyasında birileriyle irtibata geçtilerse bilin ki orayı satın almışlardır. Orası onlara çalışır. Evet! Açık ve netimdir ben. Parti, bürokrat, bakın siyasetçiler, bürokratlar, basın ve din bu dördü var ya dördü, bunun içerisine askeriyeyi de koyarsınız, beş olur. Bunun içerisine ekonomiyi koyarsınız, altı olur, iş adamları; bunlar, bunlar bir yerle irtibata girdilerse gerçek manada sufi bir yerle, orda sıkıntı vardır. Bakın orda sıkıntı vardır. Gerçek manada ehl-i sünnet olan bir sufi topluluğu sıralayayım: Siyasetçiler sevmez, bürokratlar sevmez, işadamları sevmez, askeriye de sevmez, din âlimleri de sevmez. Yani âlimim gibi duranlar da sevmez. Basın zaten sevmez. Sevmez! Asla! Sevmesi için evet, siyasetçilere şirin görüneceksin, hak din İslam demeyeceksin. Biz Kur'an ve sünnete bağlıyız, başka bir yere bağlanmayız demeyeceksin. E, bürokratlar sevmesi için devletin dini kurallarını ve koyduğu, gösterdiği din kadar yaşarsan bürokratlar seni sever. Devletin yetiştirdiği, beslediği ve uluslararası vakıfların ve derneklerin beslediği din âlimleri de seni sevmez. Yani CIA beni sever mi şimdi, sevmez. Ben kimim zaten onlar için. Yani beni kale bile almazlar da! Yani Kur'an ve sünnet diyeni kim sever ki? Yani ılımlı İslamcılar sever mi? Sevmez. Siyasi parti liderini mehdi gibi gören kimse beni sever mi? Sevmez. Sevmez bunların hiçbirisi de. Kur'an sünnet dairesinde duran bir yeri sevmez. Evet! Gizli bir hazineydim, bilinmekliği istedim. Gizli bir hazineydim, zamandan dışarı. Bilinmekliği istedi. Kâinatı, varlığı yarattı.

O zaman zamandan zamana sığmayan, zamandan dışarı olan, tabiri caizse ahadiyet makamı, bilinmezlik makamı, hiçbir anlayışın, tefekkürün, düşüncenin, hiçbir sıfatın, benzetmenin hatta bu değil demenin dahi olmadığı bir yer. Bizden uzak, zamandan dışarı, gizli hazine, gizli hazine, bilinmiyor ve o zaman zamana girince evet o bilinmeklik istedi. İşte o zamandan dışarı olan nokta, zamandan dışarı olan nokta, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e ait. Biz miracın o haline uzağız. Bir tek bir şey biliyoruz, iki yay miktarı kadar yaklaştı, ona sarktı. Bu kadar biliyoruz. Ordaki halden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bir kelam söylemedi. Bir kelam demedi. Zaman üstü, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in miracın da da bir zaman içi var. O zaman içine hani Cebrail aleyhisselamla yürüdüğü yere kadar zaman içi. Cebrail aleyhisselamın: 'Ya Resulallah! Ben buraya kadar benim mesafem, bundan sonrasını artık kendin yürüyeceksin' dediği yer, zamandan dışarı olan, zaman üstü. Biz oraya, hani buna Muhittin İbni Arabî hazretleri ahadiyet makamı der. Oraya da bir makam koyar. Muhyiddin İbn Arabî bunları anlatırken Füsus'unda bunlara makam koyar, isimlendirir. Orası da ahadiyet makamı yani birin bir olduğu yer, öyle diyelim. Bakın, birin bir olarak durduğu yer. O birden de kastımız ne? Belli değil. Birden kastın ne olduğu belli değil. Hani ahadiyet dediğimizde hani bir birden ne kastedildiğini de bilmiyoruz. O zaman o biri bilen de birdir zaten. Başka bir şey söyleyecek laf yok orda, söz yok. İşte Hz. Ömer(r.a.), Hz. Pir'in lafzıyla, işte ona, o zaman üstünü anlattı. Sonra zamanı anlattı. Sonra ruhun, hani Cenab-ı Hak 'Kün' dedi, her şey olmaya başladı ve ruhları da yarattı ve ruhları yaratınca ruhlara sordu: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' Ruhların hepsi beraber cevap verdi. 'Sen bizim Rabbimizsin.' Ruhların yolculuğu o esnada başladı. Ruhun yolculuğu, bakın ruhun yolculuğu başladı ve Hz. Pir, Hz. Ömer efendimizin ağzından ruhun yolculuğunu anlattığını söylüyor. Kime? Rum komutana, Rum padişahına, Rum kayserine. Hz. Pir diyor ki: 'Ona ruh simurgunu' ben tam tabirle okuyayım burdan;

"Bu âleme gelmeden önceki geniş uçuşlarından bahsetti."

Yani âlem-i ruhtan, âlem-i manadan, âlem-i halka geçiş. Emir âleminden halk âlemine geçiş. Artık emir âleminde ne kadar makam dolaşıldıysa, sonra halk âlemine geçiş ve halk âleminde ne kadar makam dolaşıldıysa ana rahmine gelişe kadar ana rahminde maddi manevi neler yaşandı ise ruhun bütün yolculuğunu Hz. Ömer(r.a.) hazretleri, Hz. Pirin deyimi ile o Rum kayserine anlattı.

"Ruhun o âlemde bir uçuşu (ruhun bu âlemlerde bir uçuşu), ufukları aşıyordu. İştiyak çekenlerin ümitlerinden de ileri gidiyordu, hırslarından da"

Ruh o her, emir âleminde bilhassa, emir âleminde, mana âleminde öyle uçuşlar sergiliyordu ki bu uçuşlarında ona zaman koymak, mekân koymak, mesafe koymak mümkün değildi. Ruh, bu manada yaratılmışların içerisinde, yaratılmışların içerisinde en hızlı yol kat eden bir varlık, yaratılış numunesi. Şimdi varlığın içerisinde bütün ehl-i ilmin kabul ettiği en hızlı şey nedir? Işık hızıdır değil mi? Işık hızından daha hızlıdır varlığın hızı. Varoluşun hızı; bunu fizikçiler, astrofizikçiler, matematikçiler bunu bir gün tespit edecekler Allah'ın 'kun' diye 'ol' diye emrettiği bütün bu varlığın hızı, varlığın içindekiler değil, varlığın hızı, ışık hızından da yüksektir. Işık hızından da! Hatta ışık hızı, o varlığın hızına göre, çok afedersiniz kaplumbağa gibidir. Ben o yüzden derim, bütün bu varlık, bilmediğimiz bir zaman sıfatının üzerinde yürür. Hatta Hz. Pir Mesnevi'de der ya: 'sen bu alemi, bu varlığı hayal üzerinde yürür gör' der. Hayal üzerinde yürür gör, der. Hayal üzerinde! Yani o nasıl bir hayale zaman oluşturulamıyorsa bu varlık tamamiyetle hız bakımından ölçülebilecek noktada değildir. O yüzden mevcut varlık, ışık hızından yüz binlerce, milyonlarca kilometre daha hızlıdır.

Ben bunun hesabını yapabilecek astrofizik matematiğine sahip değilim ama bu mevcut varlık, mevcut varlık, ister mana perdesinde olsun, ister zahir perdede olsun, ister hal perdesinde olsun, ister makam perdesinde olsun, varlığın hızına şu ana kadar yetişebilecek hiçbir hız yoktur. Hz Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem , bundan münezzehtir. O ayrıdır. Nur-u Muhammedi'nin hızı, Nur-u Muhammedi'nin hızı, bu varlığın hızından da üstündür. O ayrı bir zamanlamadır. Nuru Muhammedi'nin hızı, varlığın da üstündedir. Işıktan daha hızlıdır varlığın hızı. Varlığın hızından daha hızlı olan Nur-u Muhammedi'nin hızıdır ve bütün bu varlık nuru Muhammed'inin, Nur-u Muhammed'inin üzerinde yürür. Ben öyle inanırım. O, ondan daha hızlıdır. Şimdi, ruh bunun içerisinde, ruh, bunun içerisinde öylesine bir hıza sahiptir ki ışık hızı da onun yanında nal toplar. Evet!

"Ömer, o yabancı çehreli zatı tam dost buldu, canının Allah sırlarını dilediğini anladı. Şeyh kâmildi. Talibin de tam bir isteği vardı. Yolcu çevikti at da kapıdaydı."

Demek ki o çehresi yabancı olan o kayserin, mürşid-i kâmil olan Ömer, onun iyi bir talip olduğunu anladı. Onun iyi bir derviş olacağını, onun iyi bir sufi olacağını anladı. Kalben, manevi ilimle anladı. Manevi ilimle onun hakiki bir sufi, hakiki bir derviş olacağını anladı. Anlayınca ona mânâ sırlarını açtı. Onun hakiki bir derviş, hakiki bir sufi olacağı için kenzden sonrasını, bilinmezden sonrasını ona açtı, ona anlattı. Varlığın ince derinliklerini, varlığın sırlarını, varlığın sırlarını, ruhun sırrını, yaradanın, yaradanın

sırrını ona aktardı. Ona anlattı çünkü karşısındakini tanımladı. Dedi ki bu iyi bir sufi olur. Bu ehil bir derviş olur. İşte Mürşid-i kâmillerin vazifesi de budur. Karşısına gelen sufilerin kilosunu ölçüp onlara ona göre ilim vermektir. İşte Hz. Ömer'in üzerinden, radıyallahu anh hazretlerinin üzerinden Hz. Pir efendimizin, Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretlerinin, onun üzerinden bütün üstadlara ve dervişlere bir nasihati ve dersi oldu. Demek ki bir mürşit, irşad edilmeye kabiliyetli olan bir müride bildiklerini aktarmakla mükellef. Onların ufkunu açmak, onun kalplerinin derinleşmesini sağlamak, genişlemesini sağlamak, onlara doğruyu, iyiyi, hakikati anlatmak, o mürşidi kâmillerin vazifesi ve dervişlerin de iyi bir derviş olması iyi bir sufi olması, iyi bir yolcu olması gerekir ve sen iyi bir sufi olursan at kapıda bekler. Hz. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin İsra yolculuğu ne ile başladı? Burakla. Biz onun ne olarak tabir ediyoruz? Değişik bir at.

O zaman Hz. Pir diyor ki burda yolcu çevikti yani çevik, heyecanlı, hareketli, durmuyor durduğu yerde. Ben derim ya, ben dervişin hareketlisini severim. Hımbıl insandan derviş olmaz. Canlı, çevik, hareketli, hırslı, Allah'ı seven, resulünü seven, tırmalayan, koşan, arayan…Dervişin hası odur. Durmaz durduğu yerde. Hareket halindedir. Zikreder, namaz kılar, sever, gözyaşı döker, ağlar, koşturur. Derviş dediğin budur. O, tanıyacak, tanımlayacak, koşacak, tırmalayacak. Öyle kenarda duracak, yok öyle bir dervişlik. Canlı, heyecanlı. O zaman at hazır kapının önünde. Nereye? İsra, yolculuk. Derviş çevik olursa at hazır yolculuğa. Mürşit hazır, at hazır, çevik binici lazım. Yürü! Yol da hazır. Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem , yolu açmış. Cebrail Aleyhisselam almış getirmiş Burak'ı, bin ey Muhammed demiş, bindirmiş, götürmüş. Neresi? Kudüs. Demiş burda imamlık yapacaksın şimdi. İmamlık yapacaksın. Mana! Mana! Ondan sonra miraç başlamış. Sonra miraç, zaman üstü. Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin miracını zamanlamak, varlığın içerisinde bir zaman birimiyle zamanlamak mümkün değil. Işık hızı ile anlatamazsınız onu. Işık hızı ile anlatamazsınız. Evet, yine Hz. Pir devam ediyor.

"O mürşid onun irşad edilmeye kabiliyeti olduğunu gördü. Tertemiz tohumu temiz yere ekti."

Demek ki mürşid, tertemiz tohumu temiz yere eker. Sufi kardeş! Kendini de bil, tanı. Kendini de kıymetsizleştirme. Arif olan cevherini boş yere saçmaz. Temiz ol. Temiz tohum üzerine sana layık olsun. Sen kendini kirletirsen, senin üzerinde ekim dikim yapılmaz. Çorak arazisin. Fatih, tava gelmeyen toprağa bir şey ekiyor musunuz? Çamurun içerisine tohum atar mısınız? O tarımla ilgileniyor, çiftçi. Onun kafası çalışıyor, bataklığın içerisine

tohum atmıyor da bir mürşid-i kâmil mi atacak? Onun kafası çalışmıyor mu? Bana neden tohum atılmadı diyorsan kendine bak. Kendini sına. Kendini hesaba çek. Tövbe ile zikrullah ile kendini temizle ki sana mana perdeleri, sana mana tohumları aksın. Allah bizi onlardan eylesin. Vaktinizi çok aldım ama bu konu yarım yamalak olacak bir konu değildi. O yüzden konu bir bütünlük arz ediyordu. Saate, dakikaya bakmadım, ben de konuyu bitirmeye çalıştım. Hem canlı yayından izleyenler hem burdaki herkes hakkını helal etsin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Biraz mahrem bir konuydu. O yüzden ortadan kesip atmak istemedim. Biraz da o yüzden vaktinizi de aldım. Önümüzdeki hafta konu başlığı, 'Rum kayseri elçisinin Emire'l müminin Ömer'den suali' diye, ordan devam edeceğiz, 1446'dan inşallah. Allah izin, nefes verirse inşallah.

https://youtu.be/wxDAYtnF7m8

MESNEVİ-İ ŞERİF 1435. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabb'im gündüzünüzü, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabb'im cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, hakkı savunan, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden mücadele eden kullarından eylesin. Allah hepinizden de razı olsun inşallah. 1435. beyitten devam edeceğiz inşallah.

"Hal güzel bir gelinin cilvesidir; makam ise o gelinle halvet olup vuslatına erişmektir. Gelinin cilvesini padişah da görür başkaları da fakat onunla vuslat ancak aziz padişaha mahsustur. Gelin havasa da cilve eder avama da ama onunla halvete giren ancak padişahtır."

Sufi terminolojisinde hal, makam, perde, tecelliyat, bu tip sözler çok kullanılırlar. Hal de bunlardan birisi. Tırnak içerisinde söylemek gerekirse genel olarak bizim kardeşlerde, yolumuzda çok konuşulur. Biraz da çok konuşulmasına sebep benim bunu konuşulmasına müsaade etmemdir. Çünkü halin konuşulmasına müsaade edilecek ki o hal, o insanda bir müddet sonra makam olarak kalsın veyahut da o derviş, o sufi adayı, derviş adayı, o yolda yürürken tabiri caizse yolun şekerlemesini, yolun tatlısını, yolun içerisindeki o neşesini biraz tatsın. Onun zevkini alsın. Bir de bu hal hem o kimsenin yol yürüdüğünde yürüdüğüne işaret, bir delil hem de yol yürütene delil. Bu böyle, hepsi de birbiriyle bağlantılı iç içe olan bir şey. Sözlüğe baktığınızda işte bir sıfat, bir oluş, bir keyfiyet, bir suret, ondan sonra, bir içinde

bulunduğun zaman, dönüşme, bir yerden başka bir yere göçme, bir perdeden başka bir perdeye geçme, içsel olarak…Bunların hepsini de biz hal olarak nitelendiririz. Mesela az önce üç tevhit okuduk. Üç tevhit zikrullah yaptık. Bu bir haldir. Eğer bir kimse üç tevhit esnasında bir tecelliyata, böyle bir zemin olduysa, bir tecelliyat gördüyse, o hal içerisinde hal gördü. Eğer o zikrullahta, zikrullah bir hal, zikrullah içerisinde gözünü yumduğunda bir hal daha gördü, farklı bir perdede yaşadı, farklı bir şey yaşadı, farkı! Üç tevhitte bir şey gören var mı içinizde? Saklamasın, gören varsa söylesin. Bayanlardan var mı? Evet, yukarı bir mikrofon verin. Elini kaldır görsünler seni, evet mikrofon geliyor sana. Anlat kısaca. 'Selamünaleyküm. Siz üç tevhidi çektirdiğinizde her zaman, önce bir nur bulutu oluşuyor. Eksik anlatabilirim, Allah beni affetsin. Tam kelimeleri bulamıyorum. Önce sizinle bütünleşme oluyor. İkinci tevhitte Peygamber Efendimiz(s.a.v.) ile bütünleşme oluyor. Şimdi burda farklı bir şey oldu son noktada. O üçüncü tevhitte de sanırım nur olarak Allah(c.c.)'da, burda da hiçbir şey gözükmüyor. Sadece nur ve renksizlik olarak söyleyebilirim, yani burda hiçbir şey yok. Ucu bucağı hiçbir şey yok.' Eyvallah. Bu şimdi zikrullah bir hal, o kimse üç tevhitte ayrı ayrı üç ayrı perdede üç ayrı hal gördü. Halin içerisinde hal, onun içerisinde bir daha hal gördü. Bunu normalde çoğaltması mümkün mü, çoğalması bunun? Mümkün ama bu sufinin elinde değil.

Şimdi hal denilince, bu sufinin elinde değil. Bu ne? Bu sufinin bu konuda içinde hiçbir katkısı olmadan, hiçbir iradesi olmadan, Cenab-ı Hakk'ın lütfuyla, ikramı ile yaşanan bir durum, bir fiiliyat. Aslında fiiliyat derken böyle hani zahiri fiiliyat gibi aklınıza gelebilir. Bu böyle zahiri fiiliyat değil. Biz buna ne diyoruz? Bu böyle bir hal. Bunun içerisinde sevinç var, hüzün var, kabz hali var, bast hali var. Bunun içerisinde farklı perdelerde dolaşmak var. Bunun içerisinde farklı perdelerde, farklı maneviyatlarda, farklı ruhaniyetlerde konuşmak var, görüşmek var. Bunun içerisinde farklı perdelerden o ehli maneviyat dediğimiz Abdulkadir Geylani, Ahmed Er Rufai, Pir efendiler, sahabeler, peygamberler, geçmiş peygamberlerin zamanlarında yaşayan veliler, bunlardan ilim almak var, ilim öğrenmek var. Bunun içerisinde mümin cinnilerle irtibata girmek var, mümin cinnilerden bilmediklerini öğrenmek var, mümin cinnilerin içerisinde alim olanlar var, alim olanlarından bilgi almak var. Bunun içerisinde Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) ile görüşmek var, onu görmek var, onunla konuşmak var. Âdem aleyhisselamla her ikisinin arasında çok değişik peygamberleri görmek var. Bunun içerisinde birinci kat gökteki melekler, iki, üç, dört, beş, altı, yedi…Gök bittikten sonra, gök bittikten sonra hâlk âleminin katmanları. Ondan sonra, o bittikten sonra arş-ı ala, arş-ı alanın üstü, kürsi, kürsiden sonra ayriyetten

ayrı makamatlar, bunların içerisinde yaşayan varlıklar, bunların içerisinde yaşayan varlıklar…Bunların hepsini çoğaltmamız mümkün. Bakın bunların hepsini çoğaltmamız mümkün. Birinci kat gökteki meleklerin ilk katı, içinde yedi kat var. Birinci kat gök var ve onun içerisinde yedi kat var. Birinci kattaki gökteki meleklerin zikri ne? İkincideki ne? Üçüncüdeki ne? Dörtteki ne? Beşteki ne? Altıdaki ne? Yedideki ne? Birinci kat bitti, ikinci kat başladı. Birinci kat gökte yaşayan mahlûkatlar neler? Onların zikirleri neler? Bunların hepsi de hal ve bunların hepsi de bir seyri süluk yolunda sufinin yaşaması gereken, tekrar söylüyorum, yaşaması gereken haller. Yaşamaz, birisi paket halinde yaşar. Eyvallah! Söyleyecek bir sözümüz yok.

Bir şey böyle illaki böyle olacak diye bir kaidemiz yok ama yaşanan haller. Bunların hepsine de biz ben zahiri şeyler konuşmak istemiyorum. Namaz kılmak da bir haldir, oruç tutmak da bir haldir, tövbe etmek de bir haldir. Bunları konuşmak istemiyorum. Bunlar değil. Benim dediğim bu şeyler manevi. Çünkü namaz kılmak ehli zahirin işi, avamın işi zaten. O namaz kılıyor. O namazı da bir hal onun. Farzı kılıyor bir hal, sünneti kılıyor bir hal. Bu değil benim anlatmak istediğim şey. Ben, benim anlatmak istediğim şey Âdem'den itibaren devam eden sufi yolunda manevi yaşananlar. Benim anlatmak istediğim o. Ona kabir hali deriz ya, kabir hali, o da bir hal. Bir sufinin gidip kabristandaki bir kimseyle görüşmesi de bir hal veya sufinin Allah'ı zikrederken bir ağaç ile konuşması, bir kuşla konuşması, bir böcekle konuşması, suyun dile gelmesi, yaprağın dile gelmesi, meyvenin dile gelmesi, gökteki yıldızın dile gelmesi, Sirius'un dile gelmesi, ayın dile gelmesi, ordan geçen meleklerin dile gelmesi, cinni taifesinin dile gelmesi, hangi gezegende yaşayanın dile gelmesi, ben filanca gezegendeyim, ben filanca felekteyim, ben filanca kattayım deyip dile gelmesi, meleklerin kendilerini tanıtması, onların dile gelmesi… Bunu normalde hani hadis-i şerifte yetmiş bin perde vardır diyor ya o yetmiş bin perdenin içerisinde bunların hepsi de, öyle söyleyeyim ve yetmiş bin perdenin içerisinde her bir yetmiş binin her birinde ayrı perdeler daha var. Bunların hepsi de hal. Şimdi Hz. Pir bunu böyle koymuş buraya hali yani benim bu kadar çok anlattığım şeyi yani bir cümleyle özetlemiş. Pir olmak böyle bir şey. Onu bir cümleyle özetliyor, bizim gibi avam arkadan böyle onları anlatacağım veyahut da hani Hz. Ali efendimizin 'ilim bir noktadır, cahiller çoğaltır' demiş ya, bizimki de o hesap. Biz böyle anlatmaya çalışıyoruz, tarif etmeye çalışıyoruz hani bunların hepsi de var diye. Şimdi bunların hepsi de hal ama bunların hepsi de bir kısım teknik olarak sufiler bunlara makam adı da vermiş. Bir kısım teknik olarak sufiler makam ayrıdır demiş. Ben bunun tartışmasına girmeyeceğim. Bu benim

işim değil. Ben o kadar teknik bir sufi değilim. Biz alaylıyız. Bizim, benim kendi nefsim için söyleyeyim, benim öyle bir tekniğim yok.

Ben normalde hazırlarken de konuyu çok dağıtmayayım diye notlar alıyorum ben. Başka bir şey değil benimkisi. Farkındaysanız ben okumuyorum bile. Hani ben sadece sıralamayı hani en son söyleyeceğimi ilk önce söylemeyeyim diye gayret ediyorum ve bu normalde bu hale sufinin bu böyle şimdi insanlar hop oturup hop kalkacaklar. Buna sufinin ibadeti, bunu böyle amelinin bu işe çok fazla tesiri yok. Zemin olarak lazım mı? Evet. Bakın bizim gibi sufi topluluklarda bu enteresan bir şey yaşanır bizlerde, bizim gibi topluluklar böyle çok amel ortada değildir amel çok görülmez ama bizde çok hal yaşanır. Rüyada bu hallerin içerisindedir. Dışardan bakan bize derki 'Ulan bunlar böyle şeyler görmez. Bak, tabirime bakın: 'Ulan, bunlar böyle şeyler görmez, ne alakası var bunların'. Böyle bizi sınıflandırılırlar, böyle tanımlarlar. Sebep? Yani gerçekten baktığında, yani geceyi geceye ekleyip namaz kılan bizim içimizde yoktur. Bizde herkes ittirip kaktıraraktan dersini çeker. Hatta bir de gelirler derler ki: 'Dersimizi çekemedik, hakkını helal et, dersimizi çekemedik, hakkını helal et.' 'Helal olsun.' 'Bir rüyam vardı anlatabilir miyim?' der. Anlat derim ben, bir rüya anlatır, adamın onu görmesi için böyle eklemesi lazım her şeyi ama yok. Adam dersini veya kadın dersini çekemedim diye helalleşmeye gelir, bir rüya anlatır, dersin ki ya bu beşinci makamın rüyası, bu altıncı makamın rüyası. Onu dinleyen de kendi kendine hayret eder, derki, derim ki ben ya derim ki burda akıl yürütme Mustafa Özbağ, burda akıl yürütme.

Hani bir ara böyle ya bunların, bayanlarla alakalı, ne alakası var, bunlar açık dolaşanlar dahi bunların içerisinde hal anlatıyor, Peygamber efendimizi gördüğünü söylüyor. E şimdi ben onu şey yapmam, ne o, kerih görmem. Bazen hani kendimi orta yere koymak gibi olmasın, hani Bayındır'da böyle ordaki imamlar benden rahatsızdı. Benim zakirliğimden de rahatsızdı yani ne yapmaya bu adam zakir oldu, burda o kadar hoca varken, cami hocası bunların olması lazım diye muhabbet dönüyor, benim dedikodum çok olur. Ben hep derim güzelin dedikodusu çok olur diye. Bütün dünyada dedikodum vardır benim. Biraz methedeyim kendimi ya, dedikodum çoğalsın amma kendini beğenmiş adam desinler biraz. Şimdi o zaman da böyle. Bayındır'ın içerisinde o böyle cami imamı dairesi benden rahatsız. Yani biliyorlar ya benim geçmişimi. Hani bu adam mı zakirlik yapacak! Bu adamın zikrine gelinir mi! Şeyleri o, tezleri o. Bir de kulağım duysun diye söylüyorlar yani. Ben de şeyh efendi gelince dedim ki 'Efendim, hakkınızı helal edin, benim zakirliğimi alın dedim, benim çavuş ettiğim bir hoca var, cami hocası. Dedim filancaya verin, bu imamlar dedim onu yaparsanız derslere

gelir efendim, dedim. Şeyh efendiye açıktan söyledim. Benim şeyh efendi ile olan diyaloğumun en güzel tarafı. Biz yalnız kaldığımda ben ne diyeceksem diyorum ona, hani derdimi anlatıyorum ya, dedim efendim, dedim burda daha fazla çoğalabilir. Benim yüzümden dedim bu hani eksik kalabilir. Dedim o kardeşi zakir tayin edelim, siz bilirsiniz. Ben hizmet ederim efendim ona dedim. Kafasını salladı, onun meşhurdur böyle kafa sallaması, kelam yok. Akşam oldu, sohbet var, tabi o İmam taifesi sohbete, zikrullaha gelmiyorlar. Şeyh efendi geldiğinde geliyorlar. Öyle dervişler vardır, şeyh efendi geldiğinde gelir, öyledir ama. Böyle benim çok canım sıkılırdı zakirliğimde. Kendimden dolayı değil, kardeşim hep burda zikrullah var, ne gelmiyorsun ya, şeyhe mi zikrediyorsun! Kendimce öyle derdim. Velhasıl şeyh efendi mevzuyu aldı getirdi, bu işin başındaki adama sordu. O da mahalle komşusuydu bizim daha önce.

Hani bir İbrahim'in kıssası var ya. Hani İbrahim Aleyhisselam Mısır'a gitmiş gün geçmiş devran dönmüş Urfa'dan komşusu gelmiş. Almış, yıkamış, paklamış, yedirmiş, içirmiş, elbiselerini yıkamış, kendi elbiselerini vermiş. Komşusu içinden diyormuş ki beni tanımadı herhalde İbrahim, ihtiyarlamış diyormuş. İkinci gün, üçüncü gün, dördüncü gün, beşinci gün, altıncı gün, yedinci gün…Dayanamamış adam, demiş İbrahim, beni tanıdın mı demiş. Evet demiş. Demiş ben kimim? E demiş sen benim Urfa'da demiş kapı komşumdun ya demiş. E demiş İbrahim, ben demiş mancınığın ipini kestim ya demiş. Hani mancınığa atılacağı zaman Nemrut demiş ki kim ipini kesecek? Her gün sofrasında oturan bu komşu gelmiş. Demiş ben. Kesmiş ipini mancınığın. Demiş ben kestim ya, tebessüm etmiş İbrahim(a.s.), Allah izin vermeseydi kesmezdin demiş. Allah izin verdi de kestin demiş. Ben biliyorum sen olduğunu demiş. Peygamber! Bizim şimdi birisi ipimizi kesse bir boğazını keseriz onun. O yemek yediriyor daha, hizmet ediyor ona.

İşte yani o öyle değil ama o da komşu bizim. Yani bir ev var aramızda. Öyleydi yani. En bana muhalefet edenlerin başını da o çekiyor. Ona döndü, kaç yıllık imamsın dedi. İşte bilmem kaç yıllık imam. Hiç rüyanda Peygamber sallallahü ve sellem i gördün mü, dedi. Hayır, dedi. Sahabeleri gördün mü? Hayır! İmamları gördün mü? Hayır! Pirleri gördün mü? Hayır! Hiç rüyanda bir şeyh gördün mü? Hayır! Sen hafızdın değil mi, dedi. Evet, dedi. Hiç rüyanda Kur'an-ı Kerim okudun mu, dedi. Hayır dedi. Sen imamsın değil mi dedi. Evet, dedi. Hiç rüyanda ezan okudun mu? Hayır. Hiç müezzinlik yaptın mı? Hayır! Hiç namaz kıldırdın mı? Hayır! Hiç şunu yaptın mı? Hayır…Hep şeyh efendi manadan söylüyor ama. Hayır, hayır…Bütün imanlar dinliyor, bütün müezzinler dinliyor. Yaaaaa hoca, dedi. Hiç dedi maneviyattan hiçbir şeyin yok, dedi. Şu beğenmediğiniz var ya dedi böyle

beni göstererek yürürken Hz. Peygamber Efendimiz(s.a.v.)'i görür, soracağını ona sorar dedi. Ne soracaksa ona sorar, başka kimseye sormaz dedi. Bütün imamlar döndüler, bana bakıyorlar. Dedim taşlayacaklar beni herhalde şimdi. Şimdi bizim gibi topluluklar hali fazla yaşarlar. Bu böyle Allah'ın takdiri. Şeyh efendinin zamanında da böyleydi. Bu devam ediyor.

Demek ki Cenab-ı Hak bu topluluğa böyle bir hususiyet, böyle bir özellik vermiş. Fazlaca hal yaşanıyor ama bunu normalde tekrar söyleyeceğim, bu kardeşlerin ihtiyarında değil. Bir böyle buranın iyi anlaşılması için söyleyeceğim, ihtiyarınızda olan bir şeyi görürseniz o hayallediniz onu. Bir şeyi düşündünüz, onu hal olarak gördünüz, o hayal. Hayallediniz onu. O hayallemek de halin içinde mi? Evet. Bakın, o da haldir. Ben hayallemeyi de hal olarak kabul ederim. O da haldir. Şimdi o zaman bu halin hepsini de yaşadığınız bütün duyguların hepsi de bu halin içindedir ve hal Hz. Pirin tabiriyle gelinin cilvesidir. Avama da görünür cilvelenir, hasa da görünür cilvelenir. Bu ne demektir? Bu emmarede de olsan bu hali görebilirsin levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye. Bunda da ne yaparsınız? Bu hali görürsün. O zaman bu hali herkes görebilir, yaşayabilir mi? Evet. Bu kapı herkese açık mı? Evet. Ama ben hala da aynı noktadayım. Bu sufinin cüzzi iradesinde değildir. Hayallemek cüzzi iradenin içindedir, hal cüzzi iradenin içinde değildir. Bakın, hal cüzzi iradenin içinde değildir. O yüzden zikrullah esnasında veyahut da işte rabıta esnasında gözünü ne kadar çok sıkarsan hal görürsün, böyle bir şey yok. Sen yalnız huzur içerisinde Allah'ı zikret. Sen bağını kes her şeyle. Her şeyle, kendinle bile bağını kes. Bazen sorarlar bana zikrullahta dua edebilir miyiz, edebilirsiniz. Ama bu bağınızı kesmediğinizi gösteriyor. Zikrullahta bir şey isteyebilir misiniz zikir esnasında? Evet. O bağınızı kesmediğinizi gösteriyor. Zikrullah öyle bir haldir ki sadece zikredilen kalıncaya kadar, zikredilen kalıncaya kadar devam etmelisiniz. O zaman o hal, makama dönüşür. Eğer zikrullah yaparken hala da yaptığınız zikri görüyorsanız, kendinizi görüyorsanız ortada zikreden ve zikredilen var.

Ne zaman ki bu aslında şeydi, en son söyleyeceğim şeydi, ne zaman ki sadece zikrullah esnasında zikreden değil zikrolunan kaldı o zaman o hal makama erişti. Zikirde haldir çünkü.

Kulun oturup Allah'ı zikretmesi de haldir. Bakın bu da geçici, bütün haller geçicidir. Hani dedim ya sohbetin başında geçicidir diye, bütün haller geçicidir, makam kalıcıdır. Bunu tartışmışlar hep teknik olarak sufiler, kimisi demiş ki hal de makamdır, kimisi makam da haldir, ben bunu ayırt edenlerdenim. Makam ayrıdır, makam o kimsede kalıcıdır, geçici değildir, hal ise geçicidir. Perdeden perdeye geçer. Makam ehli, hal görmez diye bir

kaide yok makam ehli de hal görür ama onun makamı kalıcıdır. Mesela o kimse zikrullaha başlar haldir, ardından sadece zikredilen kalır, o makamdır. Bir kimse cömerttir önce. Cömert olunca isteyene verir. Cömertlik bir haldir, cûd ehli olmak makamdır. Cûd ehli olmak ihtiyaç gördüğün yerde ihtiyacı görmektir, bu makamdır. Cûd ehli olmuş o kimse. Yani onda cömertlik makam haline gelmiş, geçici değil. Geçici olan nedir? Geldi, olur ya, 'bir ihtiyacım vardı benim ama', 'ne kadar', 'Elli lira', 'al elli lira'. Cömert! İsteyen olmayınca cömertlik yapmıyor, isteyen olursa cömertlik yapıyor. Bakın bu ne oldu? Hal oldu bu ama onlar bakıyor, Mustafa Özbağ'ın elli liraya ihtiyacı var, tak, cebine elli lira koyuyor, istetmiyor. Cûd ehli oldu.

Makamla hali ayırt edin, ayırt etmeniz için söylüyorum bunu. Bakın, ayırdetmeniz için söylüyorum. Tövbe; günah işledi tövbe etti, günah işledi tövbe etti, günah işledi tövbe etti, hal. Günah işlemediği güne de tövbe etti; her gün tövbe ediyor, makam. Hadis-i şerif: 'Ben günde yetmiş kez en az Allah'a tövbe ederim.' Günde yetmiş kez! Makam, hal değil. Tövbeye ihtiyacı olmadığı halde tövbe ediyor. Şimdi biz sufilere, sufi kardeşlere ders veriyoruz. Ben ne diyorum size, muhakkak günlük dersinizi mümkünse aynı saatte dersinizi çekin, terk etmeyin. O ders, halden makama geçecek çünkü. Gelip geçici ise o hal oldu. Olmadı! Onun makam olması için senin her gün aynı saatte o dersi çekmen lazım veyahut da aynı saatte olmasa dahi her gün o dersi çekmen lazım. Ders, halden makama geçti, oturdu, yerleşti. Beş vakit namaz farz. Sen bir kıldın bir bıraktın, hal oldu, makam değil ama sen beş vakit namazı hiç kaçırmıyorsun artık. O sende oturdu, yerleşti, o makam oldu. Bakın o makam oldu. Ooo, harika. İşte; hal oturur, yerleşir mukimleşirse makam olur ama hal oturur mukimleşmezse gelip geçicidir, hal olur. Makam ehli hal görür mü? Görür. Bakın, makam ehli yine hal görür mü bu manada? Görür. Hal yaşar mı? Evet, yaşar ama artık onun hali hakikate doğru kanat çırpmaya başlar. Hakikate doğru kanat çırpmaya başlayacağından dolayı onun hali hakikate dönmeye başlar, hakikate dönmeye. Artık o hal dediğimiz şey hakikat perdesinden hakikat perdesine, hakikatin hakikatine, hakikatin hakikatine doğru yol almaya başlar ki o artık makam ehlidir. Bakın o artık makam ehlidir. Biraz daha burayı bir çıt daha açayım.

Şimdi hal ehli bir kusur işlerse de hal görür mü görür ama genel olarak Cenab-ı Hak böyle gözünün içine baka baka bir suç, kusur işleyince tabiri caizse onun biraz vanasını kısar. Makam ehli için vananın kısılması yoktur ama o hızla o hali terk eder. Vananın kısılmasına sebep olacak olan hali hızla ne yapar? Terk eder. İşte makam bu manada nadide, özel bir haldir. Bakın, özel bir haldir. O yüzden sufilerin içerisinde, Hz. Pir öyle diyor, 'hal ehli çoktur fakat aralarında makam sahibi nadirdir' der. Azdır. Sebep?

Makam sahibi olan kurmaylıktadır da o yüzden. Hani askeriye diliyle bir albaylıktan emekli olanlar vardır bir de kurmay olanlar vardır. Öyle değil mi? Üsteğmenlikten mi teğmenlikte mi de sınavlara giriyorlar, kurmay sınavlarına, kurmay oluyorlar. Onların sınavları bitmiyor. Ne bileyim dersleri farklı, eğitimleri farklı. Kurmay olunca genelkurmay başkanlığına kadar kapın açık. Normal, makul şartlarda söylüyorum. Öbür türlü her kurmay genelkurmay başkanlığına açık değildir. Seçilir genelkurmay başkanları. Yani daha teymenken yüz tane teymenin içerisinden on tanesini seçerler, sonra ondan dokuza indirler, sonra sekize, böyle teğmenden yüzbaşı olur, yüzbaşıdan albay olur, o albay oluncaya kadar beşe, dörde iner onlar, adaylar.

Sonra Amerika'ya giderler. Amerika'da Pentagon'da eğitim görürler. Sonra bir daha elenirler. Sonra CIA ile ortak çalışmaya başlarlar. Bir daha elenirler. Öyle ya aidiyet kesbetmesi lazım, her şeyden haberdar olması lazım. Ya sizin kafanızı başka yere döndürmeyeyim şimdi böyle hani kurmay denir ya, her kurmay kendince gözünü genelkurmay başkanlığına diker. Bu kaçınılmaz sondur. Sufilikte de aynıdır. Bakın sufilikte de aynıdır. Her sufi bir mürşid-i kâmil adayıdır. Bu kapı herkese açıktır. Kim kemalâta ermek istemez ki? İnsan fıtratına aykırı bu. Kim kâmil bir mümin olmak istemez ki? Dinin fıtratı bu. Bakın dinin fıtratı bu. Yaradılış amacı, gayesi bu. Bazı yerlerde böyle bu küçümsenir. Ben isterim ki herkes mürşid-i kâmil olsun. Evet, neden olmasınlar? Ben isterim ki bu topluluktan üç tane, beş tane değil elli tane, yüz tane, iki yüz tane mürşid-i kâmil çıksın. Hepsi de irşad etsinler. Toplu yürüsünler. Bütün Alem-i İslam'a hizmet etsinler. Bu böyle benim bu konuda hadsizliğim yoktur hiç. Rahat olun. Ben bir gecede sohbette bulunanların hepsine de hepiniz de çavuşsunuz diyen, diyecek kadar deli bir adamım. Bunu şeyh efendiye gidip söylemişler. Demişler ki gece sohbete İsmail Hakkı tekkesinde herkesi çavuş etti efendim demişler. Şeyh efendi dedi, Mustafa Efendi, oğlum, tekkedeki sohbette herkesi çavuş etmişsin dedi. Ettim Efendim dedim. Saklayacak, gizleyecek değilim. Bu yetkiyi vermişsin bana, istediğini çavuş eder, istediğimi zakir eder, istediğinin dersini verir, istediğinin dersini alır.. E yetki var, ne kullanmayayım. Sen bana yetki ver, ben dünyayı karıştırayım, altını üstüne getireyim. Bana yetki ver, bütün ben Amerika'yı yıkayım. İngiltere'yi karıştırayım. Allah Allah! Bana yetki ver yeter ki!

Benim önümü kesecek olanlar belli. Yani dur, duruyoruz; sus, susuyoruz durduruyoruz. E şeyh efendi bana yetki vermiş, istediğini çavuş edersin. Her şeyini de çavuş ettim orda olanların. Hepiniz çavuşsunuz, koşun dedim. O arkadaşların kimisi kullanıyor kimisi kullanmıyor. Orda sohbette bulunanların hepsi de çavuş. Kullanmıyorsa bana ne. Kendi sorumluluğunda. Yürü

kardeşim, koş Allah yolunda. Şimdi her derviş bir mürşid-i kâmil adayıdır. Evet, sen kendini kemalâta erdir, koştur. Mücadele et. Bunun için yaratıldın. Bunun için yaratıldın! Mürşidi kamil olmak için yaratıldın. Kadın, erkek. Kadından şeyh olmaz, mürşid-i kâmil olur. Bizde böyle bir sıkıntı var. Kadın şeyhlik yapamaz! İmanı kemale ermez mi kadının? Erer. Kadından evliya olmaz mı? Olur. Kadından mürşid-i kâmil olmaz mı? Olur. Kadından veli olmaz mı? Olur. Kadına bir dergâh vermezler, buranın şeyhi sensin demezler. Öbür türlü kadından mürşid-i kâmil olur. Erkeklere ait değil. Öyle bir şey yok. E şimdi öyle olunca sufilerin içerisinde hal ehli çok, makam sahibi nadir. Hz. Pir de halle makamı ayırt edenlerden. Yani hal ehliyle makamı ayırt edenlerden.

Tabi makam ne o zaman? Bir merhale, bir menzil, bir oturulan yer, bir konak, bir mertebe. Bakın bir mertebe! Bir kat. Öyle düşünün. Bir makam. Yani o da memur, o da memur. Birisi müdür ama. İkisi de 657'ye tabi ama birisi müdür. Müdür ne oldu? Makam oldu. Hepsi de belediyede çalışıyor. Ama birisi belediye başkan yardımcısı, makam oldu. Hâlbuki o da mühendis o da mühendis. İkisi de inşaat mühendisi ama birisi ne oldu? İnşaattan sorumlu bölüm müdürü oldu. Ne diyorlar ona? Daire başkanı oldu, evet. Belediyelerde ruhsata veren yerlere, ne diyorlar oraya? İmar müdürlüğü. Ha, şimdi bulduk. Belediyede ne var? İmar var. İmar müdürü oldu. Ama ikisi de mühendis mi mühendis. Ama birisi imar müdürü oldu, makam oldu o bakın. Mühendisti, o makam oldu onda, imar müdürü oldu veya öbürkü ne oldu? İmardan sorumlu başkan yardımcısı oldu. Bakın makam! Makamla halin ayrışması bu. O zaman makam ehli az. Bir yerde bir tane genel müdür var, iki tane yok. Makam ehli az. Bir beldede bir belediye başkanı var, iki tane yok. Makam ehli az. Aynı şey sufilikte de geçerli. Orda da makam ehli az, hal ehli çok mu? Evet.

İşte bu hal ehli o hal perdelerinde yürürken kendini bu manada daha da safi noktaya daha da böyle kendisini ahlaken güzelleştirmeye götürdüğünde onda makam oluşmaya başlıyor. Artık o makam ehli oluyor. Bu normalde dervişlerin hepsinde bu tecelli eder ama bu esma alması onun, makama doğru yürümesidir. Şimdi bu makamla alakalı, bu makamla alakalı o kimsede makam oturduğunda, yerleştiğinde artık o hal görse dahi onun hali diğer hal görenlerden farklılaşmaya başlar, değişmeye başlar. Artık onun hali hakikate doğru kanat çırpar. O artık makam ehli olma yolunda ve makama gidiyor. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin ve bu şekilde o makama yürüdükçe o artık avamlıktan da çıkıp haslığa doğru, o artık böyle gelip geçici hallerden çıkıp kalıcı haller yaşamaya başlar ki bu seyr-i süluka adım

attığının işaretidir. Herkes seyr-i süluktadır. O artık yürüyor. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

" Ömer elçiye can menzillerini söyledi, ruh seferlerini anlattı."

Bakın, bir can menzili var, bir de ne var? Ruh seferleri var. Can ne? Bu bedenin ayakta durmasını sağlayan fiziki oluşum. Ruh ne? Bizim asıl bizi biz eden nesne. 'Sana ruhtan sorarlar ona de ki bu konuda size çok az bir bilgi verildi.' İşte Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri o gelen Rum elçisine can menzillerini ve ruh seferlerini anlatmaya başladı. En bugün kafayı ve telleri yakacak olan beyit:

"Zamandan dışarı olan (burayı iyi dinleyin) zamandan dışarı olan, zamana sığmayan bir zamandan azamete mensup kutsiyet makamından ruh Simurgunun bu âleme gelmeden önceki geniş uçuşlarından bahsetti."

Şimdi en sondan başa doğru tekrar edeyim. Bir ruhun bu âleme gelmezden önce katettiği perdeler, gittiği yollar, geriye doğru gidiyoruz, azamete mensup kutsiyet makamı, geriye gidiyoruz zamana sığmayan bir zamanda bir daha geriye gittik. Bakın aşağıdan yukarı doğru gittik şimdi. Zamandan dışarı olan. En yukarı koyduk, zamandan dışarı koyan, dışarı olan, zamandan dışarı olan. (Bu arada bu canlı yayında bütün bugün benimle görüşmek isteyen telefon açıp da görüşemeyen herkesten bu konuda özür dilerim. Ben cumartesi günleri ne yazık ki hiçbir şeye cevap veremiyorum. Bu konuyla ilgileniyorum. O yüzden bütün telefon açıp mesaj atıp işte cevap alamayanlardan bu manada özür diliyorum.) Şimdi, en yukarda zamandan dışarı olan yani o zaman zamandan dışarı olduğunda komple bütün varlığın üstünde bir hal oldu. Çünkü zamandan dışarı olan. Zaman dediğimizde zaman Allah'ın sıfatı. Zamandan dışarı dediğimizde sıfatın üstü. O zaman zata geçtik. Yani 'ben gizli bir hazineydim.' Bu benim kendi yorumum. Böyle olmayabilir.

Hz. Pir bunu bu manada söylememiş olabilir, bunu da hemen baştan bunu da söyleyeyim ama bu benim kendimce, hani ben diyorum ya ben mesneviye bakarken kalbime gelen ayet, hadis varsa ona göre orayı şerh etmeye çalışıyorum, okumaya çalışıyorum diye. Ben zamandan dışarı olan deyince benim benim kalbime inen, 'ben bilinmez bir hazineydim, bilinmekliği istedim.' Zamandan dışarı olan, bilinmezlik yani gizli hazine bilinmek istedi, o zaman zamana sığmayan zaman, bilinmek istedi. O zaman bunu böyle söylediğimizde 'Ama'. 'Allah neredeydi hiçbir şey yaratmazdan önce? 'Âmâ'daydı' hadis-i kutsisi. O zaman zamandan dışarı olan dediğimizde Cenab-ı Hak henüz daha sıfatsal boyuta tecelli etmeden, sıfatsallığa bürünmeden, tanınmak lığa bürünmeden olan hali ve bu hani laftan, kelimeden, sözden, her türlü anlayıştan, tefekkürden münezzeh olan hali ve biz

kullara yasaklanmış olan hali. Çünkü burası zamandan dışarda. Zamandan içerde dediğimizde içeri olursa o zaman Cenab-ı Hak 'Kün' 'ol' dedi. Ol dediği anda bütün kâinatın tik takı başladı. Tik tak, zaman başladı. Ol dediğinde başladı. Neyin? Bu varlığın zamanı başladı. Bakın varlığın zamanı o zaman başladı. Varlığın ama. Yaradılmışların zamanı o zaman başladı. Hz. Pir, 850 yıl önce diyor ki 'zamandan dışarı olan'.

Zamandan dışarı olan olunca, Hz. Pir Allah'ın zatını, yarattığıyla özdeşleştirmedi. Burda akait de girdi işin içerisine. Yani Hz. Pir'i panteist olarak nitelendirenlere söylüyorum bunu. Burda Hz. Pir, Cenab-ı Hakkın bilinmezlik noktasını bilinirlikten ayrıştırdı. Bilinirlikten ayrıştırdı. Yani bir bilinmez, gizli hazine var. Hani bu Keşfü'l-Hafa'da geçer, şeyde, Suiti'de geçer bu kutsi hadis. Ben biraz da o konuya da gireyim. Bunu İbni Teymiyye, bu kutsi hadisi reddeder. Ama İbni Teymiyye'nin talebesi olan Ali ül Kari, bu hadis-i şerifi kendince kabul eder ve der ki 'ben bütün insanları ve cinnileri beni tanısınlar, bana ibadet etsinler diye yarattım' diyen ayeti kerimenin uygundur bu ayet-i kerimeye, bu hadis-i kutsi der, kabul eder. Teymiyecilere de burdan bir cevap olsun bu. Şimdi hani sufiliğe karşı çıkan sufilerin bazı hadis-i kutsilerine, hadis-i şerife karşı çıkan ilmi kıt, kalbi çorak. İlmi kıt akılla alakalı, kalbi çorak, maneviyatla alakalı. İlmi kıt, kalbi çorak bir kısım alim geçinen ümmetin içerisindeki sapkınlar, bunlar bir de sapkın. Sapkınlar bu tip hadis-i kutsileri ve hadis-i şerifleri reddetme cehaletini yaşıyorlar. Çünkü akılları yani pozitif akılları bu konuda ilme yetmiyor. Manevi olarak kalplerinde zaten bir şey yok. Yani manevi haldir, makamdır, maneviyattan böyle bir bir şey aktarma ilhamattır, yok. Çünkü makam ehli olursa onun kalbine ilham da gelecek. Makam ehlinin en büyük özelliklerinden birisi de o. Az önce onu atladık. Makam ehlinin kalbine ilham da gelir. Rüya mübeşşerattandır hadis-i şerifi, makam ehli içindir. O veliler ki korku yoktur, makam ehli için, veli oldu makam ehli oldu. Artık korku yok, hüzün de yok. Hepiniz olun. Bu böyle kısıtlı bir şey değil, hepiniz olun inşallah. Bu makam çünkü. Hepiniz gelin o hale. Hayatınız, ömrünüz, sufiliğiniz, zikriniz, hiçbir şeyiniz heba olmasın. Kendinizi heba etmeyin Hepiniz de birer tam teşkilatlı, müştemilatlı bir birer veli olun inşallah. Rabbim hepinize nasip etsin.

İşte o da makam oldu. Bakın o da ne oldu? Makam oldu. O da makam. İşte 'gizli bir hazineydim', bu normalde hani İmam Suyuti'ye çok kızarlar. İmam Suyuti hâlbuki aynı zamanda bir mezhep imamıdır. Hadisçi olduğu kadar mezhep imamıdır İmam Suudi. Böyle İmam Suyuti'yi yabana atmayın. Mezhep imamı olduğunu bilen var mı içinizde? Mezhep imamıdır İmam

Suyuti aynı zamanda. Bir İmamı Azam gibi olmasa da mezhep imamıdır. Ha, tabisi yoktur, o ayrı mesele. Mesela İmam Buhari de bir mezhep imamı derecesinde, mesabesindedir. Şimdi İmam Buhari'ye laf söylüyorlar, ahlaksızlar! Ahlaksızdır İmam Buhari'ye laf söyleyen. Sapkındır İmam Buhari'ye laf söyleyen. Evet, sapkındır. Birisi İmam Buhari'ye laf söylüyorsa sapkındır. Birisi Ebu Hureyre'ye laf söylüyorsa sapkındır. Sahabeden haşa işte en büyük yalancı Ebu Hureyre imiş! O sapkındır, zındıktır o. Hadisleri inkâr edenler sapkındır, zındıktır. Hüseyin Nasır gibi nereden nereye atlıyorum, değil mi? Neden atlıyorum? Bunlar bu ülkeye sapkınlığı, zındıklığı getirenler. Evet, Hüseyin Nasır'ın talebeleri bu ülkeye hadis sapkınlıklarını getiriyorlar. Evet, bir tane daha vardı Amerika'da, neydi? Size söylüyorum bunları ama? Edip Yüksel, zaten bırak onu ya, ismini bile anmam. Kim? Hadisleri inkâr eden? Bundan sonra soracağım. Söyleyin bakalım? Hüseyin Nasır'ı söyledim, bir tane daha var. İranlı? Pakistan. Kim dedi onu? Kalk ayağa. Tebrik ederim. Evet, aferim. Bu isimleri unutmayacaksınız. Kim birisi de? Otur, teşekkür ederim. Demek ki kimmiş öbür İranlı olan?

Ali Şeriati'ymiş. Hadisleri inkâr edenler, bakın hadisleri inkâr edenleri not alacaksınız beyninizin bir tarafına. Kafanızın bir tarafına not alacaksınız hadisleri inkâr ediyor, koyacaksınız kenara. Sahabeleri yalancılıkla itham ediyor, koyacaksınız kenara. İmam Gazali'ye küfrediyor, koyacaksınız kenara. İmam-ı Azam'a hakaret ediyor, koyacaksınız kenara. Kevseriye laf söylüyor, koyacaksınız kenara. Muhyiddin İbni Arabî'ye laf söylüyor koyacaksınız kenara, not alacaksınız. Hz. Mevlana'ya laf söylüyor, not alacaksınız, koyacağınız kenara. Hacı Bayram'a, Yunus Emre'ye, bunlara laf söylüyorlar, koyacaksınız kenara. Bunlara laf söyleyenler sapık, zındık, İngiliz bozması, CIA yosması bunlar. Evet, bunları unutma. Bunları hatırla. Fazlu'r Rahman, koyacaksın kenara, hatırlayacaksın bunu. Abduh, hatırlayacaksın, koyacaksın kenara. O çizgiden kim geliyorsa hepsini de hatırlayacaksın. O silsile nasıl bir sufi silsilesini koyacak orta yer? Silsilesiz sufi şeyh olur mu? Olmaz. O profesörün silsilesini öğreneceksin. Kimde okumuş, nerde okumuş, nerden burs almış, nerden para almış, uluslararası hangi vakıf onu okutmuş, uluslararası hangi vakıf onu desteklemiş, hangi uluslar arası CIA bozması, CIA bozması, İngiliz yosması kim bakmış ona? Onu bileceksin. Onu bileceksin! Bu kanaldan yetişen ilahiyat profesörlerini bileceksin. Bu kanaldan yetişen bürokratları bileceksin. Bu kanaldan yetişen bakandı, müsteşardı, başbakandı, cumhurbaşkanıydı, bunları bileceksin. Bunları bileceksin. Bunları bilmekle mükellefsin. Tanıyacaksın. Evet, hangi âlim görüntüdeki kim, hangi âlim görüntüdeki kimse, hangi uluslararası, hangi uluslararası

vakıftan desteklenmiş, siz bilmeyecektiniz ben ne zaman İngilizlerin beslediği tarikatlar var, cemaatler var, kurdukları var deyince bazen bizim, benim kendi arkadaşlarım bile böyle hani ya yapma, sen bu kadar söylemesen falan diye içinden geçiriyorlar böyle. Ama bileceksiniz bunları. Bu ülkemizi seviyorsanız, bu toprakları seviyorsanız, bu ülkenin insanıysanız ve İslamsanız, Muhammed'i iseniz, size taş atanı da bileceksiniz, size gül atanı da bileceksiniz. Sizin yolunuza diken sereni de bileceksiniz, gül sereni de bileceksiniz. Bilmekle mükellefsiniz. Mükellefsiniz. Evet!

İşte Ali Şeriati de bu hadisi kutsiyi veya işte Fazlu'r Rahman gibi kimseler, işte Teymiye gibi kimseler bunları reddederler. Gerçek sufiliği istemezler çünkü hakikat noktasındaki bir sufiliği ne CIA ister, ne MOSSAT ister, ne EM16 ister, ne Alman istihbaratı ister, ne Rus istihbaratı ister. Kur'an sünnet dairesindeki hakiki bir sufi yolunu hiç birisi de istemez. Hiç birisi de istemez. Hiçbirisi de ve bunlardan bir tanesi böyle bir Türkiye'de ve İslam dünyasında birileriyle irtibata geçtilerse bilin ki orayı satın almışlardır. Orası onlara çalışır. Evet! Açık ve netimdir ben. Parti, bürokrat, bakın siyasetçiler, bürokratlar, basın ve din bu dördü var ya dördü, bunun içerisine askeriyeyi de koyarsınız, beş olur. Bunun içerisine ekonomiyi koyarsınız, altı olur, iş adamları; bunlar, bunlar bir yerle irtibata girdilerse gerçek manada sufi bir yerle, orda sıkıntı vardır. Bakın orda sıkıntı vardır. Gerçek manada ehl-i sünnet olan bir sufi topluluğu sıralayayım: Siyasetçiler sevmez, bürokratlar sevmez, işadamları sevmez, askeriye de sevmez, din âlimleri de sevmez. Yani âlimim gibi duranlar da sevmez. Basın zaten sevmez. Sevmez! Asla! Sevmesi için evet, siyasetçilere şirin görüneceksin, hak din İslam demeyeceksin. Biz Kur'an ve sünnete bağlıyız, başka bir yere bağlanmayız demeyeceksin. E, bürokratlar sevmesi için devletin dini kurallarını ve koyduğu, gösterdiği din kadar yaşarsan bürokratlar seni sever. Devletin yetiştirdiği, beslediği ve uluslararası vakıfların ve derneklerin beslediği din âlimleri de seni sevmez. Yani CIA beni sever mi şimdi, sevmez. Ben kimim zaten onlar için. Yani beni kale bile almazlar da! Yani Kur'an ve sünnet diyeni kim sever ki? Yani ılımlı İslamcılar sever mi? Sevmez. Siyasi parti liderini mehdi gibi gören kimse beni sever mi? Sevmez. Sevmez bunların hiçbirisi de. Kur'an sünnet dairesinde duran bir yeri sevmez. Evet! Gizli bir hazineydim, bilinmekliği istedim. Gizli bir hazineydim, zamandan dışarı. Bilinmekliği istedi. Kâinatı, varlığı yarattı.

O zaman zamandan zamana sığmayan, zamandan dışarı olan, tabiri caizse ahadiyet makamı, bilinmezlik makamı, hiçbir anlayışın, tefekkürün, düşüncenin, hiçbir sıfatın, benzetmenin hatta bu değil demenin dahi

olmadığı bir yer. Bizden uzak, zamandan dışarı, gizli hazine, gizli hazine, bilinmiyor ve o zaman zamana girince evet o bilinmeklik istedi. İşte o zamandan dışarı olan nokta, zamandan dışarı olan nokta, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e ait. Biz miracın o haline uzağız. Bir tek bir şey biliyoruz, iki yay miktarı kadar yaklaştı, ona sarktı. Bu kadar biliyoruz. Ordaki halden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bir kelam söylemedi. Bir kelam demedi. Zaman üstü, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in miracın da da bir zaman içi var. O zaman içine hani Cebrail aleyhisselamla yürüdüğü yere kadar zaman içi. Cebrail aleyhisselamın: 'Ya Resulallah! Ben buraya kadar benim mesafem, bundan sonrasını artık kendin yürüyeceksin' dediği yer, zamandan dışarı olan, zaman üstü. Biz oraya, hani buna Muhittin İbni Arabî hazretleri ahadiyet makamı der. Oraya da bir makam koyar. Muhyiddin İbn Arabî bunları anlatırken Füsus'unda bunlara makam koyar, isimlendirir. Orası da ahadiyet makamı yani birin bir olduğu yer, öyle diyelim. Bakın, birin bir olarak durduğu yer. O birden de kastımız ne? Belli değil. Birden kastın ne olduğu belli değil. Hani ahadiyet dediğimizde hani bir birden ne kastedildiğini de bilmiyoruz. O zaman o biri bilen de birdir zaten. Başka bir şey söyleyecek laf yok orda, söz yok. İşte Hz. Ömer(r.a.), Hz. Pir'in lafzıyla, işte ona, o zaman üstünü anlattı. Sonra zamanı anlattı. Sonra ruhun, hani Cenab-ı Hak 'Kün' dedi, her şey olmaya başladı ve ruhları da yarattı ve ruhları yaratınca ruhlara sordu: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' Ruhların hepsi beraber cevap verdi. 'Sen bizim Rabbimizsin.' Ruhların yolculuğu o esnada başladı. Ruhun yolculuğu, bakın ruhun yolculuğu başladı ve Hz. Pir, Hz. Ömer efendimizin ağzından ruhun yolculuğunu anlattığını söylüyor. Kime? Rum komutana, Rum padişahına, Rum kayserine. Hz. Pir diyor ki: 'Ona ruh simurgunu' ben tam tabirle okuyayım burdan;

"Bu âleme gelmeden önceki geniş uçuşlarından bahsetti."

Yani âlem-i ruhtan, âlem-i manadan, âlem-i halka geçiş. Emir âleminden halk âlemine geçiş. Artık emir âleminde ne kadar makam dolaşıldıysa, sonra halk âlemine geçiş ve halk âleminde ne kadar makam dolaşıldıysa ana rahmine gelişe kadar ana rahminde maddi manevi neler yaşandı ise ruhun bütün yolculuğunu Hz. Ömer(r.a.) hazretleri, Hz. Pirin deyimi ile o Rum kayserine anlattı.

"Ruhun o âlemde bir uçuşu (ruhun bu âlemlerde bir uçuşu), ufukları aşıyordu. İştiyak çekenlerin ümitlerinden de ileri gidiyordu, hırslarından da"

Ruh o her, emir âleminde bilhassa, emir âleminde, mana âleminde öyle uçuşlar sergiliyordu ki bu uçuşlarında ona zaman koymak, mekân koymak,

mesafe koymak mümkün değildi. Ruh, bu manada yaratılmışların içerisinde, yaratılmışların içerisinde en hızlı yol kat eden bir varlık, yaratılış numunesi. Şimdi varlığın içerisinde bütün ehl-i ilmin kabul ettiği en hızlı şey nedir? Işık hızıdır değil mi? Işık hızından daha hızlıdır varlığın hızı. Varoluşun hızı; bunu fizikçiler, astrofizikçiler, matematikçiler bunu bir gün tespit edecekler Allah'ın 'kun' diye 'ol' diye emrettiği bütün bu varlığın hızı, varlığın içindekiler değil, varlığın hızı, ışık hızından da yüksektir. Işık hızından da! Hatta ışık hızı, o varlığın hızına göre, çok afedersiniz kaplumbağa gibidir. Ben o yüzden derim, bütün bu varlık, bilmediğimiz bir zaman sıfatının üzerinde yürür. Hatta Hz. Pir Mesnevi'de der ya: 'sen bu alemi, bu varlığı hayal üzerinde yürür gör' der. Hayal üzerinde yürür gör, der. Hayal üzerinde! Yani o nasıl bir hayale zaman oluşturulamıyorsa bu varlık tamamiyetle hız bakımından ölçülebilecek noktada değildir. O yüzden mevcut varlık, ışık hızından yüz binlerce, milyonlarca kilometre daha hızlıdır.

Ben bunun hesabını yapabilecek astrofizik matematiğine sahip değilim ama bu mevcut varlık, mevcut varlık, ister mana perdesinde olsun, ister zahir perdede olsun, ister hal perdesinde olsun, ister makam perdesinde olsun, varlığın hızına şu ana kadar yetişebilecek hiçbir hız yoktur. Hz Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem , bundan münezzehtir. O ayrıdır. Nur-u Muhammedi'nin hızı, Nur-u Muhammedi'nin hızı, bu varlığın hızından da üstündür. O ayrı bir zamanlamadır. Nuru Muhammedi'nin hızı, varlığın da üstündedir. Işıktan daha hızlıdır varlığın hızı. Varlığın hızından daha hızlı olan Nur-u Muhammedi'nin hızıdır ve bütün bu varlık nuru Muhammed'inin, Nur-u Muhammed'inin üzerinde yürür. Ben öyle inanırım. O, ondan daha hızlıdır. Şimdi, ruh bunun içerisinde, ruh, bunun içerisinde öylesine bir hıza sahiptir ki ışık hızı da onun yanında nal toplar. Evet!

"Ömer, o yabancı çehreli zatı tam dost buldu, canının Allah sırlarını dilediğini anladı. Şeyh kâmildi. Talibin de tam bir isteği vardı. Yolcu çevikti at da kapıdaydı."

Demek ki o çehresi yabancı olan o kayserin, mürşid-i kâmil olan Ömer, onun iyi bir talip olduğunu anladı. Onun iyi bir derviş olacağını, onun iyi bir sufi olacağını anladı. Kalben, manevi ilimle anladı. Manevi ilimle onun hakiki bir sufi, hakiki bir derviş olacağını anladı. Anlayınca ona mânâ sırlarını açtı. Onun hakiki bir derviş, hakiki bir sufi olacağı için kenzden sonrasını, bilinmezden sonrasını ona açtı, ona anlattı. Varlığın ince derinliklerini, varlığın sırlarını, varlığın sırlarını, ruhun sırrını, yaradanın, yaradanın sırrını ona aktardı. Ona anlattı çünkü karşısındakini tanımladı. Dedi ki bu iyi bir sufi olur. Bu ehil bir derviş olur. İşte Mürşid-i kâmillerin vazifesi de

budur. Karşısına gelen sufilerin kilosunu ölçüp onlara ona göre ilim vermektir. İşte Hz. Ömer'in üzerinden, radıyallahu anh hazretlerinin üzerinden Hz. Pir efendimizin, Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretlerinin, onun üzerinden bütün üstadlara ve dervişlere bir nasihati ve dersi oldu. Demek ki bir mürşit, irşad edilmeye kabiliyetli olan bir müride bildiklerini aktarmakla mükellef. Onların ufkunu açmak, onun kalplerinin derinleşmesini sağlamak, genişlemesini sağlamak, onlara doğruyu, iyiyi, hakikati anlatmak, o mürşidi kâmillerin vazifesi ve dervişlerin de iyi bir derviş olması iyi bir sufi olması, iyi bir yolcu olması gerekir ve sen iyi bir sufi olursan at kapıda bekler. Hz. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin İsra yolculuğu ne ile başladı? Burakla. Biz onun ne olarak tabir ediyoruz? Değişik bir at.

O zaman Hz. Pir diyor ki burda yolcu çevikti yani çevik, heyecanlı, hareketli, durmuyor durduğu yerde. Ben derim ya, ben dervişin hareketlisini severim. Hımbıl insandan derviş olmaz. Canlı, çevik, hareketli, hırslı, Allah'ı seven, resulünü seven, tırmalayan, koşan, arayan…Dervişin hası odur. Durmaz durduğu yerde. Hareket halindedir. Zikreder, namaz kılar, sever, gözyaşı döker, ağlar, koşturur. Derviş dediğin budur. O, tanıyacak, tanımlayacak, koşacak, tırmalayacak. Öyle kenarda duracak, yok öyle bir dervişlik. Canlı, heyecanlı. O zaman at hazır kapının önünde. Nereye? İsra, yolculuk. Derviş çevik olursa at hazır yolculuğa. Mürşit hazır, at hazır, çevik binici lazım. Yürü! Yol da hazır. Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem , yolu açmış. Cebrail Aleyhisselam almış getirmiş Burak'ı, bin ey Muhammed demiş, bindirmiş, götürmüş. Neresi? Kudüs. Demiş burda imamlık yapacaksın şimdi. İmamlık yapacaksın. Mana! Mana! Ondan sonra miraç başlamış. Sonra miraç, zaman üstü. Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin miracını zamanlamak, varlığın içerisinde bir zaman birimiyle zamanlamak mümkün değil. Işık hızı ile anlatamazsınız onu. Işık hızı ile anlatamazsınız. Evet, yine Hz. Pir devam ediyor.

"O mürşid onun irşad edilmeye kabiliyeti olduğunu gördü. Tertemiz tohumu temiz yere ekti."

Demek ki mürşid, tertemiz tohumu temiz yere eker. Sufi kardeş! Kendini de bil, tanı. Kendini de kıymetsizleştirme. Arif olan cevherini boş yere saçmaz. Temiz ol. Temiz tohum üzerine sana layık olsun. Sen kendini kirletirsen, senin üzerinde ekim dikim yapılmaz. Çorak arazisin. Fatih, tava gelmeyen toprağa bir şey ekiyor musunuz? Çamurun içerisine tohum atar mısınız? O tarımla ilgileniyor, çiftçi. Onun kafası çalışıyor, bataklığın içerisine tohum atmıyor da bir mürşid-i kâmil mi atacak? Onun kafası çalışmıyor mu? Bana neden tohum atılmadı diyorsan kendine bak. Kendini sına.

Kendini hesaba çek. Tövbe ile zikrullah ile kendini temizle ki sana mana perdeleri, sana mana tohumları aksın. Allah bizi onlardan eylesin. Vaktinizi çok aldım ama bu konu yarım yamalak olacak bir konu değildi. O yüzden konu bir bütünlük arz ediyordu. Saate, dakikaya bakmadım, ben de konuyu bitirmeye çalıştım. Hem canlı yayından izleyenler hem burdaki herkes hakkını helal etsin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Biraz mahrem bir konuydu. O yüzden ortadan kesip atmak istemedim. Biraz da o yüzden vaktinizi de aldım. Önümüzdeki hafta konu başlığı, 'Rum kayseri elçisinin Emire'l müminin Ömer'den suali' diye, ordan devam edeceğiz, 1446'dan inşallah. Allah izin, nefes verirse inşallah.

https://youtu.be/wxDAYtnF7m8